

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

DEPARTMENT OF BYZANTINE
AND MODERN GREEK IN THE
UNIVERSITY OF OXFORD

~~PA1310.1809.K5~~

CONFINED TO
THE LIBRARY.

Vel PA1310.E41.K8(1)

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that this is crucial for ensuring the integrity of the financial statements and for providing a clear audit trail.

2. The second part of the document outlines the various methods used to collect and analyze data. It includes a detailed description of the sampling techniques employed and the statistical tests used to evaluate the results.

3. The third part of the document provides a comprehensive overview of the findings of the study. It discusses the implications of the results and offers recommendations for future research and practice.

4. The fourth part of the document contains a detailed appendix of the data used in the study. This includes a list of all the variables measured and the specific values for each observation.

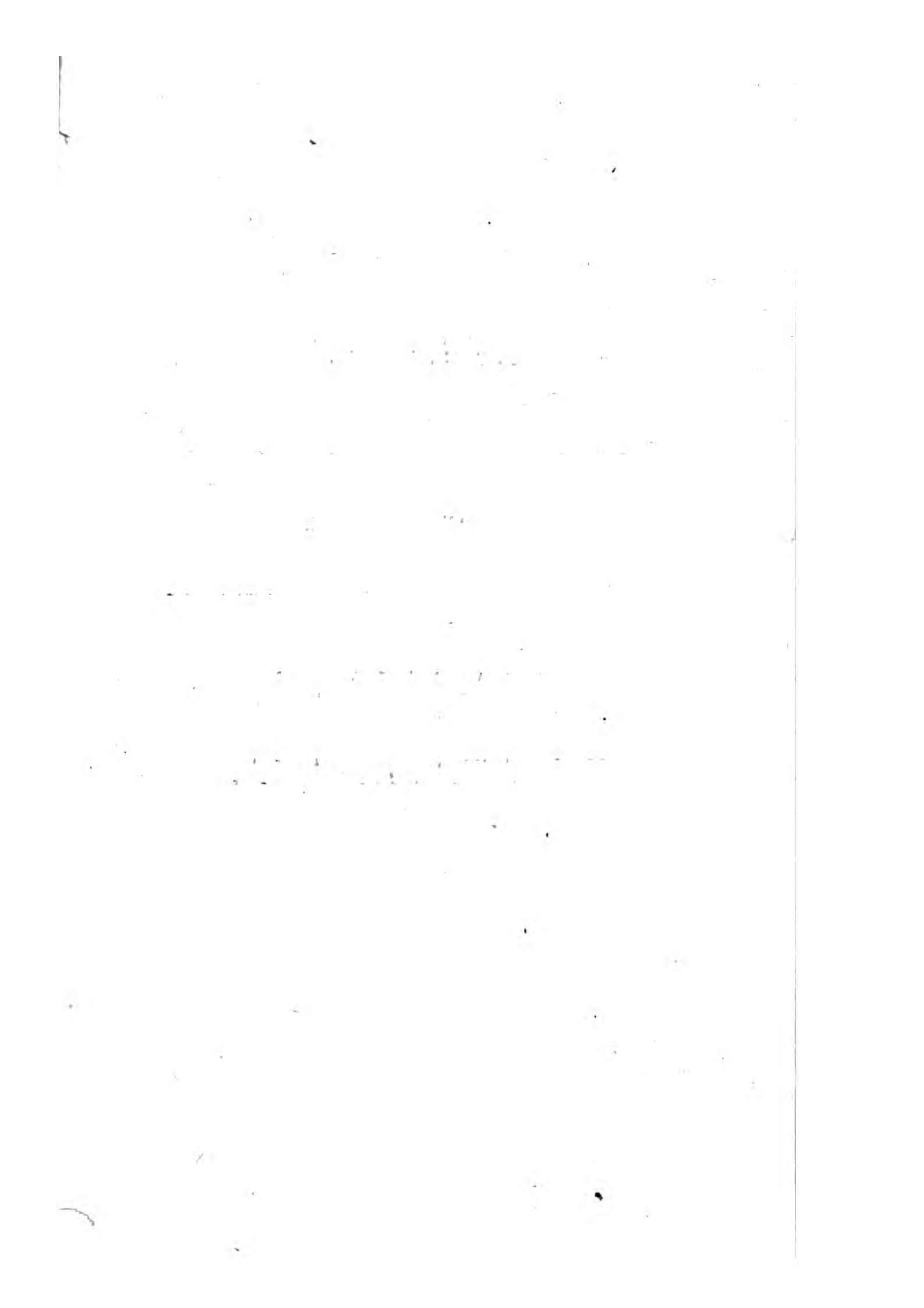
5. The final part of the document is a conclusion that summarizes the key findings and reiterates the importance of the research. It also includes a list of references to the sources used in the study.

12

ΠΑΡΕΡΓΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ
ΒΙΒΛΟΙ ΟΚΤΩ.

Φιλοτίμω δαπάνη τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ, παιδείας ἕνεκα
τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων Ἑλλήνων.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

Α Ω Θ.

G. H. I.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

Εἰς τοῦ Πολυαίνου τῶν Στρατηγημάτων τὴν ἔκδοσιν Προλεγόμενα πολλὰ δὲν ἔχω. Ποῖος ἐχρημάτισε, καὶ πότε ἤκμασεν, ἀν' αὐτὸς δὲν τὸ ἐφανέρονεν, ἤθελεν εἶσθαι εἰς ἡμᾶς ἄδηλον.

Ὁ Πολύαινος ἦτο τὴν πατρίδα Μακεδῶν, τὸ ἐπάγγελμα δικανικὸς ῥήτωρ, καὶ σύγχρονος Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅσις, βασιλεύσας κατὰ τὸ 161 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, κοινὸν τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ἐδέχθη τὸν Λούκιον Οὐῆρον. Εἰς τοὺς δύο τούτους Αὐτοκράτορας προσφωνεῖ ὁ Πολύαινος τὰ Στρατηγήματα, συνταγμένα εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου πιθανὸν εἶναι ὅτι καὶ διέτριψε μέρος τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸ περισσότερον.

Παρά τὰ Στρατηγήματα, ἀναφέρει ὁ Σουΐδας (1) δύο ἄλλα τοῦ Πολυαίνου συγγράμματα, ἐπιγραφόμενα, τὸ ἓν, Περὶ Θηβῶν, καὶ τὸ ἄλλο, εἰς βιβλία τρία, Τακτικά. Ὑπαπτεύομαι ὅμως μὴν ἐσύγχυσεν ὁ Σουΐδας τὰ Τακτικά μὲ τὰ Στρατηγήματα, τῶν ὁποίων δὲν ἐγνώρισε παρὰ τὰ τρία πρῶτα βιβλία, ἐὰν ἀντιὸκτῶ, δὲν ἔγραψαν κακῶς οἱ ἀντιγραφεῖς τοῦ Τρία.

Τῶν μόνων σωζομένων Στρατηγημάτων τὰ ὀκτῶ ταῦτα βιβλία ἔπαθον πολλῶν ἄλλων συγγραμμάτων τὴν κοινὴν τύχην·

(1) « Πολύαινος Μακεδῶν, Ῥήτωρ. Περὶ Θηβῶν· Τακτικά βιβλία « γ' καὶ ἄλλα ».

ἤγουν ἐκολοβώθησαν εἰς μέρη τινά (1), ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν ἀσύμφωνον τῶν κεφαλαίων μὲ τὸ κείμενον αὐτῶν κατάλογον.

Πρῶτος ἐξέδωκε τὸν Πολυαῖνον ὁ Κασωθῶν κατὰ τὸ 1589 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ. Ἄλλ' ὁ εὐφύεστος οὗτος κριτικὸς τὸν εὐρηκε τόσοσιν ἐφθαρμένον ἀπὸ τοὺς ἀντιγραφεῖς, ὥστε μ' ὅλας τὰς πολλὰς καὶ σοφὰς διορθώσεις, ὅσας, μέρος ἐξ ἰδίας του κρίσεως, καὶ μέρος βοηθούμενος ἀπὸ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν (ἐκδοθεῖσαν ἀρχήτερα, κατὰ τὸ 1550 ἔτος), ἔκαμεν εἰς αὐτὸν, τοῦ Πολυαῖνου τὸ κείμενον ἔμεινεν ἀληθινὴ κόπρος τοῦ Αὐγείου.

Δεύτερος ἐκδότης τοῦ Πολυαῖνου κατὰ τὸ 1690 ἔτος ἐχρημάτισε Παγκράτιος ὁ Μασουίκιος. Ὅτι δὲν ἦτον οὗτος ὁ προσδοκώμενος Ἡρακλῆς, νὰ καθαρῖσῃ τὸ κείμενον, τὸ δείχνει ἡ ἔκδοσίς του, τὸ δείχνει ἡ περὶ αὐτῆς ὁμόγνωμος κρίσις τῶν σοφῶν. Βοηθούμενος ἀπὸ δύο ἀντίγραφα, ἀδύνατον ἦτο νὰ μὴ κάμῃ πολλὰς διορθώσεις· ἀλλ' αἱ πολλαὶ του διορθώσεις δὲν εἶναι σχεδὸν τίποτε παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς ὁποίας ἠμέλησε νὰ κάμῃ, ἢ πρὸς τὰς νέας τοῦ κειμένου σρεβλώσεις, μ' ὅσας ἠύξησε τῶν ἀντιγραφῶν τὰ παλαιὰ σφάλματα. Τόσων ἦτον ὀλίγη τοῦ εἰς ἄλλα σοφοῦ ἀνδρὸς τούτου τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἡ εἰδησις.

Τρίτη ἔκδοσις τοῦ Πολυαῖνου εἶναι ἡ παροῦσα· ἐπειδὴ ἡ εἰς Βερολίνον δημοσίευσις αὐτοῦ, κατὰ τὸ 1756 ἔτος, εἶναι ἀκριβοῦς μετατύπωσις (2) τῆς Μασουϊκιανῆς ἐκδόσεως, καὶ παρὰ

(1) Καὶ μάλιστα εἰς τὸ Πέμπτον (σελ. 189) καὶ εἰς τὸ ἕκτον (σελ. 209) βιβλίον.

(2) Πρέπει νὰ σημειωθῇ τοῦτο εἰς χάριν τῶν νέων, διὰ νὰ μὴ συγ-

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜ. ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ. γ

τὸν προστεθέντα μικρὸν Πίνακα τῶν Ἑλληνικῶν λέξεων ἄλλο τι σχεδὸν δὲν ἔκαμεν εἰς αὐτὴν ὁ δημοσιεύσας Μυρσίνας.

Παρά τὴν ἔκδοσιν τοῦ Μασουϊκίου εἰς αὐτὴν ὀρθωτέρα ἢ ἔκδοσις μου, παράδοξον δὲν εἶναι· μετὰ τόσον ἀθλίαν ἔκδοσιν εὐκολον ἦτο καὶ εἰς ἀμαθέστερόν ἄλλον ἐμοῦ νὰ ἐκδώσῃ τὸν Πολύαινον ὀρθώτερον, ἢ καὶ ἑλληνικώτερον. Βοηθούμενος ἀπὸ τὰς διαφόρους γραφάς, καὶ ἀπὸ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν, μετέβαλα πολλότατα μέρη τοῦ κειμένου. Δὲν εἶναι ὀλίγαι μὲν ὅσας ἐξ ἰδίας εἰκασίας μου, ἢ ἀπὸ διορθώσεις ἄλλων κριτικῶν ἔκαμα μεταβολάς εἰς αὐτό. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐντρέπομαι νὰ ὁμολογήσω, ὅτι πολλὰ μέρη τοῦ κειμένου προσμένουσιν ἀκόμη νέου ἐκδότου καὶ διορθωτοῦ ἐπιμέλειαν. Μήτ' ἡ ὀλίγη μου δύναμις, μήτ' ὁ δαπανηθεὶς εἰς τὴν ἔκδοσιν ὀλιγώτατος καιρὸς, μ' ἐσυγχώρουν νὰ τὴν κάμω τελειότεραν. Καθ' αὐτὸ εἰς τὴν

χέωσι τὰ πράγματα δι' ἑλλειψιν ἀκριβοῦς τῶν πραγμάτων ἐννοίας. Ὄταν δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου πρώτην φοράν συγγραφεὺς, εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἀντίγραφου, ὅθεν ἐτυπώθη, φυλαχθῆ ἀπαράλλακτον, ἢ δημοσίευσίς ὀνομάζεται ἀπλῶς ΤΥΠΩΣΙΣ [Impression]. εἰς διορθωθῆ (καὶ ποῖον ἀντίγραφον δὲν ἔχει χρεῖαν διορθώσεως;), τὸνομα τῆς δημοσίευσως εἶναι ἘΚΔΟΣΙΣ [Édition]. Ἡ μετὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν δημοσίευσίς, εἰς φέρῃ ἀπαράλλακτον τὸ κείμενον τοῦ προτέρου ἐκδότου, λέγεται ΜΕΤΑΤΥΠΩΣΙΣ [Réimpression]. εἰς ἀλλαγμένον μὲ νέας διορθώσεις (καὶ τίς ἔκαμε ποτὲ τόσον ἀνελλιπῆ ἔκδοσιν, ὥστε νὰ μὴν ἀφήσῃ τίποτε χρεῖαν ἔχον διορθώσεως;), λέγεται ΔΕΥΤΕΡΑ ἘΚΔΟΣΙΣ [Seconde édition], καὶ οὕτω καθεξῆς. Αἱ μετατυπώσεις εἶναι πολλάκις ἀνάγκης, καὶ πλεονάκις καπηλείας, ἔργον. Μένει οἱ τιμῶντες ἀδόλως τὰς Μούσας κάμνουσιν ἐκδόσεις.

Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην, καὶ μερικῶς εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Βίων τοῦ Πλουτάρχου ἀσχολούμενον, εἰς ἐμὲ ὁ Πολύαινος ἐγένεν ἀληθινὸν πάρεργον (1). Ὅθεν μὴδὲ σημειώσεις σχεδὸν ἕκαμα εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ἠρέσθη εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ κειμένου τῆς ἐκδόσεώς μου μὲ τὸ κείμενον τοῦ προτέρου ἐκδότου, καὶ εἰς τὸν μετ' αὐτὴν Πίνακα τῶν λέξεων.

Καιρὸς εἶναι νὰ κρίνωμεν καὶ τὸ Λεκτικὸν καὶ τὸ Πραγματικὸν (2) μέρος τῶν Στρατηγημάτων τοῦ Πολυαίνου, διὰ νὰ τιμηθῇ δικαίως ἢ προσδοκωμένη ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ὠφέλεια.

Προσφύεσερον ἄλλως νὰ κρίνω τὸ Πραγματικὸν τοῦ Πολυαίνου δὲν ἐμπορῶ παρὰ συγκρίνων αὐτὸν μὲ τὸν Αἴλιανόν. Καθὼς ὁ Αἴλιανός, οὕτω καὶ ὁ Πολύαινος ἐσύναξεν ὅσα ἰσορεῖ ἀπὸ διαφόρους συγγραφεῖς προγενεσέρους· ἐκ τῶν ὁποίων ἐπειδὴ ὁ χρόνος ἠφάνισε πολλοὺς, τοῦ Πολυαίνου τὰ στρατηγήματα, ὡς καὶ ἡ Ποικίλη ἰστορία τοῦ Αἴλιανοῦ (3), εἶναι βιβλίον ἀναγκαῖον εἰς τῆς ἰστορίας τὴν εἶδησιν. Ἀλλὰ, καθὼς ὁ Αἴλιανός εἰς τὴν Ποικίλην ἰστορίαν, ἀπαράλλακτα καὶ ὁ ὀλίγα ἔτη ἀρχαιότερος Πολύαινος εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Στρατηγημάτων ἔδειξε φανερά τὴν ἀφιλόσοφον ἀκρισίαν του· σφάλμα κοινὸν εἰς τοὺς ὅσοι δὲν

(1) Ἄν ὁ καιρὸς μὲ τὸ συγχωρήσῃ, ὡς Πάρεργα τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, θέλω εἰς τὸ ἐξῆς ἐκδώσει καὶ ἄλλους Συγγραφεῖς ἐξ ἐκείνων, ὅσοι, ἂν καὶ δὲν συναριθμοῦνται μὲ τοὺς λεγομένους Κλασσικούς, εἶναι ὅμως ὀπωσθήποτε ἀναγκαῖοι εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

(2) Περὶ τοῦ Λεκτικοῦ καὶ Πραγματικοῦ πάσης ἀπλῶς συγγραφῆς ἢ ποιήσεως, ἴδε ὅσα ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Ἰσοκράτην (Μέρ. Α, σελ. ιγ).

(3) Ἴδε Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης σελ. ρνά.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜ. ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ. έ

ἔχουν ιδέαν ἀκριβῆ τοῦ εἰς τὸ ὁποῖον καταγίνονται πράγματος.

Ἡ λέξις Στρατήγημα σημαίνει «Σόφισμα στρατηγοῦ, σκοπὸν» ἔχοντος νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς, ἢ νὰ μὴ νικηθῇ ἀπ' αὐτούς». Καὶ ὁμως ὁ Πολύαινος, ἀφοῦ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα του, ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ, ὡς νὰ ἐλησμόνησε καὶ τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον, καταλέγει εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατηγημάτων, ποτὲ μὲν ἀποφθέγματα, ἢ ἔργα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν οἰκειότητα ἔχουσι μὲ τὰληθινὰ στρατηγήματα· ποτὲ δὲ τὰς κολακείας αὐτὰς τῶν ἀνδραπόδων (1)· ἄλλοτε πράξεις, ὁποίας ὄχι στρατηγὸν σοφόν, ἀλλὰ καὶ τὸν πλέον μωρὸν ἰδιώτην διδάσκει ἢ πρόνοια τῆς ἰδίας, ἢ τῶν φίλων αὐτοῦ, σωτηρίας νὰ πράξῃ· ἄλλοτε (καὶ τοῦτο εἶναι τὸ χειρότερον) μεταβάλλει εἰς στρατηγήματα, τὰς ἀδικίας, τὰς ἐπιπορκίας, καὶ τὰς ἀπανθρώπους σκληρότητας τῶν ληστῶν ἢ τῶν τυράννων (2), ἢ ἐξεναντίας τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φιλανθρωπίας (3). Ἐξω τούτων διηγεῖται

(1) Ὅποῖον εἶναι τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πολυαίνου στρατήγημα τοῦ ἀναισχύντου Δημοκλέους (E, M^τ, σελ. 189).

(2) Εἰς αὐτὸ τοῦ πρώτου βιβλίου τὸ προοίμιον, ὀνομάζονται στρατηγήματα αἱ κλοπαὶ τοῦ Αὐτολύκου, καὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἢ κατὰ τοῦ Παλαμήδους θανατηφόρος συκοφαντία· ἤγουν πράξεις, κατὰ τῶν ὁποίων οἱ νόμοι διώρισαν αὐστηρὰς ποινάς. Στρατήγημα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πολυαίνου, εἶναι καὶ ἡ προδοσία τοῦ πειρατοῦ Νίκωνος (σελ. 74)· στρατήγημα καὶ ἡ ἐπιπορκία τῶν Λοκρῶν (σελ. 207), καὶ ἄλλαι πολλὰ τοιαῦτα πᾶσανομίαι.

(3) Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Σκιπίωνος πρὸς τὴν Φοίνισσαν παρθένον (σελ. 260), καὶ τοῦ Καμίλλου τὸ πρὸς τὸν προδότην παιδαγωγὸν (σελ. 252). Ὁ Πλούταρχος (Μέρ. Α, σελ. 240 τῆς ἐκδόσεώς μου),

ὁ Πολύαινος καὶ ψευδῆ τινα, καὶ συγκεχυμένα ἄλλα, ἢ διὰ μνημονικὸν ἀμάρτημα, ἢ διότι ἀκριτῶς τὰ κατέγραψεν εἰς τὸ σύνταγμα του, ὡς τὰ εὔρηκεν εἰς ἄλλους ὄχι πολλῆς πίστεως ἀξιούς ἱστορικούς. Καί ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Πραγματικοῦ μέρους τῶν Στρατηγημάτων· τῶν ὁποίων ὅμως προξενεῖ καὶ ἡδονήν, διὰ τῶν ἱστορουμένων τὴν ποικιλίαν, καὶ ὠφέλειαν, δι' αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἢ ἀνάγνωσις.

διηγούμενος τὸ τελευταῖον τοῦτο, τὸ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ Καμίλλου· ὁ Πολύαινος τὸ ὀνομάζει « Εὐσεβὲς στρατήγημα ». Δικαιότερον ἦτο νὰ τὸ ἀποκλείσῃ παντάπασι ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν στρατηγημάτων, ὡς « Εὐσεβὲς ἔργον ». Ἄν καὶ ἦναι ἐνδεχόμενον νὰ τὸ ἐπραξεν ὁ Κάμιλλος ὄχι ἀπὸ μισοπόνηρον φιλανθρωπίαν, ἀλλὰ μὲ σκοπὸν νὰ ἀπατήσῃ τοὺς Φαλερίους, τὸ χρέος ὅμως τοῦ ἱστορικοῦ εἶναι νὰ ἐπαινῇ τὰ καλῶς πραχθέντα, μὴδὲ νὰ μαντεύῃ τὰ ἀδύνατα τέλη διὰ τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν, παρεκτός ἐάν ἡ λοιπὴ διαγωγὴ τοῦ πράξαντος δὲν δικαιῶν τὴν μαντείαν. Ὡς τὸ διηγεῖται ὁ Πλούταρχος, τὸ ἔργον τοῦ Καμίλλου γίνεται βιωφελὲς ἰσότημα· ὡς τὸ διηγεῖται ὁ Πολύαινος, ὁ Κάμιλλος, καθὼς καὶ ὁ προδότης παιδαγωγός, ἐπραξεν ὅ, τι ἐσύμφερεν εἰς αὐτόν· καὶ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἄλλη δὲν μένει, πλὴν ὅτι ὁ μὲν Κάμιλλος εὐρέθη εἰς περίερασι εὐτυχῆ νὰ τὸ πράξῃ διὰ τῆς φιλανθρωπίας, ὁ δὲ παιδαγωγός εἰς τοιαύτην, ὁποῖα μέσον ἄλλο εἰς αὐτόν δὲν ἐσυγχώρει παρὰ τὴν προδοσίαν. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἂν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ὅστις μὲ προσοχὴν ἀναγινώσκῃ εἶναι ἱκανὸς νὰ κρίνῃ, ἔπρεπεν ὅμως νὰ σημειωθῶσι, μάλιστα μὲν διὰ τοὺς νέους, ἔπειτα καὶ διὰ τοὺς ἐπαγγελλομένους τὰ Καλὰ γραμματικά. Ἡ ἐπισήμη τῶν λέξεων, ὅταν δὲν ἔχῃ τέλος καὶ σκοπὸν τὴν φιλόσοφον ἐπισήμην τῶν πραγμάτων, ἐάν ἴσως δύναται νὰ κάμῃ μεταφραστὰς καὶ Δραγομάνους, ἀνδρας φρενίμους ποτὲ βίβαια δὲν εἶναι καλὴ νὰ κάμῃ.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜ. ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΑΙΝΟΥ. ζ'

Ἐχει δὲ καὶ τὸ Λεκτικὸν αὐτῶν, ἂν καὶ παρὰ τοῦ Αἰλιανοῦ ὀρθώτερον, ὄχι ὀλίγα ἐλαττώματα (1). Καὶ πρῶτον μὲν μεταχειρίζεται μέχρις ἀηθίας τὸ λεγόμενον Ἀσύνδετον σχῆμα (2)· τὸ ὁποῖον, ὅσον ἐμφυχώνει τὸν λόγον (3), ὅταν συμφωνῇ μετῶν λεγομένων τὴν φύσιν, καὶ τοῦ λέγοντος μὲ τὴν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτὸν τοῦ λέγειν τῆς ψυχῆς διάθεσιν, τόσον τὸν ἀσχημίζει, ὅταν τὸ μεταχειρίζεται τις χωρὶς κρίσιν. Ἐξενσυντίας ἄλλοτε κατασωρεύει τὰ συνδεσμικά μόρια, καὶ ἐξαιρέτως τὸ, **ΚΑΙ Δὴ**, ὅπου δὲν εἶναι χρεῖα συμπλοκῆς, ἢ ὅπου εἶναι ἱκανὸς μόνος ὁ **ΚΑΙ** (4).

Δὲν εἶναι μὴδὲ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ῥηματικῶν διαθέσεων ὁ

(1) Ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1770 ἔτος εἰς τὴν Λειψίαν ἀπὸ σοφόν τινα Γερμανὸν συνταγματίου ἐπιγραφόμενον, « Περὶ τῶν ἀρετῶν καὶ κακιῶν τοῦ Λεκτικοῦ τοῦ Πολυαίνου ». Μὴ δυνηθεῖς νὰ τὸ εὔρω, ἀγνοῶ καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν τοῦ Γερμανοῦ.

(2) Σελ. 21, « Ἐπέισθησαν, ἐπέβησαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν ». Σελ. 102, « Κεκμηκότες, ἀσύντακτοι, δεσπαρμένοι... βεβρωκότες, » ἀναπαυσασμένους, συντεταγμένους ». Σελ. 286, « Λαθοῦσα, πάλιν » ἐπὶ θάλασσαν κατελθοῦσα, ἀκάτιον ἐυροῦσα, πνεύματος ἐπιτυχοῦσα, » τὸ ἀπόγειον ἐλκύσασα, μόνη ἀναχθεῖσα, κατέπλευσεν εἰς Ἐλίκην » καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ἠθονῆς ἀνεκλαλήτου πρόξενα εἰς τὰς ἀθλίους ἐκκοάς τῶν ἀφιλοσόφων γραμματικῶν.

(3) Ἴδε περὶ τοῦ Ἀσυνδέτου ὅσα ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (Μέρ. Β, σελ. 15 καὶ 56).

(4) Σελ. 16, « Καὶ δὴ Σαμίων τύραννος ἦν ». Σελ. 103, « Καὶ δὴ » ἀποπλεύσας ὤχετο ». Σελ. 174, « Καὶ δὴ ἐπιστολὰς Φιλίππου » καὶ πολλὰ ἄλλα ὅμοια, ἢ παρόμοια. Ἴδε περὶ τοῦ Πολυσυνδέτου τὰ σημειωθέντα εἰς τὸν Ἰσοκράτην (Μέρ Β, σελ. 33).

Πολύαινος ανέγκλητος. Τὸ σφάλμα τοῦτο ὅμως τὸ ἔχει κοινὸν μὲ συγχρόνους ἄλλους, καὶ τινὰς προγενεσέρους αὐτοῦ συγγραφεῖς. Οὕτω, παραδείγματος χάριν, μεταχειρίζεται κάμμιαν φορὰν τὸν μέσον τύπον, Ἀπαντῶμαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, Ἀπαντῶ (1), καὶ ἄπαξ ἀντὶ τοῦ, Συνέλεξε, τὸ, Συνελέξατο (2).

Κοινὸν ὡσαύτως μ' ἄλλους ἀμάρτημα τοῦ Πολυαίνου εἶναι καὶ ἡ ἀκυρολεξία, ἡγουν τῶν λέξεων ἢ εἰς ἄλλην παρὰ διὰ τὴν ὁποίαν εὐρέθησαν, ἢ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ δόκιμοι συγγραφεῖς τὰς μεταχειρίζονται, σημασίαν χρῆσις. Τοιαῦτα εἶναι τὸ Ἄλλη καὶ Ἀλλαχοῦ (3), ἀντὶ τοῦ Ἄλλοσε, τὸ Ἐσία (4), ἀντὶ τοῦ Ἐσίασις,

(1) Σελ. 169, «Ἡμίονος ἀπηντᾶτο αὐτοῖς». Σελ. 245, «Αἱ Περσίδες, ἀπαντῶμεναι τοῖς φεύγουσιν». Συνεχέστερον τὸ μεταχειρίζεται ὀρθῶς εἰς τὸν ἐνεργητικὸν τύπον· εἰς ταύτην ὅμως τὴν φράσιν (σελ. 14), «Προελθὼν ἄλλοις ἀπηντᾶτο πλείοσι» ἕκαμα κακὰ νὰ τρέψω τὸ, Ἀπηντᾶτο, εἰς τὸ, Ἀπάντα· ἐπειδὴ καὶ ὁ πολὺ ἀρχαιότερος τοῦ Πολυαίνου Πολύβιος ἐπέσει εἰς τὴν κακὴν ταύτην χρῆσιν, τὴν ὁποίαν κατακρίνει καὶ ὁ Λουκιανὸς (Λεξιφάν. § 25) ὡς ἀνάττικον. Οἱ Ἄττικοὶ συγγραφεῖς μόνον τὸν μέλλοντα (Ἀπαντήσομαι) μεταχειρίζονται μέσως, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων ὀνημάτων, Ἀκούσομαι, Ἀρπάσομαι, Γελάσομαι, Κλαύσομαι, Λήψομαι, Σιωπήσομαι κ. τ. λ.

(2) Σελ. 239· ἐὰν τὸ ἀναφέρῃς δηλαδὴ εἰς τὴν ὀνομασικὴν, Σεύθης. Ἐὰν ὅμως μετεχειρίσθῃ τὸ, Πολλὰ χρήματα, ἀντὶ ὀνομασικῆς, τὸ Συνελέξατο, εἶναι ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, Συνελέχθη· μηδὲ τοῦτο ὀρθῶς. Τὸ μόνον ὀρθὸν ἦτο, «Ταχέως ὁ Κερσοβλέπτης πολλὰ χρήματα συνέλεξατο», ἢ καὶ, «Ταχέως τῷ Κερσοβλέπτῃ πολλὰ χρήματα συνέλεξε».

(3) Σελ. 36, 44, 90, καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

(4) Σελ. 84. Ἴδε καὶ σελ. 329.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜ. ΤΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ. 6

ὁ ἀόριστος Ἐξεῦρε (1), ἀντί τοῦ παρατατικοῦ Ἐξεύρισκε, ὁ παρακειμένος Πεφροντικέναι (2), ἀντί τοῦ ἐνεσῶτος Φροντί-
ζειν, καί κάμμίαν φοράν ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν (3), ἢ διὰ τὴν
ἔλλειψιν (4) τῶν λέξεων, ἀσάφεια. Ἐμπόρουν νὰ καταριθμήσω
καί ἄλλα, ἢ τοῦ Πολυαίνου ἴδια, ἢ κοινὰ τοῦ καιροῦ, εἰς τὸν

(1) Σελ. 11.

(2) Σελ. 272, ἴδε καὶ σελ. 388.

(3) Παραδείγματος χάριν, εἰς διάστημα τριῶν σίχων (σελ. 52) μετα-
χειρίζεται τὴν μετοχὴν, Ἐμπεσῶν, καὶ δι' ἐκεῖνον, ὅστις πίπτει αὐτὸς
διὰ κακὴν τύχην εἰς κακόν, καὶ δι' ἐκεῖνον, ὅστις πίπτει κατ' ἄλλου μὲ
γνώμην νὰ τὸν κακοποιήσῃ. Καὶ αἱ δύο αὗται σημασίαι εἶναι Ἑλληνικαί.
Οὕτω λέγομεν καὶ εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν, Ἐπέσα εἰς χεῖρας τῶν ἐχ-
θρῶν, καὶ Ἐπέσαν οἱ ἐχθροὶ ἐπάνω μου. Τὸ ἀμάρτημα εἶναι ὅτι τὰς
μετεχειρίσθη τόσον σιμὰ μίαν τῆς ἄλλης.

(4) Σελ. 12, «Λυκοῦργος παρήγγελλεν, Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς κ. τ. λ.»
καὶ μετ' ὀλίγα, «Λυκοῦργος προσέττατε... Τοὺς πολεμίους κ. τ. λ.»
ὅπου μετὰ τοὺς ὀριστικοὺς παρατατικοὺς λείπει μετοχὴ, Λέγων, ἢ
Φάσκων. Τοιοῦτον εἶναι (σελ. 234) τὸ, «Ἰπεκρίνατο, Βασιλεὺς κ. τ. λ.»
μὲ τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν τοῦ Λέγων. Τοιοῦτον καὶ (σελ. 298) τὸ «Ἐψη-
» φίσαντο, Ἰλὴν παμμεγέθη κ. τ. λ.» μὲ ἔλλειψιν τοῦ Λέγουσαι. Ἀπὸ
τὴν κακὴν ταύτην χρῆσιν ὀδηγούμενος ἔπρεπε νὰ διορθώσω δύο τόπους
τοῦ Πολυαίνου. Ὁ πρῶτος εἶναι (σελ. 281) «Καὶ δὴ ΣΥΝΕΘΕΝΤΟ, Ἡκέτω
κ. τ. λ.». ὅπου γράφει ΣΥΝΕΘΕΤΟ, καὶ ὑπονόει τὴν μετοχὴν Λέγουσα. Εἰς
τὸν δεύτερον (σελ. 288), «Ἄντεῖπε τῇ γνώμῃ, καὶ καλὸν ἔφη ταῖς» ἀντὶ
νὰ προσθέσω τὸ, Ἐφη, ἀκολουθήσας τὴν διόρθωσιν τοῦ Κασωθῶνος,
ἔπρεπεν ἐξεναντίας νὰ ἀφαιρέσω τὸν σύνδεσμον, «Ἄντεῖπε τῇ γνώμῃ,
» Καλὸν ταῖς», ὑπονοῶν καὶ πάλιν τὸ, Λέγουσα, ἂν καὶ τὴν ἔλλειψιν ἐδῶ
τὴν δικαίωγν τρόπον τινὰ τὸ σύνθετον Ἄντεῖπε, τοῦ ὁποίου μέρος εἶναι
τὸ, Εἶπε.

ὁποῖον ἔγραφεν ὁ Πολύαινος, σφάλματα, ἂν δὲν ἦτον εὐκόλου εἰς τὸν μὲ προσοχὴν ἀναγινώσκοντα, ὅταν ἐξετάξῃ μάλιστα τοὺς συγγραφεῖς μὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους σύγκρισιν, νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ καὶ χωρὶς τὴν ὁδηγίαν μου.

Μεταφράσεις τῶν Στρατηγημάτων τοῦ Πολυαίνου εἶναι δύο Γερμανικαί, μία Ἰταλική, καὶ μία Γαλλική. Κάμμίαν ἀπ' αὐτάς δὲν ἐγνώρισα· καί, ἂν τὰς ἐγνώριζα, καιρὸν νὰ τὰς ἐξετάσω δὲν εἶχα. Ἡ ἔκδοσίς μου εἶναι πάρεργος καὶ ἀληθῶς αὐτοσχέδιος· καὶ ὡς τοιαύτην νὰ τὴν κρίνωσιν ἐπιθυμῶ, ὅσοι εἶναι καλοὶ νὰ κρίνωσι τὰ τοιαῦτα.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν καὶ Παρθυσαίων νίκην, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἄντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, παρὰ τῶν Θεῶν ἔξετε, καὶ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς, καὶ παρὰ τῆς Ῥωμαίων ἀνδρείας, μεθ' ὧν αἰεὶ, καὶ πάλαι, καὶ νῦν εἰώθατε νικᾶν τοὺς ὑπάρχοντας πολέμους, καὶ μάχας· ἐγὼ δὲ Μακεδῶν ἀνὴρ, ἔχων πάτριον τὸ κρατεῖν Περσῶν πολεμούντων δύνασθαι, οὐκ ἀσύμβολος ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ γενέσθαι βούλομαι. Ἄλλ', εἰ μὲν ἤκμαξέ μοι τὸ σῶμα, καὶ στρατιώτης πρόθυμος ἂν ἐγενόμην, Μακεδονικῇ ῥώμῃ χρώμενος. Ἐπεὶ δὲ μοι προήκουσαν τὴν ἡλικίαν ὁρᾶτε, οὐ μὲν οὐδὲ νῦν ἀσράτευτος παντάπασιν ἀπολειφθήσομαι· ἀλλὰ τῆς στρατηγικῆς ἐπιστήμης ἐφόδια ταυτὶ προσφέρω, ὅσα τῶν πάλαι γέγονε στρατηγήματα, ὑμῖν τε αὐτοῖς πολλὴν ἐμπειρίαν παλαιῶν ἔργων, τοῖς τε ὑφ' ὑμῶν πεμπομένοις πολεμάρχοις, ἢ στρατηγοῖς, ἢ μυριάρχοις, ἢ χιλιάρχοις, ἢ ἑξακοσιάρχοις, ἢ ὅσαι ἄλλαι ὀπλιτῶν ἀρχαί, διδασκομένοις ἀρχαίων κατορθωμάτων ἐρετὰς καὶ τέχνας. Ἀνδρεία μὲν γάρ, ὅστις ἀλκῇ χρησάμενος

πολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν· εὐβουλία δὲ, ἀμαχεὶ τέχνη καὶ δόλω περιγίγνεσθαι. Ὡς ἔστι πρώτη δεινῶν στρατηγῶν σοφία, κτᾶσθαι τὴν νίκην ἀκίνδυνον. Ἄριστον δὲ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει μηχανᾶσθαι, ὅπως ἂν ἡ γνώμη τὸ κρατεῖν ἐπισπῶτο, προλαβοῦσα τὸ τέλος τῆς μάχης. Δοκεῖ δὲ μοί γε ταῦτα συμβουλεύειν καὶ Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις ἄδη, ἢ « Δόλω, ἢ ἐβίηφι, » ἄλλως οὐ παραγγέλλει, ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆσθαι κατὰ τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μείον ἐν τούτοις ἔχοις, τηνικάδῃ τῇ βίᾳ τῶν σωμάτων ἀποκινδυνευτέον.

Πρῶτος μὲν τοίνυν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀπάτη καὶ δόλω χρῆσασθαι λέγεται Σίσυφος ὁ Αἰόλου· μαρτυρεῖ δὲ Ὅμηρος·

Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιζος γένετ' ἀνδρῶν.

Δεύτερος δὲ τὸ ἀπατηλὸν ἐζήλωσεν Αὐτόλυκος ὁ Ἑρμοῦ, κλέπτων· καὶ τοῦτο πάλιν αὖ μαρτυρεῖ Ὅμηρος·

Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας,
Μητρὸς ἔης πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκασο
Κλεπτροσύνην δ' ὄρκῳ τε· θεὸς δὲ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας.

Ἐγὼ δὲ καὶ Πρωτέα τὸν μεταβαλλόμενον εἰς παντοδαπὰ ζῶα καὶ δένδρα, ἠγοῦμαι ζῶα μὲν καὶ δένδρα οὐκ ἂν ποτε γενέσθαι· τὰς μεταβολὰς δὲ αὐτοῦ τῶν τεχνασμάτων ἐμυθοποίησεν Ὅμηρος, ὡς δεινοῦ κρατεῖν ἀπάτη ὧν ἂν βούλοιο. Τόν γε μὴν Ὀδυσσεὰ ἴσμεν καὶ ἀλαζονευόμενον τῇ σοφίᾳ τοῦ δόλου·

Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.

Οἱ δ' ἥρωες καὶ τὴν νίκην αὐτῷ ἀνῆψαν·

Σῆ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.

Καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλοι πάλιν αὖ μαρτυροῦσιν ἀλῶναι τὸ Ἴλιον Ὀδυσσεώς

Βουλῇ καὶ μύθοις καὶ ἡπεροπηίδι τέχνῃ.

Τὰ γε μὴν στρατηγήματα, οἷς κατὰ τῶν πολεμίων ἐχρήσατο, πολλάκις ἄδει Ὀμηρος·

Αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικέλιψι δαμάσσας,
αὐτομολῆσαι δὴ ὡς τοὺς πολεμίους ὑπεκρίνατο. Καὶ τὸν ἵππον
δὲ τὸν δουράτεον,

..... Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
καὶ τοῦτο στρατήγημα Ὀδυσσέως ἦν. Ὄρθως δ' ἂν τις καλοῖ καὶ
τὸν Οὐτίν, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸν δαλόν, καὶ τὸν κριόν, στρατη-
γήματα κατὰ τοῦ Κύκλωπος. Καὶ ὁ κηρὸς δὲ τοῖς ὡσὶ τῶν ἐταί-
ρων ἐναλειφόμενος, καὶ αὐτὸς ὀρθὸς ἐν ἰστοπέδῃ δεσμευόμενος,
καὶ ταῦτα ἐκεῖνος ἐστρατήγει κατὰ τῆς Ὀλεθρίου μουσικῆς. Τί
δ' ἂν φαίης τὴν πῆραν τοῦ πτωχοῦ; καὶ ὅσα πρὸς Εὐμαιον, ἢ
πρὸς τὴν Πηνελόπην ἐπλάττετο;

Ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

Καὶ μέντοι καὶ Ἴρω παλαιῖσαι, καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ μεταθεῖναι τὰ
ἔπλα τῶν μεираκίων μεθυόντων, ἀπὸ τε τῶν θυρῶν τὸ τόξον
ἐκτεῖναι· ἄρ' οὐχὶ πάντα ταῦτα ἦν κατὰ πολεμίων στρατηγή-
ματα; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἢ ὅσα τοιαῦτα, διδάσκων Ὀμηρος ἀρκεί-
τω. Οἶον δὲ κακεῖνο στρατήγημα Ὀδυσσέως οἱ τραγωδοὶ ἄδουσι.
Παλαμῆδην ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν, ὑπο-
βαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον· καὶ ὁ σοφώτατος τῶν
Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἦλω προδοσίας, δόλῳ καὶ στρατηγήματι. Ἀλλὰ
τὰ μὲν τῶν τραγωδῶν ἱκανῆ διδάσκειν ἢ σκηνή· ὅσα δὲ ἀπὸ
τῆς ἱστορίας ἔργα, στρατηγίας ἔχοντα κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ
ἐχθρῶν, συνεξελεξάμην, καὶ δὴ τούτων μεμνήσομαι, σύντιμον
τὴν περὶ ἐκάστου μνήμην ποιούμενος. Ἔστι δὲ ἡ πᾶσα σύνταξις,
βιβλία ὀκτώ, στρατηγημάτων ἐννακοσίων, ἔχοντα τὴν ἀρχὴν
ἀπὸ τοῦ Διονύσου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1. ΔΙΟΝΥΣΟΣ ἐπ' Ἰνδοῦς ἐλαύνων, ἵνα δέχοντο αἱ πόλεις αὐτόν, ὅπλοις μὲν φανεροῖς τὴν στρατιάν οὐχ ὥπλισεν· ἐσθῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι· δόρατα ἦν κισσῶ πεπυκασμένα· ὁ θύρσος εἶχεν αἰχμήν. Κυμβάλους καὶ τυμπάνους ἐσήμαιεν ἀντὶ σάλπιγγος, καὶ οἴνω τοὺς πολεμίους ἰαίνων εἰς ὄρχησιν ἔτρεπεν. Καὶ ὅσα δὲ ἄλλα Βακχικὰ ὄργια, πάντα ἦν Διονύσου στρατηγήματα, οἷς Ἰνδοῦς καὶ τὴν ἄλλην Ἀσίαν ἐδουλώσατο.

2. Διόνυσος ἐν Ἰνδικῇ, τῆς στρατιᾶς οὐ φερούσης τὸ φλογῶδες τοῦ ἀέρος, κατέλαβε τὸ τρικόρυφον ὄρος τῆς Ἰνδικῆς. Τῶν δὲ κορυφῶν, ἡ μὲν κληίζεται Κορασιβίη, ἡ δὲ Κονδάσκη, τὴν δὲ τρίτην αὐτὸς ἐκάλεσε Μηρόν, τῆς αὐτοῦ γενέσεως ὑπόμνημα. Ἐνταῦθα πηγαὶ πολλαί, ἠδεῖαι πιεῖν, θῆραι περισσαί, ὀπώραι ἄφθονοι, χιόνες ἀναψύχουσαι. Ἐν τούτοις ἡ στρατιὰ διαιτωμένη, τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ βαρβάροις ἐξαίφνης ἐπεφαίνετο, καὶ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ ὑπερδεξίων ἀκοντίζοντες τοὺς πολεμίους ῥαδίως ἔτρέποντο.

3. Διόνυσος, Ἰνδοῦς ἐλὼν, αὐτούς τε Ἰνδοῦς καὶ Ἀμαζόνας ἄγων συμμάχους, εἰς τὴν Βακτριῶν ἐνέβαλεν· ὀρίζει δὲ τὴν Βακτριῶν ποταμὸς Σαράγγης. Οἱ Βάκτριοι τὰ ὄρη κατέλαβον τὰ ὑπὲρ τὸν ποταμὸν, ὡς Διονύσῳ διαβαίνοντι ἀνωθεν ἐπιθησόμενοι. Ὁ δὲ, στρατοπεδεύσας παρὰ τὸν ποταμὸν, τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὰς Βάκχας διαβαίνειν ἔταξεν, ἵνα οἱ Βάκτριοι καταφρονήσαντες γυναικῶν κατέλθοιεν ἀπὸ τῶν ὄρων. Αἱ μὲν δὴ διέβαινον, οἱ δὲ κατέβαινον, καὶ τῷ ρεύματι ἐπιβαίνοντες ἀνακόπτειν αὐτὰς ἐπειρῶντο. Αἱ δὲ ἀνεχώρουν ἐπὶ πόδα. Βάκτριοι μέχρι τῆς ὄχθης ἐδίωκον. Τότε Διόνυσος μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκδοθησῆσας, πεπεδημένους τῷ ρεύματι τοὺς Βακτρίους κτείνων, διέβη τὸν ποταμὸν ἀκινδύνως.

Κ Ε Φ. Β.

ΠΑΝ.

1. ΔΙΟΝΥΣΟΥ στρατηγός ἦν ὁ Πάν· οὗτος πρῶτος τάξιν εὗ-
 ρεν, ὠνόμασε φαλαγγα, κέρασ ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν. Ταύτη τοι
 ἄρα κερασφόρον τὸν Πᾶνα δημιουργοῦσιν· ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος
 οὗτος πολεμίοις φόβον ἐπέβαλε σοφία καὶ τέχνη. Ἦν γὰρ Διόνυσω,
 ἐν κοίλῃ νάπη, ἤγγειλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέ-
 κεινα στρατοπεδεύειν, ἔδεισεν ὁ Διόνυσος· οὐ μὴν ὁ γε Πάν·
 ἀλλὰ ἐσήμανε νύκτωρ τῇ Διονυσιακῇ στρατιᾷ ἀλαλάξαι μέγισον.
 Οἱ μὲν ἠλάλαξαν· ἀντήχησαν δὲ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς
 νάπης ἤχον πολλῶ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν.
 Οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληγέντες ἔφευγον. Τοῦ δὲ Πανὸς τὸ στρατή-
 γημα τιμῶντες, τὴν Ἠχῶ τῷ Πανὶ φίλην ἄδομεν, καὶ τοὺς κενοὺς
 καὶ νυκτερινοὺς τῶν στρατευμάτων φόβους Πανικοὺς κληίζομεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1. ΗΡΑΚΛΗΣ, ἐξελεῖν βουλόμενος τοῦ Πηλίου τὸ Κενταύρων
 γένος, οὐ μὴν αὐτὸς ἄρξαι μάχης, ἀλλ' ἐκείνους ἐκκαλέσασθαι,
 κατήγετο παρὰ Φόλῳ· οἴνου δὲ ἀνθοσμίου πίθον ἀνοίξας, αὐτὸς
 τε καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτὸν ἠρύσαντο· ἦσθοντα οἱ γείτονες Κένταυροι·
 καὶ συνδραμόντες ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Φόλου τὸν οἶνον ἤρπαζον.
 Ἡρακλῆς δ', ὡς ἄδικα θρώντας ἀμυνόμενος, τοὺς ἐπελθόντας ἀπέ-
 κτεινε Κενταύρους.

2. Ἡρακλῆς τὴν ἀλικὴν τοῦ Ἐρυμανθίου αὐὸς φοβηθεὶς δόλω
 τὸν Θῆρα εἶλεν. Ὁ μὲν ὑπὸ τῆ φάραγγι εὐνάζετο· μεστή δὲ χιά-
 νος πολλῆς ἦν ἡ φάραγξ. Ὁ δὲ λίθους πολλοὺς ἄνωθεν ἐπέβαλεν·
 ὥστε ἀγριανθεῖς ὁ σῦς, ἐξάλλεται καὶ θυμῷ φερόμενος, τῆ
 χιόνι ἐμπεσὼν, καταδύομενός τε καὶ περιπταίων ἀλίσκεται.

3. Ἡρακλῆς πλεύσας ἐπὶ Τροίαν, αὐτὸς μὲν ἀπέβη πεζομαχίῳν, τοῖς δὲ κυβερνήταις προσέταξε τὰς ναῦς ἀνακωχεύειν. Οἱ μὲν οὖν πεζοὶ Τρῶες ἠττῶντο. Οἱ δὲ ἵππεις ἐπὶ τὰς ναῦς ἔδραμον· οὐ μὲν αἰροῦσι τὰ σκάφη σαλεύοντα ἄνω θαλάσσης. Ἡρακλῆς δὲ διώξας ἔκτεινε πάντας παρὰ τὴν ἡϊόνα, φεύγειν οὐκ ἔχοντας διὰ θαλάττης.

4. Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυγατέρα ἐποίησατο, ἣν ἐκάλεσε Πανδαίην. Ταύτη νείμας μοῖραν τῆς Ἰνδικῆς πρὸς μεσημβρίαν καθήκουσαν εἰς θαλάσσαν, διένειμε τοὺς ἀρχομένους εἰς κώμας τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε, προστάξας καθ' ἑκάστην ἡμέραν μίαν κώμην ἀναφέρειν τὸν βασιλείου φόρον, ἵνα τοὺς διδόντας ἔχοι συμμάχους ἢ βασιλεύουσα, καταπονοῦσα αἰεὶ τοὺς δοῦναι ὀφειλόντας.

5. Ἡρακλῆς Μινύαις πολεμῶν (ἦσαν δὲ ἵππομαχεῖν ἐν τῷ πεδίῳ οἱ Μινύαι δεινοί), μάχην συνάψαι μὴ θαρρόων, ποταμὸν ἐπαφῆκεν. Ἦν δὲ ὁ ποταμὸς Κηφισσὸς ὀρίζων ὄρη δύο, Παρμασσὸν, καὶ Ἡδύλιον. Τέμνων δὲ μέσην τὴν Βοιωτίαν, πρὶν ἐκδαλλεῖν εἰς θαλάσσαν, ἐμπίπτων μεγάλῳ χάσματι, ἀφανὴς γίνεται. Τοῦτο δὲ τὸ χάσμα ὁ Ἡρακλῆς πέτροις μεγάλοις περιτειχίσας ἀποστρέφει τὸν ποταμὸν εἰς τὸ πεδίον, ἐνθα Μινύαι καθιππάζοντο. Καὶ δὴ τοῦ πεδίου λιμνάσαντος, τοῖς Μινύαις ἦν ἀχρεῖον τὸ ἵππικόν. Ἡρακλῆς κρατήσας ἀποτειχίζει τὸ χάσμα· καὶ ὁ Κηφισσὸς ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπανάρχεται.

Κ Ε Φ. Δ.

Θ Η Σ Ε Υ Σ.

1. ΘΗΣΕΥΣ ἐν ταῖς μάχαις τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς ἀπεκείρετο, τῶν τριχῶν τὴν ἀντίληψιν ἀφαιρούμενος. Μετὰ Θησέα, ὅσοι Ἕλληνες οὕτως ἐκείροντο. Ἡ κουρά, Θησηὶς ἐκλήζετο. Ζηλοῦσι τὴν κουρὰν μάλιστα δὴ Ἑλλήνων Ἄδαντες. Μαρτυρεῖ ἄθλων Ὀμηρος,
— Ἄδαντες. . . . ἔπιθεν κομῶντες.

Κ Ε Φ. Ε.

ΔΗΜΟΦΩΝ.

Ι. ΔΗΜΟΦΩΝ παρά Διομήδους τὸ Παλλάδιον παρακαταθήκην λαβὼν ἐφύλαττεν. Ἀγαμέμνωνος ἀπαιτοῦντος, τὸ μὲν ἀληθινὸν ἔδωκεν ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ, καλουμένῳ Βουζύγῃ, κομίζειν Ἀθήναζε· ἴσον δὲ καὶ ὅμοιον ἄλλο κατασκευάσας εἶχεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀγαμέμνωνος δὲ σὺν πολλῇ χειρὶ ἐπελθόντος, ἀπεμάχετο ἐπὶ μακρὸν, δόξαν ἐμποιῶν ὡς ὑπὲρ τοῦ ἀληθινοῦ προκινδυνεύοι. Πολλῶν δὲ γενομένων τραυματιῶν, οἱ μὲν ἀμφὶ Δημοφῶντα ὑπεῖξαν· Ἀγαμέμνων δὲ, λαβὼν τὸ παραπεποιημένον Παλλάδιον, ἐξαπατηθεὶς ὤχετο.

Κ Ε Φ. Σ.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

Ι. ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ, καὶ Τήμενος, καὶ οἱ Ἄρισοδήμου παῖδες, τὴν Πελοπόννησον ἐνέμοντο. Ἐδοξε τριχῇ νεῖμαι τὴν χώραν, Σπάρτην, Ἄργος, Μεσσήνην. Κρεσφόντης βουλόμενος τῆς Μεσσήνης, ὡς ἀρίστης, κρατῆσαι, γνώμην ἀγορεύει· «Λαχὼν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δευτέρος ἐλέσθω Σπάρτην, ἢ Ἄργος· Μεσσήνη δ' ἔστω τοῦ τρίτου». Ἐπίεσθησαν, καὶ τοὺς κλήρους καθῆκαν· οἱ μὲν ἐκ λίθου λευκῆς, εἰς κάλπιν ὕδωρ ἔχουσιν· Κρεσφόντης δὲ βῶλου λευκῆς ὁμοίας λίθῳ. Ἡ μὲν δὴ βῶλος αὐτίκα ἐτήκετο· οἱ δὲ τῆς λίθου κλήροι προελθόντες, ἔδωκαν Ἄργος Τημένῳ, Σπάρτην τοῖς Ἄρισοδήμου παισὶ. Κρεσφόντης Μεσσήνην τέχνη λαβὼν τύχη λαβεῖν ἔδοξεν.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΚΥΨΕΛΟΣ.

Ι. ΚΥΨΕΛΟΣ Ἀρκαδίας ἤρχεν. Ἡρακλείδαις, στρατεύουσιν ἐπ' Ἀρκαδάς, χρησμὸς ἦν, ξένια παρ' Ἀρκαδῶν εἰ λάβοιεν, σπένδε-

σθαι. Κύψελος, ὥρα θέρους, προσέταξε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὀπώραν ἀφελόντας, καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν θέντας ἀναχωρεῖν· οἱ στρατιῶται τῶν Ἡρακλειδῶν ἄσμενοι ταῖς ὀπώραις ἐχρήσαντο. Κύψελος ἀπαντήσας ἐπὶ ξένια τοὺς Ἡρακλείδας ἐκάλει· τῶν δὲ, μνήμη τοῦ μαντείου, τὴν τιμὴν ἀπωθουμένων, «Καὶ μὴν (ἔφη) φθάνουσα ὑμῶν ἢ στρατιὰ, ξένια παρ' ἡμῶν τὴν ὀπώραν ἔσχευ.» Οὕτως ἄρα Ἡρακλεῖδαι τῇ τοῦ Κυψέλου σοφίᾳ πρὸς Ἀρκάδας ἐσπέισαντο.

Κ Ε Φ . Η .

Α Λ Ν Η Σ .

1. ἌΛΝΗΣ, βασιλεὺς Ἀρκάδων, Τέγεαν πορθούντων Λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ἐν ἀκμῇ, κατὰ κορυφῆς ἔπεμψε τῶν πολεμίων, νυκτὶ μέσῃ κελεύσας ἐπιθέσθαι. Ὅσοι δὲ γέροντες καὶ παῖδες, τούτους ἐκέλευσε πρὸ τῆς πόλεως, τὴν ἴσην ὥραν φυλάξαντας, πῦρ ἀνακαῦσαι μέγιστον. Οἱ πολέμοι πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς ὄψιν ἐκπλαγέντες ἐς τοῦτο ἀπεσκόπουν. Οἱ δὲ κατὰ κορυφῆς, ἐμπεσόντες, τοὺς πλείους αὐτῶν διέφθειραν· πολλοὺς δὲ ζωγήσαντες ἔθησαν. Καὶ τὸ λόγιον ἐτελεύτησε·

Δώσω τῷ Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι.

Κ Ζ Φ . Θ .

Τ Η Μ Ε Ν Ο Σ .

1. ΤΗΜΕΝΟΣ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν εἰς τὸ Ῥίον περαιοῦσθαι βουλόμενος, ἔπεμψε Λοκροὺς αὐτομόλους, Πελοποννησίους ἀγγελοῦντας· «Ὅτι ναυλοχοῦσιν ἐν Ναυπάκτῳ, τῷ δοκεῖν ἐπὶ τὸ Ῥίον πλευσόμενοι· ὁρμὴ δὲ ἐστὶν αὐτοῖς χωρεῖν ἐπὶ τὸν Ἴσθμόν.» Πισεύσαντες οἱ Πελοποννήσιοι μετῆλθον ἐπὶ τὸν Ἴσθμόν. Οἱ δ' ἀμφὶ Τήμενον μεθ' ἡσυχίας τὸ Ῥίον κατέσχον.

Κ Ε Φ. Ι.

ΠΡΟΚΛΗΣ.

Ι. ΠΡΟΚΛΗΣ καὶ Τήμενος Ἡρακλεΐδαι Εὐρυσθεΐδαις, κατέχουσι τὴν Σπάρτην, ἐπολέμουν. Ἡρακλεΐδαι μὲν δὴ ἔθουον τῇ Ἀθηναίων τῶν ὀρίων ὑπερβατήρια· Εὐρυσθεΐδαι δὲ ἄφνω εἰς μάχην προσέπιπτον. Οὐ μὴν ἔδεισαν Ἡρακλεΐδαι· ἀλλὰ τοὺς αὐλητάς, ὡς εἶχον, ἠγεῖσθαι κελεύουσιν. Οἱ μὲν τοῖς αὐλοῖς ἐμπνέοντες ἠγοῦντο· οἱ δὲ ὀπλίται πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ρυθμὸν ἐμβαίνοντες, ἄρρηκτοι τὴν τάξιν ἐγένοντο, καὶ τοὺς πολεμίους ἐνίκησαν. Ἡ πείρα ἐδίδαξε τοὺς Λάκωνας τὸν αὐλὸν ἔχειν αἰεὶ στρατηγὸν ἐν ταῖς μάχαις. Αὐλὸς ἠγεῖται Λακῶνων ἐς πόλεμον ἰόντων, καὶ τὸ ἐμβατήριον αὐλὸς ἐνδίδωσι τοῖς μαχομένοις. Οἶδα ἐγὼ καὶ τὸν θεὸν ἀνελόντα νίκην Λάκωσιν, ἔστ' ἂν πολεμῶσι μετὰ αὐλητῶν, καὶ μὴ πρὸς αὐλητάς. Τὸ λόγιον ἠλεγξεν ἐν Λεύκτροις ἡ μάχη. Ἐν γὰρ δὴ Λεύκτροις, αὐλητῶν οὐχ ἠγουμένων, οἱ Λάκωνες παρετάξαντο πρὸς Θηβαίους, οἷς πάτριον ἀσκεῖν αὐλητικὴν· ὥσε δῆλος ἦν ὁ θεὸς προαγορεύσας ὅτι νικήσουσι ποτὲ Θηβαῖοι Λάκωνας αὐλῶ μὴ στρατηγουμένους.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΑΚΟΥΗΣ.

Ι. ΑΚΟΥΗΣ, Λακεδαιμονίων Τέγεαν προδοσίᾳ νύκτωρ καταλαβομένων, τοῖς ἰδίῳις ὀπλίταις ἔδωκε σύνθημα, κτείνειν τοὺς τὸ σύνθημα ἐρωτῶντας. Οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες, οὐκ ἐπηρώτων. Οἱ δὲ Σπαρτιαῖται, ὡς ἐν νυκτὶ ἀγνοοῦντες, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶντες, ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἀνηροῦντο.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ.

ΘΕΣΣΑΛΟΣ, Βοιωτῶν, τῶν Ἄρην οἰκούντων, Θεσσαλοῖς πολεμούντων, τέχνη ἐκράτησεν ἄνευ μάχης. Νύκτα παραφυλάξας ἀσέληνον, καὶ σκοτεινὴν, ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας διασπαρέντας ἀνὰ τὸ πεδίου ἄλλον ἀλλαχοῦ κατὰ κορυφὰς τῶν ὄρων δᾶδας καὶ λύχνους ἀνάπτειν, καὶ μετεωρίζειν, καὶ πάλιν αὖ καφαρειῖν. Οἱ Βοιωτοὶ τὴν ὄψιν τοῦ πυρός, ὡσπερ ἀστραπὰς κυκλουμένας, ἰδόντες ἐδεδίξαντο, καὶ πρὸς ἱκεσίαν τῶν Θεσσαλῶν ἐτράποντο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1. ΜΕΝΕΛΑΟΣ ἐπανιών ἀπ' Αἰγύπτου, τὴν Ἑλένην ἄγων, Ῥόδῳ προσέσχε. Τληπολέμου δὲ ἐν Τροίᾳ τεθνηκότος γυνὴ Φιλοζώη, πενθοῦσα, ἐπειδὴ τις ἤγγειλε Μενέλαον μετὰ τῆς Ἑλένης ἦκειν, τιμωρῆσαι τῷ ἀνδρὶ βουλομένη, μετὰ Ῥοδίων ἀπάντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, αἰρομένων πῦρ καὶ λίθους, ἐπὶ τὰς ναῦς κατέδραμε. Μενέλαος, ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀναχθῆναι κωλύομενος, τὴν μὲν Ἑλένην εἰς κοίλην ναῦν κατέκρυψε, τὸν δὲ κόσμον αὐτῆς καὶ τὸ διάδημα Θερραπείῃ τῇ *μάλισα* καλλίσῃ περιέθηκεν. Οἱ δὲ, μάλισα πισεύσαντες Ἑλένην εἶναι, πῦρ καὶ λίθους ἐπὶ τὴν Θεράπαιναν ἔπεμπον, καὶ ὡς ἱκανὴν δίκην ἐπὶ τῷ Τληπολέμῳ λαβόντες τὸν Ἑλένης θάνατον, ἀνεχώρησαν. Μενέλαος δὲ τὴν Ἑλένην ἔχων ἀπέπλευσεν.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ.

1. ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Ἀργείοις ἐπολέ-

μει, καὶ ἀντεστρατοπέδευσεν. Ἦν τοῖς Ἀργείοις ἀκριβῆς φυλακὴ τῶν θρωμένων τοῖς πολεμίοις· καὶ γὰρ πάντα ὅσα Κλεομένης βούλοιο, ὑπὸ κήρυκος ἐσήμαινε τῇ στρατιᾷ· καὶ αὐτοὶ τὰ ἴσα θράων ἐσπούδαζον. Ὀπλιζομένων, ἀνθωπλίζοντο· ἐξιόντων, ἀντεπεξήεσαν· ἀναπαυομένων, ἀντανεπαύοντο. Κλεομένης λάθρα παράγγελμα ἔδωκεν, ὅταν ἀριστοποιεῖσθαι κηρύξη, ὀπλίσασθαι. Ὁ μὲν ἐκήρυξεν· οἱ δὲ Ἀργεῖοι πρὸς ἄριστον ἐτράποντο. Κλεομένης, ὠπλισμένους ἐπαγαγών, εὐμαρῶς ἀόπλους καὶ γυμνοὺς τοὺς Ἀργείους ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ.

1. ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ, Λακεδαιμονίων Μεσσηνίοις πολεμούντων εἴκοσιν ἔτεσι, πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς ἐτέρας οἰκίας βασιλέα Θεόπομπον διαφορὰν ὑπεκρίνατο· καὶ αὐτόμολον ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα, ὅτι στασιάζουσι δὴ, καὶ καταλείψουσιν ἀλλήλους. Μεσσήνιοι παρῆφύλαττον. Θεόπομπος μὲν ἀνέξευξε, καὶ οὐ μακρὰν ἀπέκρυψε τὴν στρατιάν εἰς ἀναχώρησιν. Ταῦτα ὄρωντες οἱ Μεσσήνιοι καταφρονοῦσι μόνου τοῦ Πολυδώρου, καὶ πασσοῦσι τῆς πόλεως προελθόντες, εἰς μάχην ἐτράποντο. Θεόπομπος, τῶν σκοπῶν σημανάντων, ἐξ ἀφανοῦς περιελθὼν, τό τε ἄστυ ἔρημον εἶλε, καὶ κατοπιν ἐμβάλλει τοῖς Μεσσηνίοις· οἱ δὲ περὶ Πολύδωρον κατὰ πρόσωπον. Ἀμφίβολοι γενόμενοι Μεσσήνιοι κατὰ κράτος ἐάλωσαν.

Κ Ε Φ. ΙΣ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

1. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, Λακεδαιμονίους Φειστέρω φόβῳ κατηνάγκασεν ὑπακοῦσαι τοῖς νόμοις. Εἴ τινα νόμον ἐξεῦρε, κομίσας εἰς Δελφοὺς ἠρώτα τὸν θεὸν εἰ συμφέροι· ἢ δὲ προφήτις χρήμασι

πεπεισμένη αἰεὶ συμφέρειν ἔχρα. Οἱ Λάκωνες δὲ, φόβῳ τοῦ Θεοῦ, τοῖς νόμοις ὡς χρησιμοῖς ὑπήκουσαν.

2. Λυκοῦργος παρήγγελλεν, « Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς, ὦ Λάκωνες, μὴ στρατεύετε πολλάκις, ἵνα μὴ πολεμῆν τοὺς ἐναντίους διδάσκητε ».

3. Λυκοῦργος προσέτατε τοῖς Λάκωσι, « Τοὺς πολεμίους φεύγοντας μὴ φονεύετε, ἵνα μὴ τοῦ φεύγειν ἠγοῖντο τὸ μένειν λυσιτελέστερον ».

Κ Ε Φ Ι Ζ.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ.

1. ΤΥΡΤΑΪΟΣ, Λακεδαιμονίων μελλόντων παρατάττεσθαι Μεσσηνίοις, καὶ βεβουλευμένων νικᾶν, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ μάχῃ· ἵνα δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐν τῇ τῶν νεκρῶν ἀναιρέσει γνωρίζοιτο ἕκαστος, ἐπὶ τὰς σκυταλίδας τοῦνομα γραψάντων, καὶ περὶ τῇ λαιᾶ χειρὶ φερόντων, βουλόμενος ἐκπλήξαι τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο μαθόντας, παρήγγειλε μὴ παρατηρεῖν τοὺς αὐτομολοῦντας Εἰλωτας. Οἱ δὲ, μηδενὸς παραφυλάττοντος, ἀνέδην αὐτομολήσαντες ἠγγειλαν τοῖς Μεσσηνίοις τὴν ἀπόνοιαν τὴν Λακωνικὴν. Οἱ δὲ, καταπλαγέντες, ἀσθενέστερον ἀγωνισάμενοι, τὴν νίκην οὐ διὰ μακροῦ Λακεδαιμονίοις ἔδωκαν.

Κ Ε Φ Ι Η.

ΚΟΔΡΟΣ.

1. Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις πόλεμος ἦν. Ὁ Θεὸς ἔχρησε νικᾶν Ἀθηναίους, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνοι πρὸς ἀνδρὸς Πελοποννησίου. Κόδρος ἦν Ἀθηναίων βασιλεὺς. Οἱ πολέμοι, τὸ λόγιον εἰδότες, κοινὸν αὐτοῖς ἦν παράγγελμα ἐν ταῖς μάχαις ἀπέχεσθαι Κόδρου. Ὁ δὲ, ἦν γὰρ ἐσπέρα, σχῆμα φρυγανισῆρος λαβῶν, τοῦ χάρακος προελθὼν, ἔτεμνε τὴν ὕλην.

Ἐτυχον δὲ καὶ Πελοποννήσιοι ἄνδρες κατὰ φρυγανισμόν ἦκοντες. Ἀψιμαχεῖ τούτοις Κόδρος, ὥστε καὶ τὸ δρέπανον ἐπ' αὐτοὺς ἀνατεινόμενος ἔτρωσεν. Οἱ δὲ φθάσαντες κατακαίνουσιν αὐτὸν τοῖς δρεπάνοις· καὶ γαννύμενοι ἀπηλλάγησαν, ὡς ἀνδραγάθημα δὴ πεποιηκότες. Παιωνίσαντες Ἀθηναῖοι (τί γὰρ οὐκ ἔμελλον, τοῦ λογίου πεπληρωμένου;) θυμῷ καὶ ῥώμῃ πλείονι προῖασιν ἐς μάχην. Καὶ πρὸ τῆς μάχης κήρυκα πέμψαντες ἤτησαν ἀναίρεσιν τοῦ βασιλέως. Πελοποννήσιοι μὲν οὖν, συνέντες τοῦ γεγονότος, ἔφυγον. Ἀθηναῖοι δὲ νικήσαντες Κόδρω τιμὰς ἀνεσήσαντο τῶν ἠρώων, ὅτιπερ τοὺς πολεμίους ἐκουσίῳ θανάτῳ κατεστρατήγησεν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΜΕΛΑΝΘΟΣ.

1. Ἀθηναίων στρατηγὸς ἦν Μέλανθος, Βοιωτῶν Ξάνθος. Ἐπολέμου Μελαινῶν περὶ Μελαιναί, χωρίον μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Ὁ θεὸς ἔχρησε τῷ Ξάνθῳ,

Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας φόνον ἔσχε Μελαινας.

Τοῦ λογίου τὸ ἔργον ἀποδαίνει τῆδε. Οἱ στρατηγοὶ μονομαχοῦσι τῆς νίκης περὶ καὶ συνιόντων ὁ Μέλανθος ἔφη, «Καὶ μὴν ἀδικεῖς δεύτερος ἰὼν ἐπὶ τὴν μάχην». Ὁ Ξάνθος ἐπεστράφη τὸν δεύτερον ὀψόμενος, καὶ ὑπὸ τοῦ Μελάνθου τῷ ξυστῷ διελασθεῖς, ἀνηρέθη. Ἀθηναῖοι, τῷ στρατηγήματι τῆς ἀπάτης νικήσαντες, ἐτήσιον ἑορτὴν κατεστήσαντο, ἣν γε δὴ κληΐζουσιν Ἀπατούρια.

Κ Ε Φ. Κ.

ΣΟΛΩΝ.

1. Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμου χρόνῳ μακρῷ, Σαλαμῖνος περὶ. Ἡσώμενοι Ἀθηναῖοι, νόμον ἐκύρωσαν, «Τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνος μάχῃ, θάνατος ἔστω». Σόλων, τὸν θά-

νατον οὐ φοβηθεῖς, λύει τὸν νόμον· λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται, καὶ προελθὼν εἰς ἀγορὰν ἐλεγεία ἤδε. Τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἀρήϊα ἄσματα. Τούτοις ἠγειρεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην. Οἱ δὲ, κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρεος, αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἄδοντες ὁμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες· καὶ Μεγαρεῖς κατὰ κράτος ἐνίκων. Καὶ πάλιν ἡ Σαλαμίς Ἀθηναίων κτῆμα ἦν. Σόλων δὲ μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ, καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

2. Ἦν πόλεμος Ἀθηναίοις καὶ Μεγαρεῦσι, Σαλαμῖνος περὶ Σόλων ἐπλευσεν ἐπὶ Κωλιάδος, ἔνθα αἱ γυναῖκες Δήμητρι ἐορτὴν ἐτέλουν, ἐπ' αὐτῇ τῇ Θαλάσῃ. Αὐτόμολον ἐκπέμπει Σόλων ἀγγελοῦντα Μεγαρεῦσιν, « Ἦν ἐπὶ Κωλιάδος πλεύσητε, τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας αἰρήσετε χορευούσας· ἀλλὰ μὴ μέλλετε ». Μεγαρεῖς τῇ ἀπάτῃ πείθονται. Οἱ μὲν δὴ ἐπέπλεον. Σόλων δὲ, τὰς μὲν γυναῖκας ἀναχωρῆσαι κελεύει· μεिरάκια δὲ ἀγένεια ταῖς τῶν γυναικῶν ἐσθῆσι κεκοσμημένα, στεφάνους περικείμενα, κρυπτοῖς ἐγχειριδίοις ὠπλισμένα, παρὰ τὴν ἡῖόνα παίζειν καὶ χορεύειν ἔταξεν. Οἱ δὲ Μεγαρεῖς, τῇ ὄψει τῶν ἀγενείων, καὶ τῇ ἐσθῆτι τῶν γυναικῶν ἐξαπατώμενοι, τῶν νεῶν ἀποβάντες ἐπειρῶντο συλλαμβάνειν, οἷα δὴ γυναῖκας. Οἱ δὲ, σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, μάλα δὴ ἀντὶ γυναικῶν ἄνδρες ἐφάνησαν, τοὺς πολεμίους ἐκτεῖναν, τῶν νεῶν ἐπέβησαν, τῆς Σαλαμῖνος ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

1. ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ἀπ' Εὐβοίας ἐστράτευσεν εἰς Ἀττικὴν ἐπὶ Παλληνίδος· καὶ τοῖς πρώτοις τῶν πολεμίων προσπεσὼν ἐκτεῖνε πάντας. Προελθὼν, ἄλλοις ἀπῆντα πλείοσι. Παράγγελμα ἔδωκε Θαλλῶ στεφανοῦσθαι, καὶ μὴ κτείνειν τοὺς ἀπαντῶντας· φράζειν δὲ, ὡς ἐσπείσαντο τοῖς πρώτοις. Οἱ δὲ πιεεύσαντες ἄρα σπέν-

δονται, καὶ Πεισιστράτῳ τὸ ἄστυ ἐπέτρεψαν. Ὁ δὲ, ἄρματος ἐπιβάς, παραστησάμενος γυναῖκα μεγάλην καὶ καλήν, ὄνομα Φύην, Παλλαδικοῖς ὅπλοις κεκοσμημένην, δόξαν ἐνδοῦς ὡς Ἀθηναῖα κατάγει Πεισίστρατον, ἀδεῶς εἰσήλασε, καὶ τῆς τυραννίδος τῶν Ἀθηναίων κατέσχευεν.

2. Πεισίστρατος, Ἀθηναίων τὰ ὅπλα βουλόμενος παρελῆσθαι, παρήγγειλεν ἤκειν ἅπαντας εἰς τὸ Ἀνάκειον, μετὰ τῶν ὅπλων. Οἱ μὲν ἤκον· ὁ δὲ προῆλθε δημηγορῆσαι βουλόμενος, καὶ μικρᾶ τῇ φωνῇ λέγειν ἤρχετο. Οἱ δὲ, ἐξακούειν μὴ δυνάμενοι, προελθεῖν αὐτὸν ἤξιώσαν εἰς τὸ προπύλαιον, ἵνα πάντες ἐπακούσειαν. Ἐπεὶ δὲ, ὁ μὲν ἡσυχῇ διελέγετο, οἱ δ' ἐντείναντες τὰς ἀκοάς προσεῖχον, οἱ ἐπίκουροι προελθόντες, καὶ τὰ ὅπλα ἀράμενοι, κατήνεγκαν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγραύλου. Ἀθηναῖοι δὲ γυμνοὶ καταλειφθέντες, τότε ἤσθοντο τῆς Πεισιστράτου βραχυφωνίας, ὅτι ἄρα ἦν τέχνασμα κατὰ τῶν ὅπλων.

3. Πεισίστρατος Μεγακλεῖ διεπολιτεύετο· καὶ ἦν ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν πλουσίων τεταγμένος, ὁ δὲ Πεισίστρατος ὑπὲρ τῶν πενήτων. Καὶ δὴ ποτε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλὰ τῷ Μεγακλεῖ λοιδορησάμενος, καὶ ἀπειλήσας, ἀπηλλάγη· κατατρώσας δ' ἑαυτὸν οὐ καιρίοις τραύμασι, τῆς ὑστεραίας προῆλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν, δεικνύων τοῖς Ἀθηναίοις ταῦτα. Ὁ δὲ δῆμος ὑπερηγανάκτησεν, ὡς ὁ κηδόμενος αὐτῶν δι' αὐτοὺς ταῦτα εἶη παθὼν, καὶ ἐς φυλακὴν τοῦ σώματος ἔδωκεν αὐτῷ τριακοσίους φύλακας· οἷς κορυνηφόροις χρησάμενος, αὐτὸς τε τύραννος Ἀθηναίων ἐγένετο, καὶ τοῖς παισὶ τὴν τυραννίδα κατέλιπεν.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ.

Ι. ἈΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ, ὑπὸ τῶν δορυφόρων στρεβλούμενος περὶ τῶν συνειδότην, τῶν μὲν συνειδότην ὠμολόγησεν οὐδέν· πάντας δὲ

τοὺς Ἰππίου φίλους κοινωνῆσαι τῆς ἐπιθέσεως· Ὅποτε δὲ τούτους Ἰππίας ἀπέκτεινε, τότε ὁ Ἀριστογείτων ὠνειδίσειν αὐτῷ τὸ κατὰ τῶν φίλων στρατήγημα.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

1. ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΙ Σαμίῳ, καταθέοντι τὴν Ἑλληνικὴν θάλατταν, ἔδοξεν εἶναι στρατηγικὸν, εἰ κατάγοι καὶ τὰ τῶν φίλων, ὡς, εἰ ἀπαιτούμενα λαμβάνοιεν, φιλτέρους ἕξων· οὐδὲν δὲ λαβῶν, οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι δύνασθαι.

2. Πολυκράτης, μελλόντων Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ Φυσίαν ποιεῖν τῆς Ἥρας πάνδημον, ἐν ἧ μεθ' ὅπλων ἐπόμπευον, πλεῖστα ὅσα τῇ προφάσει τῆς ἑορτῆς ὅπλα συλλέξας, τοὺς μὲν ἀδελφοὺς Συλοσῶντα καὶ Παντάγνωστον συμπομπεύειν ἔταξε. Μετὰ δὲ τὴν πομπὴν, τῶν Σαμίων Φύειν μελλόντων, οἱ πλείστοι τὰς πανοπλίας ἀπέθεντο παρὰ τοῖς βωμοῖς, προσέχοντες ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς σπονδαῖς. Οἱ δ' ἀμφὶ Συλοσῶντα καὶ Παντάγνωστον, τὰ ὅπλα ἔχοντες, ἀνὴρ ἀνδρὶ παρασᾶς, ἐφεξῆς ἅπαντας ἐκτίννουον. Πολυκράτης, τοὺς ἐν τῇ πόλει τῆς ἐπιθέσεως μετέχοντας ἀλίσας, προκατελάβετο τῆς πόλεως τοὺς ἐπικαιροτάτους τόπους, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ μετὰ τῶν ὅπλων σπουδῆν θέοντας τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συμμάχους δεξάμενος. Τειχίσας δ' ἀκρόπολιν τὴν καλουμένην Ἄστυπάλαιαν, καὶ μεταπεμφάμενος παρὰ Λυγδάμιδος τοῦ Ναξίων τυράννου στρατιώτας, καὶ δὴ Σαμίων τύραννος ἦν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

ΙΣΤΙΑΙΟΣ.

1. ΙΣΤΙΑΙΟΣ ὁ Μιλήσιος, ἐν Πέρσαις διάγων παρὰ Δαρείῳ βασιλεῖ, βουλόμενος Ἰωνίαν ἀποσῆσαι, γράμματα πέμπειν οὐ Φαῤῥῶν διὰ τοὺς φύλακας τῶν ὁδῶν, οἰκέτην πιστὸν ἀποξύρας
τὰς

τάς τρίχας, σίγματα ἐνέγραψε τῇ κεφαλῇ, « Ἴσιαῖος Ἀρισαγόρα Ἰωνίαν ἀπόσῃσον. » Καὶ τοῖς σίγμασιν ἐπέθρεψε τὰς τρίχας. Τοῦτον τὸν τρόπον λαθῶν τοὺς φύλακας ὁ σιγματοφόρος, καταδὰς ἐπὶ θαλάσσαν, ἀποξυράμενος ἔδειξεν Ἀρισαγόρα τὰ σίγματα. Ὁ δὲ, ἀναγνούς, τὴν Ἰωνίαν ἀπέσῃσεν.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ.

1. ΠΙΤΤΑΚΟΣ καὶ Φρύνων ἐμονομάχουν Σιγείου περὶ ἔδοξεν ἀμφοῖν ἴσα ἔχειν ὄπλα. Τὰ μὲν δὴ φανερά ἴσα ὄπλα ἦν. Πιττακὸς δὲ ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κρύψας ἀμφίβληστρον περιβάλλει τὸν Φρύωνα, καὶ ῥαδίως ἐπισπασάμενος κιννύει καὶ Σίγειον τοῖς δεσμοῖς, τῷ τε λίνῳ ἐθήρευσε. Οἶον καὶ νῦν οἱ μονομαχοῦντες λίνον ἔχουσι, Πιττακὸς ἐδίδαξεν.

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

ΒΙΑΣ.

1. ΚΡΟΪΣΟΣ Λυδὸς ἐπιπλεῖν τοῖς νησιώταις παρεσκευάζετο. Βίας ὁ Πριηνεὺς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν, εἰπὼν, « Οἱ νησιῶται πολλὴν ἵππον ἐπὶ σε ὠνοῦνται. » Ὁ δὲ γελάσας ἔφη, « ὦ Ζεῦ, νησιώτας ἐν ἠπειρῷ λάβοιμι. » Ὁ δὲ Βίας, « Τί δ' ἄλλο (ἔφη) κακείνους εὐχεσθαι οἶσι, ἢ ὅπως Κροῖσον τὸν ἠπειρώτην ἐν θαλάττῃ λάβοιεν ; » Ὁ λόγος τοῦ Βιάντος Κροῖσον ἔπεισεν ἐπὶ τὰς νήσους πλεῦσαι μηκέτι.

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

Γ Ε Λ Ω Ν.

1. ΓΕΛΩΝ Δεινομένους Συρακούσιος, ἐν τῷ πρὸς Ἰμίλκωνα τὸν Καρχηδόνιον πολέμῳ, στρατηγὸς αὐτοκράτωρ χειροτονηθεὶς, λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ κρατήσας, παρελθὼν εἰς ἐκκλησίαν,

καὶ εὐθύνας δοὺς τῆς αυτοκράτορος ἀρχῆς, τῆς δαπάνης, τῶν καιρῶν, τῶν ὄπλων, τῶν ἵππων, τῶν τριηρῶν, ἐπὶ πάσιν ἐπαινεθεὶς, τέλος ἐξέδου τὴν ἐσθῆτα, καὶ εἶπε ἐν μέσῳ γυμνός· «Οὗτος ἐγὼ (ἔφη) γυμνός ὑμῖν ἔστηκα, ὑμεῖς δ' ἔνοπλοι· ὥστε, εἴ τι μοι πέπρακται βίαιον, χρήσασθε κατ' ἐμοῦ, καὶ σιδήρῳ, καὶ πυρὶ, καὶ λίθοις.» Ὁ δὲ δῆμος ἐπεδόθησεν, ὡς ἄριστον στρατηγὸν ἐπαινῶν. Ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, «Καὶ εἰσαῦθις οὖν τοιοῦτον στρατηγὸν χειροτονήσατε.» Πάλιν ὁ δῆμος, «Ἄλλὰ τοιοῦτον ἄλλον οὐκ ἔχομεν.» Οὕτω δὲ παρακληθεὶς δεῦτερον στρατηγήσαι, ἀντὶ στρατηγοῦ, Συρακουσίων ἐγένετο τύραννος.

2. Γέλων Σικελῶν τύραννος Ἰμίλκων βασιλεῖ Καρχηδονίων, διαπλεύσαντι ἐπὶ Σικελίαν, ἀντιστρατοπεδεύων, μάχη μὲν συμβαλεῖν οὐκ ἐθάρρει. Πεδίαρχον δὲ τὸν τοξοτῶν ἡγούμενον, ὁμοιον ἑαυτῷ τὴν ιδέα, ἀμφιέσας τὴν ἑαυτοῦ τυραννικὴν ἐσθῆτα, ἐκέλευσε προελθεῖν τοῦ στρατοπέδου, καὶ θύειν ἐπὶ τῶν βωμῶν· ἐπεσθαι δὲ αὐτῷ τοξότας ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, κατέχοντας μυρρίνας, τόξα ὑπὸ ταῖς μυρρίναις, κρύπτοντας. Ἦνίκα δὲ ἴδωσιν Ἰμίλκωνα, καὶ αὐτὸν ὁμοίως προελθόντα, καὶ θύοντα, τοξεύειν ἐπ' αὐτόν. Οὕτω δὲ τούτων πραχθέντων, Ἰμίλκων οὐδὲν ὑπιδόμενος, προελθὼν ἔθυσεν ὅς σπένδων, θύων τε ἅμα, ἄφνω πολλῶν τοξευμάτων ἐπ' αὐτὸν ἐπελθόντων, ἐτελεύτησεν.

3. Γέλων, τὸ Μεγαρικὸν βουλόμενος καταλύσαι, ἐποίκουσ μὲν ἐκάλει τοὺς ἐθέλοντας Δωριέων· Διογνήτῳ δὲ, τῷ Μεγαρέων ἀρχοντι, χρήματα παρὰ δύναμιν ἐπέταξεν· ὁ δὲ τοῖς πολίταις. Οἱ δὲ, τοῖς τέλεσιν ἀπαγορεύοντες, εἰς τὴν ἀποικίαν τὴν ἐν Συρακούσαις ὑπήκουσαν, ὑποβαλόντες αὐτοὺς τῇ Γέλωνος δυναστείᾳ.

ΚΕΦ. ΚΗ.

ΘΗΡΩΝ.

1. ΘΗΡΩΝ Καρχηδονίοις παρετάσσετο. Τῶν δὲ πολεμίων φευγόντων, οἱ Σικελιώται ἐμπύπτοντες ἐς τὸ στρατόπεδον, ὡς διαρπασόμενοι τὰς σκηνάς, ὑπὸ τῶν Ἰθήρων παραβοηθούντων ἀηροῦντο. Θήρων πολὺν τὸν ὄλεθρον ἰδὼν, ἔπεμψε τοὺς κυκλωσομένους, παραγγείλας ὀπισθεν τὰς σκηνάς καταπρῆσαι. Φλογὸς δὲ πολλῆς αἰρομένης, οὐκ ἔχοντες οἱ πολέμιοι σκηνάς, ἐπὶ τὰς ναῦς ἔφευγον. Οἱ δὲ Σικελιώται δίκωντες, παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς πλείους διέφθειραν.

ΘΗΡΩΝ ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ.

1. ΣΕΛΙΝΟΥΝΤΙΟΙ, Καρχηδονίοις παραταξάμενοι, πολλῶν πεσόντων καὶ ἀτάφων κειμένων, καὶ τῶν πολεμίων ἐπικειμένων, θάψαι τοὺς νεκροὺς οὐ θάρροῦντες, οὐ μὴν οὐδὲ ἀτάφους περιφραῖν ὑπομένοντες, ἐβουλεύοντο τί χρὴ πράττειν. Θήρων ὑπέσχετο, εἰ λάβοι τριακασίους οἰκέτας τοὺς τεμεῖν ὕλην δυνησομένους, αὐτὸς σὺν αὐτοῖς προελθὼν, καὶ τὰ σώματα καῦσαι, καὶ πολυάνδριον αὐτῶν ἐγείρει· εἰ δὲ οἱ πολέμιοι κρατήσειαν αὐτῶν, οὐδὲν μέγα κινδυνεύσεσθαι τῇ πόλει, ἐὰν ἓνα πολίτην ἀπολέσῃ, καὶ τιμὴν ἀνδραπόδων τριακοσίων. Ἐπήνεσαν οἱ Σελινούντιοι τὴν γνώμην, καὶ αὐτῷ συνεχώρησαν οὓς βούλοιο οἰκέτας αἰρεῖσθαι. Ὁ δὲ, τοὺς εὐρώσους καὶ ἀκμάζοντας ἐπιλεξάμενος, ἐξήγαγε, ὀρέπανα καὶ πελέκεις καὶ ἀξίνας ἔχοντας, ὡς τεμοῦντας ὕλην εἰς πυρκαϊᾶν νεκρῶν τοσοῦτων. Ἐπεὶ δὲ ἐξῆλθον, πείσας αὐτοὺς Θήρων ἐπιθέσθαι τοῖς δεσπόταις, βαθείας ἐσπέρας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δὲ τῶν τειχῶν φύλακες γνωρίσαντες, εἰσεδέξαντο. Θήρων αὐτούς τε τοὺς φύλακας φονεύσας, καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς πλείους ἀποκτείνας καθεύδοντας, κατέλαβε τὴν πόλιν, καὶ τύραννος Σελιουντίων ἐγένετο.

ΚΕΦ. ΚΘ.

ΙΕΡΩΝ.

1. **ΙΕΡΩΝ**, ποταμὸν κωλυόμενος διαβῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπισήσας τοὺς ὀπλίτας ἐπὶ τῆς διαβάσεως, ἐκέλευσε τοὺς ἵππεῖς προάγειν ἄνω τοῦ ποταμοῦ ὡς διαβησομένους ἐκεῖθεν, τοὺς δὲ ψιλοὺς ἀνωτέρω τῶν ἵππέων. Οἱ μὲν οὖν πολέμοι ἀντιπαρήγον, ὡς τοὺς ἵππέας καὶ τοὺς ψιλοὺς κωλύσοντες. Ὁ δὲ **Ιέρων** διήγαγε τοὺς ὀπλίτας, βιασάμενος ὀλίγους ὄντας τοὺς καταλελειμμένους τῶν ἐναντίων· καὶ παραχρῆμα σημεῖον ἦρε τοῖς ψιλοῖς καὶ τοῖς ἵππευσιν. Οἱ δὲ, ὑποσρέψαντες, διέβησαν, τῶν προδιαβάτων ὀπλιτῶν τοὺς ὑποσρέψαντας πολεμίους ἀνειργόντων.

2. **Ιέρων**, Ἰταλιώταις πολεμῶν, ὅποτε λάβοι τινὰς αἰχμαλώτους τῶν εὐγενῶν, ἢ πλουσίων, οὐκ εὐθὺς ἀπεθίδου τοῖς λυτρουμένοις, ἀλλὰ, πολλὰς ἡμέρας κατασχὼν, κοινωνήσας αὐτοῖς ἐξίας, καὶ τιμῆς, καὶ προεδρίας, τηνικαῦτα προσιέμενος τὰ λύτρα, τοὺς ἄνδρας ἀπεπέμπετο. Οἱ δὲ, ἐπανελθόντες, ὑποπτοι παρὰ τοῖς πολίταις ἦσαν, ὡς φιλίας **Ιέρωνι** κεκοινωνηκότες.

ΚΕΦ. Λ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

1. **Ἀθηναίοις** ὁ θεὸς ἔχρησεν,

ὦ θεῖη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν.

Θεμιστοκλῆς, Ἀθηναίων τὸ λόγιον δεδιότων, « Κατὰ γε τῶν πολεμίων ἐστίν (ἔφη)· οὐ γὰρ ἂν θεῖην τὴν Σαλαμίνα ὁ θεὸς ἀνηγόρευσεν, εἰ ἐμελλεν ἀπολλύειν τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων. » Τοῦτο λεχθὲν θάρσος Ἀθηναίοις ἔδωκε· καὶ ἡ νίκη τὴν ἐξήγησιν ἐπισώσατο. Τοῦ θεοῦ χρήσαντος,

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς,

οἱ μὲν ἄλλοι Ἀθηναῖοι τειχίζουσι τὴν ἀκρόπολιν ἠγόρευον· **Θεμιστοκλῆς**

δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς ταύτας οὔσας τὸ ξύλινον τεῖχος τῶν Ἀθηναίων. Ἐπίσθησαν, ἐπέβησαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν.

2. Θεμισοκλῆς ἐναυλόχει περὶ Σαλαμῖνα· τοῖς Ἕλλησιν ἐδόκει φεύγειν, Θεμισοκλεῖ ναυμαχεῖν ἐν ζενῇ θαλάσῃ. Ὡς δὲ μένειν οὐκ ἔπειθεν, ἦν αὐτῷ Σίκιννος εὐνοῦχος παιδαγωγὸς τοῖν παιδοῖν, νύκτωρ τὸν Σίκινον τοῦτον ὡς βασιλέα πέμπει, μηνύσονται κατ' εὐνοίαν δῆθεν ὅτι, « Ἀποδιδράσκει τὸ Ἑλληνικόν· ἀλλὰ ναυμάχει. » Πείθεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ναυμαχεῖ καὶ τὸ πλῆθος τῶν τριηρῶν συνέτριψεν ἢ ζενὴ θαλάσση. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἄκοντες ἐνίκησαν τῇ σοφίᾳ τοῦ στρατηγοῦ.

3. Οἱ Ἕλληνες, νικήσαντες ἐν Σαλαμῖνι, βουλεύονται πλεῖν ἐφ' Ἑλλήσποντον, καὶ τὸ ζεῦγμα λύειν, ἵνα βασιλεὺς μὴ φύγη. Θεμισοκλῆς ἀντιβουλεύεται, λέγων, « Βασιλεὺς ἀποληφθεὶς ἀναμαχεῖται τάχα· πολλάκις δὲ ἀπόνοια δίδωσιν, ὅσα μὴ ἔδωκεν ἀνδρεία. » Πέμπει δὴ πάλιν ὡς βασιλέα εὐνοῦχον ἄλλον Ἀρσάκην, οὕτωςι προαγορεύσονται· εἰ μὴ φύγοι διὰ τάχους, ἢ γέφυρα τοῦ Ἑλλήσποντου διαλύεται. Βασιλεὺς ἔδεισε, καὶ φθάσας τὸ Ἑλληνικόν, διέβη τὸ ζεῦγμα, καὶ φυγῶν ὤχετο. Θεμισοκλῆς δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἐφύλαξε τὴν νίκην ἀκίνδυνον.

4. Ἀθηναῖοι τὰ τεῖχη τοῦ ἄσπεος ἤγειρον· Λάκωνες ἐφθόουν· ἠπάτησεν αὐτοὺς ὁ Θεμισοκλῆς. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀπάτης ἦν οὗτος. Ἀφίκετο εἰς Λακεδαιμόνα πρεσβευτὴς, καὶ ἦν πρὸς τοὺς Λάκωνας ἔξαρκος, ἢ μὴν οὐκ ἐγερεῖσθαι τὸ τεῖχος. « Εἰ δὲ ἀπισεῖτε (ἔφη), τοὺς ἀρίστους ἐπέμψατε κατασκόπους, ἐμὲ κατασχόντες. » Οἱ μὲν ἔπεμψαν· Θεμισοκλῆς δὲ κρύφα πέμψας ἐνετείλατο Ἀθηναίοις κατέχειν τοὺς κατασκόπους, ἔς' ἂν ἐγείρωσι τὸ τεῖχος. Ἐπειδὴν δ' ἐγείρωσι, μὴ πρότερον αὐτοὺς ἀποπέμπειν, εἰ μὴ πρόσθεν αὐτὸν ἀπολάβοιεν. Καὶ ταῦτα οὕτως ἐγένετο. Ἠγέρθη τὸ τεῖχος, καὶ ἐπανῆλθε Θεμισοκλῆς. Ἀπεδόθησαν οἱ κατάσκοποι, ἐτειχίσθησαν Ἀθῆναι, Λακεδαιμονίων ἀκόντων.

5. Θεμισοκλῆς ἐν τῷ πρὸς Αἰγινήτας πολέμῳ, μελλόντων Ἀθηναίων τὴν ἐκ τῶν ἀργυρίων πρόσδοτον, ἑκατὸν τάλαντα, διανέμεσθαι, κωλύσας, ἔπεισεν ἑκατὸν ἀνδράσι τοῖς πλουσιωτάτοις, ἐκάσῳ δοῦναι τάλαντον. Κὰν μὲν ἀρέσῃ τὸ πραχθῆσόμενον, τῇ πόλει τὸ ἀνάλωμα λογισθῆναι· ἐὰν δὲ μὴ ἀρέσῃ, τοὺς λαβόντας ἀποδοῦναι. Ταῦτα μὲν ἔδοξεν. Οἱ δ' ἑκατὸν ἄνδρες, ἕκαστος μίαν τριήρη κατέστησε, σπουδῇ χρησάμενος κάλλους καὶ τάχους. Ἀθηναῖοι καινὸν σόλον ποιήσαντες ἤσθησαν· καὶ οὐ μόνον κατὰ Αἰγινήτων ταῖς τριήρεσι ταύταις, ἀλλὰ καὶ κατὰ Περσῶν ἐχρήσαντο.

6. Θεμισοκλῆς, Ἰώνων Ξέρξῃ συμμαχούντων, ἐκέλευσε τοῖς Ἕλλησι καταγράφειν ἐπὶ τοὺς τοίχους, « Ἄνδρες Ἴωνες, οὐ δίκαια ποιεῖτε στρατεύοντες ἐπὶ τοὺς πατέρας. » Τούτων ἀναγνωσκομένων, βασιλεὺς τοὺς Ἴωνας ὑπόπτους ἠγήσατο.

7. Θεμισοκλῆς φεύγων Ἀθηναίους, νεὼς ἐπιβάς, ἀγνοούμενος ἐκομιζέτο τὴν ἐπὶ Ἰωνίας. Ἐπεὶ δὲ ἡ ναῦς ὑπὸ χειμῶνος ἐπὶ Νάξον κατεφέρετο, πολιορκουμένην ὑπ' Ἀθηναίων, τῷ ναυκλήρῳ φοβηθεὶς ἔφρασεν ὅς τις εἴη. Καὶ εἰ μὴ σώσειεν αὐτὸν, κατερεῖν ἠπειλήσεν Ἀθηναίοις, ὡς χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγοι· « Ὅπως οὖν ἀμφοτέροι σωθείμεν, μηδεὶς ἐκδαινέτω τῆς νεώς· » Ὁ ναύκληρος φοβηθεὶς, οὔτε ἐκβῆναι συνεχώρησε, καὶ διὰ τάχους ἀναχθῆναι ἔσπευσεν.

Κ Ε Φ . Λ Α .

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

1. ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ καὶ Θεμισοκλῆς, ἐχθρότατοι πάντων ὄντες, διεπολιτεύοντο. Τοῦ δὲ Πέρσου διαδάντος, ἀλλήλων λαβόμενοι, τῆς πόλεως ἔξω προελθόντες, ἐς ταῦτὸν ἑκάτερος τὴν δεξιὰν χεῖρα καθέντες, συνηγμένων τῶν δακτύλων, ἐπεφώνουν· « Τὴν ἐχθραν ἐν ταῦθα καταθώμεθα, ἕως ἂν πρὸς τὸν Πέρσῃ διαπολεμήσωμεν. »

ἐθάρρῃσαν, καὶ προσέθεντο τοῖς Ἕλλησιν. Ἡ τύχη τὸ Λεωτυχίδου στρατήγημα ἐποίησεν ἀληθές, νίκην παρασχοῦσα τοῖς Ἕλλησιν τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης.

ΚΕΦ. ΛΔ.

ΚΙΜΩΝ,

1. ΚΙΜΩΝ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ νικᾷ τοὺς βασιλέως σατράπας. Καὶ πολλὰ σκάφη βαρβαρικά ἐλὼν, εἰς ταῦτα τοὺς Ἕλληνας ἐμβῆναι κελεύει, καὶ σολὰς ἐνδύναι Μηδικὰς, καὶ πλεῖν ἐπὶ Κύπρου. Κύπριοι, τῇ ὄψει τοῦ βαρβαρικοῦ ἔξαπατώμενοι σχήματος, τὸν σόλον ὡς φίλιον ὑποδέχονται. Οἱ δὲ, ἀποβάαντες, καὶ σφόδρα γε ἀντὶ βαρβάρων ἐφάνησαν Ἕλληνες, καὶ Κυπρίους ἐνίκησαν, μείζω τὴν ἐκπληξιν τῆς δυνάμεως ἔχοντες.

2. Κίμων ἀπὸ Σησοῦ καὶ Βυζαντίου πολλὰ αἰχμάλωτα βαρβαρικά εἶλε· καὶ, τῶν συμμάχων δεηθέντων, διανομὴς ἐγένετο. Μοῖραν μίαν ἔταξε γυμνά τὰ σώματα, μαῖραν ἐτέραν ἀναξυρίδας, κάνδυσ, σρεπτά, καὶ ὅσα τοιαῦδε. Οἱ σύμμαχοι αἰροῦνται τὸν κόσμον· Ἀθηναῖοι γυμνά τὰ σώματα. Γέλων ὀφλισκάνει Κίμων ὡς τὴν μείζω μοῖραν τοῖς συμμάχοις προέμενος. Οὐκ ἐς μακρὰν τῶν αἰχμαλώτων οἱ συγγενεῖς ἀπὸ Λυδίας καὶ Φρυγίας καταδάντες μεγάλα λύτρα ὑπὲρ τῶν οἰκείων κατέβαλον. Τότε ἡ σοφία Κίμωνος ἐθαυμάζετο. Ἀθηναῖοι δὲ πολλῶ πλείω χρήματα λαβόντες, μάλα δὴ τῶν συμμάχων κατεκερτόμησαν.

ΚΕΦ. ΛΕ.

ΜΥΡΩΝΙΔΗΣ.

1. ἈΘΗΝΑῖΟΙ καὶ Θηβαῖοι παρετάσσοντο. Μυρωνίδης Ἀθηναίοις παρήγγειλεν, ὅταν ὑποσημῆνη, θεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀρξάμενους ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου. Ὁ μὲν ἐσήμνηεν· οἱ δ' ἔθεον. Ὡς δὲ βραχὺ προῆλθον, Μυρωνίδης ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας θραμῶν,

μέγα ἐβόα, «Νικῶμεν κατὰ τὸ εὐώνυμον.» Ἀθηναῖοι μὲν, τῷ λόγῳ τῆς νίκης ἐπιρῶσθέντες, προθυμότερον ἐμβαλλουσι· Θηβαῖοι δὲ, τῷ ἀγγέλματι τῆς ἥττης καταπλαγέντες, ἔκλιναν εἰς φυγὴν.

2. Μυρωνίδης Ἀθηναίους ἤγεεν ἐπὶ Θήβας· καὶ προελθὼν εἰς τὸ πεδῖον, ἐκέλευσεν αὐτοὺς θεῖναι τὰ ὄπλα, καὶ περισκοπεῖν ἐν κύκλῳ. Τῶν δὲ περισκοπούντων, «Ὅρατε (ἔφη) τὸ πεδῖον ὅσον. Ἐν πεδίῳ τόσῳ πολεμίων ἵππους ἐχόντων, ἣν μὲν φεύγωμεν, ἀνάγκη διωκόντων ἰπέων ἀλῶναι· ἣν δὲ μένωμεν, πολλαὶ τοῦ νικᾶν ἐλπίδες.» Οὕτως ἄρα πείθονται μένειν· καὶ προῆλθε Μυρωνίδης, κρατῶν, μέχρι Φωκίδος, καὶ Λοκρῶν.

Κ Ε Φ. Λ Ζ.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΣ.

1. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙ τὴν Ἀττικὴν ἐδήουν. Περικλῆς ἐξ-
έπεμψε τριήρεις Ἀθηναίων, αἱ δηώσουσι τὰ παραλία τῆς
Λακωνικῆς, ὅπως αὐτοῖς πλείω πάσχειν, ἢ δρᾶν συμβαίη.

2. Περικλῆς πλουτῶν χώραν πολλὴν ἐκέκτητο. Ἀρχίδαμος, φίλος ὢν αὐτῷ παλαι καὶ πρόξενος, ἐνέβαλε δηώσων τὴν Ἀττικὴν. Περικλῆς προειδόμενος, ὡς ἄρα τιμῶν Ἀρχίδαμος τὴν προξενίαν, τῶν αὐτοῦ χωρίων ἀποσχήσοιτο, ἵνα μὴ γένοιτο Ἀθηναίοις ὑποπτος, φθάσας τὴν δηώσιν, ἐς ἐκκλησίαν παρελθὼν, ἐχαρίσατο τῇ πόλει τὴν γῆν ὅσην ἐκέκτητο.

Κ Ε Φ. Λ Ζ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

1. ΚΛΕΩΝ Ἀβυθηνοῖς Σησὸν παρέδωκεν, οὐ φανερά μάχη, ἀλλ' ἀφανεῖ τέχνη. Θεόδωρος φρουρῶν Σησὸν, ἐταῖρος Κλέωνος, μοιχεύων ἐν προασείῳ γυναῖον, τῆς ὑδρορρύτης διὰ τοῦ τείχους σενῆς φερομένης, ἕνα λίθον ἐξαίρων, διὰ νυκτός ἐξιὼν καὶ εἰσιὼν, τὸν λίθον ἐναρμόττων, καὶ τοῦτο λαμβάνων, τῷ

Κλέωνι τὸ πραττόμενον ὠμολόγησεν, ὡς παίγνιον. Ὁ δὲ, τοῖς Ἄβυθνοῖς τὸ ἀπόρρητον ἐξαγορεύσας, ἀσέληνον νύκτα παρατηρήσας, κατὰ τὴν ὑδρορρόην, τοῦ Θεοδώρου τὸν λίθον ἐξηρηκότος, καὶ περὶ τὴν μοιχείαν ἀσχολουμένου, τοὺς στρατιώτας ὑπεισήγαγεν· οἱ τοὺς φύλακας ἀνελόντες, τὰς πύλας ἐνδοθεν ἀνοίξαντες, πᾶσαν δεξάμενοι τὴν δύναμιν, τῆς Σησοῦ ῥαδίως ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. Λ Η.

Β Ρ Α Σ Ι Δ Α Σ.

1. ΒΡΑΣΙΔΑΣ περὶ Ἀμφίπολιν ἐπολιορκεῖτο ἐπὶ λόφου κρατεροῦ, προσβαλλόντων ἐν κύκλῳ τῶν πολεμίων. Οἱ μὲν δὴ, δεδιότες μὴ νύκτωρ ἀποδραίη, λίθοις τὸν λόφον περιετείχισαν, καὶ τεῖχος ὑψηλὸν ἤγειραν. Οἱ δὲ Λάκωνες ἠγανάκτουν, ὅτι μὴ προῆγεν αὐτοὺς ἐς μάχην, ἀλλὰ περιτεισχισθέντες αἴσχιστα λιμῶ ἄλώσοιντο. Βρασίδης, αὐτὸς ἔφη τὸν καιρὸν τῆς μάχης εἰδέναι. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ λόφου περιτετείχισο, λοιπὸν δὲ ἦν ἀτείχισον ὅσον πλέθρον αὐτάρκες, τοῖς μετ' αὐτοῦ πρὸς μάχην παρήγγειλε τοῦτον εἶναι τὸν καιρὸν, ὀρμῶσιν ἐπὶ τὴν ἔξοδον. Καὶ δὴ ὀρμήσαντες, πολλοὺς τῶν πολεμίων διαφθείραντες, διεσώθησαν· ἡ γὰρ σενοχωρία ἐλάττονας ὄντας οὐκ ἔβλαψεν· ὁ δὲ περιτειχισμὸς ὠφέλησε καὶ μᾶλλον, κωλύσας μηδένα κατὰ νώτου πολέμιον αὐτῶν γενέσθαι. Ὡστε τῷ τείχει τῶν ἐναντίων, τὸ μὲν ἐκείνων πλῆθος ἀχρεῖον, ἡ δὲ ἔξοδος ἀσφαλές· ἔρα τοῖς Λάκωσιν ἐγένετο.

2. Βρασίδης Ἀμφίπολιν προδοθεῖσαν εἶλε· καὶ τοῖς προδόταις κελεύει κλειῖσαι τὰς πύλας, καὶ λαβῶν τὰς βαλανάγρας ἔρριψεν ὑπὲρ τὸ τεῖχος, ὅπως ἂν ἀμύνοντο τοὺς πολεμίους, εἰ καὶ κλίμακας προσθέντες βιάζοντο.

3. Βρασίδης, ἐπ' Ἀμφίπολιν ἐλθὼν λάθρα, καὶ συνιδὼν ταραχὴν τῶν ἐνδον, οὐχ ἠγούμενος ἀσφαλῆ τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην,

ἐκήρυξεν Ἀθηναίοις μὲν ἄδειαν, ὑποσπόνδους ἀπιοῦσι, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν ἔχουσιν· Ἀμφιπολίταις δὲ αὐτόνομον τὴν πατρίδα, εἰ σύμμαχοι Λακεδαιμονίων γένοιτο. Τῷ κηρύγματι πεισθέντες, Ἀθηναῖοι μὲν ἀπαλλάσσονται, Ἀμφιπολίται δὲ Λακεδαιμονίοις προσέθεντο. Βρασίδης δὲ Ἀμφίπολιν καθ' ὁμολογίαν προσεκτήσατο.

4. Βρασίδης, νυκτὸς ἐπιπλέων Σκιώνη, τριήρη φιλίαν προπλεῖν ἔταξεν. Αὐτὸς δὲ ἐν ὑπηρετικῷ κατόπιν εἶπετο· ὅπως, εἰ μὲν τι μείζον τοῦ ὑπηρετικοῦ πολέμιον σκάφος ἐπιφανῆ, ἢ τριήρης ἀμύνοι· εἰ δὲ ἀντίπαλος ἄλλη τριήρης, ἐν ὅσῳ πρὸς ἐκείνην διαγωνίζεται, αὐτὸς ἐν τῷ ὑπηρετικῷ διασωθῆναι φθάσειεν.

5. Βρασίδης, ἐν τόπῳ σενῶ προσκειμένων κατὰ τὴν οὐραγίαν τῶν πολεμίων, ἐκέλευσεν ἀπὸ λόφου κόπτοντας ἐν μέρει ξύλα κομίζειν. Τὴν δὲ ὕλην πῦρ ἐμβαλὼν ἐνέπρησεν· ὥστε πολλῆς φλογὸς αἰρομένης, οἱ πολέμιοι κατὰ τὴν οὐραγίαν προσπίπτειν ἐκωλύοντο, αὐτὸς δὲ ἀσφαλῶς τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσατο.

ΚΕΦ. ΛΘ.

ΝΙΚΙΑΣ.

1. ΝΙΚΙΑΣ, ἐπιπλεύσας τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ἐνθα ὁ Σολύγης λόφος, ἀποβιδάσας Ἀθηναίων ὀπλίτας χιλίους, καὶ ἄλλους ἀλλαγῆ λοχῆσαι τάξας, ἀπέπλευσεν. Ἐπεὶ δὲ ὑπηύγαξεν ἕως, πάλιν αὖ φανερώς ἐπέπλευσεν. Οἱ μὲν Κορίνθιοι σπουδῆ ἐκδοθηοῦντες ἔθεον, κωλύσοντες ἐκβαίνειν· οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐνέδραις, ἐπανιστάμενοι, τοὺς πλείους αὐτῶν διέφθειραν.

2. Νικίας, στρατοπεδεύοντων Ἀθηναίων περὶ τὸ Ὀλύμπιον, εἰς τὸ πρὸ τοῦ στρατοπέδου χωρίον, ὁμαλὸν ὄν, ἐκέλευσε νύκτωρ τριβόλους κατασπεῖραι. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὑσεραίας Ἐκφαντος ὁ Συρακουσίων ἵππαρχος προήγαγε τοὺς ἵππεῖς, ἦν αὐτῶν αἰσχροῦς φυγῆ, τῶν τριβόλων ἐμπηγνυμένων ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων. Πολλοὶ δ' αὐτῶν

οὐδὲ προβαίνειν οἰοί τε ἦσαν· ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελτασῶν, σφεραῖ ὑποδήματα ἔχόντων, διεφθείροντο.

3. Νικίας ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ τείχους ἀπελείφθη μετ' ὀλίγων στρατιωτῶν, τῆς ἄλλης δυνάμεως περὶ Θάψον οὔσης. Τῶν δὲ Συρακουσίων τὸ προπύργιον τοῦ κύκλου λαβόντων, ἐν ᾧ ξύλα πολλά ἦν, οὐχ' ἱκανὸς ὦν ἀμύνασθαι, τὰ ξύλα ἐνέπρησεν. Ἡ δὲ φλόξ, ἐπὶ μέγα αἰρομένη, τοὺς πολεμίους ἀπεκρούετο. Ἐν τῷ τέως ἢ ἀπὸ Θάψου δύναμις ἐπελθοῦσα προσεβοήθησεν.

4. Νικίας ὑπὸ Γυλίππου διωκόμενος, ἤδη καταλαμβανόμενος, ἔπεμψε κήρυκα πρὸς αὐτὸν, φάσκων πάντα ποιήσῃν τὰ προσαττόμενα· καὶ ὡς ἤδη τινα χρῆ πέμπειν τὸν δώσοντα ὄρκους καὶ ληψόμενον. Γύλιππος, τῷ κήρυκι πιστεύσας, κατεστρατοπέδευσε· καὶ τοῦ διώκειν ἀποσχόμενος, τῷ κήρυκι τῷ ἀπὸ Νικίου συνἔπεμψε τὸν συνθησόμενον. Ἐν δὲ τῷ τέως Νικίας, τόπων ὄχυρωτέρων λαβόμενος, πάλιν ἐπολέμει, τὴν ἀποχώρησιν τῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἀπάτη στρατηγήσας.

ΚΕΦ. Μ.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ.

1. ἈΛΚΙΒΙΑΔΗΣ δοκιμασίαν φίλων τοιάνδε ποιεῖται. Εἶδωλον ἄνδρὸς ἐν οἰκίσκῳ σκοτεινῷ καθεῖρξε, καὶ τῶν φίλων ἕκαστον εἰσάγων ἐδείκνυεν, ὡς ἄνδρα δὴ πεφονευμένον· καὶ παρεκάλει συμπράττειν ὅπως ἂν τὸ δεινὸν λάθοι. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κοινω- νῆσαι τοῦ μιάσματος ἔφυγον. Καλλίας δὲ ὁ Ἴππονίκου προσήκατο τὸ εἶδωλον· ᾧ ἔδειξεν ἐπὶ δοκιμασίᾳ φίλων πεποιημένον. Πιστὸν φίλον ἠγεῖται Καλλίαν· καὶ τὰ πάντα ἦν Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας.

2. Ἀλκιβιάδης, προσπλεύσας πολεμῖα πόλει, τοὺς στρατιώτας ἀποβιδάσας νύκτωρ, καὶ ἡμέραν ἀναμείνας, τῶν πολεμίων οὐκ ἐξιόντων, ἐνέδραν ἐγκαταστήσας, καὶ τὰς σκηναὶς ἐμπρήσας, ἀνήχθη. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως, ἀνηγμένον ἰδόντες, θάρρησαντες,

ἐξελεθόντες, ἀνεσκεδάννυντο ἀνά τὴν χώραν. Οἱ λοχῶντες ἐπανασάντες οὐκ ὀλίγα σώματα εἶλον, καὶ λείαν ἄφθονον. Ἀλκιβιάδης πάλιν προσπλεύσας, καὶ ἀναλαβὼν αὐτὰ τὰ ληφθέντα καὶ τοὺς λαβόντας ἀπέπλευσεν.

3. Ἀλκιβιάδης, πολιορκούντων τὰς Ἀθήνας τῶν Λακεδαιμονίων, βουλόμενος τοὺς φύλακας τοῦ ἄσπεος, καὶ τοῦ Πειραιῶς, καὶ τῶν σκελῶν τῶν ἄχρι Θαλάσσης, ἀγρύπνους περὶ τὴν φυλακὴν κατασκευάσαι, προηγόρευσεν, ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως νύκτωρ τρεῖς ἀνασχῆσοι τὸν λαμπτήρα· ὅς δ' ἂν μὴ ἀντανάσχη, ὡς φυλακὴν ἐκλιπὼν κολασθήσεται. Οὕτω δὴ πάντες ἀγρυπνοῦντες ἐφύλαττον τὴν ἀκρόπολιν, ἵν', αἶροντος τοῦ στρατηγοῦ τὸ πῦρ, ἀντᾶραι δύναιτο, σημαίνοντες, ὡς ἐγρηγορότες φυλάττοιεν.

4. Ἀλκιβιάδης πλέων ἐπὶ Σικελίαν, ἐλθὼν ἐς Κέρκυραν, πολλὴν οὔσαν τὴν δύναμιν τριχῆ διεἴλεν· ἵνα τῶν ἐπιτηδείων μᾶλλον εὐποροῖεν κατὰ μέρος ταῖς πόλεσι προσβάλλοντες. Ἐπεὶ δὲ κατῆρεν εἰς Κατάνην, οὐ δεχομένων αὐτῶν Καταναίων, ἐπρεσβεύσατο, βουλόμενος μόνος παρελθὼν εἰπεῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα. Τῶν δὲ ἐπιτρεψάντων, καὶ θεόντων ἐς ἐκκλησίαν, συνέταξεν, ὅσαι τῶν τειχῶν ἦσαν πυλίδες ἐνωκοδομημέναι σαθρῶς, ταύτας ἐξελεόντας εἴσω παρελθεῖν. Ὁμοῦ δὴ συνέβαινεν Ἀλκιβιάδην μὲν ἄρχεσθαι δημηγορεῖν, Ἀθηναίους δὲ Κατάνην ἔχειν.

5. Ἀλκιβιάδης Κατάνην κατασχὼν, ἄνδρα Καταναῖον πιστὸν αὐτῷ, Συρακουσίους γινώριμον, καθῆκεν ἐς Συρακούσας, ὡς πεμφθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Κατάνη φίλων ὄντων αὐτοῖς, ὧν τὰ ὀνόματα γινώσκοιεν. Οὗτος ἠγγεῖλεν Ἀθηναίους, καταλιπόντας τὸ στρατόπεδον, ἀόπλους εἴσω Κατάνης ἀυλίζεσθαι· εἰ δὲ αὐτοὶ ἅμα ἔω καταλάβοιεν τῶν Ἀθηναίων τὸ στρατόπεδον, δύνασθαι τοὺς ἐν τῇ πόλει γυμνοὺς ἀποκλεισθέντας ἀλῶναι ῥαδίως. Ἐπίστευσαν οἱ στρατηγοὶ τῶν Συρακουσίων, καὶ παρήγγειλαν ἐξιέναι πανδημεὶ τὴν ἐπὶ Κατάνης. Καὶ προσελθόντες ἐστράτοπεδεύσαντο πρὸς τῷ Συμαί-

Σω ποταμῷ. Ἀλκιβιάδης προσιόντας αὐτοὺς ὡς ἤσθετο, τὰς τριήρεις πληρώσας σπουδῇ, προσέπλευσε τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων κενῇ καὶ οὐδενὸς εἴργοντος· τὸ δὲ κατὰ πλευράν αὐτῶν προτείχισμα ἐξελὼν διήρπασεν.

6. Ἀλκιβιάδης, ἀπὸ Σικελίας ἀναχθεὶς ἐπὶ τὴν κρίσιν τὴν περὶ τῶν Ἑρμῶν, καὶ τῶν Μυστηρίων, στρογγύλης νεῶς ἐπιβάς, ἐς Λακεδαίμονα κομίζεται· καὶ πείθει τὴν ταχίστην πέμψαι Συρακουσίους βοήθειαν· καὶ Δεκέλειαν αὐτοῖς ἐπιτειχίσει, ὡς οὐκ ἂν ἔτι σχόντων οὔτε τὰς ἀπὸ τῆς χώρας προσόδους, οὔτε τὰς ἀπὸ τῶν ἀργυρίων· ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ νησιῶται πολιορκουμένους αὐτοὺς ἰδόντες αὐτομολήσουσι. Τούτων γενομένων, ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι κάθοδον Ἀλκιβιάδῃ.

7. Ἀλκιβιάδης παρετάττετο Συρακουσίους. Ἦν μεταξὺ τῶν στρατοπέδων, πτέρις ξηρὰ, θαψιλῆς. Ἄνεμου προσπεσόντος παμμεγέθους, ὃς ἦν κατὰ νότου τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ πολεμίοις κατὰ πρόσωπον, [ἀνῆψε τὴν πτέριν· τοῦ δὲ καπνοῦ προσπίπτοντος] ταῖς ὄψεσι τῶν Συρακουσίων, τροπὴν αὐτῶν ἰσχυρὰν εἰργάσατο.

8. Ἀλκιβιάδης Τιρίβαζον ἔφευγεν. Ὀδὸς ἦν μία. Τιρίβαζος μένουσι μὲν οὐκ ἐμάχετο, φεύγοντι δὲ ἐπέκειτο. Ἀλκιβιάδης νύκτα μείνας, ξύλα πολλὰ κόψας, ταῦτα νήσας, καὶ πῦρ ἐμβαλὼν, ἀπιῶν ὤχετο. Οἱ βάρβαροι, τὴν ἀγῆν τοῦ πυρὸς ὀρώντες, ὤοντο μένειν τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ δὲ ἔγνωσαν, διώκειν ὀρμήσαντες, τὴν ὁδὸν πεφραγμένην ὑπὸ τοῦ πυρὸς διελθεῖν οὐ δυναθέντες, τῆς διώξεως ἐπαύσαντο.

9. Ἀλκιβιάδης περὶ Κύζικον Θηραμένην καὶ Θρασύβουλον ἔπεμψε μετὰ πλειόνων νεῶν, ὅπως τοὺς ἐς τὴν πόλιν ἀποχωρήσαντας πολεμίους ἀνείργοιεν. Αὐτὸς δὲ μετὰ ὀλίγων τριηρῶν ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν ἀνήγετο. Μίνδαρος καταφρονήσας μετὰ πλειόνων ἀνήχθη. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν, οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην προσεποιήσαντο φεύγειν· οἱ δὲ περὶ τὸν Μίνδαρον, περιχαρεῖς ὡς

νικῶντες, ἐδίωκον. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς τῶν περὶ τὸν Θηραμένην καὶ Θρασύβουλον ἐγένοντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τὸ σημεῖον ἄρας ἐπέστρεψε τὰς ναῦς ἀντιπρώρους. Μινδάρου δὲ ἀποστρέψαντος περὶ τὴν πόλιν, οἱ περὶ τὸν Θηραμένην ἀπήντησαν ἀποκλείοντες· ὁ δὲ ἐπὶ τοὺς Κλήρους καλουμένους τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειράτο. Ἀλλὰ κακῆ Φαρναβάζου στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυεν. Ἀλκιβιάδης δὲ διώκων, τὰς μὲν μετεώρους τῶν νεῶν ἐμβολαῖς ἀνεῖρήγγυε· τὰς δὲ προσορμιζούσας τῇ γῇ, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαῖς ἀφείλκε· τοὺς δὲ ἀποβαίνοντας ἀνέκοπτον οἱ Φαρναβάζου. Τέλος δὲ Μίνδαρος πεσὼν, Ἀλκιβιάδῃ λαμπροτάτην νίκην ἔδωκεν.

Κ Ε Φ. Μ Α.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ.

1. Ἀρχίδαμος, ἐν Ἀρκαδίᾳ μέλλων παρατάσσεσθαι τῇ ὑστεραίᾳ, ἐπέῤῥωσε τοὺς Σπαρτιάτας, διὰ νυκτὸς βωμὸν ἰδρυσάμενος, καὶ κοσμήσας ὅπλοις λαμπροτάτοις, καὶ ἵππους δύο περιαγαγών. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἕως, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι καινὰ ὅπλα, καὶ δυοῖν ἵπποιν ἴχνη, καὶ βωμὸν αὐτόματον ἰδόντες, διήγγειλαν, ὡς οἱ Διόσκουροι συμμαχήσουσιν ἡκοιεν. Οἱ στρατιῶται θάρρησαντες, καὶ τὰς γνώμας ἐνθεοὶ γενόμενοι, γενναίως ἠγωνίσαντο, καὶ τοὺς Ἀρκάδας ἐνίκησαν.

2. Ἀρχίδαμος ἐπολιόρκει Κόρινθον. Ἦν ἐν τῇ πόλει σάσις τῶν πλουσίων, καὶ τῶν πενήτων· τῶν μὲν ὡς ὀλιγαρχίαν πραττόντων, τῶν δὲ ὡς προδοσίαν. Ταῦτα μαθὼν Ἀρχίδαμος ἀνῆκε τὸ σφοδρὸν τῆς πολιορκίας· οὐκ ἔτι μηχανήματα προσῆγεν, οὐκ ἔτι περιετάφρευεν, οὐκ ἔτι τὴν χώραν ἔτεμνεν. Οἱ πλούσιοι, φοβηθέντες ὡς ἄρα τοῖς πένησι προδιδοῦσι χαρίζοιτο, φθάσαντες ἐπεκηρυκέυσαντο, καὶ τὴν πόλιν ἐνέδωκαν Ἀρχιδάμῳ, εἰσαῦθις ἀσφαλῶς πρὸς αὐτὸν συνθέμενοι.

3. Λακεδαιμονίων ἡ πόλις ἐσείσθη· καὶ πέντε μόναι διεσώθησαν οἰκίαι. Ἀρχίδαμος ὄρων τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ σῶζειν τὰ ἐν ταῖς οἰκίαις τραπομένους, δείσας μὴ πάντες ἀποληφθέντες ἀπόλοιτο, τῇ σάλπιγγι πολεμίων ἐσήμανεν ἔφοδον. Πιστεύσαντες οἱ Λάκωνες, πρὸς αὐτὸν συνέδραμον. Αἱ μὲν οἰκίαι συνέπεσον· αὐτοὶ δὲ οὕτως ἐσώθησαν.

4. Ἀρχίδαμος, κρατούντων Ἀρκάδων, αὐτὸς ἤδη παρειμένος ὑπὸ τραύματος, φθάσας ἐπεκηρυκέσατο περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, ὅπως μὴ καὶ οἱ λοιποὶ προσάπολοιτο.

5. Ἀρχίδαμος νύκτωρ τοὺς στρατιώτας ἤγεν ἐπὶ Κᾶρας. Ὀδὸς ἦν ἀνδρὸς, τραχεῖα, πολλή· καὶ ἠγανάκτουν οἱ στρατιῶται τῷ πόνῳ. Παρεμυθεῖτο αὐτοὺς Ἀρχίδαμος, ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ παρεκαλεῖ μηδαμῶς ἐνδιδόναι. Ἐπεὶ δὲ, ἄφνω προσπεσόντες, καὶ πολλοὺς τῶν πολεμίων κτείναντες, ἐξείλον τὸ χωρίον, οἱ μὲν ἐδειπνοποιοῦντο, ἐπὶ τῇ νίκῃ γεγηθότες. Ἀρχίδαμος δὲ ἤρετο Πηνίκα δοκοῦσιν ἀλῶναι τὴν πόλιν; Λεγόντων δὲ, τῶν μὲν, Ἠνίκα προσεδαλομεν· τῶν δὲ, Ἠνίκα ἐτοξεύομεν· «Οὐδαμῶς (ἔφη αὐτὸς), ἀλλ' ὅτε τὴν πολλὴν καὶ ἀνδρον ὁδὸν ἐπορευόμεθα. Τὸ γὰρ βούλεσθαι πονεῖν, πάντων κρατεῖν πέφυκεν.»

Κ Ε Φ. Μ Β.

ΓΥΛΙΠΠΟΣ.

1. ΓΥΛΙΠΠΟΣ, βουλόμενος αὐτοκράτωρ γενέσθαι τῆς ἐν Συρακούσαις δυνάμεως, συναγαγὼν τοὺς στρατηγούς τῶν Συρακουσίων εἶπεν, ὡς χρὴ λόφον τινα, μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἀθηναίων, τειχίσαι. Τῶν δὲ πεισθέντων, νύκτωρ αὐτὸς ἐπεμψεν αὐτόμολον ἀγγελοῦντα τοῖς πολεμίοις τὰ δεδογμένα. Οἱ μὲν δὴ μαθόντες, αὐτοὶ προκατέσχον τὸν λόφον. Γύλιππος δὲ ἐσχετλίαζεν, ὡς τῶν ἀπορρήτων ἐξαγγελιομένων. Ὅπως οὖν εἰσαῦθις τοῦτο μὴ γένοιτο, οἱ προὔχοντες τῶν Συρακουσίων

κουσίων ἐνὶ καὶ μόνῳ Γυλίππῳ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἐπέτρεψαν.

2. Γύλιππος, τὸν προκατεσχημένον λόφον ὑπὸ Ἀθηναίων αὐτὸς βουλόμενος κατασχεῖν, ἀπὸ τῶν τριηρῶν, πολλῶν οὐσῶν, εἴκοσι πληρώσας, πυκνάς τὰς μελέτας ἐποιεῖτο. Τῶν δὲ πληρωμάτων συγκροτηθέντων, νυκτὸς ἀφῆκεν αὐτὰς εἰς τὸ πελαγος, παραγγείλας καταπλεῖν ἀρχομένης ἡμέρας. Ὡς δὲ οἱ πολέμιοι καταπλεύσας εἶδον, ἐπ' αὐτὰς ἀνήχθησαν. Τῶν δὲ, μεταβαλλομένων εἰς φυγὴν, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετὰ σπουδῆς ἐδίωκον. Ὁ δὲ Γύλιππος τὰς ὑπολοίπους ναῦς πληρώσας, ἀντανήγετο. Ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, περὶ τὴν ναυμαχίαν τῶν Ἀθηναίων ἀσχολουμένων, οἱ πεζοὶ Γυλίππου συνταχθέντες ῥᾶστα κατέσχον τὸν λόφον, τοὺς φύλακας τῶν Ἀθηναίων ἐκβαλόντες.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ.

1. Ἐρμόκρᾴτης, τῶν ἐν Συρακούσαις ἐπαναστάτων, καὶ χειρὸς πολλῆς οἰκετικῆς ἠθροισμένης, πρὸς τὸν ἡγούμενον αὐτῶν Σωσίστρατον ἔπεμψε πρεσβευτὴν, ἕνα τῶν ἱππάρχων Δαίμαχον, ὃς ἦν αὐτῷ συνήθης καὶ φίλος, ἀγγελοῦντά παρα τῶν στρατηγῶν· ὡς ἄρα τὸ φρόνημα αὐτοῦ θαυμάζοντες, πάντας μὲν ἐλευθέρους ἀφιάσι, πάντας δὲ ὀπλιούσι, καὶ σιτηρέσιον δώσουσι τὸ ἴσον, αὐτὸν δὲ τὸν Σωσίστρατον συνάρχοντα ἀποφαίνουσι· καὶ ἤδη γε ἤκειν [χρῆ] βουλευσόμενον μετὰ τῶν στρατηγῶν, ὅσα τῶν πολιτικῶν κατεπέειγε. Ὁ δὲ Σωσίστρατος, τῇ φιλίᾳ τοῦ Δαίμαχου πιστεύσας, παραλαβὼν εἴκοσι τοὺς ἡγεμονικωτάτους τῶν δούλων, ἦκε πρὸς αὐτούς. Οὗτοι μὲν συλληφθέντες ἐδέθησαν· Ἐρμόκρᾴτης δὲ, μετὰ ἐξακισχιλίων ὀπλιτῶν ἐξελθὼν, καὶ τοὺς δούλους λαβὼν, ὤμοσεν, ἥ μὴν μηδὲν αὐτοῖς δεινὸν ἂν γενέσθαι, πρὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην ἕκαστος εἰ ἐπανέλθοι. Πεισθέντες ἐπανήλθον· ὅτι μὴ μόνον τριακόσιοι πρὸς Ἀθηναίους ἠὲ τομολῆσαν.

Γ

2. Ἀθηναῖοι τὴν ὑστάτην ἐν Σικελίᾳ ναυμαχίαν ἠσσώνται· καὶ νύκτωρ φεύγειν ἔδοξε. Συρακούσιοι, θύσαντες ἐπινίκια, ὑπὸ μέθης ἀνεπαύοντο. Ἐρμοκράτης, μεθύοντας καὶ καθεύδοντας ἐπὶ μάχην ὅπως μὴ ἐξάγοι, αὐτόμολον πέμπει φράσσοντα πρὸς Νικίαν, ὡς οἱ μέχρι νῦν πάντα μνηύοντες φίλοι προαγορεύουσιν, « Ἦν ἀποκινήσης νύκτωρ, ἐνέδρῃς ἐμπίπτεις, καὶ λόχοις. » Πιστεύει Νικίας· καὶ ἀναμείνας ἕως ὄρθρου, τὸ στρατόπεδον οὐκ ἐκίνησεν. Ἐρμοκράτης τοὺς Συρακουσίους, ἄλις ἔχοντας ὕπνου, ἀνέστησεν εὐρώστους· οἱ δὲ, προκαταλαβόντες τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν καὶ τὰς γεφύρας, πανωλεθρία τοὺς Ἀθηναίους διέφθειραν.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

ΕΤΕΟΝΙΚΟΣ.

1. ΕΤΕΟΝΙΚΟΝ Λάκωνα ἐν τῇ Μιτυλήνῃ Κόνων Ἀθηναῖος ἐπολιόρκει. Κέλῃς ὑπηρετικὸς ἦκεν ἀγγέλλων, « Καλλικρατίδας ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων ἐν Ἀργινούσαις οἴχεται ἠττημένος. » Ἐτεόνικος τοὺς ἀγγέλους ἐκέλευσε νύκτωρ ὑπεξελθεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν ἐς Μιτυλήνην ἐστεφανωμένους, καὶ παιωνίζοντας, νίκην ἀγγέλλοντας ἦκειν. Ἐτεόνικος μὲν ἔθυεν εὐαγγέλια· Κόνων δὲ καὶ τὸ Ἄττικὸν ἐξεπλάγη καὶ ἠσύχαζεν. Οὐ μὲν ἠσύχαζεν Ἐτεόνικος. Ἀλλὰ τὸ μὲν ναυτικὸν εἰς Χίον ἐξέπεμψε· τὸ δὲ στρατιωτικὸν ἐς Μήθυμναν, φίλην πόλιν ἐξήγαγεν.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ.

1. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ, τοῖς ἐν Μιλήτῳ φίλοις ὑποσχόμενος τὸν δῆμον συγκαταλύσειν, ἦκεν εἰς Μίλητον· καὶ τοῖς μὲν νεωτερίζουσι λόγῳ χαλεπὸς ἦν, τοῖς δὲ δημόταις ἐλευθερίαν συμπράττειν ἐπηγγέλλετο. Πιστεύσας ὁ δῆμος Λυσάνδρῳ, χρηστὰ λέγοντι, ἀπαράσκευος ἤλπιζε τὰ βελτίονα. Οἱ φίλοι κοινῶ συνθήματι ἐπ-

ανίστανται, καὶ τῷ δήμῳ προσπεσόντες, πολλοὺς κτείνουσι, καὶ ἡ Μίλητος ἦν ὑπὸ τοῖς φίλοις Λύσανδρου.

2. Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τετράκις ἀνήχθησαν, ἐφ' ᾧ τε ναυμαχεῖν· Λύσανδρος ὁ Λάκων οὐκ ἀντανήγετο. Οἱ μὲν οὖν ἀποπλέουσι γαννύμενοι, παιᾶνας ἄδοντες· Λύσανδρος δὲ κατόπιν πέμπει δύο τριήρεις. Οἱ τριήραρχοι, τοὺς Ἀθηναίους ἐκβάοντας ὡς εἶδον, σημεῖον μετέωρον αἴρουσι χαλκῆν ἀσπίδα. Λύσανδρος αὐτίκα ὑπεσήμενεν ἐπίπλουν· καὶ οἱ Λάκωνες εἰρεσία πολλῇ ἐπιπλέουσι, καὶ τοὺς Ἀθηναίους καταλαμβάνουσιν ἄρτι ἐκβάοντας· ὧν οἱ μὲν ἀνεπαύοντο, οἱ δὲ, ἄλλος ἄλλό τι ἔδρα, γυμνοὶ πάντες. Οἱ Λάκωνες, ἄφνω προσπεσόντες ὠπλισμένοι γυμνοῖς, συντεταγμένοι ἀσυντάκτοις, ἐνίκησαν· αἰροῦσιν οὖν ἄνδρας αἰχμαλώτους καὶ τὰς τριήρεις ἀπάσας· ὅτι μὴ μία ἡ Πάραλος ἔφυγεν Ἀθήναζε μόνη τῆς ἠττης ἄγγελος.

3. Λύσανδρος παρήγγελλεν, ἐξαπατᾶν χρῆναι παιῖδας μὲν ἀστραγάλοις, πολεμίους δὲ ὄρκους.

4. Λύσανδρος ἐκράτησε Θασίων, παρ' οἷς ἦσαν ἀττικίζοντες πολλοί, κρυπτόμενοι τοῦ Λάκωνος φόβῳ. Ὁ δὲ, τοὺς Θασίους ἐς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερόν συναγαγὼν, φιλανθρώπους λόγους διεξῆλθεν· ὡς θεόν συγγνώμην ἔχειν τοῖς κρυπτομένοις ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, καὶ θαρσύνει αὐτοὺς προσῆκεν, ὡς μηδὲν δεινὸν πεισομένους, τῶν λόγων ἐν ἱερῷ γινομένων, καὶ ταῦτα ἐν Ἡρακλέους πόλει τοῦ πατρώου. Οἱ μὲν οὖν κεκρυμμένοι τῶν Θασίων, πιστεύσαντες τῇ φιλανθρωπίᾳ τῶν λόγων, προῆλθον· Λύσανδρος δὲ, διαλιπὼν ὀλίγας ἡμέρας, ὅπως ἀδέεστεροι γένοιτο, προσέταξε συναρπασθέντας ἀποσφαγεῖν.

5. Λύσανδρος, τὰς Ἀθήνας κατασκάπτειν βουλομένων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμμάχων, ἔφη μηδαμῶς συμφέρειν· τὴν γὰρ Θηβαίων πόλιν, ἐγγὺς οἰκουμένην, ἰσχυροτέραν, καὶ μείζονα κατ' αὐτῶν γενήσεσθαι· ἐὰν δὲ διὰ τυράννων κατέχωσι

τάς Ἀθήνας, ἐγγύθεν παραφυλάξειν τοὺς Θηβαίους, καὶ διὰ παντὸς ἔξειν ὑποδεστέρους. Ἄριστα λέγειν δόξας Λύσανδρος, ἔπεισε τὰς Ἀθήνας μὴ κατασκάψαι.

Κ Ε Φ. ΜΣ.

Α Γ Ι Σ.

1. ἌΓΙΣ, Πελοποννησίων Λακεδαιμονίοις πολεμούντων, ἐν λιμῶ γνώμην ἠγόρευσε, παρὰ μίαν ἡμέραν ἀσιτεῖν. Φοβῆσαι δὲ τοὺς πολεμίους βουλόμενος, αὐτομόλους ἔπεμψεν ἀγγελοῦντας ὡς μεγάλη συμμαχία τῇ μελλούσῃ νυκτὶ τοῖς Λάκωσιν ἀφίξεται. Τῶν μὲν κτηνῶν τὰ στόματα ἔδησε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, νυκτὸς δὲ ἀρχομένης ἔλυσεν ὥστε τὰ κτήνη πεινῶντα, τῶν δεσμῶν ἀπολυθέντα, πόας καὶ νομῆς λαβόμενα, ἀνεσκίρτα καὶ ἐφρυάττετο, καὶ ψόφον ἤγειρε πολύν· συνεπήχουν δὲ καὶ τῶν ὀρῶν αἱ φάραγγες. Τοὺς δὲ στρατιώτας ἐκέλευσεν, ἄλλον ἀλλαχοῦ σκεδασθέντας, διπλᾶ καὶ τριπλᾶ πυρὰ ἀνακαῦσαι. Οἱ Πελοποννήσιοι, τῷ πλήθει τῆς κραυγῆς, καὶ τῷ μεγέθει τοῦ ψόφου φενακισθέντες, ὡς μεγάλης ἐπικουρίας ἠκούσης, αὐτίκα φεύγοντες ὄχοντο.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Θ Ρ Α Σ Υ Λ Ο Σ.

1. ΘΡΑΣΥΛΟΣ, βουλόμενος τοῖς πολεμίους φανῆναι ὀλίγας τριήρεις ἔχων, προσέταξε τοῖς κυβερνήταις ἐς δύο τὰς ναῦς καταστῆσαι, καὶ τῆς μὲν ἐτέρας ἄρασθαι τὰ ἰστία, τὴν δὲ πρὸς τὸν ζυγὸν καλωδίους προσλαβεῖν, τῇ Θεούσῃ παραθέουσαν, καὶ μὴ φαινομένων μετεώρων τῶν ἰστιῶν τῆς ἐτέρας τριήρους. Τούτῳ τῷ τρόπῳ τὰς ἡμίσειας τῶν νεῶν ἀπεκρύψατο.

2. Θρασύλος, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν στρατηγοί, Βυζαντίοις ἐπέκειντο. Οἱ περὶ Ἀναξίλαν στρατηγοὶ Βυζαντίων, δείσαντες μὴ κατὰ κράτος ἢ πόλις ἀλώ, συνέθεντο χρόνον, ἐν ᾧ παραδώ-

σουσι τὸ Βυζάντιον, καὶ τῆς συνθήκης ὀμήρους ἔδωκαν. Οἱ περὶ Θρασύλον ἀνήχθησαν μὲν ἐπὶ τούτοις τὴν ἐπ' Ἰωνίας· αὐτῆς δὲ νυκτὸς ἀναστρέψαντες κατελάβοντο τὴν τῶν Βυζαντίων πόλιν ἀφύλακτον.

Κ Ε Φ . Μ Η .

Κ Ο Ν Ω Ν .

1. Κόνων, καταλειπόμενος ὑπὸ τῶν συμμάχων, αὐτόμολον ἔπεμψε, φράσσοντα τοῖς πολεμίοις, ὡς μέλλοιεν ἀποδιδράσκειν, καὶ ὄθεν, καὶ πηνίκα. Οἱ μὲν δὴ, ἐνεδρεύοντες παρεφύλαττον. Κόνων δὲ προεῖπε τοῖς συμμάχοις ἀσφαλέστερον ἀναχωρεῖν, ὡς ἐνέδραν προπεπυσμένος· οἱ δὲ ἀναχωροῦντες, προαισθόμενοι τῆς ἐνέδρας, ἀνέστρεψαν, καὶ παραμείναντες μέχρι νίκης αὐτῷ διεπολέμησαν.

2. Κόνων Καλλικρατίδαν, διπλασίας ἔχοντα τριήρεις, ὑπέφευγεν ἐν τῇ Θαλάττῃ· καὶ ἤδη πλησίον Μιτυλήνης ἦν. Τῶν δὲ Λακωνικῶν νεῶν ἐν τῇ διώξει διεσπασμένων, ἐπῆρε τὴν φοινικίδα· ἦν δὲ ἄρα μάχης σύνθημα τοῖς κυβερνήταις. Οἱ δὲ, ἐπιστρέψαντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς, ἐμβαλλουσι ταῖς Λακωνικαῖς. Αἱ δὲ, ἀσύντακτοι καὶ τεταραγμένοι, τὸ παράλογον τῆς ἐπιστροφῆς ἐκπλαγεῖσαι, πολλαὶ μὲν ἀνεῤῥάγησαν, πολλαὶ δὲ κατέδυσαν. Κόνων δὲ τοῦ παντὸς ἔργου τὴν νίκην ἀπηνέγκατο.

3. Κόνων, Φαρναβάζω συμμαχῶν, Ἀγησιλάου τὴν Ἀσίαν πορθοῦντος, ἔπεισε τὸν Πέρσην χρυσίον πέμψαι τοῖς δημαγωγοῖς τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος· ὃ λαβόντες πείσουσι τὰς πατρίδας ἐκφέρειν τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον. Οἱ μὲν δεκάσθεντες ἔπεισαν· καὶ συνέστη πόλεμος Κορινθιακός· οἱ δὲ Σπαρτιάται τὸν Ἀγησίλαον ἐκ τῆς Ἀσίας ἀνεκάλεσαντο.

4. Κόνων, ἐν Μιτυλήνῃ κατακεκλεισμένος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, σπεύδων Ἀθηναίοις μνηύσαι τὴν πολιορκίαν, λαθεῖν τοὺς ἐφορμοῦντας οὐχ οἴός τε ὦν, κατασπάσας δύο τὰς ταχυναυ-

τούσας τῶν νεῶν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀπὸ τῶν πληρωμάτων ἐρέ-
τας ἐμβιδάσας, ὅσα χρῆ ἐξειργασμένους, κελεύσας ἐν τοῖς
σκάφεσιν ἠσυχάζειν, ἐσπέρας προσιούσης Θεασάμενος τοὺς
παραφυλάσσοντας ἀνά τὴν γῆν ἐσκεδασμένους (οἱ μὲν σώματα
ἐτημέλουν, οἱ δὲ πῦρ ἀνέκαιον, οἱ δὲ δεῖπνον παρεσκεύαζον), καὶ
δὴ τότε ἀφῆκε τὰ σκάφη, παραγγείλας πλεῖν δρόμον ἀλλήλοις ἐναν-
τίον· ἴν', εἰ θάτερον ἀλίσκοιτο, θάτερον γοῦν σωθῆναι δυναθῆ.
Ἄμφω δὲ ἐσώθη, τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἀσχολίαν διῶξαι βρα-
δυνάντων.

5. Κόνων ναυμαχεῖν μέλλων, ἀγγελισαντος αὐτομόλου, ὡς
αἱ τῶν πολεμίων ἀρισται τριήρεις πεποίηται σκοπὸν ἐλεῖν τὴν
Κόνωνος ναῦν, κατασκευάσας ὁμοίαν τριήρη τῇ ἑαυτοῦ, καὶ τὸν
στρατηγικὸν κόσμον περιθεῖς, ἔταξεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας· καὶ
προσέταξεν ἀπὸ ταύτης ἄραι τὸ σημεῖον τῷ παντὶ στόλῳ. Οἱ μὲν
πολέμιοι, ταῦτα ἰδόντες, ὅσοι τὰς ἀρίστας ναῦς εἶχον, εὐθέως
ἐπὶ τὴν στρατηγίδα ὥρμησαν· Κόνων δὲ τῷ λοιπῷ στόλῳ προσ-
πεσῶν, τὰς μὲν κατέδυσε, τὰς δὲ κατεδίωξεν.

Κ Ε Φ. Μ Θ.

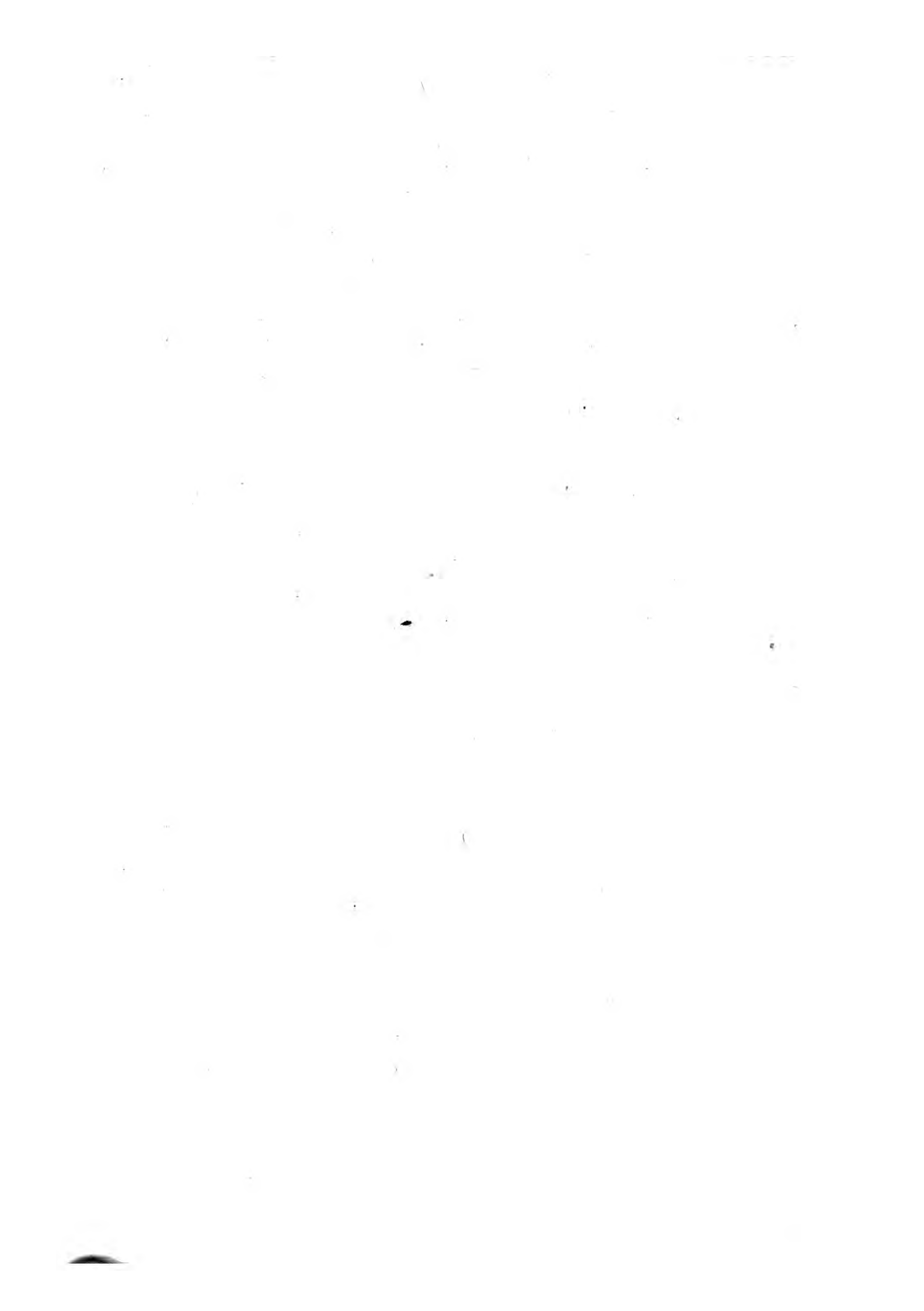
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν.

1. ΞΕΝΟΦΩΝ ἐπανῆγε τοὺς μυρίους. Τῶν περὶ Τισαφέρνην
ἰππέων ἐνοχλούντων τὰ σκευοφόρα, γνώμην ἠγόρευσε τὰς *μὲν*
ἀμάξας καὶ τὰ περισσὰ τῆς σκευῆς καῦσαι, ὅπως μὴ συμβαίη τοῖς
Ἕλλησι περὶ ταῦτα μαχομένοις τελευτᾶν, ἢ κωλύεσθαι προσω-
τέρω βαδίζειν.

2. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων κατὰ τὴν πορείαν ἐπικειμένων,
τάξας ἀμφίστομον τὴν φάλαγγα, ὅσα ἦν ἀναγκαῖα σκευοφόρα
λαδῶν ἐντὸς, ἐπορεύετο, καταστήσας ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἰππεῖς,
ἀκοντιστάς, πελταστάς· οἱ τοὺς προσπίπτοντας τῶν βαρβάρων
ἀπεκρούοντο.

3. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων προκαταλαβόντων στενὸν τόπον, ἢ τὴν πάροδον ἀναγκαῖον ποιῆσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἦν, συνιδῶν ἀπὸ τινος ὄρους εὐοδὸν ὄντα τὸν λόφον, ἐφ' οὗ τὴν φυλακὴν εἶχον οἱ βάρβαροι, παραλαβὼν Ἕλληνας ὅσους ὑπελάμβανεν ἰκανοὺς εἶναι, τὴν πορείαν ἐπὶ τοῦτον ἐποιεῖτο, κατὰ κεφαλῆς αὐτῶν βουλόμενος γενέσθαι. Οἱ μὲν βάρβαροι τοὺς πολεμίους ὑπεράνω γενομένους ἰδόντες ἔφυγον· Ξενοφῶν δὲ ἀσφαλῶς διήγαγε τοὺς Ἕλληνας.

4. Ξενοφῶν, ποταμὸν πειρώμενος διαβαίνειν, ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀντικαθημένων κωλυόμενος, τῶν Ἑλλήνων χιλίους ἐπιλέξας ἔπεμψε κατ' ἑτέραν διάβασιν· αὐτὸς δὲ κατὰ στόμα προάγων, διαβαίνειν ἐβιάζετο. Τῶν πεμφθέντων διαδάντων ἐπὶ τοὺς ἀντικαθισταμένους, καὶ γενομένων ὑπὲρ κεφαλῆς, πολλάς τε πληγὰς ἐμβαλόντων αὐτοῖς, οἱ μετὰ τοῦ Ξενοφῶντος ἀκινδύνως διέβησαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν δεύτερον βιβλίον, ιερώτατοι βασιλεῖς, Ἄντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· καὶ αὐτοῖς δήπου συνιέναι δυναμένοις ἀφ' ὅσης ἱστορίας, καὶ ὅσω πόνῳ τάδε συλλεξάμενος, ὠφέλειαν σύντομον ὑμῖν δίδωμι· καὶ ταῦτα, σχολὴν οὐκ ἄγων, ἀλλὰ καὶ δίκας ἐφ' ὑμῶν λέγων.

Κ Ε Φ. Α.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ.

1. ἈΓΗΣΙΛΑΟΣ Ἀκαρναῶσιν ἐπολέμει· καὶ ἀπήει, ὅτε τὴν γῆν σπεύρειν ἐχρῆν. Οἱ Λάκωνες ἐβούλοντο τοὺς πολεμίους εἶργειν· Ἀγησίλαος ἀπέτρεψεν, ὡς μάλλον εἰρήνης ἐπιθυμήσοντας, εἰ καρποὺς ἔχοιεν, ὑπὲρ ὧν φοβηθήσονται. « Εἰ δὲ εἰρήνης μὴ γλίχαιτο, ἡμῖν ἄρα (ἔφη) εἶεν ἂν ἐσπαρκότες. »

2. Λακεδαιμόνιοι Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις ὁμοῦ παρετάσσοντο. Τὸ μὲν δὴ κοῦφον καὶ πελταστικὸν τοῖς Λάκωσιν ἀχρεῖον ἦν· τὴν δὲ φάλαγγα ὅλην ἐπάγειν ἔδοξεν Ἀγησίλαῳ. Χαβρίας Ἀθηναίοις, Γοργίδας Θηβαίοις, παραγγέλλουσι μὴ προδραμεῖν, ἀλλὰ μένειν ἡσυχῇ, τὰ μὲν δόρατα ὀρθὰ προτειναμένους, τὰς δ' ἀσπίδας ἐς γόνυ προσερεισαμένους. Ἀγησίλαος, καταπλαγείς τὸ στάσιμον σχῆμα τῆς μάχης, ἀνεχώρησε, στρατηγικὸν ἡγούμενος πολεμίων ῥώμην φυλάξασθαι.

3. Ἀγησίλαος περὶ Κορώνειαν ὅσον οὐπω παρετάσσετο· ἤκέτις ἀγγέλλων· « Τέθνηκε Πείσανδρος ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων ἠττηθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου ». Ὅπως οὖν ἀθυμία καὶ φόβος μηδα-

μῶς ἐμπέσοι τῷ στρατεύματι, Ἀγησίλαος προστάσσει τοῖς ἀγγέλοις, « Τάναυτία πρὸς τοὺς στρατιώτας ἀγγέλλετε· Λακεδαιμόνιοι νικῶσιν ἐν τῇ Θαλάττῃ. » Ἄλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς προῆλθεν ἐστεφανωμένος, ἔθυσεν εὐαγγέλια, διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερείων. Οἱ στρατιῶται ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ ὀρῶντες, πλέον θάρρησαντες, μετὰ μείζονος προθυμίας ἐν τῇ Κορωνεῖα παρετάξαντο.

4. Ἀγησίλαος ἐν Κορωνεῖα Ἀθηναίους ἐνίκησεν. Ἦγγελέ τις, « Οἱ πολέμιοι συμφεύγουσιν εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἀθηνᾶς. » ὁ δὲ προσέταξεν, ἔαν αὐτοὺς οἱ καὶ βούλοιντο ἀπιέναι· ὡς ἄρα εἶη σφαλερὸν συμπλέκεσθαι τοῖς ἐξ ἀπονοίας ἀναμαχομένοις.

5. Ἀγησίλαος ἐπὶ τῆς Ἀσίας τοὺς στρατιώτας ἔπεισε καταφρονεῖν τῶν βαρβάρων, οὓς τέως ἐδεδοίκεσαν, αἰχμαλώτους Πέρσας ἀποδύσας, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπιδείξας, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν ἀσθενῆ, καὶ λευκά θιά τὴν τρυφήν, τὸν δὲ κόσμον καὶ τὴν ἐσθῆτα πολυτελῆ, κάκεινο Λακωνικῶς εἰπὼν « Πρὸς οὓς μὲν τὸν ἀγῶνα ἔχομεν, εἰσὶν οὗτοι· ὑπὲρ ὧν δὲ, ταῦτα. »

6. Ἀγησίλαος τοῖς φεύγουσι τῶν πολεμίων δίοδον διδόναι παρήγγελλεν.

7. Οἱ σύμμαχοι Λακεδαιμονίουσῆτιώντο, « Αὐτοὶ μὲν στρατευόμεθα πολλοί, Λάκωνες δ' ὀλίγοι. » Ἀγησίλαος ἐν πεδίῳ προσέταξεν ἰδίᾳ μὲν καθεῖσαι τοὺς Λάκωνας, ἰδίᾳ δὲ τοὺς συμμάχους. Οἱ μὲν διακριθέντες ἐκάθηντο. Κήρυξ δὲ ἠγόρευεν· « Ἀναστάντων οἱ κεραμεῖς. » ἀνέστησαν ἀπὸ τῶν συμμάχων οὐκ ὀλίγοι. « Δεύτεροι οἱ χαλκεῖς. » ἀνέστησαν πολλοί. « Τρίτοι οἱ τέκτονες. » ἀνέστησαν πλείονες. Καὶ τοὺς ἄλλους βαναύσους, καὶ τεχνίτας ἐφεξῆς κατέλεξεν. Ὡς τε ὀλίγου δεῖν πάντες ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι· Λακεδαιμονίων δὲ οὐδεὶς· ἀπείρητο γὰρ αὐτοῖς τέχνην βάνουσον ἐργάζεσθαι. Οὕτως ἄρα ἐδιδάχθησαν οἱ σύμμαχοι, πλείονας αὐτῶν εἶναι στρατιώτας τοὺς Λάκωνας.

8. Ἀγησίλαος εἰς Ἀσίαν ὅτε διέβη, καὶ τὴν βασιλέως ἔλυ-

μαίνεται, Τισαφέρνης ανοχὰς συνέθετο. Αἱ δὲ ανοχαί, τρεῖς μῆνες, ἐφ' ᾧ τε βασιλέα πείσαι, ὅσαι πόλεις Ἑλληνίδες ἐν Ἀσίᾳ, αὐτονόμους ἀφείναι. Οἱ μὲν Ἕλληνες ἀνέμενον τὴν προθεσμίαν· ὁ δὲ Πέρσης πολλὴν χεῖρα συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἕλλησιν. Ἦν ὀρρώδια καὶ φόβος. Ἀγησίλαος δὲ, φαιδρὸς τὴν ὄψιν, μάλα δὴ γαννύμενος, ἐστρατήγησε, λέγων, «Χάριν οἶδα Τισαφέρην τῆς ἐπιπορκίας· ἐαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ἡμῖν δὲ συμμάχους. Ἴωμεν δὴ θαρρόυντες ὡς μαχοῦμενοι μετὰ τηλικούτων συμμάχων». Ἀνεθαύρησαν οἱ Ἕλληνες τῷ λόγῳ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ συμβαλόντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν.

9. Ἀγησίλαος ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐλαύνων καθῆκε λογοποιούς, ὡς, ἐξαπατῶν Τισαφέρην, στέλλεται μὲν φανερώς ἐπὶ Λυδίας, τρέπεται δὲ ἀφανῶς ἐπὶ Καρίας. Ἠγγέλθη ταῦτα Τισαφέρην. Ὁ μὲν Πέρσης ὤρμησε Καρίαν φυλάττειν· ὁ δὲ Λάκων κατέδραμε Λυδίαν, καὶ λείαν πολλὴν κατέσυρεν.

10. Ἀγησίλαος ἐς τὴν Ἀκαρνάνων εἰσέβαλε. Τῶν δὲ ἀναφυγόντων εἰς τὰ ὄρη, οὐκ ὀξεῖαν τὴν ἐπιδρομὴν ἐποίησατο· ἀλλ' ἐς τὰ πλάγια τῆς χώρας διαπέμπων ἐκέλευσεν ἐκ ῥιζῶν ἀνασπᾶν τὰ δένδρα. Οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καταφρονήσαντες αὐτοῦ τῆς βραδυτήτος, καὶ τῆς περὶ τὰ δένδρα ἀσχολίας, ἐκ τῶν ὀρῶν κατέδησαν ἐς τὰς πόλεις τὰς ἐν τοῖς πεδίοις. Ὁ δὲ, ἑκατὸν ἐξήκοντα στάδια ὀλίγῳ μέρει τῆς νυκτὸς διαδραμὼν, ἀρχομένης ἕω, καταλαβὼν ἐν τῷ πεδίῳ τοὺς Ἀκαρνᾶνας, πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ βοσκημάτων, καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων λαφυραγωγῆσας, ἀνέξευξεν.

11. Ἀγησίλαος, πυθόμενος Θηβαίους τὴν κατὰ Σκῶλον φυλάττειν πάροδον, πάσαις ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἐν Θεσπιαῖς ἀναμένειν συνέταξεν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σιτία τῆς στρατιᾶς συγκομίζειν ἐκεῖσε. Θηβαῖοι, ταῦτα πυθόμενοι, μετήλθον ἐπὶ τὴν κατὰ Θεσπιάς πάροδον, καὶ ταύτην παρεφύλαττον. Ἀγησίλαος δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἐν μιᾷ ἀνύσας,

τὴν κατὰ Σκῶλον πάροδον ἐρήμην εὐρῶν, ἄνευ μάχης διήλθεν.

12. Ἀγησίλαος ἐπόρθει τὴν Θηβαΐδα. Οἱ δὲ κατέλαβον * τὸν * λόφον ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ δύσβατον, ὃν καλοῦσι Ρέασι ἔδος, ὥστε ἦν καὶ τὸ παρατάσσεσθαι δύσμαχον, καὶ τὸ προχωρεῖν ἀδύνατον. Προσποιεῖται δὴ, λοξώσας τὴν στρατιάν, ἄγειν ἐπὶ τὸ ἄστυ τῶν Θηβῶν· καὶ γὰρ ἦν ἔρημον, ἐξεστρατευκότων ἀπάντων. Θηβαῖοι περὶ τῆ πόλει δείσαντες, τὸν λόφον καταλιπόντες, ἠπειγόντο εἰς τὸ ἄστυ. Ἀγησίλαος τὸν λόφον ἀκωλύτως διήλθεν.

13. Ἐν Λεύκτροις Λακεδαιμονίων πολλῶν ριψάντων τὰ ὄπλα, καὶ λιπόντων τὴν τάξιν, ἵνα μὴ πολὺ πλῆθος ἄτιμον γένοιτο, ἠξίωσεν ἀποδείχθῆναι νομοθέτης. Ἐπεὶ δὲ ἀπεδείχθη, οὐ καινοὺς νόμους ἔγραψεν· ἀλλὰ τοὺς παλαιοὺς ἰσχύειν μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην.

14. Ἀγησίλαος, ἐν τῇ Σπάρτῃ στάσεως γενομένης, ὥσε τῶν ὀπλιτῶν οἱ πολλοὶ κατελάβοντο λόφον ἱερὸν Ἀρτέμιδος Ἰσσωρίας ἐγγὺς Πιτάνης· ἐνέκειντο δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἀρκάδες ἐμβεβληκότες· καὶ δέος ἦν ἀμήχανον ἐν τε τῷ πολέμῳ καὶ τῇ στάσει· οὐ μὴν αὐτὸς ἔδεισεν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὄπλοις βιάζεσθαι τοὺς ἐπὶ τοῦ λόφου σφαλερὸν, τὸ δὲ ἰκετεύειν ταπεινὸν ὃν παρῆκεν. Αὐτὸς δὲ μόνος ἄοπλος ἀτρέπτῳ καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ πρὸς τὸν λόφον ἔλθων, « Οὐκ ἐνταῦθα (ἔφη), ὦ νεανῖαι, ὑμᾶς ἔταξα· ἀλλ' ὑμεῖς μὲν εἰς τόνδε τὸν λόφον (ἕτερον δείξας), ὑμεῖς δὲ εἰς τόδε τὸ χωρίον ἄπιτε, καὶ φρουρεῖτε ». Οἱ δὲ Λάκωνες, ὡς ἀγνοοῦντος τὴν διανοιαν αὐτῶν τῆς ἀποστάσεως, κατηδέσθησαν· καὶ οἱ προσέταξεν εὐπειθῶς ἀνεχώρησαν. Νύκτωρ δὲ τοὺς ἐξάρχους τῆς στάσεως, ἄνδρας δώδεκα, ἄλλον ἄλλη ὑπεξάγων ἔπαυσε τὴν στάσιν.

15. Ἀγησίλαος, πολλῶν αὐτομολούντων, καὶ τῆς στρατιᾶς περιδεῶς ἐχούσης, ἵνα λανθάνοιεν τοὺς μένοντας οἱ ἀποδιδράσκοντες, περιπέμπων ἐν ταῖς νυξίν, ἀνά τὰς στιβάδας, καὶ τὰ συσσίτια, τὰς ἐρριμμένας ἀσπίδας ἐκέλευε συλλέγειν, καὶ ὡς αὐτῶν

κομίζειν ἵνα μὴ κειμένης ἀσπίδος ὁ δεσπότης ζητοῖτο. Οὐ τοίνυν οἱ αὐτομολοῦντες ἔτι ἐγινώσκοντο, τῶν ὄπλων οὐ φαινομένων.

16. Ἀγησίλαος ἐπολιόρκει Φωκέας χρόνῳ μακρῷ· καὶ οὔτε τὴν πόλιν ἐλεῖν ἴσχυε, καὶ τοῦ χρόνου τὴν τριδὴν οὐκ ἔφερε. Πολλῶ γε μὴν μᾶλλον ἔταλαιπώρουν οἱ τῶν Φωκέων σύμμαχοι. Ὁ δὲ, διαλύσας τὴν πολιορκίαν ἀνεχώρησεν· ἄσμενοι δὴ καὶ οἱ τῶν Φωκέων σύμμαχοι, τῶν πολεμίων ἀπελθόντων, ἀπηλλάγησαν. Τότε Ἀγησίλαος ἐπιστρέφει, καὶ συμμάχων ἔρημον τὸ Φωκέων ἄστυ κατελάβετο.

17. Ἀγησίλαος, Μακεδονίαν διοδεύων, ἔπεμψε πρὸς Ἀέροπον βασιλέα Μακεδόνων, ἐπὶ τῇ διόδῳ σπενδόμενος. Ἀέροπος οὐκ ἐσπείσατο, ἀλλ', αὐτὸς φήσας ἀπαντήσειν, τὸ ἵππικὸν ἐξέταττε, πυθόμενος ὀλίγους ἵππέας εἶναι τῷ Λάκωνι. Ὁ δὲ, ἵνα δόξειε τῶν ὄντων πλείονας ἵππέας ἔχειν, τὰ μὲν περὶ τέλη προέταξεν· ὅπισθεν δὲ τοὺς ἵππέας, ὅσους εἶχεν, ἐς διφαλαγγίαν ἐπιστήσας, ἀνέμιξεν ὄνους, καὶ ἡμιόνους, καὶ τῶν ἵππων ὅσοι διὰ γῆρας ἀχθοφοροῦντες ἐπέπαιναντο. Τούτοις ἐποχοῦμενοι ἄνδρες ὄπλισιν ἵππικὴν ἔχοντες, φαντασίαν παρέσχον ἵππικοῦ πολλοῦ. Ἀέροπος καταπλαγείς, τὴν διόδον ἐσπείσατο.

18. Ἀγησίλαος ἐν Βοιωτίᾳ ἐστρατοπέδευε. Τῶν συμμάχων συνάψαι μάχην δεδιότων, λάθρα δὲ ἐς Ὀρχομενὸν, φίλην πόλιν, ὑπορρέοντων, ἐμφανῶς πέμψας πρὸς Ὀρχομενίους, ἐκέλευσε μηδένα χωρὶς αὐτοῦ σύμμαχον δέχεσθαι. Οὐ τοίνυν ἔχοντες ποῖ τρέποντο οἱ σύμμαχοι, οὐκ ἔτι περὶ φυγῆς, ἀλλὰ περὶ νίκης ἐβουλεύοντο.

19. Ἀγησίλαος Θηβαίοις παρετάσσετο. Οἱ δὲ, τὴν Λακωνικὴν φάλαγγα ῥῆξαι βουλόμενοι, καὶ διεξελεθεῖν, καρτερῶς ἠγωνίζοντο· καὶ φόνος ἀμφοτέρων πολὺς. Ἀγησίλαος παρήγγειλε· « Πανσάμενοι τῆς θυμομαχίας διαστῶμεν. » Οἱ μὲν διέστησαν· Θηβαῖοι δὲ διαδραμόντες ἔφευγον. Ἀγησίλαος κατὰ τὴν οὐρα-

γίαν αὐτοῖς ἐπέκειτο· καὶ οὐκ ἔτι φόνος ἦν ἀμφοτέρων, ἀλλὰ μόνων τῶν φευγόντων.

20. Ἀγησίλαος παραταξάμενος, ἰδὼν ἐβελοκακοῦντας τοὺς συμμάχους, ἀνεχώρησεν· ἦν δὲ ἡ ἀναχώρησις διὰ στενῶν ὁρῶν, ἐν οἷς προσεδόκα τοὺς Βοιωτοὺς ἐπιχειρήσειν. Ἐταξεν οὖν τοὺς μὲν Λακεδαιμονίους προηγεῖσθαι, τοὺς δὲ συμμάχους οὐραγεῖν, ἵνα, τῶν πολεμίων κατὰ τὴν οὐραγίαν προσκειμένων, ἀνάγκην ἔχοιεν ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι.

21. Ἀγησίλαος, ἐμβαλὼν ἐς Βοιωτίαν, δηοῦν καὶ δενδροτομεῖν τὴν χώραν ἐκέλευσε τοῖς συμμάχοις. Τῶν δὲ ὀκνούντων, παρήγγειλεν ἀπέχεσθαι δηώσεως· τὰς μὲν τοι μεταστάσεις τοῦ στρατοπέδου δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας ἐποιεῖτο. Ἀναγκαίως οὖν τὰς καλύβας ἐγείροντες ἔτεμνον τὰ δένδρα διὰ τὴν αὐτῶν χρείαν, οὐ διὰ τὴν τῶν πολεμίων βλάβην· ἴσον δὲ ἄρα ἦν τοῖς πολεμίοις τὸ βλάπτεσθαι.

22. Ἀγησίλαος ἐν Αἰγύπτῳ, Νεκτανεβῶ συμμαχῶν, ἐς χωρίον κατακλεισθεὶς περιτειχίζετο. Τοῦ δὲ Αἰγυπτίου τὸν περιτειχισμόν οὐ φέροντος, ἀλλὰ διακινδυνεύειν ἀξιοῦντος, οὐκ ἐπέεσθη, ἀλλ' ἐνέμεινεν, ἕως περιεταφρεύθη, καὶ περιτειχίσθη τὸ πᾶν, πλὴν ὀλίγου τοῦδε, ὃ στόμα καὶ δίοδος ἦν τοῦ τείχους. Ἀγησίλαος ἀνεβόησεν, «Οὗτος τῆς ἀλκῆς ὁ καιρός»· καὶ διὰ τοῦ στόματος ἐξώρμησεν, οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐν τῇ στενότητι φονεύων, καὶ τὸ περιβεβλημένον τεῖχος ἔρυμα ἔχων πρὸς τὸ κυκλωθῆναι μὴ δύνασθαι.

23. Ἀγησίλαος πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς παρετάξατο. Ἦν ἀμφίροπος ἡ νίκη· νύξ γὰρ διέλυσεν τὴν μάχην. Ὁ δὲ μέσης νυκτὸς τοὺς πιστοτάτους διέπεμψε, κελύσας οὓς δύναιντο γνωρίσαι Σπαρτιάτας νεκροὺς, ἐπαμησαμένους κόνιν ἀποκρύψαι. Οἱ μὲν τοῦτο πράξαντες πρὸ ἡμέρας ἀνεχώρησαν· οἱ πολέμιοι, ἡμέρας γενομένης, τοὺς αὐτῶν νεκροὺς ἰδόντες ἅπαντας κειμένους, τοὺς

δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ὀλίγους, ἄθυμοι καὶ δειλότεροι ταῖς γνώμαϊς ἐγένοντο, ὡς Λακεδαιμονίων τὴν νίκην ἐχόντων.

24. Ἀγησίλαος ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐπανιῶν διὰ Βοιωτίας ἐπορεύετο. Θηβαῖοι προκατελάβοντο τὰ στενὰ δι' ὧν ἐχρῆν πορεύεσθαι· ὁ δὲ ἐπιμηκύνας τὴν φαλαγγα, ἤγευ ἐπὶ δύο τάξας, παραγγείλας φανερώς ὀρμᾶν ἐπὶ τὴν πόλιν. Θηβαῖοι, δεῖσαντες μὴ καταλάβοιεν τὰς Θήβας, ἔξω τῆς δυνάμεως οὔσης, ἀπολιπόντες τὰ στενὰ, διὰ τάχους ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Ἀγησίλαος δὲ ἀσφαλῶς τὸ στράτευμα διεπόρευσεν.

25. Ἀγησίλαος εἰς Θήβας ἐνέβαλε. Θηβαῖοι τὸ πεδίου διετάφρυσαν, καὶ ἀπεχαράκωσαν τοῦ χαρακώματος ἑκατέρωθεν δύο πάροδοι στεναί. Βουλόμενος Ἀγησίλαος παρελθεῖν, πλινθίου τάξας κοῖλον, προῆγεν ἐπὶ τὴν πάροδον τὴν κατὰ τὸ εὐώνυμον, Θηβαίων ἐνταῦθα πάντων ἀντιταξαμένων. Ὁ δὲ μεταβαλόμενος ἀπ' οὐράς ἐπὶ τὴν ἐτέραν πάροδον, τοὺς εἵργοντας οὐκ ἔχουσαν, εἴσω παρελθὼν, τὴν χώραν τεμῶν, ἐπανῆλθεν οὐθενὸς ἀντιστάτος.

26. Ἀγησίλαος ἐστρατοπεδεύσατο Λαμψάκου πλησίον. Ἦκον τινὲς ἐκ τῶν μεταλλῶν ἐκπεπηδηκότες Ἕλληνας, ἀγγέλλοντες, ὡς ἄρα Λαμψακηνοὶ πάντας μεταλλεύουσιν οὓς ἂν λάβωσι. Τὸ στράτευμα ἠγανακτήσεν· καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ὤρμησε διαρπασόμενον τὴν πόλιν. Ἀγησίλαος, κωλύσαι μὴ δυνάμενος, σῶσαι δὲ τὴν πόλιν βουλόμενος, ὡς ὑπεραγανακτῶν δὴ, ἐκέλευσεν αὐτοὺς δραμόντας ἐκκόψαι τὰς ἀμπέλους πρώτας· εἶναι γὰρ τῶν πρώτων Λαμψακηνῶν. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἐκκόπτειν ἐτράποντο· ὁ δὲ καιρὸν ἔσχε πέμψας μηνῦσαι Λαμψακηνοῖς, ὡς χρὴ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς φυλάττειν.

27. Ἀγησίλαος, ἀντικαθημένων Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων, μέσου τοῦ ποταμοῦ διείργοντος, ὀρῶν τοὺς Λακεδαιμονίους διαβαίνειν τὸν Εὐρώταν προθυμουμένους, δεδοικῶς πλείονας

τοὺς Θηβαίους ὄντας μετὰ τῶν συμμάχων, λογοποιούς καθήκεν ὡς ἄρα χρησμὸς εἴη, τοὺς προτέρους τὸν ποταμὸν διαβάντας ἠττάσθαι. Οὕτω μὲν δὴ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπισχῶν, ὀλίγους τῶν συμμάχων ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ καταλιπὼν, καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν τὸν Θάσιον Σύμμαχον, ἐντειλάμενος, Θηβαίων τὸν ποταμὸν διαβάντων, αὐτοὺς φεύγειν ὅτι τάχος, ἄλλους τινὰς ἐς ἐνέδραν κατέκρυψεν ἐν τοῖς κοιλοῖς χωρίοις· αὐτὸς δὲ τοὺς στρατιώτας ἐς ὄχυρόν καὶ δασὺ χωρίον ἀγαγὼν ἐπέστησε. Θηβαῖοι δὲ, τοὺς περὶ Σύμμαχον ὀλίγους ὄντας ἰδόντες, θαρρόυντες διαβάντες, φεύγοντας διώκοντες, ἐς τὴν ἐνέδραν ἐμπεσόντες, ἀνηρέθησαν ἐξακόσιοι.

28. Ἀγησίλαος ἐς τὴν Μεσσηνίαν ἐμβαλὼν ἔπεμψε κατάσκοπον. Τοῦ δὲ ἀγγείλαντος, ὡς οὐ μόνον οἱ Μεσσηνιοὶ τῆς πόλεως ἔξω προῖᾶσιν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἐλεύθερα σώματα, ἀνέξευξεν, ὡς ἀπεγνωκότων τοῦ ζῆν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνδρειοτέρως μαχησομένων.

29. Ἀγησίλαος, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι, κατακλεισθέντες εἴσω τῆς Σπάρτης ὑπὸ Θηβαίων, οὐκ ἔφερον τὸ τειχήρεις μετὰ τῶν γυναικῶν φρουρεῖσθαι, ἀλλ' ἐπεξελθόντες, γεναιῶν τι δρῶντες, ἢ κρατεῖν, ἢ ἀποθνήσκειν ἠροῦντο, ἀπέτρεψεν αὐτοὺς, ἀναμνήσας, ὅτι καὶ « Ἡμεῖς ποτὲ Ἀθηναίους τειχήρεις ἐποιήσαμεν· οἱ δὲ οὐκ ἠξίωσαν ἐπεξελθόντες αὐτοὺς ἀναλῶσαι πάντας, ἀλλὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν τειχῶν φύλακας καταστησάμενοι, αὐτοὺς διεσώσαντο, τῶν πολιορκούντων πονηθέντων τῷ χρόνῳ, καὶ αὐτῶν ἐκόντων ἀποστάντων.

30. Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ λείαν ἤγε πολλήν. Τῶν βαρβάρων ἐπικειμένων, καὶ τοξευόντων, καὶ ἀκοντιζόντων, ὁ δὲ ὄσους εἶχε τῶν αἰχμαλώτων βαρβάρων δεδεδεμένους προέταξε τοῦ στρατοπέδου. Οἱ προσκείμενοι, γνωρίσαντες τοὺς οἰκείους, ἐπαύσαντο ἀφιέντες τὰ βέλη.

31. Ἀγησίλαος

31. Ἀγησίλαος, εἰς Μένδαν ἀττικίζουσαν λάθρα νυκτὸς παρελθὼν, τὸ καρτερώτατον τῆς πόλεως κατασχὼν, τῶν Μενδαίων ἀγανακτούντων, καὶ σπουδῇ συνελθόντων εἰς ἐκκλησίαν, ἐπιστάς, «Τί (ἔφη) θορυβεῖσθε; οἱ γὰρ ἡμίσεις ὑμῶν κοινοῦσι τῆς προδοσίας τῶν ἐμοὶ καταλαβεῖν τὴν πόλιν παρασχόντων. Οἱ Μενδαῖοι, ἀλλήλους ὑπόπτους ἠγησάμενοι, τῆς ταραχῆς ἐπαύσαντο.

32. Ἀγησίλαος τοὺς ἐνδόξους καὶ πολυφίλους αἰχμαλώτους ἀνευ λύτρων ἀπεδίδδου, ποιῶν αὐτοὺς ἀπίστους παρὰ τοῖς πολίταις.

33. Ἀγησίλαος ἐν ταῖς διαπρεσβείαις, ἠξίου τῶν πολεμίων τοὺς μάλιστα δυνατοὺς πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸν, οἷς διαλέξεται περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. Τούτοις ἐπὶ πλείστον συγγινόμενος, καὶ κοινωνῶν ἐστίας, καὶ σπονδῶν, ταῖς πόλεσιν στάσιν ἐνεποιεῖ διὰ τὰς τῶν πολλῶν ὑποψίας.

Κ Ε Φ. Β.

Κ Λ Ε Α Ρ Χ Ο Σ.

1. Κλέαρχος, πολλὴν στρατιὰν ἄγων, ἤλθευ ἐπὶ ποταμὸν, τῇ μὲν εὐδιάβατον, ἄχρι κνήμης, τῇ δὲ βαθὺν ἄχρι μαστοῦ· πρῶτον μὲν ἐπειράτο κατὰ τὸ εὐδιάβατον ἄγειν. Τῶν δὲ πολεμίων ἀπωτέρω τοῦ ποταμοῦ σφενδονούντων, καὶ τοξευόντων, καὶ τοὺς διαβαίνοντας ἀνειργόντων, ὁ Κλέαρχος τοὺς ὀπλίτας ἤγαγε διὰ τοῦ βαθυτέρου· ἵνα τὸ μὲν πολὺ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ κρύπτοιτο, τὰ δὲ ὑπερέχοντα τοῦ ὕδατος τῇ ἀσπίδι φυλάσσοιτο. Οἱ μὲν ὀπλίται ἀσφαλῶς διαβαίνοντες ἀνέκρουσαν τοὺς πολεμίους· ἡ δὲ λοιπὴ στρατιὰ κατὰ τὸ εὐπορον τοῦ ποταμοῦ διήλθευ ἀκωλύτως.

2. Κλέαρχος, Κύρου πεσόντος, ἀναχωρῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐστρατοπέδευσεν ἐν κώμῃ τροφὴν ἀφθονοῦ ἐχούσῃ. Τισαφέρνης πρέσβεις πέμψας ἠξίου μένειν αὐτόθι τοὺς Ἕλληνας παρα-

δόντας αὐτῷ τὰ ὄπλα. Κλέαρχος ὑπεκρίνατο προσίεσθαι τοὺς λόγους· ὅπως Τισαφέρνης, ἐλπίδι σπονδῶν, εἰς τὰς κώμας διαπέμφειε τοὺς πολλοὺς τῶν Περσῶν. Ὁ μὲν δὴ, νομίσας εἶξαι τὸν Κλέαρχον, διέλυσε τὴν δύναμιν. Ὁ δὲ, νύκτωρ τοὺς Ἕλληνας ἐξαγαγὼν, τῇ πορείᾳ προέλαβεν ἡμέραν ὄλην καὶ νύκτα, τοῦ Τισαφέρνου βραδέως τοὺς διαλυθέντας συναγαγόντος.

3. Κλέαρχος Κύρῳ μὲν συνεβούλευεν αὐτὸν μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφορᾶν τὴν μάχην· μαχόμενον γὰρ, μηδὲν [ἄν] μέγα συμπράξαι τῷ σώματι, παθόντα δὲ, πάντας ἀπολέσαι τοὺς μετ' αὐτοῦ. Τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς μὲν βιάδην ἤγε, τῇ εὐταξίᾳ τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττων· ὡς δὲ βέλους ἐντὸς ἤμελλεν εἶναι, θρόμῳ χρῆσθαι παρήγγειλεν, ὅπως μηδὲν ὑπὸ τῶν βελῶν βλάπτοιτο. Καὶ δὴ τὸ Ἑλληνικὸν κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τοὺς Πέρσας ἐνίκησεν.

4. Κλέαρχος μετὰ τὸν Κύρου θάνατον, τῶν Ἑλλήνων κατασχόντων χώραν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν (ποταμὸς ἐκυκλοῦτο τῆς χώραν, ἐλαχίστῳ διειρηγομένην ἰσθμῷ μὴ νῆσον εἶναι), κωλύων ἔνδον στρατοπεδεύειν, ὡς οὐκ ἔπειθε, πεπλασμένον αὐτόμολον καθήκεν ἀπαγγέλλοντα, «Βασιλεὺς τὸν ἰσθμὸν ἀπειλεῖ ἀποτειχίσαι». Τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ πεισθέντες Κλεάρχῳ, στρατοπεδεύουσιν ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

5. Κλέαρχος, λείαν ἄγων πολλὴν, ἐπὶ λόφου καταληφθεὶς, περιχαρακευόμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων, δεομένων τῶν ἡγεμόνων διακινδυνεύειν, πρὶν ἅπαντα περιχαρακωθῆναι τὸν λόφον, θάρρειν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, ὡς πρὸς ὀλίγους ἔσομένης διὰ τὸ χαράκωμα τῆς μάχης. Ἐσπέρας δὲ προσιούσης, κατάλιπὼν τὴν λείαν, κατὰ τὸ διαλείπον τοῦ χάρακος διεξεπαίσατο, τοὺς ἀπαντῶντας ἐν στενωῷ κατακόπτων.

6. Κλέαρχος, λεηλατήσας Θράκην, μὴ φθάσας ἐπανελθεῖν εἰς Βυζάντιον, ἐστρατοπέδευσε πλησίον ὄρους Θρακίου. Τῶν δὲ

Θρακῶν ἀθροισμένων, εἰδὼς ὅτι συνθέοντες, ἐκ τῶν ὁρῶν ὀρμώμενοι, νύκτωρ ἐπιθήσονται, προσέταξεν ἐν τοῖς ὅπλοις διατελεῖν, καὶ τὰς ἐγέρσεις ποιεῖσθαι πυκνάς. Αὐτὸς δὲ, νυκτὸς οὔσης ἀφεγγοῦς, λαβὼν μέρος τοῦ στρατεύματος ἐπεφάνετο, τύπτων τὰ ὄπλα τὸν Θράκειον τρόπον. Οἱ δὲ, ὡς τῶν πολεμιῶν ἐπιφαινομένων, ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς μάχην. Ἐν τούτῳ καὶ οἱ Θράκες ἐπεφάνησαν, ὡς καθεύδοντας αἰρήσοντες· οἱ δὲ, ἐγρηγορούτες, καὶ ὠπλισμένοι, δεξάμενοι τοὺς ἐπιδραμόντας, πλείστους αὐτῶν ἀπέκτειναν.

7. Κλέαρχος, ἀποστάντων Βυζαντίων, ζημιωθεὶς ὑπὸ τῶν ἐφόρων, εἰς Λάμφακον κατέπλευσε, ναῦς ἔχων τέσσαρας· καὶ διέτριβεν ἐνταῦθα, μεθύειν καὶ κωμάζειν προσποιούμενος. Ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ Θρακῶν Βυζάντιοι· καὶ δὴ ἐπεμψαν τοὺς στρατηγούς δεησομένους τῆς Κλεάρχου βοηθείας. Ὁ δὲ, ὡς ἀδυνάτως ἔχων διὰ τὴν οἰνοφλυγίαν ἐντυχεῖν αὐτοῖς, ἡμέρα τρίτη προσήκατο· καὶ δεηθέντας οἰκτεῖρειν φάσκων, ὑπέσχετο συμμαχήσειν. Πληρώσας δὲ ναῦς δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατέπλευσεν εἰς Βυζάντιον· καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, συνεβούλευσε πάντας τοὺς ἰππέας, καὶ τοὺς ὀπλίτας, ἐπιβῆναι τῶν νεῶν, ὡς ἐπιδησομένους ὀπισθεῖν τοῖς Θραξί· τοὺς δὲ κυβερνήτας ἀναχθέντας ἐπ' ἀγκυρῶν σαλεύειν, ἕς' ἂν ἴδωσιν αἰρόμενον ὑπ' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τῆς μάχης. Οὕτω δὴ πάντων ἀναχθέντων, ὁ Κλέαρχος διψῆν ἔφη πρὸς τοὺς στρατηγούς· καὶ πλησίον ἰδὼν καπηλεῖον, μετ' αὐτῶν εἰσελθὼν, φυλακὴν καταστήσας, ἔνδον ἀπέκτεινεν ἀμφοτέρους· καὶ συγκλείσας τὸ καπηλεῖον, καὶ κελεύσας τῷ καπήλῳ σιωπᾶν, τῶν στρατηγῶν ἀνηρημένων, τῶν πολιτῶν ἀνηγμένων, αὐτὸς τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας διὰ τάχους εἰσαγαγὼν, κατέσχε τὸ Βυζάντιον.

8. Κλέαρχος ἐληλάτει τὴν Θράκην, καὶ πολλοὺς ἔκτεινε Θρακῶν· οἱ δὲ, πρέσβεις ἐπεμψαν δεησομένους διαλύσασθαι τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ, τὴν εἰρήνην ἐπιζήμιον ἡγούμενος, ἐκέλευσεν ἐκ

τῶν Θρακῶν νεκρῶν σώματα δύο ἢ τρία διατεμόντας τοὺς ὀψοποιούς ἀνακρεμάσαι· εἰ δὲ οἱ Θραῖκες ἰδόντες ἔροινο τὴν αἰτίαν, προσέταξε λέγειν, «Κλεάρχῳ δεῖπνον παρασκευάζεται.» Ταῦτα οἱ πρέσβεις τῶν Θρακῶν ἰδόντες, φρίζαντες ἀνεχώρησαν, μηδὲν περὶ διαλύσεων εἰπεῖν ἔτι τολμήσαντες.

9. Κλέαρχος, ὀπλίτας ἔχων ἐν πεδίῳ, προσκειμένων πολεμίων ἱππέων, καὶ ἱπποκρατούντων, συνέταξε τὸ στρατόπεδον ὀκτῶ τὸ βάθος· καὶ κατέστησεν ἀραιότερους, ἢ κατὰ σχῆμα πλινθίου. Καὶ παρήγγειλε τὸ ἐγχειρίδιον καθεύτας ὑπὸ τὴν ἀσπίδα βαθύτατον ὀρύξαι βόθρον. Οἱ μὲν ὠρυξαν· ὁ δὲ τοὺς ὀπλίτας ἐπανήγαγεν ἐκ τῶν ὀρυγμάτων εἰς τὸ πρόσω τοῦ πεδίου. Τῶν δὲ πολεμίων ἱππέων ἐμπεσόντων, ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα παρήγγειλεν ἕως τῶν ὀρυγμάτων· οἱ δὲ πολέμιοι, μηδὲν προειδότες, ἐπελαύνοντες τῇ ἵππῳ σφοδρῶς, ἐμπεσόντες τοῖς ὀρύγμασι, ἔπιπτον ἐπ' ἀλλήλους· οἱ Κλεάρχιοι δὲ ἀνήρουν τοὺς ἱππέας χαμαὶ κειμένους.

10. Κλέαρχος ἦν ἐν Θράκῃ· νυκτερινοὶ φόβοι τὸ στρατεύμα κατελάμβανον. Ὁ δὲ παρήγγειλεν, εἰ γένοιτο νύκτωρ θόρυβος, μηδένα ὀρθὸν ἀνίστασθαι· ὁ δὲ ἀναστὰς ὡς πολέμιος ἀναιρέισθω. Τὸ παράγγελμα τοῦτο ἐδίδαξε τοὺς στρατιώτας καταφρονῆσαι τοῦ νυκτερινοῦ φόβου· καὶ οὕτως ἐπαύσαντο ἀναπηδῶντες καὶ ταραττόμενοι.

ΚΕΦ. Γ.

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ.

1. ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ τῆς γυναικὸς ἡράσθη Φοιβιάδης, φρουρῶν τὴν Καδμείαν. Ἡ δὲ τῷ ἀνδρὶ τὴν πείραν ἐμήνυσεν. Ἐπαμινώνδας προσέταξεν αὐτῇ τὸν Φοιβιάδην φιλεῖν ὑποκρίνασθαι, καὶ νύκτα συνδέσθαι, ὡς καὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ γυναῖκας ἄλλας ἔξουσαν. Ταῦτα μὲν δὴ συνέθετο· αἱ δὲ ἤκον, καὶ συνέπιον τοῖς περὶ τὸν Φοιβιάδην ἄχρι μέθης. Καὶ ἠτήσαντο πρὸς ὀλίγον

ἔξελθεῖν ἐπί τινα θυσίαν νυκτερινήν, ὡς αὐτίκα ἀναστρέψουσαι. Οἱ μὲν ἐπέτρεψαν, τοῖς πυλωροῖς προσαΐξαντες πάλιν αὐτάς ἐσδέξασθαι· αἱ δὲ ἀπῆλθον. Πρὸς δὲ ταῖς πύλαις ἀγένειοι νεανίσκοι τὰς τῶν γυναικῶν ἐσθήτας ἀλλαξάμενοι, καὶ μίαν αὐτῶν παραλαβόντες ἠγεμόνα τῆς ὁδοῦ τῆς ἔνδον, ἣ καὶ βραχέα λαλήσειν τοῖς πυλωροῖς ἔμελλεν, οὕτως ἄρα ἐπελθόντες, τόν τε Φοιβιάδην αὐτόν, καὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτόν, πάντας ἀπέκτειναν.

2. Ἐπαμινώνδας ἐν Λεύκτροις προσῆγεν ἤδη τὴν φάλαγγα· Θεσπιεῖς ἐφελοκακοῦντες εἶποντο. Οὐκ ἠγνόησεν Ἐπαμινώνδας· ἀλλ' ὅπως μὴ ταράττοιτο ἡ τάξις ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης, ἐκήρυξε, «Βοιωτῶν ἀπιέναι τοῖς βουλομένοις ἐξέστω.» Θεσπιεῖς μὲν αὐτοῖς ὅπλοις ἀπηλλάσσοντο· Ἐπαμινώνδας δὲ, τοῖς μείνασιν ὀπλίταις συντεταγμένοις καὶ προθύμοις χρησάμενος, εὐκλεῶς ἐνίκησεν.

3. Ἐπαμινώνδας ἐνέβαλεν εἰς Πελοπόννησον. Οἱ πολέμιοι, κατὰ τὸ ὄνειον ἐμβαλόντες, ἐστρατοπεδεύοντο. Βροντὴ γίνεται, καὶ φόβος αἰρεῖ τοὺς στρατιώτας. Ὁ μὲν μάντις ἐπισχεῖν ἐκέλευεν. Ἐπαμινώνδας δὲ, Μηδαμῶς, ἔφη· τοὺς πολεμίους γὰρ ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ στρατοπεδεύσαντας ἐμβεδροντῆσθαι. Ὁ λόγος τοῦ στρατηγοῦ θάρσος ἐνέδωκε τοῖς στρατιώταις, καὶ προθύμως ἠκολούθησαν.

4. Ἐπαμινώνδας Θηβαίων ἠγεῖτο, Λακεδαιμονίων Κλεόμβροτος· Λεύκτρα ἔνθα ἡ μάχη· τὸ μὲν ἔργον ἰσόρροπον ἦν. Ἐπαμινώνδας παρὰ Θηβαίων ἠτήσατο, «Ἐν βῆμα χαρίσασθέ μοι, καὶ τὴν νίκην ἔξομεν.» Ἐπείσθησαν, ἐνίκησαν. Οἱ Λάκωνες εἶξαν· καὶ Κλεόμβροτος ὁ βασιλεὺς ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

5. Ἐπαμινώνδας ἐνέβαλεν εἰς τὴν Λακωνικὴν, καὶ οἶός τε ἦν διαρπάσαι τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν· ἀλλὰ μεταγνοὺς, οὐχ ἀψάμενος τῆς πόλεως, ἀνέξευξεν. Οἱ συνάρχοντες ἠπέιλουν αὐτῷ θίκην· ὁ δὲ δείξας αὐτοῖς τοὺς συμμάχους Ἀρκάδας, Μεσση-

νίους, Ἀργείους, καὶ ὅσοι ἄλλοι Πελοποννήσιοι, « Εἰ Λακεδαιμονίους ἀναστάτους πεποιθήκειμεν (ἔφη), νῦν ἐχρῆν πᾶσιν αὐτούτοις μάχεσθαι· ὡς καὶ νῦν συμμαχοῦσιν ἡμῖν, Λακεδαιμονίους καθαιροῦντες, οὐχὶ Θηβαίους αὔξοντες. »

6. Ἐπαμινώνδας τοὺς Θηβαίους ἔπεισε ταῖς ἐπιδημοῦσι Λακεδαιμονίων ἐν ταῖς γυμνασίαις παλαίειν· οἱ δὲ, εὐκόλως καταβάλλοντες αὐτοὺς, ἐδιδάχθησαν καταφρονεῖν αὐτῶν, καὶ ὡς ἀνδρειότεροι, τὸν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον θάρροῦντες ἐξήνεγκαν.

7. Ἐπαμινώνδας αἰεὶ τὴν δύναμιν ἅμα ἡλίω προῆγε, δόξαν ἐμποίων ὡς ἐκ τοῦ διαφανοῦς διαμάχιοτο· ἐν δὲ Πελοποννήσῳ, νυκτὸς ἐπαναστάς, προσέπεσεν ἀπροσδοκῆτως Λακεδαιμονίοις ἔτι καθεύδουσιν.

8. Ἐπαμινώνδας ἠγεῖτο Θηβαίων, Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν συμμάχων, τετρακισμυρίων. Ἐδεδοίκεσαν οἱ Θηβαῖοι τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων. Ἐπαμινώνδας θάρρειν αὐτοὺς ἔπεισε δυοῖ τεχνάσμασι. Παρεσκεύασεν ἄνδρα ἀγνώτα, προελθοῦσιν αὐτοῖς τῆς πόλεως, ἐστεφανωμένον καὶ ταινίας ἔχοντα, πρῶτον ἀπαντῆσαι ἀγγέλλοντα· « Ὁ Τροφώνιος μοι προσέταξεν ἀπαγγεῖλαι Θηβαίοις, ὅτι νίκην δίδωσι τοῖς ἄρχουσι τῆς μάχης. » Τῶν δὲ Θηβαίων θαρσησάντων, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ πρόσθεσιν προσκυνησάντων, Ἐπαμινώνδας ἐκέλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἡρακλεῖον ἐλθόντας προσεύξασθαι. Ἦν δὲ ἄρα καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέους ἱερέα παλαι προσυγκείμενον, τὸν μὲν νεῶν νύκτωρ ἀνοιῖσαι, τὰ δὲ ἀνακείμενα ὄπλα καθελεῖν, καὶ ἀποσμήξαντα παραθεῖναι τῷ Θεῷ· καὶ αὐτὸν τε καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ζακόρους ἐκ ποδῶν οἴχεσθαι, μηδενὶ μηδὲν ἀπαγγεῖλαντας. Ἐπεὶ δὲ οἱ στρατιῶται, σὺν τοῖς ἡγεμόσιν ἐς τὸ ἱερόν ἐλθόντες, εἶδον μὲν τὰς θύρας ἀνεωγμένας, οὐδενὸς τῶν ζακόρων παρόντος, εἶδον δὲ καὶ τὰ ὄπλα τὰ παλαιὰ νεόσμηκτα καὶ λάμποντα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ἠλάλαξαν, καὶ δαιμονίου θάρρους ἐνεπλήσθησαν, ὥσπερ τὸν Ἡρακλέα στρα-

τηγόν τῆς μάχης ἔχοντες. Οὕτω δὴ συνέβη * τοῖς * θαρσήσαι κρατῆσαι τῶν τετρακισμυρίων.

9. Ἐπαμινώνδας, βουλόμενος ἐμβαλεῖν εἰς Λακεδαιμόνα, ἐπειδὴ τὸ Ὀνειον κατεῖχε φυλακὴ Λακωνικὴ, ἐνδειξάμενος ὡς μέλλοι νυκτὸς παρεῖναι, τὸ στράτευμα κατεκοίμισεν ὑπ' αὐτῷ τῷ Ὀνειῷ. Οἱ δὲ τὴν πάροδον φρουροῦντες, ἐν τοῖς ὅπλοις τὴν νύκτα ὄλην ἐταλαιπώρησαν ἐγρηγορότες. Ἐπεὶ δὲ ὑπέλαμψεν ἡ ἔως, ἀναστήσας τὸ στρατόπεδον Ἐπαμινώνδας ἐπέθετο τοῖς φύλαξιν ἐς ὕπνον τετραμμένους· καὶ χειρωσάμενος αὐτοὺς ῥαδίως παρῆλθεν.

10. Ἐπαμινώνδας ἐπεχείρησε νυκτὸς καταλαβέσθαι τὴν Λακεδαιμονίων πόλιν, ἐρήμην οὔσαν πολιτῶν. Ἀγησίλαος τὴν ἐπίθεσιν παρ' αὐτομόλων μαθὼν, συντόνως δραμὼν μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, φθάσας εἴσω τῆς πόλεως παρελθεῖν, ἀνέμεινε τοὺς Θηδαίους· οἱ δὲ, προσπεσόντες, ἐξώσθησαν μετὰ βίας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Ὡς δ' ἐν ἰσχυρῷ κινδύνῳ ταραχῶδῶς ἐκπεσόντες, καὶ διὰ νυκτὸς φεύγειν βιασθέντες, ἀπέβαλον πολλοὶ τὰς ἀσπίδας, Ἐπαμινώνδας, ἰδὼν τὸ γεγονός, οὐ βουλόμενος ἐλεγχθῆναι τοὺς ῥιψάσπιδας, ἐκήρυξε, « Μηδεὶς τῶν ὀπλιτῶν αὐτὸς φερέτω τὴν ἀσπίδα, ἀλλὰ διδότη τοῖς ὑπασπισταῖς, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀκολούθοις· αὐτοὶ δὲ μόνα τὰ δόρατα καὶ τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντες τῷ ἡγεμόνι ἐπέσθωσαν. » Οὕτως ἄρα τὸ πλῆθος ἔλαθον οἱ τὰ ὅπλα ἀποβαλόντες· καὶ προθυμότερον ὑπήκουον τοῦ Ἐπαμινώνδου πρὸς τοὺς μέλλοντας κινδύνους ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας ταύτης.

11. Ἐπαμινώνδας Λακεδαιμονίοις παρετάσσετο· τῆς δὲ μάχης κρατερᾶς γενομένης, πολλῶν ἀμφοτέρωθεν πεσόντων, νυκτὸς γενομένης πρὸ τοῦ τέλους τῆς νίκης, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἕκαστοι. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν κατὰ λόχους καὶ μόρας, [καὶ] ἐνωμοτίας, καὶ συσσίτια, στρατοπεδεύοντες, ἔμαθον τὸ πλῆθος τῶν ἀπολωλότων· καὶ οὕτως ἀθυμήσαντες ἐς ὕπνον ἐτρέποντο. Θη-

βαίοις δὲ παρήγγειλεν Ἐπαμινώνδας καταστρατοπεδεύειν, ὡς ἔτυχον ἕκαστοι, καὶ μὴ ζητεῖν τοὺς λόχους, μηδὲ τὰς τάξεις, ἀλλ' ὡς τάχιστα δειπνήσαντας ἀναπαύεσθαι, ἄνδρα ἀνδρὶ ἐκ τῶν παρόντων ἐπιτηδείων ἐπαρκέσαντα. Συνέβη τοίνυι δειπνήσαντας αὐτοὺς διὰ τάχους, ἀναπαύσασθαι καὶ τὸ μέγιστον ἄγαθόν, ἀγνοῆσαι τοὺς ἀπολωλότας, οὐκ ἐν τοῖς οἰκείοις συσσιτίοις, ἀλλὰ σποράδην δεδειπνηκότας. Εἰκότως ἄρα τῆς ὑστεραίας Θηβαῖοι μὲν, παραταξάμενοι γενναιότερον, ἐκράτησαν· Λακεδαιμόνιοι δὲ, διὰ τὸν θάνατον τῶν οἰκείων, ἐώκεσαν προηττημένοις.

12. Ἐπαμινώνδας Θηβαίους ἤγεεν ἐπὶ τετρακισμυρίους Σπαρτιατῶν, καὶ τῶν συμμάχων. Τῶν δὲ πολιτῶν, οἷον εἰκὸς, δεδιότων τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, τὴν δυσθυμίαν αὐτῶν ἰάσατο. Ἦν ἐν Θήβαις τὸ βρέτας τῆς Ἀθηναῖς, τὸ μὲν δόρυ τῇ χειρὶ διειληφὸς τῇ δεξιᾷ, τὴν δὲ ἀσπίδα κειμένην ἔχον πρὸ τῶν γονάτων. Ὁ δὲ, νύκτωρ τεχνίτην ἐπαγαγὼν, μετεσχημάτισε τὸ ἄγαλμα, καὶ τὴν θεὸν ἐποίησε διὰ πόρπακος ἔχουσαν τὴν ἀσπίδα. Ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν ἐξόδου, τοὺς νεῶς ἅπαντας ἀνέωξεν, ὡς θύσων ὑπὲρ τῆς στρατείας. Οἱ δὲ στρατιῶται, τὸ σχῆμα τῆς θεοῦ μεταβεβλημένον ἰδόντες, κατεπλάγησαν, ὡς τῆς Ἀθηναῖς αὐτῆς ὀπλιζομένης κατὰ τῶν πολεμίων· καὶ πολὺς ἦν Ἐπαμινώνδας ἐγκελευόμενος θάρρειν, ὡς τῆς θεοῦ τὴν ἀσπίδα κατὰ τῶν πολεμίων προβεβλημένης. Οὕτως ἀνεθάρρησαν οἱ Θηβαῖοι, καὶ συμβαλόντες ἠγωνίσαντο λαμπρῶς, καὶ τοὺς πολλῶ πλείονας πολεμίους ἐνίκησαν.

13. Ἐπαμινώνδας πρὸς τῇ γεφύρᾳ τοῦ Σπερχεῖο, Θεσσαλῶν ἀντικαθημένων, ὁρῶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ περὶ τὴν ἔω πολλὴν καὶ βαθεῖαν ὀμίχλην αἰρομένην, παρήγγειλεν ἐκάστῳ λόχῳ, δύο κομίσαι φορτία ξύλων, τὸ μὲν χλωρόν, τὸ δὲ αὔρον· καὶ περὶ μέσην νύκτα τὰ μὲν αὔρα κάτωθεν, τὰ δὲ χλωρὰ ἄνωθεν [θέντας ἀνάπτειν]. Ὁμοῦ νύξ, καὶ ὀμίχλη, καὶ καπνός· ὁ μὲν ἀπὸ τοῖς πολεμίοις ἀόρατος ἦν· ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας ἐπὶ τὴν γέφυραν διεβίβασε τοὺς

στρατιώτας. Οί δὲ αὖ κατὰ μέσον πεδίον ὄντες, ὅποτε ὁ καπνὸς μετὰ τῆς ὀμίχλης διεσκεδάσθη, οἱ Θεσσαλοὶ τῆς διαβάσεως τῶν πολεμίων ἤσθοντο.

14. Ἐπαμινώνδας, περὶ Τέγεαν διακινδυνεύων πρὸς Λακεδαιμονίους, βουλόμενος ὑπερδέξιους καταλαβέσθαι τόπους, ἵνα λάθῃ τοὺς πολεμίους, προσέταξε τὸν ἵππαρχον μετὰ τῶν ἱππέων, χιλίους ἑξακοσίους, προῖππεῦσαι τῆς φαλαγγος, καὶ πυκνάς ποιεῖσθαι τὰς ἀναστροφάς τῆδε κάκεισε. Ὡς δὲ πλείστον ἐπαύστησε κονιορτὸν, ἐπισκῆπτοντα ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν, ὁ μὲν ἔλαθε κατασχὼν τὰ ὑπερδέξια· οἱ δὲ Σπαρτιαῖται, καταλήξαντος τοῦ κονιορτοῦ, τὸ γεγονός ἰδόντες ἐνόησαν τὴν αἰτίαν τῆς προῖππασίας.

15. Ἐπαμινώνδας, προτρέπων Θηβαίους προθύμως ὀρμῆσαι ἐπὶ Λακεδαιμονίους, μέγιστον ἔχιν συλλαβὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τὴν κεφαλὴν τοῦ θηρίου συντρίψας, «Ὁρᾶτε (ἔφη) ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τῆς κεφαλῆς οἰχομένης· οὕτω δὴ, ἦν τὴν τῶν πολεμίων κεφαλὴν, τὸ Λακωνικὸν τοῦτο, συντρίψωμεν, τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν συμμάχων, ἄχρηστον [ἔσαι].» Τούτῳ τῷ παραδείγματι Θηβαῖοι πεισθέντες, ὀρμήσαντες προθύμως ἐπὶ τὴν φαλαγγα τὴν Λακωνικὴν, ἐτρέψαντο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων ἔφυγεν.

Κ Ε Φ. Δ.

Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Α Σ.

1. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ἐπολιόρκει ἀκροπόλεις ἀπεχούσας ἀλλήλων ἑκατὸν εἴκοσι στάδια. Πλησίον ὧν τῆς ἐτέρας συνέταξεν, ἐπειδὰν προσάγῃ τοῖς τείχεσι, τέσσαρας ἱππεῖς ἐστεφανώμενους θέοντας ἤκειν, ἀγγέλλοντας τὴν ἐτέραν πόλιν ἐαλωμέναι. Ὁ δὲ ἀκούσας ἀνέξευξεν ἐπὶ τὴν δοκοῦσαν ἠττάσθαι, καὶ πρὸ τῶν τειχῶν ὕλην πολλὴν ἄψας, καπνὸν ἤγειρε μέγαν, ἵνα τοῖς ἐτέροις ἐμποιήσῃ

φαντασίαν πόλεως καταπεπρησμένης. Οἱ δὲ, ὡς εἶδον, καταπλαγέντες τὴν μέλλουσαν ἄλωσιν, σφᾶς αὐτοὺς τῷ Πελοπίδᾳ παρέδωκαν. Ὁ δὲ, τὴν παρά τούτων δυνάμιν προσλαβὼν, ἐπὶ τὴν ἐτέραν πόλιν ἔλθων, κάκεινῃν παρεστήσατο, οὐκ ἔτι θάρροῦσαν ἀντιτάξασθαι. Οὕτως ἄρα τὴν μὲν εἰληφέναι δόξας, τὴν δὲ λαβὼν, ἀμφοτέρων ἐκράτησεν.

2. Πελοπίδας ἐν Θετταλίᾳ, ποταμὸν διαβῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπικειμένων πολεμίων, στρατοπεθεύσας τοῦ ποταμοῦ πρόσθεν, χάρακα περιεβάλετο· πολλὴν ὕλην τεμὼν, ἀναπαύσας τοὺς στρατιώτας, νυκτὶ μέσῃ τὸν χάρακα κατέφλεξε. Τοῦ δὲ πυρὸς ἐπὶ μέγα αἶρομένου πανταχόθεν, οἱ μὲν πολέμιοι διώκειν ἐκωλύοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Πελοπίδαν ἀσφαλῶς τὸν ποταμὸν διῆλθον.

3. Θήβας ἐφύλασσε φρουρὰ Λακωνικὴ, καὶ φρούραρχος ἐπὶ τῆς Καδμείας ἐτέτακτο. Ἦν Ἀφροδίτης ἑορτὴ· αἱ μὲν γυναῖκες ἔπαιζον τῇ θεῷ· οἱ δὲ ἄνδρες ἀμφὶ ταύτας εἶχον. Ἐδοξε τῷ φρουράρχῳ τιμῆσαι τὴν θεόν· ἐκάλεσεν ἐταίρας. Ἐχων ξιφίδιον κρυπτὸν Πελοπίδας εἰσέρχεται, καὶ τὸν φρούραρχον ἀνελὼν, ἤλευθέρωσε τὰς Θήβας.

Κ Ε Φ. Ε.

ΓΟΡΓΙΔΑΣ.

1. ΓΟΡΓΙΔΑΣ πρῶτος ἐν Θήβαις τὸν ἱερὸν λόχον συνέταξεν. Ὁ λόχος ἦν ἐρασταὶ καὶ ἐρώμενοι τριακόσιοι. Φιλοῦντες γὰρ δὴ ἀλλήλους, οὐκ ἂν ποτε φύγοιεν, ἀλλ' ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων ἀποθάνοιεν, ἢ νικῶεν τοὺς πολεμίους.

2. Γοργίδας, ἰππεῖς ἔχων Θηβαίους, παρετάσσετο Φοιδίδα πελταστάς· ἔχοντι· στενόπορον ἦν τὸ χωρίον. Γοργίδας, φεγυῖν προσποιούμενος τοὺς πελταστάς, ἐπὶ πόδα ἀνεχώρει· τῶν δὲ πολεμίων ἐγκειμένων, ὑπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν εὐρυχωρίαν. Ἐνθα δὴ Γοργίδας, κράνος ἐπὶ δόρατος ἀνατείνας, σημεῖον ἔδωκεν

φθάσας επέθετο, καὶ ῥαδίως ἅπαντας διέφθειρε τοὺς ἐνεδρεύσαντας, τῷ προπαρασκευάσθαι καταστρατηγήσας.

Κ Ε Φ. Θ.

Ι Σ Α Δ Α Σ.

1. ἸΣΑΔΑΣ ὁ Λάκων μετὰ τὴν περὶ Λεῦκτρα συμφορὰν, Γύθιον, τὸ τῆς Σπάρτης ἐπίγειον, Θηβαίων ἔμφρουρον ποιησάντων, ἑκατὸν ἡλικιώτας κοινωνοὺς προσλαβὼν, λίπα τε ἐποίησεν αὐτοὺς ἀλείψασθαι, καὶ στεφάνους ἐλαίας περιθέσθαι, καὶ ξίφος ὑπὸ μαλῆς ἔχοντας ἔπεσθαι. Αὐτὸς μὲν δὴ γυμνὸς ἐξῆλθε δρόμῳ πολλῷ· οἱ δὲ ἡλικιώται γυμνοὶ συνέθεον. Τῶν δὲ Θηβαίων, ὑπὸ τοῦ σχήματος ἀπατηθέντων, καὶ γυμνοὺς καὶ παίζοντας δεξιμένων, οἱ Λάκωνες τὰ ξίφη σπασάμενοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἐξέβαλον· καὶ τὸ Γύθιον αὐτοὶ κατέσχον.

Κ Ε Φ Ι.

Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ Ι Δ Α Σ.

1. ΚΛΕΑΝΔΡΙΔΑΣ, ἐπὶ Τέριναν ἀγαγὼν τὴν στρατιάν ὁδὸν κοίλην, λάθρα προσπεσεῖν ἐπεχείρησε τοῖς Τεριναίοις· οἱ δὲ, προαισθόμενοι δι' αὐτομόλων, σπεύσαντες ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἐγένοντο τοῦ Κλεανδρίδου. Ὁ δὲ, τῶν στρατιωτῶν ἀθύμως ἐχόντων, θάρρειν αὐτοὺς κελεύσας, τὸν κήρυκα διὰ τῆς στρατιᾶς ἤγε, κελεύσας ἀναβοᾶν, «Ὅς ἂν Τεριναίων τὸ σύνθημα λέγῃ τὸ προκείμενον, τοῦτον φίλον ἡγεῖσθαι.» Ἀκούσαντες οἱ Τεριναῖοι τοῦ συντάγματος ὑπόπτως ἔσχον, ὡς δὴ σφῶν αὐτῶν ὄντας τινὰς προδότας· καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς, τὴν ταχίστην ἀπαλλαγείσι, φυλάττειν τὴν πόλιν. Οἱ μὲν, ἐξαπατηθέντες ἀπεχώρουν. Κλεανδρίδας δὲ ἀκινδύνως ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τὴν στρατιάν, καὶ προσέτι λεηλατήσας τὴν χώραν, ἀσφαλῶς ἀπηλλάγη.

2. Κλεανδρίδας, Θουρίων ἡγούμενος, μάχῃ νικήσας Λευκα-

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ Β, Ι, 5. 61

νοὺς, μετὰ τὴν νίκην ἤγε τοὺς Θουρίους ἐπὶ τὸν τόπον τῆς μάχης, δεικνύων αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ μὲν, ἐν τῷ αὐτῷ μείναντες, διὰ τοῦτο ἐνίκησαν· οἱ πολέμιοι δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων πεσόντες, τοῦτο ἔπαθον τῷ μὴ μένειν, ἀλλὰ διασπᾶσθαι. Ταῦτα διεξιόντος πρὸς τοὺς Θουρίους, ἐπεφάνησαν οἱ Λευκανοὶ, πολλῶ πλείω δύναμιν ἔχοντες. Ὁ δὲ ἐκ τῆς εὐρυχωρίας εἰς στενόπορον χωρίον ὑπεξήγαγε τὴν ἑαυτοῦ στρατιάν, ἵνα, τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων ἀχρεῖον κατασκευάσας, ἴσους τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐν τῇ στενότητι τοῦ τόπου πρὸς τὸν κίνδυνον καταστήσῃ· καὶ δὴ πάλιν Λευκανοὺς ἐνίκησαν οἱ Θούριοι.

3. Κλεανδρίδας τοὺς ἀρίστους Τεγεατῶν λακωνίζειν ὑποπευομένους ἐποίησεν ὑποπτοτέρους, τὰ τούτων χωρία μόνου μὴ θηώσας, τὰ δὲ τῶν ἄλλων λυμηνάμενος. Οἱ μὲν οὖν Τεγεάται σὺν πολλῇ ὀργῇ τοὺς ἄνδρας ἐς δίκην προδοσίας ὑπήγαγον· οἱ δὲ, ἀλῶναι δεισάντες, τὴν ψῆφον προλαβόντες, προέδωκαν τὴν πόλιν, τὴν ψευδῆ ὑποψίαν ἀληθῆ ποιῆσαι φόβῳ βιασθέντες.

4. Κλεανδρίδας, Λευκανοῖς πολεμῶν, ὑπερέχων ἡμιολίῳ πλῆθει, λογισάμενος ὡς, εἰ φανερόν τὸ πλῆθος γένοιτο τοῖς πολεμίοις, ἀναχωρήσουσι [μὴ] διακινδυνεύσαντες, τὴν φάλαγγα συνήγαγεν ἐς βιάθος. Ἐπεὶ δὲ Λευκανοὶ, καταφρονήσαντες ὡς ὀλίγων, ἐπὶ μῆκος ἐξέτειναν τὰ ζυγὰ, ὑπερφαλαγγῆσαι πειρώμενοι, καὶ κεκλεισμένη ἦν αὐτοῖς ἡ ἀναχώρησις, ἠπλωμένης τῆς φάλαγγος, παρήγγειλε τοὺς ἐπιστάτας μεταδαινεῖν εἰς παραστάτην· πολλῶ δὲ ποιήσας ὑπερμηκεστέραν τὴν τάξιν, ὑπερεφαλάγγησε τοὺς Λευκανοὺς. Οἱ δὲ, κυκλωθέντες, βαλλόμενοι πανταχόθεν, πάντες ἀπώλοντο, πλὴν ὀλίγων, οἱ διεσώθησαν αἰσχροῶς φεύγοντες.

5. Κλεανδρίδας, Θουρίοις ἐλάττωσιν οὔσι παραγγέλλων μὴ συμβάλλειν πλῆθει πολεμίων, ἔφη, «Ὅπου μὴ ἐξαρκεῖ ἡ λεοντῆ, τότε χρὴ καὶ τῆς ἀλωπεκῆς προσράπτειν.»

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Φ Α Ρ Α Κ Ι Δ Α Σ.

1. ΦΑΡΑΚΙΔΑΣ, Καρχηδονίων ἐφορμούντων Σύρακούσας, περιπεσὼν κατὰ τὸν πλοῦν Καρχηδονίαις τριήρεσι, καὶ ἀπὸ τούτων ἐννέα λαβὼν, ὅπως ἠσυχάσειαν οἱ Καρχηδόνιοι καταπλέοντος, ἐς τὰς αἰχμαλώτους τριήρεις τὰς ἐννέα ἀνεδίβασε τοὺς ἰδίους ἐρέτας, καὶ στρατιώτας· Καρχηδόνιοι γνωρίζοντες τὰ οἰκεῖα σκάφη, προσπλέοντας αὐτοὺς τῷ λιμένι τῶν Συρακουσίων οὐκ ἐκώλυσαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Δ Η Ι Φ Ο Ν Τ Η Σ.

1. ΔΗΪΦΟΝΤΗΣ τοῖς Δωριεῦσι συνέταξεν ἐκκαλεῖσθαι τοὺς Ἀργεῖους ἐς μάχην. Αὐτὸς δὲ τῶν νεῶν ἐπιβάς ὑπὸ λόφῳ τινὶ περιωρμίσατο, ἔνθα οὐκ ἦν κάτοπτος. Σκοπὸς ἤγγειλε, « Δωριεῖς μὲν περιελαύνουσι λείαν, Ἀργεῖοι δὲ ἐκβοηθοῦσι, τὸ στρατόπεδον καταλιπόντες. » Δηϊφόντης καὶ οἱ σύμμαχοι, τῶν νεῶν ἐκδραμόντες, αἰροῦσι τὸ στρατόπεδον ἔρημον. Ἀργεῖοι, πατέρων, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν, ἐάλωκότων, ἐφ' ᾧ τε σῶσαι τούτους, τίη τε χώραν καὶ τὰς πόλεις παρέδωκαν Δωριεῦσιν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Ε Υ Ρ Υ Τ Ι Ω Ν.

1. ΕΥΡΥΤΙΩΝ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὄρων τὸν πρὸς Ἀρκάδας πόλεμον μηχανόμενον, στάσιν αὐτοῖς ἐμποῖησαι μηχανώμενος, κήρυκα ἔπεμψεν ἀγγέλλοντα, « Λακεδαιμόνιοι παύονται πολεμοῦντες, εἴαν γε τοὺς ἐναγεῖς ἐξέλᾳσητε. » Τούτους δὲ εἶναι τοὺς Αἴγιναν ἠρηκότας. Οἱ δὲ τοῦ φόνου τὴν αἰτίαν ἔχοντες, προσδοκῶντες ὑπὸ τοῦ δήμου διωχθήσεσθαι διὰ τὴν τῆς εἰρήνης

ἐπιθυμίαν, σὺν ἐγχειριδίῳις ἔλθόντες, ἀπέσφαξαν ὅσους ἠδύ-
ναντο· πολλοὺς δὲ καὶ συμμάχους προσεποιήσαντο, τὴν ἐλευ-
θερίαν ὑπισχνόμενοι. Οἱ δὲ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμοῦντες συν-
ετάχθησαν, ὥστε δίχα διαιρεθέντες, ὀπλισάμενοι, προελθόντες
παρετάξαντο· οἱ δὲ τὰ τοῦ δήμου φρονοῦντες ἠττηθέντες, πρὸς
μέρος τι τοῦ τείχους καταφυγόντες, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, Λα-
κεδαιμονίους ἐδέξαντο. Οἱ δὲ κατέσχον τῇ στάσει Μαντινείαν,
ἧς τῷ πολέμῳ κρατεῖν οὐκ ἠδύναντο.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΕΦΟΡΟΙ.

1. Οἱ Ἐφοροί, μηνυθέντος ἐπιβουλεύειν Κιναδῶνα, συλλα-
βεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει συμφέρειν οὐχ ἠγούμενοι, τῶν ἰππέων
τινάς κρύφα προπέμφσαντες ἐς Αὐλῶνα τῆς Λακωνικῆς οὐ πρὸ
πολλοῦ, τὸν Κιναδῶνα καλέσαντες μετὰ δύο στρατιωτῶν, ἐς
Αὐλῶνα ἔπεμψαν, ὡς ἐπὶ πράξιν ἀπόρρητον. Ὡς δὲ ἀφῖκτο, οἱ
προπεμφθέντες ἰππεῖς, συλλαβόντες αὐτὸν, στρεβλώσαντες, μα-
θόντες τοὺς κοινωνοὺς τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπέστειλαν τοῖς Ἐφό-
ροις. Οἱ δὲ μαθόντες τοὺς μηνυθέντας, ἄνευ ταραχῆς ἀπέκτει-
ναν, οὐ παρόντος τοῦ μεμνηκότος.

2. Οἱ Ἐφοροί, πυθόμενοι τοῖς Παρθεναῖς σημεῖον ξυγκεί-
μενον, ὅταν μέλλωσιν ἄρχεσθαι τῆς ἐπαναστάσεως, ἐκ μέσης
τῆς ἀγορᾶς πῖλον ἀνασχεῖν, προσέταξαν τῷ κήρυκι ἀναγορεῦ-
σαι, « Οἱ τὸν πῖλον αἶρειν μέλλοντες, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄπιτε. » Τού-
του δὲ κηρυχθέντος, οἱ κοινωνοῦντες τῆς ἐπιθέσεως ἐπέσχον, ὡς
προεγνωσμένης τῆς πράξεως.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΙΠΠΟΔΑΜΑΣ.

1. ΙΠΠΟΔΑΜΑΣ ὑπὸ Ἀρκάδων ἐν Πρασιαῖς ἐπολιορκεῖτο.

Λιμός ἦν· οἱ Σπαρτιᾶται κήρυκα ἐπεμψαν· εἶσω παρελθεῖν Ἀρκάδες οὐκ ἐπέτρεψαν. Ἴπποδάμας ἀπὸ τοῦ τείχους τῷ κήρυκι ἀπεκρίνατο, «Τοῖς Ἐφόροις ἄγγελλε, τὴν γυναῖκα λύειν, τὴν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκου δεδεμένην.» Οἱ μὲν Ἀρκάδες οὐκ ἐνόησαν· οἱ δὲ Λάκωνες συνῆκαν ὅτι λιμὸν λύειν ἐπισέλλοι. Ἦν γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοῖκου ἀνακειμένη λιμοῦ γραφή, γυνὴ γεγραμμένη, ὠχρῶσα, λεπτή, τῷ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη· ὥστε τὸ ἀφανὲς τοῖς πολεμίοις, φανερόν τοῖς πολίταις Ἴπποδάμαντος ἦν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Γ Α Σ Τ Ρ Ω Ν.

Ι. Γ Α Σ Τ Ρ Ω Ν Λακεδαιμόνιος, μέλλων ἐν Αἰγύπτῳ συμβαλεῖν τοῖς Πέρσαις, μετενέδουσε τὰς πανοπλίας· καὶ τὰς μὲν τῶν Ἑλλήνων τοῖς Αἰγυπτίοις, τὰς δὲ τῶν Αἰγυπτίων τοῖς Ἑλλησι περιέδθηκε. Κρύψας δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς Ἑλλησι, παρατάξας προῆγε τοὺς Ἑλληνας. Τῶν δὲ, οὐδὲν ἐνδιδόντων, ἀλλ' εἰς τοῦμπροσθεν βιαζομένων, καὶ προθύμως κινδυνευάντων, ἐξάνεσθησε τοὺς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς ὅπλοις τοῖς Ἑλληνικοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ Πέρσαι, καὶ τοὺς Ἑλληνας ὑποναήσαντες ἐπιέναι, λύσαντες τὴν τάξιν ἔφυγον.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

Μ Ε Γ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ.

Ι. Μ Ε Γ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ συμφυγὸν ἐς ὄρος δασύ, πολιορκούμενος, διελὼν τοῦ στρατεύματος, ὃ μὲν ἀχρεῖον ἦν καὶ βαρύτερον, φεύγειν ἐκέλευσε διὰ τῆς ὕλης, εἰδὼς ὅτι φανερόν ἔσαι τοῖς πολεμίοις. Οἱ μὲν ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς φεύγοντας. Ὁ δὲ, τὴν εὐχρηστον καὶ γενναίαν δύναμιν ἔχων, ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τῆς ὕλης τραπόμενος, ὑπεξέφυγεν ἀσφαλῶς.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ.

Ι. ΑΡΜΟΣΤΗΣ Λακεδαιμόνιος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπολιορκεῖτο, δυοῖν ἔτι λοιπὸν ἡμερῶν ἔχων ἔνδον τροφάς. Κήρυξ ἦκε Σπαρτιάτης· οὐ συνεχώρουν Ἀθηναῖοι βαδίζειν εἰσὼ τοῦ τείχους, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τείχους λέγειν ἂ βούλοιο, πάντων ἀκουόντων. Ὁ κήρυξ, «Θαῤῥεῖν (ἔφη) κελεύουσί σε Λακεδαιμόνιοι, καὶ προσδέχεσθαι βοήθειαν διὰ τάχους.» ὁ δὲ Ἀρμωστής, «Μὴ πάνυ, (ἔφη) σπεύσητε βοηθοῦντες· τροφάς γὰρ ἔχομεν πέντε μηνῶν ἔτι.» Ἀθηναῖοι, καὶ γὰρ χειμῶν προσήει, πρὸς μακρὰν καὶ χειμερινὴν πολιορκίαν ἀπαγορεύσαντες, καὶ δὴ διαλύσαντες τὸ στρατόπεδον ὤχοντο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΘΙΒΡΩΝ.

Ι. ΘΙΒΡΩΝ, ἐν Ἀσίᾳ χωρίον πολιορκῶν, τὸν φρούραρχον ἔπεισεν ἐπὶ συνθήκας προελθεῖν, ὁμόσας εἰ μὴ συντίθειντο, πάλιν αὐτὸν εἰς τὸ φρούριον καταστήσειν. Ὁ μὲν προῆλθε, καὶ λόγων ἐκοινώνησεν· οἱ δὲ τοῦ φρουρίου φύλακες διαλύσεως ἐλπίδι ῥαθυμότερον εἶχον. Ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ προσβαλόντες οἱ Θιβρώνιοι κατὰ κράτος αἰροῦσι τὸ χωρίον. Θίβρων δὲ, τὸν φρούραρχον εἰς τὸ χωρίον ἀγαγὼν κατὰ τοὺς ὄρκους, προσέταξεν αὐτὸν ἔνδον ἀναιρεθῆναι.

Κ Ε Φ. Κ.

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ.

Ι. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, ἐπισέλλων Σπαρτιάταις περὶ τῆς Ξέρξου στρατείας, ἐς πτύχα ἀκέρωτον τὴν ἐπιστολὴν γράψας ἐπεκλήρωσεν, ἵνα ὡς ἄγραφος διὰ τῶν φυλάκων κομισθῆ.

ΗΡΙΠΠΙΔΑΣ.

1. ΗΡΙΠΠΙΔΑΣ, ἀφικόμενος εἰς Ἡράκλειαν τὴν Τραχινίαν, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, περισήσας τοὺς ὀπλίτας, ἐκήρυξε τοὺς Τραχινίους καθίσαι χωρίς. Οἱ μὲν ἐκάθισαν· ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτοὺς, περὶ ὧν ἀδικοῦσιν, Λακεδαιμονίοις κρίσιν ὑποσχεῖν, ὡς νόμιμόν ἐστιν ἐν τῇ Σπαρτιατίδι, δεθέντας. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν δεθέντες, ἔξω πυλῶν ἤχθησαν, καὶ δὴ πάντες ἀνηρέθησαν.

ΙΣΧΟΛΑΟΣ.

1. ΙΣΧΟΛΑΟΣ ἐν Αἴνῳ, πλησίον ὄρων Ἀθηναίους ἐφορμοῦντας ναυσὶ πολλαῖς, δεδοικῶς μὴ νύκτωρ ἐπιπλεύσαντες πολλὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ μετὰ βίας ἀποσπάσσει, πρὸς τὸν πύργον τὸν ἐπὶ τοῦ χώματος, ἅπαντα προσαγαγὼν, ἔδησεν ἐκ τῶν ἰσῶν· τὰ δὲ πορρωτέρω σχοινίοις ἐκ τῶν πλοίων συνῆψεν, ὥστε τὸν σύνδεσμον εἶναι δι' ἀλλήλων. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, νυκτὸς ἐπελθόντες, ἀφέλκειν πειρώμενοι, τῶν πλοίων οὐδὲν ἀπέσυραν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἴνου, τῶν φυλάκων ἀγγελιάντων, ἐπεξελθόντες, ἐδίωξαν τοὺς Ἀθηναίους, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν.

2. Ἰσχόλαος ἐν ὁδῷ, κατὰ μὲν θάτερον ἀποκρήμνῳ καὶ σφαλερᾷ, κατὰ θάτερον δὲ ὄρος ἐχούσῃ, ἧ κατεῖχον οἱ πολέμοι, πνεύματος γενομένου μεγάλου, τὴν ὕλην ἐνέπρησεν· ὥστε τῶν παραφυλαττόντων πολεμίων ὑπὸ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ πυρὸς διωχθέντων, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσφαλῶς τὴν δύναμιν ἤγαγεν.

3. Ἰσχόλαος ὑπὸ Χαθρίου πολιορκούμενος ἐν Δρυῖ, μέλλοντος προσάγειν τοὺς κριοὺς, αὐτὸς φθάσας μέρος κατέβαλε τοῦ τείχους· ἄμφω μηχανώμενος, τοῖς μὲν αὐτοῦ στρατιώταις, ἀνδρειότερον ἀγωνίσασθαι, τὸ τοῦ τείχους ὀχυρὸν οὐκ ἔχουσι, τοῖς

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ Β, ΚΔ, Ι. 67

θὲ πολεμίοις τὸ καταπεφρονῆσθαι τὴν παρασκευὴν τῶν πολιορκη-
τικῶν μηχανημάτων. Ἀμέλει, τὴν ἐκούσιον ἀποτείχισιν φοβηθέν-
τες, παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν οὐκ ἐθάρασαν.

4. Ἰσχόλαος, προσκαθημένων Ἀθηναίων, πυθόμενος εἶναί
τινας τῶν φυλάκων τοὺς προδιδόντας, νύκτωρ ἐφοδεύων τὰς
φυλακὰς, ἐκάσῳ τῶν φυλάκων παρέξευξε τῶν μισθοφόρων ἓνα.
Τοῦτο πράξας, ἀταράχως ἔφυγε τῆς προδοσίας τὸν κίνδυνον.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

ΜΝΑΣΙΠΠΙΔΑΣ.

1. ΜΝΑΣΙΠΠΙΔΑΣ ὀλίγον πλῆθος ἤγεν. Ἐπεὶ δὲ νυκτὸς ἐπ-
έθεντο πολέμιοι, τοὺς ψιλούς καὶ τοὺς σαλπικτάς ἐκέλευσεν ἐν
τῷ σκοτῶ περιελθόντας ὀπισθεῖν τῶν ἐπιτιθεμένων σημαίνειν τὸ
πολεμικὸν, καὶ ἀκροβολίζεσθαι. Οἱ δὲ, ὡς ὑπὸ πλῆθους πολλοῦ
κυκλούμενοι, διὰ τάχους ἀνεχώρησαν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ.

1. ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ, ἐν Ἀβύδῳ μετὰ ναυτικοῦ πλείονος διατρί-
βων, Ἀττικὰς τριήρεις ὀρμούσας ἐν Τενέδῳ μαθῶν, φοβουμένας
εἰς Βυζάντιον διαπλεῦσαι πρὸς Ἰφικράτην, ἀγγελιαυτος τινὸς ὡς
Ἰφικράτης πολιορκοῖ Χαλκηδόνιους, φίλους ὄντας, παρήγγειλεν
ἀποπλεῖν εἰς Χαλκηδόνα· καὶ ἀναχθεῖς ἐνήδρευσε περὶ τὴν Κυ-
ζικηνήν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Τενέδου, τὴν ἀναγωγὴν τὴν Ἀνταλκίδου
πυθόμενοι, κατὰ τάχος ἐπειρῶντο πρὸς τὸν Ἰφικράτην πλεῖν.
Ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο κατὰ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις, οὐχ ὀρωμένας,
ἀλλ' ἀφανῶς ἐφορμούσας, Ἀνταλκίδας ἄφνω προσπεσὼν ταῖς
Ἀττικαῖς, τὰς μὲν κατέδυσσε, τῶν δὲ πλείονων ἐκράτησεν.

ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ.

1. ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ Μαντινείαν ἐπολιόρκει μετὰ τῶν συμμάχων οἱ, πρὸς τοὺς Μαντινεῖς εὖ διακείμενοι, διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, εἶποντο μὲν ἐπὶ τὸν πόλεμον, κρύφα δὲ εἰσέπεμπον τοῖς Μαντινεῦσι νυκτὸς ὧν ἐδέοντο. Ἀγησίπολις, μαθὼν τὰ δρώμενα, κύνας περὶ τὸ στρατόπεδον ἤφει πολλούς· πλείονας δὲ κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως μηδεὶς αὐτομολοίῃ, φυλαττόμενος ὑπὸ τῶν κυνῶν ἀλῶναι.

ΣΘΕΝΙΠΠΟΣ.

1. ΣΘΕΝΙΠΠΟΣ Λάκων, ζημιωθείς χρήμασιν ὑπὸ τῶν Ἐφόρων προσποιητῶς, αὐτομολῆσαι πρὸς τοὺς Τεγεάτας ὑποκρινάμενος, δεξαμένων αὐτὸν ὡς αἰτίαν ὀργῆς δικαίας ἔχοντα, τοὺς διαπολιτευομένους τῷ ἄρχοντι αὐτῶν Ἀριστοκλεῖ διαφθείρας, μετὰ τούτων, πομπῆς οὔσης, θύειν αὐτὸν μέλλοντα προσπεσῶν ἀπέκτεινεν.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ.

1. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ Κυρηναῖος, τὸν τὴν ἄκραν Μαγνησίας φυλάττοντα [ἤτησεν ἀρρώστους] αὐτοῦ δέξασθαι τέσσαρας. Τοῦ δὲ, ἐπιτρέψαντος, ἕκασον θωρακίστας κατέκλινε, σπάθας αὐτοῖς παραθεῖς, χλανίδα ἐπιβαλὼν ἄνωθεν. Ἐπεὶ δὲ, κλίνας τέσσαρας φέροντες, ἔνδον πυλῶν ἐγένοντο εἴκοσιν ὁμοῦ νεανῖαι, ὠπλισμένοι, τοὺς φύλακας ἀποσφάξαντες, τὴν ἄκραν κατέσχον.

2. Καλλικρατίδας, ἐν Μαγνησίᾳ πολιορκούμενος, τῶν πολεμίων κριοὺς προσαγόντων τοῖς τείχεσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἀπρόσμα-

χον τοῦ τείχους παραρρήξας τοῦ πύργου μέρος, παραφυλάξας τὸν καιρὸν τῆς τῶν προσβαλλόντων διαδοχῆς, περιῆλθε τὸ τεῖχος· καὶ κατὰ νώτου προσπεσὼν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειρεν, οὐκ ὀλίγους δὲ ἐζώγρησε· μετὰ δὲ τὴν νίκην τὸ τεῖχος ἀνωκοδόμησεν.

Κ Ε Φ. Κ Η.

Μ Α Γ Α Σ.

1. Μάγας, ἀπὸ Κυρήνης ἐκστρατεύων, κατέλειπε μὲν καὶ τῶν φίλων τοὺς φρουρήσοντας τὴν πόλιν, ὄργανα δὲ, καὶ βέλη, καὶ μηχανήματα, κατέκλειεν εἴσω τῆς ἄκρας, ἀφήρει δὲ καὶ τῶν τειχῶν τὰς ἐπαλξεις· ὅπως, εἴ τινες νεωτερίσειαν, ἀνεωγυῖαν ἔχοι τὴν διὰ τῶν πυλῶν εἴσοδον.

2. Μάγας, Παραιτώνιον κατασχὼν, συνέταξε τοῖς φρουκτωροῖς πυρσὸν φιλίον αἶρειν ἐσπέρας· καὶ πάλιν βαθέος ὄρθρου τὸν αὐτόν. Τῇ τῶν πυρσῶν ἀπάτῃ προῆλθε τῆς χώρας ἄχρι τοῦ Χίου καλουμένου.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

Κ Λ Ε Ω Ν Υ Μ Ο Σ.

1. Κλεώνυμος, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, Τροιζήνα πολιορκῶν, κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως ὀξυβελεῖς περισήσας, ἐκέλευσεν ἀφιέναι, τοῖς βέλεσιν ἐπιγράψας, « Ἦκω τὴν πόλιν ἐλευθερῶσω. » ἔχων δὲ καὶ Τροιζηνίους αἰχμαλώτους, ἀφήκεν ἄνευ λύτρων. Οἱ μὲν αἰχμάλωτοι εἴσω παρελθόντες εὐηγγελίζοντο. Εὐδαμίδας δὲ, στρατηγὸς Κρατεροῦ, φυλάττων τὴν πόλιν, τοῖς νεωτερίζουσι παρετάττετο. Καὶ δὴ, τῶν ἔνδον ἀλλήλοις μαχομένων, Κλεώνυμος προσθεῖς κλίμακας ἐξεῖλε τὴν πόλιν, καὶ διήρπασε, καὶ Σπαρτιάτην ἀρμοσὴν μετὰ φρουρᾶς ἐπέστησεν.

2. Κλεώνυμος, ἔδεσσαν πολιορκῶν, τοῦ τείχους πεσόντος, τῶν πολεμίων ἐπεξελεθόντων σαρισσοφόρων (ἐκάστη δὲ σάρισσα

πηγῶν ἦν ἑκκαίδεκα), ἐπύκνωσε τὴν αὐτοῦ φάλαγγα ἐς βάρους· τοὺς δὲ πρωτοστάτας καὶ τοὺς τούτων ἐπιστάτας ἄνευ δοράτων ἔταξε, παραγγείλας, ἂν συμμίζωσιν οἱ σαρισσοφόροι, διαλαβεῖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὰς σαρίσσας, καὶ κατέχειν· τοὺς δὲ ἐπομένους, παρὰ πλευρὸν ἐκάστου παρελθόντας, ἐνεργεῖν τὴν μάχην. Οἱ μὲν ἐλάβοντο τῶν σαρισσῶν· οἱ δὲ ἀνθεῖλκον αὐτάς· οἱ δὲ, κατόπιν παρελθόντες, ἀνεῖλον τοὺς σαρισσοφόρους, καὶ ἄχρηστον ἠλέγχθη τὸ σαρίσσης μέγεθος, τῇ Κλεωνύμου δεινότητι.

Κ Ε Φ. Α.

Κ Λ Ε Α Ρ Χ Ο Σ.

1. ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ἡρακλεώτης, ἀκρόπολιν ἀναστῆσαι βουλόμενος, μισθοφόρους συνέταξε λεληθότως ἐξιέναι νυκτός, λωποδυτεῖν, ἀρπάζειν, ὑβρίζειν, τιτρώσκειν. Ἀγανακτοῦντες οἱ πολῖται, παρεκάλεσαν Κλέαρχον βοηθεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη δυνατὸν εἶναι τὴν ἀπόνοιαν αὐτῶν κατασχεῖν, εἰ μὴ τις αὐτοὺς περιτειχίσειεν. Συγχωρησάντων Ἡρακλεωτῶν, τόπον τῆς πόλεως περιτειχίσας, ἀκρόπολιν κατασκευάσας, οὐκ ἐκείνους ἐκώλυσεν, ἀλλ' αὐτῷ τὸ ἐξιέναι πάντας ἀδικεῖν παρέσχεν.

2. Κλέαρχος, Ἡρακλείας τύραννος, ἐλογοποίησεν, ὡς ἀπαλλαγῆναι βουλόμενος μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ τῇ βουλῇ τῶν τριακοσίων παραδοῦναι τὰ πράγματα. Οἱ δὲ συνῆλθον ἐς τὸ βουλευτήριον ὡς ἐπαινεσόμενοι Κλέαρχον, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποληψόμενοι· ὁ δὲ, περισήσας τῷ βουλευτηρίῳ στρατιώτας, τῶν τριακοσίων ὑπὸ τοῦ κήρυκος ἀνακαλουμένων, καθ' ἑνα συλλαβῶν, ἐκέλευσε πάντας ἄγειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

3. Κλέαρχος, βουλόμενος πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖναι, πρόφασιν οὐκ ἔχων, κατέλεξε τοὺς ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἐτῶν μέχρι πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐπὶ στρατείας ἐν τοῖς κυνηκοῖς καύμασιν, ὡς πόλιν Ἄσακον πολιορκήσων. Ἐπεὶ δὲ ἦκε τῆς Ἀσάκου πλησίον, τοὺς μὲν πολί-

τας ἐν ἐλώδει χωρίῳ καὶ νηέμῳ, καὶ μεσῶν ἑσπίμων ὑδάτων, ἐκέλευσε στρατοπεδεῦσαι, παραγγείλας προσέχειν, μὴ Θραῖκες ἐπιφανῶσιν ἐκ τῆς χώρας. Αὐτὸς δὲ, ὡς κακοπαθήσων περὶ τὴν πολιορκίαν, μετὰ τῶν ξένων ὑψηλὰ χωρία καὶ σύσκια, ὕδασι ἐπιρρέομενα, καταλαβόμενος, ἐστρατοπέδευσε. Καὶ μέχρι τοσούτου τὴν πολιορκίαν ἐξέτεινεν, ἕως τοὺς πολίτας αὐτοῦ διέφθειρεν ὥρα θέρους τὸ ἐλῶδες καὶ ἐπίνοσον τοῦ στρατοπέδου. Ἐπεὶ δὲ διεφθάρησαν ἅπαντες, τότε μετὰ τῶν μισθοφόρων ἀνέξευξε, λοιμῶν προσθεὶς τὴν αἰτίαν τῆς τῶν πολιτῶν τελευτῆς.

Κ Ε Φ. Λ Α.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ.

1. Ἀριστομένης Λακεδαιμόνιος, Διονυσίῳ συμμαχῶν, ῥοπῆς βραχείας γενομένης, ὄρων τὰς τριήρεις ἀναμεμιγμένας, παρήγγειλε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις βοᾶν, « Ἐὰ φεύγειν. » Οἱ πολέμιοι, τῆς βοῆς ταύτης ἀκούσαντες, ἐς φυγὴν ἐτράποντο, δόξαντες κατὰ κράτος ἠττάσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΟΣ.

1. Ἀριστομένης, Μεσσηνίων ἡγεμῶν, τρεῖς ἑκατομόνια θύσας κατὰ Λακεδαιμονίων, ἰσχυροῖς ποτὲ τραύμασι περιπεσῶν, ἐάλωσύν ἄλλοις πλείοσιν. Ἐδοξε τοῖς Λάκωσιν ἅπαντας κατακρημνίσαι, τοὺς μὲν ἄλλους γυμνοὺς, τὸν δὲ Ἀριστομένην, διὰ τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς, ἐν τοῖς ὅπλοις. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατενεχθέντες παραχρῆμα ἐτελεύτησαν· τοῦ δὲ Ἀριστομένουσ ἡ ἀσπίς, ἐφελκομένη τὸν ἀέρα, ἐλαφρῶς αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν κατήνεγκεν. Ὁ δὲ, ἐς τὸ ὕψος ἀναβλέπων καὶ τοὺς κρημνοὺς ἐν κύκλῳ περιέχοντας, οὐκ ἀνῆκε τῆς ἐλπίδος. Ἀλλὰ τὸ σύμπαν ὄρος ἀνασκοπούμενος, κατανοήσας εἰσδυσιν ἑνωτάτην, καὶ δι' αὐτῆς ἀλώπεκας εἰσιούσας, ἄπο τῶν κειμένων νεκρῶν ὅσων κλάσας, μίᾳς τῶν ἀλωπέκων

λαβόμενος τῆς οὐράς, δακνόμενος ὑπ' αὐτῆς, συνεξεδύετο αὐτῇ, τὰ σενόπορα τοῦ ὄρουσ τῷ ὄσῳ παραιρῶν, καὶ παρακόπτων. Καὶ δὴ προελθὼν ἤκεν εἰς τοὺς Μεσσηνίους, προίεναι μέλλοντας ἐς τὴν μάχην· καὶ αὐτίκα ὀπλισάμενος, αὐτοῖς ἠγεῖτο τῆς φάλαγγος. Οἱ δὲ Λάκωνες, Ἄριστομένην ἰδόντες πάλιν ἐν τοῖς ὄπλοις, πάλιν ἀριστεύοντα, πάλιν διώκοντα, τὸν βεβλημένον κατὰ τῶν κρημνῶν, ἀφ' ὧν οὐδεὶς ἐσώθη πώποτε, πάντες ἐνέκλιναν ἐς φυγὴν, Θνητῆς φύσεως μείζονα εἶναι τὸν ἄνδρα ἠγούμενοι.

2. Ἄριστομένης Μεσσήνιος, αἰχμάλωτος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ὦν, καὶ φρουρούμενος, τῷ παρακειμένῳ πυρὶ ἑαυτὸν προσέκυλισε, καὶ τοὺς δεσμοὺς κατακάυσας, τοὺς μὲν φύλακας ἀνεῖλε· κρύφα δὲ εἰς τὴν Σπάρτην παρελθὼν, καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν προσηλώσας τῷ τεμένει τῆς Χαλκιοῖκου, ἐπέγραψεν· ἈΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΑΠὸ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΑΒΛΑΒΗΣ ἈΝΕΣΩΘΗ. Τοῦτο ποιήσας ἐς Μεσσήνην ἐπανῆλθε.

3. Ἄριστομένης ὁ Μεσσήνιος, Λακεδαιμονίων τοῖς Διοσκούροις πάνδημον θυσίαν ἐπιτελούντων, μετὰ ἐνὸς φίλου, λευκῶν ἵππων ἐπέβησαν ἄμφω, καὶ ταῖς κεφαλαῖς περιεθηκάτην χρυσοῦς ἀσέρας· καὶ, νυκτὸς ἤδη προσιούσης, ἐπεφάνησαν κατὰ σύμμετρον διάστημα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔξω πόλεως μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων πανηγυρίζουσιν. Οἱ μὲν δὴ, Διοσκούρων ἐπιφάνειαν οἰήθεντες γεγονέναι, προΐεσαν ἐς μέσσην καὶ ἠδονὴν πλείονα· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν ἵππων καταβάντες, τὰ ξίφη σπασάμενοι, πλείστους καταφονεύσαντες αὐτῶν, καὶ δὴ ἀφιππεύσαντες ὤχοντο.

Κ Ε Φ. Λ Β.

K I N E A Σ.

1. Περὶ Μαντίνειαν ἀγὼν ἴσος ἦν Θηβαίοις καὶ Μαντινεῦσιν. Ἐμελλον οἱ Μαντινεῖς ἐπικηρυκεύεσθαι πρὸς Θηβαίους περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως. Κινέας ὁ Ἀθηναῖος (ἐτεθνήκει δὲ ὁ

ἀδελφὸς αὐτοῦ Δημήτριος ἐν τῇ μάχῃ) πρὸς τοὺς Μαντινέας ἔφη, μᾶλλον ἂν τὸν ἀδελφὸν ἄταφον περιδεῖν, ἢ τοῖς πολεμίοις ἦτταν ὁμολογῆσαι· καὶ γὰρ τὸν ἀδελφὸν διὰ τοῦτο προθύμως ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ σαθῇ τρόπαιον κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς πατρίδος. Οἱ Μαντινεῖς ἀκούσαντες, τῆς ἐπικηρυκείας ἀπετράποντο.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΗΓΗΤΟΡΙΔΗΣ.

Ι. Θάσον ἐπολιόρκουν Ἀθηναῖοι. Νόμον ἐκύρωσαν Θάσιοι « Τῷ γράψαντι σπείσασθαι πρὸς Ἀθηναίους θάνατος ἔστω. » Ἡγητορίδης Θάσιος, ὄρων πολλοὺς πολίτας ἀπολλυμένους μακρῶ πολέμῳ καὶ λιμῶ, βρόχον τῷ τραχήλῳ περιβαλὼν, ἐς ἐκκλησίαν εἰσελθὼν, « Ἄνδρες (ἔφη) πολῖται, ἐμοὶ μὲν ὡς βούλεσθε, καὶ ὡς ὑμῖν συμφέρει, χρήσασθε· τοὺς δὲ ὑπολειπομένους πολίτας διασώσατε τῷ ἐμῷ θανάτῳ, λύσαντες τὸν νόμον. » Θάσιοι, ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ τὸν νόμον ἔλυσαν, καὶ τὸν Ἡγητορίδην σῶον ἐφύλαξαν.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΔΕΙΝΙΑΣ.

Ι. Δεινίας Τελεσίππου, Φεραῖος, ἐν Κρανῶνι τῆς Θετταλίας διῆγε, θηρεύων ὅσα ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς ὀρνίθια. Ἀπὸ τοιοῦτου βίου προῆλθεν ἐπὶ τυραννίδα διὰ ταύτης τῆς τέχνης. Οἱ Κρανῶνιοι τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἀπεμίσθουν. Ὁ δὲ Δεινίας ἐμισθώσατο· καὶ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀκριβεστάτην ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν, ὥστε τὰς νύκτας εἶναι τῶν ἡμερῶν ἀσφαλεσέρας τοῖς ἄωρὶ βαδίζουσιν. Ἐπαινούμενος ἐπὶ τούτοις, αἰεὶ καὶ πλείονας προσεμισθούτο φύλακας, ὡς μᾶλλον εὐδοκιμοίη, τὴν φρουρὰν ἰσχυροτέραν ποιούμενος. Τῆς δὲ πόλεως τὴν τοῦ σίτου δεκάτην ἀπομισθούσης, ἀδελφὸν αὐτοῦ νεώτερον ἀτελῆ καθῆκε μισθω-

σόμενον, ὑπεράρας εἰς πολὺ τὴν πρόσδοτον. Οὕτω δὴ τὸν ἀδελφὸν δεκατηλόγον τῆς χώρας ἀποδείξας, καὶ πολλοὺς νεανίσκους ἀκμάζοντας ἐγχειρίσας αὐτῷ, περιπόλους τῶν χωρίων, καὶ συλλογέας τῶν δεκατευομένων καρπῶν, ἑορτῆς οὔσης τῶν καλουμένων Ξενίων, ἐν ἧ πάντες Κρανώνιοι παίζουσι, ἀναμίξας τοῖς ἐν τῇ πόλει φύλαξι τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τελώνας, καὶ νήφοντας ἐπισησας οἰνωμένοις, πλείους χιλίων πολίτας ἀποκτείνας, τύραννος Κρανωνίων ἐγένετο.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

Ν Ι Κ Ω Ν.

Ι. ΝΙΚΩΝ πειρατῆς, ἐκ Φερῶν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ συνεχῶς ὀρμώμενος, πολλὰ Μεσσηνίους ἠδίκει. Ἀγήμαχος, Μεσσηνίων στρατηγός, λοχήσας αὐτὸν καὶ ἐλὼν, προήγαγεν εἰς ἐκκλησίαν τῶν Μεσσηνίων βασανισθησόμενον· ὁ δὲ ὑπέσχετο παραδώσειν αὐτοῖς τὰς Φεράς, εἰ σῶον αὐτὸν φυλάξειαν. Πεισθέντων Μεσσηνίων, ἀσέληνον νύκτα φυλάξας, τοὺς μὲν πολλοὺς ἐκέλευσεν ἀπὸ βραχέος διαστήματος ἔπεσθαι· ὀλίγους δὲ ἀκολουθεῖν αὐτῷ, φορτία μεγάλα σίτου καλάμης αἰρομένους. Προσελθὼν δὲ τῷ τείχει περὶ δευτέραν φυλακὴν, ἀνεκάλεσε τοὺς φύλακας, τὸ σύνθημα εἰπών. Τῶν δὲ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σύνθημα γνωρισάντων, καὶ ἀνοιξάντων τὰς πύλας, οἱ τὰ φορτία φέροντες, ταῦτα ρίψαντες, τὰ ξίφη σπασάμενοι, τοὺς ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐφόνευσαν. Οἱ δὲ κατόπι ἐπόμενοι συμπεσόντες, τῆς πόλεως ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. Λ Σ.

Δ Ι Ο Ι Τ Α Σ.

Ι. ΔΙΟΙΤΑΣ, στρατηγός Ἀχαιῶν, τὴν Ἡραιέων πόλιν φανερωῶς εἰεῖν οὐ δυνάμενος, ἀφανῶς εἴλε, φθείρας μεγάλοις χρήμασι τῶν Ἡραιέων τινάς. Οἱ φοιτῶντες ἐπὶ τὰς πύλας πολλάκις καὶ

καθομιλοῦντες τοὺς πεπιστευμένους τὰς κλειῖδας τῶν πυλῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς πίνοντες, ἔλαθον ἀπομαζάμενοι τὰς βαλανάγρας, καὶ τὰ ἐκμαγεῖα τῷ Διοίτῃ διέπεμψαν. Ὁ δὲ, παραπλησίας καὶ ἴσας κλειῖδας ταῖς δημοσίαις κατασκευάσας, ἀντέπεμψεν αὐτοῖς, νύκτα συνθήμενος, καὶ ἦν οἱ μὲν ἀνέωξαν τὰς πύλας, ὁ δὲ Διοίτας μετ' ὀλίγων στρατιωτῶν εἰσῆλθεν. Ἐν μὲν τοῦτο στρατήγημα τῶν βαλαναγρῶν παρέσχευ αὐτοῖς τὴν εἴσοδον· ἐτέρῳ δὲ εἰσελθὼν ἐχρήσατο. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Ἡραιεῖς, τοῦ γενομένου συνέντες, ἐξεπήδησαν, πολλοὶ τε ὄντες, καὶ τῶν τῆς πόλεως τόπων ἔμπειροι, φοβηθεῖς αὐτοὺς Διοίτας, τοὺς σαλπικτὰς ἐκέλευσε κατὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως διαστάντας τὸ πολεμικὸν σημαίνειν. Οἱ δὲ Ἡραιεῖς, πολλαχόθεν πολλῶν σαλπύγγων ἀκούοντες, περιηχούμενοι, πάντα μεσὰ πολεμίων εἶναι νομίσαντες, ἐξέλιπον τὴν πόλιν· καὶ μετ' ἡμέραν ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Διοίταν, ἰκετεύοντες ἀπολαβεῖν τὴν πατρίδα, ὡς εἰσαῦθις ὑπήκοοι γενησόμενοι τοῖς Ἀχαιοῖς.

Κ Ε Φ. ΛΖ.

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ι. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ, ἄγων τὸ στρατόπεδον, ὄρνεις πολλοὺς ἰδὼν ὑπὲρ τὸν τόπον περιπετομένους, οὐ μὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἰζάνοντας, συνῆκεν ὡς δεδιότες ἀνθρώπους ἐγκαθήμενους ἰζάνειν ὀκνοῖεν· καὶ τὸ χωρίον ἐρευνησάμενος, τοῖς ἐγκαθήμενοις ἐπιθέμενος, κατέκοψε τοὺς λοχῶντας Ἴωνας.

Κ Ε Φ. ΛΗ.

ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ.

Ι. ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ Φωκεὺς, πολιορκουμένης Ἐλατείας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, τὴν δύναμιν ἐξαγαγὼν, τὰς πύλας ἀποικοδομήσας, τέκνα μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ μητέρας ἔσθησεν ἐφεξῆς, καὶ πατέρας· πρὸ δὲ τούτων τοὺς ὀπλίτας ἔταξε. Πελοπίδης, συνείς τὴν παρα-

σκευήν τῆς ἀπονοίας, ὡς ἀποθνήσκειν ἢ κρατεῖν προθυμοῦντο, μὴ συνάψας μάχην ἀνεχώρησεν.

2. Ὀνόμαρχος, Μακεδόσι παρατασσόμενος, ὄρος μηνοειδῆς κατὰ νώτου λαβῶν, κὰν ταῖς ἐκατέρωθεν κορυφαῖς ἐγκατακρύψας πέτρους, καὶ πετροβόλους, προῆγε τὴν δύναμιν ἐς τὸ ὑποκείμενον πεδίον. Ὡς δὲ οἱ Μακεδόνες ἀντεπιόντες ἠκροβολίζοντο, οἱ Φωκεῖς προσεποιήσαντο φεύγειν ἐς τὰ μέσα τοῦ ὄρους. Οἱ μὲν δὴ Μακεδόνες θυμῷ καὶ ῥώμῃ διώκοντες ἐπέκειντο· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοὺς πέτρους βάλλοντες συνέτριβον τὴν Μακεδονικὴν φάλαγγα. Τότε δὴ Ὀνόμαρχος ἐσήμανε τοῖς Φωκεῦσιν ἐπιστρέφειν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλειν. Οἱ δὲ Μακεδόνες, τῶν μὲν ὀπισθεν, ἐμβαλλόντων, τῶν δὲ ἄνωθεν, τοὺς πέτρους βαλλόντων, σὺν πολλῷ πόνῳ φυγόντες ἀνεχώρησαν. Ἐν αὐτῇ τῇ φυγῇ τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων Φίλιππον φασὶν εἶπειν, « Οὐκ ἔφυγον, ἀλλ' ἀνεχώρησα, ὥσπερ οἱ κριοὶ, ἵν' αὖθις ποιήσωμαι σφοδρότεραν τὴν ἐμβολήν. »

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν τρίτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· ἀφ' ὧν οὐ πολεμοῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἄγουσιν, ὠφελιμώτατον ἂν χρῆμα γένοιτο ἢ στρατηγικὴ σοφία, καὶ τέχνη. Ἄπασι μὲν γὰρ τοῖς ἄρχουσι τῆς πολιτικῆς δεῖ στρατηγίας καὶ προμηθείας, ἥ τὰς πόλεις ἐς τὸ πράσσειν ἅ χρῆ ὑπάξονται. Ὑμεῖς δὲ, τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντες, καὶ τῶν ὄλων προεσηκότες, αἰεὶ μετὰ στρατηγικῆς ἐπισήμης βουλευέσθε τὰ συμφέροντα τοῖς ἀρχομένοις· ὥστε ἐν μὲν εἰρήνῃ, καὶ ἐγγυμνάζειν τὴν γνώμην τοῖς στρατηγικοῖς ἐνδυμήμασιν· ἐν δὲ πολέμῳ, τί χρῆ καὶ γράφειν; πρόδηλον γάρ.

ΚΕΦ. Α.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

1. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, Πύλου Λακωνικὴν φρουρὰν ἐχούσης, ἔπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἄκραν. Οἱ Λάκιωνες, τὴν Πύλον ἐκλιπόντες, ἐπὶ τὴν Ἄκραν ἴεσαν, ὡς ἀποθησόμενον εὐρόντες ἂν ἦδη, τῆς ὁδοῦ [οὐ] μακρᾶς οὔσης. Ἢδη μὲν ἐπέλαζον οἱ πολέμιοι τῇ Ἄκρα· Δημοσθένης δ' ἐπισρέψας ἐπὶ τὴν πόλιν κατέσχε τὴν Πύλον ἀνδρῶν κενήν.

2. Δημοσθένης, Ἀκαρνάνων καὶ Ἀμφιλόχων στρατηγῶν, ἀντικρὺ Πελοποννησίων ἐστρατοπέδευε, χαράδρας μεγάλης διειργούσης. Ὅρων δὲ πολλῶ πλείονας τοὺς πολεμίους, καὶ τὸ στρατόπεδον ὑπερφαλαγγούμενον, ἐς τὸ κοῖλον καὶ λοχμῶδες ἐνελόχισεν

ὀπίστας καὶ φιλοὺς τετρακοσίους· ὅπως, ἐπειδὴν ὑπερφαλαγγήσωσιν οἱ ἐναντίοι κατὰ τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν, ἐξανασάντες κατὰ νώτου γένοιτο. Οἱ μὲν ὑπερεφαλάγησαν· οἱ δὲ ἐξόπισθεν ἐπανέστησαν, καὶ ἄφνω προσπεσόντες, οὐ σὺν πολλῷ πόνῳ τὴν μάχην ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. Β.

ΠΑΧΗΣ.

Ι. ΠΑΧΗΣ, Νότιον πολιορκῶν, Ἰππίαν στρατηγὸν Πισσοῦθου κοινολογησόμενον προελθεῖν ἔξω τοῦ τείχους ἤξιωσε, συνθέμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψειν. Ἐπεὶ δὲ προῆλθε, φυλακὴν αὐτῷ περιεσήσας, τὸ Νότιον κατὰ κράτος ἐξεῖλε. Καὶ τότε Ἰππίαν εἰς τὴν πόλιν ζῶντα εἰσήγαγεν, ὡς ἐσπίεσατο, καὶ μετὰ τοῦτο κατηκόντισεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΤΟΛΜΙΔΗΣ.

Ι. ΤΟΛΜΙΔΗΣ, Ἀθηναίων ψηφισαμένων αὐτῷ δοθῆναι κατάλογον ἀνδρῶν χιλίων, ἐκάσῳ προσιῶν τῶν νέων, ἔφασκεν ὡς μέλλοι καταλέγειν αὐτόν· εἶη δὲ ἄμεινον ἐκόντα στρατεύεσθαι. Τρισχίλιοι μὲν ἀπεγράψαντο ἐκόντες· οἱ λοιποὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο. Τολμίδης ἐκ τῶν μὴ πειθομένων κατέλεξε τοὺς χιλίους, καὶ πενήτηκοντα τριήρεις ἐπλήρωσεν, ἀντὶ χιλίων, τετρακισχιλίους ἀνδράσι.

Κ Ε Φ. Δ.

ΦΟΡΜΙΩΝ.

Ι. ΦΟΡΜΙΩΝ, ἀποβάς εἰς τὴν Χαλκιδέων, ἀρπάσας οὐκ ὀλίγα τῶν ἐκ τῆς χώρας, Κύρρῳ προσέσχε. Χαλκιδεῖς ἐπρεσβεύσαντο ἀπαιτοῦντες· ὁ δὲ κρύφα καθῆκεν ὑπηρετικόν, ὡς Ἀθήνηθεν ἦκον, τοῦ δήμου καλοῦντος αὐτόν εἰς Πειραιᾶ διὰ τάχους. Τοῖς

μὲν πρεσβευταῖς ἀπέδωκεν ὅσα ἔτυχον ἀπαιτοῦντες· αὐτὸς δὲ ἀναχθεὶς ὑπὸ νησίον ὠρμίσατο τὴν νύκτα. Οἱ Χαλκιδεῖς, καὶ τῷ κομίσασθαι τὰ ἴδια, καὶ τῷ νομίσει τὸν Φορμίωνα Ἀθήναζε πεπλευκέναι, ἀφυλάκτως καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας εἶχον. Ὁ δὲ, ἀφυλάκτοις ἐπελθὼν, ὀλίγου μὲν καὶ τὴν πόλιν κατέσχευ· ὅση δὲ ἦν λεία κατὰ τὴν χώραν, ἅπασαν ἐξήγαγεν.

2. Φορμίων, τριάκοντα ναῦς ἔχων, πρὸς πενήκοντα ναῦς πολεμίων ἀναχθεὶς, ἔταξε τὰς ἰδίας ἐπὶ πέντε· καὶ παρὰ τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων αὐτὰς ἐκείνας προσῆγεν ὀρθίοις τάγμασι. Τῶν δὲ ἐναντίων διὰ τὴν πολλὴν προθυμίαν ταχέως διασπαρρισῶν, καὶ τῶν ταχίστων τριηρῶν πολὺ τὰς ἄλλας ἐν τῇ διώξει καταλιπουσῶν, συνιδὼν τὴν ἀταξίαν αὐτῶν Φορμίων, ἐπιστρέψας τὴν ἑαυτοῦ πενταναΐαν, ἐνέβαλε ταῖς γενομέναις πλησίον αὐτοῦ τριήρεσι· καὶ ταύτας καταδύσας, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐπέπλει· καὶ τῶν ἄλλων τριηραρχῶν ταῦτά πράσσειν περιωμένων, φυγὴ τῶν πολεμίων ἐγένετο. Οἱ δὲ περὶ Φορμίωνα, διώκοντες, πλείστας αὐτῶν καταδύσαντες, τὴν νίκην ἀνείλοντο.

3. Φορμίων περὶ Ναύπακτον, ἐν τῇ παραλῶ πλέων, ὑπὸ δύο τριηρῶν ἐδιώκετο. Ὀρμούσης δὲ ἐπὶ σάλου νεῶς ὀκτάδος, ἤδη καταλαμβανόμενος, περὶ ταύτην ἔκαμψε, καὶ τῇ βραδυτέρᾳ τῶν τριηρῶν κατὰ πρύμναν ἐνσεΐσας, κατέδυσε· καὶ διὰ τάχους ἐπὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστρέψας, εὐκόλως καὶ ταύτην διέφθειρεν.

Κ Ε Φ. Ε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

1. ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Κίρραν ἐπολιόρκει. Μάντευμα ἦν Κιρραίοις, ἀνάλωτον ἔσεσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἂν ψαύσῃ τῆς ἱεράς γῆς ἢ θαλάσσης. Οἱ μὲν Κιρραῖοι κατεφρόνουσαν, πλεῖστον ἀπέχοντες θαλάττης. Ἡ δὲ Κίρρα τῆς ἱεράς γῆς ἔψαυε, καθηκούσης ἐπὶ θαλάτταν. Ὁ Κλεισθένης, τὸ μαντεῖον μαθὼν, καθιέρωσε τῷ

Θεῶ τήν τε πόλιν, καί τήν χώραν τήν Κιρραίαν, ἵνα πάσα ἱερὰ γενομένη, κατὰ τὸν χρησμόν, φαύσειε τῆς θαλάττης. Τοῦτο πράξας ἐκράτησε, καί ἀνέθηκε τήν χώραν τῷ Θεῶ.

Κ Ε Φ. ς.

Φ Ρ Υ Ν Ι Χ Ο Σ.

1. ΦΡΥΝΙΧΟΣ, ἐν Σάμῳ στρατηγῶν, προδιδούς τήν πόλιν, ἐν τῷ μέλλειν διαβληθεῖς, καταφανῆς γίνεσθαι μέλλων, φθάσας προεῖπε τοῖς Σαμίοις ὅσα θράν ἔμελλον οἱ πολέμοι. « Κατὰ τὸ ἀτείχιζον τῆς Σάμου μέλλουσι προσβάλλειν, οὐ πασῶν οὐσῶν ἔνδον τῶν νεῶν. Ἀλλὰ προλαβόντες τειχίσωμεν. » Οἱ μὲν ἤρχοντο τοῦ τειχισμοῦ. Οἱ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθροὶ, γράμματα Σαμίοις ἔπεμψαν, μηνύοντα τήν Φρυνίχου προδοσίαν. Σάμοι τοῖς ἔργοις Φρυνίχου μᾶλλον ἐπίστευσαν ὡς ἀγαθοῦ στρατηγοῦ, ἢ τοῖς τῶν ἐχθρῶν γράμμασιν.

Κ Ε Φ. ζ.

Λ Α Χ Α Ρ Η Σ.

1. ΛΑΧΑΡΗΣ, ἀλισκομένων Ἀθηνῶν ὑπὸ Δημητρίου, ἐσθῆτα οἰκετικὴν καὶ ἄγροικον ἀναλαβὼν, μέλανι χρίσας τὸ πρόσωπον, κάλαθον ὑπὸ κόλπου κομίζων, διὰ πυλίδος μικρᾶς ὑπεξελθὼν, ἐπιβάς ἵππου, δαρεικοὺς χρυσοῦς μετὰ χειρᾶς ἔχων, ἔφευγεν. Ἴππεῖς Ταραντῖνοι πολλῇ σπουδῇ διώκοντες οὐκ ἀνίσταν· ὁ δὲ κατ' ὀλίγους τῶν δαρεικῶν ἐρρίπτει κατὰ τῆς ὁδοῦ· οἱ δὲ καταβαίνοντες ἀπὸ τῶν ἵππων συνέλεγον τὸ χρυσίον. Τούτου γενομένου πολλάκις, ἡ δίωξις μὲν διεκόπτετο· Λαχάρης δὲ ἵππεὺς ἔφθασεν εἰς τὴν Βοιωτίαν.

2. Λαχάρης, Θηβῶν ἀλισκομένων, εἰς τοὺς ὑπονόμους καταθῆς, μετὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας, ἐσπέρας ὑπεξελθὼν, εἰς Δελφοὺς ἀφίκετο, κάκειθεν ὡς Λυσίμαχον.

2. Λαχάρης

3. Λαχάρης, τῶν πολεμίων Σησοῦ κρατησάντων, ὀλίγας μὲν ἡμέρας ἐν λάκκῳ διήγαγε καταδεδυκῶς, τροφὰς ὀλίγας ἔχων, ὅσον μὴ τελευτῆσαι· γυναικὸς δὲ ἐκφορὰν οἰκείου νεκροῦ ποιουμένης, ἐν γυναικείᾳ σολῇ ταῖς πενθούσαις ἀναμειγμένος, καλύπτραν ἔχων μέλαιναν, ἐξῆλθεν ἔξω τοῦ τείχους, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης εἰς Λυσιμαχίαν διεξῆλθεν.

ΚΕΦ. Η.

ΑΡΧΙΝΟΣ.

1. ΑΡΧΙΝΟΣ, Ἀργείων ὄπλα παιουμένων δημοσίᾳ πᾶσι τοῖς πολίταις, ἐπιμελητὴς τῶν ἐργαζομένων ἀποδειχθεὶς, καινὸν ὄπλον ἐκάσῳ τῶν πολιτῶν διδούς, τὸ παλαιὸν ἀνελάμβανεν, ὡς ἀναθήσων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ οὕτως ἦν τοῖς Ἀργείοις δεδογμένον. Ἐπεὶ δὲ τὰ παλαιὰ πάντων ὄπλα μόνος ἤθροισεν, ὀπλίσας ξένους, καὶ μετοίκους, καὶ ἀτίμους, καὶ πένητας, τὴν Ἀργείων τυραννίδα κατέσχευεν.

ΚΕΦ. Θ.

ΙΦΙΚΡΑΤΗΣ.

1. ΙΦΙΚΡΑΤΗΣ ἐπὶ τοὺς πολεμίους προῆγε τὴν φάλαγγα· τῶν στρατιωτῶν τινὲς ὀκνηροὶ, καὶ δειλοὶ, καὶ ὠχριῶντες εἶποντο. Τούτους ἰδὼν Ἰφικράτης, κατὰ βραχὺ προελθὼν, ἐκήρυξε· «Τῆς στρατείας ἄφνω γενομένης, εἴ τις ἀπολέλοιπέ τι, ἀνασρεφέτω, καὶ παρασκευασάμενος καλῶς, ἐπανηκέτω.» Ἦσθησαν οἱ δειλοὶ, καὶ αὐτίκα ἀνέσρεψαν. Ὁ δὲ Ἰφικράτης οὐκ ἀναμείνας, «Νῦν (ἔφη) ἄνδρες, τῶν ἀνδραπόδων ἀπηλλαγμένων, ἡμεῖς τοῖς πολεμίοις συνάπτωμεν, ἵνα καὶ μόνοι τοὺς καρπούς τῆς ἀνδραγαθίας λάβωμεν.» Πολλῶ μᾶλλον οἱ στρατιῶται ἐθάρρῃσαν· καὶ συμβαλόντες ἄνευ τῶν δειλῶν ἐνίκησαν.

2. Ἰφικράτης, τοὺς πολεμίους εἰς φυγὴν τρεψάμενος, εἶπετο,

σχέδην ἄγων τὴν φαλαγγα· καὶ παραγγέλλων ἔφη, « Οἱ μὲν ἐλαφροὶ, φυλάττεσθε τὰς ἐνέδρας· τῶν δὲ φευγόντων τοῖς ὑπολειπομένοις ἐνοχλεῖτε· ἢ ποταμῶν διαβάσεις, ἢ καὶ τόποι στενοὶ καὶ τάφροι, ταύτη μάλισσά κυκλοῦσθαι τοὺς φεύγοντας οὐ χρὴ, ἵνα μὴ ἀναγκάζονται ἐξ ἀπονοίας μάχεσθαι· τῶν τειχῶν ἐγγὺς διώκειν οὐ συμφέρει· πολλοὶ γὰρ ἤδη λαθόντες, ἐντὸς βέλους ἐγένοντο, καὶ κακῶς παθόντες ἀνεχώρησαν. »

3. Ἰφικράτης νύκτωρ κατελάβετο πολεμίαν πόλιν. Οἱ δὲ συνέφευγον εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ τὸ πλῆθος ἠθροίζοντο. Ἰφικράτης ἀνοίγειν ἐκέλευσε τὰς πύλας, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν τοῦ φεύγειν, ἵνα τῆς πόλεως αὐτὸς ἀκινδυνώτερον κρατήσῃεν.

4. Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ ἐνέβαλε. Τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ φοβηθέντων τοὺς πολεμίους, καὶ ἐς φυγὴν τρεπομένων, ἐκήρυξεν, « Ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον ἐς τὰ ὄπλα [μισθὸν λήψεται], ὡς δὴ πανικοῦ γεγονότος. Τούτῳ τῷ κηρύγματι, τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν ἀνεκαλέσατο, καὶ πρὸς τὸ μένειν εὐθυμοτέρας ἐποίησεν.

5. Ἰφικράτης, διὰ μέσων πολεμίων ἐξελθεῖν βουλόμενος, ἔπεμψε νύκτωρ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν κατεχομένων χωρίων σαλπικτῆς, τὸ πολεμικὸν σημεῖον προσάξας. Οἱ μὲν ἐσήμησαν· οἱ πολέμοιοι δὲ ἀνέδραμον πρὸς τὸν ἦχον τῶν σαλπικτῶν. Ἰφικράτης ἀσφαλῶς διήλθε, τῶν πολεμίων τὸν μέσον τόπον ἔρημον καταλιπόντων.

6. Ἰφικράτης ἠττηθεὶς, μετ' ὀλίγων κατέφυγεν ἐς χωρίον δασὺ καὶ πολύδενδρον. Ἐπεὶ δ' ἐφυλάσσετο, προσέταξε νύκτωρ κατὰ θάτερον μέρος ποιῆσαι θόρυβον. Τῶν πολεμίων τραπομένων πρὸς τὸ θορυβοῦν μέρος, αὐτὸς κατὰ θάτερον ἐξῆλθεν ἀκωλύτως.

7. Ἰφικράτης στρατιώτας εἶχε πλείους τῶν πολεμίων, καὶ οἱ μάντιες καλὰ τὰ ἱερά προὔλεγον· ἀλλ' οὐκ ἔκρινε παρατάξασθαι. Ὡς δὲ παράλογος ἢ μέλλησις τοῖς πολεμίοις ἐγένετο, « Τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ μου ἱερά οὐκ ἐπέτρεψεν (ἔφη) συνάψαι μάχην· πολλοὶ

γὰρ ὄντες οἱ στρατιῶται, οὔτε προβαλέσθαι ὁμοῦ δυνατοὶ ἦσαν, οὔτε παιωνίσαι· ἠνίκα δὲ παρήγγειλα κλῖναι ἐπὶ δόρυ, πλείων ἐξηκούετο ψόφος τῶν ὀδόντων ἢ τῶν ὄπλων. »

8. Ἰφικράτης, ἀντιστρατευομένων τῶν πολεμίων, προῆλθε τρισὶν ἡμέραις λαθῶν. Μηχανώμενος δὲ τὸ λαθεῖν, ξύλα ξηρὰ ὑψῆψε, καὶ τοῖς ξηροῖς χλωρὰ ἐπέθηκεν· ὁ δὲ ἀήρ, παχὺς καὶ ὀμιχλώδης γενόμενος, ἐπεσκότησε ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσιν.

9. Ἰφικράτης, τῶν μάντεων ἀπαγορευόντων, οὐκ εὐθύς ἐπέειπετο· ἀλλ' ἢ τὸ πλῆθος μετέταττεν, ἢ τὴν χώραν ὑπήλλαττεν, ἢ τὸ χωρίον μετέβαλλε, καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις ἐθύετο. Τοῦτο ἐποίει πολλάκις, οὐ μὲν σκέπει τὸν τοῦ παντὸς κίνδυνον ἐπιτρέπων.

10. Ἰφικράτης Λακεδαιμονίοις παραταξόμενος ἤρχετο. Πολλοὶ παρεκάλουν αὐτὸν ὅπως ἀποφῆνῃ τὸν μὲν χιλίαρχον, τὸν δὲ πεντακοσίαρχον· καὶ ἄλλος ταξίαρχος, καὶ λοχαγὸς ἕτερος ἐσπούδαζε γενέσθαι. Πάντας τοὺς παρακαλοῦντας ἀνεβάλετο εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον. Ὁ δὲ καιρὸς, οὗτός ἦν. Προάγει τὴν φάλαγγα· καὶ κατῆσάμενος τὴν τάξιν, ἐκέλευσεν ἐν ἀπορρήτῳ κινῆσαι πανικὸν, ὡς τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων. Ταραχὴ μεγάλη πάντων· οἱ μὲν δειλοὶ φοβηθέντες ἀνεχώρουν· οἱ δὲ ἀνδρεῖοι προῆλθον ἀντιταξόμενοι τοῖς πολεμίοις. Ἰφικράτης γελάσας, ὠμολόγησε τὸ πανικὸν αὐτὸς κεκινηκέναι, πειρώμενος τῶν δυναμένων ἠγεῖσθαι. Τοῖς μὲν δὴ μείνασι, χιλιάρχοις καὶ ταξίαρχοις ἔδωκεν εἶναι· τοὺς δὲ ἀναχωρήσαντας ἐκέλευσε τούτοις ἔπεσθαι.

11. Ἰφικράτης, μέλλων καταστρατοπεδεύειν, ἐπεμψέ τινας καταληψομένους τόπον ὄχυρόν πορρωτάτω τοῦ στρατοπέδου. Θαυμασάντων τῶν παρόντων, καὶ ἐρομένων, « Τί καταλαμβάνεις; » Ἰφικράτης ὑπολαβὼν ἔφη, « Τὸ, Τίς ἂν ἤλπισε τοῦτο ἔσσεσθαι; » παιδεύων, ὡς ἐν πολέμῳ χρὴ φυλακὴν εἶναι καὶ τῶν οὐκ ἐλπίζομένων.

12. Ἴφικράτης ἐν πεδίῳ μεγάλῳ παρετάττετο. Οἱ πολέμοι πολλῶ πλείους ὄντες προσέβαλον· ὁ δὲ κατόπιν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν, τάφρον βαθεῖαν ὠρυξεν, ὡς, μὴ φυγῆς ἐλπίδας ἔχοντες, γενναϊότερον ἀγωνίζοιτο μένοντες.

13. Ἴφικράτης, εἰ μὲν ἀγυμνάσοις παρετάσσετο, στρατιώτας ἔχων ἡσκημένους, οὐ παραχρῆμα συνῆπτεν ἐς μάχην· τρίβων δὲ τὸν χρόνον ἐν τῇ συσάσει, προεξέλυε τοὺς πολεμίους, ὡς πονεῖν ἔλαττον εἰθισμένους, καὶ τότε ἐπέτιθετο. Εἰ δὲ προγεγυμνασμένοις ἔμελλε μάχεσθαι, αὐτὸς ἔχων στρατιώτας ἀγυμνάσους, συνεπλέκετο παραχρῆμα ἐς μάχην, ταῖς πρώταις ὁρμαῖς τῶν οἰκείων ἀκμαίως ἀποχρώμενος.

14. Ἴφικράτης πολεμίους τρεψάμενος, εἰς χωρίον σενὸν συνῆλασεν· ὁρῶν δὲ μηδεμίαν ὁδὸν ἀναχωρήσεως αὐτοὺς ἔχοντας, ἢ μόνην τὴν ἐκ τοῦ νικᾶν ἀνάγκην, εἰπὼν, « Μὴ ἀναγκάσωμεν ἀγαθοὺς γενέσθαι τοὺς πολεμίους », ἔδωκεν αὐτοῖς πρὸς τὸ φυγεῖν καιρὸν καὶ τόπον, ἵνα τὴν νίκην αὐτὸς ἀκινδύνως ἔχοι.

15. Ἴφικράτης, θανάτου δίκην φεύγων, παρεσήσατο νεανίσκους ἐγχειρίδια κατέχοντας· οἱ παραφαίνοντες τοῖς δικασταῖς τὰς λαβὰς, οὕτως αὐτοὺς κατέπληξαν, ὥς φοβηθέντες ἀπέδικασαν τὴν δίκην.

16. Ἴφικράτης καὶ ὡς τὸν κηδεστὴν ἀπιῶν ἐπὶ τὴν ἐστίαν, τὸν θώρακα ἐνεδύετο λέγων, « Μελετῶ φυλάττεσθαι. »

17. Ἴφικράτης καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ τὸν χάρακα ἐβάλλετο λέγων, « Οὐ στρατηγικὸν τὸ, Οὐκ ὤμην. »

18. Ἴφικράτης, πολεμίους ἐγγύθεν ἐπικειμένους λαθεῖν βουλόμενος, καὶ ἀκινδύνως ἀναξεῦξαι, ὅσα ἦν ἐν τῷ τόπῳ δένδρα περιέκοψε, καὶ προσήρτησεν αὐτοῖς ἀσπίδας, κράνη, δόρατα. Οἱ μὲν δὴ πολέμοι φαντασίαν εἶχον μενόντων. Ἴφικράτης δὲ μετὰ τοῦ στρατοπέδου παντὸς ἀσφαλῶς ἀνέξευξεν.

19. Ἴφικράτης, εἰ μὲν πλείους τῶν πολεμίων ἔχοι στρατιώτας,

βουλόμενος λαθεῖν, ἵνα καταφρονοῦντας αὐτοὺς λάβοι, μίαν σιβάδα τοὺς δύο στρατιώτας ἐκέλευε ποιεῖσθαι, ἐπὶ ταύτης ἀνὰ μέρος ἀναπαύεσθαι, καὶ τὰ ὄπλα ἐπ' ἀλλήλα τιθέναι. Εἰ δὲ ὀλίγους ἔχοι, ὅπως μὴ καταφρονοῖντο, τὸν ἕνα στρατιώτην δύο σιβάδας ποιεῖσθαι προσέταπτε· καὶ ταχέως ἐς ἄλλο χωρίον μετανίστατο. Τῶν δὲ πολεμίων τὰς σιβάδας καταμαθόντων, καὶ τὸ πλῆθος καταπλαγέντων, τηνικάδε προσπεσῶν συνῆπτε μάχην.

20. Θηβαῖοι νύκτωρ εἰσπεσεῖν Ἀθήναζε διανοοῦντο. Ἰφικράτης μαθὼν, παράγγελμα ἔδωκεν Ἀθηναίοις, νύκτωρ ὑποσημῆναι τὸ, «Εἰς ἀγορὰν ἀθροίξεσθε· προδίδεται ἡ Θηβαίων πόλις· καὶ μετὰ ἡσυχίας ἐξελθόντες, ἄφνω προσπεσόντες, ἀμαχεῖ Θήβας αἰρήσομεν.» Τοῦτο δὲ ἐξαγγελθὲν Θηβαῖοι μαθόντες, ἀπέσχοντο προσπεσεῖν ταῖς Ἀθήναις· ἐς δὲ τὸ φυλάττειν τὴν πόλιν αὐτῶν κατέστησαν.

21 Ἰφικράτης ὀλίγους εἶχε στρατιώτας, καὶ τούτους ἀθυμοῦντας. Βουλόμενος αὐτοῖς θάρσος ἐνδοῦναι, μεταξύ δειπνοῦντας συγκαλεῖ λοχαγοὺς καὶ ταξιάρχους, καὶ κελεύει φέρειν ὅσον ἕκαστος ἔχοι ἀργύριον, ἢ χρυσίον, ἢ κόσμον, ὡς προδοσίαν τῶν πολεμίων διαπραξόμενος, καὶ δέον, δῶρα δόντας, ἤδη βαδίζειν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. Οἱ μὲν ἐκόμισαν· ὁ δὲ λαβὼν, σύνθημα ἔδωκεν ἙΡΜῆΝ ΦΙΛΙΟΝ, ὡς τοῦτο πρὸς τοὺς ἐνδιδόντας αὐτῷ συγκείμενον· καὶ βραχὺ διαλιπὼν, ἐπῆγε τοὺς στρατιώτας. Οἱ δὲ, πισεύσαντες ὡς ἔχοιεν τοὺς προδώσοντας, εὐθαρσέστεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

22. Ἰφικράτης τὴν σύνταξιν τῶν στρατοπέδων εἶκαζε τῷ σώματι. Θώρακα ἐκάλει τὴν φάλαγγα· χεῖρας τοὺς ψιλοὺς· πόδας τὴν ἵππον· κεφαλὴν τὸν στρατηγόν. Τὰ μὲν δὴ ἄλλα ὅταν ἐπιλείπη, χωλόν, καὶ πηρόν τὸ στρατόπεδον· ὅταν δὲ ὁ στρατηγὸς ἀπόληται, τὸ πᾶν ἄχρηστον οἴχεται.

23. Ἰφικράτης ἐν Μιτυλήνῃ λόγον ἔδωκεν, « Ἀσπίδας χρῆ

κατασκευάσαι διὰ τάχους πολλὰς, ὡς τε τοῖς τῶν Χίων οἰκέταις πέμψαι.» Χῖοι, τοῦτο ἀκούσαντες, καὶ τὸ οἰκετικὸν φοβηθέντες, παραχρῆμα ἔπεμψαν αὐτῷ χρήματα· καὶ συμμαχίαν συνέθεντο.

24. Ἰφικράτης Σικυῶνι προσέβαλλε. Λάκων ἀρμοσῆς βοήθειαν ἐκ Λακεδαιμόνος μεταπέμπεσθαι σκηψάμενος, τοὺς πεμφθέντας εἰς ἐνέδραν καθίσαι προσέταξεν. Οἱ μὲν δὴ ἐλόχων. Ἰφικράτης δὲ βαδίζων ἐπὶ τὴν πόλιν παρήλθε τὴν ἐνέδραν. Νεανίσκοι τινὲς ἐκ τῆς πόλεως θρασύτερον ἠπειλήσαν, «Νῦν γέ τοι δώσεις δίκην.» Ἰφικράτης ὑπονοήσας εἶναι τινὰς, οἷς οὗτοι πεποιθήσων, αὐτίκα ἀνασρέφει κατ' ἄλλην ὁδὸν σύντομον· καὶ τοὺς εὐρωσοτάτους ἐπιλέξας, αὐτὸς ἄφνω προσέπεσε τοῖς ἐνεδρεύουσι, καὶ πάντας διέφθειρεν, ἁμολογῶν ἁμαρτεῖν, ὅτι μὴ προηρευνήσατο τοὺς τόπους. Τῷ δὲ ταχέως ὑποπτεῦσαι τὸν λόχον ἄριστα ἐχρήσατο, προῦμπεσῶν ὀξέως ταῖς ἐνεδρεύουσιν.

25. Ἰφικράτης ἔμελλε βαρβάρους μαχεῖσθαι· καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας εὐτολμοτέρους ποιῆσαι, «Δέδοικα (ἔφη), μὴ οὐκ ἠσθημένοι εἶεν οἱ βάρβαροι, ὡς τοὺς πόλεμῖους εἴωθα καταπλήττειν, τῷ Ἰφικράτης εἶναι· ἀλλ' ἔγωγε φροντιῶ, ὅπως νῦν γε τοῦτο μαθόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαγγείλωσι· μόνον καὶ ὑμεῖς συμφιλοτιμησασθέ μοι.» Ἐπεὶ δὲ συνήεσαν αἱ δυνάμεις, φήσαντός τινος φοβεροὺς εἶναι τοὺς πολεμίους, «Καὶ πόσω (εἶπεν) ἡμεῖς ἐκείνοις φοβερώτεροι;»

26. Ἰφικράτης παρεκάλεσε τοὺς στρατιώτας, ἀνθ' ὧν πολλοὺς καὶ ἐνδόξους ἀγῶνας νενικήκασιν, αὐτοῦ ἡγουμένου, τοῦτο μόνον αὐτῷ χαρίσασθαι, σῆναι προτέρους ἐν τῷ προσιέναι τοῖς ἐναντίοις, εἰδὼς ὅτι, τοῦτο ποιῆσαι μὴ φιλοτιμηθέντων, συμβήσεται τοὺς ἐναντίους προτέρους τοῦτο πράξαι.

27. Ἰφικράτης ὑπέσχετο τοῖς στρατιώταις τὴν νίκην παραδύσειν, ἂν, τὸ σημεῖον ἄρανος, παραθαρσύναντες ἀλλήλους ἐν βῆμα προβῶσιν. Ἦν μὲν ἐπὶ ῥοπῆς ὀξύτατης ἡ μάχη· τὸ δὲ

σημείον ἦρεν ὁ στρατηγός, καὶ οἱ στρατιῶται προέβησαν ἐπαλαλά-
ξαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ὠσάμενοι, εἰς φυγὴν ἔτρεψαν.

28. Ἰφικράτης περὶ Κόρινθον Ἀθηναίων ἐστρατήγει πολε-
μούντων Θηβαίους. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι σφόδρα ἠπειγόντο ἐξελθεῖν
ἐπὶ τὴν μάχην· Ἰφικράτης δὲ, ὄρων τοὺς πολεμίους πλείονας, καὶ
ἐπὶ προσφάτῳ τῇ ἐν Λεύκτροις νίκη μεγαλοφρονουῦντας, οὐ προῆ-
γεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· « Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἐς τοῦτο ἀν-
δρείας προήγαγον, ὥστε καταφρονεῖν Βοιωτῶν δύνασθαι· τῶν δὲ
ἐμοῦ κρειττόνων στρατηγῶν παραλαβὼν τις ὑμᾶς προαγέτω. »
Οὕτως εἶλε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τῆς ὀρμῆς ἔπαυσεν ἢ παρὰ
[τοῦ] στρατηγοῦ ἀρετῇ, [τῷ] μὴ συνεξορμηῆσαι τοῖς προεξανι-
σαμένοις, ἀλλὰ τὸν θυμὸν αὐτῶν λογισμῷ κατασχεῖν.

29. Ἰφικράτης προδοσίας δίκην ἔφευγεν. Ἀρισσοφῶν καὶ
Χάρης ἐδίωκον· αἰτία δὲ ἦν ὅτι ἄρα περὶ Ἐμβάτα, δυνάμενος ἐλεῖν
τοὺς πολεμίους, οὐ διεναυμάχησεν. Ὄρων τὸ δικασήριον ὑπο-
φερόμενον εἰς τούναντιον, τοῦ λόγου παυσάμενος, παρέφηνέ
πως τὸ ξίφος τοῖς δικασαῖς· οἱ δὲ καταδείσαντες μὴ τὴν ἐταιρίαν
ὄλην ἐξοπλίσας κυκλώσειε τὸ δικασήριον, ἄφεςιν αὐτῷ πάντες
ἐψηφίσαντο. Μετὰ τὴν νίκην, φήσαντός τινος, ὡς παρεκρούσατο
τοὺς δικαστὰς, « Εὐήθης ἂν εἶην (ἔφη) ὑπὲρ Ἀθηναίων μὲν
στρατηγῶν, ὑπὲρ ἑμαυτοῦ δὲ πρὸς Ἀθηναίους μηκέτι. »

30. Ἰφικράτης, ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων, ἔπεισεν Ἀθηναίους τὰ
ὑπερέχοντα τῶν οἰκοδομημάτων ἐς τὰς δημοσίους ὁδοὺς ἀποκό-
πτειν, ἢ πιπράσκειν· ὥς εἰ οἱ δεσπότες τῶν οἰκιῶν πολλὰ εἰσ-
ήνεγκαν χρήματα ὑπὲρ τοῦ μὴ περικοπῆναι καὶ σαθρὰ γενέσθαι
τὰ οἰκοδομήματα.

31. Ἰφικράτης μετὰ μὲν τὴν μάχην, ἀπὸ τῶν ληφθέντων
ἄξια τῶν πόνων διένεμεν ἐκάσῳ. Εἰ δὲ ξένια παρὰ πόλεω
ἐκομίσθη, καὶ ἀπὸ τούτων διέπεμπεν ἐκάσῳ, οὐ κατὰ ἓνα μόνον,
ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη, καὶ κατὰ λόχους, καὶ κατὰ τὰς ὀπλίσεις·

ἰππεῦσιν ἄλλα, ὀπλίταις ἄλλα, ψιλοῖς ἕτερα. Πρὸ [δὲ] τῆς μάχης, σιγὴν κηρύξας ἐπηγγέλλετο τῷ ἀριστεύσαντι ἐν τοῖς ὀπλίταις ἄθλον· καὶ τῷ πάλιν ἐν τοῖς ἰππεῦσιν, ἢ ἐν τοῖς πελτασῶν, καὶ ἐφεξῆς ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσιν. Ἐν γε μὴν ταῖς ἐορταῖς, καὶ πανηγύρεσιν, ὅσοι ἀνδρειότεροι τῶν ἄλλων, προετίμα προεδρίας. Ταῦτα πάντα ἐσρατήγει, προθυμότερους ποιῶν τοὺς στρατιώτας ἐν τοῖς κινδύνοις.

32. Ἰφικράτης ποικίλως ἐγύμναζε τοὺς στρατιώτας, μηχανώμενος ψευδαποδείξιαι, ψευδοενέδρας, ψευδοπροδοσίας, ψευδοαποτομολίας, ψευδοφόδους, ψευδοπανικά, ἵνα, εἴ ποτε καὶ τοιοῦτόν τι γένοιτο, μηδαμῶς ἐκπλήσσοιντο.

33. Ἰφικράτης περὶ τὸ Ἱερὸν ὄρος, ἀντικαθίσταμένων αὐτῷ πολεμίων, καὶ ἀπεχόντων σάδια πέντε, καὶ κατεχόντων ὑψηλότατον τόπον παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ τῆς πορείας τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐφ' ἓνα οὔσης (τὸ δὲ λοιπὸν χωρίον ἀπόκρημον ἦν εἰς τὴν θάλασσαν), ἐπιλεξάμενος ἄνδρας εὐρώστους, νύκτα παραφυλάξας καὶ νηνεμίαν, ἀλειψάμενος λίπα, σὺν τοῖς ἀναγκαίοις ὄπλοις διὰ τῆς θαλάττης παριῶν, ὅσα γε μὴν βαρύτερα παρανηχόμενος, παρελθὼν τοὺς φύλακας, ἐκβάς, ὀπισθεν αὐτῶν γενόμενος, ἀπέκτεινε πάντας· καὶ τὸ αὐτοῦ στρατόπεδον ἤγαγε διὰ τῆς σενῆς ὁδοῦ παρὰ τὸν κρημνόν· καὶ τοῖς πολεμίοις, ἔτι νυκτὸς οὔσης, ἀφυλάκτοις καὶ μὴ προσδοκῶσιν ἐπιθέμενος, τινὰς μὲν διέφθειρε, τινὰς δὲ ἐξώγησεν.

34. Ἰφικράτης περὶ χειμῶνας καὶ κρυμοὺς, ὁρῶν καιρὸν ἐπιθέσεως, προάγειν ἐβούλετο τοὺς στρατιώτας. Διὰ [δὲ] γυμνότητα καὶ κρύος οὐ προθυμουμένων, αὐτὸς ἐνδὺς ἐσθῆτα φαύλην, καὶ τῶν ἄλλων ἀθλιωτέραν, παριῶν τὰς σκηνάς, ἕκαστον ἐπιχειρήσαι τοῖς πολεμίοις παρεκάλει. Οἱ δὲ προθύμως ἠκολούθησαν, ὁρῶντες τὸν στρατηγὸν ταπεινῶς ἡσθημένον, καὶ ἀνυπόδητον, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας προθυμούμενον.

35. Ίφικράτης, εἰ μὲν μὴ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἤγε τοὺς στρατιώτας εἰς ἀοίκητα χωρία, καὶ ἀκτὰς, ἵνα ὡς ἐλάχισα ἀναλίσκοιεν· εἰ δὲ εὐποροίη χρημάτων, ἤγεν αὐτοὺς ἐς πόλεις καὶ χωρία εὐδαίμονα, ὅπου, τάχιστα τὸν μισθὸν ἀναλώσαντες, σπουδαζοῖεν τι πράττειν, διὰ τὴν τοῦ ἀργυρίου ἔνδειαν. Οὐ μὴν ἐπέτρεπεν αὐτοῖς οὐδὲ σχολάζειν· ἀλλ' εἰ μὴ πόλεμος ἦν, αἰεί τι προσέταπεν, ἢ ὀρύττειν, ἢ ταφρεύειν, ἢ δένδρα κόπτειν, ἢ ἀναξυγνύειν, ἢ μετασκευάζειν, ὡς ἐν τῇ σχολῇ νεωτερίζειν βουλομένων.

36. Ίφικράτης, Σάμον κατασύρας, εἰς Δῆλον κατέπλευσε. Σαμίων πρέσβεις ἀφίκοντο, λυτροῦσθαι βουλόμενοι τὰ ληφθέντα· ὁ δὲ ὁμολογῶν ἀποδώσειν, κρύφα ὑπηρετικὸν ἐκπέμψας, ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἐκέλευσε καταπλεῖν, κομίζον ἐπισολὴν πεπλασμένην, ὡς Ἀθηναίων αὐτὸν ἐπανάκειν κελευόντων. Ὁ δὲ, πρὸς τοὺς Σαμίους διαλυσάμενος φιλανθρώπως, τοῖς τριηράρχοις ἀναγωγὴν παραγγείλας, ἀποπλέυσας εἰς ἐρήμην νῆσον, ὠρμίσατο νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Οἱ Σάμιοι, πυθόμενοι ὡς ἀπέπλευσεν Ίφικράτης, φιλανθρώπως αὐτοῖς χρησάμενος, κατὰ τε τὴν πόλιν ἀδεῶς διέτριβον, καὶ ἐς τὴν χώραν ἀδεῶς διεξήεσαν· ὁ δὲ, διεσκεδασμένων, πάλιν ἐπιπλεύσας ἐς τὴν Σάμον, πολλῶ πλείονα λείαν τῆς προτέρας ἤρπασε. Τοῦτο καὶ ὁ Φορμίων πρότερος ἐποίησε Χαλκιδεῦσιν.

37. Ίφικράτης Λακεδαιμονίους καὶ Θηβαίους πολεμοῦντας ἐπεχείρει διαλλάσσειν. Οἱ σύμμαχοι Θηβαίων, Ἀργεῖοι καὶ Ἀρκάδες, ἀντέπρασσον· ὁ δὲ τῶν στρατιωτῶν ἐνίοις προσέταξε λεηλατῆσαι τὴν Ἀργολίδα. Τῶν δὲ Ἀργείων ἐγκαλούντων, τοὺς φυγάδας αὐτῶν ἔφη αἰτίους εἶναι. Προελθὼν δὲ, καὶ ὡς τοὺς φυγάδας ἀφελόμενος, τὴν λείαν τοῖς Ἀργείοις ἀπέδωκεν· οἱ δὲ, ἀπολαβόντες, ὡς εὐεργέτη καὶ φίλῳ τῷ Ίφικράτει προσέφευγον, καὶ τὴν εἰρήνην αἰρεῖσθαι Θηβαίους ἔπεισαν.

38. Ίφικράτης, βασιλεῖ στρατηγῶν μετὰ Φαρναβάζου, πλέων ἐπ' Αἰγύπτου, τῆς χώρας οὖσης ἀλιμένου, παρήγγειλε τοῖς τριη-

ράρχοις, « Τεσσαράκοντα σάκκους ἕκαστος ἐχέτω. » Προσορμιζομένων δὲ, τοὺς σάκκους ἄμμου πλήσας, κεφαλίδας ἐξῆπτεν ἐκάστης νεῶς, καὶ οὕτως ἀνείλκυσεν αὐτὰς τεταρσωμένας.

39. Ἴφικράτης ἐν Ἐπιδαύρῳ, μικρὸν ἄνω Θαλάσσης παρετάσσετο· γενόμενος δὲ κατὰ ἄλσος βαθύ, καὶ σύσκιον, ἀνεβόησεν, ἐξανίστασθαι τοὺς ἐγκαθημένους. Οἱ πολέμιοι, φοβηθέντες ἐνέδραν μεγάλην, ἀνέσρεψαν· καὶ διὰ τάχους εἰς τὰς ναῦς καταφυγόντες ἀνεχώρησαν.

40. Ἴφικράτης ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ Ἰάσων ὁ τύραννος, πλησίον ποταμοῦ σπείσασθαι βουλόμενοι, δι' ἀγγέλων ἠρεύνησαν ἀλλήλους, καὶ τὰ σώματα ἐγύμνωσαν· καὶ οὕτως ὑπὸ τὴν γέφυραν ἔλθόντες διελέξαντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ὄρκους διὰ τῶν ἱερείων ἐχρῆν ποιήσασθαι, Ἴφικράτης μὲν δὴ ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀνῆλθεν· Ἰάσων δὲ τὸ ἱερεῖον παραλαβὼν, τοῦ ποιμένου ἀπαλλαγέντος, σφαγιάζειν εἰς τὸν ποταμὸν ἤρχετο. Καὶ δὴ τότε Ἴφικράτης καθαλόμενος, τῆς σφαγίδος ἐπιλαβόμενος, αὐτὸν μὲν ἀποκτεῖναι ἀπέσχετο, προσομολογήσαι δὲ ἅ συνέφερεν αὐτῷ κατηνάγκασεν.

41. Ἴφικράτης ἐν Θράκῃ, προσκαθημένων πολεμίων, ἐνέπρησε νυκτὸς τὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων ὕλην καὶ τὰ σκευοφόρα, καὶ πολλὰ τετράποδα, καταλιπὼν, τοῦ καπνοῦ σκοτεινοτέραν τὴν νύκτα ποιοῦντος, ἀνεχώρησεν εἰς τόπον δασὺν καὶ σύσκιον. Ἡμέρας δὲ γενομένης, οἱ Θραῖκες, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἔλθόντες, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων εὐρόντες, ὤρμησαν ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν τετραπόδων, καὶ τῶν σκευοφόρων. Ἴφικράτης διεσπαρμένοις ἐπιφανείς ἐκ τοῦ χωρίου συντεταγμένος, καὶ τοὺς πολεμίους ἐνίκησε, καὶ τὰ σκευοφόρα ἔσωσεν.

42. Ἴφικράτης, νύκτωρ ἐπιθέμενος χωρίῳ, τοὺς σαλπικτὰς ἐπὶ πολλὰ μέρη διαπέμψας, ἐκέλευσε σημαίνειν. Οἱ πολέμιοι πρὸς τὸν ἦχον ἄλλος ἄλλη διέθεον. Ὁ δὲ, ἐλαχίστους τοὺς καταλειφθέντας νικήσας, ῥαδίως ἐκράτησε τοῦ χωρίου.

43. Ἰφικράτους ὄντος ἐν Κορίνθῳ, Λακεδαιμόνιοι παρήλθον ἐς τὴν πόλιν. Ὁ δὲ οὐκ εὐθύς ἀπεκινδύνευσε τὴν δύναμιν, συμβαλὼν. Ἀλλὰ μαθὼν, ὡς ἔστι τὰ περὶ τὴν πόλιν ὀχυρώτατα χωρία, ἡρέμα ταῦτα προκαταλαβὼν, τοῖς ἐν τῇ πόλει προῦκλήρυξεν ἰέναι πρὸς αὐτόν. Ἐξιόντων δὲ πάντων καὶ ἀθροισμένων, οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ πλῆθος φοβηθέντες, καὶ τὴν φυλακὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων, ἀμαχεὶ φεύγοντες ὤχοντο.

44. Ἰφικράτης, Ἀβυθηνοῖς πολεμῶν, περὶ Χερρόνησον ὦν, χωρίον τι καταλαβὼν ἐτείχιζεν, ὡς φοβούμενος Ἀναξίδιον τὸν Λάκωνα. Ἀβυθηνοὶ δὲ, ὀρώντες οἰκοδομοῦντα τὸ τεῖχος, κατεφρόνησαν ὡς φοβουμένου, καὶ προελθόντες τῆς πόλεως κατὰ τὴν χώραν ἐγίγνοντο. Ἰφικράτης ἰδὼν ἀσυντάκτους, νυκτὸς μέρος τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἀβυθηνῶν διαβιβάσας, τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν καταδραμῶν, ἐκράτησε πολλῶν σωμάτων καὶ χρημάτων.

45. Ἰφικράτης, ὦν ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενος ὡς οἱ τάναντία πράττοντες μισθοφόρους ἐκ Λακεδαίμονος νύκτωρ ἐκδέχασθαι μέλλοιεν, ἀγείρας τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἔνδον φυλάττειν· τοὺς δὲ ἄλλους ἔξω πυλῶν ἀγαγὼν, καὶ ἐς τάξιν κατασῆσας, ἔσπευσεν ἐπ' ἐκείνην τὴν πύλην, ἣν ἠνοιξάν οἱ δεχόμενοι τοὺς πολεμίους. Οἱ μὲν τοὺς πολεμίους ἐσῆγον· τῶν δ' ἐσχάτων ἐσιόντων, ἐξαίφνης ἐπιστὰς συνηκολούθησεν αὐτοῖς, καὶ συνέπεσεν εἰς τὴν πόλιν. Ἀθήλου δὲ ὄντος τοῦ γεγονότος, ὡς ἐν νυκτί, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειρεν, ἡμέρας δὲ γενομένης πολλοὺς εἰς τὰ ἱερά φυγόντας ἐχειρώσατο.

46. Ἰφικράτης ἐς Θράκην ἀναβὰς, μετὰ στρατιωτῶν ὀκτακισχιλίων ἐστρατοπέδευσε· πυθόμενος τοὺς Θράκας νύκτωρ ἐπιτίθεσθαι μέλλειν, ἀναλαβὼν τοὺς στρατιώτας ἀνεχώρησεν ἐσπέρας, ἔσπον ἑξάδια τρία εἰς φάραγγα, κρύψαι δυναμένην. Οἱ Θράκες ἐμπεσόντες εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρημον, διήρπαζον ἀτάκτως, καταγελῶντες τῶν Ἑλλήνων ὡς φευγόντων. Ἰφικράτης ἐξ ἀφανοῦς

ἐξορμήσας, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτεινε, πολλοὺς δὲ καὶ αἰχμαλώτους ἔλαβε.

47. Ἴφικράτης, μέλλων ὁδὸν ἄνυδρον δυσὶν ἡμέραις πορεύεσθαι, παρήγγειλε δειπνοποιησαμένους, ὕδατος πληρῶσαι τὰ ἀγγεῖα· καὶ ἡλίου δύντος ἤγαγε τὴν δύναμιν διὰ νυκτός. Ἡμέρας δὲ γενομένης κατεστρατοπέδευσε, καὶ προσέταξε σιτοποιεῖσθαι τῷ ὕδατι χρησαμένους· καὶ κοιμηθέντας δι' ἡμέρας, δειπνοποιήσασθαι, καὶ συσκευασαμένους, ὁδεῦσαι διὰ τῆς νυκτός πάλιν· ὥστε ἀντὶ δύο ἡμερῶν, δύο νύκτας ἀναψύχοντες διεξῆλθον· καὶ ἡμέρα μᾶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ἰκανὸν ἐγένετο.

48. Ἴφικράτης, περὶ Ἐπίδαυρον λείαν ἦγε πολλήν. Ὁ φρουρὸς τῆς χώρας Λάκων ἐδίωκεν αὐτὸν, ἐγγίζοντα ταῖς ναυσίν· οἱ μὲν διώκοντες ἦσαν ἐπὶ λόφου. Ἴφικράτης δὲ πρὸ τῆς λείας τοὺς ὀπίστας τάξας κούφους καὶ ψιλοὺς κατ' ὀλίγους ἄλλον ἄλλῃ, τῷ Λάκωνι προσέβαλε· τοῦ δὲ, προσέχοντος τοῖς πολλαχόθεν ἐφορμῶσιν, οἱ τοῦ Ἴφικράτους, τὰ ὑπερδέξια χωρία καταλαβόντες, κατὰ νότου τῶν πολεμίων ἐγένοντο, καὶ πάντας αὐτοὺς διέφθειραν.

49. Ἴφικράτης ἐν Φλιοῦντι διὰ σενῶν τόπων ἐβάδιζε. Τῶν πολεμίων ἐπιθεμένων τοῖς τελευταίοις, παραγγείλας τοῖς στρατιώταις ἐκ τῶν σενῶν ὅτι τάχος ὑπεξίεναι, αὐτὸς διὰ μέσου ἐπ' οὐρανὸν διαδραμῶν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀρίστους προσλαβὼν, ἀκμάζων ἐμπεσὼν τοῖς ἐπικειμένοις ἀτάκτοις, πολλοὺς αὐτῶν διέφθειρεν.

50. Ἴφικράτης, ἐς Θρακίην ἐμβαλὼν, ἐν πεδίῳ κατεστρατοπέδευσεν ὑπὸ ὄρους περιεχομένῳ, διέξοδον ἔχοντι σενὴν διὰ γεφύρας, ἣν ἔμελλον διαβάντες οἱ Θραῖκες νύκτωρ ἐπιθέσθαι. Ὁ δὲ, πυρὰ πολλὰ καύσας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, πρὸς τὴν ὑπώρειαν ἀναδραμῶν σὺν τοῖς στρατιώταις, ἐγγὺς τῆς γεφύρας ἐν τῇ ὕλῃ συγκαθίσας ἠσύχαζεν. Οἱ μὲν δὴ Θραῖκες, διαβάντες τὴν γέφυ-

ραν, ὤρμησαν ἐς τὰ πυρά, τοὺς πολεμίους ἐκεῖ νομίζοντες εὐρήσειν. Ἴφικράτης δὲ, τοὺς στρατιώτας ἐκ τῆς ὕλης ἀναλαβὼν, τὴν γέφυραν διελθὼν, ἀσφαλῶς ἀνεχώρησεν.

51. Ἴφικράτης ἤρξε τοῦ πλείους στρατεύματος πεζοῦ καὶ ναυτικοῦ, ἐν τῇ θόσει τοῦ μισθοῦ, καθ' ἕκαστον μῆνα ὑφαιρῶν τὸ τέταρτον μέρος, ὥσπερ ἐνέχυρον ἐκάστου κατέχων, ἵνα μὴ λίποιεν τὸ στρατόπεδον. Οὕτως ἄρα καὶ πολλοὺς εἶχεν αἰεὶ τοὺς στρατευομένους, καὶ εὐπόρους, τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ φυλαττόμενον ἔχοντας.

52. Ἴφικράτης τοῖς Λακεδαιμονίων συμμάχοις ἀντιστρατοπεδεύων, νύκτωρ τὴν δύναμιν μετημφίασε, τοῖς μὲν στρατιώταις περιθεῖς τὴν τῶν οἰκετῶν ἐσθῆτα, τοῖς δὲ οἰκέταις τὴν τῶν στρατιωτῶν. Οἱ μὲν δὴ στρατιωτικῶς ἠμφιεσμένοι πόρρω τῶν ὀπλῶν ἐβάδιζον, τὴν τῶν ἐλευθέρων σχολὴν μιμούμενοι. Οἱ δὲ οἰκετικῶς κατεσκευασμένοι πλησίον τῶν ὀπλῶν ἦσαν, ὅσα εἰκὸς διακονούμενοι. Ταῦτα ὁρῶντες οἱ πολέμιοι, κατὰ ζῆλον τῶν ἐναντίων, οἱ μὲν στρατιῶται ῥαθύμως ἐξω τοῦ στρατοπέδου βαδίζοντες ἐσχάλαζον· οἱ δὲ οἰκέται ταῖς ἀναγκαίαις ὑπηρεσίαις παρέμενον. Ἐνταῦθα δὴ σημεῖον αἴρεται· οἱ δὲ Ἴφικράτιοι, τὰ ὄπλα ταχέως ἀναλαβόντες, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόντες, τῶν μὲν οἰκετῶν τῶν ἐν τῇ διακονίᾳ φυγόντων, τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀόπλων καταληφθέντων, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἤγαγον.

53. Ἴφικράτης, ἀντιστρατοπεδευόντων τῶν πολεμίων, καὶ κατὰ τὴν ὥραν διὰ παντὸς ἀριστεροποιουμένων, προσέταξε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις πρὸ τῆς ἔω προσενέγκασθαι τὸ ἄριστον. Τοῦτο πράξας, συνέβαλε τοῖς ἐναντίοις, καὶ τὸν ἀροβολισμόν ἄχρι δειλῆς παρέτεινεν. Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλων ἐχωρίσθησαν, οἱ μὲν πολέμιοι πρὸς τὸ δεῖπνον ὤρμησαν· ὁ δὲ, προηρισθηκότας ἔχων τοὺς στρατιώτας, προσπεσὼν δειπνοποιουμένοις, οὐκ ὀλίγον ὄλεθρον αὐτῶν εἰργάσατο.

54. Ίφικράτης περί Φλιουῖντα ὠδοιπόρει, τῆς φαλαγγος διὰ τὰς δυσχωρίας, μακρᾶς ἐκτεταμένης. Οἱ πολέμοι, κατὰ τὴν οὐραγίαν ἐπικείμενοι, πολλοὺς ἐτίτρωσκον, καὶ πολλὰ ἤρπαζον. Ὁ δὲ, μετὰ τῶν παρὰ πλευράν ἀνδρῶν ἐπιστρέψας, τῇ μὲν φαλαγγι παρήγγειλε θάττον προχωρεῖν· τῶν δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς εὐωνύμου πλευρᾶς ἀνδρῶν, ἐπιλέγων τοὺς ἡγεμόνας, καὶ τοὺς ἀρίστους, μετ' αὐτοῦ συνέταττε. Τῆς δὲ οὐραγίας ἐγγὺς γενόμενος, προσπεσὼν τοῖς πολεμίοις, κεκμηκόσιν ἐν τῇ διώξει καὶ τεταραγμένοις ἐν τῇ τῶν σκευοφόρων ἀρπαγῇ, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειρε, πολλῶ δὲ πλείονας ἤγαγεν αἰχμαλώτους.

55. Ίφικράτης ἐν Κερκύρα, Κρινίππου προσπλέοντος ἐκ Σικελίας ἕνδεκα πληρώμασι, τῶν πυρσούρων ἀγγελιάντων ὑφορμεῖν αὐτὸν νήσω τινὶ τῶν ἐρήμων, προσταξάς πυρσὸν ἀνάπτειν φίλιον, νύκτωρ ἐπιπλεύσας ἐκράτησε τῶν δέκα πληρωμάτων, ἐνὸς ἐκφυγόντος.

56. Ίφικράτης ἐν Ἄκῃ πυθόμενος δύο τῶν ἡγεμόνων προδιδόναι, καλέσας τοὺς ἀρίστους τῶν ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου, προσέταξεν, ὅποταν τοὺς αἰτίους τῆς προδοσίας μεταπεμφάμενος ἐξετάζη τὸ πρᾶγμα, προλαβεῖν αὐτοὺς τὰ τούτων ὄπλα, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς τεταγμένων λόχων. Οἱ μὲν προλαβόντες κατέσχον τὰς πανοπλίας. Ίφικράτης δὲ, τὴν προδοσίαν ἐλέγξας, τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἐκόλασε θανάτῳ· τοὺς δὲ στρατιώτας γυμνοὺς ἐξήλασε τοῦ στρατοπέδου.

57. Ίφικράτης, δισχιλίων μισθοφόρων πρὸς τοὺς Λάκιωνας αὐτομολησάντων, ἀπόρρητα γράμματα ἔπεμψε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν ἀποσάντων, παρακαλῶν μεμνησθαι τοῦ συγκειμένου καιροῦ, καὶ ὄν καὶ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν συμμαχίαν προσδέχοιτο· εἰδὼς τὴν ἐπισολὴν ἐμπεσουμένην τοῖς φύλαξι τῶν ὁδῶν. Ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες ἐκόμισαν τὰ γράμματα τοῖς Λακεδαιμονίοις, οἱ μὲν ὤρμησαν συλλαμβάνειν τοὺς αὐτομόλους· οἱ δὲ ἀγαπητῶς ἐξέφυγον,

Ἀθηναίους μὲν ἄπιστοι γενόμενοι, Λακεδαιμονίους δὲ δόξαντες.

58. Ἰφικράτης ἐν Χίῳ, τοὺς Λακωνίζοντας ἐλέγξει βουλό-
μενος, ἐνίους τῶν τριηραρχῶν ἐκέλευσε, νυκτὸς ἐκπλεύσαντας,
μεθ' ἡμέραν ἐπιπλεῦσαι κόσμῳ Λακωνικῷ. Οἱ μὲν Λακωνίζοντες,
ὡς εἶδον, μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπὶ τὸν λιμένα κατέδραμον· ὁ δὲ
κυκλωσάμενος αὐτοὺς τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως προελθούσι, συν-
ελαβέ τε, καὶ κολασθησομένους Ἀθηναίους ἔπεμψεν.

59. Ἰφικράτης, ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων, τῶν στρατιωτῶν θορυ-
βούντων, καὶ κοινὴν ἐκκλησίαν αἰτουμένων, ἄνδρας ἐμπείρους
τῆς Περσίδος γλώττης σολᾶς Περσικᾶς ἐνθύσασθαι προσέταξε,
πληθούσης τε τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῆναι, καὶ παρελθόντας ἀγγέλλειν
βαρβαρισί, « Πλησίον οἱ τὰ χρήματα κομίζοντες· ἡμεῖς δὲ
προεπέμφθημεν τοῦτο σηματοῦντες. » Ταῦτα μηνύσαντες, οἱ
στρατιῶται διέλυσαν τὴν ἐκκλησίαν.

60. Ἰφικράτης ἐκ τῆς Ὀδρυσιάδος λείαν πολλὴν περιήλασεν·
ἐδίωκον οἱ Ὀδρυσᾶιοι πλήθει πολλῷ. Ὁ δὲ, ἵππεῖς ἔχων ὀλίγους,
ἔδωκεν αὐτοῖς καιομένας λαμπάδας· καὶ προσελαύνειν ἐκέλευσε
τοῖς ἐναντίοις. Οἱ δ' ἵπποι τῶν Ὀδρυσῶν, τῆς φλογὸς τὴν ὄψιν
ἀσυνήθη μὴ φέροντες, ἀνασρέψαντες ἔφυγον.

61. Ἰφικράτης, ἐπιὼν πόλει, τὸν ἀπὸ τῆς χώρας ποταμὸν, διὰ
μέσης τῆς πόλεως ρέοντα, διαβῆναι ἀναγκαῖον ὄν, ἐσπέρας διέβη
μετὰ τοῦ στρατεύματος, ἵνα τὸ ἐκ τῆς διαβάσεως τοῦ πλήθους
θολερὸν, διὰ νυκτὸς παροδεῦσαν, λάθῃ τοὺς ἐν τῇ πόλει. Καὶ δὴ
λαθὼν μεθ' ἡμέραν ἐπέθετο μὴ προσδοκῶσιν.

62. Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ πολλοὺς ἔλαβεν αἰχμαλώτους Ὀδρυ-
σῶν. Οἱ μὲν δὴ σφοδρῶς ἐπέκειντο βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες.
Ὁ δὲ τοῖς πρωτοστάταις ἕκασον αἰχμάλωτον γυμνὸν παρέστησεν,
ἐξ ἱμάντος ὀπίσω τῷ χεῖρι δεδεμένον. Οἱ δὲ Ὀδρυσᾶιοι, τοὺς
οἰκείους μὴ βουλόμενοι τιτρώσκειν, τοῦ βάλλειν καὶ ἀκοντίζειν
ἀπεύχοντο.

63. Ἴφικράτης περί Φοινίκην καταπλέων ἑκατὸν τριακοντό-
ροις, ἔνθα τεναγώδης αἰγιαλὸς ἦν, ἰδὼν τοὺς Φοίνικας παρὰ
τὴν ἡϊόνα συνθέοντας, παρήγγειλεν, ὅταν τὸ σημεῖον ἀναδειχθῆ,
τοῖς μὲν κυβερνήταις ἄγκυραν ἀφείναι κατὰ πρύμναν, καὶ τὴν
καταγωγὴν ἐν τάξει ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ στρατιώταις ὀπλισαμένοις,
ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτοῦ κώπην εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν καθιέ-
ναι, καὶ τὴν αὐτοῦ τάξιν διαφυλάττειν. Ὡς δὲ ἤδη σύμμετρον
ὑπέλαβεν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης βάθος, ἀνέτεινε τὸ σημεῖον τῆς
ἐκδάσεως. Αἱ τριακόντοροι μὲν ἐν τάξει κατήγοντο διὰ τῶν
ἀγκυρῶν· οἱ δὲ ἄνδρες ἐν τάξει προβαλόμενοι προῆγον. Οἱ δὲ
πολέμιοι, καταπλαγέντες τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τὴν τόλμαν, ἔφευγον.
Οἱ δὲ Ἴφικράτιοι, τινὰς μὲν διώξαντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ ἐξώ-
γησαν· καὶ λείαν πολλὴν περιελάσαντες, καὶ ταύτην ἐς τὰς ναῦς
ἐμβαλόμενοι στρατόπεδον ἐπὶ τῆς γῆς κατεσχέσαντο.

Κ Ε Φ. Ι.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ.

1. Ἐν Ἀττικῷ στρατοπέδῳ σπάνις ἦν νομίσματος. Τιμόθεος
ἔπεισε τοὺς ἐμπόρους χρῆσθαι νομίσματι τῆ ἑαυτοῦ σφραγίδι·
ἀλλασσομένους δὲ τὴν σφραγίδα τὸ ἀργύριον λαμβάνειν. Ἐπί-
σευσαν οἱ ἔμποροι, καὶ τὴν ἀγορὰν τοῖς στρατιώταις παρέσχον
ἐπὶ τῇ σφραγίδι τοῦ στρατηγοῦ. Ἀπαλλασσομένοις αὐτοῖς, ἐν τῷ
τέως εὐπορήσας χρημάτων Τιμόθεος, τὴν τιμὴν διέλυσε τὴν ὡμο-
λογημένην.

2. Τιμόθεος ἀνήγετο τῷ Σόλῳ παντί. Πταρμὸς ἐγένετο· ὁ
κυβερνήτης ἐπισχεῖν ἐκέλευσεν· οἱ ναῦται τῶν τριηρῶν ἐπιβαίνειν
οὐκ ἐθάρρουν. Τιμόθεος μειδιάσας, « Ποῖον γὰρ (ἔφη) γέγονεν
οἰώνισμα, εἰ τοσούτων περιεσηκότων, εἰς ἑπτάρην ; » Οἱ ναῦται
γελάσαντες ἀνήχθησαν.

3. Τιμόθεος παράγγελμα ἔδωκεν ἐκβοηθῆσαι τὴν ταχίστην
ὀλίγοι

ὀλίγοι στρατιῶται προῆλθον· ὁ λοχαγὸς ἠγόρευε, χρῆναι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναμεῖναι. Ὁ Τιμόθεος οὐκ ἀνέμεινεν, ὡς τοὺς μέλλοντας προθύμως μαχεῖσθαι τοῖς πολεμίοις ἔχων ἅπαντας· τοὺς δὲ βραδέως ἐξιόντας, ἀχρήστους ἀν γενέσθαι καὶ παρόντας.

4. Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι περὶ Λευκάδα ἐναυμάχουν, Τιμοθέου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων, Νικομάχου ναυαρχοῦντος Λακεδαιμονίων. Ἦν ἑορτὴ Σκίρα. Τιμόθεος, κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν μυρσίην σεφανώσας τὰς τριήρεις, ἤρε τὸ σημεῖον ἀναχθεῖς, ναυμαχήσας, ἐνίκησεν· οἱ γὰρ στρατιῶται μετὰ ἐλπίδος ἀγαθῆς ἠγωνίσαντο, θεῖον ἔχειν οἰόμενοι σύμμαχον.

5. Τιμόθεος, πόλιν περιστρατοπεδεύσας, ἀφώριζε τὸν τόπον τοῖς στρατιώταις, ὅθεν δὴ προνομεύσουσι. Τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς χώρας, καὶ ὅσον ἦν ὄφελος αὐτῆς, ἀπεδίδοτο. Οὐκ ἐπέτρεπε δὲ οὔτε οἰκίαν, οὔτε ἔπαυλιν καθαιρεῖν. Οὐ μὴν οὐδὲ ἡμερον δένδρον ἐκκόπτειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς καρποὺς λαμβάνειν. Καὶ τάδε οἱ στρατηγοῦντι περιτῆν· εἰ μὲν κρατοῖεν, τὸ πλείους φόρους ἐκλέγειν· εἰ δὲ ὁ πόλεμος μηκύνοιτο, τροφὰς ἀφθόνους καὶ καταγωγὰς ἔχειν· τὸ δὲ τούτων μείζον, πολλὴν τὴν εὐνοίαν παρὰ τῶν πολεμίων ἐθήρευεν.

6. Τιμόθεος, ναυμαχεῖν Λακεδαιμονίοις μέλλων, αὐτὸς μὲν ἐκ τριηρῶν τὰ πληρώματα παρὰ πρύμναν ἔχων ἀνέπαυσε· τὰς δὲ ταχυναυτούσας ἕικοσι προσέταξε τοῖς τριηράρχοις ἀντιπαρεξάγειν ταῖς πολεμίαις ναυσί, καὶ πυκνάς ποιεῖσθαι κινήσεις, καὶ τροπὰς. Οἱ μὲν δὴ πολέμιοι, πονέσαντες εἰρεσία, ἀσθενῶς τὰς κώπας ἀνέφερον. Τιμόθεος δὲ ἀμαίοις πληρώμασιν ἐπαναχθεῖς, ναυμαχῶν ἐνίκησεν.

7. Τιμόθεος, τὴν Ὀλυνθίαν βουλόμενος παρελθεῖν, δεδοικῶς τὸ ἵππικὸν τῶν Ὀλυνθίων, ἔταξε τὸ στρατόπεδον εἰς ἑτερόμηκες πλινθίον, τὰ μὲν σκευοφόρα, καὶ τὴν ἵππον εἰς τὸ μέσον λαβῶν, τὰς δὲ ἀμάξας πυκνάς ἄγων, καὶ συνηρημένας, τοὺς δὲ ὀπλίτας

τούτων ἔξωθεν περιβαλῶν· ὥστε τοῖς Ὀλυνθίοις ἰππεῦσιν ἀδύνατος ἦν ἡ ἱππασία.

8. Τιμόθεος περὶ Ἀμφίπολιν ἐστρατοπέδευεν. ἤγγειλέ τις ἐσπέρας, ἀθροίζεσθαι τοὺς πολεμίους ἐπ' αὐτόν· καὶ ὡς πολλαπλάσιοι τὸ πλῆθος ὄντες τῆς ὑπεραίας ἐπιθήσονται. Ὁ δὲ τοῖς μέν στρατιώταις οὐ προεῖπε τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος, ἵνα μὴ καταπλαγεῖεν· αὐτὸς δὲ, ὡς ἐπιθησόμενος αὐτοῖς ὀλίγοις οὔσι καὶ ἀτάκτοις, τὸ μὲν ἀχρεῖον τοῦ πλῆθους προὔπεμψε διὰ τῶν δυσπόρων, ἤπερ ἤκιστα οἱ πολέμοι παραφυλάξουσιν ἔμελλον· αὐτὸς δὲ τὴν φάλαγγα ἐκίνησε, τρὺς ψιλούς τελευταίους ἐπιτάξας· τὰς δὲ τριάρεις ἐν τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πληρῶσαι οὐ δυνήσεως, ἐνόησεν. Καὶ ταῦτα πάντα μᾶ νυκτὶ πράξας, ἀσφαλῶς ἀνεχώρησεν.

9. Τιμόθεος ἐπολιόρκει Σάμον, ξενολογήσας στρατιώτας ἑπτακισχιλίους· οἷς οὐκ ἔχων δοῦναι μισθόν, ἔγκαρπον ὄρων τὴν νῆσον, ἐξελὼν χωρίον ἐς προνομίην, τοὺς ἄλλους καρπούς ἀποδόμενος, ἀσφάλειαν τοῖς καρπολόγοις παρασχών, εὐπορήσας χρημάτων ἀπὸ τούτων, μέρος τῶν μισθῶν διαμείμας, προθυμότεροις χρησάμενος τοῖς στρατιώταις, κατὰ κράτος εἶλε τὴν Σαμίων πόλιν.

10. Τιμόθεος, πολιορκῶν Σάμον, ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι εἰσπλέοντες συχνὰ τῶν ἐπιτηδίων ἀνήλθισκαν, καὶ διὰ τοῦτο σπάνεις ἦν, παρήγγειλε μὴ πωλεῖν ἄλευρον, μηδὲ κοτύλην ἐλαίου ἢ οἴνου· ἀλλὰ σίτου μὲν, μεδίμνου μὴ ἔλαττον· τῶν δὲ ὑγρῶν μετρητὴν τοῦλάχιστον· τὰς δὲ σιτουργοὺς μύλας μηδένα ἔχειν, ἢ ἐν τοῖς λόφοις. Οὕτω δὲ συνέστη τοὺς μὲν ξένους, οὐκ ἔχοντας τὴν ἀγοράν τῶν ἐφ' ἡμέραν ἀναγκαίων, [σὺν] αὐτοῖς κομίζουσιν· τὴν δὲ παρασκευὴν τῶν σιτίων μόνους ἀναλίσκεσθαι τοὺς στρατιώτας.

11. Τιμόθεος, ναῦς ἔχων τεσσαράκοντα, βουλόμενος ἀπὸ τούτων πέντε προπέμψαι πλειόνων ἡμερῶν ἐχούσας ἐφόδια, μισθόν οὐκ ἔχων δοῦναι, παράγγελμα ἔδωκεν, ἀνάγεσθαι τὰς ναῦς ἀπάσας

τριῶν [ἡμερῶν] σιτία ἐχούσας· ἐπεὶ δὲ νήσω τινὶ προσωρμίσαντο, τοῖς τριηράρχοις ἐκέλευσεν, ἐξ ἑκάστου πληρώματος αὐτῷ κομίσει δύο [ἡμερῶν] σιτία. Ταῦτα ταῖς πέντε ναυσὶ διαδοῦς, τὰς μὲν ἐξέπεμψε πλειόνων ἡμερῶν ἐπιστίσιμα ἐχούσας· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν τριάκοντα καὶ πέντε νεῶν, εἰς τὸν ἴδιον ὄρμον ἐπανήλθεν.

12. Τιμόθεος, ναυμαχεῖν μέλλων περὶ Λευκάδα Νικολόχῳ τῷ Σπαρτιάτῃ, τῶν μὲν πλειόνων νεῶν τὰ πληρώματα παρήγγειλεν ἐπὶ γῆς ἀναπαύεσθαι παρ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ. Ταῖς δὲ ἄριστα πλεούσαις εἴκοσι ἀναχθεῖς, προσέταξε τοῖς τριηράρχοις μὴ συνάπτειν ταῖς πολεμίαις τριήρεσιν ἐντὸς βέλους· ἐκκλίνειν δὲ καὶ φυγομαχεῖν ἐκουσίως, ἵνα κατακόπους ποιήσωσι τοὺς ἐναντίους ἐρέτας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν ἐφυγομάχουν, οἱ δὲ ἐλέλυτο καύματι καὶ πόνῳ, Τιμόθεος τὸ ἀνακλητικὸν ἐσήμανεν. Καὶ κατασχὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναπαυσαμένους ἐρέτας ἐμβιδάσας, διὰ τάχους τοὺς πολεμίους πεπονηκότας διώξας, πολλὰς αὐτῶν τριήρεις, τὰς μὲν κατέδυσε, τὰς δὲ, ἄπλους ἐποίησεν.

13. Τιμόθεος, Λακεδαιμονίους καταναυμαχῆσας, φοβηθεῖς δέκα ναῦς Λακωνικάς, ἃς προέπεμψεν ὁ ναύαρχος ἐπὶ καταγωγῇ πλοίων σιταγωγῶν, μὴ ποτε ἀναχωροῦσι τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιθοῦντο, παρήγγειλε τοῖς τριηράρχοις τὴν ἀρχαίαν τάξιν μὴ ζητεῖν, ἀλλὰ ἦν ἕκαστος ἐπὶ τοῦ παρόντος χώρου ἔχει ταύτην φυλάσσειν· ἵνα μὴ, μεταγομένων τῶν σιαφῶν ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν τάξεις, ἐπιπλεύσαντες οἱ πολέμοι προσβάλωσι τῷ ναυτικῷ λελυμένῳ. Τάξας δὲ τὰς ναῦς ἐν μηνοειδεῖ σχήματι, τὰ μὲν ἔμβολα τῶν νεῶν, καὶ τὸ περιφερὲς τοῦ σχήματος πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπέσρεψε· τὰ ναυάγια δὲ, καὶ τὰς αἰχμαλώτους τῶν νεῶν ἐς τὸ κοίλωμα τοῦ μηνοειδοῦς συναγαγὼν, ἔπλει κατὰ πρύμναν.

14. Τιμόθεος, Χαλκιδεῦσι πολεμῶν μετὰ Περδίκου, Κύπριον χαλκὸν Μακεδονικῷ νομίσματι μίξας, ἐπίσημον ἔκοψεν, ὥστε τὰς παλαιὰς πέντε δραχμάς ἔχειν ἀργυρίου τεταρτημόριον, τὸ δὲ

λοιπὸν χαλκοῦ φαύλου. Πλείστῃς δ' εὐπορήσας μισθοδοσίας, τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας ἔπεισε, πρὸς χαλκὸν πιπράσκειν· ἀντιφορτιζόμενοι δὲ τὰ παρ' ἀλλήλων οὐδὲν τοῦ νομίσματος ἐφύλαττον· ἀλλὰ τοῦτο περιήει πάλιν εἰς τὴν μισθοφορὰν τῆς στρατιωτικῆν.

15. Τιμόθεος ἐπολιόρκει Τορώνην. Οἱ μὲν Τορωναῖοι μεγάλα ὕψη ἀντανίσασαν, φορμῶν ψάμμου πληρουμένων. Ὁ δὲ Τιμόθεος μηχανήμασι μακροτέροις ἐξ ἰσοῦ ἀκίδας περιθείς, καὶ δρέπανα ἐπὶ τὰ ἄκρα τοῦ ἰσοῦ ἐμβαλὼν, ταῖς ἀκίσι τὰς διφθέρας διερρήγνυε, τοῖς δὲ δρεπάνοις ἀνέτεμνε τοὺς φορμούς, ὥστε ρεῖν τὴν ἄμμον. Τοῦτο δρῶμενον ἰδόντες Τορωναῖοι πρὸς ὁμολογίαν ἐτρέποντο.

16. Τιμόθεος μετὰ Κερκυραίων, καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, πρὸς Λακεδαιμονίους ναυμαχῶν, τὰς ἄριστα πλεούσας τῶν νεῶν προέταξε, κελύσας ἐν τῷ σχήματι τῆς παρατάξεως ἡσυχίαν ἔχειν. Ἐπεὶ δὲ οἱ προτεταγμένοι διεναυμάχησαν, ἐπὶ πολὺ κεκμηκότων ἤδη τῶν πολεμίων, σημεῖον ἦρε τοῖς ἡσυχάζουσιν· οἱ δὲ ἀκμῆτες ἐμβαλόντες ἐτρέψαντο τοὺς κεκμηκότας.

17. Τιμόθεος περὶ Λευκάδα Λακεδαιμονίους ναυμαχήσας ἐνίκησε. Πολλῶν συντριβέντων σκαφῶν, περιῆσαν δέκα νῆες τῶν πολεμίων ἀναυμάχητοι, ἅς ἐδεδοίκει. Τιμόθεος, ἐπανιὼν ἐπὶ τὸν ναύσταθμον, καὶ δὴ τὸ ναυτικὸν ἔταξεν ἐν μηνοειδεῖ σχήματι πρὸς τοὺς πολεμίους τὸ κυρτὸν, ἐντὸς τὰ ναύγια συναγαγῶν. Τὸν δὲ ἀπόπλουν ἐποιεῖτο πρὸς τὴν γῆν, κελύσας ἐλαύνειν ἐπὶ πρύμναν, ὅπως ἀντίπρωροι τὰς πολεμίας δέκα ναῦς ῥαδίως ἀμύνοιντο. Τοῦτο τὸ σχῆμα τῆς τάξεως οἱ ἀπὸ τῶν δέκα νεῶν φοβηθέντες οὐκ ἐπέθεντο.

Κ Ε Φ. ΙΑ,

ΧΑΒΡΙΑΣ,

1. ΧΑΒΡΙΑΣ τοῖς στρατιώταις παρήγγελλεν, « Ἐπειδὴν μέλλομεν μάχεσθαι, μὴ τοι νομίζωμεν ὡς πολεμίους συμβάλλοντες· ἀλλὰ ἀνθρώποις αἷμα καὶ σάρκας ἔχουσι, καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἡμῖν κεκοινωνηκόσι. »

2. Χαβρίας, περὶ Νάξον ναυμαχῶν, ἐνίκησε Βοηδρομιῶνος ἕκτη ἐπὶ δέκα, τούτην τὴν ἡμέραν ἐπιτήδειον τῇ ναυμαχίᾳ κρίνας, ὅτι ἦν μία τῶν Μεγάλων μυστηρίων. Οὕτω γέ τοι καὶ Θεμισοκλῆς τοῖς Πέρσαις ἐναυμάχησε περὶ Σαλαμῖνα. Ἀλλὰ οἱ μὲν περὶ Θεμισοκλέα σύμμαχον ἔσχον τὸν Ἰακχον· οἱ δὲ περὶ Χαβρίας, Ἄλαδς μύσται.

3. Χαβρίας, ναῦς Λακωνικὰς κατασκόπους δώδεκα ἐφορμούσας, οὐ μὴν ἐπαναχθῆναι θάρρους, ἐξεκάλεσατο οὕτως αὐτὰς ἀναχθῆναι· ναῦς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύξας, καὶ τὰ ἰστία ταῖν δυοῖν ἐπὶ μιᾷ ἀράμενος. Οἱ πολέμιοι καταφρονήσαντες, ὡς πρὸς ἕξ τριήρεις, αὐτοὶ δεκαδύο ἔχοντες, ἐπανήχθησαν. Χαβρίας, ἐπὶ πλεόν αὐτῶν τοῦ πελάγους προελθόντων, καθελὼν τὰ ἰστία, τὰ σκάφη διαζεύξας, ἐπέσρεψε, καὶ τὰς ἡμίσειας τῶν πολεμίων ἔλαβεν αὐτάνδρους.

4. Χαβρίας, διὰ ξενῶν τόπων ἀναχωρῶν, ὀλίγους ἔχων, πολλῶν πολεμίων ἐπικειμένων, αὐτὸς τῆς πορείας ἡγούμενος, τοὺς μάλις αὐρώσους οὐραγεῖν ἔταξεν, ὅπως προσκειμένους ἀμύνοντο. Οὐδεὶς οὖν τῶν οὐραγούντων ἔφυγεν, οὐ τολμῶν τὸν στρατηγὸν παρελθεῖν ὡς [ἀν] κωλυθεῖς, ἢ καὶ κολασθεῖς. Ἐὖ σχήματι τούτῳ τῆς πορείας ἀσφαλῶς διήγαγε τὸ στρατόπεδον.

5. Χαβρίας Θάμω, Αἰγυπτίων βασιλεῖ, χρημάτων ἀποροῦντι συνεβούλευσε, τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ κεκτημένους ἰκανὴν οὐσίαν κελεύσαι παραχρῆμα εἰσενεγκεῖν ὅσον τις ἔχοι χρυσίον ἢ ἀργύριον.

κομιδὴν δὲ αὐτοῖς ὧν διδόασι γενέσθαι ἐκ τῶν φόρων, οὐς κατ' ἔτος ἐτέλουν. Οὕτω δὴ πολλὰ συνελέγη χρήματα, οὐδενὸς ἀδικηθέντος, ἀλλὰ πάντων ὑσερον ἃ ἔδωκαν ἀπολαβόντων.

6. Χαβρίας, εἰς Ἐλος τῆς Λακωνικῆς ἐμβαλὼν νυκτὸς, τὸν ποταμὸν διαβάς, λείπει πολλὴν λαβῶν, τὴν μὲν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν φιλίαν ἀπεπέμψατο· αὐτὸς δὲ, τοὺς ἄλλους στρατιώτας φαγεῖν κελεύσας, ἀνέμεινε μέχρι μεσοῦσης ἡμέρας, τοῦτο προσδοκῶν, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο. Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μαθόντες ἐξεβοήθησαν, ὡς ἀφαιρησόμενοι τὴν λείαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ· καὶ σπουδῆ δραμόντες διακόσια τσάδια, κεκμηκάτες, ἀσύτακτοι, διεσπαρμένοι, πρὸς μάχην ἦσαν ἄχρηστοι. Ὁ δὲ, τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας βεδρωκότας, ἀναπαυσαμένους, συντεταγμένους, προσαγαγὼν, ῥαδίως ταῦς πλείους αὐτῶν διέφθειρεν.

7. Χαβρίας ἦν ἐν Αἰγύπτῳ, στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων. Τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπιστρατεύσαντος περὶ δυνάμει, καὶ ναυτικῆ, ὃ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ναῦς πολλὰς ἔχων, ἠπώραν πληρωμάτων συγκεκροτημένων. Χαβρίας, καταλέξας Αἰγυπτίων τοὺς νεωτάτους, ἱκανοὺς πληρῶσαι ναῦς διακροσίας, ἐξελὼν τὰς κώπας τῶν τριηρῶν, ξύλα μακρὰ παραβαλὼν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, ὥστε ἐφ' ἓνα καθῆσθαι, δοὺς αὐτοῖς τὰς κώπας, καὶ κελευσάς τῶν διγλώσσω ἐπισησας, ἀλίγαις ἡμέραις ἐλαύνειν αὐτοὺς ἐδίδαξε, καὶ ἐρετῶν συγκεκροτημένων ἐπλήρωσεν.

8. Χαβρίας ὁπότε νεοσύλλογον ἔχει δύναμιν, καὶ μέλλοι παρατάττεσθαι, διὰ τοῦ κήρυκος ἐκέλευε τοὺς ἀρρώστως ἔχοντας χωρὶς τίθεσθαι τὰ ὄπλα. Ὅσοι δὲ δειλοὶ, ἀρρώστῳ προσποιούμενοι, χωρὶς ἐτίθεντο τὰ ὄπλα, τούτοις ἐς μὲν τὴν μάχην οὐκ ἐχρήτα· ἐς δὲ τὰς προκαταλήψεις τῶν ὀχυρῶν τόπων, ἵνα τὸ γοῦν πλῆθος ἐπιφαινόμενον αὐτῶν φόβον ἐνεργάζοιτο τοῖς πολεμίοις. Καιροῦ δὲ παραστάντος, ἐπαίει ταχέως αὐτοὺς ἀπομίσθους.

9. Χαβρίας, προσπλεύσας πολεμία πόλει, νυκτὸς τοὺς πελτασᾶς ἀπεβίβασεν. Αὐτὸς δὲ, ἀρχομένης ἕω, ἐπὶ τὸν λιμένα ἔπλει, ἀπωτέρω τῆς πόλεως ὄντα. Οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐξέδραμον κωλύσοντες ἀποβῆναι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν· οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐνέδρας πελτασᾶι, ὀπισθεν ἐπιφανέντες, τοὺς μὲν διέφθειραν αὐτῶν, τοὺς δὲ ζωγρεῖα λαβόντες, τῶν νεῶν ἐπιβάντες, ἀνήχθησαν.

10. Χαβρίας ἀπὸ τῶν πελτασῶν θέκα τοὺς ὄρομικωτάτους ἐφ' ἐκάστην ναῦν παρεβίβασατο· καὶ νυκτὸς ἐς τὴν πολεμίαν ἀπεβίβασε, καὶ λεηλατεῖν τὴν χώραν ἐκέλευσεν. Θί δ' ἐκ τῆς πόλεως, ἐκβοηθήσαντες, ἐπικρατεῖν τῶν λεηλατούντων ἔμελλον. Ὁ δὲ, προΐδων, κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὴν πόλιν ἔπλει. Οἱ δὲ ἐκβοηθήσαντες, τὸν ἐπίπλουν ἰδόντες, ἐσπούδασάν, ἵνα μὴ καταλάβοι τὴν πόλιν. Ὁ δὲ τὰς ναῦς τῇ χώρᾳ προσορμίσας, τοὺς πελτασᾶς καὶ τὴν λείαν ὄσσην ἔλαβον ἀναλαβῶν, καὶ δὴ ἀποπλεύσας ὤχετο.

11. Χαβρίας ἐν Νάξῳ, μέλλων ναυμαχεῖν πρὸς Πόλλιν, παρήγγειλε τοῖς τριηράρχοις, ἐὰν ἰσοπαλεῖς κατὰ τὸν κίνδυνον ὦσι, τὰ σημεῖα τῶν ἰδίων νεῶν λάθρα καθελόντας, εἰδέναι τὰς ἐπισήμους πολεμίας οὐσας. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο, οἱ μὲν τοῦ Πόλλιδος κυβερνηταί, ταῖς ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπαντῶντες, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὰς τὸ Ἀττικὸν σημεῖον, ἀμφιγυροῦντες παρέπλεον. Οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ παράγγελμα ταῖς ἐπισήμοις τῶν νεῶν ἔφθασον διδόντες διττὰς ἐμβολὰς. Τὸ τέχνασμα τοῦτο νίκην Ἀθηναίοις ἔδωκεν.

12. Χαβρίας, εἰς Αἴγινα νυκτὸς κατάπλεύσας, τριακοσίουσ ἀνδρας εἰς τινα τόπον ἐπιτήδειον ἀπεβίβασας, αὐτὸς παρέπλει. Οἱ μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἐπεξελθόντες, τοῖς ἀποβάσι παρετάσσοντο, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνήρουν· ὁ δὲ διὰ τάχους ἐς τὴν πόλιν εἰσέπλευσεν. Οἱ πολῖται, φοβηθέντες μὴ τῆς πόλεως ἀποκλεισθῶσι, καταλιπόντες τὴν πρὸς τοὺς τριακοσίουσ μάχην, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὴν πόλιν.

13. Χαβρίας πρὸς τὰς ἐπιβολὰς τῶν κυμάτων ὑπὸ τὴν παρεξαιρεσίαν ἑκατέρου τοίχου θέρρεις κατελάμβανεν, καὶ κατὰ μόνας ἀρτίους τῷ κατασρώματι κατὰ τὸ ὕψος φράγμα κατελάμβανεν αὐτὸ πρὸς τὰς παρεξαιρεσίας. Τοῦτο δὲ ἐκώλυε τὴν ναῦν ὑποβρύχιον φέρεσθαι, καὶ τοὺς ναύτας ὑπὸ τῶν κυμάτων βρέχεσθαι. Καὶ τὰ ἐπιφερόμενα κύματα οὐχ ὀρώντες διὰ τὴν τοῦ φράγματος πρόσθεσιν, οὐκ ἐξάνισατο διὰ τὸν φόβον, αὐδὲ τὴν ναῦν ἐσφαλλον.

14. Χαβρίας πρὸς τοὺς πελαγίους πλοῦς, καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ χειμῶνας, κατεσκεύαζεν ἐκάστη τῶν νηῶν δισὰ πηδάλια. Καὶ τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς εὐδαίαις ἐχρήτο· εἰ δὲ ἡ θάλασσα κοίλῃ γένοιτο, θάτερα διὰ τῆς παρεξαιρεσίας κατὰ τὰς θρανίτιδας κώπας παρετίθη, τοὺς ἀνχένας ἔχοντα καὶ τοὺς οἶκας ὑπὲρ τοῦ κατασρώματος, ὥστε, ἐξαιρουμένης τῆς πρύμνης, τούτοις τὴν ναῦν κατευθύνεσθαι.

15. Χαβρίας, καταλαβὼν τὴν Λακωνικὴν, καὶ λείαν πολλὴν ἀρπάσας, Σπαρτιατῶν ἐκβοηθησάντων, ὧν Ἀγησίλαος ἠγεῖτο, συναγαγὼν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ λόφον ὑψηλὸν, τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀγαγὼν ἐπὶ τὸ ὀχυρώτατον, περιεστρατοπέδευσε. Οἱ δὲ Λακωνεὶς ἀπὸ πέντε στρατῶν ἀντεστρατοπέδευσαν. Χαβρίας παρήγγειλεν ὡς πλεῖστα πυρὰ καίειν διὰ νυκτός· καὶ περὶ δευτέραν φυλακὴν παρήγγειλε, τὰ μὲν ὑποζύγια καὶ τὰ βροσκήματα καταλιπεῖν, αὐτοὺς δὲ ἀναχωρεῖν κατὰ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ λόφου. Οἱ μὲν δὴ λαθόντες ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Λακωνεὶς, τό τε πῦρ ὀρώντες, τῆς τε φωνῆς τῶν ὑποζυγίων ἀκούοντες, μένειν τοὺς Ἀθηναίους νομίζοντες, ὑπὸ τὴν ἔω διασκευασάμενοι, πρὸς μάχην σύνθημα λαβόντες, τῷ λόφῳ προσῆγον. Ἐπεὶ δὲ, ἐγγὺς γενόμενοι, κενὸν τὸ στρατόπεδον εἶδον, ἀνεβόησεν Ἀγησίλαος, « Ἄριστός γε στρατηγὸς Χαβρίας. »

Κ Ε Φ. ΙΒ.

Φ Ω Κ Ι Ω Ν.

1. ΦΩΚΙΩΝ Ἀθηναίους ὠρμηκότητας στρατεύειν ἐπὶ Βοιωτοὺς ἐκώλυεν· οἱ δὲ πολλῇ ὀρμῇ χρώμενοι τὸν πόλεμον ἐψηφίσαντο, καὶ Φωκίωνα στρατηγόν. Ὁ δὲ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ἐκέλευσεν· « Ὅσοι Ἀθηναίων μέχρι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀπὸ ἡβης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντες, εὐθύς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἔπεσθέ μοι. » Θόρυβος ἦν πολὺς. Οἱ πρεσβύτεροι καὶ μᾶλλον ἐβόων, ἀνεπήδων, ἠγανάκτουν. Τότε δὴ Φωκίων, « Οὐδὲν (ἔφη) δεινὸν ὑπομενεῖτε· κἀγὼ γὰρ ὁ στρατηγός, ὀγδοηκοσὸν ἔχων ἔτος, μεθ' ὑμῶν κείσομαι. » Τοῦτο ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, τῆς ὀρμῆς τῆς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐπαύσαντο καὶ μετεβάλοντο.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Χ Α Ρ Η Σ.

1. ΧΑΡΗΣ, ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατασκόπους ὑπονοήσας εἶναι, φυλακὴν ἐξώθεν τοῦ χάρακος ἐπιστήσας, προσέταξεν ἕκαστον ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ πλησίον· καὶ μὴ πρότερον ἀφιέναι, πρὶν εἰπεῖν ὅς τις εἴη, καὶ τίνος τάξεως. Οὕτω δὴ συνέβη τοὺς κατασκόπους ἀλῶναι, μὴ δυναμένους εἰπεῖν μήτε τάγμα, μήτε λόχον, μήτε συσσίτιον, μήτε σύνθημα.

2. Χάρης ἐν Θράκῃ, χειμῶνος ὄντος ὑπερβολῇ, τοὺς στρατιώτας ὄρων φειδομένους τῶν ἱματίων, καὶ πρὸς τὸ πράττειν ἀχρῆ διακειμένους ὀκνηρῶς, παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀλλάττειν παρ' ἀλλήλων τὰ ἱμάτια. Τούτου γὰρ γενομένου, τῶν ἀλλοτρίων ἐσθήτων ἕκαστος οὐ φειδόμενος, ἐτοιμότερος ἦν πράττειν τὰ κελεύόμενα.

3. Χάρης ἀπῆγε στρατόπεδον ἐκ Θράκης· ἐπέκειντο οἱ Θράκες καὶ τὴν οὐραγίαν ἔθραυον. Ὁ δὲ βουλόμενος, ἀποσπιάσας

τοὺς πολεμίους, διελθεῖν ἀσφαλῶς, τόπον ἄποπτον συνιδῶν, ἀναβιδάσας τῶν σαλπικτῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, καὶ συμπέμφας αὐτοῖς ὀλίγους τῶν ἰπέων, ἐκέλευσε περιππευσάμενους τὴν ταχίστην, γενομένους ὀπισθεν τῶν πολεμίων, τὸ πολεμικὸν σημῆναι. Οἱ μὲν ἐσήμηναν· οἱ δὲ προσκείμενοι Θραῖκες, ἐνέδραν εἶναι νομίσαντες, τὴν τάξιν λύσαντες, φεύγοντες ὤχοντο. Χαίρης δὲ ἀσφαλῆ τὴν ἀποχώρησιν ἐποιήσατο.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ.

Ι. ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Ἰλιέων λεηλατούντων αὐτοῦ τὴν πόλιν, οἰκέτην Ἰλιέα, προελθόντα ἐπὶ λείαν, συλλαβῶν, μεγάλοις δώροις ἔπεισε προδοῦναι τὴν πόλιν. Ἴνα δὲ πισὸς φανεῖη τοῖς φυλάττουσι τὰς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα δῖς που καὶ τρεῖς ἀγαγεῖν. Οἱ δὲ φύλακες, ταῦτα νειμάμενοι, συνεχώρου αὐτῷ πολλάκις ἐξιέναι νύκτωρ, καὶ σὺν αὐτῷ ἄνδρας πλείονας, τὴν λείαν περιελαύνοντας. Χαρίδημος τοὺς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβῶν ἔδθησε· τὰ δὲ τούτων ἱμάτια περιβαλὼν ἰδίους ἀνδράσιν ὤπλισμένους, ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ τε ἄλλα τῆς λείας, καὶ ἵππον ὡς αἰχμαλωτον. Οἱ φύλακες, ἵνα δεξάντο τὸν ἵππον, πᾶσαν τὴν πύλην ἀνέωξαν. Οἱ στρατιῶται, τῷ ἵππῳ συνεισπεσόντες, τοὺς τε φύλακας ἀπέκτειναν, καὶ τὴν λοιπὴν δύναμιν δεξάμενοι, τῆς πόλεως ἐκράτησαν· ὥστε, εἰ χρῆ τι καὶ παῖξαι, δευτέρου ἐάλω τὸ Ἴλιον, πάλιν ἵππῳ καταστρατηγούμενον.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΦΑΛΗΡΕΥΣ.

Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Φαληρεὺς, συλλαμβάνεσθαι μέλλων ὑπὸ τοῦ Θρακῶν βασιλέως, κατακρύψας αὐτὸν ἐς ἁμαξάν χορτοφόρον, ἐς τὴν ὁμορον χώραν διεσώθη.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ.

1. ΦΙΛΟΚΛΗΣ, Πτολεμαίου στρατηγός, Καύνῃ προσεστρατοπέδευσε, καὶ χρήμασι διαφθεΐρας τοὺς σιτοφύλακας, συνέθετο. Οἱ μὲν, ἐν τῇ πόλει παρήγγειλαν τοῖς στρατιώταις δόσιν [σίτου]· οἱ δὲ, τὰς φυλακὰς τῶν τειχῶν ἀπολιπόντες, τὸν σῖτον ἐμετροῦντο. Φιλοκλῆς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ προσπεσὼν ἀφύλακτον ἔλαβε τὴν πόλιν.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν τέταρτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· τοῦτο μὲν δὴ καὶ ἡδῖον τῶν ἄλλων συγγράφας, ἐν ᾧ καταμάθοιτε ἂν τὰς ἀρετὰς τῶν ὑμετέρων προγόνων, οἱ τῆς Μακεδονίας ἐβασίλευσαν.

Κ Ε Φ. Α.

ΑΡΓΑΙΟΣ.

1. ΑΡΓΑΪΟΣ βασιλεὺς Μακεδόνων, Ταυλαντίων Γάλαυρος· Ταυλάντιοι στρατεύουσιν ἐπὶ Μακεδόνας. Ἀργαῖος, ἦν γὰρ αὐτῷ χεὶρ ὀλίγη, κελεύει τὰς παρθένους τῶν Μακεδόνων, ἐπειδὴν οἱ πολέμοι προσάγωσι τὴν φάλαγγα, αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἐρεβοῖας ἐπιφανῆσαι. Οἱ μὲν δὴ προσῆγον· αἱ δὲ ἐπεφάνησαν, καὶ κατήεσαν ἀπὸ τοῦ ὄρους παρθένοι πολλαί, θύρσους ἀντὶ δοράτων πάλλουσαι, καὶ σεφάνοις τὰ πρόσωπα σκιάζουσαι. Γάλαυρος ἐξεπλάγη, ἄνδρας εἶναι τὰς παρθένους ἀπὸ μακροῦ νομίζων· καὶ τὸ ἀνακλητικὸν ὑπεσήμαιεν. Ταυλάντιοι δὲ ἔφευγον, τὰ τε ὄπλα ἀποβαλόντες, καὶ τὰ σκευοφόρα καταλιπόντες. Ἀργαῖος ἀμαχεῖ κρατήσας, ἱερόν ἰδρύεται Διονύσω Ψευδάνορι· καὶ τὰς παρθένους, ἃς πάλαι Κλώδωνας ἐκλήζον οἱ Μακεδόνες, αὐτὸς κλήζειν ἔταξε, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, Μιμαλλόνας.

Κ Ε Φ. Β.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

1. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐπὶ στρατοπέδου Δόκιμον Ταραντῖνον λουτρῶ

θερμῷ χρησάμενον, τὴν ἡγεμονίαν ἀφείλετο, φήσας· « Ἄγνοεῖν μοι δοκεῖς τὰ Μακεδόνων, παρ' οἷς οὐδὲ γυνὴ τεκοῦσα θερμῷ λούεται. »

2. Φίλιππος ἐν Καιρωνείᾳ, παρατασσόμενος Ἀθηναῖοις, εἶξας ἐνέκλινε. Στρατηγὸς Ἀθηναίων Στρατοκλῆς ἐκβοήσας, « Οὐ χρὴ ἀποσῆναι προσκειμένους, ἕως ἂν τοὺς πολεμίους κατακλείσωμεν ἐς Μακεδονίαν », οὐκ ἀνῆκε διώκων. Φίλιππος, εἰπὼν, « Οὐκ ἐπίσανται νικᾶν Ἀθηναῖοι », ἐπὶ πόδα ἀνεχώρει, συνεσπειραμένην ἔχων τὴν φάλαγγα, καὶ ἐντὸς ὀπλῶν πεφυλαγμένος. Μετ' ὀλίγον ὑπερδεξίῳ τόπων λαθόμενος, παραθαρύνας τὸ πλῆθος, ἀνασρέψας, εὐρώσως ἐμβαλλει τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

3. Φίλιππος ἐπὶ Θηβαίους ἐστράτευεν. Ἀέροπος καὶ Δαμάσιππος ἡγεμόνες, ἀπὸ παιδοκείου μισθωσάμενοι ψάλτριά, ἐς τὸ στρατόπεδον εἰσήγαγον. Οὐ μὴν ἔλαθον Φίλιππον· ἀλλὰ καὶ μαθὼν, ἄμφω τῷ ἡγεμόνε τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐξεκήρυξεν.

4. Φίλιππος πρέσβεις ἔπεμψεν ἐς πολεμίων Θρακῶν πόλιν. Οἱ μὲν ἐκκλησίαν συνήγαγον, καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἐκέλευον ἀγορεύειν· καὶ ἦν ἀπράντων σπουδὴ περὶ τὴν ἀκρόασιν ὧν ἀγγελοῦσι. Φίλιππος ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, μὴ προσδοκῶσιν ἐπιθέμενος, τῆς πόλεως ἐκράτησεν.

5. Φίλιππος ἤτησε παρὰ τῶν πολεμίων Ἰλλυριῶν ὑποσπόνδους νεκραύς. Τῶν δὲ διδόντων, ἠνίκα αἱ ἔσχατοι ἐκομίζοντο, σημήνας, ἀφυλάκτοις ἐπῆλθεν.

6. Φίλιππος ἐν παλαίστρᾳ καὶ Μηνηγέτης ὁ παγκρατιαστῆς ἐκυλίοντο. Οἱ στρατιῶται κύκλῳ περιστάτες κατεβόων, τὴν μισθοφορὰν ἀπαιτοῦντες. Οὐκ ἔχων ὁ Φίλιππος, προσῆλθεν, ἰδρῶτι ρέομενος, κεκονιμένος, [καὶ] προσμειδιάσας αὐτοῖς, « Δίκαια (ἔφη) λέγετε, ὦ συστρατιῶται, ἀλλὰ τοι κάγω διὰ τοῦτο νῦν ἐπὶ τὸν βάρβαρον ἀλείφομαι, ὅπως ὑμῖν πολλαπλασίως ἀποτίσαιμι τὰς

χάριτας.» Ταῦτα εἰπὼν, καὶ ταῖν χεροῖν κροτῶν, διὰ μέσων δραμῶν, εἰς καλυμδῆθραν ἐπέρριψεν [ἑαυτὸν]· καὶ οἱ Μακεδόνες ἐγέλασαν. Ὁ Φίλιππος μέχρι τοσούτου διαβαπτιζόμενος πρὸς τὸν παγκρατιασθῆν, καὶ κατὰ τοῦ προσώπου βαινόμενος, οὐκ ἐνῆκεν, ἔς' ἃν οἱ στρατιῶται καμώντες ἀπερρύησαν. Τοῦ στρατηγήματος τούτου καὶ αὐτὸς Φίλιππος παρά τοὺς πότους ἐμέμνητο πολλάκις, ὡς ἀσεύως διακρουσάμενος τοὺς ἀπαιτοῦντας.

7. Φίλιππος ἐν Χαιρωνείᾳ, γινώσκων τοὺς μὲν Ἀθηναίους ὄξεις καὶ ἀγυμνάστους, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἡσκηκότας, καὶ γεγυμνασμένους, ἐπὶ πολὺ τὴν παράταξι ἐκτείνας, ταχέως παρέλυσεν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ εὐχειρώτους ἐποίησε.

8. Φίλιππος ἐπὶ τὴν Ἀμφισσέων ἐστράτευεν. Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι τὰ σενὰ προκατελάβοντο· καὶ ἦν ἡ δίοδος ἀμήχανος. Ἐξαπατᾷ τοὺς πολεμίους Φίλιππος, ἐπισολὴν πεπλασμένην Ἀντιπάτρῳ πέμψας εἰς Μακεδονίαν, ὡς τὴν μὲν στρατείαν τὴν ἐπ' Ἀμφισσέας ἀκαθάλλοιτο, σπεύδει δὲ εἰς Θράκην, πεπυσμένος τοὺς ἐκεῖ νεωτερίζει. Ὁ γραμματοφόρος [δήει] διὰ τῶν σενῶν. Οἱ στρατηγοί, Χάρης καὶ Ἡρόξενος, αἰροῦσιν αὐτόν, καὶ τὴν ἐπισολὴν ἀναγνόντες, πιστεύουσι τοῖς γεγραμμένοις, καὶ τὴν φυλακὴν τῶν σενῶν ἀπολείπουσι. Φίλιππος δὲ λαθόμενος ἐρημίας ἀφυλάκτως διεπέμψατο, καὶ τοὺς στρατηγούς ἀναστρέψαντας ἐνίκησε, καὶ τῆς Ἀμφισσῆς ἐκράτησεν.

9. Φίλιππος οὐκ ἐλάττω δι' ὀμιλίας, ἢ διὰ μάχης κατειργάζετο. Καὶ νῆ Δία μείζον ἐφρόνει ἐφ' οἷς διὰ τῶν λόγων ἐκτάτο, ἢ διὰ τῶν ὀπλῶν· τῶν μὲν γὰρ κοιωνεῖν αὐτῷ τοὺς στρατιώτας· τῶν δὲ αὐτῷ μόνῳ μετεῖναι.

10. Φίλιππος ἤσκει τοὺς Μακεδόνας τρόπῳ κινδύνων, ἀναλαμβάνοντας τὰ ὄπλα, τριακῆσια σάδια πολλάκις ὀδεύοντας, φέροντας ὀμαῦ κράνη, κέλτας, κνημίδας, σαρίσσας, καὶ μετὰ τῶν ὀπλῶν ἐπικαιτισμὸν, καὶ ὄσα σκεύη καθημερινῆς διαίτης.

11. Φίλιππος, ἀφικόμενος εἰς Λάρισσαν, ἵνα τοὺς ἐκ τῆς τῶν Ἀλευαδῶν οἰκίας καθελεῖν, νοσεῖν ὑπεκρίνατο, ὅπως εἰσιόντας αὐτοὺς ὡς ἐπισκεψομένους συλλάβοι. Βοῖσκος ἐξήγγειλε τοῖς Ἀλευάδαις τὴν ἐπίθεσιν· καὶ διὰ τοῦτο τέλος οὐκ ἔσχεν ἡ πράξις.

12. Φίλιππος ἠξίωσε Σαρνουσίους ἐκκλησιαζέουσι διαλεχθῆναι. Οἱ μὲν συνήεσαν. Τοῖς δὲ στρατιώταις παρήγγελο ἱμάντας ὑπὸ μάλης κομίζεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ὁ Φίλιππος ἀνέτεινε τὴν δεξιάν ὡς δημηγορήσων, τοῦτ' ἦν ἄρα σημεῖον τοῖς στρατιώταις τοῦ θῆσαι πάντας τοὺς παρόντας. Οὕτω Σαρνούσιοι δεθύντες εἰς Μακεδονίαν ἤχθησαν πλείους μυρίων.

13. Φίλιππος, διωκόμενος ὑπὸ Θρακῶν, παρήγγειλεν, ἐπειδὴ ὁ σαλπικτῆς φεύγειν σημήνη, τοῖς μὲν οὐραγοῦσι προβαλομένοις μένειν, τοῖς δὲ ἄλλοις φεύγειν· ὅπως τοὺς μὲν πολεμίους ἐπισήσειε διώκοντας, τοῖς δὲ οἰκείοις προλαβεῖν τῆς ὁδοῦ παράσχοι.

14. Φίλιππος, τὰς παρόδους τῆς Βοιωτίας Βοιωτῶν φυλατόντων· ἦν δὲ σενὸς ὄρους αὐχὴν· οὐκ ἐπὶ τοῦτον ὤρμησεν· ἀλλὰ τὴν τε χώραν πυρπολῶν, καὶ τὰς πόλεις πορθῶν φανερός ἦν. Βοιωτοὶ δὲ, οὐχ ὑπομένοντες ὄραν τὰς πόλεις πορθουμένας, κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους. Φίλιππος ὑποσρέψας διὰ τοῦ ὄρους διεξεπαΐσατο.

15. Φίλιππος τοῖς Μεθωναίων τείχεσι κλίμακας προσήγαγε· καὶ δι' αὐτῶν πολλοὺς Μακεδόνας ἀνεβίβασε πολιορκητάς. Ἐπεὶ δὲ ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τείχη, ἀφείλε τὰς κλίμακας, ὅπως, ἐλπίδα τοῦ καταβῆναι μὴ ἔχοντες, προθυμότερον τῶν τειχῶν κρατήσειαν.

16. Φίλιππος ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ὀρθηλίων χώραν· ἡ δὲ ἐστὶ φαραγγώδης, καὶ δασεῖα. Καταδυομένων τῶν βαρβάρων ἐς τὰ ἄλση, καὶ τοὺς θάμνους, θηρευτικάς κύνας πολλὰς ἐξήγαγεν· αἱ τοὺς πολεμίους ἐξίχνεύουσαι, τοὺς πλείους αὐτῶν ἐθήρευον.

17. Φίλιππος

17. Φίλιππος, Ἀμφίπολιν ἀπαιτούμενος ὑπὸ Ἀθηναίων, ἑμοῦ δὲ καὶ Ἰλλυριοῖς πολεμῶν, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλ' ἀφήκεν ἔλευθεραν. Ἀθηναῖοι δὲ ἠγάπησαν τὸ ἔλευθεραν ἀφεῖσθαι. Φίλιππος, ὅποτε τῶν Ἰλλυριῶν κρατήσας μείζω δύναμιν ἐκτίσατο, τηνικαῦτα πάλιν Ἀμφίπολιν κατέσχευε, Ἀθηναίων καταφρονήσας.

18. Φίλιππος ἐπολιόρκει Φαρκηδόνα πόλιν Θεσσαλικήν· Φαρκηδόνιοι παρέδωκαν τὴν πόλιν. Ὡς δὲ εἰσῆλθον οἱ Φιλίππειοι μισθοφόροι, περιπτάιουσιν ἐνέδρα· πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῶν σεγῶν καὶ τῶν πύργων ἔβαλλον, καὶ ἠκόντιζον. Φίλιππος πρὸς τὴν ἐνέδραν ὀξέως ἀντεστράτηγησεν. Ἦν τὰ ὀπίσθεν τῆς πόλεως ἔρημα, τῶν πολιτῶν συνδραμόντων ἐπὶ τὴν ἐνέδραν. Κατὰ ταῦτα τοὺς Μακεδόνας προσβάλλειν ἐκέλευσε, καὶ προστιθέσθαι κλίμακας. Ἀναβάντων δὲ ὑπὲρ τὸ τεῖχος, οἱ Φαρκηδόνιοι, τοῦ βάλλειν τοὺς μισθοφόρους ἀποσχόμενοι, σπουδῆ ἔθεον ἀμυνόμενοι τοὺς τειχοκρατοῦντας. Οἱ δὲ, πρὶν ἤκειν εἰς χεῖρας, ἤδη τῆς πόλεως ἐκράτουν.

19. Φίλιππος, ποθῶν κτήσασθαι Θεσσαλίαν, αὐτὸς μὲν φανερῶς οὐκ ἐπολέμει Θεσσαλοῖς. Πελινναίων δὲ πολεμούντων Φαρσαλίοις, καὶ Φεραίων Λαρισσαίοις, τῶν δὲ ἄλλων ἐς τούτους διηρημένων, αἰεὶ προσεβοήθει τοῖς καλοῦσι. Νικῶν δὲ, οὐκ ἀνασάτους ἐποίει τοὺς ἠττωμένους· ὄπλα οὐ παρηρεῖτο· τεῖχη οὐ κατέβαλε· τὰς ζάσεις ἔτρεφε μᾶλλον ἢ ἔλυεν· τῶν ἀσθενεσέρον ἐπεμελεῖτο· τοὺς δυνατωτέρους κατῆρει· τοῖς δήμοις φίλος ἦν· τοὺς δημαγωγοὺς ἐθεράπευεν. Τούτοις τοῖς στρατηγήμασι Φίλιππος ἐκράτησε Θεσσαλίας, οὐ τοῖς ὅπλοις.

20. Φίλιππος, πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ Κάρας ὄχυρόν χωρίον, ἐλεῖν οὐχ οἷός τε ὢν, ἀποχωρῆσαι βουλόμενος ἀσφαλῶς, καὶ τὰ ὄργανα τῆς πολιορκίας περισώσασθαι, νύκτα σκοτεινὴν παραφυλάξας, ἐκέλευσε τοῖς μηχανοποιοῖς διαλυεῖν μὲν τὰ ὄρ-

γανα· μιμῆσθαι δὲ κτύπον οἷος ἂν γένοιτο συμπηγνύντων. Οἱ δὲ ἐν ταῖς Κάραις, ἀκούσαντες τοῦ κτύπου, τὰς πύλας ἔνδοθεν ἀσφαλέςερον ἀπέκλειον, καὶ τοῖς μηχανήμασιν ἀντιμηχανήματα εὐτρέπιζον. Φίλιππος δὲ, περὶ ταῦτα ἀσχολουμένων, διὰ νυκτὸς αὐτοῖς μηχανήμασιν ἀφανῆς ἦν.

21. Φίλιππος ἐπολιόρκει Βυζαντίους, ἔχοντας οὐκ ὀλίγην χεῖρα συμμάχων. Τούτους ἀπολιπεῖν τὴν συμμαχίαν ἐτεχνάσατο, πέμψας αὐτομόλους ἀγγέλλοντας, ὡς αἱ πόλεις αὐτῶν ὑπὸ Φιλίππου πολιορκοῦντο, πέμψαντος ἄλλας δυνάμεις ἐκεῖ, καὶ οὐ μακρὰν ἀλώσεως αἱ πόλεις. Οἱ μὲν ταῦτα ἠγγελον· Φίλιππος δὲ φανερός ἦν διαπέμπων μέρη τῆς στρατιᾶς ἄλλο ἄλλαχοῦ εἰς δόκησιν, οὐκ ἐπὶ πράξιν. Οἱ σύμμαχοι, ταῦτα ὁρῶντες καὶ ἀκούοντες, ἀπολιπόντες Βυζαντίους, ἐπὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας ἐσέλλοντο.

22. Φίλιππος τὴν Ἀβδηριτῶν καὶ Μαρωνιτῶν καταλαβὼν ἐπανήει, καὶ ναῦς ἔχων πολλὰς, καὶ στρατιὰν πεζὴν ἄγων. Χάρης περὶ Νέαν πόλιν ἐναυλόχει, τριήρεις ἔχων εἴκοσι. Φίλιππος, ἐπιλεξάμενος τῶν νεῶν τέσσαρας τὰς ἀρίστα πλεούσας, ἐπλήρωσεν ἐρετῶν, ἀκμῆ καὶ τέχνη καὶ ῥώμῃ ἀρίστων· καὶ παράγγελμα ἔδωκε προαναχθῆναι τοῦ στόλου παντός, καὶ παραπλεῖν τὴν Νέαν πόλιν, οὐ πολὺ τῆς γῆς ἀπέχοντας. Οἱ μὲν παρέπλεον· ὁ δὲ Χάρης, ὡς ἀναρπασόμενος τὰς τέσσαρας ναῦς ἐπανήχθη ταῖς εἴκοσιν. Αἱ δὲ τέσσαρες, ἑλαφραὶ καὶ ἀρίστους ἐρέτας ἔχουσαι, ταχέως εἰς τὸ πέλαγος μετεωρίζονται. Τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Χάρητα συντεταγμένως διωκόντων, ἔλαθεν ὁ Φίλιππος, Νέαν πόλιν ἀσφαλῶς παραπλεύσας· Χάρης δὲ οὐδὲ τὰς τέσσαρας ναῦς κατέλαβεν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐστρατήγει πάντας ἀνθρώπους εἰς εὐνοϊαὺν ὑπάγεσθαι· καὶ δὴ διέγνω πάντας ἀντι βροτῶν, καὶ ἀνδρῶν, καὶ

φωτῶν, καὶ μερόπων, καὶ ἀνθρώπων, Ἀλέξανδρους καλεῖν.

2. Ἀλέξανδρος πολεμῶν, προσέταττε τοῖς στρατηγοῖς ξυρεῖν τὰ τῶν Μακεδόνων γένεια, ἵνα μὴ παρέχοιεν πρόχειρον λαβὴν τοῖς ἐναντίοις.

3. Ἀλέξανδρος, πολιορκῶν Τύρον, βουλόμενος μέγα χῶμα [πρὸς] τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων καταβαλεῖν, πρῶτος αὐτὸς κόφινον λαβῶν, χοῦ πληρώσας, προσήνεγκεν. Οἱ Μακεδόνες, ὡς εἶδον αὐτουργοῦντα τὸν βασιλέα, παραχρῆμα τὰς χλαμύδας ἀπορρίψαντες, τὰ χῶματα διὰ τάχους ἤγειραν.

4. Ἀλέξανδρος, Τύρω πολιορκίαν περιβαλὼν, ἐπ' Ἀραβίας ἐσέλλετο. Τύριοι, τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ καταφρονήσαντες, τῶν τειχῶν προελθόντες, τοῖς Μακεδόσι προσπεσόντες, ἐκράτουν πολλαχῆ. Παρμενίων Ἀλέξανδρον ἀνακαλεῖται. Ὁ δὲ, διὰ τάχους ἐπαυελθὼν, Μακεδόνων τοὺς ἐγκλίνοντας ἰδὼν, τοῖς ἠττωμένοις οὐκ ἐβοήθησεν· ἐς δὲ τὴν πόλιν, κενὴν ἀνδρῶν, ὀρμήσας κατὰ κράτος αἰρεῖ τὴν Τύρον. Τύριοι, τὴν πόλιν ἀλοῦσαν ἰδόντες, αὐτίκα σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα τοῖς Μακεδόσι προήκοντο.

5. Ἀλέξανδρος, Δαρείῳ παρατάσσεσθαι μέλλων, παράγγελμα τοῖς Μακεδόσιν ἔδωκεν· « Ἦν ἐγγὺς γένησθε τῶν Περσῶν, εἰς γόνυ κλίναντες, ταῖν χεροῖν διατρίβετε τὴν γῆν· ἦν δὲ ἡ σάλπιγξ ὑποσημήνη, τότε δὴ ἀνασάντες θυμῷ καὶ ῥώμῃ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλετε. » Οἱ μὲν δὴ Μακεδόνες οὕτως ἐποίησαν· οἱ δὲ Πέρσαι, σχῆμα προσκυνήσεως ἰδόντες, τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ὀρμὴν ἐξέελυσαν, καὶ ταῖς γνώμαις ἐγένοντο μαλακώτεροι. Δαρεῖος δὲ ἐκυδροῦτο, καὶ φαιδρὸς ἦν, ὡς ἀμαχεὶ κρατῶν. Οἱ Μακεδόνες, ὑπὸ τῷ συνθήματι τῆς σάλπιγγος ἀναπηδήσαντες, ῥυμηδὸν ἐμβάλλουσι τοῖς πολεμίοις, καὶ τὴν φάλαγγα ῥήξαντες, ἐς φυγὴν ἐτρέψαντο.

6. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις τὴν ὑσάτην μάχην Δαρείῳ παρατάσσετο. Μοῖρα Περσῶν οὐκ ὀλίγη περιελθόντες, τὰ σκευοφόρα

τῶν Μακεδόνων διήρπαζον. Ὁ Παρμενίων Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευε τοῖς σκευοφόροις βοηθεῖν. Ὁ δὲ, «Οὐδὲν (ἔφη) παραλύειν τῆς φάλαγγος χρὴ, ἀλλὰ τοῖς πολεμίσις αὐτοῖς μάχεσθαι· ἡττηθέντες μὲν γάρ, οὐκ ἔτι τῶν σκευοφόρων χρήσομεν· νικήσαντες δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἐξόμεν.»

7. Ἀλέξανδρος ἐκράτησε τῆς Ἀσίας. Οἱ Μακεδόνες ἦσαν ἐπαχθεῖς αὐτῷ καὶ βαρεῖς· καὶ πάντα, φασίν, αὐτοῖς ἐδιάζοντο παρ' αὐτοῦ γίνεσθαι. Ὁ δὲ προσέταξεν ὀπλισαμένους ἰδίᾳ σῆναι τοὺς Μακεδόνας· εἰς δὲ τὸναντίον τοὺς Πέρσας. Ἐπεὶ δὲ διέστησαν, «Ἐπιλέξασθε, ὦ Μακεδόνες (ἔφη), ὃν βούλεσθε τῶν ἡγεμόνων· ἐγὼ δὲ ἡγήσομαι τῶν Περσῶν. Ἦν μὲν νικήσητε, ποιήσω πάντα ὅσα ἂν κελεύητε, ἢν δὲ ἡττηθῆτε, μαθόντες ὅτι οὐδὲν αὐτοὶ δύνασθε, τὴν ἡσυχίαν ἄγετε.» Τὸ στρατήγημα ἐξέπληξε τοὺς Μακεδόνας· καὶ τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐγένοντο μετριώτεροι.

8. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρώτῃ παρατάξει πρὸς τοὺς Πέρσας, ὀρῶν ἐνδιδόντας ἤδη τοὺς Μακεδόνας, παριππεύων ἀνεβόα· «Ἐτι ἅπαξ ἐπαγάγωμεν, ἄνδρες Μακεδόνες, ἔτι γενναίως ἅπαξ.» Καὶ δὴ, τῆς ἐμβολῆς εὐρώσου γενομένης, ἐς φυγὴν ἐτράποντο οἱ βάρβαροι. Παρὰ τοσοῦτον ἡ νίκη γενέσθαι [λέγεται] τότε.

9. Ἀλέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πῶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ τὴν δύναμιν ἀντιπαρετάσσετο· καὶ διαβαίνειν ἀδύνατον ἦν. Ἀλέξανδρος ἄνω τοῦ ποταμοῦ ἀντιπαρεξῆγεν· καὶ ὁ Πῶρος ἄνω πάλιν. Ἀλέξανδρος τοῦ ποταμοῦ κάτω· καὶ ὁ Πῶρος ὁμοίως κάτω. Τοῦτο ἐγένετο καὶ πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ὡστε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγέλασαν τῆς δειλίας τῶν πολεμίων, καὶ συμπαραθέοντες ἐπαύσαντο, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἀποβῆναι τολμησόντων, οἱ τοςάκις οὐκ ἐθάρρησαν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὄξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὄχθας ἀναδραμῶν, ἐπιβάς πλοίων καὶ ζευγμάτων, καὶ διφθερῶν χόρτου

κεπληρωμένων, διέβη τὸν ποταμὸν, ἔξαπατήσας Ἰνδοὺς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίσῳ.

10. Ἀλέξανδρος κατέσρεψε τὴν Ἰνδῶν. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐφελκομένων λάφυρα Περσικὰ, καὶ πλοῦτον ὑπέρογκον ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς μάχην οὐκ ἀναγκαίαν ἰηγουμένων, τοσαῦτά γε κεκτημένων, πρώτας ὑπέπρησε τὰς βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τὰς τῶν ἄλλων. Οἱ Μακεδόνες, ἑλαφροὶ γενόμενοι, καὶ ἐν χρεῖα τοῦ πάλιν κτήσασθαι καταστάντες, ἐπὶ τὸν πόλεμον ὤρμησαν προθυμότερον.

11. Ἀλέξανδρος, Θρακῶν παρεσκευασμένων καταγόμεους ἀμάξας πολλὰς ἐπαφιέναι τοῖς Μακεδόσι, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἐκκλίνειν μὲν ὅσας δύναιτο· εἰ δὲ καταλαμβάνοικτο, κασιέντας αὐτοὺς πρὸς τὴν γῆν, ὑπερτιθέναι τὰς ἀσπίδας, ὅπως συμβαίνοια φερομέναις ταῖς ἀμάξαις ὑπερπηδᾶν. Τοῦτό τοι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πείρᾳ γενόμενον, ἤλεγξε τοῖς Θραξίν· ἀχρηστοὺς τὴν παρασκευὴν τῶν ἀμαξῶν.

12. Ἀλέξανδρος ἔλαβε Θήβας, τῆς δυνάμεως ἱκανὴν ἀποκρύψας, καὶ τάξας ἐπ' αὐτῆς Ἀντίπατρον· τὴν δὲ φανεράν αὐτὸς ἤγεεν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς τῶν τόπων. Θηβαῖοι δὲ ἐπεξῆλθον, καὶ πρὸς τὴν ὀρωμένην δύναμιν οὐκ ἀγεννῶς ἀντιπαρετάσσοντο. Ἀντίπατρος ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀναστήσας, κύκλῳ περιελθὼν, ἧ σαθρὸν καὶ ἀφύλακτον ἦν τὸ τεῖχος, ταύτη κατελάβετο τὴν πόλιν· καὶ σημεῖον ἤρεν. Ἀλέξανδρος ἰδὼν ἀνεβόησεν, ὡς ἤδη τὰς Θήβας ἔχει· Θηβαῖοι δὲ, εὐρώσως μαχόμενοι, ὡς εἶδον ἐπιστραφέντες ἐάλωκυῖαν τὴν πόλιν, ἔφευγον.

13. Ἀλέξανδρος ἡμιθωράκια τοῖς φεύγουσι στρατιώταις ἀντιθωράκων ἔδωκεν, ἵνα μένουτες μὲν, ἀσφάλειαν ἔχοιεν, τῶν κατὰ πρόσωπον κρυπτομένων· φεύγοντες δὲ, τὰ ὀπισθεν μέρη φυλάσσειν μὴ δύναιτο. Οὐ τοίουν· ἔφευγεν οὐδεὶς, γυμνωθῆναι δεδοικώς, ἀλλὰ πάντοτε ἐνίκων μένουτες.

14. Ἀλέξανδρος, ὅποτε παρὰ τῶν μάντεων ἤκουε καλὰ γεγονέναι τὰ ἱερά, περιφέρειν ἐκέλευε τὰ ἱερεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς στρατιώταις· ἵνα μὴ μόνον ἀκούοντες, ἀλλὰ καὶ ὄρωντες, ἀγαθὰς ἔχοιεν περὶ τοῦ κινδύνου τὰς ἐλπίδας.

15. Ἀλέξανδρος, διαβάς ἐς τὴν Ἀσίαν, Μέμνονα στρατηγούντα Πέρσαις ὑποπτον ἐποίησε, προστάξας τοῖς Μακεδόσιν ἐξιούσιν ἐπὶ τὰς προνομὰς ἀπέχεσθαι τῶν τοῦ Μέμνονος χωρίων.

16. Ἀλέξανδρος, Γρανικὸν διαβαίνων, Πέρσας ἐξ ὑπερδεξιῶν ἐπιόντας αὐτοῦς, αὐτὸς ἐπὶ δόρυ τοὺς Μακεδόνας ἀναγαγὼν, ὑπερεκέρασεν· ἡ δὲ φάλαγξ προσπεσοῦσα, τοὺς πολεμίους ἐτρέψατο.

17. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις παρετάσσετο. Δαρεῖος τὸ μεταίχιμον τῆς συμβολῆς τριβόλοις κατέσπειρε. Τοῦτο δὴ συνιδῶν ὁ Μακεδὼν, τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγούμενος, ἐπὶ δόρυ παρήγγειλεν ἀκολουθεῖν· ὅπως περιέλθοι τὸν τόπον, τὸν κατεσπαρμένον ταῖς τριβόλοις· ὁ δὲ Πέρσης, ἀντιπαράγειν πειρώμενος ἐπ' ἀσπίδα, διέσπα συνεχῶς τὴν ἵππον. Τοῖς διασπάσμασιν ἐμβαλὼν Ἀλέξανδρος, ὁμοίως δὲ καὶ Παρμενίων ἀπὸ τοῦ λαιοῦ, τὰς μὲν τριβόλους ἐξένευσαν, τοὺς δὲ πολεμίους φεύγειν ἠνάγκασαν.

18. Ἀλέξανδρος, Τίγριν διαβάς, Περσῶν τὴν χώραν καταπιμπράντων, ἔπεμψε τοὺς κατὰ κράτος διώξοντας, ἵν' ἀγαπητῶς αἰρούμενοι σώξασθαι, τὴν χώραν ἀκέραιον καταλίπειν.

19. Ἀλέξανδρος ἐν Ὑρκανίᾳ, πυθόμενος μοχθηρὰ περὶ αὐτοῦ λογοποιεῖν τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοὺς Ἕλληνας, συναγαγὼν τοὺς φίλους, ἔφη βούλεσθαι γράμματα πέμπειν οἴκαδε, δηλώσοντα ὡς ἐπανήξει μετὰ χρόνον ἐτῶν τριῶν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τοὺς φίλους ἐκέλευε τοῖς οἰκείοις ἐπιστέλλειν. Οἱ μὲν δὴ πάντες ἔγραψαν. Ἐπεὶ δὲ οἱ γραμματοφόροι τρεῖς ἀπεῖχον σαθροῦς, ἀνακαλεσάμενος αὐτοῦς, λύσας τὰς ἐπιστολάς ἔμαθε τί φρονοῦντες ἕκαστοι διέτελλον.

20. Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῆς Ἰνδικῆς ἐχυρῷ προσεκάθητο. Φοβηθέντες Ἴνδοι, συνέθεντο μεθ' ὀπλων ἐξελθεῖν. Οἱ μὲν, ἐξελθόντες, λόφον ἕτερον κατελάβοντο, καὶ φυλακὰς καθίσταντο· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπῆγε τὴν δύναμιν, τῶν Ἰνδῶν ἐπιβουμένων τὰς συνθήκας. Ὁ δὲ περὶ ἐξόδου μὲν ὡμολόγει συντεθεῖσθαι· περὶ δὲ ἀφέσεως μηδὲν ὑπεσχῆσθαι.

21. Ἀλέξανδρος, Πιττακοῦ, ὃς ἦν ἀδελφιδοῦς Πῶρου, λοχῶντος κατὰ τὴν ὁδόν, ἧ σενὸς ἦν αὐλῶν, μῆκος μὲν ἰκανῶς ἐκτεταμένος, πλάτος δὲ συνεσαλμένος ἄχρι τεσσάρων σαθίων· καὶ διέξοδος σενῆ παντάπασιν· ἐν τοιαύτῃ χωρίου φύσει, τῆς ἵππου διφραλαγγίαν ποιήσας, πράξει, παραγγείλας ἐφ' ἡμίαν, καὶ παρὰ τὴν κίνησιν ἕκαστον ἔπεσθαι τῷ ἡγουμένῳ· καὶ γενομένων μὲν τῶν ἐναντιῶν κατὰ τὸ δεξιὸν ἐπιστρέφειν ἐπὶ ὄρου, καὶ τοῦ λοιποῦ ἐξ ἡμίας παρεμβαλλεῖν· ὅταν δὲ τῆς δεξιᾶς πορείας τὴν οὐραγίαν ἴδωσιν, ἐπάγειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους· ταῦτα παραγγείλας, ὀρθίαν αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὥστε γνώμονι σχῆμα παραπλήσιον ἦν. Ὅπότε οὖν οἱ τοῦ λαιοῦ μέρους, τὴν δεξιάν οὐραγίαν ἰδόντες, ἀλαλάξαντες προσῆγον, ὁμοίως καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐφ' ἡμίαν στρέφοντες ἐπῆγον τοῖς Ἰνδοῖς. Οἱ δὲ, συγκλεισθῆναι φοβηθέντες, ὠρμησαν ὁμοῦ πάντες ἐπὶ τὴν σενὴν ἐξοδόν· ὥστε οἱ μὲν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἀνηροῦντο, οἱ δὲ πλείους ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι διεφθείροντο.

22. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ πρὸς Πῶρον μάχῃ, τὸ μὲν ἵππικὸν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἔταξεν ἐν μετώπῳ, τὸ δὲ λοιπὸν ἐν ἐπικαμπίῳ· τὴν δὲ φάλαγγα καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τοῦ λαιοῦ κέρως ἔστησε. Καὶ ἀπὸ τούτων ἐπικαμπίον ἔταξε. Πῶρος δὲ, πολλοὺς ἐλέφαντας ἀντιπαρατάξας, αὐτὸς μὲν κατὰ τὸ λαιὸν ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ἐλέφαντος ἦν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐλέφαντας ἐκ διαστήματος πεντήκοντα ποδῶν μέχρι τοῦ δεξιοῦ κέρως ἔστησε· τὰ δὲ μέσα τῶν θηρίων ἀνδράσι πεζοῖς ἀνεπλήρωσεν. Ὡστε ἦν τὸ σχῆμα τείχει

μεγάλῳ παραπλήσιον· οἱ μὲν ἐλέφαντες εὐοικότες πύργοις, οἱ δὲ πεζοὶ μεσοπυργίαις. Ἐνθα δὲ παραγγείλας Ἀλέξανδρος τοὺς πεζοὺς ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, αὐτὸς εἰς τὴν ἵππον ἐπὶ θόρῳ σφοδρότερον ἤλασεν, βουλόμενος ὑπερκεράσαι τοὺς ἐναντίους. Τοῦτο φυλασσόμενος Πῶρος, ἀντιπαρήγε. Τῷ δὲ μὴ φθάνειν τὰ θηρία διέσπα κατὰ πολλὰ τὴν τάξιν. Τῶν Μακεδόνων τοῖς διασπάσμασιν ἐμπιπτόντων, ἠναγκάζετο κατὰ πρόσωπον ἐπιστρέφω ἀγωνίζεσθαι. Ἐν τούτῳ φθάνουσι οἱ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἵππεῖς ἐκπεριελθόντες· καὶ κατὰ νότου συνελάσαντες τοὺς Ἰνδοὺς τελεωτάτην νίκην ἀνείλοντο.

23. Ἀλέξανδρος, Θεσσαλῶν τὰ Τέμπη φυλασσόντων, τῆς Ὀσσης τὰς ὄρθιους πέτρας ὑπορύξας, καὶ προσπλάσας βαθμίδας μικρὰς, διὰ τούτων αὐτὸς τε καὶ οἱ Μακεδόνες ἀκροβατοῦντες ἀνέπτησαν ἐπὶ τὰς κορυφὰς, καὶ τὴν Ὀσσαν ὑπερβάντες Θεσσαλίαν εἶχον· Θεσσαλοὶ δὲ τὰ σενὰ τῶν Τεμπῶν ἐφύλασσον. Ἔτι νῦν τοῖς διαδεδύουσι τὰ Τέμπη, πάρεςιν ὄραν τὰς πέτρας τῆς Ὀσσης κλιμακῆδὸν ὠκοδομημένας· καλοῦσι δὲ αὐτάς, τὴν Ἀλεξάνδρου Κλίμακα.

24. Ἀλέξανδρος ἐν μὲν τοῖς Μακεδόσιν ἢ ἐν τοῖς Ἕλλησι δικάζων, μέτριον καὶ δημοτικὸν ἔχειν τὸ δικαστήριον ἐδοκίμαζεν· ἐν δὲ τοῖς βαρβάροις, λαμπρὸν καὶ στρατηγικόν, ἐκπλήσσω τοὺς βαρβάρους, καὶ τῷ τοῦ δικαστηρίου σχήματι. Ἐν γοῦν Βακτρίοις, καὶ Ὑρκανίοις, καὶ Ἰνδοῖς δικάζων, εἶχε τὴν σκηνὴν ὡς πεποιημένην. Ἡ σκηνὴ τὸ μέγεθος ἦν κλιῶν ἑκατόν· χρύσειοι κίονες ὑπετίθεντο αὐτῇ πενήκοντα· ὑπερτείνοντες οὐρανόσκιον διάχρυσον, ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι, τὸν ἄνω τόπον ἐσκέπαζον. Πέρσαι μὲν πρῶτοι πεντακῶσιοι μηλοφόροι περὶ τὴν σκηνὴν ἐντὸς ἴσαντο, πορφυραῖς καὶ μηλίαις ἐσθῆσι ἐξησκημένοι· μετὰ δὲ τοὺς μηλοφόρους, τοξόται τὸν ἵσον ἀριθμὸν ἔχοντες, ταῖς ἐσθῆσι διήλλαττον. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φλόγινα,

οὐκ ἀνέειπε, οἱ δὲ ὑσγίνοβαφῆ περιεβέβλητο. Τούτων προ-
 ἔσαντο Μακεδόνες ἀργυράσπιδες πεντακόσιοι, τῶν μεγίστων ἀν-
 ἄρῶν· κατὰ δὲ τὸ μέσον τῆς σκηπῆς, ὁ χρυσοῦς ἔκειτο. Θρόνος,
 ἐφ' οὗ προκαθήμενος ἐχρημάτιζεν. Οἱ σωματοφύλακες ἐφεστή-
 κεσαν ἐκατέρωθεν τοῦ βασιλέως δικάζοντος. Ἐν κύκλῳ τῆς σκηπῆς
 τὸ τῶν ἐλεφάντων ἄγλημα δισκευασμένον ἐφεστήκει, καὶ Μακε-
 δόνες χίλιοι σολᾶς Μακεδονικᾶς ἔχοντες. Ἐπὶ τούτοις πεντακό-
 σιοι Σούσιοι πορφυροσχήμονες· καὶ μετὰ τούτους ἐν κύκλῳ
 πάντων Πέρσαι μύριοι, πάντων οἱ κάλλιςοι, καὶ μέγιστοι, κε-
 καλλωπισμένοι παντὶ κόσμῳ Περσικῶ, πάντες ἀκινάκας ἔχοντες.
 Τοιόνδε ἦν Ἀλεξάνδρου τὸ δικαστήριον ἐν τοῖς βαρβάροις.

25. Ἀλέξανδρος, τὴν ἀνυδρον ὀδεύων, αὐτὸς τε ὑπὸ δίψους
 ἐπόνει, καὶ οἱ Μακεδόνες. Οἱ κατάσκοποι τῆς χώρας, ἐν κοίλῃ
 πέτρᾳ σμικρὸν ὑδάτιον εὐρόντες, τοῦτο βαλόντες ἐπὶ κράνος
 Ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. Ὁ δὲ, τῇ σρατιᾷ δείξας, ὡς εὐθυμεῖν
 χρῆ, φανέντος ὑδατος, αὐτὸς μὴ πιὼν ἐξέχεε τὸ κράνος πάντων
 ὀρώντων. Οἱ Μακεδόνες ἀλαλάξαντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι
 τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὸ δίψος εὐρώσως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ βασι-
 λέως ἐγκράτειαν.

26. Ἀλέξανδρος ἐπὶ ποταμὸν *τὸν* Τίγγριν φθάσαι Δαρειῶν
 ἠπεύγετο. Πανικὸν ἀπὸ τῆς οὐραγίας διήξε τὴν σρατιάν πᾶσαν.
 Ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τῷ σαλπικτῆ ὑποσημῆναι σημεῖον ἀφο-
 δίας· τοῖς δὲ πρωτοστάταις τῶν πεζῶν θέσθαι τὰ ὄπλα πρὸ τῶν
 ποδῶν, καὶ τοῦτο φράζειν τοῖς μετ' αὐτούς. Καὶ δὴ πάντες
 ἐφεξῆς τοῦτο ποιήσαντες, ἔμαθον τὴν αἰτίαν τοῦ φόβου. Τὸ μὲν
 πανικὸν ἐλέλυτο· οἱ σρατιῶται δὲ, ἀράμενοι τὰ ὄπλα, προήεσαν.

27. Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις Δαρειῶν ἐνίκησεν. Φρασαόρτης,
 Δαρειῶν συγγενῆς, πολλὴν χεῖρα Περσικὴν ἔχων, ἐφύλαττε τὰς
 Σουσιδάς πύλας. αἱ δὲ ἄρα εἰσὶν ὄρη σενά καὶ ὑψηλά. Τούτοις
 προσβάλλοντας τοὺς Μακεδόνας εὐκόλως ἀπεκρούοντο οἱ θάρ-

βαροι, σφενδόνας, βέλη, πέτρους ἀφιέντες· ὥστε ἀνακαλέσας αὐτούς Ἀλέξανδρος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων χάρακα ἐβάλετο. Ἦν δὲ λόγιον Ἀπόλλωνος, ὡς ἄρα ξένος Λύκος ἡγεμῶν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ τῆς κατὰ Περσῶν γενήσαιοτο. Πρόσεισε δὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βουκόλος, θηρείαν ἔχων σολήν, ὁμολογῶν ὅτι Λύκος ἦν, καὶ ὡς κύκλῳ τῶν ὀρῶν ἀτραπὸς εἴη τῷ συνηρεφεῖ τῆς ὕλης ἀποκεκρυμμένη, αὐτῷ δὲ μόνῳ γιγνώσκοντο διὰ τὴν τῶν βοῶν νομὴν. Ἀναμνησθεὶς Ἀλέξανδρος τοῦ μαντείου, πιστεύει τῷ βουκόλῳ. Τὴν μὲν δὴ πᾶσαν στρατιάν ἐκέλευσεν ἐν στρατοπέδῳ μένειν· καὶ πολλὰ πυρὰ ἀνακαίειν, ἐφελκομένους τὴν τῶν Περσῶν ὄψιν. Φιλώτας δὲ καὶ Ἡφαισίωνι παράγγελμα δοὺς ἀπόρρητον, ὁπόταν κατὰ κορυφῆς τῶν ὀρῶν ἴδωσι τοὺς Μακεδόνας ἐκφανέντας, αὐτοὺς κάτωθεν προσβάλλειν, αὐτὸς τοὺς ὑπασπιστὰς ἄγων, καὶ μίαν ὀπιτῶν φάλαγγα, καὶ τὸ Σκυθικὸν τοξικὸν ὅσον ἦν, διὰ τῆς ἀτραποῦ τῆς λεπτιῆς, ὀγδοήκοντα στάδια προελθὼν ἠὺλίσσατο, πυκαζόμενος ὕλη δασυτάτη. Μέσης δὲ νυκτὸς περιελθὼν ἐπέστη τοῖς πολεμίοις καθεύδουσιν. Ἀρχομένης δὲ ἡμέρας, αἱ σάλπιγγες ἐσήμαινον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρῶν. Ἡφαισίων δὲ καὶ Φιλώτας, τοὺς ἐκ τοῦ χάρακος Μακεδόνας προσῆγον. Οἱ Πέρσαι, μέσοι τῶν ἄνωθεν πολεμίων καὶ τῶν κάτωθεν ἀποληφθέντες, οἱ μὲν ἐκτείναντο, οἱ δὲ κατεκρημνίζαντο, οἱ δὲ ἐξωγρεύοντο.

28. Ἀλέξανδρος ὡρα θέρους ἤγε τὴν στρατιάν παρὰ ποταμὸν, προσκειμένων πολεμίων. Ὀρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας διψῶντας, καὶ ἀφορῶντας εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ἵνα μὴ πίνοντες διαλύσειαν τὰς τάξεις, μηδὲ τὸ τῆς ἀδοιπορίας τάχος διακόψειαν, τὸν κήρυκα ἐκέλευσεν εἰπεῖν, « Ἀπεχώμεθα τοῦ ποταμοῦ· θανατῶδες ἔχει τὸ ὕδωρ. » Οἱ μὲν φοβηθέντες ἀπέσχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐτάχυνον. Ἀλέξανδρος δὲ διανύσας, καὶ στρατοπεδεύσας, αὐτὸς μετὰ τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ φανερώς ἔπιεν.

Γελάσαντες οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοήσαντες, ἀδεῶς ὑθρεύσαντο ἐκ τοῦ ποταμοῦ πάντες.

29. Ἀλέξανδρος ἐνέβαλεν εἰς τὴν Σογδιανῶν χώραν. Ἡ δὲ ἐστὶ πᾶσα τραχεῖα καὶ δύσβατος· πέτρα δὲ κατὰ μέσσην ἀνατείνει ὄρνιθων τοῖς πτηνοῖς [μόνοις] βᾶσιμος. Ἐν κύκλῳ δὲ ὕλη θαλασσεῖα καὶ πυκνή, τοὺς ἀδάτους κρημνοὺς ἀδατωτέρους εἰργάζετο. Τὴν πέτραν Ἀριομάξης μετὰ πολλῆς χειρὸς καὶ καρτερᾶς Σογδιανῶν κατελάβετο, πηγὰς ὕδατος ἔχων ἔνδον, καὶ παρασκευὴν σιτιῶν ἄφθονον. Ἀλέξανδρος περιππασάμενος, καὶ καταμαθὼν τὰς φύσεις τῆς πέτρας, ἐκέλευσε τριακοσίους λογάδας νεανίας, οἷς ἦν ἄσκησις καὶ τέχνη κρημνοβατεῖν, ἀόπλους κατόπιν τῆς πέτρας διὰ πυκνῆς ὕλης ἀνέρπειν, καὶ λεπτοῖς καλοῖς ἀνιμᾶν ἀλλήλους· ἐπειδὴν δὲ τῶν κορυφῶν κρατήσωσιν, ζώνας λευκάς, ἃς εἶχον, λυσαμένους, κοντοῖς εὐμήκεσι περιάψαι, καὶ τούτους ὑπὲρ τὴν ὕλην ἀνατείνειν, ὥστε ἀθρόας καὶ λαμπράς τὰς ζώνας ἐπὶ πλείστον τινασσομένας, καὶ τοῖς ἄνω βαρβάρους, καὶ τοῖς κάτω Μακεδόσιν, ὁρᾶσθαι. Οἱ μὲν δὴ κρημνοβάται σὺν πολλῷ πόνῳ κατὰ κορυφὴν ἀνίσχοντος ἡλίου τὰς ζώνας ἀνέσεισαν· οἱ δὲ Μακεδόνες μέγα καὶ λαμπρὸν κάτωθεν ἠλάλαξαν· ὁ δὲ Ἀριομάξης ἐκπλαγεὶς, ὡς πάσης τῆς στρατιᾶς ἀναθαινούσης, καὶ ὡς ἤδη κατὰ κορυφῆς ἐάλωκώς, αὐτόν τε καὶ τὴν πέτραν παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ, θειοτέραν αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ τὴν τύχην ἠγούμενος.

30. Ἀλέξανδρος Καθαίους, μοῖραν Ἰνδῶν, ἐξ ἀπονοίας ἀντίφασαν, ἠβηθὸν ἔκτεινε, καὶ πόλιν αὐτῶν Σάγγαλα τὴν καρτερωτάτην κατέσκαψεν. Εἶλε τοὺς Ἰνδοὺς φήμη πονηρὰ ὡς Ἀλεξάνδρου φονικῶς καὶ βαρβαρικῶς πολεμοῦντος. Ὁ δὲ, μεταβάλλειν τὴν δόξαν βουλόμενος, ἄλλην πόλιν *διὰ* τῆς Ἰνδίας ἐλὼν, ὁμήρους λαθῶν, σπεισάμενος, ἐπὶ τρίτην πόλιν ἦλθεν εὐμεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, τάξας πρὸ τῆς φάλαγγος τοὺς ὁμήρους.

γέροντας, παιδᾶς, γυναῖκας. Οἱ δὲ, τοὺς ὁμοφύλους γνωρίσαντες, καὶ τὰ ἔργα τῆς Ἀλεξάνδρου φιλανθρωπίας ὀρῶντες, ἀνοίγουσίν τε τὰς πύλας, καὶ μετὰ ἱκετηριῶν αὐτὸν ἐδέξαντο. Αὐτίκα ἡ φήμη διαδραμοῦσα ἔπεισεν Ἰνδοὺς ἐκόντας Ἀλέξανδρον δέχεσθαι.

31. Ἀλέξανδρος τὴν Κοσσαίων χώραν εἴωρα τραχεῖάν τε καὶ ὄρη ὑψηλά, καὶ ἀπρόσιτα, καὶ πλῆθος ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνδρῶν δοκίμων. Οὐ τοίνυν ἐλεῖν ἐλπίς ἦν· ἤκέτις ἀγγέλλων, « Ἡφαιζίων ἐν Βαβυλῶνι τέθνηκεν. » Ὁ δὲ, κοινὸν πένθος ἐπαγγείλας, ἐπὶ τὴν Ἡφαιζίωνος ταφὴν ἠπεύγετο. Οἱ σκοποὶ τῶν Κοσσαίων, ἀναξευγνύοντας ὡς εἶδον αὐτοὺς, διεσπάρησαν. Ἀλέξανδρος, νύκτωρ ἰππέας πέμψας, τὴν ἐς τὰ ὄρη πάροδον ἀφύλακτον κατέλαβετο· καὶ τῆς ὁδοιπορίας ἀποκλίνας, ἐπιφανεῖς τοῖς ἰππεῦσι, σὺν αὐτοῖς τὴν Κοσσαίων χώραν ἐχειρώσατο. Τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ Ἡφαιζίωνι λύπης παρηγόρημα φασὶν Ἀλεξάνδρῳ γενέσθαι.

32. Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Περσῶν βασιλείοις ἀνέγνω τὸ βασιλέως ἄριστον καὶ δεῖπνον, ἐν κίονι χαλκῷ γεγραμμένον· ὅπου καὶ οἱ ἄλλοι νόμοι, οὓς ἔγραψε Κῦρος. Εἶχε δὲ οὕτως. Πυραμίνων ἀλεύρων καθαρῶν τετρακόσιας ἀρτάβας· ἡ δὲ ἀρτάβη ἡ Μηδικὴ μέδιμνός ἐστιν Ἀττικός. Τῶν δὲ δευτέρων ἀλεύρων μετὰ τὰ καθαρὰ τριακόσiai ἀρτάβαι· καὶ τῶν τρίτων τριακόσiai ἄλλαι ἀρτάβαι. Πυραμίνων μὲν ἀλεύρων τῶν πάντων ἀρτάβαι εἰς τὸ δεῖπνον χίλιαι. Κριθαμίνων δὲ ἀλεύρων τῶν κάρτα-καθαρῶν διακόσiai ἀρτάβαι. Τῶν δὲ δευτέρων τετρακόσiai· καὶ τῶν τρίτων τετρακόσiai. Τὸ σὺμπαν δὲ τῶν κριθαμίνων ἀλεύρων χίλιαι ἀρτάβαι. Χόνδρου δὲ ἐξ ὀλυρῶν πεποιημένου διακόσiai ἀρτάβαι, Παιπάλης ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης εἰς κυκεῶνα δέκα ἀρτάβαι. Καρδάμου κεκομμένου σεσησμένου λεπτοῦ.... πτισάνης δέκα ἀρτάβαι· σινήπιος σπέρματος, τρίτον μέρος ἀρτάβης. Πρόβατα, οἱ ἄρσενες τετρακόσιοι· βόες ἑκατόν· ἵπποι τριάκοντα. Χῆνες σιτευτοὶ τετρακόσιοι· τρυγόνες τριακόσiai· ὀρνίθια παντ-

τοδαπὰ μικρὰ ἑξακόσια· ἄρνες τριακόσιοι· νεοσσοὶ χηνῶν ἑκατὸν·
δορκάδες τριάκοντα. Γάλακτος αὐθήμερινοῦ δέκα μάρια· μάρια
ἐσὶ δέκα χόες Ἄττικοί. Ὄξυγάλακτος ἠδυσμένου δέκα μάρια.
Σκορόδων τάλαντον σαθμῶ· κρομμύων ἡμιτάλαντον σαθμῶ
τῶν ὄριμῶν. Φύλλου ἀρτάβη. Ὄπου σιλφίου δύο μναῖ· κυμίνου
ἀρτάβη· σιλφίου τάλαντον σαθμῶ. Ἱεροῦ ἐκ μήλων γλυκέος τέ-
ταρτον μέρος ἀρτάβης· κυκεῶνος ἐκίδων ὀξέων ἀρτάβη, κηροῦ
ἐκ κυμίνου τέταρτον μέρος ἀρτάβης. Σταφίδος μελαίνης τρία
τάλαντα σαθμῶ· κνήκου ἄνθους τρεῖς μναῖς σαθμῶ· μελαν-
θίου τρίτον μέρος ἀρτάβης· διαρρίνους σπέρμα δύο καπέτιες·
σησάμων καθαρῶν δέκα ἀρτάβαι. Γλεύκου ἐξ οἴνου πέντε
μάρια· Ραφανίδων ἐψανῶν.... γογγυλίδων ἐσκευασμένων ἐν ἄλμῃ
πέντε μάρια· καππάρεως ἐσκευασμένης ἐν ἄλμῃ, ἐξ ἧς τὰς
ἀδυρτάκας ποιῶσι, πέντε μάρια· ἄλῶν δέκα ἀρτάβαι. Αἰθιο-
πικοῦ κυμίνου ἐξ καπέτιες· ἢ δὲ καπέτις ἐσὶ χοῖνιξ Ἄττική.
Ἄνηθον αὔον, τριάκοντα μναῖς ἔλκον. Σελίνου σπέρματος τέσ-
σαρες καπέτιες. Ἐλαίου σησαμίνου δέκα μάρια· ἐλαίου ἀπὸ
γάλακτος πέντε μάρια· ἐλαίου ἀπὸ τερμίνθων πέντε μάρια·
ἐλαίου ἀκανθίνου πέντε μάρια· ἐλαίου ἀπὸ ἀμυγδαλῶν τῶν
γλυκέων τρεῖς μάρια. Ἀμυγδαλῶν αὔων τῶν γλυκέων τρεῖς ἀρ-
τάβαι. Οἴνου πεντακόσια μάρια. Ὄταν δὲ ἦ ἐν Βαβυλῶνι, ἢ ἐν
Σούσοις, τὸν μὲν ἡμίσεια ἐκ τῶν φοινίκων οἶνον παρέχει, τὸν δὲ
ἡμίσεια ἀμπέλινον. Ξύλων διακόσια ἄμαξαι· ὕλης ἑκατὸν ἄμα-
ξαι· τοῦ ὕοντος μέλιτος ἑκατὸν παλάθαι τετράγωνοι ἀνὰ δέκα
μναῖς ἔλκουσαι. Ὄταν ἐν τῇ Μηδικῇ ἦ, ταῦτα δίδωσι. Κνήκου
σπέρματος τρεῖς ἀρτάβαι. Κρόκου δύο μναῖς ἔλκοντος σαθμῶ.
Ταῦτα μὲν εἰς δεῖπνόν τε καὶ ἄρισον ἀναλίσκεται. Διαδίδωσι
δὲ πυραμίνων ἀλεύρων τῶν καθαρῶν πεντακοσίας ἀρτάβας· κρι-
θαμίνων δὲ καθαρῶν ἀλεύρων χιλίας ἀρτάβας· καὶ τῶν δευ-
τέρων χιλίας ἀρτάβας. Σεμιδάλεως πεντακοσίας ἀρτάβας· χόν-

θρου τοῦ ἐκ τῶν ὀλυρῶν πεντακοσίας μάριας· κριθὰς τοῖς κτή-
νεσι διςμυρίας ἀρτάβας· ἀχύρων μυρίας ἀμάξας. Κάρφους πεν-
τακισχιλίας ἀμάξας· ἐλαίου σησαμίνου διακοσίας μάριας· ὄξους
ἐκατὸν μάριας· καρδάμου κεκομμένου λεπτοῦ τριάκοντα ἀρτά-
βας. Ταῦτα μὲν πάντα διαδίδωσι ταῖς στρατιαῖς ὅσα εἴρηται.
Βασιλεὺς δὲ σὺν τῷ ἀρίστῳ καὶ τῷ δεῖπνῳ, καὶ οἷς * ἀναλίσκει *
διαδίδωσι, τοσαῦτα ἀναλίσκει τῆς ἡμέρας. Ταύτην τοῦ δεῖπνου
τὴν παρασκευὴν οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες ἀναγνόντες ἐθαύμα-
σαν ὡς εὐδαίμονα· Ἀλέξανδρος δὲ κατεγέλασεν, ὡς κακοδαίμο-
νος, καὶ μακρὰς ἀσχολίας ἐχούσης· ὥστε καὶ τὸν κίονα, ἐν ᾧ
ταῦτα ἐγέγραπτο, καθελεῖν προσέταξεν, εἰπὼν πρὸς τοὺς φί-
λους· « Οὐδαμῶς συμφέρει τοῖς βασιλεῦσιν οὕτως ἀσώτως
δειπνεῖν διδάσκεσθαι· ἀνάγκη γὰρ τῇ πολλῇ ἀσωτείᾳ καὶ τρυφῇ
πολλὴν ἀνανδρίαν ἔπεσθαι· ὁράτε δὲ καὶ τοὺς τηλικούτων δεῖ-
πνων πιμπλαμένους, ἐν ταῖς μάχαις ταχέως ἠττωμένους. »

Κ Ε Φ. Δ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

1. Ἀντίπατρος, ἐν τῇ Τετραχωριτῶν στρατεύων, ἔταξε
τὸν χόρτον τῶν ἵππων ἐμπρῆσαι, τὸν περὶ τῆ σκηνῆ. Οἱ μὲν
ἐνέπρησαν· ὁ δὲ σαλπικτῆς ἐσήμηνεν· οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ
τὴν σκηνὴν ἠθροίζοντο, μετέωρα ἔχοντες τὰ δόρατα. Ταῦτα
ιδόντες οἱ Τετραχωρίται, καταπλαγέντες ἐξέλιπον τὸ χωρίον·
ἀμαχεὶ δὲ Ἀντίπατρος ἐκράτησεν.

2. Ἀντίπατρος τὸν Σπερχειὸν διαβῆναι ἠβούλετο. Θετταλῶν
δὲ ἱππέων κωλύοντων διαβαίνειν, ὁ μὲν τὴν δύναμιν ἀπήγαγεν
εἰς τὴν αὐτοῦ στρατοπεδείαν, καὶ παρήγγειλε τοῖς Μακεδόσι
μένειν ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ τὰ σκευοφόρα μὴ λύειν. Οἱ Θετταλοὶ
δὲ ἐς τὴν Λαμίαν ἀφιππεύσαντες, ἠριστοποιοῦντο κατὰ τὰς
οἰκίας. Ἀντίπατρος τὸν ποταμὸν φθάσας διεβίβασε τὴν δύναμιν,

πρὶν ἐκβοηθῆσαι Θετταλοὺς, καὶ κατελάβετο τὴν Λαμίαν προσπεσών.

3. Ἀντίπατρος ἐν Θετταλία, βουλόμενος φαντασίαν τοῖς πολεμίοις παρασχεῖν ἰππέων πολλῶν, συναγαγὼν ὄνους πολλοὺς καὶ ἡμίονους, συνέταξεν εἰς Ἴλας, καὶ ἀνεβίβασεν ἄνδρας ὄπλισιν ἰππικὴν ἔχοντας· προσέταξε δὲ ἐκάστη ἴλη τὸν πρῶτον ζυγὸν ἀληθινῶν ἰππέων. Τούτους ὀρώντες οἱ πολέμιοι, καὶ τοὺς ἐπομένους ἰππεῖς εἶναι νομίσαντες, καταπλαγέστες ἔφυγον. Τούτῳ στρατηγήματι καὶ Ἀγησίλαος ἐχρήσατο πρὸς Ἀέροπον ἐν Μακεδονία, καὶ Εὐμένης πρὸς Ἀντίγονον ἐν Ἀσία.

ΚΕΦ. Ε.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ.

1. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ, μετὰ τὴν ἐν Ἰσσοῦ μάχην, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου πεμφθεὶς εἰς Δαμασκὸν ἐπὶ τὴν ἀποσκευὴν τῶν Περσῶν, συνῆψε τοῖς σκευοφόροις· ἐπεὶ δὲ οἱ βάρβαροι φοβηθέντες ἔφευγον, ἐννοήσας Παρμενίων ὅτι μὴ δύναται διασῶσαι τοσαύτην ἀποσκευὴν, τῶν κομιζόντων βαρβάρων φυγόντων, τρεῖς Ἴλας ἰππέων πέμψας πρὸς αὐτοὺς, ἐκήρυξεν, «Ὅς ἂν μὴ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶ λάβηται τῶν ἰδίων ὑποζυγίων, φονευθήσεται.» Τοῦτο τὸ κήρυγμα οἱ βάρβαροι δεῖσαντες αὐτοὶ προσήλθον τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ τὴν ἀποσκευὴν διεκόμισαν.

ΚΕΦ. 5.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ.

1. ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ἐκράτησε Κορίνθου τοιῶδε στρατηγήματι. Ἀλέξανδρος ὁ κατέχων Ἀκροκόρινθον ἐτελεύτησεν· ἦν αὐτῷ θυγάτηρ Νίκαια, ἡλικίας ἄλις ἔχουσα. Ταύτην Ἀντίγονος τῷ υἱῷ Δημητρίῳ μνησεύεται. Ἡ δὲ ἀσμένη μεираκίῳ βασιλεῖ πρὸς γάμον αὐτὴν ἐπέδωκεν. Ἦν θυσιά μεγαλοπρεπής· πανηγυρὶς Ἑλληνική.

Ἀμοιβεὺς κιθαρωδεῖν ἔμελλε· πολλή σπουδὴ περὶ τὴν θεάν ἦν. Τὴν Νίκαιαν αὐτὴν ἐν φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένην, τρυφῶσαν καὶ θρυπτομένην, δορυφόροι παρέπεμπον. Ἔς δὲ τὸ θέατρον ἐσιούσης, μακρὰ χαίρειν τῷ κιθαρωδῷ καὶ τῷ γάμῳ φράσας Ἀντίγονος, ὠρμησεν ἐπὶ τὸν Ἀκροκόρινθον· καὶ, τῶν φυλάκων περὶ τὴν πανήγυριν ἀσχολουμένων, καὶ θεῶν κατειληφόντων, ῥαδίως κατέσχε τὸ χωρίον, καὶ τῆς Κορίνθου πάσης ἐκράτησε, στρατηγήματι τῷ γάμῳ χρησάμενος.

2. Ἀντίγονος ταῖς πρεσβείαις χρηματίζων, προσεδίδασκεν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων, τίνες εἶεν [οἱ πρεσβεύοντες] ὡς αὐτὸν, εἰ καὶ παλαι πρεσβεύσαντες, καὶ μετὰ τίνων, καὶ ὑπὲρ οἴων πραγμάτων. Ἐν δὲ ταῖς ἐντεύξεσιν ἀπομνημονεύσας ἐκάστου πρὸς τοὺς πρεσβεύοντας, ἐξέπλησεν, ὡς μνήμην ἔχων ὑπερβάλλουσαν.

3. Ἀντίγονος, Μέγαρα πολιορκῶν, τοὺς ἐλέφαντας ἐπῆγεν. Οἱ Μεγαρεῖς σύας καταλείφοντες ὑγρᾶ πίσση, καὶ ὑφάπτοντες ἠφίεσαν· αἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ πυρὸς καιόμεναι, κεκραγυῖαι, πολλῶν δρόμῳ εἰς τοὺς ἐλέφαντας ἐνέπιπτον· οἱ δὲ, οἰσρῶντες καὶ ταρασσόμενοι, ἄλλος ἄλλη διέφευγον. Ἀντίγονος τοῦ λοιποῦ προσέταξε τοῖς Ἰνδοῖς τρέφειν ὕς μετὰ τῶν ἐλεφάντων, ἵνα τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν κραυγὴν τὰ θηρία φέρειν ἐθίζοιτο.

4. Ἀντίγονος Ἀντίπατρον κινδυνεύοντα καταλευσθῆναι ὑπὸ Μακεδόνων, ἔσωσε. Τοῦ στρατοπέδου μέσος ἦν ποταμὸς ὀξὺς τὸ ρεῦμα, γέφυραν ἔχων· ἐνθεν οἱ Μακεδόνες ἐσκήνουν· ἐκεῖθεν Ἀντίπατρος, ἔχων ἰππέας ὁμοφρονοῦντας. Οἱ μὲν μετὰ πολλοῦ θορύβου καὶ μεγάλης βοῆς ἤτουν χρήματα, βαλεῖν ἀπειλοῦντες εἰ μὴ λάβοιεν. Ἀντίπατρος δὲ, μὴ ἔχων δοῦναι, ἦν ἐν ἀμηχάνῳ. Ἀντίγονος ἔφη πρὸς αὐτὸν, « Ἄλλ' ἐγωγέ σοι δώσω καιρὸν ἀφόδου.» Ταῦτα εἰπὼν, ἐν αὐτῇ τῇ πανοπλίᾳ διαδραμῶν τὴν γέφυραν, μέσας τεμῶν τὰς φαλαγγας, ἐκάσῳ προσήει, εἰκῶς δημηγορήσοντι. Οἱ Μακεδόνες ὡς ἀνδρὶ τῶν ἐπιφανῶν ἐξεχώρουσαν
καὶ

καὶ παρίεσαν, καὶ πάντες εἶποντο, ἀκουσόμενοι ὧν λέγειν μέλλει. Ἐπεὶ δὲ περιέστη τὸ πλήθος, μακρὰ ἐδημηγόρησεν, ἀπολογούμενος ὑπὲρ Ἀντιπάτρου, ἐπαγγελλόμενος, παρακαλῶν, διαλλάσσω. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς μακρᾶς δημηγορίας, Ἀντίπατρος μετὰ τῶν ἰππέων τὴν γέφυραν παρελθὼν, ἐξέφυγε τοὺς ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν λίθους.

5. Ἀντίγονος ὁ πρῶτος, αὐτὸς ἰσχυροτέρων ἔχων χεῖρα, τῷ πολέμῳ σχολαιότερον ἐχρήτο. Εἰ δὲ ἀσθενεσέραν, βιαίῳ κινδύνῳ τὰς ἐπιθέσεις ἐποιεῖτο, τοῦ ζῆν ἀγεννῶς, τὸ θνήσκειν ἀνδρείως αἰρετώτερον ἡγούμενος.

6. Ἀντίγονος περὶ Καππαδοκίαν ἐχείμαζεν. Ἀπέστησαν αὐτοῦ οἱ Μακεδόνες ὀπλίται τρισχίλιοι. Οὗτοι, καταλαβόμενοι λόφους καρτεροὺς, Λυκαονίαν ἐπόρθουν, ἤδη δὲ καὶ Φρυγίαν. Ἀντίγονος κτεῖναι μὲν τοσοῦτους ὠμὸν ἠγεῖτο· ἐδεδοίκει δὲ μὴ προσδοῖντο τοῖς πολεμίοις, ὧν Ἀλκέτας ἦρχε. Τοιοῦτό τι οὖν ἐμηχανήσατο. Καθῆκε πρὸς αὐτοὺς Λεωνίδα τῶν ἰδίων ἡγεμόνων, ἐπὶ κοινπραγίᾳ τῆς ἀποσάσεως δὴ· οἱ δὲ ἄσμενοι τὸν ἄνδρα ἐδέξαντο, καὶ στρατηγὸν εἶλοντο. Λεωνίδα πρῶτον μὲν ἐπεισεν αὐτοὺς προσίθεσθαι μηδενί· ὥστε γε τοῦτο πρῶτον Ἀντιγόνῳ κατῶρθωτο. Ἐπειτα δὲ κατήγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λόφων εἰς χωρίον ἰππασίμον, ἀφίππους ὄντας. Ἐνταῦθα προσιπασάμενος Ἀντίγονος, Ὀλκίαν καὶ δύο τῆς ἀποσάσεως ἐξάρχους συνέλαβεν. Οἱ μὲν ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν ἰκέτευον. Ὁ δὲ ἀφήσειν τούτους ὑπέσχετο, εἰ μετὰ ἡσυχίας εἰς Μακεδονίαν ἐπανέλθοιεν. Ἐπὶ τούτοις ἐσπέισαντο, καὶ ἀνεχώρησαν. Ἀντίγονος Λεωνίδα τῶν ἀνδρῶν ἡγήσασθαι μέχρι Μακεδονίας ἐκέλευσεν, ὡς ἀσφαλῶς αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν παραπέμψοντα.

7. Ἀντίγονος Ἄτταλον, Ἀλκέταν, Δόκιμον, στρατηγοὺς Μακεδόνων οὐκ ἀδόξους, ἐν αὐλῶνι Πισιδικῷ στρατοπεδεύοντας ἐδίωκε κρύβην. Τῶν δὲ ἐλεφάντων κλαγγάντων καὶ φρυαξαμένων,

ἦσθοντο ὡς Ἀντίγονος προσάγει· μόνῳ γάρ τούτῳ παρασκευῆ τοιούτων θηρίων ἦν. Ἀλκέτας, τὸ πελτασικὸν ἀναλαβὼν, τὴν διὰ τῶν ὀρῶν τραχεῖαν καὶ δύσβατον οὔσαν ἠπείγετο καταλαβέσθαι. Ἀντίγονος Ἀλκέταν μὲν οὐκ ἐδίωξε· λοξώσας δὲ τὴν στρατιάν ὑπὸ τὰς τῶν ὀρῶν λαγόνας, ἔσπευδεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Κατέλαβε δὲ τῶν πολεμίων τοὺς μὲν ἄρτι ὀπλιζομένους, τοὺς δὲ ἀόπλους, ταρασσομένους δὲ πάντας· ὥστε φόνου μὲν ἀπεχόμενος, σωτηρίαν δὲ ὑποσχόμενος, χωρὶς μάχης ἐνίκησεν.

8. Ἀντιγόνου νῆες ἑκατὸν τριάκοντα, ὧν ἦν ναύαρχος Νικάνωρ, ἐναυμάχησαν πρὸς τὸ Πολυσπέρχοντος ναυτικόν, οὗ Κλεῖτος ἐναυάρχει. Ἐλλησπόντος, ἔνθα ἡ μάχη. Νικάνωρ, τῶν αὐτοῦ ὑπ' ἀπειρίας πρὸς ἐναντίον κῦμα βιαζομένων, ἀπέβαλε ναῦς ἐβδομήκοντα. Τῶν πολεμίων λαμπρῶς νικησάντων, παρῆν Ἀντίγονος ἐσπέρας, καὶ τὴν ἦτταν οὐκ ἔδεισεν· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν λοιπῶν νεῶν ἐξήκοντα ἐτοιμούς εἶναι πρὸς ναυμαχίαν αὔθις νυκτὸς ἐκέλευσε· τῶν δὲ ὑπασπιστῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους ἐπισήσας τοῖς σκάφεισι, προσέταξεν ἀπειλεῖν ὡς ἀποκτενοῦσι τοὺς μὴ χωροῦντας ἐς μάχην. Βυζάντιον δὲ φίλην ἔχων, ἐγγὺς οὔσαν, ἐντεῦθεν ὑπηρεσίαν ναυτικὴν διὰ τάχους [ἦκειν] ἐκέλευσε πελτασὰς καὶ ψιλούς, καὶ τοξότας χιλίους· οὓς, παρὰ τὰς ναῦς τῶν πολεμίων ὀρμούσας, ἀπὸ γῆς ἀκοντίζειν, καὶ τοξεύειν ἔταξε. Ταῦτα μὲν ἐν νυκτὶ μιᾷ διετέτακτο. Ἀρχομένης δὲ ἕω, οἱ μὲν ἀπὸ γῆς ἐτόξευον, καὶ ἠκόντιζον· οἱ πολέμιοι δὲ, οἱ μὲν ἔτι καθεύδοντες, οἱ δὲ ἄρτι ἀφυπνίζοντες, ἀφυλάκτως ἐτιπρώσκοντο. Ἄλλοι μὲν ἀνέσπων τὰ πρυμνήσια, ἄλλοι δὲ ἀνεῖλκον τὰς ἀποβάθρας, ἄλλοι δὲ ἀγκύρας ἀνιμῶντο· πάντων δὲ βοή καὶ τάραχος ἦν. Ἀντίγονος ἐσήμηνε καὶ ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶν ἐπιπλεῦσαι, καὶ μετὰ θυμοῦ καὶ ῥοθίου ποιέσθαι τὰς ἐμβολὰς. Αὐτίκα δὴ συνέβαινε, τῶν μὲν ἀπὸ γῆς βαλλόντων, [τῶν δὲ, ἐπιπλεόντων], κρατεῖσθαι τοὺς νενικηκότας.

9. Ἀντίγονος μετὰ τὴν νίκην τῆς ἐν Ἐλλησπόντῳ ναυμαχίας

πλεῖν τὰς ναῦς ἐπὶ Φοινίκης ἔταξε, τοὺς μὲν ναύτας ἐσεφαινωμένους, τὰς δὲ πρύμνας κεκοσμημένας λαφύροις καὶ ἀκροσολίοις αἰχμαλώτων τριηρῶν· τοῖς δὲ κυβερνήταις ἐνετείλατο, κατὰ τὸ πέλαγος παραπλεῖν πᾶσι μὲν ὄρμοις, πάσαις δὲ πόλεσι προσπελάζοντας, ὅπως ἡ νίκη διαδόητος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν γένοιτο. Φοίνισσαι νῆες ὄρμουσαι Κιλικίας ὑπὸ τῷ Ῥωσίῳ λιμένι, χρήματα Εὐμένους ἄγουσαι, Σωσιγένην ναύαρχον εἶχον. Ὁ μὲν Σωσιγένης ἐπὶ Ὀρδιομάγου διέτριβεν, ἀποσκοπῶν τὴν τοῦ πελάγους κίνησιν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Φοινισσῶν νεῶν, ὡς εἶδον τὰς νικώσας λαμπρῶς κεκοσμημένας, ἀρπάσαντες τὰ χρήματα, ἐσπεπήδησαν ἐς τὰς Ἀντιγόνου τριήρεις· αἱ δὲ αὐτίκα ἀνήγοντο, πολλὰ χρήματα καὶ συμμάχους [ἄγουσαι]. Σωσιγένης δὲ ὁ ναύαρχος τὸ πέλαγος ἀπεσκόπει.

10. Ἀντίγονος καὶ Εὐμένης ἐμάχοντο. Ἀμφιδόλου τῆς νίκης οὔσης, Εὐμένης κήρυκα περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως ἔπεμψεν. Ἀντίγονος, πλείονας ὄντας τοὺς οἰκείους νεκροὺς λαθεῖν βουλόμενος, ἐπὶ τοσοῦτον κατέσχε τὸν κήρυκα, ἐφ' ὅσον αὐτῶν πάντων τὰ σώματα ἔκαυσεν. Ἐπεὶ δὲ πέρασ ἔσχεν ἡ ταφή, τότε τὸν κήρυκα ἀπέπεμψε, συγχωρῶν τὴν ἀναίρεσιν.

11. Ἀντίγονος ἐν Γαδαμάρτοις τῆς Μηθίας προσεχειμάζειν. Εὐμένης προκατελάβετο τὴν ὁδὸν ἄχρι σαθίων χιλίων, διατάξας τὴν δύναμιν πανταχοῦ. Ἦν δὲ ἡ μὲν ὁδὸς παρά τὰς ὑπωρείας· τὸ δὲ κάτω πεδίου, ὀμαλόν, ἀνυδρον, ἀοικήτου, οὐ βοτάνην ἔχον, οὐ δένδρον, οὐ φυτόν, ἀσφαλτώδες δὲ, καὶ πλῆθον ἀλμυρίδος· σὺκ ἄρα ἦν διαβατὸν οὔτε ζώοις, οὔτε ἀνθρώποις. Ἀντίγονος, τὰς κατὰ τὴν ὁδὸν φυλακὰς ἐκκλίνειν στρατηγῶν, μέσον ἔγνω τὸ πεδίου τεμέσθαι. Προσέταξε δὴ ῥάψασθαι μυρίους ἀσκούς, καὶ πληῖσαι τούτους ὕδατος· καὶ σιτία δέκα ἡμερῶν πέψαντας ἔχειν, καὶ κριθὰς τοῖς ἵπποις, καὶ χιλὸν αὐτάρκη. Τὰ μὲν ἠντρέπισο· ὁ δὲ διὰ τῆς ἀοικήτου μέσης ἤγε τὴν στρα-

τιάν, τῇ νυκτί [πύρᾳ] καίειν οὐκ ἐπιτρέπων, ἵνα μὴ τοῖς φυλακτούσι τὰς ὑπωρείας κατάδηλος γένηται. Καὶ μὴν μέχρι τέλους ἔλαβον ἂν, εἰ ἐπείσθησαν τῷ Ἀντιγόνου παραγγέλματι. Ολίγοι δὲ αὐτῶν, παγετώδους νυκτὸς γενομένης, πῦρ ἀνέκαυσαν ὥστε τὴν φλόγα ἰδόντες οἱ πολέμιοι, συνῆκαν, καὶ, τὸ πεδῖον ἐκβαίνοντων, προσβαλόντες κατὰ τὴν οὐραγίαν, ἔσιν οὓς τῶν ὑστάτων ἀπέκτειναν. Ὅσον δὲ ἐπὶ τῷ Ἀντιγόνου στρατηγήματι, ἀδλαβεῖς ἐσώθησαν πάντες.

12. Ἀντίγονος ἐν παρατάξει, ὄρους ὑπτίαν λαγόνᾳ περιλαβῶν, ὡς εἶδε τὴν Εὐμένους ἀνὰ τὸ πεδῖον ἔκταξιν οὐκ ἐχυρᾶν, τοῖς ὀπισθοφυλακοῦσιν ἐπιπέμψας ἰππικὰ σίφη, πολὺ μέρος τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ κατέσυρεν.

13. Ἀντίγονος περὶ τὴν Γαβινηνὴν συνέβαλεν Εὐμένει μάχην. Ἦν πεδῖον λεπτόγειον καὶ ψαμμῶδες· ἐν τούτῳ, συνιόντων μεγάλων στρατευμάτων, αἶρεται νεφελώδης κόνις, ἐπισκοτοῦσα καὶ φιλίσι καὶ πολεμίοις. Ἡ μάχη μὲν ἐν χερσίν ἦν. Ἀντίγονος δὲ τῶν Εὐμενεῶν στρατιωτῶν εἰδὼς ἀπομένειν τὴν ἀποσκευὴν, ἐν ἧ γυναικες ἦσαν αὐτῶν, καὶ τέκνα, καὶ παλλακαί, καὶ οἰκέται, καὶ χρυσὸς, καὶ ἄργυρος, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκτήσαντο ἀπὸ τῆς μετὰ Ἀλεξάνδρου στρατείας, ἐκέλευσεν ἐπιλέκτους ἴλας περιελάσαι τὴν ἀποσκευὴν ἐς τὴν ἑαυτοῦ στρατοπεδείαν. Οἱ μὲν περιήλασαν, ἀσχολουμένων τῶν πολεμίων περὶ τὴν μάχην, καὶ τῆς κόνεως ἐπισκοτούσης. Ἐπεὶ δὲ πέρας ἔσχεν ἡ μάχη, πεντακισχίλιοι μὲν ἔπεσον Ἀντιγόνου, τριακόσιοι δὲ Εὐμένους. Μέγα δὴ φρονοῦντες ἐπὶ τῇ νίκῃ διελύθησαν. Ἐπεὶ δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἶδον ἠρπασμένην, καὶ τοὺς οἰκείους ἀπολωλότας, ἀθυμία καὶ θρήνος ἦν τῶν νενικηκώτων· ὥστε οἱ πλείους διὰ τὸν ἔρωτα τῶν οἰκείων ἐπρεσβεύοντο παρὰ Ἀντίγονον, ἀξιοῦντες αὐτῷ προσίθεσθαι. Ἀντίγονος τὴν ἀποσκευὴν τῶν Εὐμενεῶν στρατιωτῶν ἀρπάσας, ἐπειδὴ βαρέως ἔφερον ἀπολέσαντες τὰ φίλτατα, ἐκήρυξε προῖκα ἀποδώσειν τὰ

ἄρπασμένα. Οἱ δὲ πρὸς τὸ κήρυγμα αὐτίκα μετεβάλοντο, οὐ μόνον οἱ Μακεδόνες, ἀλλὰ καὶ μύριοι Περσῶν, ὧν ἦρχε Πευκέσης· καὶ γὰρ οὗτος, τοὺς Μακεδόνας ἰδὼν Ἀντιγονίζοντας, ὡς τούτους ἐνέκλινε. Τέλος δὲ τοσαύτη μεταβολὴ γνώμης καὶ τύχης ἐγένετο, ὥστε οἱ ἀργυράσπιδες συλλαβόντες Εὐμένη δεσμώτην Ἀντιγόνω παρέδωκαν· Ἀντίγονος δὲ ἀπάσης τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ἀνηγορεύθη.

14. Ἀντίγονος, Πίθωνα σατράπην Μηθίας πυθόμενος ξενολογεῖν, καὶ χρήματα συλλέγειν, ἀποστῆναι βεβουλευμένον, ἀπισεῖν τοῖς ἀγγέλλουσι προσεποιήσατο, φάσκων, «Οὐκ ἂν ἐγὼ πισεύσαιμι ταῦτα Πίθωνα πράττειν, ὃ πεντακισχιλίους Μακεδόνας ὀπλίτας, καὶ Θρακας χιλίους φύλακας τῆς σατραπείας, πέμψαι παρεσκεύασα.» Ταῦτα Πίθων ἀκούσας πισεύει τῇ φιλανθρωπίᾳ· καὶ διὰ τάχους ἦκε ληψόμενος τὴν ἐπικουρίαν. Ἀντίγονος δὲ ἐς τὸ κοινὸν τῶν Μακεδόνων εἰσαγαγὼν Πίθωνα καὶ ἐλὼν, τιμωρησάμενος, ἀπέκτεινεν.

15. Ἀντίγονος τοὺς ἀργυράσπιδας, οἱ τὸν Εὐμένη δεσμώτην αὐτῷ παρέδωκαν, ἐτίμησε δωρεαῖς· τὸ δὲ ἄπιστον αὐτῶν φυλαττόμενος, χιλίους μὲν αὐτῶν ἔδωκε συμμάχους εἶναι Σιθυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς ἄλλα χωρία φρουραῖς διέπεμψεν ἔχυρά καὶ δύσβατα, ἵνα φρουρὰν αὐτοὶ τὸν χώρον ἔχοιεν. Διὸ ταχέως ἀφανεῖς πάντες ἐγένοντο.

16. Ἀντίγονος ἐπολιόρκει Ῥόδον, ἐπιστήσας τῇ πολιορκίᾳ τὸν υἱὸν Δημήτριον, κηρύξας αὐτοῖς Ῥοδίοις εἶναι πᾶσαν ἀσφάλειαν· ὅποσοι δὲ περὶ Συρίαν, Φοινίκην, Κιλικίαν, Παμφυλίαν ἦσαν ἔμποροι, καὶ θαλασσοεργοὶ Ῥοδιοὶ, καὶ τούτοις ἐκήρυξεν ἀσφάλειαν τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῷ μὴ καταίρειν εἰς Ῥόδον· ἵνα βοηθείας ἐρήμην Ῥόδον ἐξέλοι, τῶν παρὰ Πτολεμαίου συμμάχων οὐχ ἱκανῶν ὄντων ἀντισχεῖν Δημητρίῳ πολιορκοῦντι.

17. Ἀντίγονος μισθοφόρους ἐμισθώσατο Γαλάτας, ὧν

Βιδήριος ἦρχε, συνθέμενος ἐκάσῳ δώσειν χρυσοῦν Μακεδονικόν, ὄμηρα δούς τοῦ μισθοῦ ἄνδρας καὶ παιῖδας τῶν εὐγενῶν. Ἡ μάχη πρὸς Ἀντίπατρον ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο, οἱ Γαλάται τὸν μισθὸν ἀπήτουν. Ἀντίγονος ἐκάσῳ θυρεαφόρῳ τὸν μισθὸν ἀπεδίδου. Οἱ Γαλάται καὶ τοῖς ἀόπλοις καὶ ταῖς γυναιξί, καὶ τοῖς παισὶν ἀπήτουν· τοῦτο γὰρ εἶναι, «Τῶν Γαλάτων ἐκάστῳ.» Ἦν οὖν, εἰ μόνοι οἱ μάχιμοι λαμβάνοιεν, τριάκοντα τάλαντα· εἰ δὲ μετὰ τῶν ἀπομάχων, ἑκατόν. Ἀφίσταται δὴ τὸ Γαλατικόν, καὶ τοὺς ὀμήρους ἀποκτενεῖν ἠπειλεῖ. Ἀντίγονος, δεῖσας περὶ τοῖς ὀμηρεύουσι, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν, ὅσα αἰτοῦσι δώσειν ὑπισχνούμενος, εἰ πέμψειαν τοὺς ληψομένους τὸ χρυσίον. Οἱ δὲ, περιχαρεῖς τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, τοὺς ἀρίστους Γαλατῶν οἷα δὴ χρυσοφόρους ἔπεμψαν. Ἀντίγονος, κατασχὼν τοὺς ἡκοντάς, οὐκ ἄλλως ἔφη τοῖς Γαλάταις τοὺς ἄνδρας ἀποδώσειν, εἰ μὴ τοὺς αὐτοῦ ἀπολάβοι παλιν. Οἱ Γαλάται, σπουδάζοντες ἀνασώσασθαι τοὺς αὐτῶν, ἀποδόντες τοὺς ὀμήρους, τότε τοὺς ἐπίουσι ἀπολαμβάνουσι, καὶ σὺν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα τάλαντα.

18. Ἀντίγονος Κασσάνδρειαν ἐπολιόρκει, βουλόμενος ἐξελεῖν Ἀπολλόδωρον τὸν Κασσανδρέων τύραννον. Δέκα μηνῶν χρόνος ἦν τῇ πολιορκίᾳ. Αὐτὸς μὲν ἀνεχώρησεν· Ἀμεινίαν δὲ τὸν ἀρχιπειρατὴν καθῆκε συνθησόμενον φιλίαν πρὸς Ἀπολλόδωρον. Ὁ δὲ, κήρυκα πέμψας, πρᾶυνεῖν Ἀντίγονον ἐπηγγέλλετο, καὶ σιτία πολλὰ, καὶ οἶνον, πέμψειν ὥς' ἐδόκει πιστὸς Ἀμεινίας. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν τύραννον, τῇ τε Ἀμεινίου φιλίᾳ πιστεύοντες, καὶ τῆς ἀπουσίας τῆς Ἀντιγόπου καταφρονοῦντες, οὐκ ἀκριβῶς ἐφύλαττον τὰ τεῖχη. Τῷ δὲ Ἀμεινίᾳ κλίμακες ἰσομήκεις τοῖς τεύχεσιν ἐπεποίηντο· καὶ ὑπὸ τὴν καλουμένην Βῶλον, ἀπέχουσαν οὐ πρόσω τῶν τειχῶν, ἀπεκρύπτοντο στρατιῶται δισχίλιοι, καὶ μετὰ τούτων Αἰτωλοὶ πειραταὶ δέκα, ὧν Μελώτας ἡγεῖτο. Οὗτοι κατὰ τὴν πρώτην αὐγὴν τῆς ἡμέρας, ἀραιοὺς τοὺς ἐπὶ τῶν τει-

χῶν φρουρούς ἰδόντες, προσέρπουσι τοῖς μεσοपुरγίοις· καὶ προσθήμενοι τὰς κλίμακας, αἴρουσι σύνθημα. Ἀμεινίας μετὰ τῶν δισχιλίων στρατιωτῶν, ἀναβάς διὰ τῶν κλιμάκων, ἐκράτησε τῶν τειχῶν· ὥστε οἱ μὲν ἐνδον ἦσαν, Ἀντίγονος δὲ αὐτίκα παρήν· καὶ τὴν Κασσάνδρειαν κατασχών, τὴν Ἀπολλοδώρου τυραννίδα κατέλυσε.

19. Ἀντίγονος, ἐλάττονας ἔχων στρατιώτας, ἀντεστρατοπεδεύετο τοῖς περὶ Εὐμένη πολεμίοις. Ἐπικηρυκευομένων δὲ συνεχῶς, προσυνέταξεν, ἐπειθὰν ὁ κήρυξ ἀφίκηται, στρατιώτην ἐκδραμεῖν, πνευσιῶντα, κεκουμένον, ἀγγέλλοντα, « Οἱ σύμμαχοι πάρεσιν. » Ἀντίγονος μὲν ἀκούσας, περιχαρῆς ἀνεπήδησε, τοὺς κήρυκας ἀποπεμφάμενος· καὶ τῆς ὑσεραίας τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος διπλάσιον ἐκτείνας, τοῦ χάρακος ἐξήγαγεν. Οἱ δὲ πολέμιοι, παρὰ τῶν κηρύκων ἀκούσαντες τὴν παρουσίαν τῶν συμμάχων, τὴν μὲν ἔκτασιν τοῦ μήκους τῆς φάλαγγος ὀρῶντες, τὸ δὲ βάθος, εὐκαταφρόνητον [ὄν, συνιδεῖν οὐκ] ἔχοντες, μάχην συνάψαι φοβηθέντες, φυγόντες ὄχοντο.

20. Ἀντίγονος, τὰς Ἀθήνας βουλόμενος λαβεῖν, εἰρήνην ἐσπέισατο τῷ τοῦ φθινοπύρου καιρῷ. Ἀθηναῖοι τὸν σῖτον κατασπείραντες, ὀλίγον ἐφύλαξαν, τὸν ἀποχρήσοντα μέχρι τῆς τῶν καρπῶν ἀκμῆς. Ἐπεὶ δὲ ἤκμαζον οἱ καρποὶ, Ἀντίγονος μετὰ τοῦ στρατεύματος ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐνέβαλεν. Οἱ δὲ, τοῦ σίτου τὸν μὲν καταναλωκότες, τὸν δὲ κωλυόμενοι θερίζειν, Ἀντίγονον εἴσω τοῦ ἄσπεος ἐξεδέξαυτο· καὶ ὑπήκουσαν ἅπασιν αὐτοῦ τοῖς προστάγμασι.

Κ Ε Φ. Ζ.

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, χρήματα οὐκ ἔχων, διπλασίους συνέλεξε στρατιώτας. Καὶ δὴ θαυμάζοντός τινος, Πόθεν ἢ μισθοφορὰ

τοσούτοις, ὅπου μὴδὲ τοῖς ἐλάττοσιν, « Ὅτι (ἔφη), βαρύτεροι ὄν-
τες, ἀσθενεσέρους τοὺς ἀντιπάλους ἔξομεν, καὶ τῆς τούτων
χώρας κρατήσομεν, καὶ φόρους οἴσουσιν, ἀλλὰ καὶ σφεράνους
πέμψουσι, τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν δεδιότες ἤδη. »

2. Δημήτριος, μέλλων ἐπὶ τὴν Εὐρώπην πλεῖν, βουλόμενος
λαθεῖν ὅποι ἀποβαίνειν μέλλοι, τῶν κυβερνητῶν ἐκάσῳ βιβλίον
ἔδωκεν ἐσφραγισμένον, προσάξας, « Εἰ μὲν ὁμοῦ πλέομεν,
ἔατε μένειν τὰς σφραγίδας· εἰ δὲ διασπασθεῖημεν, ἀνοιξάντες
τὰ γραμματεῖα, ποιῆσθε τὸν πλοῦν εἰς τὸν γεγραμμένον τό-
πον. »

3. Δημήτριος, ἀδοκῆτως προσπεσεῖν τῇ Σικυῶνι βουλόμενος,
ἀνεχώρησεν εἰς Κεγχρέας, κακεῖ διέτριβεν ἡμέραις πλείοσι,
προσέχων ἡδοναῖς καὶ τρυφαῖς. Ὅπηνίκα δὲ πόρρω τῆς ὑπο-
νοίας ἐγένοντο Σικυῶνιοι, τὸ μὲν ξενικὸν μετὰ Διοδώρου νυκτὸς
ἔταξε προσβαλεῖν κατὰ τὰς ἐπὶ Πελλήνην πόλιν πύλας, τὸ δὲ
ναυτικὸν ταῖς λιμέσιν ἐπιφαίνεσθαι, τὸ δὲ ὀπλιτικὸν αὐτὸς ἡγα-
γεν ἐπὶ τὴν πόλιν· ὥστε πανταχόθεν τὰς προσβολὰς ποιησάμενος,
τῆς πόλεως ἐκράτησεν.

4. Δημήτριος, Διοδώρῳ φρουράρχῳ τὴν Ἐφεσον παραδοὺς,
ἔπλευσεν ἐπὶ Καρίας. Ὁ δὲ Λυσιμάχῳ συνέθετο προδώσειν τὴν
πόλιν ἐπὶ πεντήκοντα ταλάντοις. Πυθόμενος Δημήτριος, ἀνα-
λαβὼν τὰς ἡμιολίας, τὰς μὲν ὑπὸ τὴν χώραν ἐκέλευσεν ὑφ-
ορμίσαι· αὐτὸς δὲ ἐπὶ μιᾶς πλέων, καὶ Νικάνωρα προσλαβὼν,
ἔπλει πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ἐφέσου. Ὁ μὲν Δημήτριος ἐν κοίλῃ
νηὶ κατεκέκρυπτο· φανερώς δὲ ὁ Νικάνωρ ἐκάλει τὸν Διοδώρον,
ὡς διαλεξόμενος αὐτῷ περὶ τῶν στρατιωτῶν, ὅπως ἀσφαλῶς
αὐτοῖς ἀπελθεῖν ἐπιτρέψειεν. Ὁ δὲ, ὑπολαβὼν ἤκειν τὸν Νικά-
νορα μόνον, ἐπιβὰς ἐπικώπου κέλητος, ἔτοιμος ἦν ποιῆσθαι
τὰς συνθήκας. Ὡς δὲ ἐγγὺς ἦν, ἐκ νεῶς κοίλης ἀναπηδήσας
Δημήτριος, τὸν μὲν κέλητα κατέδυσεν αὐτοῖς ἀνδράσι, ταὺς δ'

ἀπονηξαμένους συνέλαβε· τὴν δ' Ἐφεσον κατέσχε, τὸν προδιδόντα φθάσας.

5. Δημήτριος, Αἴγιναν καὶ Σαλαμῖνα λαβὼν, ἐν τῇ Ἀττικῇ στρατοπεδεύων, ἔπεμψε πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ, αἰτῶν ὄπλα χιλίους ἀνδράσιν, ὡς ἦκων σύμμαχος αὐτοῖς κατὰ τοῦ τυράννου Λαχάρους. Οἱ μὲν πισεύσαντες ἔπεμψαν· ὁ δὲ, λαβὼν καὶ ὀπλισάμενος, αὐτοὺς ἐπολιόρησε τοὺς πέμψαντας.

6. Δημήτριος τοῦ Πειραιῶς ἐκράτησεν, οὐχὶ παντὶ τῷ ναυτικῷ κατάρας, ἀλλὰ τὰς μὲν πλείστας τριήρεις ὑπὸ τῷ Σουνίῳ ναυλοχεῖν κελεύσας, εἴκοσι δὲ τὰς ἄριστα πλεούσας ἐπιλεξάμενος, προσέταξε ῥοδίῳ τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν οὐκ ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, Ἀθηναίων στρατηγῶν, ἐτύγγανε μὲν Κασσανδρίζων· ἀπὸ δὲ τῆς ἀκροπόλεως κατιδὼν τὰς εἴκοσι νέας ἐπὶ Σαλαμῖνος πλεούσας, ἐνόμισεν εἶναι πολεμικὰς, ἐπὶ Κορίνθου πορευομένας. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἴκοσι, ἐπιστρέψαντες εὐθύς, τοῦ Πειραιῶς κατέσχον· παραχρῆμα δὲ καὶ Σουνιόθεν ὁ στόλας ἅπας ἐπικατήγετο. Ὡς πολὺ πλῆθος ἐκβάντες κατελάβοντο τοὺς πύργους, καὶ τὸν λιμένα. Κήρυκες δὲ ἀνεβί· « Δημήτριος τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῖ. » Καὶ Ἀθηναῖοι τὸ κήρυγμα τῆς ἐλευθερίας ὀρώμενοι, Δημήτριον προσεδέξαντο.

7. Δημήτριος ἐπολιόρκει Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ τριήρεσιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πτολεμαίου στρατηγὸς Μενέλεως ἐξήκοντα ναυσὶν ἐφρούρει τὴν πόλιν· καὶ αὐτὸς δὲ Πτολεμαῖος προσεδοκάτω ναυσὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπιπλευσεῖσθαι. Δημήτριος, πρὸς διακασίας ὁμοῦ τριήρεις ἀξιόμαχος οὐκ ὢν, τῆς Σαλαμῖνος ἄκραν ὑπερέχουσαν περιπλεύσας, ὑπὸ κρημνῷ λιμενίζοντι ναυλοχῶν ἐκρύπτετο, ἐπεὶ δ' ὁ Πτολεμαῖος, τοὺς ἔπισθεν τοῦ κρημνοῦ μὴ προορώμενος, κατῆρεν ἐς Σῖνα εὖορμον, ἐναπεπταμένον, καὶ περὶ ἔκθασιν ἦν, ἐπιστρέψαντες αἱ περὶ τὸν

Δημήτριον ἐξεφάησαν· καὶ παραχρῆμα ταῖς Αἰγυπτίαις ναυσίν, ἄρτι προσορμιζομέναις, ἐμβαλλουσιν· ὥστε ὀξύτατον γενέσθαι τῆς νίκης τὸ τάχος. Πτολεμαῖος μὲν παραχρῆμα ἔφυγε· Μελέως δὲ, ἀπὸ Σαλαμῖνος ἀναχθεὶς, ὡς προσβοηθήσων, καὶ αὐτὸς Πτολεμαίῳ φεύγοντι συνέφυγεν.

8. Δημήτριος ἐς Κόρινθον προδιδομένην νύκτωρ προσῆλθε, τῶν προδιδόντων τὰς κατὰ κορυφὴν πύλας ἀνοιζάντων. Δεδιώσας τοὺς ἐν τῇ πόλει, μὴ λαθόντες ἐπιθαῖντο, περιέσπασεν αὐτούς, παλλὴν στρατιάν προσβαλὼν ταῖς πύλαις ταῖς κατὰ τὸ Λέχαιον. Οἱ μὲν δὴ μεγάλα ἠλάλαξαν. Οἱ δὲ Κορινθιοὶ πρὸς τὴν βοήν συνέδραμον ἅπαντες. Οἱ προδιδόντες, τὰς κατὰ κορυφὴν πύλας ἀνοιζάντες, τοὺς πολεμίους ἐδέξαντο. Δημήτριος δὲ ἠρήκει Κόρινθον, Κορινθίων τὰς ἐπὶ Λεχαιῶν πύλας φυλαττόντων.

9. Δημήτριος ἐπεστράτευε Λακεδαιμονίοις· ἦν μέσον ἀμφοτέρων ὄρος Ἀρκαδικὸν Λύκαιον. Οἱ Μακεδόνες οὐκ ἀδεῶς εἶχον, ἄπειροι ταῦ ὄρους ὄντες. Βορέας ἐπίφορος ἔπνευσεν εἰς τοὺς πολεμίους. Δημήτριος πῦρ ἐμβαλὼν, ἀνῆψε τὴν ὕλην· ἡ δὲ φλόξ μετὰ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ καπνοῦ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐμπεσοῦσα, πάντα ἀπέσρεφεν. Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δημήτριον ἐπεξελεθόντες, θυμῷ καὶ σιδήρῳ Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν.

10. Δημήτριος ἀνεχώρει διὰ σενῆς ὁδοῦ. Σπαρτιαῖται κατὰ τὴν οὐραγίαν προσβαλόντες, πολλοὺς ἐτίτρωσκον. Ὁ δὲ, πλῆθος ἀμαξῶν σωρεύσας, κατὰ τὸ σενώτατον τῆς δυσχωρίας, πῦρ ἐνῆκεν. Οἱ μὲν πολέμοι τὴν πυρκαϊάν ὑπερβαίνειν οὐκ ἠδύναντο· ἐφ' ὅσον δὲ συνέβαινε καταφλέγεσθαι τὰς ἀμάξας, Δημήτριος προλαθὼν ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας.

11. Δημήτριος κήρυκα πρὸς Βοιωτοὺς πέμψας, πόλεμον ἐπήγγελλεν. Ὁ μὲν κήρυξ ἐν Ὀρχομενῷ τοῖς Βοιωτάρχαις τοῦ πολέμου τὴν ἐπισηλὴν ἀνέδωκε· Δημήτριος δὲ ἐν Χαιρωνείᾳ τῇ

ὑσραϊά ἐσρατοπέδευσε. Κατεπλάγησαν οἱ Βοιωτοὶ πόλεμον ἀγγελλλόμενον ὁμοῦ καὶ παρόντα.

12. Δημήτριος Λύκον ποταμὸν ὀξύτατον ἐπεραιούτο, πεζοῖς μὲν οὐ διαβατὸν, ἵππεῦσι δέ. Τῶν ἵππέων ὅσοι μεγίστους καὶ σθενοδριβεῖς ἵππους εἶχον, ἐς τετραφαλαγγίαν ἀντέστησε τῷ ρεύματι· τούτοις τὸ ὄξυ τοῦ ποταμοῦ περικλώμενον, ῥάονα τὴν διαβασιν ταῖς πεζοῖς παρέσχευ.

Κ Ε Φ. Η.

ΕΥΜΕΝΗΣ.

1. Εὐμένης ὑπὸ Γαλατῶν ἐδιώκετο, τοῦ σώματος ἀρρώστως ἔχων, κομιζόμενος ἐν φορείῳ. Βραδεῖαν δὲ τὴν φυγὴν ποιούμενος, καὶ ἤδη καταλαμβανόμενος, ἰδὼν ἐν τῇ παρόδῳ γεώλοφον, προσέταξε τοῖς κομιζουσιν ἐπὶ τοῦτον θεῖναι τὸ φορεῖον. Οἱ βάρβαροι, πλησίον ὄντες, καὶ νομίσαντες οὐκ ἄν ποτε τοῦτο ποιῆσαι τὸν Εὐμένη, μὴ οὐχὶ μεγάλην ἔχοντα βοήθειαν ἐγγὺς ἀποκεκρυμμένην, τοῦ διώκειν ἀπέστησαν.

2. Εὐμένης, ἤδη συνιείς τῶν ἀργυρασπίδων ἀρχομένων νεωτερίζειν, μάλισα δὲ Ἀντιγένους καὶ Τευταμάτου, οἱ στρατηγοὶ τούτων ἦσαν, ὑπερηφάνως πρὸς αὐτὸν διακειμένων, καὶ βαδίζειν ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατοκνούντων, συγκαλέσας τοὺς ἡγεμόνας, ἐνύπνιον ἔφη τοῦτο δεύτερον ἐωρακέναι, διαπειλούμενον, « Εἰ μὴ πεισθείημεν, κοινὸν ἅπασιν ἔσσεσθαι κίνδυνον. Ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ προκαθήμενος ἐν σκηνῇ, σκῆπτρον ἔχων, χρηματίζων ἅπασιν· καὶ δὴ προσέταξε τοῖς ἡγεμόσι, μηδὲν τῶν κοινῶν καὶ βασιλικῶν διοικεῖν, ἔξω τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, καὶ καλεῖν ταύτην μόνην Ἀλεξάνδρου σκηνήν. » Προσεκύνησαν οἱ Μακεδόνες τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ συνεβούλευσαν ἐκ τῶν βασιλικῶν χρημάτων σκηνὴν κατασκευάσαι βασιλικήν, καὶ θρόνον χρυσοῦν βασιλικῶς κεκοσμημένον· ἐπὶ δὲ

τούτου χρυσοῦν σέφανον ἔχοντα διάδημα βασιλικόν· καὶ παρὰ τὸν θρόνον ὄπλα, καὶ μέσον σκῆπτρον, καὶ πρὸ τοῦ θρόνου τράπεζαν χρυσοῦν, ἐπὶ δὲ ταύτης ἐσχαρίδα, καὶ λιβανωτίδα χρυσοῦν, καὶ λιβανωτὸν, καὶ θυμιάματα εὐώδη· ἀλλὰ μὴν καὶ δίφρους ἀργυροῦς εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ, ἐφ' ὧν οἱ πάντες ἡγεμόνες βουλευοῦντο περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων. Ταῦτα μὲν δὴ κατασκευάσαντο. Εὐμένης δὲ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν ἤγειρε παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρου, καὶ οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἐφεξῆς. Οὕτω δὴ συνέβαινε τὸν Εὐμένην εἰσιόντα πάντας ἐκείνους τοὺς ἡγεμόνας ὑποδέχεσθαι, μετ' ὧν Ἀντιγένης καὶ Τευταμάτης, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀργυρασπίδων, ἐβάδιζον, τῷ μὲν ἔργῳ πρὸς Εὐμένην, τῇ δὲ τιμῇ πρὸς Ἀλέξανδρον.

3. Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι, τοὺς στρατιώτας ὄρων ὑπὸ Πευκέσου δημαγωγομένους οἴνω, καὶ διανομαῖς, δεδοικῶς μὴ περισπᾶση πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν, ἐπιστολὴν προήνεγκεν ὡς παρὰ Ὀρόντου τοῦ σατράπου τῆς Ἀρμενίας γεγραμμένην Συρίοις γράμμασι, δηλοῦσαν ὡς Ὀλυμπιάς, ἐξ Ἠπείρου κατελθοῦσα, τὸν υἱὸν ἄγουσα τὸν Ἀλεξάνδρου, βεβαίως Μακεδονίαν ἔχει, Κασσάνδρου ἀναιρεθέντος. Μακεδόνες ταῦτα ἀκούσαντες, Πευκέσου μὲν ἐπελάθοντο, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου μητέρα καὶ τὸν υἱὸν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ χαρᾶς βασιλέας ἀνηγόρευον.

4. Εὐμένης ἐν τῇ Περσίδι τὴν δύναμιν ἀφῆκε, κατὰ κώμας χειμάζουσαν. Ἀντίγονος τοῦτο πυθόμενος ἐπήρχετο. Πευκέσης πέμψας ἠγγειλεν Εὐμένει. Ὁ δὲ τοὺς ἡγεμόνας ἐκέλευσε νύκτωρ μετὰ τῶν ἰδίων παίδων, πῦρ ἐν ἀγγείοις ἔχοντας, τὰ μετέωρα τῆς χώρας καὶ ἄποπτα περιιπέυσαντας ἐπὶ σάδια ἐβδομήκοντα, διασάντας ἀπ' ἀλλήλων ὅσον πήχεις εἴκοσιν, ὕλην ἱκανὴν καῦσαι. Τὰ δὲ πυρὰ καίειν, πρώτης μὲν φυλακῆς δαψιλῆ, δευτέρας δὲ ἐλάττω, τρίτης δὲ μικρὰ παντάπασιν· ὡς τὴν μίμησιν ἀληθινῆ στρατοπεδείᾳ προσεοικέναι. Ταῦτα ὀρώητες οἱ περὶ τὸν Ἀντίγονον

νον, ἐνόμισαν συνῆχθαι τῷ Εὐμένει τὴν δύναμιν ἅπασαν. Καὶ μὴ θάρρησαντες ἐπέλθειν, ἄλλην ὁδὸν ἐτράποντο, τὴν οὐ κατεχομένην ὑπὸ τῶν πολεμίων.

5. Εὐμένης τοὺς στρατιώτας, βουλομένους ἀρπάσαι τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων, ἀπέτρεπεν, ὡς οὐ συμφέρι. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθεν, αὐτὸς πέμψας ὡς τοὺς πολεμίους, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν φυλάττειν. Ἰδόντες οἱ στρατιῶται φυλακὰς ἀσφαλέςερας, ἀπέσχοντο.

Κ Ε Φ. Θ.

Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Σ.

1. ΣΕΛΕΥΚΟΣ Ἀντιγόνῳ παρετάσσετο. Ἦν ἴση τῆς μάχης ἡ κρίσις. Ἐπεὶ δὲ νύξ προσῆι, ἔδοξεν ἀμφοῖν δεῖν εἰς τὴν ὑπεραίαν ὑπερβαλέσθαι. Οἱ μὲν Ἀντιγόνου στρατοπεδεύουσιν ἀφοπλισάμενοι. Σέλευκος δὲ προσέταξε τοῖς αὐτοῦ στρατιώταις ἐν ὀπλοῖς δειπνῆσαι, καὶ κοιμηθῆναι, τὸ σχῆμα τῆς τάξεως φυλάσσοντας. Ὅρθρος ἦν βαθύς. Οἱ μὲν Σελεύκειοι προσῆλθον ὀπλισμένοι, καὶ συντεταγμένοι. Οἱ δὲ Ἀντιγόνειοι καταληφθέντες ἄοπλοι, καὶ ἀσύντακτοι, ταχέως τοῖς πολεμίοις τὸ νίκος ἔδωκαν.

2. Σέλευκος ἀντεστρατοπέδευε Δημητρίῳ. Ἄλλ' ὁ μὲν, μέγα φρονῶν, Σέλευκος· ἀπεγνωκῶς δὲ τῶν πραγμάτων, Δημήτριος. Νύξ ἦν· ἔδοξε νυκτομαχῆσαι Δημητρίῳ, ὡς ἐξαπιναίως τι κατεργασομένῳ· προθύμως ὑπήκουον οἱ στρατιῶται, τὸ παράλογον τῆς ἐπιθέσεως ἐφόδιον ὑσάτης ἐλπίδος ἔχοντες. Οἱ μὲν δὴ ἀνακινούμενοι ὀπλίζοντο· Αἰτωλοὶ δὲ πελτασαὶ Δημητρίου δύο νεανῖαι, ἐντυχόντες προφυλακῇ Σελεύκου, τὴν ταχίστην ἄγειν αὐτοὺς ἠξίωσαν ὡς βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον, ἠγγειλαν τῆς νυκτομαχίας τὴν παρασκευὴν. Σέλευκος, δείσας μὴ τῆς ὀπλίσεως τῶν στρατιωτῶν ὀξύτερα τῶν πολεμίων ἡ ἔφοδος γένοιτο, προσέταξε τοῖς μὲν σαλπικταῖς τὸ πολεμικὸν σημαίνειν, τοῖς δὲ στρατιώταις

ὀπλιζομένοις ἀλαλάξαι μέγιστον, ἕκαστον δὲ ἀνά τὴν κλισίαν πῦρ ἐμβαλεῖν τοῖς παροῦσι φρυγάνοις. Ὅρων Δημήτριος περιλαμπομένην πυρὶ τὴν στρατιάν, ταῖς σαλπιγξι περιηχουμένην, ἀλαλαγμὸν ἐγείρουσαν, ὡς ἀντιπαρεσκευασμένην, οὐκ ἐθάρρησεν ἐπιθέσθαι.

3. Σέλευκος, τῶν Δημητρίου στρατιωτῶν ἀθύμως διακειμένων, τοὺς ἀνδρωδεσάτους τῶν ὑπασπιστῶν ἐπιλεξάμενος, καὶ προτάξας ἑλέφαντας ὀκτώ, διὰ σενῆς ἀτραποῦ παρά πλευρὸν τῶν πολεμίων βαδίζων, ἀπορρίψας τὸ κράνος, ἀνεβόα, «Μέχρι ποῦ μαίνεσθε, λησάρχῳ λιμώσσοντι παραμένοντες, δυνάμενοι πλουτοῦντι βασιλεῖ μισθοφορεῖν, καὶ βασιλείας μετέχειν οὐκ ἐλπίζομένης, ἀλλὰ παρούσης;» Τούτων ἀκούσαντες οἱ πλείστοι, τὰ δόρατα καὶ ξίφη ρίψαντες, ἀνέσεισαν τὰς χεῖρας, προστεθειμένοι Σελεύκῳ.

4. Σέλευκος τὴν Σάρδεων ἄκραν ἐπόρθει, τοὺς ἐν αὐτῇ θησαυροὺς Θεοδότου φυλάσσοντος. Τοῦτον θησαυροφύλακα Λυσίμαχος ἔταξε. Μὴ δυνάμενος τὴν ἄκραν ἐχυρὰν οὔσαν εἰλεῖν, ἐκήρυξε τάλαντα ἑκατὸν δῶσειν τῷ κτείναντι Θεόδοτον. Ἦν οὖν καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοῖς ἐπιθυμία τῶν ἑκατὸν τάλαντων· καὶ τῷ Θεοδότῳ πρὸς τοὺς στρατιώτας ὑποψία καὶ φόβος. Ὁ μὲν οὖν οὐδὲ προήει· πολλοὶ δὲ ἠγανάκτουν ἀπιστοῦμενοι. Τοιαύτης ταραχῆς οὔσης, φθάσας Θεόδοτος, πυλίδα νύκτωρ ἀνοιξας, εἰσαγαγὼν Σέλευκον, ἐξέδωκεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς.

5. Σέλευκος, Δημητρίου στρατοπεδεύοντος ὑπὸ τοῖς λόφοις Ταύρου, δεδοικῶς μὴ λαθῶν ἐπὶ Συρίας ἀναχωρήσει, ἔπεμψε Λυσίαν μετὰ πολλῶν Μακεδόνων ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑπερκείμενα τῶν Ἀμανίδων πυλῶν, ἧ τὴν πορείαν ἔμελλε ποιεῖσθαι, προστάξας πυρὰ καῦσαι πολλά. Δημήτριος, προκατειλημμένους ὄρων τοὺς τόπους, τῆς πορείας ταύτης ἀπετράπετο.

6. Σέλευκος, ἐς Κιλικίαν φεύγων, ἐκ τῆς μάχης τῆς πρὸς

τοὺς βαρβάρους, ἵνα μηδὲ οἱ φίλοι μάθοιεν ὅτι μετ' ὀλίγων τυγ-
χάνει φεύγων, Ἀμακτιόνος, τοῦ ἡγεμόνος τῆς βασιλικῆς Ἰλῆς
ὄπλοφόρος εἶναι προσεποιήσατο, ἐσθῆτα λαβὼν ἀρμόζουσαν
ὄπλοφόρου σχήματι. Ἐπεὶ δὲ πολὺ πλῆθος συνῆλθεν ἰππέων καὶ
πεζῶν, τότε τὴν βασιλικὴν σολὴν ἀναλαβὼν, ἑαυτὸν τοῖς στρα-
τιώταις ἔδειξεν.

Κ Ε Φ. Ι.

Π Ε Ρ Δ Ι Κ Α Σ.

1. ΠΕΡΔΙΚΑΣ, Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων πολεμούντων, ἐπειδὴ
πολλοὶ Μακεδόνες ἠλίσκοντο ζωγρεία, καὶ οἱ λοιποὶ, λύτρων
ἐλπίδι, πρὸς τὰς μάχας ἦσαν ἀτολμότεροι, ἐπεκηρυκεύσατο περὶ
λύτρων, ἐντειλάμενος τῷ κήρυκι ἐπανελθόντι ἀγγεῖλαι, ὡς ἄρα
λύτρα Ἰλλυριοὶ μὴ προσίοιντο· ἀλλὰ ψηφίσειαν τοὺς αἰχμαλώ-
τους κτιννύειν. Οἱ δὲ Μακεδόνες, ἀπογνόντες τῆς διὰ τῶν λύ-
τρων σωτηρίας, εὐτολμότεροι πρὸς τὰς μάχας ἐγένοντο, ὡς ἐν
μόνῳ τῷ νικᾶν ἔχοντες τὸ σῶζεσθαι.

2. Περδίκας, Χαλκιδεῦσι πολεμῶν, ἀργυροῦ νομίσματος
ἀπορούμενος, χαλκόκρατον κασσίτερον ἐχάραξε· καὶ οὗτος ἦν
μισθοφορὰ τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν ἔμποροι τὸ βασίλειον νόμι-
σμα ἐλάμβανον· ἐπεὶ δὲ ἦν ἀχρεῖον ὑπὲρ τοὺς ὄρους, ἀντεφόρ-
τιζον καρποὺς τοὺς ἐπιχωρίους.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Κ Α Σ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ.

1. ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ Νικάνορα φρουροῦντα τὴν Μουνηχίαν,
καὶ πρὸς αὐτὸν κακοήθως ἔχοντα, τέχνη συνέλαβεν. Ἀποπλεῖν
τῆς Ἀττικῆς προσεποιήσατο. Μέλλοντι δὲ αὐτῷ τοῦ σκάφους
ἐπιβαίνειν προσελθὼν γραμματοφόρος, ἐπέδωκε γράμματα παρὰ
τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φίλων, ὡς Μακεδόνων αὐτὸν καλούντων ἐς

τὴν βασιλείαν διὰ τὴν πρὸς Πολυσπέρχοντα ὀργήν. Ταῦτα ἀναγνοὺς Κάσσανδρος, φαιδρὸς καὶ περιχαρὴς ἐγένετο· καὶ τὸν Νικάνορα παραπέμποντα ἐπισπασάμενος εὐηγγελίσατο, καὶ, « Νῦν (ἔφη) ἄλλων ἡμῖν περὶ πραγμάτων ἐστὶ βουλευτέον· καὶ κοινῇ γνώμῃ τὴν ἀρχὴν διατάξωμεν. » Ταῦτα λέγων ἡσυχῇ παρήγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῶν πλησίον οἰκιῶν, ὡς μόνῳ περὶ μεγάλων ἀπορρήτων διαλεξόμενος. Ἦν δ' ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκεκρυμμένος λόχος ὑπασπιστῶν, οἱ συλλαβόντες Νικάνορα ἐφρούρουν. Κάσσανδρος δὴ παραχρῆμα συνήγαγεν ἐκκλησίαν· καὶ τοῖς βουλευμένοις κατηγορῆσαι Νικάνορος ἐπέτρεψε. Παρὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς κατηγορίας τὴν Μουνοχίαν ἐχειρώσατο. Νικάνορος δὲ, ὡς πολλὰ θράσαντος παρανόμως, θάνατον οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατεψηφίσαντο.

2. Κάσσανδρος ὁμοῦ μὲν ἐπολιόρκει Σαλαμίνα, ὁμοῦ δὲ καὶ Ἀθηναίους ἐναυμάχει. Νικήσας τῇ ναυμαχίᾳ, ὅσους μετ' Ἀθηναίων εἶλε Σαλαμινίους ἄνευ λύτρων ἀφῆκε. Πυθόμενοι δὲ οἱ τὴν Σαλαμίνα οἰκοῦντες προσεχώρησαν Κασσάνδρῳ, πισειύσαντες αὐτοῦ τῇ φιλανθρωπίᾳ.

3. Κάσσανδρος Ὀλυμπιάδα καθείρξας ἐς Πύδναν τῆς Μακεδονίας ἐπολιόρκει πολέμῳ. Πολυσπέρχων νύκτωρ ἔπεμψε πεντηκοντῆρη πλησίον ὑφορμουῖσαν· ἧς ἐπιθῆναι τὴν Ὀλυμπιάδα προὔτρεπε διὰ γραμμάτων. Ὁ γραμματοφόρος ἀλοὺς, ἀχθεὶς παρὰ Κάσσανδρον, ὡμολόγει τὴν πράξιν ἐφ' ἣν ἐσέλλετο. Ὁ δὲ τὴν μὲν ἐπισολήν, ἐσφραγισμένην τῇ σφραγίδι τῇ Πολυσπέρχοντος, ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσεκομίσαι· μὴ μέντοι προσειπεῖν ὡς Κάσσανδρος ταῦτα ἔγνω. Καὶ ὁ μὲν εἰσεκόμισε· Κάσσανδρος δὲ τὴν πεντηκοντῆρη συλλαβὼν, ἐποίησεν ἀφανῆ. Ὀλυμπιάς, πισειύσασα τῇ σφραγίδι τῇ Πολυσπέρχοντος καὶ τοῖς γράμμασι, τῆς πόλεως προελθοῦσα νύκτωρ, οὐχ εὐροῦσα τὴν πεντηκοντῆρη, ὡς δὴ καὶ Πολυσπέρχοντος ἐξαπατῶντος, ἠθύμησε· καὶ παρέδωκεν

παρέδωκεν ἑαυτὴν καὶ τὸ ἄστυ τὸ Πυθναίων Κασσάνδρῳ.

4. Κάσσανδρος ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἐπανιῶν, ἀπέχων ὁδὸν ἡμέρας Ἐπιδάμνου, τὴν δύναμιν ὑποκρύψας, ἰππέας καὶ πεζοὺς πέμψας, ἐνέπρησε κώμας ὑψηλὰς κειμένας ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἰλλυρίδος καὶ Ἀτιντανίδος *καταφρονήσασαν τοῖς Ἐπιδαμνίοις*. Οἱ μὲν δὴ, νομίσαντες ἀπεληλυθέναι Κάσσανδρον, προσελθόντες τῆς πόλεως, ταῖς γεωργίαις προσεῖχον· ὁ δὲ τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀναστήσας, ἀπὸ μὲν τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἔλαβεν οὐκ ἐλάτους ἀνδρῶν θισχιλίων· καὶ τὰς πύλας δὲ τῆς πόλεως ἀνεωγμένας εὐρών, ἐπεισελθὼν τὴν Ἐπίδαμνον κατέσχευεν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ.

1. Λυσίμαχος, Αὐταριατῶν τὰς ἀποσκευὰς ἀπολεσάντων ἐν τῇ πρὸς Δημήτριον μάχῃ περὶ Λάμφακον, φοβηθεὶς μὴ τι νεωτερίσωσιν οἱ βάρβαροι, πάντα ὅσα εἶχον ἀπολέσαντες, προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω τοῦ χάρακος, ὡς ἐπὶ σιτομετρίαν, σύνθημα δοὺς ἀπέκτεινεν ἅπαντας. Ἦσαν ἄνδρες πεντακισχιλιοί.

2. Λυσίμαχος Ἀμφιπόλεως κρατήσας, Ἀνδραγάθου προδόντος, πολλὰ καὶ μεγάλα χαρισάμενος αὐτῷ, μείζονα δὲ ὑποσχόμενος, ἐὰν εἰς τὴν Ἀσίαν αὐτῷ συναποδημήσῃ, ἐπειδὴ πρὸς ταῖς Θρακείαις πύλαις ἐγένετο, οὐ μόνον πάντα ὅσα ἐτύγγανεν αὐτῷ χαρισάμενος ἀφείλετο· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν βασανίσας ἀπέκτεινεν.

3. Λυσίμαχος Ἀρίσωνα τὸν Αὐτολέοντος πρὸς Παίονας ἐπὶ τὴν πατρῶαν βασιλείαν κατήγευ, ἵνα, γνωρίσαντες τὸ βασιλικὸν μεράκιον, προσοῖντο φιλοφρόνως αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ τὸν Ἀρίσωνα ἔλουον τὸ βασιλικὸν λουτρὸν ἐπὶ τοῦ Ἄσυκοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τὴν βασιλικὴν παρέθηκαν κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Λυσίμαχος ἐσήμηνεν ἐξοπλίσασθαι. Ἀρίσων μὲν φυγῶν

Κ

ἀφιππάσατο εἰς τὴν Σαρδιέων· Λυσίμαχος δὲ Παιονίαν κατέσχευεν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΚΡΑΤΕΡΟΣ.

1. ΚΡΑΤΕΡΟΣ, Τυρίων ἐπιθεμένων τοῖς ἐργαζομένοις τὸ χῶμα Μακεδόσι, τροπῆς αὐτῶν γενομένης, ὑποχωρεῖν παρήγγειλεν. Ἐπεὶ δὲ οἱ Τύριοι σφοδρῶς, ἐπὶ μακρὸν διώξαντες, ἔκαμον, ἐσήμηνεν ἀνασρέψαντας ἐμβαλεῖν τοῖς Τυρίοις. Αὐτίκα δὴ οἱ μὲν διώκοντες ἔφευγον· οἱ δὲ φεύγοντες ἐδίωκον.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΠΟΛΥΠΕΡΧΩΝ.

1. ΠΟΛΥΠΕΡΧΩΝ, τὰ ὄρια φυλασσόντων Πελοποννησίων, τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας προὔτρεπε πρὸς τὸν κίνδυνον. Πῖλον Ἀρκαδικὸν ἐπιθέμενος, καὶ τρίβωνα διπλοῦν ἐμπορησάμενος, καὶ βακτηρίαν λαβὼν, ἔφη πρὸς αὐτούς· « Πρὸς οὓς μὲν κινδυνεύειν μέλλομεν, ὧ στρατιώται, τοιοῦτοι τυγχάνουσιν ὄντες. » Ταῦτα δὲ ἀποθέμενος, καὶ τὴν πανοπλίαν λαβὼν· « Οἱ δὲ μέλλοντες πρὸς αὐτοὺς πολεμεῖν, τοιοῦτοι, μέχρι νῦν πολλοὺς καὶ μεγάλους ἀγῶνας νεικηκότες. » Ἀκούσαντες οἱ στρατιώται ἠξίωσαν μηκέτι μέλλειν, ἀλλ' εὐθὺς ἄγειν ἐπὶ τὴν μάχην.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

1. ΑΝΤΙΟΧΟΣ, βουλόμενος κρατῆσαι Δαμασκοῦ, ἣν ἐφύλασσε Δίων Πτολεμαίου στρατηγός, ἐπήγγειλε τῇ στρατιᾷ, καὶ τῇ χώρᾳ πάσῃ, Περσικὴν ἑορτὴν θαλιάζειν· προσάξας ἀπατι τοῖς ὑπάρχοις ἀμφιλαφῆ κομίζειν εὐωχίας παρασκευήν. Ἐφ' ἣ,

πανταχοῦ πανηγυρίζοντος Ἀντιόχου μετὰ πάντων, *καί* ὁ Δίνων, πυνθανόμενος τὴν τρυφὴν τῆς ἑορτῆς, ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς φυλακῆς. Ἀντίοχος δὲ προσάξας ἄπυρα σιτία τεσσάρων ἡμερῶν κομίζειν, ἤγαγε τὴν στρατιάν διὰ τε ἐρημίας, καὶ ἀτραπῶν περικρήμνων· καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐκφανεῖς, αἶρεϊ Δαμασκόν, Δίνωνος οὐ θνηθέντος ἀντισχεῖν Ἀντιόχῳ παρόντι.

Κ Ε Φ. Ι Ϛ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Ι. Ἀντίοχος ἐπόρθει Κύψελα, Θράτταν πόλιν, ἔχων σὺν αὐτῷ Θρακῶν εὐπατρίδας πολλοὺς, ὧν ἠγοῦντο Τίρις, καὶ Δρομυχαίτης. Τούτους κοσμήσας σρεπτοῖς χρυσοῖς, καὶ ὄπλοις ἀργυροπάρτοις, προῆλθεν ἐπὶ τὴν μάχην. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Κυψέλων, ἰδόντες τοὺς ἑμοφύλους καὶ ὁμογλώσσους πολλῶ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ κεκοσμημένους, μακαρίσαντες αὐτοὺς τῆς μετ' Ἀντιόχου στρατείας, τὰ ὄπλα καταβαλόντες, Ἀντιόχῳ προσέθεντο· καὶ ἦσαν ἀντὶ πολεμίων σύμμαχοι.

Κ Ε Φ. Ι ζ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΙΕΡΑΞ.

Ι. Ἀντίοχος, Σελεύκου τοῦ ἀδελφοῦ ἀποσᾶς, ἔφυγεν εἰς τὴν Μέσσην τῶν ποταμῶν· ὅτε καὶ αὐτὸν, τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη διελθόντα, φίλος ὦν Ἀρσάθης ὑπεθέξατο. Στρατηγοὶ Σελεύκου Ἀχαιὸς καὶ Ἀνδρόμαχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐδίωκον. Πολλὴ μὲν αὐτῶν ἐγένετο ἡ παρατάξις. Τέλος [δὲ], τρωθεῖς Ἀντίοχος ὑποφεύγει εἰς τὴν ὑπερκειμένην ὑπώρειαν, τῆς στρατιᾶς, ἧ ἦν ὁμαλή, στρατοπεθευούσης ὑπὸ ταῖς λαγόσι τοῦ ὄρους· φήμην δὲ διέδωκεν ὡς Ἀντίοχος ἐν τῇ μάχῃ πεπτῶκει. Τῆς δὲ στρατιᾶς οὐκ ὀλίγον μέρας νύκτωρ ἐκέλευσε καταλαβέσθαι τὰς ὑπωρείας. Μετ' ἡμέραν πρεσβευτὰς ἐπέμψαν οἱ Ἀντιόχου στρατιῶται, Φιλέ-

ταιρον ἡγεμόνα Κρήτα, καὶ Διονύσιον Λυσιμαχέα, ὑπόσπονδον Ἀντιόχου τὸ σῶμα αἰτούμενοι, καὶ σφᾶς αὐτοῦς, καὶ τὰ ὄπλα παραδιδόντες. Ἀνδρόμαχος οὐδέπω μὲν ἔφη τὸ Ἀντιόχου σῶμα πεπτωκὸς εὐρῆσθαι· ζητεῖσθαι δὲ εἶσω ἐν τοῖς δεσμίοις· πέμψειν δὲ τοὺς παραληψομένους τὰ τε ὄπλα καὶ τοὺς στρατιώτας. Ἦκον ἄνδρες τετρακισχίλιοι, οὐ πρὸς μάχην ἐσκευασμένοι, ἀλλὰ πρὸς παράληψιν αἰχμαλώτων ἐσαλμένοι. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ταῖς λαγόσι τοῦ ὄρου ἐγένοντο, οἱ τὰς ὑπωρείας προκαταλαβόντες, ἄνωθεν ἐπιχυθέντες, πολὺν αὐτῶν φόνον εἰργάσαντο. Ἀντιόχος δὲ, σχῆμα τὸ βασιλεῖον ἀναλαβὼν, ἐπεφάνη, δεῖξας αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ νικῶντα.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

1. Φίλιππος Ροδίων πόλιν ἐν τῇ περαιᾷ Πρινασσὸν ἐπόρθει. Τῶν δὲ τειχῶν καρτερῶν ὄντων, ἐπεχείρησεν ὑπορύττειν. Πέτρας δὲ σφραγεύσας ἐν τῇ διώρυγι φανείσης, καὶ τοῖς μεταλλευτικαῖς ὄργανοις μηδαμῶς εἰκούσης, ἐκέλευσε Φίλιππος μεθ' ἡμέραν μὲν ἐπὶ τὴν διωρυχὴν καταβαίνειν, ὡς ὑπορυττομένοις δὴ· καὶ προκαλύμματα ὑπερέτεινεν, ὡς βουλόμενος λαμβάνειν· τὰ δὲ ἦν ἄρα φανερά τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τῶν τειχῶν ὄρωσι. Νύκτωρ δὲ ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας ἀπὸ σταδίων ὀκτώ, ἢ δέκα, ἐκ τινος βαθείας φάραγγος, ἀνακομίζοντας χοῦν καταβάλλειν πρὸ τοῦ σώματος τῶν ὀρυγμάτων· ἐπεὶ δὲ πολὺς χοῦς ἐγήγερτο σωρηθὸν, μεθ' ἡμέραν οἱ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἰδόντες, τοῦτο ἐκεῖνο ἐπίστρεψαν, ὡς ἡ πόλις κάτωθεν ὑπορώρυκτο. Οὗτος ὁ φόβος ἔπεισεν αὐτοὺς παραδοῦναι Φιλίππῳ τὴν πόλιν. Ὑστερον δὲ, τὴν ἀπάτην μαθόντες, πολλὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν κατωδύραντο.

2. Φίλιππος Δημητρίου, πολεμῶν Ἀττάλῳ βασιλεῖ, καὶ Ροδίοις, ἀποδρᾶναι κατὰ Σαλαττιαν βουλευσάμενος, αὐτόμολον

Αἰγύπτιον ἔπεμψεν ὅς ἤγγειλε τοῖς πολεμίοις ὅτι παρασκευάζοιτο θιαναυμαχεῖν τῆς ὑσераίας. Καὶ διὰ νυκτὸς πυρὰ πολλὰ ἔκαυσεν, ὡς τῆς σρατιαῆς μενούσης. Τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Ἄτταλον τὰ πρὸς τὴν ναυμαχίαν παρασκευαζομένων, καὶ τὴν κατὰ τὸν ἔκπλουν φυλακὴν διαλυσάντων, Φίλιππος λαθὼν ἀπέπλευσεν.

Κ Ε Φ Ι Θ.

Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Σ.

Ι. ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ, Περδίκου κατὰ Μέμφιν διαβαίνοντος τὸν ποταμὸν, καὶ ἤδη συχῶν διαβεδηκότων, συναγαγὼν ἐκ τῆς χώρας αἰπόλια, συφόρβια, βουκόλια πλείεσσα ὅσα, προσέταξεν ἐκάστου ζώου φρυγάνων φορτία ἐκδῆσαι, ὅπως ἐπισυρόμενα κοινορτὸν ἐγείροι πλείεσον. Τὰ μὲν δὴ ὑπὸ τῶν νομέων, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἰππέων, ἐλαυνόμενα, κοινορτὸν ἀνέστησε μέγιστον· αὐτὸς δὲ ἀναλαθὼν τῶν ἰππέων τοὺς λοιποὺς, τοῖς πολεμίοις προσῆγε. Οἱ δὲ, ἀπὸ μόνου τοῦ κοινορτοῦ πολὺ πλῆθος ἐπιέναι νομίσαντες, αὐτίκα ἔφευγον. Καὶ οἱ πλείεσοι μὲν ἐν τῷ ποταμῷ διεφθάρησαν· πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἐάλωσαν.

Κ Ε Φ Κ.

Α Τ Τ Α Λ Ο Σ.

Ι. Ἄτταλος, Γαλάταις μεγάλην δύναμιν ἔχουσι παρατάτεσθαι μέλλων, ὀρῶν τοὺς σρατιώτας καταπεπληγότας, εὐθύμους ποιῆσαι βουλόμενος, πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς μάχης ἱερεῖα πχρεσκεύασε, Σουδίνου Χαλδαίου μάντεως τὴν θυσίαν βραβέοντος. Ὁ μὲν, εὐξάμενος καὶ σπείσας, ἀνέτεμε τὸ ἱερεῖον· ὁ δὲ βασιλεὺς, κηκίδα τρίψας, ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, « Βασιλέως νίκη, » ποιησάμενος τὴν ἐπιγραφὴν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρισερῶν ἐπὶ δεξιᾷ, ἀλλ' ἔμπαλιν, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀρισερά. Καὶ τῶν σπλάγχων ἐξαιρουμένων, ὑπέσχε τὴν χεῖρα,

τῆς κηλίδος εἰς θερμὸν καὶ ἀραιὸν τὸ ἥπαρ ἀπομαζάμενος τὴν ἐπιγραφὴν. Ὁ μάντις ἐπιδιεξίων τοὺς λοβοὺς, καὶ τὴν χολήν, πύλας τὲ ᾄη, καὶ τράπεζαν, καὶ ὅσα ἄλλα σημεῖα κατανοῶν, ἀνέσρεψε τὸν λοβὸν τὸν ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν, δι' ἧς ἐδηλοῦτα βασιλέως νίκη. Αὐτὸς τε αὖν ὑπερχαρῆς ἐγένετο, καὶ τῷ πλήθει τῶν στρατιωτῶν ἔδειξε τὸ σημεῖον. Οἱ δὲ, ἐλθόντες, καὶ ἀναγνόντες, θάρσους ἐνεπλήσθησαν, καὶ πάντες ἀνεβόησαν κελεύοντες ἄγειν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους· καὶ προθύμως ἀγωνισάμενοι, τοὺς πλείους Γαλάτας ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. ΚΑ.

ΠΕΡΣΕΥΣ.

1. Περσεύς, Ῥωμαίων ἐλέφαντας ἀγόντων, τοὺς μὲν ἐκ Λιθύης, τοὺς δὲ Ἰνδοὺς παρὰ Ἀντιόχου Συρίας βασιλέως, ἵνα μὴ καινὸν καὶ φοβερὸν τοῖς ἵπποις τὸ θηρίον φανείη, προσέταξε τοῖς χειροτέχναις εἴδωλα ξύλινα κατασκευάζειν, ἐλεφάντων ἰδέαν καὶ χροῶν ἔχοντα. Ἐπεὶ δὲ ἡ κλαγγὴ τοῦ θηρίου μάλισα δεινὴ, προσέταξεν εἰς τὸ ξύλινον εἶδωλον ἐμβαίνειν ἄνθρωπον αὐλὸν ἔχοντα, ὅς, διὰ τοῦ σώματος τὸν αὐλὸν ἰθύνων, ὄξυν καὶ ἀπηνῆ φθόγγου προϊείη. Οὕτως ἔμαθον οἱ Μακεδόνων ἵπποι καταφρονεῖν τῆς ἐλεφάντων κλαγγῆς.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν πέμπτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων, οὐχ οὕτως ἑμαυτὸν ἄξιον ἐπαίνου ἡγούμενος ἐπὶ τῷ συγγράφειν, ὡς ὑμᾶς ἐπὶ τῷ σπουδάζειν ἀναγινώσκειν τοσαῦτα συγγράμματα, τοσαύτης ἀρχῆς προεσηκότας· νυνὶ γε μὴν μάλιχα, ὅποτε μὴ μόνου τὰ δίκαια τῆς εἰρήνης πρυτανεύετε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα τοῦ πολέμου διατάσσετε, καὶ τοῦτο ἄρα στρατήγημα νίκης ἡγούμενοι, εἰ δὲ ὧν ἐνίκησαν οἱ παλαιοὶ στρατηγοὶ, ταῦτα καταμαυθάνοιτε. Βασιλεῦσι γὰρ πόλεμον ἐκτάσσουσι προσήκειν ὑπολαμβάνετε, κατανοεῖν ἔργων ἀγώνισμα. Λόγων μὲν γὰρ σπουδὴ τοῖς ἄγουσι σχολὴν χρῆμα ὠφέλιμον· ἔργων δὲ ἐπισημὴ τοῖς ὅπλων ἀρχουσιν ἀρίστη διδάσκαλος ὧν χρὴ ὄραν, κατὰ ζῆλον τῶν παλαιστρατηγησάντων. Ὅπως οὖν ζηλώσετε τὰς τῶν ἀρχαίων ἀρετὰς καὶ νίκας, αὐτὰ δείξει τὰ στρατηγήματα.

Κ Ε Φ . Α .

Φ Α Λ Α Ρ Ι Σ .

Ι. ΦΑΛΑΡΙΣ Ἀκραγαντῖνος τελώνης, τῶν πολιτῶν κατασκευάσαι βουλομένων Διὸς Πολιέως νεῶν, ἀπὸ διακοσίων τετράκωντων, ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς πετρώδους, καὶ σερρωπάτης, καὶ ἄλλως ἀνηκόν ἐν ὑψηλοτάτῳ τὸν Θεὸν ἰδρύσασθαι, αὐτὸς ὑπέσχετο, τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἂν γένηται, καὶ τοὺς ἀρίστους τεχνίτας ἔξειν, καὶ τὴν ὕλην λυσιτελῶς παρέξειν, καὶ τῶν

χρημάτων ἀσφαλεῖς ἐγγυητὰς δώσειν. Ἐπίστευσεν ὁ δῆμος, ὡς διὰ τὸν τελωνικὸν βίον ἐμπειρίαν τῶν τοιούτων ἔχοντι. Λαβὼν δὴ τὰ κοινὰ χρήματα, πολλοὺς μὲν μισθοῦται ξένους, πολλοὺς δὲ ὠνεῖται δεσμώτας, πολλὴν δὲ ὕλην εἰς τὴν ἄκραν ἀνακομίζει λίθων, ξύλων, σιδήρου. Ἦδη δὲ τῶν θεμελίων ὀρυσσομένων, καθῆκε τὸν μηνύσοντα, «Ὅς ἂν μηνύσῃ τοὺς κλέψαντας τὸν ἐν τῇ ἄκρα λίθον καὶ σίδηρον, λήψεται ἀργύριον τόσον.» Ἠχανάκτησεν ὁ δῆμος, ὡς τῆς ὕλης κλεπτομένης. Ὁ δὲ, «Οὐκοῦν (ἔφη) συγχωρήσατέ μοι περιφράξαι τὴν ἀκρόπολιν.» Συνεχώρησεν ἡ πόλις περιφράξαι, καὶ περίβολον ἐγεῖραι. Λύσας τοὺς δεσμώτας, τοῖς λίθοις, καὶ τοῖς πελέκεσι, καὶ ταῖς ἀξίταις ὀπίσας, Θεσμοφορίων ὄντων ἐπιθέμενος, τοὺς πλείστους τῶν ἀνδρῶν ἀποκτείνας, γυναικῶν καὶ παιδῶν κύριος κατασᾶς, ἐτυράννησε τῆς Ἀκραγαντίνων πόλεως.

2. Φάλαρις, Ἀκραγαντίνων τὰ ὄπλα παρελέσθαι βουλόμενος, ἀγῶνα γυμνικὸν λαμπρότατον ἔξω τῆς πόλεως ποιήσεν ἐπήγγειλε. Τῶν δὲ πολιτῶν ἀπάντων ἐπὶ τὴν θέαν προελθόντων, τὰς πύλας κλείσας, προσέταξε τοῖς δορυφόροις τὰ ὄπλα τῶν οἰκιῶν ἐκφέρειν.

3. Φάλαρις, πολιορκούντων Ἀκραγαντίνων Σικανούς, οὐ δυνάμενος ἀνελεῖν αὐτοὺς, πολὺν σῖτον παρεσκευασμένους, διελύσατο τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου σῖτον αὐτοῖς παρακατέθετο, συνθέμενος ἀπολήψεσθαι τὸν θερίζεσθαι μέλλοντα. Ἀσμένως ἐδέξαντο οἱ Σικανοί. Ὁ δὲ Φάλαρις, τοὺς σιτοφύλακας αὐτῶν ἔπεισεν, ἀργυρίῳ διαφθεύρας, τὰς ὀροφὰς τῶν οἰκημάτων διελεῖν, ὅπως ὁ σῖτος ὑόμενος κατασαπεῖν τὸν δὲ θερισθέντα κατὰ συνθήκας αὐτὸς ἀπέλαβεν. Ἀναγκαίως οὖν, τὸν μὲν ἀπὸ τῆς χώρας τῷ Φαλάριδι ἀποδόντες, τὸν δὲ ἐν τῇ πόλει διεφθαρμένον εὐρόντες, ὑπήκουσαν αὐτῷ διὰ τὴν σιτοδείαν.

4. Φάλαρις πρὸς Τεῦτον ἄρχοντα Οὐέσσης, ἤπερ εὐδαιμονεσάτη καὶ μεγίστη Σικανῶν πόλις, ἔπεμψε τοὺς μνηστευσομένους αὐτῷ τὴν ἐκείνου θυγατέρα. Ὑποσχομένου δὲ, στρατιώτας ἀγενεῖους ἐπὶ τῶν ζευγῶν καθίσας, ἔπεμψε, σολὰς γυναικῶν ἔχοντας, ὡς θεραπαινίδας, δῶρα τῇ κόρῃ κομιζούσας. Ἐπεὶ δὲ κατελάβοντο τὴν οἰκίαν, οἱ μὲν τὰς μαχαίρας ἐσπάσαντο· Φάλαρις δ' εὐθὺς ἐπιφανεῖς τὴν Οὐέσσαν ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. Β.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

1. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ Σικελίας τύραννον ὥρμησαν οἱ μισθοφόροι κτεῖναι, ἄθροοι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ περισάντες ἀπὸ συνθήματος. Ὁ δὲ προῆλθεν, ἐσθῆτα ἐλεεινὴν λαβὼν, καὶ τῆς κόμης κόνιν καταχεάμενος, παρέχων ἑαυτὸν ἐκδοτὸν ὡς βούλαιντο χρῆσθαι. Οἱ μισθοφόροι, τὴν εἰς τὸ ταπεινὸν αὐτοῦ μεταβολὴν ἐλέησαντες, ἀθῶον ἀφῆκαν. Διονύσιος οὐκ εἰς μακρὸν ἐν Λεοντίοις περιήσας αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἅπαντας κατηκόντισεν.

2. Διονύσιος Ἐρμοκράτους, Συρακουσίους ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς, ἐν τῷ πολέμῳ [τῷ] πρὸς Καρχηδονίους ἠττωμένων πολλάκις Συρακουσίων, καὶ τοὺς στρατηγοὺς αἰτιωμένων, ἐτόλμησε προδοσίας αὐτοὺς γράψασθαι. Οἱ μὲν οὖν αὐτῶν ἐάλωσαν ἀποθανεῖν, οἱ δὲ φυγεῖν. Ὁ δὲ, ὡς ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ τῶν διὰ τοὺς ἀλόντας ἐχθρῶν γενομένων, καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Καρχηδονίους ἀκμάζοντος, φυλακὴν τοῦ σώματος αἰτήσας, καὶ παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν, τύραννος ἐγένετο Συρακουσίων μέγιστος· καὶ μέχρι γήρωσ τὴν ἀρχὴν κατασχών, προσέτι καὶ τῷ υἱῷ κατέλιπεν.

3. Διονύσιος τοὺς ἐπιβουλεύοντας φωρᾶν μάλιστα πάντων ἐσπούδαζε. Τῶν ξένων τίς περιήει τὴν πόλιν, φάσκων, μόνος θύλασθαι διδάξαι προγιγνώσκειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας. Κληθεῖς

εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔφη πρὸς τὸν Διονύσιον, μόνον αὐτὸν διδάξειν, ἵνα μὴ φανερὰ γένοιτο πᾶσιν ἡ τέχνη. Μεταστάντων ὅσοι παρήσαν, ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἔφη « Ὁμολόγησον ὅτι μεμάθηκας τὴν τέχνην τοῦ προγινώσκειν, καὶ οὐδεὶς ἐπιβουλεύειν ἔτι τολμήσει ». Ὁ δὲ, ἠσθεὶς τῷ σοφίσματι, τὸν μὲν ἄνθρωπον δώροισ λαμπροῖς ἐτίμησε, πρὸς δὲ τοὺς σωματοφύλακας καὶ τοὺς στρατιώτας ἀπήγγειλεν, ὡς θαυμαστὸν εἶη γνώρισμ. τῶν ἐπιβουλεύοντων δεδιδαγμένος. Οἱ δὲ ἐπίστευσαν, καὶ ἐπιβουλεύειν ἐτάλμων οὐκέτι.

4. Διονύσιος ἀπέπλει, καταστήσας Ἄνδρωνα φύλακα τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τῶν χρημάτων. Ἐρμοκράτης παρεκάλει συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὸ κατασχεῖν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων. Ἐπεὶ δὲ σῶος κατέπλευσεν ὁ Διονύσιος μετ' ὀλίγας ἡμέρας, οὐδὲν πυθόμενος τοῦ Ἄνδρωνος, ἔφη πάντα μὲν πεπύσθαι παρ' ἄλλων· ὁμῶς δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ βούλεσθαι μαθεῖν, τίς ἦν ὁ μάλισα σπουδάσας ἐπιπηδήσας τῷ καιρῷ. Ὁ δὲ, ἐξαπατηθεὶς, ὁμολόγησε τὸν Ἐρμοκράτην. Διονύσιος τὸν μὲν Ἄνδρωνα προσέταξεν ἀναιρεθῆναι, ὅτι εὐθύς αὐτῷ καταπλεύσαντι μὴ τοῦτο ἐμήνυσε. Τὸν δὲ Ἐρμοκράτην καθεῖρξεν, ἄνδρα ὄντα τῆς ἀδελφῆς· δι' ἣν ὕστερον καὶ λύσας αὐτὸν ἐς Πελοπόννησον ἀπεπέμψατο.

5. Διονύσιος, συνθέμενος πρὸς τοὺς ἐνδιδόντας Νάξον, αὐτὸς μὲν ὀψὲ τῆς ὥρας προσῆλθε τοῖς τείχεσιν, ἑπτακισχιλίους στρατιώτας ἔχων· οἱ δὲ Νάξιοι, τῆς προδοσίας αἰσθόμενοι, ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς πύργους. Οἱ δὲ προδιδόντες, ἀπὸ τῶν πύργων ἐκάλουν τὸν Διονύσιον μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπάσης· ὁ δὲ ἠπειλεῖ τοὺς ἐπὶ τοῦ τείχους, εἰ μὴ προδοῖεν τὴν πόλιν ἐκόντες, ἀποσφάζειν αὐτοὺς ἅπαντας. Ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν ὥραν, Διονυσίου προσάξαντος, εἰς τὸν λιμένα τῶν Νάξιων κατέπλει πεντηκόντορος Διονυσιακῆ, αὐλητὰς αὐλοῦντας ἄγουσα, καὶ κελευστὰς κελεύοντας, ὧν ἕκαστος ἀνεκάλει τριήρη μίαν. Οἱ δὲ Νάξιοι, νομίσαντες

ἐπιπλεῖν τοσαύτας τριήρεις, ὅσους ἐώρων κελυσεῖς, φοβηθέντες παρέδωκαν ἐκόντες Διονυσίῳ τὴν πόλιν.

6. Διονύσιος, Ἰμίλκωνος ἐπιπλεύσαντος, καὶ τὸ σῶμα τοῦ λιμένος τοῦ Μοτυαίων ἀποφράξαντος, αὐτὸς τε ἀπὸ τῆς Μοτύης τὸ πεζὸν ἀνασήσας ἐσρατοπέδευσε κατ' ἀντικρὺ, καὶ παρεκάλεσε τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας θαρρῆν, καὶ παρασκευάζεσθαι τὴν διαγωγὴν τῶν τριηρῶν. Ὑπὸ τῆς περιεχούσης ἄκρας τὸν λιμένα τόπος ἦν ὀμαλὸς καὶ πηλώθης, εὖρος εἴκοσι στάδια· τοῦτον οἱ στρατιῶται ξύλοις φαλαγγώσαντες, ὑπερήνεγκαν ὄγδοήκοντα τριήρεις ἡμέρα μᾶ. Ἰμίλκων φοβηθεὶς μὴ Διονύσιος τὸ ναυτικὸν ἀπολαβὼν ὑπὲρ τὴν ἄκραν ἐπιπλεύσας, τοὺς Καρχηθονίους ἐπὶ τῷ σῶματι τοῦ λιμένος κατακλείσας ἔνδον ἐξέλοι, βορέου πνεύσαντος οὐρίου, ἀπὸπλουν ἐποίησατο. Διονύσιος δὲ καὶ τὸν λιμένα, καὶ τὴν Μοτύην, καὶ τὸ ναυτικὸν ἀνεσώσατο.

7. Διονύσιος, ὑπὸ Δίῳνος [ἐκπεσῶν], τὴν ἀκρόπολιν κατασχών, ἐπρεσβεύσατο πρὸς Συρακουσίους ὑπὲρ διαλλαγῶν. Οἱ δὲ ἀπεκρίναντο, « Εἰ μὲν ἀφήσει τὴν ἀρχὴν, δεχόμεθα πρεσβείαν· εἰ δὲ μὴ, ἄσπονδος ὁ πόλεμος ἔσῳ. » Διονύσιος, πάλιν κήρυκα πέμψας, ἐκέλευσε πέμπειν πρεσβευτάς, ὡς ἀφήσων τὴν ἀρχὴν, καὶ πρὸς αὐτοὺς σπονδὰς ποιησόμενος. Οἱ μὲν ἔπεμψον, καὶ ὑπὸ χαρᾶς ἐξέλυσαν τὰς φυλακὰς, ὡς ἤδη [τοῦ] τυράννου τὴν ἀρχὴν ἀφιέντος· ὁ δὲ, τοὺς μὲν πρέσβεις κατασχών, τοὺς δὲ στρατιώτας ἐξαγαγών, μετὰ πολλῆς βοῆς καὶ ὀρμῆς ἐλθὼν πρὸς τὰ διατειχίσματα, προσβολῇ καστερᾷ χρησάμενος, ἐμπέσων ταῖς Συρακούσiais, τὴν τε ἀκρόπολιν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβεν.

8. Διονύσιος τοὺς πρεσβευτὰς Συρακουσίῳν, οὓς κατέσχε, τῆς ὑσεραίας ἀντέπεμψε τοῖς πολίταις· συνηκολούθησαν δὲ αὐταῖς καὶ γυναῖκες, ἐπισολὰς φέρουσαι πρὸς Δίωνα, καὶ Μεγακλέα, παρὰ τῆς ἀδελφῆς, καὶ τῆς γυναίκος, καὶ πρὸς ταῦς

ἄλλους Συρακουσίους, ὧν ἦσαν γυναῖκες πολιορκούμεναι. Ταύτας τὰς ἐπισολὰς λαβόντες ἐν ἐκκλησίᾳ φανερώς ἀναγινώσκειν ἤξιον. Αἱ μὲν ἄλλαι γυναικῶν ἦσαν ἰκετεῖαι καὶ δεήσεις, μὴ περιδεῖν σφᾶς ἀπολλυμένας, ἀλλὰ διαλλαγῆναι πρὸς Διονύσιον· μιᾶς δὲ ἐπισολῆς ἕξωθεν ἐγγράμματα, « Παρὰ Ἰππαρίνου τῷ πατρί » τοῦτο δὲ ἦν ὄνομα τῷ Δίῳ υἱῷ. Τοῦ δὲ γραμματέως τὴν ἐπιγραφὴν ἀναγνόντος, καὶ τὴν ἐπισολὴν ἀνοίξαντος, ὁ μὲν υἱὸς οὐδὲν ἦν γεγραφῶς, Διονύσιος δὲ Δίῳ, φιλικῶς καὶ συγγενικῶς ἐπισέλλων, καὶ μεγάλα ὑπισχνούμενος. Ταύτων ἀναγνωσθέντων, διεβλήθη πρὸς τοὺς Συρακουσίους ὁ Δίῳ, καὶ οὐκ ἔσ' ὁμοίως πιστὸς ἦν· ὁ γὰρ δὴ μάλιστα Διονύσιος ἐσπουδάκει.

9. Διονύσιος, Καρχηδονίων ἐπιόντων χειρὶ μυριάδων τριάκοντα, πολλὰ κατὰ τὴν χώραν ἐρύματα καὶ φρούρια κατέσκαψε, συντάξας διαλύεσθαι πρὸς Καρχηδονίους, καὶ τὰς φρουρὰς αὐτῶν δέχεσθαι. Οἱ Καρχηδόνιοι πάνυ ἀσμένως τὰ χωρία παραλαμβάνον ἀνευ μάχης, καὶ πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν φρουροὺς καὶ φύλακας ἐν ἐκάσῳ κατέλειπον. Ὅπηνίκα τὸ πλεῖστον τῆς δυνάμεως διεσπάρη, μεριζόμενον φρουραῖς καὶ φυλακαῖς, τηλικάδε τοῖς ὑπολοίποις Διονύσιος ἐπιθέμενος ἐνίκησεν.

10. Διονύσιος χειρώσασθαι βουλόμενος Ἰμέραν, πρὸς μὲν τοὺς Ἰμεραῖους φίλιαν συνέθετο· πρὸς δὲ τὰ πλησίον αὐτῶν πολίσματα πόλεμον ἐξήνεγκε. Καὶ δὴ, στρατοπεδεύσας οὐ μακρὰν τῆς Ἰμέρας, ἐπεκηρυκεύετο πρὸς τοὺς ἐν τοῖς πολίσμασιν. Ἰμεραῖοι δὲ μέχρι πολλοῦ μὲν τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ τὴν ἀγορὰν ἐπόριζον· ἐπειδὴ δὲ χρόνου προϊόντος δῆλος ἦν οὐδὲν πράττων, ὑπιδόμενοι δύνάμιν τηλικαύτην παραστρατοπεδεύουσαν, πέμποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύσαντο. Διονύσιος, ἔχθρας ἀρχὴν ποιησάμενος τὴν ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, ἦκεν ἐπὶ τὴν Ἰμέραν αὐτήν, καὶ βίᾳ προσβαλὼν ἐξείλε τὴν πόλιν.

11. Διονύσιος τοὺς πρεσβυτέρους τῶν στρατιωτῶν ἀπο-

μίσθους ἐβούλετο ποιῆσαι· οἱ δὲ ἡγανάκτουν πρὸς αὐτὸν, καὶ οἱ νέοι, ὡς ἄδικον, εἰ γηρῶντες ἐκβάλλοιντο. Ὁ δὲ, τὸν Θόρυβον μάθων, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, ἀπαγορεύει τάδε· «Τοὺς μὲν νεωτέρους ἐς τὸν κίνδυνον τῆς μάχης τάττω. Τοὺς δὲ πρεσβυτέρους ἐς τὰς φυλακὰς τῶν χωρίων, ἴσην σύνταξιν λαμβάνοντας· πείραν γὰρ πίστεως δεδωκότες, ἐπιμελῶς τὰ χωρία φυλάξουσι, καὶ πονήσουσιν ἕλαττον.» Ἦσθησαν οἱ στρατιῶται πάντες· καὶ διηρέθησαν ἀπ' ἀλλήλων ἄσμενοι. Ἐπεὶ δὲ διελύθη τὸ πλήθος, καὶ κατ' ὀλίγους εἰς πολλὰς φυλακὰς ἐμερίσθη, καὶ δὴ τότε ἐκάστους τῶν πρεσβυτέρων ἀπομίσθους ἐποίησεν, οὐκ ἔτι τὴν παρὰ τοῦ πλήθους ἐπικουρίαν ἔχοντας.

12. Διονύσιος, βουλόμενος ἐπιθέσθαι πόλει κατὰ θάλατταν, καὶ γνῶναι τοὺς πιστοὺς τῶν τριηράρχων, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ προειδέναι τινὰ ποῦ μέλλει πλεῖν· βιβλίον ἄγραφον ἐσφραγισμένον ἔδωκεν ἐκάσῳ τριηράρχῳ, προσάξας, ἐπειδὴν ἀναχθέντων ἀρῆθῃ τὸ σημεῖον, τότε λύειν τὰ βιβλία, καὶ μαθόντας ἐκεῖσε πλεῖν, οἷ κελεύει τὰ γεγραμμένα. Οἱ μὲν δὴ ἀνήχθησαν· ὁ δὲ, πρὶν αἶραι τὸ σημεῖον, ἐπιβάς ὑπηρετικῶ, περιέπλει, καὶ παρ' ἐκάστου τριηράρχου τὸ βιβλίον ἀπήτησεν. Ὅσους μὲν εὔρε τὴν σφραγίδα λελυκότας, ὡς προδότας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι τὴν ἐπὶ θανάτῳ· τοῖς δὲ ἄλλοις ἔδωκεν ἕτερα βιβλία, ἐν οἷς ἀληθῶς ἐγγράπτο ποῖα πόλει βούλοιο ἐπιπλεῦσαι. Καὶ δὴ τὸ ἀπόρρητον οὕτω φυλαχθέν, παρέσχεν αὐτῷ τὴν Ἀμφίπολιν ἀφύλακτον λαβεῖν.

13. Διονύσιος, βουλόμενος μαθεῖν, οἷα περὶ αὐτοῦ φρονοῖεν καὶ λέγοιεν οἱ ἀρχόμενοι, τὰς μουσουργοὺς καὶ τὰς ἐταίρας ἐκέλευσεν ἀπογράψασθαι. Αἱ μὲν δὴ πολλοῦ τέλους ἐπιβολὴν ἐνόμισαν γενήσεσθαι. Ὁ δὲ τέλος μὲν οὐκ ἐπέβαλεν· ἐκάστην δὲ τῶν ἐταιρῶν ἀνέκρινε βασανίζων τίνα παρὰ τῶν ἐρασῶν συνόντων ἀκούσειαν περὶ τῆς τυραννίδος. Οὕτω τοὺς βλασφημοῦντας μαθὼν, οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἐδίωξεν.

14. Διονύσιος, τὰ ὄπλα τῶν πολιτῶν παρελόμενος, ἤνικα πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνου καιρὸς ἦν, προάγειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια κελεύσας, [τότε] τούτοις ἀπεδίδου τὰ ὄπλα· μετὰ δὲ τὴν μάχην, πρὶν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας ἀνοιῖσαι, πάλιν αὐτοὺς ἐκέλευεν ἀποτίθεσθαι τὰς πανοπλίας.

15. Διονύσιος, βουλόμενος εἰδέναι τίνες εἶεν οἱ πρὸς τὴν τυραννίδα ἀλλοτρίως ἔχοντες, κατέπλευσεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ κρυπτὸν νεώριον, ὡς ἀποθανῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν. Οἱ δὲ δυσμενῶς ἔχοντες, συνθέοντες μετὰ χαρᾶς ἀλλήλοις τὸ πταῖσμα διηγούντο. Ὁ δὲ, συναρπάσας τοὺς ἐφηδομένους ἀπέκτεινεν.

16. Διονύσιος, ἀρρώσκειν προσποιησάμενος, λόγον διέδωκεν ὡς ἐσχάτως εἶη διακειόμενος. Ἐπεὶ δὲ πολλοὶ πρὸς τὴν φήμην ὑπερήσθησαν, αὐτὸς μετὰ τῶν δορυφόρων ἐπεξελθὼν ἄπασιν ἐφάνη καὶ τοὺς ἐφηδομένους ἀπαχθῆναι προσέταξεν.

17. Διονύσιος Καρχηδονίους ἐπὶ μεγάλοις λύτροις ἀπεδίδου· τοὺς δὲ Ἕλληνας ἄνευ λύτρων. Καρχηδόνιοι, τὴν τυράννου φιλαθρωπίαν ὑποπτεύσαντες, οὓς εἶχον μισθοφόρους Ἕλληνας ἀπέπεμψαν· τῷ Διονυσίῳ δὲ ἄρισ' εἶχε πολεμίῳν Ἑλλήνων ἀπηλλάχθαι.

18. Διονύσιος, πολεμῶν Μεσσηνίοις, παρ' οἷς ἦσαν ὑπόπτοι τινες ὡς προδιδόντες, βουλόμενος αὐτοὺς ταραττεῖν, τὴν τῶν ἄλλων χώραν λυμαιομένους, τῆς τῶν διαβαλλομένων ἐκέλευσεν ἀπέχεσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ καὶ ἄλλοις οἶδα στρατηγοῖς πεπραγμένον. Διονύσιος δὲ πρὸς τούτῳ, καὶ στρατιώτην εἰσέπεμψε τάλαντον χρυσοῦ κομίζοντα τοῖς ὑποπτευομένοις. Τοῦτον οἱ Μεσσηνιοὶ μετὰ [τοῦ] χρυσοῦ λαβόντες, ἀνακρίναντες, μαθόντες οἷς ἐκόμιζε, τοὺς μὲν ὡμολογημένους προδύτας ὤρμησαν κολάζειν. Οἱ δὲ ἦσαν ἐν δυνάμει· καὶ αὐτοῖς σφοδρῶς ἀντέστησαν. Ἐγένετο στάσις, ἣ παρέσχε Διονυσίῳ Μεσσηνίας κρατῆσαι.

19. Διονύσιος, ἐν σπάνει χρημάτων, παρὰ τῶν πολιτῶν εἰσφοράς ἤτει· τῶν δὲ πολλάκις δεδωκέναι φασκόντων, βιάζεσθαι μὲν οὐκ ἔγνω. Διαλιπὼν δὲ ὀλίγον, ἐκέλευσε τοὺς ἄρχοντας, ὅσα ἦν ἀναθήματα ἐν Ἀσκληπιοῦ (πολλὰ δὲ ἦν ἀργύρου καὶ χρυσοῦ), ταῦτα ἔξω τοῦ ἱεροῦ κομίσαντας, ὡς βέβηλα, προκηρύττειν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. Οἱ Συρακούσιοι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐπρίαντο· ὥστε ἠΰροίσθη χρημάτων πλῆθος. Ὡν κρατήσας Διονύσιος, προσέταξε κηρύττειν, εἴ τίς τι τῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀναθημάτων ἠγόρασεν, αὐτίκα εἰς τὸ ἱερόν κομίζειν, καὶ ἀποδιδόναι τῷ θεῷ, ἢ θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. Οἱ μὲν ἀπέδωκαν τῷ θεῷ· Διονύσιος δὲ εἶχε τὰ χρήματα.

20. Διονύσιος, πόλιν ἐλὼν, ἥς τῶν πολιτῶν οἱ μὲν τεθνηκότες, οἱ δὲ πεφευγότες ἦσαν, ἐπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἡ ὥστε ὑπὸ ὀλίγων φυλάττεσθαι, φρουροὺς μὲν ὀλίγους αὐτόθι καταλείπει. Τοῖς δὲ ἀλοῦσιν οἰκέταις, τῶν δεσποτῶν θυγατέρας συνώκησεν· ἵνα, πολεμιώτατοι φανέντες [αὐτοῖς], αὐτῷ πιστοὶ φύλακες τῆς πόλεως γένοιτο.

21. Διονύσιος, ἐς Τυρρῆνίαν πλεύσας ἑκατὸν τριήρεσι, καὶ ἵππαγωγοῖς, παρελθὼν ἐς τὸ τῆς Λευκοθέας ἱερόν, λαβὼν νομισματος τάλαντα πεντακόσια, παραχρῆμα ἀπέπλευσεν. Μαθὼν δὲ ἐν ἀπορρήτῳ χρυσοῦ τάλαντα χίλια, ἀργυρίου πολλῷ πλείονα, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ναυτῶν διηρπάσθαι, πρὶν ἐπιβῆναι τῆς γῆς, ἐκήρυξε τοῖς ἔχουσι τὰ χρήματα, προστάσων τὰ μὲν ἡμίσεια ἀναφέρειν, τὰ δὲ ἡμίσεια συγχωρῶν· ἢ θανάτῳ ζημιώσεν τοὺς μὴ πεισθέντας. Οἱ μὲν τὰ ἡμίσεια προσεκόμισαν. Ὁ δὲ, ἀπὸ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ εἰσπράξας, δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς μὴνός σιταρκίαν.

22. Πάριοι, ζηλωταὶ λόγων Πυθαγορείων, διῆγον ἐν τοῖς περὶ Ἰταλίαν χωρίοις. Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος ἐπεκηρυκεύετο πρὸς Μεταποντίνους, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰταλιώτας, περὶ

φιλίας. Εὐήφενος τοῖς προσφοιτῶσι νέοις καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν γνώμην ἠγόρευε, μηδαμῶς τυράννῳ πισεύειν. Διονύσιος ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ὠργίζετο· ὥστε καὶ λαβεῖν αὐτὸν ὑποχείριον ἐσπούδασεν ἐκ Μεταποντίου διακομιζόμενον ἐς Ῥήγιον. Ἐπεὶ δὲ ἔλαβεν, ἐπὶ τοῦ συνεδρίου κατηγορήσας, ἔδειξεν ἠλίκων δι' αὐτὸν εἶη πραγμάτων ἀφηρημένος. Ὁ δὲ, ὁμολογῶν, δικαίως ἔφη ταῦτα ποιῆσαι· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι φίλους αὐτῷ καὶ μαθητάς, τύραννον [δὲ] οὐδὲ ὄψει γνώριμον αὐτῷ. Ὁ δὲ αὐτοῦ θάνατον κατέγνω. Εὐήφενος, οὐδὲν ταραχθεὶς, πρὸς Διονύσιον ἔφη· « Τοῖς μὲν δεδογμένοις πείθομαι· ἐπεὶ δὲ ἀνέκδοτος ἀδελφὴ ἐσί μοι ἐν Παρίῳ, ταύτην ἐκδοῦναι πρότερον βούλομαι, διαπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ συντόμως ἐπανελθὼν θνήξομαι. » Πάντων γελασάντων ἐπὶ τῷ λόγῳ, Διονύσιος ἐθαύμασε, καὶ ἤρετο, « Τίς ἂν οὖν πίσις γένοιτο; » Ὁ δὲ, « Ἐγγυητὴν (ἔφη) τοῦ θανάτου καταστήσω. » Καὶ μεταπεμφόμενος τὸν Εὐκρίτον, ἤξιωσεν ἐγγυήσασθαι. Ὁ δὲ μάλ' ἀσμένως ἐπένευσε τοῦ θανάτου τὴν ἐγγύην, συντάξας, τὸν μὲν ἐξιέναι, ὡς ἐν μηνσὶν ἐξ ἐπανήξοντα, αὐτὸν δὲ φυλάττειν αὐτόθι μενοῦντα καὶ φρουρούμενον. Ἦν τὸ χρῆμα ἤδη θαυμαστόν· θαυμαστότερον δὲ ἐγένετο. Καὶ γὰρ μετὰ τοὺς ἐξ μηνῶν, ὁ τὸν ἐγγυητὴν παρασχὼν, τὴν ἀδελφὴν ἐκδοὺς, ἐπανελθὼν ἐν Σικελίᾳ, παραδοὺς ἑαυτὸν, ἤξιωσε τὸν ἐγγυησάμενον ἀφεῖναι. Διονύσιος, ὑπεραγασθεὶς ἀμφοτέρων τὴν ἀρετὴν, ἀμφοτέρους ἀφῆκεν· καὶ τὰς δεξιὰς λαβὼν, ἤξιου τρίτον αὐτὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν φιλίαν συγκατατάττειν, καὶ μένειν παρ' αὐτῷ κοινωνοῦντας τῶν παρόντων ἀγαθῶν. Οἱ δὲ τὴν μὲν προαίρεσιν ἀπεδέξαντο τοῦ τυράννου· ἠτήσαντο δὲ, εἰ τὸ ζῆν αὐτοῖς βούλοιο παρασχεῖν, συγχωρῆσαι ἀνασρέφειν ἐπὶ τὰς συνήθεις διατριβὰς μετὰ τῶν νέων. Συνεχώρησε Διονύσιος. Τοῦτο τὸ ἔργον ἔπεισε πολλοὺς Ἰταλιωτῶν Διονυσίῳ πισεύειν.

ΚΕΦ. Γ.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ.

1. ἈΓΑΘΟΚΛῆΣ, Σικελίας τύραννος, ὁμόσας τοῖς πολεμίοις, παρέβη τοὺς ὅρκους, καὶ κατασφάζας τοὺς ἀλόντας, ἐπιχλευάζων πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν «Δειπνήσαντες ἐξεμέσωμεν τοὺς ὅρκους.»

2. Ἀγαθοκλῆς νικήσας Λεοντίνους, Δεινοκράτη τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν ἔπεμψε, λέγοντα, ὡς ἄρα φιλοτιμοῖτο πρὸς Διονύσιον, καὶ βούλοιτο σῶσαι αὐτούς, ὡς ἐκεῖνος ἔσωσε τοὺς περὶ τὸν Ἐλέπορον ποταμὸν πταίσαντας Ἰταλιώτας. Ἐπίστρευσαν Λεοντῖνοι, καὶ ὅρκους [ἔλαβον καὶ] ἔδωκαν. Ἀγαθοκλῆς εἰσελθὼν ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀόπλους ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθεῖν· ὁ στρατηγὸς ἐπηρώτησεν, «Ὅτῳ δοκεῖ ὅπερ καὶ Ἀγαθοκλεῖ, αἰρέτω τὴν χεῖρα.» Ὁ τοίνυν Ἀγαθοκλῆς, Δοκεῖ μοι, ἔφη, πάντας ἀνελεῖν. Ἦσαν δὲ μύριοι. Καὶ δὴ περισάντες οἱ στρατιῶται πάντας ἀνεῖλον ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας.

3. Ἀγαθοκλῆς, πυθόμενος τοὺς ἐν τέλει Συρακουσίων νεωτερίζειν, Καρχηδονίους νικήσας, θύων ἐπινίκια, πεντακοσίους ἀνδρας τοὺς ὑπόπτους ἐπὶ τὴν ἐσῖαν ἐκάλεσεν. Ἦν μὲν δὴ μεγαλοπρεπῆς ἡ τῶν κληθέντων ἐσῖα. Αὐτὸς δὲ, ἤδη μεθύοντων, ἐς μέσους παρελθὼν, κροκωτὸν ἐνδύς, Ταραντῖνον περιβαλόμενος, ἠύλησεν, ἐκίθάρισεν, ὠρχήσατο· ὥστε ὑφ' ἡδονῆς θόρυβος καὶ κρότος ἐκ πάντων ἦν. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡδονῆς, ὑπεξῆλθε τοῦ συμποσίου, ὡς κεκμηκώς, τὴν ἐσθῆτα ἀλλάξων. Ἐκυκλώσαντο τὸν ἀνδρῶνα ὀπλίται πολλοί· χίλιοι δὲ ξίφη σπασάμενοι, δύο κατὰ ἓνα σάντες, πάντας ἀπέσφαξαν τοὺς κατακειμένους.

4. Ἀγαθοκλῆς Ὀφέλαν Κυρηναῖον, σὺν πολλῇ δυνάμει στρατεύσαντα, πυθόμενος εἶναι φιλόπαιδα, ὄμηρον αὐτῷ τὸν ἴδιον υἱὸν ἔπεμψεν Ἡρακλείδην, ὠραῖον ὄντα, ἐντολὴν δοὺς τῷ παιδί ἀντι-

σχεῖν τῇ πείρᾳ μέχρις ὀλίγων ἡμερῶν. Ἦκεν ὁ παῖς· ὁ Κυρηναιὸς τῆς ὥρας ἠττώμενος περιεῖπεν αὐτὸν, καὶ περὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ μόνην ἠσχολεῖτο. Ἀγαθοκλῆς ἄφνω τοὺς Συρακουσίους ἐπαγαγὼν, τὸν τε Ὀφέλαν ἀπέκτεινε, καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πάσης ἐκράτησε, καὶ τὸν υἱὸν ἀπέλαβεν οὐχ ὑβρισθέντα.

5. Ἀγαθοκλῆς, ἐπὶ Καρχηδόνα διαπλεῦσαι βουλόμενος, ἤδη μέλλων ἀνάγεσθαι, δοκιμάζει τίνες αὐτῷ συνδιαπλεῦσαι δύναιντο. Καὶ δὴ προέγραψεν, ἐπιτρέπων τοῖς βουλομένοις ἑαυτοὺς σώζειν, ἐξίεναι τῶν νεῶν μετὰ τῶν ἰδίων κτημάτων. Ἐξῆλθον συχροί. Τοὺς μὲν δὴ ἔκτεινε πάντας, ὡς θειλοὺς καὶ ἀπίστους· τοὺς δὲ μέινοντας, ὡς ἀνδρείους καὶ πιστοὺς ἐπαινέσας, διέβαλεν εἰς τὴν Λιβύην ἐξήκοντα ναυσὶ καὶ τῆς γῆς ἐπιβάς παραχρημάτας ναῦς ἐνέπρησεν, ὅπως ἀγωνίζονται γεναιότερον οἱ στρατιῶται, τὸ δύνασθαι φεύγειν ἐπὶ τῶν νεῶν ἀπεγνωκότες. Τούτοις τοῖς στρατηγήμασι χρησάμενος Ἀγαθοκλῆς, αὐτῶν τε Καρχηδονίων καὶ πολλῶν ἐν Λιβύῃ πόλεων ἐκράτησεν.

6. Ἀγαθοκλῆς δισχιλίους στρατιώτας συντεταγμένους ἤτησε παρὰ Συρακουσίων ὡς διαθητόμενος εἰς τὴν Φοινίκην, φάσκων τῶν ἐκεῖ τινας προδιδόντας μετὰ σπουδῆς αὐτὸν καλεῖν. Πισεύσαντες ἔδωκαν οἱ Συρακούσιοι. Ὁ δὲ, λαβὼν τοὺς στρατιώτας, Φοίνιξι μὲν μακρὰν χαίρειν ἔφη· ὀρμήσας δὲ ἐπὶ τοὺς συμμάχους, τὰ περὶ τὴν Ταυρομενίαν φρούρια κατέσκαψεν.

7. Ἀγαθοκλῆς πρὸς Ἀμίλκαν ἀνοχὴν συνέθετο· ὥστε ὁ μὲν εἰς Λιβύην ἀπῆρεν. Ὁ δὲ, συναγαγὼν ἐκκλησίαν τῶν Συρακουσίων, «Ταύτην (ἔφη) τὴν ἡμέραν ἠϋξάμην ἐν ἣ τὸς πολίτας ὄψομαι τὴν ἐλευθερίαν ἔχοντας.» Ταῦτα λέγων, τὴν χλαμύδα περιελὼν, καὶ τὴν μάχαιραν, αὐτὸν ἰδιώτην ἀπέφηνε. Τῶν Συρακουσίων, ὡς ἀνδρὶ δημοτικῷ καὶ μετρίῳ τὴν πολιτείαν ἐπιτρεψάντων, ὁ δὲ, μετὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν πολλοὺς φονεύσας τῶν

πολιτῶν, διώξας δὲ πλείους τῶν πέντε χιλιάδων, αὐτὸς τὴν ἀρχὴν τῶν Συρακουσίων κατέσχευεν.

8. Ἀγαθοκλῆς, μαθὼν τοὺς περὶ Τίσαρχον, καὶ Ἀνθρώπινον, καὶ Διοκλέα φίλους ἐπιβουλεύειν αὐτῷ, καλέσας αὐτούς, ἐνεχείρισεν αὐτοῖς πολλὴν στρατιάν, ἵνα πόλει συμμάχῳ πολέμουμένη βοηθοῖεν ἐξελθόντες· καὶ « Αὔριόν γε (ἔφη), συνελθόντες εἰς τὸ Τιμολεόντιον μετὰ τῶν ὀπλῶν καὶ τῶν ἵππων, διατάξομεν τὴν ἐξοδον. » Οἱ μὲν ἄσμενοι ταῦτα ἐδέξαντο, ὡς μέλλοντες καὶ δύναμιν στρατιωτικὴν ἔχειν πρὸς τὴν ἐπίθεσιν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὑσεραίας εἰς τὸ Τιμολεόντιον συνῆλθον, ὁ μὲν Ἀγαθοκλῆς ἐσήμηνε τὴν σύλληψιν· οἱ δὲ τὸ σύνθημα δεξάμενοι τοὺς περὶ Διοκλέα, καὶ Τίσαρχον, καὶ Ἀνθρώπινον, ἄνδρας τῶν διακοσίων πλείονας, ἐξεκέντησαν. Ὅσοι δὲ βοηθεῖν τούτοις ἐπειρῶντο, καὶ οὗτοι προσανηρέθησαν, οὐκ ἐλάττους τῶν ἑξακοσίων.

Κ Ε Φ. Δ.

Ι Π Π Α Ρ Ι Ν Ο Σ.

1. Ἰ Π Π Α Ρ Ι Ν Ο Σ, ἐν Λεοντίνοις ὢν, αἰσθόμενος τὴν Συρακουσίων πόλιν ἔρημον γενομένην, διὰ τὸ μετὰ Καλλίππου τοὺς πολίτας εἰς τινα τόπον ἐξωρμηκέαι, ὀρμήσας ἐκ Λεοντίων, ἐλθὼν ἐπὶ Συρακούσας νυκτὸς, πέμψας τινὰς ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐκέλευσε τοὺς παραφυλάττοντας τὴν ἐφοδίαν ἀποκτεῖναι. Οἱ μὲν ἔκτειναν τοὺς παραφυλάσσοντας, καὶ πυλίδας τινὰς τοῦ τείχους διεῖλον. Ἰ Π Π Α Ρ Ι Ν Ο Σ δὲ, διὰ τούτων τοὺς ξένους εἰσαγαγὼν, κατέσχε τὴν Συρακουσίων πόλιν.

Κ Ε Φ. Ε.

Θ Ε Ο Κ Λ Η Σ.

1. Θ Ε Ο Κ Λ Η Σ, Χαλκιδέας τοὺς ἀπ' Εὐβοίας ἀγαγὼν, τὴν Λεοντίων κατέσχε μετὰ Σικελῶν, οἱ προενοικοῦντες ἐτύγχανον. ἐπεὶ

δὲ καὶ Πλαταιεῖς ἐκ Μεγάρων ἀποικίαν ἀγαγόντες τῇ Λεοντίων προσβάλλουσιν, αὐτὸς μὲν ἐκβαλεῖν ἔφη τοὺς συνοικοῦντας Σικελοὺς μὴ δύνασθαι, διὰ τοὺς ὄρκους· ἐκείνοις δὲ νυκτὸς ἀνοίξειν τὰς πύλας, καὶ παρελθόντας, αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Σικελοῖς ὡς πολεμίους. Ὁ μὲν ἀνέωξεν· οἱ δὲ Μεγαρεῖς, καταλαβόμενοι τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ὦπλισμένοι προσέπιπτον τοῖς Σικελοῖς. Οἱ δὲ, καταληφθέντες ἄοπλοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες ἔφρουγον· Μεγαρεῖς δὲ ἀντὶ Σικελῶν Χαλκιδεῦσι συνωμολόγησαν.

2. Θεοκλῆς Μεγαρέας, Χαλκιδεῦσι συνοικήσαντας ἕξ μῆνας, τῆς πόλεως ἐξέβαλε, φήσας, εὐξασθαι κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν, « Ἐάν κρατήσωμεν τῆς πόλεως ἀσφαλῶς, θύσειν τοῖς δώδεκα θεοῖς, καὶ πέμψειν πομπὴν ὄπλοις κεκοσμημένην. » Τῶν δὲ Μεγαρέων οὐχ ὑπιδομένων, ἀλλὰ θύειν ἀγαθῇ τύχῃ κελυόντων, Χαλκιδεῖς παρ' αὐτῶν εἰς τὴν πομπὴν χρῆσάμενοι τὰς πανοπλίας, τῆς θυσίας γενομένης, αὐτοὶ νόμῳ πομπῆς βαδίζοντες, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὦπλισμένοι κατέστησαν, Θεοκλῆς ἐκέλευσεν ἀνείπειν τὸν κήρυκα, « Μεγαρεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀπιόντων πρὸ δύνοντος ἡλίου. » Οἱ δὲ, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἰκέται καταφυγόντες, ἠξίουσαν μὴ διώκεσθαι, ἢ μετὰ τῶν ὄπλων ἐκπέμπεσθαι. Θεοκλῆς μετὰ τῶν Χαλκιδέων ἐβουλεύσατο οὐκ ἀσφαλῶς ἔχειν ἐκβαλεῖν τοσοῦτους ἐχθροὺς ὦπλισμένους. Καὶ δὴ γυμνοὶ Μεγαρεῖς τῆς Λεοντίων ἐκπεσόντες Τρωγίλιον κατώκησαν, μέχρι ἑνὸς χειμῶνος· μέχρι γὰρ τοσοῦτου συνεχώρησαν οἱ Χαλκιδεῖς.

Κ Ε Φ. 5.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ.

1. ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, κρατῆσαι τῆς Ἐργετινῶν πόλεως ἐσπουδακῶς, οὗς Ἐργετινοὺς εἶχε μισθοφόρους, τούτοις ἔνεμεν αἰετῆς τῆς λείας τὸ πλεῖον μέρος, καὶ μισθοὺς μείζονας, ὑπερῆταινῶν αὐτοὺς ὡς προθυμοτάτους, καὶ μάλιστα χαριζόμενος, ὡς πλείονας

ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἔχοι συμμάχους. Ταῦτα ἠγγέλλετο τοῖς ἐν τῇ πόλει· οἱ δὲ, ζηλώσαντες τὴν εὐπορίαν τῶν στρατευομένων, ἐθέλοντες πάντες ἐξῆλθον, καταλιπόντες ἔρημον τὴν πόλιν. Ἴπποκράτης φιλοφρόνως δεξάμενος τοὺς ἄνδρας, αὐτῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν, διὰ τοῦ Λαισρυγονίου πεδίου προῆγε, τοὺς μὲν Ἐργετινοὺς τάξας πρὸς τὴν θάλατταν, τὴν δὲ ἄλλην στρατιάν πρὸς τὴν ἠπειρον. Ἐπεὶ δὲ ἀπεφράχθησαν πρὸς ταῖς ῥαχίαις τῶν κυμάτων οἱ Ἐργετινοὶ, τοὺς ἵππεῖς προπέμψας Ἴπποκράτης τὴν πόλιν αὐτῶν ἔρημον οὖσαν κατελάβετο· καὶ τὸν κήρυκα πόλεμον αὐτοῖς προειπεῖν ἐκέλευσε, καὶ σύνθημα Γελώοις καὶ Καμαριναίοις ἔδωκε κτείνειν ἀδεῶς Ἐργετινοὺς ἅπαντας.

Κ Ε Φ. Ζ.

Δ Α Φ Ν Α Ι Ο Σ.

1. ΔΑΦΝΑΪΟΣ, Συρακουσίων καὶ Ἰταλιωτῶν πρὸς Καρχηδονίους παρατασσομένων, τὸ μὲν δεξιὸν κέρασ ἐχόντων Συρακουσίων, τὸ δὲ εὐώνυμον Ἰταλιωτῶν, ἀκούσας μεγάλης βοῆς φερομένης ἀπὸ τῆς λαιᾶς τάξεως, προσδραμῶν, τοὺς Ἰταλιώτας ἰδὼν πονοῦντας καὶ ἠττωμένους, ἐπανελθὼν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρασ, εὐηγγελίζετο τοῖς Συρακουσίοις, ὡς τῶν Ἰταλιωτῶν κατὰ τὴν εὐώνυμον τάξιν νενικηκότων· καλῶς δὲ ἔχειν, καὶ παρ' αὐτῶν ἔργον τί γενναῖον γενέσθαι. Ὑπολαβόντες οἱ Συρακούσιοι, τὸν στρατηγὸν ἀληθεῖ λέγειν, ἀνεβόησαν, « Παντὶ θυμῷ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλωμεν.» Καὶ δὴ προθύμως ἐμβαλόντες ἐτρέποντο τοὺς βαρβάρους.

Κ Ε Φ. Η.

Λ Ε Π Τ Ι Ν Η Σ.

1. ΛΕΠΤΙΝΗΣ, Καρχηδονίων ἐπέκεινα τοῦ Παχύνου παραπλεόντων, καὶ ἀποδαινόντων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ

καὶ γῆ ἀρπαζόντων, παρακαθίσας νύκτωρ ἵππεῖς ἐνεδρεύοντας, προπέμψας κρύφα τινάς, ἐκέλευσεν ἐμπιπράναι τοὺς σαθμούς. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, πρὸς τὰ καίόμενα προσθέοντες, ὡς ἀρπασόμενοί τὰ ἐν τοῖς σαθμοῖς, περιέπιπτον τοῖς ἐνεδρεύουσιν ἵππευσιν, ὑφ' ὧν διωκόμενοι μέχρι τῶν τριηρῶν, οἱ πλεῖστοι διεφθείροντο.

2. Λεπτίνης, ἐκ Λακεδαίμονος ἀνακομιζόμενος, Τάραντι προσέσχεν. Ἐκδάντων δὲ τῶν ναυτῶν, οἱ Ταραντῖνοι τούτους μὲν οὐκ ἠδίκουν, ὄντας Λακωνικούς· τὸν δὲ Λεπτίνην ἐζήτουν συλλαβεῖν. Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν σολὴν ἀποθέμενος, καὶ λαβὼν τὰ αὐτοῦ σκεῦη, καὶ φορτίον ξύλων ἀράμενος, ἐπέβη τῆς νεώσ· καὶ ἀποκόψας τὰ πρυμνήσια τὸ σκάφος ἐπανήγαγε, καὶ τοὺς ναύτας προσνηξαμένους ἀπολαβὼν ἀνέπλευσεν ὡς Διονύσιον.

Κ Ε Φ. Θ.

Α Ν Ν Ω Ν,

1. ἌΝΝΩΝ σὺν Καρχηδονίοις ἀνακομιζόμενοις παρέπλει Σικελίαν. Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεμψε ναῦς ἐπ' αὐτὸν οὐκ ὀλίγας. Αἱ μὲν ὅσον οὐκ ἤδη συνῆγον. Ὁ δὲ Ἄνων τῶν αὐτοῦ νεῶν καθαιρεῖ τὰ ἰσία· καὶ οἱ πολέμιοι τὸ αὐτὸ ἐποίησαν. Ἄνων δὲ συνέταξεν ὀξέως ἄρασθαι τὰ ἰσία· καὶ οὕτω διέφυγε τοὺς ἐναντίους, μέλλοντας, καὶ ταρασσομένους, καὶ ἀπειροτέρους ὄντας ναυτικῆς ἐπιστήμης.

Κ Ε Φ. Ι.

Ι Μ Ι Α Κ Ω Ν,

1. ἸΜΙΑΚΩΝ Καρχηδόνιος, εἰδὼς τῶν Λιβύων τὸ φίλοινον, κεράμια οἴνου πολλὰ μαυδραγόρα διαφθείρας, καὶ ἐν τοῖς προασειοῖς ἐπικλίνας, ἐπιόντων ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πόλιν, ὡς οὐχ οἶός τε ὧν βιαζομένοις ἀντιστῆναι. Οἱ δὲ ὑπερεχάρησαν, ὡς κατακλείσαντες εἴσω τειχῶν Καρχηδονίους, καὶ τὰ κεράμια

φύροντες τοῦ οἴνου χανδὸν ἐνεφορήθησαν καὶ αὐτίκα ὑπνω βαρυτάτῳ καταλαμβάνονται.

2. Ἰμίλκων, σὺν Καρχηδονίοις νύκτωρ ἀναγόμενος ἐκ Λιβύης εἰς Σικελίαν, γράψας καὶ σημηνάμενος γραμματεῖα τοῖς κυβερνήταις ἔδωκε, συνθέμενος, εἰάν ἀποσπασθῶσιν ἐν τῷ πελάγει, ποῖ χρῆ συνάπτειν, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν αὐτομόλων ἐξαγγελθῇ. Λαμπτήρα δ' ἤρε τὸ πρόσθεν μέρος πεφραγμένον, ὅπως μὴ γνωρίζοιεν ἀπὸ τοῦ φωτός οἱ πολέμιοι τὸν ἐπίπλουν.

3. Ἰμίλκων ἐκ Λιβύης καταλαβεῖν ἐσπούδαζε πόλιν, ἐφ' ἣν ἦσαν ὁδοὶ δύο δύσποροι. Ταῦτας οἱ μὲν Λίβυες ἐφύλαττον. Ὁ δὲ Ἰμίλκων ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς αὐτόμολον φράσσοντα, ἢ μὲν ἐτέρα τῶν ὁδῶν ἐγχωσθήσεται, ὅπως εὐπορος γένοιτο, ἢ ἐτέρα δὲ ἀποσκαφήσεται, ὅπως μὴ διὰ ταύτης ὀρμήσαντες κυκλώσονται. Καὶ δὴ ταῦτα γινόμενα ὀρώντες οἱ πολέμιοι, πιστὸν ἠγούμενοι τὸν αὐτόμολον, ὥρμησαν ἐπὶ τὴν ἐγχωννυμένην ὁδὸν, ὡς ἀνείρξοντες. Ὁ δὲ, νύκτωρ προπαρασκευασμένοις ξύλοις τὴν ἀνεσραμμένην ὁδὸν γεφυρώσας, διὰ ταύτης ἀγαγὼν τὸ στρατόπεδον, εἴλε τὴν πόλιν, τῶν πολεμίων τὴν ἐτέραν ὁδὸν φυλαττόντων.

4. Ἰμίλκων ἐν Ἀκράγαντι πλησίον τοῦ τείχους ἐστρατοπέδευσε. Προῆλθε τῆς πόλεως στρατιὰ πολλή. Ὁ δὲ, διελὼν τὸ στρατόπεδον, ἐνὶ μέρει συνέβαλε, παράγγελμα δοὺς ἀπόρρητον, εἰς φυγὴν ἐκόντας τραπέσθαι. Οἱ μὲν δὴ ἔφευγον· οἱ δ' Ἀκράγαντινοι διώκοντες πολὺ τῆς πόλεως ἀπεσπῶντο. Ἰμίλκων, πρόσθεν τῶν τειχῶν ὕλην ἐμπρήσας, τοὺς ὑπολοίπους εἰς ἐνέδραν ἀφανῆ κατέσκησεν. Οἱ διώκοντες, τὸν καπνὸν αἰρόμενον ἰδόντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, φήθησαν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνακαλεῖσθαι καὶ μεταβαλλόμενοι, πρὸς τὴν πόλιν ἀνέσρεφον, ἐπικσιμένων αὐτοῖς τῶν πρότερον φευγόντων. Ὡς δὲ κατὰ τὴν ἐνέδραν ἐγένοντο, αἱ μετὰ

Ἰμίλκωνος ἐξαναστάντες, τοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ ἐξώγησαν.

5. Ἰμίλκων περὶ τὸ Κρόνιον ἀντεστρατοπέδευε τοῖς τοῦ Διονυσίου στρατηγοῖς. Τῶν δὲ Κρόνιον οἰκούντων βουλομένων δέξασθαι τοὺς Καρχηδονίους, οὐ μὴν τῶν στρατηγῶν ἐπιτρεπόντων, τοῦτο μαθὼν Ἰμίλκων, τὴν ὕλην, ὅση πρὸ τοῦ στρατοπέδου τῶν πολεμίων ἦν (πολλὴ δὲ ἦν), παραφυλάξας ἀνεμον ἐναντίον τοῖς πολεμίοις, ἐνέπρησεν. Ὁ μὲν δὴ καπνὸς πολὺς καὶ βίαιος ἐς τὰς ὄψεις τῶν πολεμίων ὑπὸ πνεύματος ἐφέρετο. Ἰμίλκων δὲ ἔλαθε διελθὼν πρὸς τὰ τεῖχη· καὶ ἀνέωξαν αὐτῷ τὴν πύλην οἱ βουλόμενοι δέξασθαι, καὶ παρήλθεν εἴσω, τῶν στρατηγῶν ἀγνοούντων.

Κ Ε Φ . Ι Α .

Γ Ε Σ Κ Ω Ν .

1. ἈΜΙΑΚΑΣ, Καρχηδονίων ἄριστος στρατηγός, τῶν ἐν Λιβύῃ στρατηγῶν, πολλοὺς πολέμους κατορθώσας, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν διαπολιτευομένων, διαβληθεὶς, ὡς ἐπιτιθέμενος τυραννίδι, αὐτὸς τε ἀνηρέθη, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γέσκων φυγαδευθεὶς ἐξέπεσε· τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα ἐνείμαντο οἱ πολῖται. Τούτων πραχθέντων, οἱ Καρχηδόνιοι στρατηγοῖς ἄλλοις χρησάμενοι, καὶ πολλάκις ἠττώμενοι, καὶ ἀλῶναι κινδυνεύοντες, μετέγνωσαν ἐπὶ τῇ τοῦ Γέσκωνος φυγῇ, καὶ τῇ ἀναιρέσει τοῦ Ἀμίλκου. Ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀμίλκων τεθνηκότα, οὐχ οἶον τε ἦν ἀνακαλέσασθαι· τὸν Γέσκωνά δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀνεκαλέσαντο, καὶ αὐτοκράτορα στρατηγὸν ἀπέδειξαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῷ παρέδωκαν εἰς τιμωρίαν καθ' ὃν ἂν βούληται τρόπον. Γέσκων δὲ, παραλαβὼν αὐτοὺς δεδεμένους, προσέταξε τοῦ πλήθους ἐναντίον κατὰ γαστέρα κατακλῖναι χαμαί· τρις δὲ ἐκάσους ἐλαφρῷ τῷ ποδὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπιβάς, ἰκανὴν ἔφη τιμωρίαν ἔχειν τῆς τοῦ ἀδελ-

φοῦ προαναιρέσεως. Τοῦτο πράξας, ἀφῆκε τοὺς ἐχθροὺς, προσειπὼν, « Οὐ κακῶ κακὸν ἡμυνάμην, ἀλλ' ἀγαθῶ κακόν ». Τοιγαροῦν αὐτοὶ τε οἱ ἐχθροί, καὶ οἱ τούτων οἰκεῖοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι πάντες, πειθαρχοῦντες τῷ Γέσκωνι διετέλεσαν, ὡς ἀγαθῶ στρατηγῶ· καὶ αὐτίκα μεταβολὴ τῆς τοῦ πολέμου τύχης ἐγένετο, νικῶντος τοῦ Γέσκωνος ἐν ταῖς μάχαις διὰ τὴν παρά τῶν ἀρχομένων εὐνοίαν καὶ προθυμίαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ.

1. ΤΙΜΟΛΕΩΝ ἐν Σικελίᾳ τὴν δύναμιν ἐξήγαγε παραταξομένην Καρχηδονίους, ἐς τὴν νῆσον διαπεπλευκόσιν. Ἡμίονος ἀπηντάτο αὐτοῖς κομίζων σέλινα. Οἱ στρατιῶται τὸ σημεῖον ἐφοβήθησαν· ὅτι ἄρα παρ' αὐτοῖς τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων γεφانوῦται σελίνους. Τιμολέων, « Καὶ μὴν μᾶλλον (ἔφη) φανεράν νίκην οἱ θεοὶ δηλοῦσιν ἡμῖν· τοὺς γὰρ τὰ Ἴσθμια νικῶντας οἱ Κορίνθιοι γεφάνους σελίνων γεφانوῦσι. » Ταῦτα εἰπὼν, αὐτός τε ἐκ τῶν σελίνων ἀνεσέψατο, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἡγεμόνας ἀνέσεψεν· ὥστε καὶ οἱ στρατιῶται, ἄλλος πρὸς ἄλλου τῶν σελίνων λαβόντες, εὐτολμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

2. Τιμολέων, πολιορκῶν Μάμερκον τὸν τύραννον, πολλοὺς ἐξαπατήσαντα, καὶ παρὰ τοὺς ὄρκους ἀποκτείναντα, κατεστράτηγησεν. Ὁ μὲν τύραννος ὡμολόγησε κριθῆναι παρὰ Συρακουσίοις, μὴ κατηγοροῦντος Τιμολέοντος. Ὁ δὲ ὡμοσε μὴ κατηγορήσειν. Ἐπὶ τούτοις ὁ Μάμερκος ἦκεν εἰς τὰς Συρακούσας. Τιμολέων παραγαγὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, « Κατηγορήσω μὲν οὐδαμῶς (ἔφη)· τοῦτο γὰρ συνεθέμην· ἀποκτεῖναι δὲ τὴν ταχίστην αὐτὸν κελεύω. Τὸν γὰρ πολλοὺς ἐξαπατήσαντα δίκαιον ἂν εἶη καὶ αὐτὸν ἅπαξ ὁμοίως ἐξαπατηθῆναι. »

3. Τιμολέων, συμμαχῶν Συρακουσίοις, ἐλθὼν ἐπὶ τινὰ λόφον

ὑψηλόν, καί μετέωρον, ἰδὼν Καρχηδονίους πεντακισμυρίους ἐκτεταγμένους, τὸ δὲ κατάστημα κινούμενον ἐναντίον τοῖς πολεμίοις, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἠγόρευσε· «Νῦν ἀλῶναι χρὴ τοὺς πολεμίους· εἶναι γὰρ χρησμὸν ὡς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ παραταξάμενοι, διαφθαρήσονται· τεκμηριοὶ δὲ τὸν χρησμὸν ὁ χειμῶν ἐξαπίνης κινούμενος.» Οἱ Ἕλληνες, ἐπὶ μέγα ταῖς γνώμαις ἀρθέντες, ὀλίγοι πολλοὺς ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΑΡΙΣΤΩΝ.

1. ἈΡΙΣΤΩΝ κυβερνήτης, μιᾶ νηὶ τρεῖς ὀλκάδας σῖτον ἀγούσας παρέπεμπε. Πολεμία τριήρης ἐπεφάνη, τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος. Ὁ δὲ τὰς τρεῖς ὀλκάδας συναγαγὼν, ἐγγὺς αὐτῶν παρέπλει ἵνα, ἣν μὲν ἡ πολεμία τριήρης προσάγη ταῖς σιτηγοῖς, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ νηὶ προσβάλλοιτο βέλεσι πολλοῖς· εἰ δὲ ταῖς ὀλκάσιν αὐταῖς πειρῶντο προσβάλλειν καὶ βιάζεσθαι, αὐτὸς περιπλέων ἐκ πλαγίων βλάβτοι τὴν πολεμίαν τριήρη, καὶ ἀπολαμβάνοι μέσσην αὐτοῦ καὶ τῶν ὀλκάδων.

2. Ἀρίστων Κορίνθιος κυβερνήτης, ναυμαχούντων Ἀθηναίων καὶ Συρακουσίων, καὶ μενόντων ἀμφοτέρων, πέμψας πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἐκέλευσε τὴν ἀγοράν τῶν τροφῶν μεταγαγεῖν ἐπὶ τὴν θάλατταν. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκεκόμισο, κρουσάμενοι πρύμναν ἀνεχώρησαν ἐπὶ γῆν, καὶ ἀποδάντες εὐθὺς ἠρισοποιούντο. Οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες αὐτοὺς ἠττωμένους ἀναχωρῆσαι, μέγα φρονούντες ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἐκβαίνουσί τε καὶ περιήεσαν, τὰ τε ἄλλα πράττοντες, καὶ ὅσα πρὸς ἄριστον ἐτοιμάζοντες. Ἐπέπλευσαν ἐξαίφνης οἱ Συρακούσιοι. Θόρυβος ἦν τῶν Ἀθηναίων, αἰτίων ἐμβαινόντων· οἱ δὲ, ἠρισηκότες εὐκολώτερον ἐκράτησαν.

ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ.

1. ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ Φιλομήλου, τῆς Πεισιστράτου θυγατρὸς ἔρασθεὶς, πομπεύουσιν αὐτὴν προσδραμῶν ἐφίλησεν. Τῶν δὲ ἀδελφῶν τῆς παρθένου βαρέως φερόντων, καὶ δεινὴν ὕβριν ἡγουμένων, ὁ Πεισιστράτος, « Εἰ τοὺς φιλοῦντας (ἔφη) κολάσομεν, τοὺς μισοῦντας τί ποιήσομεν; » Θρασυμήδης, ἐπὶ μεῖζον αἰρομένου τοῦ ἔρωτος, ἡλικιώτας παραλαβὼν συμμάχους, τὴν κόρην ἐπὶ τῇ θαλάσῃ θυσίαν τελοῦσαν παρεφύλαξεν. Οἱ μὲν δὴ, σπασάμενοι τὰ ξίφη, τὸν ὄχλον σκεδάσαντες, εἰς σκάφος ἐμβαλόντες, ἐπ' Αἰγίνης ἀνήγοντο. Ἰππίας δὲ ὁ πρεσβύτερος τῶν Πεισιστράτου παίδων τὰ ληστρικὰ τῆς θαλάσσης ἀναιρῶν, καὶ τοῦτο τὸ σκάφος, διὰ τὴν σπουδὴν τῆς εἰρεσίας, νομίσας εἶναι τῶν ληστῶν, αὐτὴν τε ἀνεσώσατο, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας συλλαβὼν ἐπανήγαγε. Θρασυμήδης καὶ οἱ φίλοι, τῷ τυράννῳ παραστάντες, οὐχ ἰκέτευσαν, οὐκ ἄλλὰ μάλα ἀνδρείως, χρῆσθαι αὐτοῖς ὅ βούλοιο τρόπῳ προεκάλεσαντο, φήσαντες, ἔκτοτε θανάτου καταφρονῆσαι, ὁπότε τὴν ἀρπαγὴν ἐβουλεύσαντο. Πεισιστράτος, καταπλαγεὶς τὴν γενναϊότητα τῶν νεανίσκων, πρὸς γάμον ἐξέδωκε * τῷ νεανίσκῳ * τῷ Θρασυμήδει τὴν θυγατέρα. Τοῦτο ποιήσας, εὖνοιαν καὶ φιλίαν ἐκτήσατο παρ' αὐτῶν, ὡς οὐκ ἔτι τύραννος, ἀλλὰ χρηστὸς πατὴρ, καὶ δημοτικὸς πολίτης.

ΜΕΓΑΚΛΗΣ.

1. ΜΕΓΑΚΛΗΣ Μεσσήνιος, τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσήνης, Ἀγαθοκλεῖ τῷ Συρακουσίῳ τυράννῳ τάναντία πράττων διετέλει καὶ πολλοὺς Σικελιώτας κατ' αὐτοῦ συνίστα, καὶ τοῖς ἀνελοῦσιν αὐτὸν ἐκήρυξε μεγάλας δωρεάς. Ἀγαθοκλῆς παροξυνθεὶς πολιορκεῖν

Μεσσήνην παρεσκευάζετο, καὶ πέμψας κήρυκα ἐξήτει Μεγακλέα· εἰ δὲ μὴ λάβοι, τὴν πόλιν ἐξανδραποδιεῖσθαι κατὰ κράτος ἐλὼν ἠπειλεῖ. Μεγακλῆς τὸν θάνατον οὐκ ἔδεισεν· ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπέδωκεν, εἰ πέμποιτο πρεσβευτής. Ψηφισαμένων ταῦτα Μεσσηνίων, ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀγαθοκλέους. « Ἐγὼ τοι (ἔφη) καὶ πρεσβεύων παρὰ τῆς πόλεως, καὶ τεθνηξόμενος ἤκω. Πρότερον δὲ τῆς πρεσβείας ἄκουσον μετὰ τῶν φίλων ». Ἀγαθοκλῆς συνήγαγε τοὺς φίλους. Ἐπὶ τούτων ὁ Μεγακλῆς διεξελθὼν τὰ δίκαια τῆς πατρίδος, τελευταίου ἔφη· « Εἰ δὲ ἐπὶ τὰς Συρακούσας ἐστράτευον Μεσσηνιοὶ, πότερον ἂν ὑπὲρ Συρακουσίων, ἢ Μεσσηνίων πάντα ἔπραττες; » Τοῦ δὲ Ἀγαθοκλέους πρὸς τὸ ἐρωτημα μειδιάσαντος, οἱ παρόντες φίλοι παρεκάλεσαν αὐτὸν φεῖσθαι πρεσβευτοῦ δίκαια λέγοντας. Ὁ δὲ, διαλυσάμενος τὸν πόλεμον, καὶ τὸν Μεγακλέα σῶον ἀπέπεμψε, καὶ φιλίαν συνέθετο πρὸς τοὺς Μεσσηνίους.

Κ Ε Φ. Ι Ϛ .

ΠΑΜΜΕΝΗΣ.

1. ΠΑΜΜΕΝΗΣ διὰ τῆς Φωκίδος ἤγε τὸ στρατόπεδον εἰς Θήβας. Οἱ πολέμιοι τὸν Φιλοβοιωτὸν καλούμενον κατελάβοντο, ἔχοντα ὁδοὺς δύο σενάς· ὧν τῆς ἐτέρας ἤδη κατειλημμένης, ὁ Παμμένης ὀρθίας τὰς τάξεις βαθύνας, καὶ ποιήσας τὸ στρατόπεδον εὖογκον, καὶ πορευτικὸν, ἐσχημάτισεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, ὡς ἔνθεν ἄξων. Οἱ δὲ, τὸ εὐώνυμον ἐκλιπόντες, ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἔδραμον ὡς κωλύσοντες. Ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ εὐώνυμον σπουδῇ δραμῶν, ἀσφαλῶς διήγαγε τὸ στρατόπεδον.

2. Παμμένης, πολλὴν ἵππον κατὰ μάχην ἔχων, πολλοὺς πελτασὰς τῶν πολεμίων ἐχόντων, ὀλίγους τῶν αὐτοῦ πελτασὰς, καὶ τὴν κούφην στρατιὰν ἔταξε κατὰ τὸ κράτιστον τῶν πολεμίων, καὶ παρήγγειλεν ἐκόντας ὑποφεύγειν, ἵνα ἀποσπάσῃ [τοὺς] ἑναν-

τίους πελτασάς ἀπὸ τῆς ἄλλης φαλαγγος. Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' ἐγένετο, λαβὼν τοὺς ἵππεῖς ἀπὸ τοῦ ἐτέρου κέρατος, παρίππευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ κυκλωσάμενος ἐνίκησε, τῶν τε ἵππέων ἐπικειμένων, καὶ τῶν φεύγειν δοκούντων, ἀνασρεψάντων.

3. Παμμένης μετὰ Θηβαίων κρατῆσαι βουλόμενος τοῦ Σικυωνίων λιμένος, αὐτὸς μὲν κατὰ γῆν παρεσκευάζετο προσβαλεῖν· πλοῖον δὲ σρογγύλον πληρώσας ὀπλιτῶν, ἔπεμφεν. Οἱ δὲ πλεύσαντες προσέσχον πρὸ τοῦ λιμένος· δείλης δὲ ἀπέβησαν αὐτῶν ὀλίγοι γυμνοὶ, ὡς ἐμπορικοὶ τινες ἀπὸ πλοίου πρὸς ἀγορὰν ἐπιτηδείων ἦκοντες. Ὁ δὲ Παμμένης, ἐπεὶ τὸ πλοῖον ἐφώρμηκε τῷ λιμένι, ἐν ἑσπέρα προσέβαλε τῇ πόλει σὺν θορύβῳ πολλῷ. Οἱ δὲ περὶ τὸν λιμένα, πρὸς τὸν θόρυβον ὀρμήσαντες, βοηθεῖν ἐπειρῶντο. Ἐκ τοῦ πλοίου δὲ τοῦ σρογγύλου ἀποβάντες οἱ ὀπλίται, μηδενὸς κωλύοντος, τὸν λιμένα κατέσχον.

4. Παμμένης τοὺς πολεμίους ἐξηπάτησε, χρησάμενος τῷ νόμῳ τῆς σάλπιγγος ὑπεναντίον, προπαραγγείλας τοῖς ἑαυτοῦ στρατιώταις, πρὸς μὲν τὸ ἀνακλητικὸν ἐπιθέσθαι, πρὸς δὲ τὸ ἐπικελευστικὸν ἀναχωρῆσαι. Τοῦτο ποιήσας, ἐν ἀμφοτέροις μεγάλα τοὺς πολεμίους ἔβλαψεν.

5. Παμμένης, ὀλίγην ἔχων δύναμιν, ὑπὸ πλειόνων ἀποληφθεῖς, ἔπεμφεν αὐτόμολον εἰς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. Ὁ δὲ, τὸ σύνθημα ἐκμαθὼν, ἐπανελθὼν ἤγγειλε τῷ Παμμένει. Ὁ δὲ, νυκτὸς ἐπιθέμενος τοῖς πολεμίοις, πολλοὺς αὐτῶν φθείρας, διεξιππάσατο δοὺς τὸ σύνθημα· τοῖς δὲ ἦν ἀπορία, γνωρίζειν ἐν σκότῳ τοὺς οἰκίους μὴ δυναμένους διὰ τοῦ συνθήματος.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ.

1. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἡρακλείδην φύλακα τῶν Ἀθηνῶν συντάξας, αὐτὸς μὲν ἦν περὶ τὴν Λυδίαν. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν

Ἀθηναίων, ἐν ἀπορρήτῳ βουλευσάμενοι, τὸν ξυναγὸν Ἱεροκλέα, Κᾶρα τῷ γένει, ἔπεισαν νυκτὸς ἀνοῖξαι τὰς πύλας, καὶ δέξασθαι στρατιώτας Ἀττικοὺς, οἳ κτενοῦσιν Ἡρακλείδην. Ταῦτα μὲν δὴ συνέθεντο παρὰ τὸν Ἰλισσὸν, οὗ τὸν καθαρμὸν τελοῦσι τοῖς ἐλάττοσι μυσηρίοις, Ἰππάρχου καὶ Μνησιδήμου στρατηγῶν ὄρκια δόντων καὶ λαβόντων. Ἱεροκλῆς δὲ πιστὸς Ἡρακλείδῃ γενόμενος ἐμήνυσε τὴν πράξιν. Ὁ δὲ συνέπραττε νύκτωρ αὐτοὺς εἰσδέξασθαι, διορύξαντάς τι μέρος τῶν πυλῶν. Καὶ δὴ νυκτὸς εἰσ-
εδέξαντο τετρακοσίους καὶ εἴκοσι ἄνδρας, ὧν ἡγούντο Μνησιδάμος, Πολυκλῆς, Καλλισθένης, Θεόπομπος, Σάτυρος, Ὀνητορίδης, Σθενοκράτης, Πυθίων. Ἡρακλείδης δὲ στρατιώτας διαχιλίους ὥπλισμένους ἐπαφῆκεν, οἳ πάντας αὐτοὺς εἰσελθόντας ἐφόνευσαν.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

1. ἩΡΑΚΛΕΪΔΗΣ Ταραντῖνος, ἀρχιτέκτων, ὑπέσχετο Φιλίππῳ τῷ πατρὶ Περσέως μόνος καταπρήσειν τὸ Ῥοδίων ναυτικόν. Καὶ δὴ τότε στρατηγῶν προῆλθεν ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ Φιλίππου, σημεῖα αἰκίας ἔχων, καὶ βωμῷ προσέφυγεν ἱκετηρίας λαθῶν, καὶ παρὰ τοῦ πλήθους ἔλεον αἰτούμενος· ὥστε ἦσαν τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐδόκει ταῦτα μὴ δίκαια. Ὁ δὲ, πορϋμίδος ἐπιβὰς, καθεῖκεν εἰς Ῥόδον, φάσκων, « Ἰκέτης ἦκω προπηλακιζόμενος δι' ὑμᾶς, ἐπειδὴ Φίλιππον ἐκώλυον πολεμεῖν ὑμῖν· ἵνα δὲ πισεύσητε τοῖς λεγομένοις, καὶ δὴ ἐπισολὰς Φιλίππου δεικνύω γεγραμμένας πρὸς Κρήτας, ἐν αἷς συντίθενται κατὰ Ῥοδίων τὸν πόλεμον ἐξοίσειν.» Ῥόδιοι, ταῖς ἐπισολαῖς πισεύσαντες, Ἡρακλείδην ὑποδέχονται, ὡς δυνησόμενον αὐτοῖς ὠφελιμον κατὰ Φιλίππου γενέσθαι· ὁ δὲ νύκτωρ, πνεῦμα ἐπίφορον παραφυλάξας, τὰ νεώρια Ῥοδίων κατέπρησεν. Τρισκαίδεκα νεώσοικι διεφθάρησαν, καὶ ὄσαι τριήρεις ἐν αὐτοῖς. Τὸ δὲ πῦρ ἐμβλῶν, παραχρῆμα

εκάφους ἐπιβάς ἀνήχθη, καὶ διαβαλὼν ἐς Μακεδονίαν, ἦν παρὰ Φιλίππῳ κορυφαῖος τῶν φίλων Ἡρακλείδης.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣ.

1. Ρόδιοι, βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολεμοῦντες, περὶ Ἔφεσον ἦσαν. Χρεμωνίδης Πτολεμαίου ναύαρχος ἀνήχθη ναυμαχίῃσιν. Ἀγαθόστρατος Ροδίους ἐξῆγε [τάξας] ἐπὶ μίαν τὰς ναῦς· καὶ φανερὸς γενόμενος τοῖς ἐπιπλέουσι, μετέσρεψε μετωπηδόν· χρόνον τ' ἐπισχῶν βραχύν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὄρμον. Οἱ πολέμιοι, νομίσαντες ὅτι μὴ θαρρόῦσι διαναυμαχεῖν, αὐτοὶ παιωνίσαντες ἐς λιμένα ἐπανήεσαν. Ἀγαθόστρατος ἐπιστρέψας, καὶ τὸ ναυτικὸν πυκνώσας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, ἐπέπλευσε τοῖς πολεμίῳις, ἐκδαίνουσι περὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, καὶ ἀπροσδοκῆτως προσπεσῶν ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΛΥΚΟΣ.

1. Λύκος, Λυσιμάχου στρατηγός, Αἰνήτου στρατηγοῦ Δημητρίου φυλάσσοντος Ἔφεσον, καὶ πολλοῖς πειραταῖς τοὺς ὁμόρους κατατρέχοντος, τὸν ἀρχιπειρατὴν Ἄνδρωνα χρήμασι διαφθείρας, κατελάβετο τὴν Ἔφεσον. Ὁ μὲν ἀρχιπειρατὴς τοῦ Λύκου στρατιώτας, ἀόπλους ἐν ἱματίοις καὶ τρίβωσι, δεδεμένους, ὡς αἰχμαλώτους λαβῶν, εἰσήγαγε· καὶ πλησίον τῆς ἀκροπόλεως γενόμενος, παρήγγειλε χρᾶσθαι τοῖς ἐγχειριδίῳις, ἃ κεκρυμμένα ἐκόμιζον ὑπὸ μάλης. Τῶν δὲ περὶ τὴν ἀκρόπολιν πυλωρῶν καὶ φυλάκων φονευομένων, αἴρεται σημεῖον τοῖς περὶ τὸν Λύκον. Οἱ δὲ εἰσπεσόντες, καὶ τὸν Αἰνήτου συνελθόν, καὶ τὴν Ἔφεσον κατέσχον· καὶ τοῖς πειραταῖς τὸν μισθὸν ἀποδόντες, παραχρῆμα τῆς πόλεως αὐτοὺς ἀπέπεμψαν, τὸ ἄπιστον αὐτῶν

περί τούς πρώτους φίλους οὐκ ἀσφαλές ὑπάρχειν ἡγούμενοι.

ΚΕΦ. Κ.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ.

1. ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ βουλόμενος ελεῖν, δις τῷ τείχει προσβαλὼν, τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων, ἀνεχώρησεν. Ὅτε δὲ τρίτον ἔγνω προσβαλεῖν, σημεῖον ἤρε τοῖς κυβερνήταις ἀποπλευσαι, καὶ ὑπὲρ τὴν παρακειμένην ἄκραν τὰς ναῦς ἀποκρύψαι. Οἱ στρατιῶται προσβαλόντες, πάλιν ἔφευγον. Ὡς δὲ εἶδον τὰς ναῦς ἀφανεῖς, οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα τοῦ δύνασθαι φυγεῖν, ἀνασρέψαντες, ἐξ ἀπονοίας ἐμαχέσαντο, καὶ νικήσαντες κατέσχον τὴν Σαλαμίνα.

ΚΕΦ. ΚΑ.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ.

1. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ, βασιλεῖ στρατηγῶν, ἠττηθεὶς ὑπὸ Φωκίωνος περὶ Ἄταρνεα, ὤρκισε τοὺς στρατιώτας, καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἀναμαχήσεσθαι μέχρις ἂν ζῶσι. Καὶ δὴ συνέβαλον πάλιν ὡς διὰ τὸν ὄρκον. Καὶ ἦν ἰδεῖν τοὺς μὲν νικήσαντας ἠττημένους, τοὺς δὲ ἠττημένους νικήσαντας.

ΚΕΦ. ΚΒ.

ΔΙΟΤΙΜΟΣ.

1. ΔΙΟΤΙΜΟΣ πλοῖα σιτηγὰ παραπέμπων δέκα τριήρεσι, καταληφθεὶς περὶ τὴν Χίον ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐχόντων εἴκοσι ναῦς, διωκόμενος ἐν γαλήνῃ, κύκλω τῶν ὀγκάδων φεύγων, ταχύτερα ἔχων τὰ σκάφη, ἔπασχε μὲν οὐδὲν ὑπὸ τῶν διωκόντων, αἰεὶ δὲ κατὰ πρύμναν ἀπτόμενος τῶν ἐσχάτων νεῶν, τὰς δέκα κατέδυσεν, ὥστε ἦν τὸ χρῆμα παράλογον· οἱ γὰρ φεύγοντες ἐνίκησαν τοὺς διώκοντας.

2. Διότιμος,

2. Διότιμος, δέκα ναῦς ἔχων, ἀνθώρμει Λακεδαιμονίοις, τὰς Ἰσας ναῦς ἔχουσιν. Οἱ μὲν οὐκ ἐθάῤῥουν συμβάλλειν, τὰς Ἀττικὰς ἐμπειρίας δεδιότες. Ὁ δὲ, τοὺς ταρσοὺς τῶν τριηρῶν ἐξελὼν, ζεύξας πρὸς ἀλλήλας, τὰ ἰσία τῆς μιᾶς ἐπαράμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀνήγετο. Λακεδαιμόνιοι πέντε ἰσίων φαινομένων, πέντε ναῦς εἶναι νομίσαντες, καταφρονήσαντες ἐπέπλευσαν. Διότιμος τὰ ζεύγματα λύσας, ἐπισρέψας, [τοῖς] ἐναντίοις ἐμβάλων δέκα ναυσὶ, προσούσης τῆς Ἀττικῆς ἐπισήμης, τὰς μὲν ἐξ τῶν Λακωνικῶν κατέδυσσε, τὰς δὲ τέσσαρας ἔλαβεν αὐτάνδρους.

3. Διότιμος, Ἀθηναῖος ναύαρχος, πελάγιον πλοῦν μέλλων πλεῖν, κρύφα συναγαγὼν τοὺς τριηράρχους, προεῖπεν αὐτοῖς ὅτι τὰς κάλλισα πλεούσας τῶν νεῶν αὐτὸς παραλαβὼν ἀναχθήσεται· τοῦτο δὲ προεῖπεν, ἵνα οἱ ἄλλοι τριηράρχοι μὴ ἀπολείποιτο ὡς περισσὰς τριήρεις ἔχοντες.

4. Διότιμος, καταπλεύσας νυκτὸς εἰς χωρίον τῆς πολεμίας, ἀφ' ἐκάστης νεῶς συγχοὺς ἄνδρας ἐκδιβάσας, τοὺς μὲν εἰς ἐνέδραν ἀπέκρυψεν. Ἀρχομένης δὲ ἡμέρας, κατὰ τοὺς ἐνεδρεύοντας ταῖς ναυσὶν ἀνεκώχευε, παραγγείλας τοῖς μὲν ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων διασκευάζεσθαι πρὸς μάχην· τοῖς δὲ ἐρέταις ἀνά μέρος, ὅτε μὲν τὰς Θαλαμίας, ὅτε δὲ τὰς Ζυγίας, ὅτε δὲ τὰς Θρανίτιδας κώπας ἀναφέρειν· καί τινα τῶν σκαφῶν τῇ γῇ προσάγειν ἐπειράτο. Οἱ μὲν πολέμοι προσδραμόντες ἐκώλυον τὴν ἀπόβασιν· τοῦ δὲ τὸ προσυγκείμενον σημεῖον ἄρατος, οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐνεδρῶν ἐπιφανέντες πολλοὺς τῶν πολεμίων ἐφόνευσαν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐς φυγὴν ἐτρέψαντο. Ὁ δὲ Διότιμος ἀσφαλῆ τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

ΤΥΝΝΙΧΟΣ.

Ι. ΤΥΝΝΙΧΟΣ, Θεοδοσίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ πολιορκουμένης.

Μ

μένης ὑπὸ τῶν πλησίον τυράννων, καὶ κινδυνευούσης ἀλῶναι, τὴν πολιορκίαν ἔλυσεν. Ὀρμηθεῖς μὲν ἐξ Ἡρακλείας νηὶ σρογγύλῃ, καὶ τριήρει μιᾷ, δεξάμενος δὲ στρατιώτας, ὅσους οἶόν τε ἦν, καὶ σαλπικτάς τρεῖς, καὶ σκάφας μονοξύλους, ἐκάστην ἓνα ἄνδρα δέξασθαι δυναμένην, νυκτὸς ἐπιπλεύσας, τῆς πόλεως ἐγγὺς γενόμενος, ἐξελὼν τὰς σκάφας, ἐμβιβάσας ἐκάστη σαλπικτήν ἓνα, συνέταξεν ἀποσχόντας ἀλλήλων διάστημα σύμμετρον, ἐπειδὴν ἐκ τῆς τριήρους καὶ τῆς σρογγύλης ὑποσημίην, διαδεξαμένους σημαίνειν, παραλλάσσοντας τοῖς χρόνοις, ὡς μὴ σάλπιγγος μιᾶς προσπίπτειν ἦχον, ἀλλὰ πλειόνων. Οἱ μὲν ἐσήμηναν, ἦχῳ σαλπίγγων τὸν περικείμενον ἀέρα τῇ πόλει πληροῦντες· οἱ δὲ πολιορκοῦντες, νομίσαντες ἐπίπλου εἶναι στόλου μείζονος, οὐδενὶ κόσμῳ τὰς φυλακὰς ἐκλιπόντες ὤχοντο. Τύννιχος δὲ προσπλεύσας, τὴν Θεοδοσίαν ἠλευθέρωσε τῆς πολιορκίας.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Κ Λ Ε Ι Τ Α Ρ Χ Ο Σ.

Ι. ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ, πολεμίων ἐπελθόντων, ἵνα μὴ γένοιτο τειχέρης, προήγαγε τὴν δύναμιν ἐξω τοῦ τείχους, προσάξας κλεῖσαι τὰς πύλας, καὶ βαλεῖν τὰς βαλανάγρας ὑπερτὸ τεῖχος· ἃς δὴ καὶ λαθῶν, ἔδειξε τοῖς στρατιώταις. Οἱ δὲ, μαθόντες ὡς οὐκ ἔχοιεν ἐλπίδα εἶσω τῆς πόλεως φεύγειν, ἐνίκων ἀνδρείως μαχόμενοι.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Τ Ι Μ Α Ρ Χ Ο Σ.

Ι. ΤΙΜΑΡΧΟΣ Αἰτωλὸς, ἀποβὰς τῆς Ἀσίας εἰς πολυάνθρωπον χωρίον, ἵνα μὴ φύγοιεν οἱ στρατιῶται τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, τὰς ναῦς κατέπρησεν. Οἱ δὲ, ἐλπίδα φυγῆς οὐκ ἔχοντες, ἀγωνισάμενοι γενναίως ἐνίκησαν.

Κ Ε Φ. Κ Σ.

ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ.

Ι. ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ, ὄρων τοὺς στρατιώτας σασιάζοντας, καταπαῦσαι τὴν σάσιν οὐ δυνάμενος, ἤδη δὲ καὶ ἐπ' ἀλλήλους ὀρμώντων, τοῖς ὁρομοκῆρυξι προσέτατε κηρύττειν, ὡς ἤκοιεν οἱ πολέμοι διαρπασόμενοι τὸν χάρακα. Οἱ δὲ, φοβηθέντες, τῆς μὲν σάσεως ἐπαύσαντο· τὰς δὲ αὐτῶν τάξεις ἀπολαβόντες, τὸν χάρακα ἐφύλαττον.

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Ι. ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ, ναύαρχος Ῥοδίων, παρήγγειλεν ἀριθμὸν καὶ ἐξόπλισιν τοῖς στρατιώταις. Ἐπεὶ δὲ προήλθον ἐν τοῖς καλλίστοις ὅπλοις, ἀναλαβὼν αὐτοὺς ἤγεν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ πάντας ἐμβιδάσας, ἐκέλευσεν ἀπερείσασθαι τὰ ὅπλα κατὰ κόσμον ἕκαστον, καὶ τοῦ μηδὲν ὄπλον ἐκκομισθῆναι φύλακας κατεσῆσατο.

Κ Ε Φ. Κ Η.

ΘΕΟΓΝΙΣ.

Ι. ΘΕΟΓΝΙΣ, Ἀθηναίων στρατηγός, ὄρων τοὺς στρατιώτας περὶ τῶν ἡγεμονιῶν καὶ τῶν τάξεων σασιάζοντας, νύκτωρ προσέταξε πέμψαι τινὰς τῶν ἰππέων, καὶ τῶν κορυφῶν, παραγγείλας ἐπιφανῆσαι ὡς πολεμίους, κατ' ἄλλο τι χωρίον, ἀφ' οὗ μάλιστα ἔμελλον ὀφθῆσεσθαι. Ἐπιφανέντων, ὁ Θεόγνις μετὰ θορύβου καὶ ταραχῆς παρεκάλει τοὺς στρατιώτας, ὡς ἤδη τῶν πολεμίων ἐπιφαινομένων, εὐθύς καταλαμβάνεσθαι τάξιν τὴν προσήκουσαν. Οἱ δὲ, διὰ τὸν φόβον τῶν πολεμίων τοῦ φιλονεικεῖν ἀλλήλοις ἀποσάντες, εἰς τὰς συνήθειαις τάξεις καθίσταντο. Ἐπεὶ δὲ κατέσθησαν, ὠμολόγησεν ὁ Θεόγνις, τοὺς μὲν πολεμίους εἶναι

φίλους· « Ἰμεῖς δὲ (ἔφη) τάξαντες ἑαυτοὺς, ἄνευ ζάσεως, καὶ εἰσαυθίς φυλάττετε τὴν τάξιν, ἣν αὐτοῖς δεδώκατε. »

2. Θεόγνις, ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατασκόπους ὑπονοήσας ὑπάρχειν, φυλακὴν ἔξωθεν τοῦ χάρακος περιτειχίσας, παρήγγειλεν ἕκαστον μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων ὀπλων· [ταὺς δ' ἄνευ ὀπλων] ὄντας καὶ χωριζομένους εὐχερῶς, [ὡς] κατασκόπους ἀλίσκεσθαι.

ΚΕΦ. ΚΘ.

ΔΙΟΚΛΗΣ.

1. Διοκλῆς, Ἀθηναίων στρατηγός, ἐν τῇ πολεμίᾳ τῶν στρατιωτῶν ἀτάκτως διαλελυμένων, τὰ ὄπλα φέρειν οὐ βουλομένων, σύνθημα ἔδωκεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ. Οἱ δὲ στρατιῶται, νομίσαντες πλησίον εἶναι τοὺς πολεμίους, ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα ἐν τάξει πάντες ἐβάδιζον.

ΚΕΦ. Λ.

ΧΙΛΙΟΣ.

1. Χίλιος Ἄρκας, ἐν Λακεδαίμονι διατρίβων, μαθὼν Σπαρτιάτας βεβουλευμένους τὸν Ἴσθμὸν τειχίζειν, Ἀθηναίους δὲ καὶ τοὺς ἔξω Πελοποννήσου προίεσθαι, προεῖπεν, « Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὰ οἰκεῖα πρὸς τοὺς Πέρσας εὖ θεμένων, πολλὰς διαβάσεις ἔξουσιν εἰς τὴν Πελοπόννησον οἱ βάρβαροι. » Τούτῳ τῷ λόγῳ πεισθέντες οἱ Λάκωνες, τῷ Ἴσθμῷ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες, ἐκοινώνησαν τοῦ πολέμου πᾶσι τοῖς Ἕλλησι.

ΚΕΦ. ΛΑ.

ΚΥΨΕΛΟΣ.

1. Κύψελος, τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν Βακχιαδῶν θεωρὸς πέμψας εἰς Δελφοὺς, ὡς περὶ τῆς κοινῆς Κορινθίων σωτηρίας χρώμενος, ἀπέειπεν αὐτοῖς τῆς Κορινθίας μὴ ἐπιβαίνειν· καὶ

τοῦ λοιποῦ τὴν τυραννίδα κατέσχευεν ἀσφαλῶς, τοὺς εὐγενεστάτους ἐκβαλὼν.

Κ Ε Φ. Λ Β.

ΤΕΛΕΣΙΝΙΚΟΣ.

1. ΤΕΛΕΣΙΝΙΚΟΣ Κορίνθιος ἐν τῷ λιμένι τῶν Συρακουσίων ἐναυμάχει πρὸς Ἀθηναίους. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ πλείσων τῆς ἡμέρας ναυμαχοῦντες ἐπόνουν, κελήτιον πέμψας ἐς τὴν πόλιν τῶν Συρακουσίων, τὴν ἀγορὰν ἐκέλευσεν ἐπὶ τὸν λιμένα κομίζειν. Ὡς δὲ κεκομισμένην ἴδεν, σημεῖον ἄρας, ἀκρίτου τῆς ναυμαχίας οὔσης, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν λιμένα. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ αὐτοὶ, διὰ τάχους ὁμοίως ἀπαλλαγέντες ἐπὶ τὴν γῆν ἠρισοποιοῦντο, ἄλλος ἄλλη διασπαρέντες. Ὁ δὲ, τῶν στρατιωτῶν ἐτοίμη τῇ ἀγορᾷ χρησαμένων, ἀναχθεῖς αὐτίκα σὺν τοξόταις καὶ ἀκοντισαῖς ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων πολλοῖς, προσπεσὼν ἄφνω τοῖς Ἀθηναίοις, ἀνακομιζομένοις ἀτάκτως, καὶ μετὰ θορύβου ποιουμένοις τὴν ἐμβασιν, ἀντιπρώροις ταῖς τριήρεσιν ἐμβαλὼν ἐνίκησε.

2. Τελεσίδικος, ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων ἀρισοποιουμένων τῶν πολεμίων, καὶ τὰ λοιπὰ πραττόντων ὁμοίως, προσέταξε τοὺς ἐν ταῖς ἄριστα πλεούσαις τριήρεσιν, αὐτοὺς πρὸ ἡμέρας ἀρισησαντας ἠσυχάζειν ἐμβαίνοντας. Ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἀρίστου παρήν, κατὰ τὸ ἔθος ἐσήμημεν. Οἱ μὲν οὖν ἐν τοῖς ἄλλοις σκάφεσιν ἠρισοποιοῦντο· [ὃ] συνιδόντες [οἱ πολέμιοι] πρὸς τῇ παρασκευῇ τῶν σιτίων ἦσαν. Οἱ δὲ τῶν Συρακουσίων προεμβεδηκότες, ἐπὶ τὰ κατασρώματα ἐπιβάντες, ἐπιπλεύσαντες, πολλὰς διέφθειραν τριήρεις τῶν πολεμίων περὶ τὰς τροφὰς ἀσχολουμένων.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

ΠΟΜΠΙΣΚΟΣ.

1. ΠΟΜΠΙΣΚΟΣ Ἀρκάς, ἀσὶ στρατοπεδεύων τὰς ὁδοὺς τὰς

ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀγούσας, τὰς μὲν κατέσκαπτε, τὰς δὲ ἀπεχαράκου, καινὰς δὲ κατεσκευάζεν ἄλλας, ὅπως οἱ κατάσκοποι, ἢ οἱ νύκτωρ ἐπιτιθέμενοι, διὰ τῶν ἀρχαίων ὁδῶν πορευόμενοι, ἐμπίπτοιεν τοῖς ὀρύγμασι· τῶν δὲ καινῶν ἀπειρώως ἔχοιεν.

2. Πομπίσκος, τῶν πολεμίων ἐγγύθεν τὰ σημεῖα καὶ τὰ κηρύγματα αὐτοῦ παραφυλαττόντων, ἐν ἀπορρήτῳ παρήγγειλε τοῖς φανεροῖς παραγγέλμασι καὶ κηρύγμασι χρῆσθαι τοὺς στρατιώτας εἰς τὸνναντίον.

3. Πομπίσκος, περιστρατοπεδεύων πόλιν, ἐπὶ μὲν τὴν πολλὴν τῆς χώρας ἐξιέναι τοὺς πολεμίους ἐκώλυσε, ἐπὶ δὲ τόπον ἕνα συνεχώρησε· καὶ τοῖς ληϊζομένοις ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου τούτου προσέταξεν. Οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως ἀδεῶς ἐνταῦθα προήεσαν. Ὁ δὲ παρὰ τῶν σκοπῶν ὡς ἔμαθε τοὺς ἠκοντας πολλοὺς, ἐπιθέμενος, τοὺς πλείους αὐτῶν ἐχειρώσατο.

4. Πομπίσκος χωρίον πολιορκῶν, ἐλεῖν οὐχ οἷός τε ὦν καθῆκεν αὐτόμολον ἀγγέλλοντα, ὡς, Ἀρκάδων αὐτὸν μεταπεμπόμενων, ἀποροίη πῶς ἂν ἀπολίποι τὴν πολιορκίαν· οἱ δὲ, ἡσθέντες, μετ' οὐ πολὺ τὴν στρατιὰν ἀναχωροῦσαν ἰδόντες, πιστὸν εἶναι τὸν αὐτόμολον ἠγούμενοι, προελθόντες, πολλὰ ἐκ τοῦ στρατοπέδου διήρπαζον. Ὁ δὲ Πομπίσκος, ἀνασρέψας, ἐπιθέμενος, καταλαβὼν, ἐκράτησεν αὐτῶν τε καὶ τοῦ χωρίου.

5. Πομπίσκος, ἵνα θάπτον οἱ κατάσκοποι τῶν πολεμίων ἀλίσκουντο, εἰσόδους ὀλίγας... τὸ στρατόπεδον ἐτίθει παρ' αὐτὰς ἐπὶ ὑψηλοῦ· καὶ τοῖς πορευομένοις εἰς τὰς προνομὰς παρηγγέλλετο παρὰ τὸν πῖλου διέρχεσθαι. Οἱ δὲ κατάσκοποι, τὰς διόδους ταύτας ὡς φανεράς φυλαττόμενοι, διὰ τῶν πλαγίων ὑπεῖναι πειρώμενοι, ταχέως ἠλίσκουντο.

6. Πομπίσκος κατασκόπους ἔπεμπεν ἄνδρας ἀγνώτας ἀλλήλοις, ἵνα μὴ συντίθωντο, μηδὲ ψευδάγγελιοί γίγνοιτο. Ἀπηγόρευε δὲ αὐτοῖς μηδὲν ἐν τῷ στρατοπέδῳ διαλέγεσθαι, ὅπως

μή τινες αὐτοῖς φθονοῦντες ἐξαγγείλωσι τοῖς πολεμίοις τὴν μέλλουσαν αὐτῶν ἄφιξιν.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

ΝΙΚΩΝ.

Ι. ΝΙΚΩΝ Σάμιος κυβερνήτης, πλησίον τριηρῶν πολεμιῶν ὀρμουσῶν, βουλόμενος παραπλεύσας λαθεῖν, τὴν ἀλοιφήν τῆς αὐτοῦ νεῶς ὁμοίαν καταχρίσας ταῖς πολεμίαις τριήρεσι, τάξας τοὺς ἀρίστους καὶ τοῖς σώμασιν εὐρώστους ἐρέτας, ἔπλει παρ' αὐτάς τὰς πλώρας τῶν πολεμιῶν τριηρῶν, ὡς φίλος ὦν αὐταῖς. Προελθὼν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ὀρμουσῶν νεῶν ἐξέπλευσε, καταπεπληγόντων καὶ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον τῶν πολεμιῶν. Καὶ τότε ἐγνώσθη πολέμιος ὦν, ὅτε μηκέτι καταληφθῆναι οἶός τε ἦν.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΝΕΑΡΧΟΣ.

Ι. ΝΕΑΡΧΟΣ Κρής κατέσχε Τελμισσὸν Ἀντιπατρίδου κρατοῦντος. Κατέπλευσε μὲν ἐς τὸν λιμένα Νέαρχος. Ἐπεὶ δὲ Ἀντιπατρίδας, παλαιὸς ὦν φίλος, ἀπὸ τῆς ἄκρας κατέβη πρὸς αὐτὸν, καὶ διελέξαντο περὶ ὧν ἐβούλοντο, ὁ Κρής ἔφη βούλεσθαι γυναῖκας ἀποθέσθαι παρ' αὐτῶ, καὶ παῖδας δεδεμένους. Ὁ μὲν Ἀντιπατρίδας ἐπέτρεψεν· οἱ δὲ παῖδες οἱ δεδεμένοι τὰ σκεύη τῶν μουσουργῶν γυναικῶν ἀνεκόμεζον· ἐν δὲ τοῖς κιθωτίοις τῶν αὐλῶν ἐνῆν ἐγχειρίδια γυμνά· ἐν δὲ ταῖς κύσαις πέλται. Ὡς δὲ εἴσω τῆς ἄκρας ἐγένοντο, οἱ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας ἄγοντες, σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, καταλαμβάνουσι τὴν ἄκραν, καὶ τῆς Τελμισσοῦ Νέαρχος ἐκράτησεν.

ΚΕΦ. ΛΣ.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ.

1. ΔΩΡΟΘΕΟΣ Λευκάδιος ναῦν μίαν ἔχων [ὑπὸ δύο διω-
κόμενος] κατήγεν εἰς λιμένα, προηγούμενος αὐτῶν οὐ πολὺ
κάμψας δὲ τὴν ἄκραν τοῦ λιμένος, εὐθύς ἐπέσρεψε τὴν ναῦν. Ἡ
δὲ προτέρα τῶν πολεμίων τριηρῶν, διώκουσα τὸν Δωρόθεον,
ρύμη φερομένη τὸν εἴσπλου ἐποιεῖτο. Δωρόθεος ἐμβαλὼν κατ-
έδυσεν ἢ δ' ἑτέρα ναῦς, τὴν προτέραν ἰδοῦσα καταδυομένην, εὐθύς
ῶρμησε φεύγειν.

ΚΕΦ. ΛΖ.

ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

1. ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ἔπεισε τὸν Συρακουσίων δῆμον ἄνδρας
φίλους Ἀγαθοκλεῖ, πρὸς τε τὴν τυραννίδα συμπράττοντας,
φεύγειν μετὰ τῶν οἰκετῶν ψηφίσασθαι. Ἐπεὶ δὲ τῆς πόλεως ἔξω
ἐγένοντο ἄνδρες χίλιοι, οἱ προπέμποντες αὐτοὺς ὀπλίται καὶ
ἵππεῖς, οὓς μὲν συλλαβόντες ἀπέκτειναν· οὓς δὲ, διαφυγόντας,
Σωσίστρατος ἐπικηρύξας ἀναιρεῖν ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ τὰς τῶν
φυγάδων οὐσίας κατέσχευ· καὶ συναγαγὼν στρατιώτας Ἕλληνας,
καὶ βαρβάρους, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λιθοτομιῶν λύσας, ὑπὸ τού-
των φυλασσόμενος, ἦρχε τῶν Συρακουσίων.

ΚΕΦ. ΛΗ.

ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ.

1. ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ Ἀθηναῖος, βουλόμενος κρατῆσαι πόλεως
τινὸς, ἀποβιδάσας κρύφα στρατιώτας νυκτὸς, καὶ λόχον ἐγκα-
θίσας, μεθ' ἡμέραν αὐτὸς ἐπιπλεῖ φανερώς· οἱ μὲν ἐκ τῆς πό-
λεως ἐπὶ τὰς ναῦς ἐβοήθουν. Οἱ δὲ [ἐνεδρεύοντες] ῶρμησαν ἐπὶ
τὴν πόλιν, καὶ ῥαδίως αὐτῆς ἐκράτησαν. Διόγνητος προσπλεύ-

πας καὶ καθορμισθεὶς, ἐκβιάσας τοὺς ἐκ τῶν νεῶν, ἐχειρώσατο τοὺς ἐπὶ τὴν βοήθειαν ἐξελθόντας.

ΚΕΦ. ΛΘ.

ΑΡΧΕΒΙΟΣ.

Ι. Ἀρχέβιος Ἡρακλεώτης, τῶν πολεμίων ἀποβάσεις ποιουμένων συνεχεῖς, πλοῖα τῶν ἀλιευτικῶν ἀνασπάσας, καὶ διὰ τῆς τρόπιος δεσμοῖς αὐτὰ δυσκίνητα ποιήσας, αὐτὸς μετὰ τινων ἐνήδρευε. Σαλπυγκτῆς ἦν ἐπὶ δένδρου σκοπός. Οὗτος, ἰδὼν τοὺς πολεμίους προσορμισθέντας νηὶ μακρᾷ, καὶ τριακοντόροις θυσί, καὶ ἀποβάντας, καὶ τοὺς μὲν ἀρπάζοντας, τοὺς δὲ τὰ πλοῖα τῶν δεσμῶν ἀπολύοντας, ἐσήμηνε τῇ σάλπιγγι. Ἀρχέβιος τοὺς ἐνεδρεύοντας ἀνασήσας, τοὺς μὲν πολεμίους διέφθειρε, τὰς δὲ τριακοντόρους αὐτῶν, καὶ τὴν ναῦν τὴν μακρὰν, εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως κατήγαγεν.

ΚΕΦ. Μ.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ.

Ι. Ἀριστοκράτης Ἀθηναῖος, ναῦν λαδῶν Λακωνικὴν, ταύτην ἔχων ἀνέπλευσεν εἰς πόλιν συμμαχίδα Σπαρτιατῶν, ἔχων ἐν τῇ νηὶ συχνοὺς ἄνδρας ἐνδοθεν ἐγχειριδίους ὀπλισμένους. Οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ λιμένος τὴν ναῦν ὡς φίλην ὑπεδέξαντο. Οἱ δὲ τῆς νεῶς ἐκδάντες, ἄφνω προσπεσόντες τοῖς περιπατοῦσι, δέκα μὲν αὐτῶν ἀπέσφαξαν, εἴκοσι δὲ καὶ πέντε συναρπάσαντες ἀπέπλευσαν· οὓς πολλῶν χρημάτων Ἀριστοκράτης ἀπελυτρώσατο.

ΚΕΦ. ΜΑ.

ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ.

Ι. Ἀριστόμαχος, Καρδιανῶν τριήρεις λαδῶν, μετεμβιάσας

τοὺς ἐρέτας, καὶ κοσμήσας τοῖς ἀκρωτηρίοις τῶν αὐτοῦ νεῶν, αὐλούμενος κατέπλει, τὰς ἰδίας ναῦς ἐφέλκων, τὴν καταγωγὴν ὀψὲ ποιούμενος. Καρδιανοὶ μὲν πρὸς [τὰς] ναῦς ὤρμησαν ἐκ τῆς πόλεως, ὡς οἰκείας καὶ νικώσας. Οἱ δὲ Ἄρισομάχειοι, τῶν νεῶν ἐκβάντες, πολλοὺς Καρδιανῶν ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Μ Β.

Χ Α Ρ Ι Μ Ε Ν Η Σ.

Ι. ΧΑΡΙΜΕΝΗΣ Μιλήσιος, καταφυγὼν ἐς Φασηλίδα, ἐφορμουσῶν αὐτῷ νεῶν μακρῶν Περικλέους τοῦ Λυκίου, περιθέμενος περιθετὴν, πεζῇ διὰ τῆς Περικλέους χώρας ἐσώθη.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

Κ Α Λ Λ Ι Α Δ Η Σ.

Ι. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ κυβερνήτης, καταλαμβανόμενος ὑπὸ νεῶς ταχυτέρας, τὸ πηδάλιον ἔσχαζε συχνῶς, καθ' ὁπότερον ἂν ἐμβάλλειν μέλλοι· ἵνα ὁ διώκων, προσκρούων ταῖς ἐπωτίσι, πρὸς τὸ πηδάλιον ἐμβαλεῖν μὴ δύνηται, τῷ τὴν ἐμβολὴν εἶναι κατὰ τὰς πρώτας θρανίτιδας.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

Ι. ΜΕΜΝΩΝ, ἐπιθέμενος Λεύκωνι τῷ Βοσπόρου τυράννῳ, βουλόμενος καταμαθεῖν τὰ μεγέθη τῶν πόλεων, καὶ τὰ πλήθη τῶν ἐνοικούντων, ἔπεμψεν Ἀρχιδιάδην Βυζάντιον ἐπὶ τριήρους, πρεσβευτὴν πρὸς Λεύκωνα, ὡς ὑπὲρ φιλίας καὶ ξενίας διαλεξόμενον. Συνέπεμψε δὲ αὐτῷ καὶ Ὀλύνθιον κιθαρωδὸν Ἄρισόνικον, εὐδοκιμοῦντα μάλιστα δὴ πάντων τότε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν· ὅπως ἐν τῷ παράπλῳ προσορμιζομένων, ἐπιδεικνυμένου τοῦ κιθαρωδοῦ, τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰ θέατρα σπουδῇ συνιόντων,

τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων κατάδηλον τῷ πρεσβευτῇ γένοιτο.

2. Μέμνων, ἐρυμνὰ χωρία τῶν πολεμίων καταλαβόντων, καὶ οὐ καταβαινόντων ἐς μάχην, ἀποχωρήσας ἀπωτέρω τῶν ὄχυρῶν τόπων, καὶ ἀντιταχθεὶς μετὰ τῶν ἡμίσεων στρατιωτῶν, ὡς τῶν ἄλλων σασιαζόντων πρὸς αὐτὸν, πέμψας πρὸς αὐτοὺς αὐτόμολον, ἐκέλευσε φράζειν ὅτι σασιάζοιεν, καὶ μέλλοιεν ἀλλήλοις μάχεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεχώρησαν ἀπωτέρω, ἄνωθεν ὑμᾶς φοβηθέντες· καὶ δὴ ὡς ἀντιπαρατάσσεσθαι μέλλοντες ὀπλίζονται. Οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς τοῦ αὐτομόλου λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα ὀρῶντες, καταβαίνουνσιν ἀπὸ τῶν ἐρυμνῶν πρὸς αὐτοὺς. Οἱ δὲ Μεμνόνειοι τοὺς πολεμίους ὀρῶντες ἐν τῷ ἰσοπέδῳ, οὐκ ἐπ' ἀλλήλους, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐπ' αὐτοὺς ὀρμήσαντες, ὑποχειρίους ἅπαντας ἐποίησαντο.

3. Ἀρισώνυμον ἐν Μηθύμνῃ Χάρης ἐπολιόρκει. Πρεσβείαν ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν Μέμνων, ἀξιῶν μὴ . . . Ἀριστωνύμῳ αὐτὸν κατὰ κράτος· καὶ γὰρ εἶναι πατρικὸν φίλον, καὶ ξένον· καὶ τῆς γε νυκτὸς τῆς ἐπιούσης μετὰ πάντων τῶν στρατιωτῶν ἐκεῖ γενήσεσθαι. Χάρης, τῶν πρεσβευτῶν ἀγγελιάντων ταῦτα, κατεφρόνησεν, ὡς ἀδύνατον [ὄν] πολὺ καὶ βαρὺν στρατόπεδον [τῆς] ἐπιούσης νυκτὸς ἐνταυτοῖ γενέσθαι. Ὁ δὲ Μέμνων, ὀδεύσας πέντε σάδια ἐσπέρας, ἐς πλοῖα χιλίους διακοσίους στρατιώτας ἐμβιβάσας, σύνθημα ἔδωκεν, ὅταν ἀποβάντες ἐς τὴν ἀκρόπολιν παρέλθωσιν, ἄραι πυρσὸν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι. Τούτων πραχθέντων, ἡ μὲν ἐπίθεσις ἐν τῷ σκότῳ παράδοξος ἐφάνη. Ὁ δὲ πυρσὸς ἀρθείς ἐς φυγὴν ἐτρέψατο τὸν Χάρητα, ὡς τοῦ Μέμνονος μετὰ πάσης δυνάμεως τὴν ἀκρόπολιν κατειληφότος.

4. Μέμνων τετρακισχιλίους στρατιώτας ἔχων, Μαγνησίας ἀπέχων τεσσαράκοντα σάδια, τεῖχος ἤγειρε κύκλῳ τοῦ στρατοπέδου. Παρμενίων καὶ Ἄτταλος ἦσαν ἐν Μαγνησίᾳ, μυρίου

ἔχοντες. Ὀχυρωσάμενος δὲ τὸ στρατόπεδον ὁ Μένων ἐξήγαγεν αὐτοὺς διεσκευασμένους ἐς μάχην ὅσον ἐπὶ σάδια δέκα. Τῶν δὲ πολεμίων ἐκβοηθησάντων, ὁ Μένων ἀνακλητικὸν σημήνας, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν τείχους· καὶ οἱ πολέμιοι δὲ ὁμοίως ἀπηλλάγησαν. Πάλιν ὁ Μένων προελθὼν, τοὺς πολεμίους ὄρων ἀντιπαρτασσομένους, ἀνεχώρησε· καὶ οἱ πολέμιοι ἀνεχώρουν. Καὶ τοῦτο πολλάκις τῆς ἡμέρας. Τέλος δὲ ὅποτε [ἐπύθετο] ἐκδεδυκότας αὐτοὺς τὰ ὄπλα περὶ ἀριστοποιίαν ἀσχολεῖσθαι, πάλιν ἐπεφάνη τῶν δὲ οὐ φθασάντων ἀριστῆσαι, πολλῶν μὲν γυμνῶν, πολλῶν δὲ ἄρτι τὰ ὄπλα λαμβανόντων, πάντων δὲ ἀτάκτων, συνιδῶν διεσπασμένην αὐτῶν τὴν φάλαγγα, συντεταγμένος, πολλοὺς αὐτῶν διαφθεύρας, πολλοὺς δὲ ζωγρήσας, ταὺς λοιποὺς καταφυγεῖν εἰς Μαγνησίαν ἠνάγκασεν.

5. Μένων, Κυζικηνοῖς ἐπιὼν, τῇ κεφαλῇ καυσίαν ἐπέθετο Μακεδονικὴν, αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἡγεμόνες. Οἱ Κυζικηνοὶ, προσιόντας ἀπὸ τῶν τειχῶν ὄρωντες, νομίσαντες ὅτι ὁ Χαλκὸς ὁ Μακεδῶν, φίλος ἦν καὶ σύμμαχος, ἤκοι βοηθήσων, προσεδέχοντο, τὰς πύλας ἀνοίγοντες. Ἐπεὶ δὲ, πλησίον γενομένων, ἐγνώρισαν, οἱ μὲν ἀπέκλεισαν τὰς πύλας· Μένων δὲ τὴν χώραν λεηλατήσας ἀπηλλάττετο.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ.

1. ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ, Φωκεῦσι πολεμουμένοις ὑπὸ Θηβαίων καὶ Θετταλῶν, ὑποσχόμενος κατορθώσειν τὸν πόλεμον ἡγεμῶν ἀποδειχθεὶς, τὴν τοῦ πολέμου πρόφασιν, ἐξενολόγει. Κρατῶν δὲ, τοῖς ἱεροῖς χρήμασιν ἀνέδην ἀποχρῶμενος, τὴν ἡγεμονίαν μετέβαλεν εἰς τυραννίδα.

Κ Ε Φ. Μ Ζ.

ΔΗΜΟΚΛΗΣ.

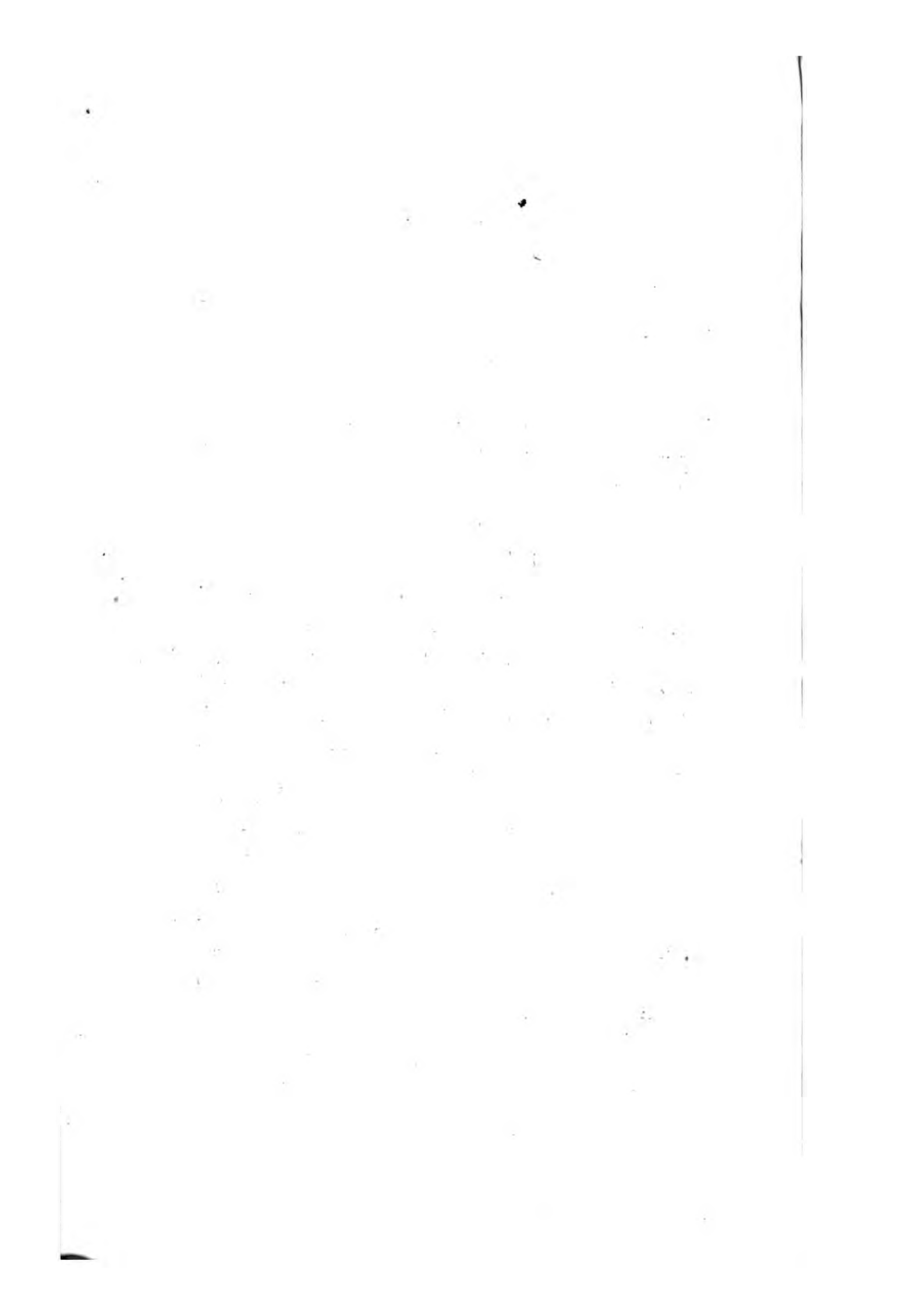
Ι. ΔΗΜΟΚΛΗΣ πρεσβεύσας, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν συμ-
πρεσβευτῶν, ὅτι μεγάλας τοῦ Διονυσίου πράξεις ἔβλαψεν ὀργι-
σθέντος τοῦ τυράννου, « Ἐμοὶ πρὸς τούτους, ἔφη, γέγονε διαφορά,
ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον οὗτοι μὲν τοὺς Στησιχόρου καὶ Πινδάρου
παιᾶνας ἤδον, ἐγὼ δὲ τοὺς ὑπὸ σοῦ πεποιημένους. » καὶ συνῆψε
τοὺς παιᾶνας αὐτοῦ. Διονύσιος ἤσθεις, οὐκ ἔτι ἠνέσχετο τῶν
ἐγκλημάτων.

Κ Ε Φ. Μ Ζ.

ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ.

Ι. ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ, Λεοντίνων Μεγαρεῦσι πολεμούντων περὶ
γῆς ὄρων, πολεμαρχῶν, πρώτους μὲν τοὺς πένητας, καὶ πεζοὺς,
τοῖς ἐμπόροις καὶ ἵππεῦσι συνέκρουσεν, ὡς ἐκείνων πλεονεκτούν-
των ἐν ταῖς μάχαις, αὐτῶν δὲ πολλὰ ἐλαττουμένων· ἔπειτα δὲ
* καὶ * πρὸ τῶν πυλῶν ἐξόπλισιν ποιήσας, τὰ μὲν ὄπλα ἀριθμεῖν
καὶ δοκιμάζειν ἐπειράτο, τοὺς δὲ ἵππους, τοῖς ἠνιόχοις παρα-
δοὺς, ἐκέλευσεν ἄγειν ἐς νομὴν. Ἐξακοσίους δὲ πελταστάς ἔχων
εὐτρεπεῖς πρὸς τὴν ἐπανάστασιν, τῷ μὲν τούτων ἄρχοντι τὴν
ἐξαρίθμησιν τῶν ὀπλων ἐπέτρεψεν· αὐτὸς δὲ, ὡς σκιαῶς δεόμενος,
ὑπὸ τὰ δένδρα ἀνεχώρησε, καὶ τοὺς ἠνιόχους ἐπεισεν ἐπιθέσθαι
τοῖς δεσπόταις. Οἱ δὲ, ἐπιδάντες τῶν ἵππων, ἐπέδραμον αὐτοῖς,
καὶ τὰ ὄπλα ἐξαριθμούμενα ἀρπάσαντες, γυμνοὺς καὶ ἀόπλους
ἐφόνευσαν. Καὶ οἱ πελτασταὶ δὲ συνεφήψαντο τοῦ φόνου, καὶ
πολλῇ σπουδῇ δραμόντες κατελάβοντο τὴν πόλιν· καὶ Παναίτιον
τύραννον ἀνηγόρευσαν.

Λεῖπει τὰ τελευταῖα τοῦ πέμπτου βιβλίου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν ἕκτον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων· εὐχόμενος καὶ ὑμῶν νικούντων ἐν τοῖς πολέμοις, πολλὰ καὶ καλὰ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς ἀναγράψαι στρατηγήματα. Ὅσω γὰρ δυνάμει καὶ τύχῃ μείζονές ἐστε τῶν παλαιοῦν στρατηγῶν, καὶ δὴ τόσω πλεονεκτεῖτε πάντας ἰμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ, μεθ' ἧς ἤδη πολλοὺς πολέμους κατείργασθε πολλῶν βαρβάρων, βουλευσάμενοι καλῶς μετὰ τοῦ πατρὸς· Μαυρουσίων ἀλόντων, Βρετανῶν ἀλισκομένων, Γετῶν πεπτωκότων. Ἄγε δὴ κατὰ Περσῶν καὶ Παρθησίων ἐξιόντες αὐτοὶ μετὰ τῶν Θεῶν δεῖξατε τὴν ὑμετέραν τέχνην, ὡς καὶ βουλευόμενοι περὶ πολέμων, καὶ πολεμοῦντες αὐτοὶ, τῶν ἐπανισταμένων [κρατεῖν] δύνασθε. Ἐγὼ δὲ καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀξιομνημόνευτα ὄντα ἐν τῷ θέοντι καιρῷ διὰ μακροτέρων συγγράψαι προθυμήσομαι· νυνὶ δὲ ὅσα Θεραπείαν ὑμετέραν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τῶν παλαιῶν γεγονότων ἀλήθειαν, προσθήσω καὶ ταῦτα τοῖς προλελεγμένοις.

Κ Ε Φ. Α.

Ι Α Σ Ω Ν.

Ι. ΙΑΣΩΝ, βουλόμενος ἐπιθέσθαι πόλει Θετταλικῇ, μηδενὸς τὴν ἐπίθεσιν προειδὸτος παρήγγειλεν ἐπὶ ἀριθμὸν, καὶ μισθοδοσίαν ἐξοπλίσασθαι. Οἱ μὲν δὴ, πάντες ἐξοπλίσαντο, καὶ τῶν σωματίων εὖ καὶ τῶν ὀπλῶν ἔχοντες. Ἄγγελοι δὲ καθευμένοι θέοντες ἤκον, ἀγγέλλοντες πολεμίους ἐμβεδηκέναι τῇ χώρᾳ, το-

σοῦτον ἀπέχοντας, ὅσον ἀπείχεν ἡ πόλις, ἢ προσπολεμεῖν ἐσπουδάκει. Οἱ δὲ στρατιῶται, πρὸς μάχην εὐτρεπεῖς ὄντες, ἠξίωσαν αὐτοὶ μὴ μέλλειν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἄγειν. Ὁ δὲ Ἰάσων ἐπὶ τὴν πόλιν προσβαλὼν ἀδοκῆτως ἐκράτησε, μηδεὶνός προγονόντος μήτε τῶν νικῶντων, μήτε τῶν νικωμένων.

2. Ἰάσων Θετταλός, ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἀργύριον, οὐκ ἔχων, εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα, ὡς διωκόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· ἀφ' ὧν δύο καὶ τρεῖς αὐτῷ συνεισέπεσον ὡς διώκοντες. Ἡ μήτηρ (πολυχρήματος γὰρ ἦν) τοὺς μισθοῦς ὑπὲρ αὐτοῦ διέλυσεν.

3. Ἰάσων, πολέμῳ νικήσας, ἔφη πρὸς τὴν μητέρα τοὺς Διοσκούρους φανερωτάτους αὐτῷ γενέσθαι συμμάχους, καὶ διὰ τοῦτο εὐξασθαι, νικήσας ξενίσαι τοὺς θεοὺς· κεκληκέναι δὲ ἐπὶ τὴν εὐχὴν τοὺς ἡγεμόνας τοῦ στρατεύματος, καὶ λοχαγοὺς, καὶ ταξιάρχους, καὶ τοὺς ἐν τέλει πάντας. Ἡ δὲ, πιστεύσασα, ὅσον εἶχε κόσμον ἐκπωμάτων, κρατήρων, τραπεζῶν, ἀργύρου, χρυσοῦ, πάντα ἔπεμψεν. Ὁ δὲ, πολλῶν χρημάτων κύριος γενόμενος, τὸν μισθὸν ἀπέδωκε τοῖς μισθοφόροις.

4. Ἰάσων, πόλιν πλουτοῦσαν ἐλῶν, πολλὰ καὶ λαμπρὰ λάφυρα κομίζων, ἔπεμψε πρὸς τὴν μητέρα κελεύων πέμψαι Θεραπαίνας, ὅσαι ποικίλης καὶ πολυτελοῦς ἐσθῆτος ἐμπειρίαν καὶ τέχνην εἶχον, ὅπως ἐπιλέξαιντο αὐτῇ τὰ κάλλιστα. Ἡ δὲ πάσας, ὅσας εἶχε Θεραπαίνας, ἔπεμψεν ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐσθῆτων. Ἰάσων συγκλείσας αὐτάς, λύτρα ὑπὲρ αὐτῶν ἤτησε τὴν μητέρα.

5. Ἰάσων πρὸς τὴν μητέρα, ἐν τοῖς ἰσθῶσι τῆς ταλασιουργίας τῶν Θεραπαινῶν ἐπιμένουσαν, εἰσελθὼν μετὰ ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν, ὡς συμβούλῳ χρησόμενος περὶ τῶν ἀναγκαίων τῆς ἀρχῆς, μεταστῆναι ταύτας ἐκέλευσε. Δορυφόροις μὲν δὴ συντεταγμένον ἦν ἀπάγειν ἀπάσας. Αὐτὸς δὲ μετὰ μακρὰν ὁμιλίαν ἐξιὼν, μειδιῶν τῇ μητρὶ προσέταξε περὶ τῶν Θεραπαινῶν ἀργύριον αὐτῷ πέμψαι.

6. Ἰάσων

6. *Ἰάσων ἀδελφὸν εἶχε Μηριόνην, ἄγαν πλουτοῦντα, φιλάργυρον, μηδὲν αὐτῷ διδόντα. Καὶ δὴ ποτε, παιδίου γεννηθέντος αὐτῷ, μέλλων ὄνομα τίθεσθαι, τοὺς ἀρίστους Θετταλῶν καλέσας, παρεκάλεσε τὸν ἀδελφὸν προστῆναι τῆς ὑποδοχῆς. Ὁ μὲν δὴ περὶ ταῦτα εἶχεν. Ἰάσων δὲ, κατὰ πρόφασιν Σήρας ἐξελθὼν εἰς Παγασάς, ἔνθα Μηριόνης κατώκει, περιστήσας τοὺς αἰχμοφόρους, βιασάμενος τοὺς οἰκονόμους, εἴκοσιν ἀργυρίου τάλαντα λαβὼν, μετὰ σπουδῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦλθε, καὶ τῷ ἀδελφῷ σπονδῶν κατάρχειν ἐπέτρεψε, καὶ κύριον αὐτὸν εἶναι τῆς θέσεως τοῦ ὀνόματος τῷ παιδίῳ. Μηριόνης, ἀγγελίαν τοῦ πεπορθῆσθαι τὴν οἰκίαν δεξάμενος, τὸ ὄνομα ἔθετο τῷ παιδίῳ Πορθάονα.*

7. *Ἰάσων τὸν ἀδελφὸν Πολύδωρον ἤγαγεν ἐπὶ πόλιν ἀλίσκεσθαι μέλλουσαν, λαφυροπώλην γενησόμενον. Ἐπεὶ δὲ ἦν ὥρα λουτροῦ, παρεκάλεσε τὸν ἀδελφὸν, σφοδρῶς αὐτοῦ τὸ σῶμα τρίψαι, καὶ διαγυμνάσαι. Ὁ μὲν ἐπειράτο τρίβειν εὐτόνως. Ἰάσων δὲ, ὡς ἐνοχλούμενος ὑπὸ τοῦ δακτυλίου, παρεκάλεσεν αὐτὸν παρὰ τὴν τρίψιν ἀποθέσθαι. Πολύδωρος δὲ ἐξελθὼν τῆς χειρὸς ἐπέδωκεν ἀνδρὶ πιστῷ τῶν παρόντων. Τούτῳ δὲ ἦν ἄρα προσυγκείμενον δραμεῖν πρὸς τὴν γυναῖκα Πολυδώρου, καὶ δόντα τὸν δακτύλιον, αἰτεῖν δέκα τάλαντα χρυσίου λαβεῖν παρ' αὐτῆς. Ἡ δὲ, τῷ δακτυλίῳ τοῦ ἀνδρὸς πιεεύσασα, παραχρῆμα ἔδωκε τὸ χρυσίον. Ὡς δὲ ἐπανῆλθεν ὁ τὸν δακτύλιον παρὰ Πολυδώρου λαβὼν, τότε Ἰάσων τριβόμενος ἐπάυσασατο.*

Κ Ε Φ. Β.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΦΕΡΑΙΟΣ.

1. *Ἀλέξανδρος, Πάνορμον πολιορκούντος Λεωσθένους, πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀττικὰς ναῦς φανερίως ναυμαχεῖν οὐ θάρρῶν, διέπεμψεν ἐπὶ ἀκατίου νύκτωρ πρὸς τοὺς ἔνδον στρατιώτας, ὅπως, εἴ τινες τῶν νεῶν ἐκλίποιεν τὴν φυλακὴν πρὸς τῷ πρότε-*

ρον αἰρομένῳ πυρσῷ, δεύτερον ἀνάσχοιεν τοῖς ἐν Μαγνησίᾳ, κάκεινοι τοῖς ἐν Παγασαῖς. Λεωσθένης μὲν τρεῖς τριήρεις διέπεμψε, τὴν μὲν ἐπὶ Σάμου, τὴν δὲ ἐπὶ Θάσου, τὴν δὲ ἐπὶ Ἐλλησπόντου. Οἱ δὲ πολιορκούμενοι τοὺς πυρσοὺς ἀνέσχον. Ἀλέξανδρος, ἐπιπλεύσας ἄφνω, καὶ προσπεσὼν, ἐνίκησε τὴν ναυμαχίαν τοῖς Ἀθηναίοις.

2. Ἀλέξανδρος, μετὰ τὴν ἐν Πεπαρήθῳ ναυμαχίαν, ἐλπίσας λήψεσθαι τοὺς Ἀθηναίους, ἀφυλάκτως μετὰ νίκην καὶ ἀμελῶς ἔχοντας, συνέταξε τοῖς ἐπὶ τῶν νεῶν διὰ τάχους προσπλεῦσαι τῷ Δείγματι τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἀπὸ τῶν τραπέζων ἀρπάσαι τὰ χρήματα. Τῶν δὲ, προσπλεόντων, οἱ Ἀθηναῖοι, φιλίας τὰς ναῦς εἶναι νομίσαντες, ἀπεσκόπουν. Οἱ δὲ ἀποδοάντες, τὸ πολεμικὸν ἐσήμνησαν, καὶ σπασάμενοι τὰς μαχαίρας ὤρμων ἐπὶ τὰς τραπέζας. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι σπουδῇ ἔφερον ἐς τὸ ἄστυ, τοῖς στρατηγοῖς ἀγγελοῦντες τὴν κατάληψιν τοῦ Πειραιῶς· οἱ δὲ, τὰ χρήματα ἀρπάσαντες, ἀπέπλευσαν.

Κ Ε Φ . Γ .

ΑΘΗΝΟΚΛΗΣ.

1. ἈΘΗΝΟΚΛΗΣ, πολιορκούμενος, πρὸς τοὺς κριοὺς, καὶ τὰ τρύπανα, δοκοὺς μολίβδου ποιήσας, πλαγίας παρέτεινε ἐπὶ τὰς ἐπάλλξεις, αἷς ἐμπίπτοντα τῶν πολεμίων τὰ μηχανήματα συνετρίβετο. Οἱ δὲ ἐτεχνάσαντο ἄλλο μηχανήμα προσάγειν, ὅπερ, τὸ ἄκρον τῆς δοκοῦ πληξάν, τὴν δοκὸν ἀπὸ τῶν ἐπάλλξεων πίπτειν ὀρθὴν ἐβιάζετο, μηδένα βλάπτουσαν τῶν ἐπὶ γῆς ἐσηκόντων. Πάλιν οἱ μὲν πολέμοι χελώνας προσάγοντες, τὰ τείχη συνέσειον. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν, μολίβδον τηκτὸν ἐν χαλκείοις προωθοῦντες, κατέχεον, ὑφ' οὗ συνέβαινε τὴν χελώνην διαλύεσθαι. Οἱ δὲ πολέμοι κατὰ τῆς χελώνης ἐκ πύργων προσαγομένων ὄξος ἐπέχεον, καὶ κατεσθένουον τὸν τε μολίβδον,

καὶ ὅσα ἄλλα ἀπὸ τῶν τειχῶν καίοντα ἠφίετο. Σβεσθήριον γὰρ πυρὸς μάλισα ὄξος εἶναι δοκεῖ ἄριστον δὲ κώλυμα πυρὸς ἐπαιφόμενον ὄξος (ἤμισα γὰρ τούτου πῦρ ἄπτεται), καὶ σπόγγος ὕδατος πλήρης προσαρτώμενος. Ἔνιοι δὲ πρὸς τὸν καταχέομενον μόλιθδον πῖλους τοῖς μηχανήμασιν ἐπιθέντες, χοῦν καὶ πηλὸν τετριχῶμενον προσήγον.

Κ Ε Φ. Δ.

ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ.

1. ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ, οὐκ ἐνόμιζε προσήκειν ἀγαθῶ στρατηγῶ τῆς φάλαγγος ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἐν πρώτοις, τοτὲ δὲ ἐν ἐσχάτοις, παλλάκις δὲ καὶ κατὰ μέσους παριππεύων καὶ πάντας ἐφορῶν, αἰεὶ τὸ ἀμαρτανόμενον ἐπαιουρθούτο.

2. Φιλοποίμην ὑπὸ Λακεδαιμονίῳν ἐδίωκετο, καὶ ὅσων οὐπὼ καταλαμβανόμενος, τὸν Εὐρώταν διαβάς, προσέταξε τοῖς ἰππεῦσιν ἀποχαλινοῦν τοὺς ἵππους, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ποτίζειν, τοῦ παρακειμένου τόπου θασέος ὄντος, καὶ πολλὴν ὕλην ἔχοντος. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, πολὺ τὸ θράσος ἰδόντες τῶν ἀποχαλινωσάντων τοὺς ἵππους καὶ τῶν ποτιζόντων, ὑπώπτευσαν ἐν τῇ ὕλῃ συμμαχούς τοῦ Φιλοποίμενος πολλοὺς ἀποκεκρύφθαι· καὶ μὴ τολμήσαντες διαβῆναι τὸν ποταμὸν ἀνέστρεψαν.

3. Φιλοποίμην ἐδίδαξε τοὺς Ἀχαιοὺς ἀντὶ μὲν θυρεοῦ καὶ θόρατος ἀσπίδα καὶ σάρισσαν λαβεῖν· κράνησι δὲ καὶ θώραξι, καὶ προκνημῖσι φράξασθαι· μόνιμον δὲ καὶ βεθηκίῳ μάχην ἀσκεῖν, ἀντὶ δρομικῆς καὶ πελτασικῆς· τρυφᾶς δὲ καὶ πολυτελείας ἐσθλήτων, καὶ θείπνων ἀφελεῖν· μόνους δὲ τοῖς ἀναγκαίοις ἐν στρατείᾳ χρησίμοις ἀρκεῖσθαι. Ταῦτα διδάξας Φιλοποίμην, ἐν ταῖς πλείσταις μάχαις εὐδοκιμοῦντας εἶχε τοὺς στρατιώτας.

ΑΡΑΤΟΣ.

1. ἌΡΑΤΟΣ ἐκράτησεν Ἀκροκορίνθου φρουράν ἔχοντας, ἦν ἐγκατέστησεν Ἀντίγονος, φύλακας τάξας ἐπ' αὐτοῦ Περσαῖον τὸν φιλόσοφον, καὶ Ἀρχέλαον τὸν στρατηγόν. Ἦν δὲ ἄρα τὸ στρατήγημα τοιόνδε. Ἦσαν ἐν Κορίνθῳ τέσσαρες ἀδελφοὶ Σύροι τὸ γένος, ὧν εἷς ἦν Διοκλῆς, τῶν φρουρούντων Ἀκροκόρινθον. Οἱ τρεῖς κλέψαντες βασιλικὸν χρυσίον ἤκον ἐς Σικυῶνα πρὸς Αἰσίαν τραπεζίτην, ᾧ καὶ Ἄρατος διὰ τὴν τοῦ νομίσματος ἐργασίαν ἐχρήτο· καὶ παρὰ τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον. εἷς αὐτῶν Ἐργῖνος, πλεονάκισ φοιτῶν, καὶ τῷ τραπεζίτῃ κοινωνήσας ἐξίας καὶ σπονδῶν, λόγου παραπεσόντος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Ἀκροκορίνθου, ὠμολόγησε, παρὰ τὸ κρημνῶδες ἐντομὴν ἐωρακέναι πλαγίαν, ἣ χθαμαλὸν καὶ ἐνεπίδατόν ἐστι τὸ τεῖχος. Ὁ τραπεζίτης ἀνήγγειλεν Ἀράτῳ. Ὁ δὲ, πολλῆ σπουδῇ τὸν Ἐργῖνον φιλοποιησάμενος, συντίθεται τάλαντα ἑπτὰ δῶσειν, εἰ δι' αὐτοῦ κρατήσκειν Ἀκροκορίνθου. Ἐργῖνος ὑπισχνεῖται μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦτο πράξει. Ἦν μὲν δὴ πάντα πρὸς τὴν ἐπίθεσιν εὐτρεπῆ. Ἄρατος δὲ κελεύει τὴν ἄλλην δύναμιν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγρηγορέναι· αὐτὸς δὲ, τετρακοσίους λογάδας ἀναλαβὼν, νύκτωρ ἦκε πρὸς τὸ τεῖχος· καὶ κλίμακας τῷ χθαμαλῷ προσβαλὼν ὑπερέβη. Τῶν δὲ ἔνδον αἰσθημένων, ἐγένετο νυκτομαχία κρατερά, τῆς σελήνης τοτὲ μὲν φῶς παρεχούσης τοῖς μαχομένοις, τοτὲ δὲ ὑπὸ τὰ νέφη δυσμένης, καὶ τοῦ σκότους ποιούντος τὴν μάχην φοβερωτέραν. Τέλος οἱ περὶ τὸν Ἄρατον ἐκράτησαν· καὶ ἀνατέλλοντος ἡλίου τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὴν λοιπὴν δύναμιν εἰσεδέξαντο. Ἄρατος δὲ Ἀρχέλαον μὲν ἀλόντα ἀφῆκε· Θεόφρασον δὲ ἀνείλεν, οὐ βουλόμενον ἀπαλλάσσεσθαι. Περσαῖος δὲ ὁ φιλόσοφος, τῆς ἄκρας ἀλίσκομένης, εἰς Κεγχρεᾶς διαφυγὼν, ἐκεῖθεν πρὸς Ἀντίγονον ὄχρετο.

Κ Ε Φ. 5.

ΠΥΡΡΟΣ.

1. ΠΥΡΡΟΣ, ήττηθείς υπό Ρωμαίων, τοὺς ἐλέφαντας ἀπο-
 ολέσας, πρὸς Ἀντίγονον πρεσβευσάμενος περὶ συμμαχίας, ἀπο-
 τυχὼν, προσέταξε τοῖς πρεσβευταῖς τάναντία πρὸς ἅπαντας
 ἀγγέλλειν, ὡς Ἀντίγονος μεγάλη δύναμει βοηθήσειν ὑπέσχετο·
 ὥστε οἱ Ταραντῖνοι, καὶ ὅσοι Σικελῶν καὶ Ἰταλῶν σύμμαχοι,
 τὸν Πύρρον καταλιπεῖν βουλόμενοι, συνέμειναν ἐλπίδι τῆς Ἀντι-
 γόνου συμμαχίας.

2. Πύρρος ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐμβαλὼν, Σπαρτιατῶν
 πρεσβευτῶν ἀπαντῶντων περὶ Ἀρκαδίαν, φιλανθρώπως αὐτοὺς
 ὑπεδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους υἱοὺς ὑπέσχετο πέμψειν Σπαρτιάταις
 παιδευθησομένους τὴν Λυκούργειον πολιτείαν. Οἱ μὲν πρεσβευ-
 ταὶ ταῦτα ἤγγελλον· ὁ δὲ Πύρρος τῇ Σπάρτῃ προσέβαλεν. Ἐγ-
 καλούντων δὲ τῶν Σπαρτιατῶν, ὡς, ἄλλα προειπὼν, ἄλλα πράττει,
 γελάσας ἔφη· « Ὅυ δὲ γὰρ ὑμεῖς εἰώθατε προλέγειν, μέλλοντες
 πολεμεῖν. Μὴ τοίνυν ἀγανακτεῖτε, εἰ πρὸς τοὺς Λάκωνας ἐχρη-
 σάμην Λακωνικῶ στρατηγήματι. »

3. Πύρρος συνεβούλευε πρὸ τοῦ πολέμου πείθειν τοὺς πο-
 λεμίους φόβῳ, πλεονεξία, ἡδονῇ, οἴκτῳ, δικαίῳ, νομίμῳ, συμ-
 φέρωντι, δυνατῶ.

Κ Ε Φ. 2.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ.

1. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ὁ Κασσανδρεὺς, δίκην φεύγων, ὡς ἐπιτι-
 θέμενος τυραννίδι, προσελθὼν ἐν μελαίῃ ἐσθῆτι, τὴν γυναῖκα
 καὶ τὰς θυγατέρας ἐν ὁμοίῳ σχήματι προαγαγὼν, ἱκετηρίας
 προτείνων, αὐτὸν ἐς πᾶσαν τιμωρίαν ἐξέδωκε τοῖς δικασαῖς· οἱ
 παθόντες ἄφεσιν αὐτῶ τοῦ ἐγκλήματος ἐψηφίσαντα. Ἀφεθεῖς

Ἀπολλόδωρος οὐκ ἐς μακρὰν τὴν τυραννίδα κατέσχε· καὶ μά-
λιστα δὴ τοὺς ἀφέντας δικασὰς ὡμῶς ἐκόλασε, τὴν σωτηρίαν
ἀναφέρων εἰς τὴν ἑαυτοῦ στρατηγίαν, οὐκ εἰς τὴν ἐκείνων φιλαν-
θρωπίαν.

2. Ἀπολλόδωρος, πολιτευόμενος παρὰ Κασσανδρεῦσι, πάντα
ἔλεγε καὶ ἔπραττεν, ἀφ' ὧν ἔδοξεν εἶναι μισοτύραννος. Καὶ
κατὰ Λαχάρους τοῦ τυράννου ψήφισμα ἔγραψεν ἀγώγιμον ἐκ
τῆς χώρας εἶναι τῆς Κασσανδρέων· καὶ γὰρ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα
ποιεῖσθαι φίλον καὶ σύμμαχον, αὐτῷ τὴν πολιτείαν ἐπιτρέποντα.
Ὅς καὶ Θεοδότῳ, γράψαντι φυλακὴν αὐτῷ δοῦναι τοῦ σώματος,
αὐτὸς ἀντεῖπε· καὶ τῆς ἀποδοῦσης Κασσανδρεῦσι τὴν ἐλευθερίαν
Εὐρυδίκης ἑορτὴν κατεσῆσατο, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρυδίκεια· καὶ τοῖς
ἐξελθοῦσι τῆς ἄκρας στρατιώταις πολιτείαν ἔγραψε, καὶ κλήρους
ἐν τῇ Παλλήνῃ δοθῆναι, ἵνα παραμένοιεν φύλακες τῆς ἐλευθερίας.
Ἐν δὲ τοῖς συμποσίοις... εἴ τις ἔφη δεινόν, ἀλλὰ καὶ σχέτλιον.
Τούτοις τὸν δῆμον ἐξαπατήσας, ὡς δημοτικώτατος ὢν, ἐπανέστησεν
οἰκέτας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων τεχνίτας· καὶ μειράκιον,
Καλλιμέλη, συναρπάσας, καὶ θύσας, ἐπέστησεν αὐτῷ μάγειρον
Λεοντομένη. Οὗτος δειπνοποιήσας τὰ σπλάγγμα παρέθηκε τοῖς
συνωμόταις· ὧν δειπνησάντων, καὶ πιόντων τὸ αἷμα οἴνω μέλανι
μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα, τῇ κοινωνίᾳ τοῦ μιάσματος
ἐμπεδῶν τὸ πιζὸν τῆς ἐπιθέσεως. Καὶ δὴ, τούτοις χρησάμενος
συμμάχοις, κατέσχε τὴν τυραννίδα· καὶ τύραννος ἐγένετο φονικώ-
τατος καὶ ὡμότατος πάντων, ὅσοι παρ' Ἕλλησιν ἢ παρὰ βαρβά-
ροις ἐτυράνησαν.

Κ Ε Φ. Η.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

1. Αἴγυπτος, ὑπὸ Μαυσώλου πεμφθεὶς ἐς Μίλητον συμ-
πράξων τοῖς προδιδούσι τὴν πόλιν, καταπλεύσας, προαισθό-

μενος ὡς ἐπιβουλεύοιτο, σπεύσας ἐπὶ τὴν ναῦν προανέβη. Οἱ μὲν ἐπιβουλεύοντες ἐγγὺς τῆς θαλάττης ἐφέδρευον. Ὁ δὲ ἐκ τῆς νεῶς ἐκπέμπει τινα, φράσας, « Τὸν κυβερνήτην ζητήσας [καὶ τὸν] Αἴγυπτον ἄγε· ἤδη γὰρ ἀνάγεσθαι χρή. » Τοῦτ' ἀκούσαντες οἱ παραφυλάσσοντες Μιλήσιοι, τῆς νεῶς ἀποχωρήσαντες, ἐζήτου Αἴγυπτον ἀνατὴν πόλιν. Ὁ δὲ, ἀφικομένου τοῦ κυβερνήτου ἀποκόψας τὸ ἀπόγειον, ἀπέπλευσεν ἀκινδύως.

Κ Ε Φ. Θ.

Λ Ε Υ Κ Ω Ν.

1. Λεύκων, χρημάτων δεόμενος, ἐκήρυξεν ὅτι μέλλει κόπτειν ἄλλο νόμισμα, καὶ θέοι προσφέρειν αὐτῷ τὸ ὑπάρχον ἕκαστον, ὅπως μετακοπὴν δόκιμον γένοιτο. Οἱ μὲν προσήνεγκαν ὅσον εἶχον· ὁ δὲ, ἄλλον χαρακτῆρα ἐπιβαλὼν, ἐπέγραψε τὸ τίμημα διπλάσιον ἑκάστῳ νομίσματι. Ὡστε τοῦ συλλεγέντος τὰ ἡμισυ κερδάνας, οὐδένα τῶν πολιτῶν ἐζημίωσεν.

2. Λεύκων, μαθὼν ὡς ἐπιβουλεύοιεν αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται συνομοσάμενοι πολλοί, τοὺς ἐμπόρους καλέσας ἅπαντας, χρήματα, ὅσα εἶχεν ἕκαστος, ἐθαμίειζεν, φάσκων τοὺς πολεμίους αὐτῶν προδίδοσθαι. Οἱ μὲν ἔμποροι προθύμως ἐθαμίειζον τὰ χρήματα. Ὁ δὲ, συναγαγὼν αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλήν, ὠμολόγησε τὴν ἐκ τῶν πολιτῶν ἐπιθέσειν καὶ παρεκάλεσε φύλακας τοῦ σώματος αὐτοῦ γενέσθαι, ὡς τὰ χρήματα κομιουμένους, εἰ σώζοιτο αὐτόν. Καὶ δὴ τὰ χρήματα σῶσαι ἐθέλοντες οἱ ἔμποροι, ὅπλα παραλαβόντες, οἱ μὲν δορυφόροι τοῦ σώματος, οἱ δὲ τῶν ἀρχείων φύλακες ἐγένοντο. Λεύκων δὲ μετὰ τούτων, καὶ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν πισιστάτων, τοὺς κοινωνοῦντας τῆς ἐπιθέσεως συλλαβὼν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῶς κατασησάμενος, ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

3. Λεύκων ἐν τῷ πρὸς Ἡρακλεώτας πολέμῳ, αἰσθόμενος

τῶν τριηράρχων τινὰς προδιδόντας, καὶ αὐτομολεῖν μέλλοντας, συλλαβὼν αὐτούς, ἀκοῦσαι μὲν ἔφη περὶ αὐτῶν λόγους οὐκ ἐπιτηδείους, οὐ πισεῦσαί γε μὴν. Ὅπως οὖν μὴ, κατὰ τύχην ἥττης γενομένης, αὐτοὶ δοκοῖεν αἴτιοι τοῦ σφάλματος, αὐτούς μὲν ἡσυχάζειν ἐκέλευσεν, ἄλλους δὲ τριηράρχους ἀπέδειξε. Τοῖς δὲ οἰκείοις τῶν ὑπόπτων ἀρχὰς καὶ ἐπιμελείας ἐνεχειρίζε κωμῶν, ὡς δὴ φιλοφρόνως ἔχων πρὸς αὐτούς. Ἐπεὶ δὲ τὸν πόλεμον κατέλυσατο, δίκαιον ἔφη κριθῆναι τοὺς ὑπόπτους, ἵνα μὴ δόξη ἀλόγως αὐτοῖς ἀπιστῆσαι. Παρελθόντων δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ὁμοῦ τοῖς οἰκείοις, περισησάμενος ὠπλισμένην δύναμιν, ἅπαντας αὐτούς ἀναιρεθῆναι προσέταξεν.

4. Λεύκων, ἐπιστρατευσάντων Ἡρακλεωτῶν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ ἀποδαινότων ὅποι τῆς χώρας ἐβούλοντο, ὁρῶν τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐθελοκακοῦντας καὶ οὐκ ἀνείργοντας, ἔταξε τοὺς ὀπλίτας πρώτους πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πολεμίων, ἐπὶ δὲ τούτοις ὅπισθεν τοὺς Σκύθας. Καὶ φανερώς παρήγγειλε τοῖς Σκύθαις, ἐὰν οἱ ὀπλίται ὀκνώσι, καὶ τοὺς πολεμίους ἀποβαίνοντας παρέρχονται, τηνικαῦτα τοξεύειν καὶ κτιννύειν αὐτούς. Τοῦτο μαθόντες οἱ ὀπλίται εὐρώσως τοὺς πολεμίους ἀποβαίνειν ἐκώλυον.

Κ Ε Φ Ι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ.

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, φρούραρχος τῶν περὶ τὴν Αἰολίδα χωρίων, μισθωσάμενος τῶν ἀπ' Ἰωνίας τοὺς ἀρίστους ἀγωνιστὰς, αὐλητὰς μὲν Θέρσανδρον καὶ Φιλόξενον, ὑποκριτὰς δὲ Καλλιπίδην, καὶ Νικόστρατον, θέαν ἐπήγγειλε. Πρὸς μὲν οὖν τὴν δόξαν τῶν ἀγωνιστῶν συνέδραμον ἐκ τῶν πλησίον πόλεων ἅπαντες. Ἐπεὶ δὲ πλήρες τὸ θέατρον ἦν, περισησας τοὺς στρατιώτας, καὶ τοὺς βαρβάρους, μεθ' ὧν ἐφρούρει τὰ χωρία, πάντας τοὺς

θεατὰς συλλαβῶν αὐτοῖς παισὶ καὶ γυναιξί, λύτρα μεγάλα λαβῶν, τοὺς μὲν ἀπέλυσεν· αὐτὸς δὲ τὰ χωρία Θίβρωνι δοὺς ἀπηλλάγη.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΑΡΙΣΤΕΪΔΗΣ.

Ι. ΑΡΙΣΤΕΪΔΗΣ Ἐλεάτης Διονυσίῳ πολιορκοῦντι Καυλωνίαν ἐπέπλει μετὰ δώδεκα τριηρῶν. Ὁ δὲ, συνιδῶν, ἐπανήχθη πέντε καὶ δέκα ναῦς πληρώσας. Ἀριστείδης ὑποσρέψας ὑποχωρεῖ, καὶ νυκτὸς γενομένης, ἐκέλευσεν ἄραι τοὺς λαμπτήρας· οἷς αἱ τοῦ Διονυσίου νῆες εἶποντο. Μετὰ μικρὸν δὲ τούτους καθελόντες, ἐτέρους καθῆκαν ἐς τὴν θάλατταν φελλοῖς μεγάλοις ἐφηρμοσμένους· καὶ τοῦ φωτὸς ἐς τὸ πλάγιον ἐπιστρέψαντες, ἔφθασαν ἐς τὴν Καυλωνίαν καταπλεύσαντες, τῶν περὶ Διονύσιον πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν φελλῶν αὐγὴν πλανωμένων.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ.

Ι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Λυσιμάχου καὶ Μηκρίδης υἱὸς, εἰς Κοτιάειον τῆς Φρυγίας βουλόμενος ἐλθεῖν, καὶ λαθεῖν, τοὺς μὲν ἀκολουθοῦντας νυκτὸς ἔκρυψεν εἰς τι κοῖλον χωρίον παρὰ τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ ἔωθεν, διπλοῖδα Φρυγίαν τραχεῖαν καὶ ῥυπῶσαν περιβαλόμενος, πῖλιον [τῆ] κεφαλῇ περιθέμενος, δύο παῖδας παραλαβῶν, ἑκατέρῳ φορτίον ξύλων ἐπιθεῖς, καὶ μάχαιραν ὑπὸ μάλης δοὺς, εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης, ἄγροικος εἶναι νομιζόμενος· εἰσελθὼν δὲ, τὸ μὲν πῖλιον ἀπέθετο. Γνωρισθεῖς δὲ ἐδεξιοῦτο πάντας, ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως ἦκων. Οἱ δὲ κατακεκρυμμένοι, κατὰ συγκείμενον ἀνεωγμένη τῇ πύλῃ προσπεσόντες, αἰροῦσι τὸ Κοτιάειον.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΚΕΦ. ΙΓ.

ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ.

1. ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ, Κιρράν ἐπολιόρκουν· καὶ δὴ κρυπτὸν ὑπόνομον εὔρον ἄγοντα ναματιαῖον ὕδωρ πολὺ. Καί, τῇ Εὐρυλόχου γνώμῃ, συλλέξαντες Ἀντικύραθεν πολὺ πλῆθος ἔλλεβόρου, κατέμιξαν τῷ ὕδατι. Κιρράῖοι πίνοντες διαφθεύονται τὰς γαστέρας, καὶ πάντες ἐκλυθέντες ἔκειντο. Ἀμφικτύονες ἀπονητὶ τὴν πόλιν ἔλαβον, κειμένων τῶν πολεμίων.

ΚΕΦ. ΙΔ.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ.

1. ΣΑΥΝΙΤΑΙ πρὸς τοὺς πολεμίους ὄρκους ἐποίησαντο καὶ συνθήκας εἰρήνης πέρι. Οἱ δὲ συνέθεντο ποιῆσειν μηδὲν ἄλλο, ἢ λίθον ἐν κύκλῳ τοῦ τείχους ἐξελεῖν. Τῶν δὲ οὐδὲν μέγα ἠγησαμένων, οἱ πολέμοι τοὺς κάτω λίθους τῶν τειχῶν ἐξεῖλον, ὅπως εἰς γῆν εὐκόλως καταφέροιντο.

ΚΕΦ. ΙΕ.

ΚΑΜΠΑΝΟΙ.

1. ΚΑΜΠΑΝΟΪ σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ τῷ δοῦναι τὰ ἡμίσεα τῶν ὀπλων αὐτοῖς· καὶ διατεμόντες τὰ ὀπλα ἐκέλευον τούτους τὰ ἡμίση λαμβάνειν.

ΚΕΦ. ΙΣ.

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ.

1. ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ, κατακλεισθέντες εἰς χωρίον ἄνυδρον ὑπὸ Διονυσίου, περὶ συμβάσεως ἐπεκηρυκεύσαντο. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποσηῆναι πάσης Σικελίας, τὴν δαπάνην ἀποδόντας, ἣν ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ πεποιήται. Οἱ πρόβουλοι τῶν Καρ-

χηδονίων ὠμολόγουν ταῦτα ποιήσειν· οὐ μὴν εἶναι σφᾶς αὐτοὺς κυρίους ἄνευ τοῦ ναυάρχου δοῦναι βέβαιον ἀπόκρισιν. Ἡξίου δὴ μεταστρατοπεδεῦσαι πρὸς ἐκεῖνον. Διονύσιος μὲν ἐπέτρεψεν, καί περ ἀντιλέγοντος Λεπτίνου· Καρχηδόνιοι δὲ, μεταστρατοπεδεύσαντες, Διονυσίῳ τοὺς κήρυκας ἀπράκτους ἀνέπεμψαν.

2. Καρχηδόνιοι Σικελίαν πορθοῦντες, ὅπως αὐτοῖς ἀπὸ Λιβύης διὰ τάχους τὰ ἀναγκαῖα κομίζοιτο, κλεψύδρας δύο ποιήσαντες ἴσας τοῖς μεγέθεσι, κύκλους ἐν ἑκατέρᾳ διέγραφαν ἴσους, ἔχοντας τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν. Ἐπεγέγραπτο δὲ οὐ μὲν, Χρεία νεῶν, οὐ δὲ, Στρογγύλων πλοίων, ἀλλαχοῦ δὲ, Χρυσίου, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ, Μηχανημάτων, καὶ πάλιν, Σίτου, καὶ πάλιν, Θηρίων, καὶ πάλιν, Ὀπλων, καὶ Πεζῶν, καὶ Ἰππέων. Οὕτω δὴ πάντας τοὺς κύκλους ἐπιγράψαντες, τὴν ἑτέραν τῶν κλεψυδρῶν ἐν Σικελίᾳ κατασχόντες, [τὴν ἑτέραν] ἐξέπεμψαν εἰς Καρχηδόνα, συντάξαντες, ἢν ἴδωσιν ἀρθέντα πυρσὸν παρ' αὐτῶν, ἀποσκοπεῖν, ὅτ' ἂν ὁ δεύτερος ἀναδειχθῆ πυρσὸς, ποίῳ κύκλῳ τοῦτο συμβῆσεται· οὐ τὴν ἐπιγραφὴν ἀναγνόντας, ὅτι τάχος τὸ σημαινόμενον διὰ τῶν γραμμάτων ἐκπέμπειν. Τοῦτον τὸν τρόπον ὀξυτάτην εἶχον Καρχηδόνιοι τὴν κομιδὴν τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναγκαίων.

3. Καρχηδόνιοι ναυσί [στρογγύλαις] καὶ τριήρεσιν ἔπλεον ἐπὶ Σικελίαν. Διονύσιος αἰσθόμενος, ναυσὶ πολλαῖς ἐπέπλευσε. Παριδόντες Καρχηδόνιοι τὸν στόλον, τὰς μὲν στρογγύλας τῶν νεῶν κύκλῳ περισησαντες ἑτέραν ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἰκανὸν διάστημα, τὰς δὲ τριήρεις ἐς τὸ μέσον αὐτῶν ἀθροίσαντες, συχνοὺς δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς ὀλκάδας ἐπιβιβάσαντες, ἠμύνοντο τοὺς πολεμίους ἐπιόντας· καὶ διὰ τῶν διαστημάτων ταῖς τριήρεσι διεκπλέοντες, καὶ τοῖς τοῦ Διονυσίου σκάφειν ἐμβάλλοντες, τινὰ μὲν αὐτῶν κατέδυσαν, τὰ δὲ ὄπλα πάντων ἀχρεῖα τελείως ἐποίησαν.

4. Καρχηδόνιοι, πολεμοῦντες Ἰέρωνι, νύκτωρ ἐπιπλεύσαντες Μεσσήνη, πλησίον τῆς πόλεως ὑπὸ ἄκρας τινὸς καθωρμίσθη-

σαν. Ἐν τῷ λιμένι πολλαὶ τριήρεις, καὶ σρογγύλαι νῆες ὄρμουν· ἐπὶ τοῦ σώματος ἄλλαι παρεφύλασσον. Ὁ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἄριστα πλεούσης νεῶς τὸν τριήραρχον καλέσας, προσέταξεν αὐτῷ παρὰ τὸν λιμένα πλεῖν ἐγγίζοντα τοῦ σώματος· εἶ δὲ οἱ πολέμιοι διώκοντες ἐπαναχθεῖεν, φεύγειν ἄνω πελάγους. Ὁ μὲν τριήραρχος ἐπέλαξε τῷ σώματι· οἱ δὲ κυβερνηταὶ τῶν ἐφορμουσῶν νεῶν, ὑπολαβόντες εἶναι κατάσκοπον τὴν ναῦν, ἐδίωκον κατὰ κράτος. Ὡς δὲ μακρὰν ἀπεσπίασθησαν, ἄχρι πελάγους διώκοντες, οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς λοιποῖς σκάφεσι σπουδῆ πλεύσαντες ἐπὶ τὸν λιμένα, τὰς μὲν τριήρεις κενὰς οὔσας ἐνέπρησαν· τῶν δὲ ὀκτάδων τὰς πλείους ἐξείλκυσαν.

5. Καρχηδόνιοι περὶ Σικελίαν μαθόντες, ὅτι Ῥωμαῖοι ναῦς πλείονας αὐτῶν ἔχουσιν, βουλόμενοι ταύτας περισπάσαι, πείθουσι τῶν ἰδίων πολιτῶν τινὰς αὐτομόλους γενέσθαι· οἱ πρὸς τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν Γναῖον Κορνήλιον ἐλθόντες, ὑπέσχοντα Λιπάραν τὴν νῆσον, τὴν προκειμένην τῆς Σικελίας, αὐτῷ προδώσειν. Ὁ μὲν δὴ, πισεύσας, τὰ ἡμίση σκάφη πληρώσας, κατέπλευσεν εἰς Λιπάραν. Καρχηδόνιοι δὲ, ἐπαναχθέντες, τῶν Ῥωμαϊκῶν νεῶν [πλησίον] παρωρμίσαντο, [καὶ] πρεσβευτὰς πρὸς τὸν Κορνήλιον ἔπεμψαν· οἱ τὸν ὑπατον ἐξικετεύσαντες, εἰρήνην στείσαντες καὶ δόντες, ἐδέθησαν εἰς τὸ σκάφος αὐτῶν μεταβῆναι, τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ χαλεπῶς νοσοῦντος, ὅπως ἐφ' οἷς δεῖ τὴν εἰρήνην ἀσφαλέστερον συνθοῖντο. Πεισθεὶς ὁ Ῥωμαῖος, μετέβη πρὸς τὸν Καρχηδόνιον· οἱ δὲ Λίβυες, ἐγκρατεῖς αὐτοῦ γενόμενοι, ταῖς πάσαις ναυσὶν ἐπιθέμενοι, ῥαδίως ἐκράτησαν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Α Μ Π Ρ Α Κ Ι Ω Τ Α Ι.

1. ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΑΣ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐτιτρώσκοντο, πολλοὶ δὲ διεφθείροντο, σύριγγα σενήν

υπώρυξαν κάτωθεν, τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν βουλόμενοι. Μέχρι μὲν δὴ πολλοῦ τοὺς πολεμίους ἐλάμβανον. Ἐπεὶ δὲ χοῦς πολὺς ἐσωρεύετο, συνέντες Ἀμπρακιῶται τὸ δρώμενον, καὶ αὐτοὶ σύριγγα ἐνδοθεν ἀνθυπώρυξαν, καὶ τῆς σύριγγος ἐπ' ἄκρῳ τάφρον ἐγκαρσίαν τεμόντες, λεπτὰ χαλκώματα ἐφεξῆς ἔθηκαν ὅπως τῶν Ῥωμαίων τούτοις ἐντυγχανόντων, φόφος γένοιτο. Καὶ δὴ γενομένου φόφου, ὑπὸ γῆς ἀπαντήσαντες, ἀπεμάχοντο ταῖς σαρίσσαις. Ἐπεὶ δὲ ἐν ὀρύγματι σενῶ καὶ σκότος ἔχοντι μέγα οὐδὲν ἦνυον, πῖθον κατασκευάσαντες ἴσον τῷ ὀρύγματι, τρήσαντες αὐτοῦ τὸν πυθμένα, σιδηροῦν αὐλίσκον διέντες, πτίλων πληρῶσαντες λεπτῶν, πῦρ ὀλίγον ἐμβαλόντες, πῶμα πλήρες τρημάτων ἐπιθέντες, νεύσαντες πρὸς τοὺς ἐναντίους, τῇ σύριγγι τῶν πολεμίων προσήρρισαν ὀπισθεν δὲ τοῦ πῖθου χαλκευτικὸν ἀσκὸν προσαρμόσαντες, εἰς τὸν διατεταγμένον αὐλίσκον φυσῶντες διέκαιον ὥστε, τῆς σύριγγος πληρουμένης καπνοῦ πολλοῦ καὶ θριμῆος, οἱ Ῥωμαῖοι μὴ φέροντες, ἐξέλιπον τὴν ὑπὸ τῇ γῆ πολιορκίαν.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

Φ Ω Κ Ε Ι Σ.

1. ΦΩΚΕΪΣ ἐς τὸν Παρνασσὸν κατακλεισθέντες, [γυψώσαντες] αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα νυκτὶ πανσελήνῳ, ἐπικαταβάντες, τοῖς πολεμίοις ἐπέθεντο. Οἱ δὲ, ὡσπερ φάσμα ξένον καὶ ἀλλόκοτον φοβηθέντες, ἔνιοι δὲ καὶ νομίσαντες ἄλλους εἶναι τοὺς ἐπιτιθεμένους, ἠττήθησαν, καὶ πτώμα ἐγένοντο Θετταλικὸν ἄνδρες τιτραμισχίλιοι.

2. Φωκεῖς τὴν Θετταλικὴν ἵππον δέφθειραν, τάφρον ὀρύξαντες κατὰ τὴν πόλιν, καὶ πληρώσαντες αὐτὴν κενῶν ἀμφορέων, καὶ γῆν ὀλίγην ἐπιβαλόντες. Εἰς ταύτην τὴν τάφρον ἐμπεσόντες οἱ ἵππεις αὐτοῖς ἵπποις διεφθάρησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΙΣ.

1. ΠΛΑΤΑΙΕΪΣ Θηβαίων ἔλαβον αἰχμαλώτους. Ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν Πλαταιίδα ἐνέβαλον Θηβαῖοι, κήρυκα πέμψαντες ἠπειλήσαν ἀποκτεῖναι τοὺς αἰχμαλώτους, εἰ μὴ τῆς χώρας ἐξέλθοιεν. [Θηβαῖοι μὲν τῆς ἀπειλῆς κατεφρόνησαν]· Πλαταιεῖς δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν.

2. Πλαταιεῖς, ὑπὸ Λακεδαιμονίων πολιορκούμενοι, νύκτωρ ἐπέθεντο τῷ περιτειχίσματι. Λακεδαιμόνιοι πυρσοὺς πολεμίους ἐς τὰς Θήβας ἀνέσχον, συμμαχίαν καλοῦντες. Πλαταιεῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀντανέσχον πυρσοὺς φίλους· ἵνα διὰ τῆς ἐπιπυρσίας ἀπατήσαντες Θηβαίους πείσωσιν ἀποσῆναι τῆς βοηθείας. Οὕτω γε τοῖς πυρσοῖς [τοῖς] ἐναντίοις ἀμφιδοξήσαντες Θηβαῖοι, βοηθῆσαι κατώκνησαν.

3. Πλαταιεῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Θηβαίων ἐπολιορκοῦντο. Ἄνδρες διακόσιοι Πλαταιέων, ἀσέληνον νύκτα καὶ χειμέριον παραφυλάξαντες, τοῖς ἄλλοις πολίταις παρήγγειλαν κατὰ τὸ ἐναντίον μέρος τοῦ τείχους προσβαλόντας βοηθῆσαι. Τῶν Λακεδαιμονίων ἔξωθεν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον παραδοθησούντων· οἱ δὲ, κατὰ τὸ ἐναντίον προσθέμενοι κλίμακας, ὑπερέβησαν τὸ τεῖχος. Οὐ μὴν οὐδὲ τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν ὁδὸν ἐτράποντο, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ Θηβῶν ὡς ἤκιστα ἂν κατὰ ταύτην διωχθέντες. Καὶ γὰρ οὕτω συνέβη. Λακεδαιμόνιοι μὲν διὰ τοῦ Κιθαιρώνος ἐδίωκον· οἱ δὲ Πλαταιεῖς, ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Θηβαϊκῆς ἐκκλίναντες, ἐπαυήθησαν ἐς τὰς Ἐρύθρας, κακείθεν Ἀθήναζε διεσώθησαν.

ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ.

1. ἈΘΗΝΑῖΟΙ στρατεύουσιν ἐπὶ Κερκυραίους φυγάδας, κατα-

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ Ζ, ΚΒ, Ι. 207

λαβομένους τὸ τῆς Ἰζώνης ὄρος. Οἱ δὲ [τὰ] ὄπλα παρέδωκαν, ἐπιτρέποντες τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων βουλευσασθαι περὶ αὐτῶν· ἐὰν δὲ τινες αὐτῶν φεύγοντες ἀλῶσι, λελῦσθαι τὰς σπονδὰς. Κερκυραῖοι, δεισαντες μὴ φιλανθρώπως βουλευσῆται περὶ αὐτῶν ὁ Ἀθηναίων δῆμος, κρύφα ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς, ἀποδρᾶναι συμβουλεύοντες, καὶ πλοῖον αὐτοῖς παριστάντες· ἵνα, πεισθέντων φυγεῖν, αἱ σπονδαὶ λυθεῖεν. Ἀθηναῖοι δὲ, ὡς παρασπονδήσαντας αὐτοὺς, ἐξέδωκαν τοῖς Κερκυραίοις· οἱ δὲ παραλαβόντες ἔπαυτας ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΕΓΕΣΤΑΙΟΙ.

Ι. ἘΓΕΣΤΑῖΟΙ, τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας δεόμενοι, πολλὰ καὶ μεγάλα χρήματα ὑπέσχοντο. Πεμψάντων δὲ πρέσβεις τοὺς ὀψομένους τὴν παρασκευὴν τῶν χρημάτων, χρησάμενοι ἐκ τῶν πλησίον πόλεων ἄργυρον καὶ χρυσόν, τὰ τε ἱερά τῶν θεῶν ἐκόσμησαν, καὶ τὰς τῶν ἰδιωτῶν οἰκίας. Οἱ πρεσβευταὶ, πλοῦτον ἰδόντες, ἤγγειλαν Ἀθηναίοις· οἱ δὲ τὴν συμμαχίαν ἔπεμψαν.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΛΟΚΡΟΙ ΟΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΟΙ.

Ι. Οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Λοκροὶ, σπονδὰς ποιούμενοι πρὸς Σικελούς, σκορόδων κεφαλὰς ὑπὸ τοῖς χιτωνίσκοις ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐπιθέντες, καὶ γῆν ἐμβεβλημένην τοῖς ὑποδήμασιν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἔχοντες, ὤμοσαν, πρὸς τὸ βέβαιον αὐτοῖς φυλάξειν τὴν πολιτείαν, ἐφ' ὅσον ἂν τὴν γῆν αὐτῶν πατῶσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέρωσι. Τοῖς ὄρκοις πιθεύσαντας τοὺς Σικελούς ἀνεῖλον οἱ Λοκροὶ μετὰ μίαν ἡμέραν, ὡς οὐκ ἔτι τῆς αὐτῆς γῆς ἐπιβαίνοντες, οὐδὲ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῖς ὤμοις φέροντες.

ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ.

1. ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ, Συρακουσίους βοήθειαν πέμποντες, ἀκούσαντες εἴκοσι ναῦς Ἀττικὰς περὶ Ναύπακτον ἐφορμεῖν παραφυλαττούσας, πληρώσαντες εἴκοσι καὶ πέντε τριήρεις, ταύταις μὲν ἐν Πανόρμῳ τῆς Ἀχαΐας ἀνθώρμουν ἀντικρὺ τῶν Ἀττικῶν. Τούτων δὲ παραφυλαττόντων ἀλλήλους, ὀκτάδες μεσαὶ Κορινθίων ὀπλιτῶν ἀπῆραν ἐκ Πελοποννήσου σύμμαχοι Συρακουσίους· Ἀθηναῖοι δὲ προσεῖχον ταῖς ἀνθορμούσαις τριήρεσιν.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΙ.

1. ΛΑΜΨΑΚΗΝΟὶ καὶ Παριανοί, περὶ γῆς ὀρίων ἀμφισβητοῦντες, συνέθεντο, ἡνίκα ὄρνιθες ἄσωσι πρῶτον, πέμψειν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως ἐς ἀλλήλους· ὅπου δ' ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντήσωσιν, τοῦτον ἀμφοτέροις ὄρον τῆς γῆς γενέσθαι. Ἐπειδὴ ταῦτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακηνοὶ τῶν ἐν τοῖς τόποις θαλασσοσυργῶν ἔπεισάν τινάς, ὅταν ἴδωσι τοὺς Παριανούς παριόντας, ἰχθῦς ἀφθόνως ἐπιβάλλειν τῷ πυρὶ, καὶ οἶνον πολλὴν ἐπισπένδειν, ὡς Ποσειδῶνι θύοντας, καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸν Θεόν, σπονδῶν κοινωνήσαντας. Οἱ μὲν ἄλιεῖς [ταῦτ' ἐπόησαν]· Οἱ δὲ πεισθέντες τοῖς ἄλιεῦσι συνήσθιον καὶ συνέπινον, τὸ σπουδαῖον τῆς πορείας ἀνέντες. Λαμψακηνοὶ δὲ συντείναντες, ἐπὶ τὸ Ἐρμαῖον φθάσαντες ἦλθον. Τοῦτο δὲ Παρίου μὲν ἀπέχει σάδια ἑβδομήκοντα, Λαμψάκου δὲ διακόσια. Τοσαύτην γῆν ἀπετέμοντο τῇ τέχνῃ Λαμψακηνοὶ Παριανῶν, μεθόριον σησάμενοι τὸ Ἐρμαῖον.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Χ Α Λ Κ Η Δ Ο Ν Ι Ο Ι.

1. ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΙ, Βυζαντίοις πολεμοῦντες, ἀνοχὰς ἐξ ἡμερῶν συνθέμενοι, προεχειρίσαντο ἄνδρας ἐκάτεροι δέκα περὶ τῆς εἰρήνης βουλευσομένους. Τρισὶν ἡμέραις ἐβουλεύσαντο· τὴν τετάρτην παραλείψειν ἔφασαν οἱ Χαλκηδόνιοι διὰ τινὰς ἀσχολίας ἀναγκαίας. Συγχωρησάντων Βυζαντίων, οἱ δὲ, νύκτωρ πληρώσαντες τὰς ναῦς, ἄφνω προσέπεσον μὴ προσδοκῶσι Βυζαντίοις πόλεμον, διὰ τὸ λοιπὰς τῶν ἀνοχῶν εἶναι ἡμέρας δύο.

Λεῖπει ἐννεακαίδεκα κεφάλαια.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

Σ Υ Λ Ο Σ Ω Ν.

1. ΣΥΛΟΣΩΝ Καλλιτέλους, Σαμίοις δημοτικὸς εἶναι δοκῶν, στρατηγὸς ἤρέθη. Σαμίων δὲ πολεμοῦντων τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ τὴν πανήγυριν οὐκ ἀγόντων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας, πορρωτέρω τῆς πόλεως ὄντι, Συλοσῶν οὐκ ἂν ἔφη στρατηγῶν ἀμελεῖσαι τῆς εἰς τὴν θεὸν εὐσεβείας, ὡς καὶ μᾶλλον ἐκπλήξων τοὺς πολεμίους, εἰ τὴν πάτριον ἀγάγοι πανήγυριν. Οἱ Σάμιοι, τὸν στρατηγὸν ἐπαινέσαντες τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀνδρείας, ἐλθόντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἐσκηνοποιοῦντο, καὶ ὅσα εἰς πανήγυριν καθίσαντο. Ὁ δὲ Συλοσῶν, νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθὼν, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν τριηρῶν ναύτας εἰσκαλέσας, τὴν Σαμίων ἀρχὴν κατέσχευεν.

Κ Ε Φ. Μ Σ.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ο Θ Ε Τ Τ Α Λ Ο Σ.

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Θετταλὸς, ναυμαχεῖν μέλλων, πολλοῖς

Ε

ἐπιβάταις ἐπὶ τῶν κατασρωμάτων διέδωκε πολλά σαυνία, καὶ παρήγγειλεν, ὅταν παραβάλη ναῦς, ἀκοντίζειν ἐπὶ τοὺς ναύτας, ἵνα οἱ πλείστοι αὐτῶν ἀχρεῖοι γίνουιντο.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

1. ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ, Μιλησίων τύραννος, Ἀλυάττου πολιορκουῖντος Μίλητον, καὶ λιμῶ τὴν πόλιν αἰρήσειν μέλλοντος, πέμψαντος δὲ κήρυκα περὶ σπονδῶν, ἕως ἂν τὸν νεῶν κατασκευάσῃ τῆς Ἀσσησίας Ἀθηναῶς, τοῖς πολίταις προσέταξεν ὅσον ἕκαστος ἔχοι σῖτον πάντα ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ κατακειμένους εὐωχεῖσθαι. Ὁ κήρυξ ταῦτα ἰδὼν ἠγγειλεν Ἀλυάττη. Ὁ δὲ, ὡς ἀφθόνων τροφῶν παρασκευὴν Μιλησίων ἐχόντων, διέλυσε τὴν πολιορκίαν.

Κ Ε Φ. ΜΗ.

ΜΕΝΤΩΡ.

1. ΜΕΝΤΩΡ, Ἑρμείου κρατήσας, πρὸς τὰς πόλεις τὰς ἀρχομένας ὑπ' αὐτοῦ ἔγραψε, τῇ ἐπισολῇ σφραγίδα ἐπιθεῖς τὴν ἐκείνου καὶ προσέταξε παραδιδόναι τὰ πράγματα τοῖς κομίζουσι τὰ γράμματα. Οἱ δὲ, τὴν Ἑρμείου σφραγίδα γνωρίσαντες, ἔλαβον αὐτοὺς Μέντορι παραδόντες τὰς πόλεις.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ.

1. ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ, Κόδρος, Διόδωρος, παῖδες Ἐχεάνακτος, Ἠγησίαν τύραννον Ἐφεσίων ἀπέκτειναν. Φιλόξενος, Ἀλεξάνδρου βασιλέως ὑπαρχος Ἰωνίας, τοὺς ἄνδρας παρὰ τῶν Ἐφεσίων ἐξαιτῶν, οὐ λαβῶν, φρουρὰν εἰς τὴν πόλιν εἰσαγαγῶν, τοὺς τρεῖς ἄνδρας ἐξαρπάσας, ἐν κλοιῶ δεδεμένους ἐς τὴν ἄκραν τῆς

ἐν Σάρδεσιν ἔπεμψεν. Οἱ δὲ, ἐπὶ μακρὸν ταλαιπωρηθέντες, ἔλυσαν αὐτούς, φίλου ῥίην εἰσπέμψαντος· ἢ χρησάμενοι τὰ δεσμὰ διέσπασαν, καὶ οἰκετικάῃς ἐσθήσεσι μετασκευασάμενοι, διὰ νυκτὸς ὡς οἰκέται τοῦ δεσμοτηρίου προελθόντες, σχοινίω καὶ ἱματίοις, κατὰ μῆκος παρεσχισμένοις, συνδήσαντες αὐτούς ἀπὸ τῶν τειχῶν καθῆκαν. Διόδωρος μὲν, ἐκπεσὼν ἀπὸ ὕψους, παραχρῆμα χωλωθεὶς ἄμφω πόδε, ληφθεὶς ὑπὸ Λυδῶν ὡς Ἀλέξανδρον ἐπέμφθη, δίκας δώσων. Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, εἰς Ἔφεσον ὑπὸ Περδίκου κατεπέμφθη, κριθησόμενος κατὰ τοὺς νόμους. Ἀναξαγόρας δὲ καὶ Κόδρος, διάραντες ἐς Ἀθήνας, ἐσώθησαν· τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἀκούσαντες, εἰς Ἔφεσον ἐπανελθόντες, καὶ τὸν ἀδελφὸν Διόδωρον ἀνέσωσαν.

Κ Ε Φ. Ν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

1. ΚΡΟΪΣΟΥ τοῦ Λυδοῦ πολιορκουῦντος Ἔφεσον, ἐπειδὴ τῶν πύργων τίς, ὁ προδότης κληθεὶς, ἔπεσε, καὶ τὸ δεινὸν τῆς ἀλώσεως ἐν ὀφθαλμοῖς ἦν, Πίνδαρος ὁ τυραννεύων τῆς πόλεως συνεβούλευσε τοῖς Ἐφεσίοις ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν θώμυγας συνάψαι τοῖς κίοσι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ὡσπερ ἀνατιθέντας τῇ θεῷ τὴν πόλιν. Κροῖσος, τιμῶν τὴν θεὸν, ἐφείσατο τῆς πόλεως, ὡσπερ ἀναθήματος, καὶ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους ἐπὶ ἐλευθερίᾳ συνθήκας ἐποίησατο.

Κ Ε Φ. ΝΑ.

ΘΗΡΩΝ.

1. ΘΗΡΩΝ Ἀκραγαντίνων δορυφόρους μὲν ἔχων ἐν ἀπορρήτῳ παρεσκευασμένους, χρημάτων δὲ οὐκ εὐπορῶν πρὸς τὰς μισθοδοσίας, τῆς πόλεως Ἀθηναῖ μεγαλοπρεπῆ ναὸν ἐγειρούσης,

ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἐν ταῖς ἐργασίαις διεκέκλεπτο, ἔπεισεν ἀθρόαν ἔκδοσιν ποιήσασθαι τοῦ νεῶ, καὶ λαβεῖν ἐγγυητὰς ἀξιοχρέους, καὶ ὀρίσαι προθεσμίαν, ἐν ἣ τὸ ἱερόν συντελεσθήσεται. Ἐδοξεν ὀρθῶς λέγειν, καὶ ἡ πόλις πεισθεῖσα, τὸ ἔργον ἐξέδωκεν. Ἡργο-
λαβεῖτο Γόργος ὁ Θήρωνος. Ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀργύριον ἔλαβεν, οὔτε τέκτονας, οὔτε λιθοξόους, οὔτε τοὺς ἄλλους δη-
μιουργοὺς ἐμισθώσατο. Ἀλλὰ κατὰ τῆς δούσης πόλεως μισθὸν τοῖς δορυφόροις ἔδωκε· καὶ τοῖς ἰδίοις χρήμασιν Ἀκραγαντινοὶ ὑπὸ Θήρωνος ἐτυραννεύθησαν.

Κ Ε Φ. ΝΒ.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

1. ΣΙΣΥΦΟΣ, Αὐτολύκου τὰς βόας αὐτοῦ κλέπτοντος πολ-
λάκις, ταῖς χηλαῖς τῶν βοῶν ἐνέτηξε μόλυβδον, ᾧ χαρακτῆρα ἐνήρμοσε γράμματα ἐκτυποῦντα, « Αὐτόλυκος ἔκλεψε. » Ὁ μὲν δὴ Αὐτόλυκος νύκτωρ ἀπήλασε τὰς βόας. Ὁ δὲ Σίσυφος μεθ' ἡμέραν τοῖς γείτοσι γεωργοῖς ἔδειξε τὰ ἴχνη τῶν βοῶν κατηγοροῦντα τὴν Αὐτολύκου κλοπὴν.

Κ Ε Φ. ΝΓ.

Α Γ Ν Ω Ν.

1. ἌΓΝΩΝ Ἀττικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν, οἰκίσαι βουλόμενος τὰς καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς ἐπὶ τῷ Στρυμόνι· ἦν γὰρ λόγιον Ἀθη-
ναίοις τοιόνδε·

Τίπτ' ἔνεῶς κτίσαι πολύπουν μενεαίνετε χῶρον,
Κοῦροι Ἀθηναίων; χαλεπὸν δὲ θεῶν ἄτερ ὕμνιν.
Οὐ γὰρ θέσφατόν ἐσι, πρὶν ἂν κομισήτ' ἀπὸ Τροίης
Ῥήσου ἀνευρόντες καλάμην, πατρίη δὲ ἀρούρη
Κρύψητ' εὐαγέως· τότε δ' ἂν τότε κῦδος ἄροισθε.

Ταῦτα τοῦ Θεοῦ χρήσαντος, ὁ στρατηγὸς Ἄγνω ἐς Τροίαν

ἔπεμψεν ἄνδρας, οἱ, τὸ Ῥήσου σῆμα νύκτωρ ἀνωρύξαντες, ἀνειλόντο τὰ ὄσα· καὶ καταθέντες *τὰ ὄσα* ἐς χλαμύδα πορφυρᾶν, κομίζουσιν ἐπὶ τὸν Στρυμόνα. Οἱ μὲν δὴ κατέχοντες βάρβαροι τὴν χώραν διαβαίνειν τὸν ποταμὸν ἐκώλυον. Ἄγνωστος δὲ σπονδὰς ποιησάμενος ἐς τρεῖς ἡμέρας, ἀπέπεμψε τοὺς βαρβάρους, καὶ διὰ τῆς νυκτὸς τὸν Στρυμόνα μετὰ τοῦ στρατεύματος διελθὼν, τὰ τε ὄσα τοῦ Ῥήσου κατώρυξε παρὰ τὸν ποταμὸν, καὶ τὸ χωρίον ἀποταφρεύσας ἐτείχιζε πρὸς τὴν σελήνην ἡμέρας δὲ οὐκ εἰργάζοντο. Καὶ δὴ [τὸ] πᾶν ἔργον ἐξετελέσθη τριῶν νυκτῶν. Ὡς δὲ οἱ βάρβαροι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔλθόντες τὸ τεῖχος εἶδον ἐγηγεμένον, ἐνεκάλουν Ἄγνωστος ὡς παραβάντι τὰς σπονδὰς. Ὁ δὲ οὐδὲν ἔφη ἀδικεῖν· σπέισασθαι γὰρ τρεῖς ἡμέρας, οὐ τρεῖς νύκτας. Τούτῳ τῷ τρόπῳ τὰς Ἐννέα ὁδοὺς Ἄγνωστος οἰκίσας, τὴν πόλιν Ἀμφίπολιν ἐκάλεσεν.

Κ Ε Φ. Ν Δ.

Α Μ Φ Ι Ρ Ε Τ Ο Σ.

Ι. ΑΜΦΙΡΕΤΟΣ Ἀκάνθιος, λησαῖς αἰλούς, ἐς Λῆμνον ἀχθεῖς, ἐν δεσμοῖς ἐφρουρεῖτο. Τῶν λησῶν λύτρα μεγάλα ἐλπίζόντων, ὁ δὲ, τροφῆς ἀποσχόμενος, μίλτον ὕδατι ἀλμυρῷ μίξας ἔπιεν. Ἐπεὶ δὲ διεχώρησεν, οἱ λησαῖ, νομίσαντες αἵματος ρύσιν αὐτῷ γεγονέναι, τῶν δεσμῶν ἀνήκαν, ὡς μὴ διὰ τὴν νόσον ἀποθάναι, καὶ δὴ τῶν λύτρων ἀπολουμένων. Ὁ δὲ, λυθείς, νύκτωρ ἀποδράς, ἀλιάδος ἐπιβάς, εἰς Ἄκανθον διεσώθη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν ἑβδομον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀγτωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων, ἐν ᾧ καταμάθοιτε ἂν καὶ τὰς τῶν βαρβάρων γνώμας οὐ παντάπασιν ἀσρατηγίτους· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκείνοις μηχανὴ καὶ δόλος καὶ ἀπάτη σπουδαίε-ται. Ὡστε αὐτοὶ τε ὑμῖν αὐτοῖς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τοῖς ὑπὸ ὑμῶν πεμπομένοις πολεμάρχοις, ὀρθῶς ἂν παραγγέλλοιτε μὴ καταφρονεῖν ὡς ἀνοήτων, ἢ ἀδόλων· ἀλλὰ τούναντίον μηδὲν οὕτως αὐτῶν πεφυλάχθαι, ὡς τὸ δολερὸν, καὶ ἄπιστον, καὶ ἀπατηλὸν, οἷς μᾶλλον ἀγαλλεται τὸ βαρβαρικόν, ἢ τοῖς ὕπλοις. Ἄριστον δὴ φυλακτῆριον καὶ ἀνάλωτον ἔσω πρὸς αὐτοὺς ἀπίστια· μεθ' ἧς ἰσχὺν τῶν ὀπλῶν ἐξομεν, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς τέχνην ὀξυτέραν μελετήσομεν, προμαθόντες αὐτῶν τὰς ἐννοίας τῶν στρατηγημάτων.

Κ Ε Φ . Α .

ΔΗΙΟΚΗΣ.

Ι. ΔΗΙΟΚΗΣ ὁ Μῆδος ἐπέθετο τῇ Μήδων ἀρχῇ ὧδε. Μῆδοι νομαῖδες ἦσαν, πόλιν οὐκ ἔχοντες, ἄνευ νόμου καὶ δίκης ἄγοντες καὶ φέροντες ἀλλήλους. Δηϊόκης ἐδίκασε τοῖς γείτοσι, καὶ τὸ ἴσον ἔχειν αὐτοὺς ἐδίδασκεν. Ἦσθησαν τῷ δικασῆ, καὶ αὐτίκα κλέος ἦν ἐν Μήδοις αὐτοῦ, καὶ συνέθεον ἐπ' αὐτὸν, ὡς ἴσον δικασῆν. Ἐπεὶ δὲ τῇ δόξῃ πάντας παρεσήσατο, τὰς θύρας κατασχίσας νύκτωρ αὐτός, καὶ λίθων πλήσας τὴν τύρην, ἔδειξε μεθ'

ἡμέραν τοῖς Μήδοις, ὡς ταῦτα δι' αὐτοὺς παθῶν, καὶ κενδυνεύσας ἀποθανεῖν, ὅτι αὐτοῖς δικάζοι. Τὸ πλῆθος ἠγανάκτησαν, καὶ ἀσφάλειαν αὐτῷ τοῦ σώματος ἐπεψηφίσαντο, χωρίον μὲν ἐνοικεῖν ὀχυρώτατον, τὴν ἐν Ἐκβατάνοις ἄκραν· φύλακας δὲ τοῦ σώματος, οὓς αὐτὸς αἰροῖτο· χορηγίαν δὲ τροφῶν συνέταξεν ἀπὸ τῶν ἱερῶν χρημάτων. Ὁ δὲ, ταύτην περιβαλόμενος τὴν δορυφορίαν, καὶ πλείονας αἰεὶ προσλαμβάνων, ἀντὶ δικαστοῦ βασιλεὺς ἐγένετο.

Κ Ε Φ. Β.

Α Λ Υ Α Τ Τ Η Σ.

1. Ἀλυάττης, Κιμμερίων ἐπιστρατευσάντων, ἀλλόκοτα καὶ θηριώδη σώματα ἐχόντων, μετὰ τῆς ἄλλης δυνάμεως, καὶ τοὺς ἀλκιμωτάτους κύνας ἐπὶ τὴν μάχην ἐξήγαγεν· οἱ προσπλάκέντες τοῖς βαρβάροις, ὡς θηρίοις, πολλοὺς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τοὺς δὲ λοιποὺς φεύγειν αἰσχροῦς ἐβιάσαντο.

2. Ἀλυάττης, Κολοφωνίους πολλὴν δύναμιν ἔχοντας ἀφελῆσθαι βουλόμενος τοὺς ἵππους, συμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο, καὶ τὰς ἐκ τῶν στρατειῶν ὠφελείας, αἰεὶ μείζονας ἔνεμε τοῖς ἱππεῦσι. Τέλος δὲ ὁ μὲν ἐν Σάρδεσιν ἦν, λαμπρὰν ἀγορὰν αὐτοῖς παρασκευάζων, καὶ διπλὴν τὴν μισθοφορὰν ἐτοιμάζων· οἱ δὲ ἱππεῖς, ἔξω τῆς πόλεως τὸ στρατόπεδον ἔχοντες, τοῖς ἱπποκόμοις παραδόντες τοὺς ἵππους, εἴσω τειχῶν παρῆλθον, ἐπὶ τὴν διπλὴν μισθοφορὰν σπουδῇ θέοντες. Ἀλυάττης τὰ τεῖχη κλείσας, τοὺς ἰδίους ὀπλίτας περισησας, ἀπέκτεινε τοὺς ἱππεῖς ἅπαντας, καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν τοῖς ἰδίοις ὀπλίταις ἔδωκεν.

Κ Ε Φ. Γ.

Ψ Α Μ Μ Η Τ Ι Χ Ο Σ.

1. ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ Τεμένθη τὸν Αἰγύπτου βασιλέα κατέλυσεν.

Ὁ μὲν θεὸς Ἄμμων χρωμένῳ Τεμένθει περὶ τῆς βασιλείας ἀνεῖλε φυλάξασθαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. Ψαμμήτιχος δὲ Πίγρητα τὸν Κᾶρα συνόντα ἔχων, παρ' αὐτοῦ μαθὼν ὡς πρῶτοι Κᾶρες ἐπέθεντο τοῖς κράνεσι λόφους, συνῆκε τοῦ λογίου, καὶ πολλοὺς Κᾶρας ξενολογήσας εἰσήγαγεν ἐπὶ τὴν Μέμφιν. Καὶ περὶ τὸ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν εἶσω τῶν βασιλείων, [ὦν] ἀπέχει 5άδια πέντε, συμβαλὼν μάχην ἐνέκησεν. Ἀπὸ τῶν Καρῶν ἐκείνων μέρος τι τῆς Μέμφεως κέκληται Καρομεμφῖται.

Κ Ε Φ. Δ.

Α Μ Α Σ Ι Σ.

1. ἌΜΑΣΙΣ, ἐν τῷ πρὸς Ἄραβας πολέμῳ, κατόπιν τῶν Αἰγυπτίων ἔθηκε τὰ τῶν Θεῶν ἰδρύματα τῶν μάλιστα τιμωμένων παρ' αὐτοῖς· ἴν' οὕτω προθυμότερον κινδυνεύοιεν, νομίζοντες ἔχειν Θεατὰς τοὺς Θεοὺς, ἐκδότους δοῦναι τοῖς πολεμίοις οὐχ ὑπομένοντες.

Κ Ε Φ. Ε.

Μ Ι Δ Α Σ.

1. ΜΙΔΑΣ, προσποιησάμενος τελετὴν ποιεῖν τοῖς μεγάλοις Θεοῖς, νυκτὸς ἐξήγαγε τοὺς Φρύγας μετ' αὐλῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κυμβάλων, κρυπτὰ ἔχοντας ἐγχειρίδια. Οἱ μὲν πολῖται τῶν οἰκιῶν ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν Θεάν. Οἱ δὲ τυμπανίζοντες, καὶ κυμβαλίζοντες, τοὺς μὲν Θεατὰς κατεφόνευσαν· τὰς δὲ οἰκίας αὐτῶν ἀνεωγμένας καταλαβόντες, Μίδαυ τύραννον ἀνηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. Ϛ.

Κ Υ Ρ Ο Σ.

1. ΚΥΡΟΣ, Μήδοις παραταξάμενος, τρίς ἠττήθη. Ἐπεὶ δὲ τῶν Περσῶν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐν Πασαργάδαις,

τὴν τετάρτην μάχην ἐνταῦθα συνῆψε. Πάλιν ἔφευγον οἱ Πέρσαι. Ὡς δὲ εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, παθόντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀνέσρεψαν, καὶ τοὺς Μήδους ἀτάκτως διώκοντας τρεψάμενοι, νίκην τηλικαύτην ἐνίκησαν, ὡς μηκέτι Κῦρον πρὸς αὐτοὺς ἄλλης δεηθῆναι μάχης.

2. Κῦρος ἐν ταῖς πρὸς Κροῖσον ἀνοχαῖς ἀπήγαγε τὴν δύναμιν. Ὡς δὲ νύξ ἐπῆλθε, συντόμως ἀνασρέψας ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἤγαγε καὶ προσπεσὼν τοῖς τείχεσιν ἀφυλάκτοις, προσθήμενος κλίμακας, κατέσχε τὰς Σάρδεις.

3. Κῦρος ἐκράτησε Σάρδεων. Κροῖσος κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν, ἀναμένων τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος βοήθειαν. Κῦρος τοὺς οἰκείους τῶν μετὰ Κροῖσου τὴν ἀκρόπολιν κατεχόντων δήσας ἔδειξε τοῖς πολιορκουμένοις, τῷ κήρυκι προσάξας ἀνειπεῖν, ὡς παραδοῦσι μὲν τὴν ἀκρόπολιν, ἀποδώσει τὰ οἰκεία σωματὰ μὴ βουλομένων δὲ παραδοῦναι, κρεμάσει πάντας. Οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν οἰκείων παρέδωκαν, οὐκ ἀναμείναντες Κροῖσου τὰς κενὰς τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδας.

4. Κῦρος μετὰ τὴν ἄλωσιν Κροῖσου, Λυδῶν πάλιν ἀποσάντων, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυλῶνος, Μαζάρην τὸν Μῆδον κατέπεμψε, προστάξας, ὅταν κατάσχη τὴν χώραν, ἀφελέσθαι τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἵππους, καὶ γολὴν γυναικεῖαν αὐτοὺς ἀναγκάσαι φορεῖν, καὶ μήτε ταξεύειν, μήτε ἱππεύειν ἔτι μαυθάνειν, ὑφαίνειν δὲ καὶ ψάλλειν ἅπαντας τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, ὡς ἔοικε, τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθελύνας προαιρούμενος. Ἀμέλει βαρβάρων ἀπολεμώτατοι γέγονασιν οἱ Λυδοὶ, πρόσθεν ὄντες παλεμικώτατοι.

5. Κῦρος, Βαβυλῶνα πολιορκῶν, ἐπειδὴ συνετέλεσε τὰς διάρρυχας τοῦ Εὐφράτου διὰ τῆς πόλεως ῥέοντος, ἀνήγαγε τὸ στρατόπεδον μακροστάτῳ. Βαβυλώνιοι, νομίσαντες αὐτὸν ἀπεγνώσκονται πρὸς πολιορκίας, τὸ σφοδρὸν τῶν φυλακῶν ἀνῆκαν. Ὁ δὲ, τὸν πα-

ταμὸν ἀποσρέψας, τὴν δύναμιν ἐπαγαγὼν συντόμως, κατὰ τὴν χώραν τοῦ ἀρχαίου ρεύματος ὑπεισήγαγε τοὺς στρατιώτας, καὶ τῆς Βαβυλῶνος ἐκράτησεν.

6. Κῦρος Κροίσῳ ἀντιπαρετάσσετο. Λυδοῖς ἦσαν οἱ ἰππεῖς πολλοί, καὶ μέγα ἐπὶ τούτοις ἐφρόνει Κροῖσος. Κροίσῳ ἀχρεῖον τὸ ἰππικὸν ἀπέφηνε Κῦρος, προτάξας τῶν ἰππικῶν ὀπλιτῶν καμῆλους πολλὰς· ἵππος δὲ καμῆλου φεύγει καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὁδμήν. Αὐτίκα δὴ φεύγοντες οἱ ἵπποι, τοὺς Λυδοὺς ὑπεξέφερον· ὥστε ἦν Κύρῳ νίκη καὶ πρό γε τῆς μάχης.

7. Κῦρος Πέρσας ἀποσῆναι Μήδων ἔπεισεν ὧδε. Δεῖξας χωρίον αὐτοῖς ἀργόν, καὶ ἀκανθῶδες, ἐκέλευσεν ἡμερῶσαι. Οἱ δὲ σὺν πολλῷ πόνῳ ἡμέρωσαν. Τῆς ὑσεραίας ἐκέλευσε λουσαμένους ἤκειν. Ἐπεὶ δὲ ἤκον, προέθηκεν αὐτοῖς εὐωχίαν ἀφθονον· καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν ἤρετο, ποτέρα κρείσσων ἡμέρα. Οἱ δὲ ὠμολόγησαν τῆς χθρὲς τὴν σήμερον τόσῳ κρείττονα, ὅσῳ κακοδαιμονίας εὐδαιμονίαν. « Οὐκοῦν (ὁ Κῦρος ἔφη) τὰ τῆς εὐδαιμονίας ἀγαθὰ ἔξετε, ἦν τῆς Μήδων δουλείας ἀποσῆτε. » Πέρσαι μὴ μελλήσαντες ἀφίστανται· καὶ βασιλέα Κῦρον ζησάμενοι, αὐτούς τε Μήδους κατέλυσαν, καὶ τῆς Ἀσίας [τῆς] ἄλλης ἤρξαν.

8. Κῦρος Βαβυλῶνα ἐπολιόρκει. Βαβυλώνιοι, πολλῶν ἐτῶν σιτία ἔχοντες, κατεγέλων τῆς πολιορκίας. Κῦρος, διὰ μέσης τὸν Εὐφράτην ρέοντα, διώρυχα τεμῶν, εἰς τὸ πλησίον ἔλος ὑπεξήγαγε. Βαβυλώνιοι πιεῖν ὕδωρ οὐκ ἔχοντες, αὐτίκα σφέας αὐτοὺς τῷ Κύρῳ παρέδωκαν.

9. Κῦρος ἠπτόμενος Μήδων, κατέφυγεν εἰς Πασαργάδας. Πολλῶν Περσῶν αὐτομολούντων, ἔφη πρὸς αὐτοὺς, « Αὖριον ἀφίξονται ἡμῖν σύμμαχοι δέκα μυριάδες ἀνδρῶν πολεμίων Μήδοις· ἀλλὰ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῶν συμμάχων ἕκαστος ὑμῶν κομισάτω φακέλου ξύλων. » Οἱ μὲν ἐκόμισαν· οἱ δὲ αὐτόμολοι ταῦτα Μήδοις ἀνήγγειλαν. Ἐπεὶ δὲ νύξ ἦν, κελεύει Κῦρος ἕκα-

σον ὑφάψαι τὸν ἑαυτοῦ φάκελον. Μῆδοι, πολλὴν φλόγα λάμπουσαν ἰδόντες, πιστεύσαντες ἤκειν τοὺς συμμάχους, ἔφευγον.

10. Κῦρος πολιορκῶν Σάρδεις, ξύλα πολλὰ ἰσομήκη τοῖς τείχεσιν, ἐπισήσας αὐτοῖς εἰδῶλα πύργων ἔχοντα, καὶ Περσικὴν ἐσθῆτα, καὶ φαρέτρας κατὰ νώτου, καὶ τόξα μετὰ χειρᾶς, νύκτωρ προσηγάγεν, ὑπερέχοντα περὶ τῶν τειχῶν τὰς ἄκρας. Ὁ δὲ κατὰ τὰ ἕτερα μέρη τῆς πόλεως προσέβαλεν ἀρχομένης ἡμέρας. Ἡ δὲ στρατιὰ τοῦ Κροῖσου, ἀπομαχομένη ταῖς τοῦ Κύρου προσβολαῖς, ἐπειδὴ τινες αὐτῶν ἐπιστραφέντες, εἶδον ἀπὸ μακροῦ τὰ εἰδῶλα ὑπὲρ τὴν ἄκραν, ἀνεβόησαν· πάντας δὲ εἶλε φόβος, ὡς ἤδη τῆς ἄκρας ὑπὸ Περσῶν κατειλημμένης. Τὰς πύλας δὲ ἀνοίξαντες, ἄλλος ἄλλῃ ἔφευγον. Κῦρος δὲ Σάρδεις κατὰ κράτος εἶλεν.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΑΡΠΑΓΟΣ.

1. Ἀρπαγος, ἐπιστολὴν Κύρῳ κρύφα πέμπων, ἀνέσχισε λαγῶν, καὶ τὰ γράμματα ἔνδον κατακρύψας, πάλιν αὐθις συνέδραψε, καὶ τῷ κομίζοντι λίνα θηρατικὰ περιέθηκεν, ἵνα λάβῃ τοὺς φύλακας τῶν ὁδῶν.

Κ Ε Φ. Η.

ΚΡΟΪΣΟΣ.

1. Κροῖσος, τῶν Ἑλλήνων συμμάχων βραδυνόντων, τοὺς ἰσχυροτάτους καὶ μεγίστους τῶν Λυδῶν Ἑλληνικοῖς ὄπλοις κατεσκεύασεν. Οἱ δὲ τοῦ Κύρου στρατιῶται τὸ ἄηδες τῆς Ἑλληνικῆς ὀπλίσεως κατεπλάγησαν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν δοράτων κρουομένων πρὸς τὰς ἀσπίδας, ὁ φόφος τοὺς Πέρσας ἐτάραττεν· ἢ γὰρ μὴν αὐγὴ τῶν ἐπιχάλκων ἀσπίδων τὰς ὄψεις τῶν Περσικῶν ἵππων ἀπέστρεφεν· ὥστε Κῦρος ἠττηθεὶς, τριῶν μηνῶν σπονδὰς πρὸς Κροῖσου ἐποιήσατο.

2. Κροΐσος, ήττηθείς περι Καππαδοκίαν υπό Κύρου, βουλόμενος αποδράναι, προσέταξε τοίς στρατιώταις ξύλα πολλά κομίζειν. Ταῦτα νήσας επί τῆς οδοῦ, σενῆς οὔσης, ἐπει νύξ ἦν, αὐτός μὲν τὴν δύναμιν ὑπεξῆγε σπουδῇ πολλῇ, ἵππεῖς δὲ τοὺς ἐλαφροτάτους κατέλιπεν, ὑπαυγαζούσης ἕω τὴν ὕλην καταπρήσοντας. Κροΐσος μὲν δὴ τῇ φυγῇ προέλαβε· Κύρος δὲ ὑπὸ τῆς φλογὸς ἐκωλύετο.

Κ Ε Φ. Θ.

Κ Α Μ Β Υ Σ Η Σ.

1. ΚΑΜΒΪΣΗΣ Πηλούσιον ἐπολιόρκει. Αἰγύπτιοι κρατερῶς ἀνθίζαντο, ἀποκλείοντες τῆς Αἰγύπτου τὰς ἐσβολὰς, καὶ πρὸς τοὺς προσάγοντας μηχανήματα ἀφίεσαν καταπέλτας ὀξυβελεῖς, πέτρους, καὶ πῦρ. Καμβύσης ὅσα σέβουσιν Αἰγύπτιοι ζῶα, κύνας, πρόβατα, αἰλούρους, ἴβεις, πρὸ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς ἔταξεν. Αἰγύπτιοι δὲ βάλλοντες ἐπαύσαντο φόβῳ τοῦ πληξάει τι τῶν ἱερῶν ζῶων. Οὕτω Καμβύσης, Πηλούσιον ἐλὼν, εἴσω τῆς Αἰγύπτου παρήλθεν.

Κ Ε Φ. Ι.

Ο Ι Β Α Ρ Η Σ.

1. Οἱ περι Δαρεῖον ἐπτὰ σατράπαι, τοὺς μάγους, ἄρχοντας Περσῶν, καταλύσαντες, ἐβουλεύοντο τῆς ἀρχῆς πέρι εἶδοξεν ἵπποις ἐποχουμένους [τοῦ] ἄσσεος ἔξω προελθεῖν· «Ὅτου δ' ἂν πρῶτος [ὁ] ἵππος χρεμετίσῃ, καὶ δὴ βασιλεὺς ἔσω οὔτος.» Οἰδάρης, ἵπποκόμος Δαρείου, μαθὼν τὰ βεβουλευμένα, ἤγαγεν αὐτοῦ τὸν ἵππον πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, καὶ παρασησάμενος θήλειαν ἵππον ἐπαφῆκε τὸν ἄρρενα. Τοῦτο πράξας ἐπανήγαγε τὸν ἵππον. Τῆς ὑσераίας ὁ Δαρεῖος ἐποχούμενος ἦκε μετὰ τῶν ἄλλων σατραπῶν. Ὁ δὲ ἵππος αὐτοῦ,

γνωρίσας τὸν τόπον τῆς συνουσίας, ἐρωτικὸν τι παθῶν, πρῶτος ἐχρεμέτισεν. Οἱ σατράπαι, καταπηδήσαντες, Δαρεῖον προσκύνησαν, καὶ βασιλέα Περσῶν ἐσήσαντο.

Κ Ε Φ. Ι Α.

Δ Α Ρ Ε Ι Ο Σ.

1. ΔΑΡΕΪΟΣ παρετάσσετο Σκύθαις. Λαγῶς διήλασε παρά τὴν Σκυθικὴν φάλαγγα. Σκύθαι μὲν ἐδίωκον τὸν λαγῶν. Δαρεῖος δὲ, « Ἄξιον (ἔφη) Σκύθας φεύγειν, οἱ τοσοῦτον ἡμῶν καταφρονοῦσιν, ὥστε Πέρσας καταλιπόντες, τὸν λαγῶν διώκουσι. » Καὶ δὴ τὸ ἀνακλητικὸν σημήνας, περὶ ἀναχωρήσεως ἐβουλεύσατο.

2. Δαρεῖος, μέλλων τοῖς μάγοις νύκτωρ ἐπιτίθεσθαι μετὰ τῶν ἑπτὰ Περσῶν, ἵνα ἐν σκότῳ δύναιντο γινώσκειν ἀλλήλους, συνεβούλευσε [τὸ] τιαρόδεσμον, ὃ τῆς κεφαλῆς ὀπισθεν ἀποσφίγγει τὴν τιάραν, αὐτοὺς ἐς μέτωπον περιαγαγεῖν, ἵνα σημειῶν ἢ [τὸ] ἄμμα τῆς τιάρας καὶ τῆς μίτρας ἀπτομένοις τοῦ μετώπου.

3. Δαρεῖος πρῶτος φόρους ἔταξε τοῖς ἔθνεσιν. Ὅπως δὲ μὴ χαλεπήνειαν, οὐκ αὐτὸς ἔταξεν, ἀλλὰ τοῖς σατράπαις τάξαι προσέταξε. Τῶν δὲ ὀρισάντων μεγάλους φόρους, αὐτὸς προσέγραψε, « Τοὺς ἡμίσεις χαριζόμεθα τοῖς ὑπηκόοις. » Οἱ δὲ ἄσμενοι τοὺς ἡμίσεις τελεῖν ὑπέσθησαν, ὡς ἤδη μεγάλην εὐεργεσίαν παρά τοῦ βασιλέως λαβόντες.

4. Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας ἐλάσας, οὔτε Σκύθας ἐλεῖν οἶός τε ἦν, οὔτε σιτίων εὐπόρει. Περὶ δρασμοῦ σκέψις ἦν. Ὅπως οὖν λάθοι τοὺς Σκύθας, τὸ στρατόπεδον ὡς εἶχεν ἑᾶ κατὰ χώραν μένειν. Ἦσαν ἐν αὐτῷ τραυματῖαι πολλοί, ἔθνοι, ἡμίονοι, κύνες· ἀλλὰ καὶ πυρὰ πολλὰ διὰ νυκτὸς ἐκέλευσεν ἀνακαῦσαι. Ταῦτα δὴ ὀρώντες οἱ Σκύθαι, ἀκούοντες τοῦ ταραχου τῶν ζώων, καὶ τὰς σκηναὺς ἀκεραίους ὀρώντες, ὤροντο παρεῖναι τοὺς Πέρσας.

Οἱ δὲ ἄρα ἦσαν πρὸ πολλοῦ πεφευγότες. Σκύθαι δὲ, ὄψε τὴν ἀπόδρασιν μαθόντες, ἐπεχείρουν διώκειν, οὓς καταλαβεῖν αὐτοῖς δυνατόν ἦν οὐκέτι.

5. Δαρεῖος Χαλκηδόνα ἐπολιόρκει. Χαλκηδόνιοι τειχῶν ὀχυρότητι, καὶ παρασκευῇ τροφῶν, θάρροῦντες, ἤκιστα τῆς πολιορκίας ἐφρόντιζον. Δαρεῖος τὴν μὲν στρατιάν οὐ προσῆγε τοῖς τείχεσιν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν χώραν ἔβλαπτε· προσποιούμενος δὲ ἀναμένειν συμμαχίαν μείζονα, τὴν ἠσυχίαν ἤγε. Τῶν δὲ Χαλκηδονίων τειχοφυλακτούντων, ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἀφασίου λόφου, πεντεκαίδεκα σάδια τῆς πόλεως ἀπέχοντος, ἤρξαντο μεταλλεῦειν ὑπόνομον οἱ Πέρσαι. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὀρύσσοντες ἐγένοντο, τεκμαιρόμενοι ρίζαις τῶν ἐλαιῶν, αἱ περὶ τὴν ἀγορὰν ἐπεφύκεσαν, νύκτα ἀναμείναντες, τὸν ὑπόνομον ἀνασομώσαντες, ἀνέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πόλιν ἄνευ μάχης κατὰ κράτος εἶλον, Χαλκηδονίων τὰ τείχη φυλαττόντων.

6. Δαρεῖος ἐπολέμει Σάκκαις τριχῇ διηρημένοις. Μιᾶς ἐκράτησε μοίρας· τῶν δὲ Σακκῶν ἀλόντων τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὄπλα, περιέθηκε τοῖς Πέρσαις, καὶ προσῆγεν αὐτοὺς τῇ δευτέρᾳ μοίρᾳ τῶν Σακκῶν, νόμῳ φιλίας ἡρέμα βαδίζοντας. Οἱ δὲ Σάκκαι, τῷ σχήματι τῶν ἐσθῆτων καὶ τῶν ὄπλων ἐξπατώμενοι, φιλοφρόνως προσελθόντες, ὡς οἰκείους ἠσπάζοντο. Πέρσαι δὲ, ἦν γὰρ αὐτοῖς παράγγελμα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ μεταβάντες ἐπὶ τὴν τρίτην μοῖραν Σακκῶν ἀμαχεῖ τούτων ἐκράτησαν· οὐδὲ γὰρ ἀντέστησαν, τῶν δύο μοιρῶν προηττημένων.

7. Δαρεῖος, Αἰγυπτίων οὐ φερόντων Ὀρυάνδρου τοῦ σατραπῆος τὴν ὠμότητα, καὶ διὰ τοῦτο ἀποσάντων, αὐτὸς διὰ τῆς ἐρήμης Ἀραβίας ὁδεύσας, ἤκεν εἰς Μέμφιν· ἔτυχον δὲ Αἰγύπτιοι τὸν Ἄπιν, ἀφανῆ γεγονότα, κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας πενθοῦντες. Δαρεῖος προέγραψε τῷ ἀγαγόντι τὸν Ἄπιν δώσειν ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ. Οἱ δὲ, τὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες, οὐκέτι μετὰ

τῶν ἀποσάντων ἐτράποντο, ἀλλὰ σφᾶς αὐτοὺς Δαρείῳ παρ-
έδωκαν.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΣΥΡΑΚΗΣ.

Ι. ΔΑΡΕΪΟΣ ἐπὶ Σάκκας ἐστράτευσεν. Οἱ βασιλεῖς τῶν Σακ-
κῶν, Σακεσφάρης, Ομάργης, Θάμυρις, ἐβουλεύοντο ἐν ἐρήμῳ
χωρίῳ περὶ τῶν παρόντων. Ἴπποφορβὸς ἀνὴρ, Συράκης, προσῆλθεν
αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενος διαφθερεῖν τὸ Περσῶν στρατεύμα, εἰάν τοῖς
παισίν αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐγγόνοις δώσειν οἴκους καὶ χρήματα ὁμό-
σωσιν. Οἱ μὲν ὤμοσαν. Ὁ δὲ σπασάμενος τὴν παραξιφίδα ἀφεῖ-
λεν αὐτοῦ ρίνα, καὶ ὄτα, καὶ τὸ ἄλλο σῶμα δεινῶς ἐλωθήσατο
καὶ αὐτομολήσας πρὸς Δαρεῖον, ταῦτα ἔφη παθεῖν ὑπὸ τῶν ἐν
Σάκκαις βασιλέων. Δαρεῖος ἐπίστευσε τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς.
Ὁ δὲ Συράκης, ἐπικαλούμενος πῦρ ἀθάνατον καὶ ἱερὸν ὕδωρ,
« Τιμωρίαν παρὰ Περσῶν (ἔφη) λαβεῖν ἐσπούδακα. Ὁ δὲ τρό-
πος Σάκκαι τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπαίρειν μέλλουσιν· εἰ δὲ ἡμεῖς
διὰ συντομωτέρας ὁδοῦ προλάβωμεν τὴν χώραν, ἐφ' ἣν ἐκεῖνοι
σέλλονται, ὥσπερ ἐν πάγῃ πάντας αἰρήσομεν. Ἐγὼ δὲ, ἵπποφορ-
βὸς ὢν, καὶ τὴν ἐπισήμην τῆς χώρας ἀπάσης ἔχων, ἠγήσομαι
σιτία δὲ καὶ ποτὰ ἑπτὰ ἡμερῶν ἐπαγώμεθα.» Ὁ μὲν ἠγήσατο
τῆς ὁδοῦ· προάγων δὲ τῶν στρατιωτῶν ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ κατα-
στήσας ἐς μέσην τὴν ἀνυδρον, ἐπιλιπόντος τοῦ ὕδατος, καὶ τῶν
σιτίων, τοῦ χιλιάρχου Φανοσβάτου, « Τί σοι ἔδοξεν (εἰπόντος)
ἐξαπατῆσαι τηλικούτον βασιλέα, καὶ τοσοῦτον πλῆθος Περσῶν,
καὶ ἀγαγεῖν ἐς χώραν ἀνυδρον, ἐν ἣ μῆτε ὄρνεον ὀρώμεν, μῆτε
θηρίον, καὶ οὔτε προίεναι δυνατόν, οὔτε ἀναχωρεῖν; » ὁ δὲ,
συγκροτήσας τῷ χεῖρι, καὶ μεγάλα ἀναγελάσας, « Ἐγὼ (ἔφη)
νενίκηκα. Βουλόμενος γὰρ σῶσαι Σάκκας τοὺς ἐμοὺς πολίτας,
δίψει καὶ λιμῷ Πέρσας ἀπολώλεκα. » Ὁ μὲν χιλίαρχος τοῦ Συ-
ράκου

ράκου παραχρήμα τὴν κεφαλὴν ἀπέκοψε. Δαρείος δ' ἀναβάς ἐπὶ λόφον ὑψηλόν, τὸν κἀνδυν καὶ τὴν τιάραν τῷ σκήπτρῳ περι-
 Ξεῖς, καὶ τὸ διάδημα τὸ βασιλικὸν περιδήσας, κατέπηξεν ἐπὶ γῆς·
 καὶ, ἣν γὰρ ἐπιτολὴ [ἡλίου], ἠϋξάτο τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ χρεῶν σωθῆ-
 ναι Πέρσας, ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ παρασχεῖν. Ὁ Θεὸς ἐπήκουσε· καὶ
 ὄμβρος κατερῥάγη πολὺς. Τοῦτον ὑποδεξάμενοι δέρμασι καὶ ἀγ-
 γειοῖς οἱ Πέρσαι, διεσώθησαν ἐπὶ Βάκτρον ποταμὸν, τῷ Θεῷ χά-
 ριν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰδότες· ὅσον δὲ ἐπὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ἵππο-
 φορβοῦ πάντες διεφθάρησαν. Τοῦτον τὸν ἵπποφορβὸν ὕσερον
 καὶ Ζώπυρος μιμησάμενος, καὶ ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον,
 Βαβυλωνίους ἐξαπατήσας ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

ΖΩΠΥΡΟΣ.

Ι. ΔΑΡΕΪΟΣ, πολιορκῶν Βαβυλῶνα χρόνῳ μακρῷ, τὴν πόλιν
 ἐλεῖν οὐχ οἶός τε ἦν. Ζώπυρος Δαρείου σατράπης, ἀκρωτηριάσας
 τὸ πρόσωπον, ἦκεν αὐτόμολος, ὡς ταῦτα δὴ ὑπὸ Δαρείου πα-
 θῶν. Βαβυλώνιοι πιστεύουσι τῇ ὄψει τῆς συμφορᾶς, καὶ τῷ Ζω-
 πύρῳ τὴν πόλιν ἐπιτρέπουσιν. Ὁ δὲ νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας.
 Καὶ Δαρείος κρατήσας Βαβυλῶνος, ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγ-
 ξατο· « Ἄλλ' οὐδὲ εἴκοσι Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβουλόμην ἂν, ἐφ'
 ὧτε ὄραν τοιαῦτα παθόντα Ζώπυρον.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

ΟΡΟΝΤΗΣ.

Ι. ΒΑΣΙΛΕΥΣ Ἀρταξέρξης Ὀρόντη προσέταξε, « Τηρίδαζον
 Κύπρου σατράπην ἄγε μοι δεδεμένον. » Ὀρόντης, ἐδεδοίκει γὰρ
 Τηρίδαζον, λόχῳ τὸν ἄνδρα εἴλεν. Ὁ δὲ λόχος ἦν οἶκος, ἐν ᾧ
 βόθρος βαθύς· ἄνω τοῦ βόθρου κλίνην ἔθηκεν οὐκ ἐντεταμένην,
 ἀλλὰ στρώμασι ποικίλοις κεκοσμημένην. Καλεῖ Τηρίδαζον, ὡς

διαλεξόμενος ἀπόρρητα. Τηρίβαζος εἰσέρχεται, καὶ καθιζάνει, καὶ διὰ τῆς κλίνης εἰς τὸν βόθρον καταφέρεται, καὶ συλληφθεὶς ἀναπέμπεται βασιλεῖ δεδεμένος.

2. Ὀρόντης ἀποσᾶς ἐπολέμει τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς, καὶ καταφυγὼν ἐπὶ λόφον τοῦ Τμώλου, χαράκωμα περιεβάλετο. Τῶν πολεμίων ἀντιστρατοπεδευσάντων, παρήγγειλε τοῖς στρατιώταις ὄχυροῦν μάλισα δὴ τὸ χαράκωμα, καὶ τὰς ἐφοδίας καὶ τὰς φυλακὰς συγκροτοῦντας ὁρᾶσθαι τοῖς πολεμίοις. Αὐτὸς δὲ νύκτωρ ἐπιλέκτους ἰππέας λαβὼν ἐξώρμησε διὰ τῆς ἐπὶ Σάρδεις ὁδοῦ, καὶ τὴν ἀγορὰν τὴν κομιζομένην τοῖς πολεμίοις ἤρπασε, καὶ λείαν πολλὴν τῶν Σαρδιανῶν ἀπήλασε· καὶ πέμψας ἄγγελον τοῖς ἐν τῷ χάρακι ταῦτα ἐμήνυσε, καὶ συνέταξε τῆς ὑσераίας ἐπιθῆσθαι τοῖς πολεμίοις. Οἱ μὲν δὴ θαρρόυντες ἐπεξήλθον. Ὀρόντης δὲ κατὰ νώτου τῶν πολεμίων γενόμενος, τοὺς μὲν ἀποκτείνας, τοὺς δὲ ζωγρήσας, ἀσφαλῶς ἀπηλλάττετο.

3. Ὀρόντης ἐν Κύμῃ παρετάξατο Αὐτοφραδάτη μυρίους ὀπλίτας ἔχοντι, αὐτὸς ἔχων μυρίους ὀπλίτας Ἕλληνας. Πρῶτον μὲν δὴ προσέταξε τοῖς Ἕλλησιν ἐπιστραφῆναι, καὶ ἰδεῖν τὸ πεδίου ἠλίκον, ἐμφανίζων, ὡς οὐκ ἂν τις τὴν τάξιν λύσας τοὺς ἰππέας διαφύγοι· ἐπεὶ δὲ συμβαλόντες ἔζησαν πεφραγμένοι, τῶν ἰππέων τὴν φάλαγγα διηππεῦσαι μὴ δυνήθέντων, καὶ διὰ τοῦτο ἀποστραφέντων, Ὀρόντης ἐκέλευσε τοὺς Ἕλληνας, εἰάν πάλιν ἐπάγειν ἐγχειρῶσιν οἱ ἰππεῖς, τρία βήματα μόνον εἰς τοῦμπροσθεν ἐμβῆναι. Οἱ μὲν δὴ ἐπέβησαν· οἱ δὲ ἰππεῖς, νομίσαντες ἐπάγειν αὐτούς, ἐκκλίναντες ἔφευγον.

4. Ὀρόντης, πολλοὺς τῶν συμμάχων ἀποβαλὼν, οὓς Αὐτοφραδάτης ἐνέδρα διέφθειρε, καθῆκε λογοποιούς, διαγγέλλοντας, ὡς ἐγγὺς εἶησαν οἱ μισθοφόροι, ὥστε καὶ τῷ Αὐτοφραδάτῃ τοῦτο ἐξηγγέλλετο. Τῶν δὲ βαρβάρων τοὺς ἰσχυρωτάτους νυκτὸς ὤπλισεν ὀπλοῖς Ἕλληνικοῖς, καὶ ἀρχομένης ἔω παρέταξεν

αὐτοὺς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπισήσας ἐρμηνέας διγλώσσους, ἵνα τὰ παραγγέλματα τοῖς Ἑλλησιν οὕτοι φράζοιεν τοῖς βαρβάροις. Αὐτοφραδάτης ἰδὼν τὰ Ἑλληνικά ὄπλα, οἰηθεὶς ἦκειν τοὺς μισθοφόρους περὶ ὧν ἐπέπυσο, συμβαλεῖν οὐ θάρρησας, ἀναλαβὼν τὸ στρατόπεδον ἔφευγε.

Λεῖπει στρατήγημα ἓν.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Ξ Ε Ρ Ξ Η Σ.

1. Ξέρξης, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων, πολλὰ ἔσθη συνήγαγε, λογοποιούς διασκεδάσας, ὡς οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων ὠμολογήκασιν προδοσίαν τῆς Ἑλλάδος. Δόξαντες οὖν οὐκ ἐς μάχην, ἀλλὰ ἐς ὠφέλειαν φανεράν καλεῖσθαι, προθυμότερον ἠθροίζοντο. Πολλοὶ δὲ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐτεπάγγελτοι συνεμάχησαν.

2. Ξέρξης, κατασκόπων Ἑλλήνων ἀλόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κολάζει μὲν τοὺς ἄνδρας οὐδαμῶς· κελεύει δὲ περιαχθέντας ἰδεῖν τὴν δύναμιν ἄπασαν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον, « Ἄπιτε τοίνυν (ἔφη), καὶ τοῖς Ἑλλησιν ἀπαγγείλατε ὅσα ἐμοῦ δεικνύντος ἐωράκατε. »

3. Ξέρξης ἐναυλόχει περὶ Ἄβυδον. Σιτηγοὶ νῆες Ἑλληνικαὶ παραπλεύουσαι ἀλίσκονται ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Τοῖς μὲν δὴ ἔδοξε καταδύσαι τὰς ὀλκιάδας αὐτοῖς ἀνδράσι. Ξέρξης δὲ τὸνναντίον, ἤρετο, « Ποῖ πλείτε; » Φησάντων, Ἐς τὴν Ἑλλάδα, « Καὶ ἡμεῖς (ἔφη) ἐκεῖσε· ὥστε ὁ σῖτος [ὁ] τοῖς Ἑλλησιν ἀγόμενος ἡμέτερός ἐστιν. Ἄπιτε δὴ. » Ταῦτα οἱ σωθέντες ἀπαγγείλαντες τοῖς Ἑλλησιν, οὐ μικρὰν ἐκπληξιν αὐτοῖς παρέσχον.

4. Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις, πολλῶν βαρβάρων πεσόντων, ἀποκρυπτόμενος τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν, προσέταξε τοῖς οἰκείοις αὐτῶν διὰ νυκτὸς τοὺς αὐτοῖς προσήκοντας γῆ κατακρύψαι.

5. Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις, διὰ τὴν σενότητα τῶν ὀρῶν πολλοὺς Περσῶν ἀποβαλὼν, Τραχινίου ἀνδρὸς, Ἐφιάλτου, δεῖξαντος ἀτραπὸν περὶ τοῖς ὄρεσι σενὴν, ἔπεμψεν ἄνδρας δισφυρίους. Οἱ περιελθόντες, κατὰ νότου γενόμενοι τῶν Ἑλλήνων, ἀπέκτειναν ἅπαντας, ὧν ἠγεῖτο Λεωνίδα.

ΚΕΦ. ΙΓ.

ἈΡΤΑΞΕΡΞΗΣ.

1. Ἀρταξέρξης ἐπὶ τὴν Τισαφέρνους σύλληψιν κατέπεμψε Τιθραύσην, δύο ἐπισολὰς κομίζοντα· τὴν μὲν πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπιτρέπων αὐτῷ τὰ πάντα· τὴν δὲ πρὸς Ἀριαῖον, ὅπως αὐτὸν συλλάβοι μετὰ Τιθραύσου. Ἀριαῖος, ἀναγνοὺς τὴν ἐπισολὴν ἐν Κολοσσαῖς τῆς Φρυγίας, καλεῖ Τισαφέρην ὡς ὁμοῦ βουλευσασθαι δεοὶ τὰ τε ἄλλα, καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ, μηδὲν ὑπιδόμενος, τὸ μὲν στρατόπεδον κατέλιπεν ἐν Σάρδεσιν· αὐτὸς δὲ μετὰ τριακοσίων λογαδῶν, Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων, ἀφικόμενος, ἐν Ἀριαίου κατέλυεν. Ἢδη δὲ περὶ λουτρὸν ἔχων, τὸν ἀκινάκην ἀπέθετο. Ἀριαῖος μετὰ τῶν θεραπευτῶν συναρπάσας αὐτὸν, καθείρξας εἰς ἀρμάμαξαν κατεῤῥαμμένην, ἄγειν Τιθραύσην παρέδωκεν. Ὁ δὲ μέχρι μὲν Κελαινῶν ἐγκατεῤῥαμμένον ἤγαγεν· ἐνταῦθα δὲ ἀποτεμὼν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἀνεκόμισε βασιλεῖ. Βασιλεὺς δὲ ἔπεμψε τῇ μητρὶ Παρυσάτιδι. Ἡ δὲ ἄρα μάλισα ἐσπουδάκει τίσασθαι Τισαφέρην ἐπὶ τῇ Κύρου τελευταῖῃ. Ἐμελλον δὲ ἄρα καὶ ὄσαι τῶν Ἑλλήνων τῶν Κυρείων μητέρες, ἢ γυναῖκες, λαμπρὸν ὀλοῦζειν, Τισαφέρνου δίκας δόντος τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας ἀπάτης.

2. Ἀρταξέρξης τὸν πόλεμον ἠγωνοθέτει τοῖς Ἕλλησιν, αἰεὶ προσιθέμενος τοῖς ἠττωμένοις. Αἰεὶ γὰρ ἐπανισῶν τὸ ἐλαττούμενον, τὴν ἰσχὺν τοῦ νικῶντος κατέλυεν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Ω Χ Ο Σ.

Ι. ΩΧΟΣ, Ἄρταξέρξου τοῦ πατρὸς αὐτῷ τελευτήσαντος, εἰδὼς ὅτι περιῶν μὲν ὁ πατήρ φοβερὸς ἦν τοῖς ὑπηκόοις· μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν, αὐτὸς εὐκαταφρόνητος ἔσοιτο, τοῖς εὐνούχοις, καὶ κατακοιμισαῖς, καὶ τῷ χιλιάρχῳ συνθεσμενος, ἔκρυψε τὸν θάνατον ἐπὶ μῆνας δέκα. Ἐν δὲ τούτοις τὴν βασιλικὴν σφραγίδα διαπέμπων, ἐξ ὀνόματος τοῦ πατρὸς προσέταξεν Ὠχον ἀναγορεῦσαι βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἀνηγόρευσαν καὶ ὑπήκουσαν, τότε ὠμολόγησε τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ βασιλεῖον πένθος ἐπήγγειλε κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΤΙΣ ΑΦΕΡΝΗΣ.

Ι. ΤΙΣΑΦΕΡΝΗΣ πρὸς Κλέαρχον ἐσπέισατο, παρακαθιστάμενος τὰς παλλακίδας· τὰς δὲ αὐτὰς ἔφη σπονδὰς ἐθέλειν ποιῆσθαι καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἡγεμόνας. Ἦκον οἱ λοιποὶ, Πρόξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλὸς, Ἄγις Ἀρκάς, Σωκράτης Ἀχαιὸς· εἶποντο τούτοις λοχαγοὶ εἴκοσι, στρατιῶται διακόσιοι. Τισαφέρνης τοὺς μὲν στρατηγούς δήσας ἔπεμψεν ὡς βασιλέα, τοὺς δὲ ἄλλους αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.

2. Τισαφέρνης ἐμβαλεῖν ἐς Μιλητον, καὶ τοὺς φυγάδας καταγαγεῖν ἐβουλεύετο. Ἀπαρασκευος μὲν δὴ ὢν, περιβόητον ἐποίει τὸ ἔργον ὡς τοῦτο δράσων αὐτίκα· ὥστε καὶ Μιλήσιοι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστυ ἀνεκομίσαντο. Παρασκευασάμενος δὲ, τὸ στρατόπεδον διαλύειν προσεποιήσατο, καὶ οὐ μακρὰν ἀπεπέμψατο. Μιλήσιοι τὰς γνώμας μεταβαλόμενοι, διαλυθὲν τὸ στρατεύμα ἔρῳντες, ἐς τοὺς ἀγρούς ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ, ὑπὸ συνθήματι τὰ

στράτευμα συλλέξας, διὰ τάχους πάντας Μιλησίους ἔξω τῆς πόλεως διεσπαρμένους ἐχειρώσατο.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Φ Α Ρ Ν Α Β Α Ζ Ο Σ.

Ι. ΦΑΡΝΑΒΑΖΟΣ κατὰ Λυσάνδρου Λακεδαιμονίους ἔγραψεν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἀνεκαλέσαντο, σκυτάλην πέμψαντες. Λύσανδρος ἰκετεύει Φαρνάβαζον ἄλλην ἐπιστολήν ὑπὲρ αὐτοῦ γράψαι φιλόανδρωπον. Φαρνάβαζος, ὑποσχόμενος, φανερώς μὲν ἔγραψεν οἷαν ὁ Λύσανδρος ἠξίωσε, κρύφα δὲ εἶχεν ἐτέραν γεγραμμένην. Ἐν δὲ τῷ τὴν σφραγίδα ἐπιβάλλειν, ὑπαλλάξας τὰ βιβλία, μηδὲν διαφέροντα τῇ ὄψει, δίδωσιν αὐτῷ τὴν κρύφα γεγραμμένην. Λύσανδρος, ἐπανελθὼν εἰς Λακεδαίμονα, τοῖς Ἐφόροις κατὰ τὸ ἔθος ἀπέδωκε τὰ γράμματα. Οἱ δὲ, ἀναγνόντες, ἔδειξαν αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν, προειπόντες μηδὲν ἀπολογίας δεῖσθαι αὐτὸν καθ' αὐτοῦ γράμματα κομίσαντα.

Κ Ε Φ. Κ.

Γ Λ Ω Σ.

Ι. ΓΛΩΣ ἦν ἐν Κύπρω. Τῶν δὲ ἀμφ' αὐτὸν Ἑλλήνων τοῖς ἐν Ἰωνίᾳ κατ' αὐτοῦ γραφόντων, βουλόμενος εὐρεῖν τοὺς αἰτίους, τριήρη καθεῖλκυσε, καὶ τοῖς ἐρέταις ἔδωκεν ἐφόδιον, καὶ πλεῖν ἐκέλευσεν ἐπὶ Ἰωνίας. Τοῦ κυβερνήτου τὴν ἀναγωγὴν ἐπίτηδες ἀναβαλλομένου, πολλοὶ πολλὰς ἐπιστολάς τοῖς ἐρέταις ἔδωκαν. Οἱ μὲν δὴ ἀνήχθησαν, καὶ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπωτέρω προσωρμίσαντο. Ὁ δὲ, παρελθὼν περὶ τὴν τριήρη, προσέταξε τοῖς ἐρέταις πάσας προσκομίσαι τὰς ἐπιστολάς· ἐν αἷς τοὺς κατ' αὐτοῦ γράφοντας εὐρῶν, οὐδένα τούτων οὐχὶ παραχρῆμα βασανίσας ἀπέκτεινεν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

Δ Α Τ Α Μ Η Σ.

1. ΔΑΤΑΜΗΣ, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπαιτούμενος μισθὸν μηνῶν πλειόνων, ἐς ἐκκλησίαν συναγαγὼν αὐτοὺς, ἔφη πολλὰ χρήματα ἔχειν ἐν χωρίῳ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι· « Καὶ δὴ τὴν ταχίστην εἰς τοῦτο ἐπειρώμεθα. » Ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται, καὶ ἠκολούθησαν. Ἀπέχοντας δὲ ἡμέρας ὁδὸν, ἐκέλευσε κατὰ χώραν μένειν ἀναπαυομένους. Ἀναλαβὼν δὴ τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ καμήλους καὶ ἡμιόνους, ἔλθων ἐς ἱερὸν ἐγγχωρίῳ πλούτῳ κεκοσμημένον, ἔλαβεν ἀργύρου τάλαντα τριάκοντα. Ταῦτα ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ἡμιόνων ἤγαγεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὀλίγα μὲν ἀγγεῖα πληρώσας, πολλὰ δὲ κατασκευάσας ὁμοίως τοῖς πεπληρωμένοις. Ἐπεὶ δὲ τινα τῶν πεπληρωμένων ἔδειξε τοῖς στρατιώταις, οἱ μὲν εὐελπίδες ἐγένοντο, ὡς χρήματα ἔχοντες. Ὁ δὲ ἔφη δεῖν ἐς Ἀμισὸν ἀφικομένους κόψαι νόμισμα· ἦν δὲ ἄρα Ἀμισὸς ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν ἀπέχουσα, καὶ χώρα δυσχείμερος. Τὸν δὴ χειμῶνα ὅλον οἱ στρατιῶται ἠσύχασαν οὐκ ἀπαιτοῦντες.

2. Δατάμης, ἐπιβουλεύων Σινωπεῦσι, ναυτικὸν ἔχουσιν, αὐτὸς ναυπηγῶν καὶ τεκτόνων ἀπόροῦμενος, φίλιαν συνθέμενος πρὸς αὐτοὺς, ἐπηγγέιλαιτο Σησὸν αὐτοῖς ἐκπολιορκήσας παραδώσειν, ἣν μάλιχα πολεμιωτάτην ἡγοῦντο. Ἐπίστευσαν οἱ Σινωπεῖς, καὶ παρεκάλεσαν, ὧν ἂν ἐς τὸν πόλεμον δέοιτο, παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. Ὁ δὲ ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἔφη δεῖσθαι, ὡς λαμπρὰν χορηγίαν ἔχων, καὶ χρημάτων, καὶ σωμάτων· τοὺς δὲ τὰ μηχανήματα, κριοὺς, καὶ χελώνας, κατασκευάζοντας οὐκ ἔχειν, ἀδὴ μάλιχα ὠφέλιμα τοῖς πολιορκουῦσιν. Οἱ Σινωπεῖς πάντας τοὺς ἐν τῇ πόλει τεχνίτας καὶ ἀρχιτέκτονας ἔπεμψαν αὐτῷ. Ὁ δὲ, ταῖς τέχναις αὐτῶν χρησάμενος, ναῦς πολλὰς καὶ μηχανή-

ματα κατασκευάσας, ἄντι Σησοῦ τὴν Σινώπην ἐπολιόρησεν.

3. Δατάμης, Εὐφράτην διαβάς, ἐπολέμει μεγάλῳ βασιλεῖ. Ὁ δὲ μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπήει, οὐ πάνυ τῶν ἐπιτηδείων εὐπόρως ἔχων, σχολαιότερον ὀδεύων. Δατάμης, ἄνω τοῦ ποταμοῦ πολλὴν ὁδὸν παρελάσας, τὰς ἀμάξας σύνδυο ζεύξας ἐπέθηκεν ἄλλας δύο κατ' αὐτῶν, καὶ συνήλωσε πρὸς ἀλλήλας, καὶ περὶ τοὺς κανθούς κάτω σανίδας προσήλωσεν, ὅπως οἱ τροχοὶ εἰς τὴν ἰλὺν τοῦ ποταμοῦ μὴ καταδύοιντο. Ἄνδρας δὲ ἐρῶμενεσάτους, τὰ γενναιότατα τῶν ὑποζυγίων ἐπισύροντας ἀπὸ κάλου, διανήξασθαι προσέταξεν. Ἐπειτα ἐνήγε τὰς προσηλωμένας ἀμάξας εἰς τὸν ποταμὸν, τῶν μὲν ὀπισθεν ὠθούντων, τῶν δὲ διανηξαμένων ἔμπροσθεν ἐλκόντων κάλοις μεγάλοις ἐξηρημένας καὶ ἐπιβαλὼν ἄνω κλήματα, καὶ ξύλα, διέβη τὸν ποταμὸν μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως. Καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ ἀφίκετο ἡμέρας δέκα πρότερον, ἢ τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀφικέσθαι.

4. Δατάμης, μαθὼν ὡς ἐπιβουλεύοιτο ὑπὸ στρατιωτῶν ἰδίων, ἐν Ἀσπενδίῳ πεδίῳ μέλλων συμβάλλειν πολεμίοις, ἄλλον διεσκεύασε τῇ αὐτοῦ πανοπλίᾳ· ἐν ἄλλῃ δὲ αὐτὸς ἐκινδύνευεν. Οἱ δὲ ἐπιθέμενοι ἐγνώσθησαν, ὑπὸ τοῦ σχήματος ἐξαπατηθέντες.

5. Δατάμης, πολιορκῶν Σινώπην, γράμματα παρὰ βασιλέως δεξάμενος, οὐκ ἐώντος πολιορκεῖν, ἀναγνοὺς, προσεκύνησε τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἔθυσεν εὐαγγέλια, ὡς μεγάλα δὴ ἀγαθὰ παρὰ βασιλέως λαβὼν· καὶ νυκτὸς, ἐπιβάς τῆς νεῦς, ἀπέπλευσεν.

6. Δατάμης, Αὐτοφραδάτην διώκοντα φεύγων, ἦκεν ἐγγὺς ποταμοῦ· τὸν δὲ πόρον ἐκκλίνας προσεποιήσατο στρατοπεδεύειν, τὰς μὲν μεγίστας καὶ ὑψηλοτάτας σκηνάς, κατὰ πρόσωπον σκηνώσας, τὰ δὲ σκευοφόρα λύειν ὀπισθεν οὐκ εἶσας, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς στρατιώταις ἀποδέσθαι τὰ ὄπλα ἐπιτρέψας. Οἱ πολέμιοι, τὰς σκηνάς ὀρῶντες, καὶ αὐτοὶ κατεσκήνωσαν, καὶ τὰ σκευοφόρα διέλυσαν, καὶ τοὺς ἵππους ἀφῆκαν ἐπὶ νομῆν, καὶ παρασκευῆ

τοῦ δειπνοῦ προσεῖχον. Δατάμης, ἐτοίμην καὶ διεσκευασμένην ἔχων τὴν δύναμιν, διὰ τοῦ ποταμοῦ διήγαγεν. Οἱ πολέμιοι, διεσκευασμένην τὴν δύναμιν αὐτῶν ἕως ἀνεκάλουν, καὶ συνέλεγον, καὶ συνέταττον, καὶ τοὺς ἵππους ἐνεσκεύαζον, καὶ τὰ ὄπλα ἀνελάμβανον, οἱ περὶ Δατάμην φθάσαντες ὄχοντο.

7. Δατάμης πολεμίους παρετάσσετο. Ἐν τῷ κινδύνῳ τῆς μάχης ἵππαρχος ἀπὸ κέρως εὐωνύμου τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, ἠύτομόλει πρὸς τοὺς ἐναντίους. Ὁ δὲ, τοῖς πεζοῖς καταπεπληγόσι τὴν προδοσίαν, παραθέων, ὅλην τὴν φάλαγγα τηρεῖν παρεκελεύετο, ὡς καὶ τῶν ἱππέων ἐν καιρῷ συνεπιδησομένων, ὃν αὐτὸς εἶη δεδωκώς. Ἐπίστευσαν οἱ πεζοὶ, καὶ προλαβεῖν τῶν ἱππέων τὴν νίκην ἔσπευσαν, καὶ αὐτοὶ πάντες εὐρώσως ἐμβαλόντες τοῖς πολεμίους, ἐνίκησαν· καὶ μετὰ τὴν νίκην ἔμαθον τὴν προδοσίαν τῶν ἱππέων.

Κ Ε Φ. Κ Β.

Κ Ο Σ Ι Γ Γ Α Σ.

1. ΘΡᾶΚΙΑ ἔθνη Κερρῆνιοι καὶ... βοαι. Παρὰ τούτοις νόμος, τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἥρας ἡγεμόνας ἔχειν. Ἦν αὐτοῖς ἱερεὺς καὶ ἡγεμῶν Κοσίγγας. Οἱ Θραῖκες οὐκ ἐπειθάρχουν. Ὁ Κοσίγγας κλίμακας πολλάς καὶ μεγάλας ξυλίνας ἡγειρε, συνθεῖς ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. Καὶ λόγος ἦν, [ὡς] ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναθήσεται κατερῶν πρὸς τὴν Ἥραν τῶν Θρακιῶν ὡς ἀπειθούντων. Οἱ δὲ, οἷα δὴ Θραῖκες ἀνόητοι καὶ ἄλογοι, δείσαντες τὴν ἐς οὐρανὸν τοῦ ἡγεμόνος ἀνάβασιν, ἰκέτευσαν, καὶ ὤμοσαν ἢ μὴν ὑπακούσασθαι πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς προσάγμασιν.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Μ Α Υ Σ Ω Λ Ο Σ.

1. ΜΑΪΣΩΛΟΣ, βασιλεὺς Καρίας, χρήματα παρὰ τῶν φίλων

ἐβούλετο λαβεῖν, καὶ φανερωῖσαι τὸν... ὀκνῶν, ὑπεκρίνατο, «Βασίλευς ἀφαιρεῖταιί με τὴν ἀρχήν.» Καὶ καλέσας τοὺς φίλους, ἀντίον αὐτῶν προκομίζει τὰ κειμήλια, χρυσὸν, ἄργυρον, ἐσθῆτα, καὶ ὅσα δὴ τοιαῦτα, ὡς ταῦτα πάντα βασιλεῖ πέμψων, ἐφ' ᾧ τε μὴ ἀφαιρεθῆναι τὴν πατρίαν ἀρχήν. Οἱ φίλοι πιστεύουσι Μαυσώλῳ ταῦτα λέγοντι· καὶ αὐτῆς ἡμέρας πλήθος ἀμήχανον αὐτῷ χρημάτων ἔπεμψαν.

2. Μαύσωλος, βουλόμενος λαβεῖν Λάτμον πόλιν ὀχυράν, προσεποιεῖτο φιλικῶς ἔχειν πρὸς τοὺς Λατμίους. Ἀπέδωκε μὲν αὐτοῖς τὰ ὄμηρα, ὅσα πολεμῶν Ἰδριεὺς ἔλαβε· φύλακας δὲ περὶ τὸ σῶμα Λατμίους εἶχεν, ὡς μόνους πισοὺς· ὑπηρετεῖτο δ' αὐτοῖς προθύμως ὅσα ἐβούλοντο. Καὶ δὴ χειρωσάμενος αὐτοὺς ἐς ἀκρότατον εὐνοίας, ἤτησε παρ' αὐτῶν ἄνδρας τριακοσίου φύλακας, ἐς Πύγελα παριῶν, ὡς δεδιῶς Πρόφυτον Ἐφέσιον. Οἱ δὲ παραχρῆμα ἐπιλέξαντες τοὺς τριακοσίου ἔπεμψαν. Μαύσωλος, λαβὼν τούτους, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ἔχων, παρὰ τὴν Λάτμον ἐπορεύετο, βαδίζων ἐς τὰ Πύγελα. Οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως, πάντες ἐξελθόντες, ἐπὶ τὴν θάλασσαν τῆς παριούσης δυνάμεως συνέδραμον. Ἐνέδρα δὲ Μαυσώλου πολυάνθρωπος προπαρεσκευασμένη, νύκτωρ προκατελάβετο τὴν πόλιν κενὴν, ἀνεωγμένων τῶν πυλῶν. Καὶ ὁ Μαύσωλος ἐπιστρέψας εἰσῆλθε μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπάσης, καὶ Λάτμου κύριος κατέστη.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Β Ο Ρ Γ Η Σ.

1. Βόργης Ἡΐονος τῆς ἐπὶ Στρυμόνος ἦρχε, δόντος αὐτῷ τὴν ἀρχὴν μεγάλου βασιλέως. Ἕλληνες ἐπολιόρκουν τὴν Ἡΐονα· ὁ δὲ Βόργης ἐπὶ μακρὸν ἀντέσχε τῇ πολιορκίᾳ. Ὡς δὲ ἀπηγόρευεν, οὐχ ὑπομένων τὸ πισευθῆν ἐκ βασιλέως χωρίον πολεμίοις πρᾶεσθαι, τῇ πόλει πῦρ ἐνήκεν· ὥστε αὐ-

τός τε, καὶ γυνή, καὶ τέκνα, καὶ πόλις ὁμοῦ συγκατεφλέγησαν.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

ΔΡΟΜΙΧΑΪΤΗΣ.

Ι. ΔΡΟΜΙΧΑΪΤΗΣ Θρακῶν βασιλεὺς, Λυσίμαχος Μακεδόνων. Ἐσράτευσεν ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τὴν Θράκην. Ὁ Θραξ τὸν Μακεδόνα ἐξηπάτησε. Στρατηγὸς αὐτοῦ Αἴθης, αὐτόμολος δὴ πρὸς Λυσίμαχον ἤκειν ἐσκήψατο, καὶ πισὸς εἶναι δόξας, ἐς δυσχωρίας ἐμβάλλει τοὺς Μακεδόνας· ἐνθα λιμῶ καὶ δίψει κακοπαθοῦντας, Δρομιχαΐτης προσπεσὼν, αὐτόντε Λυσιμαχον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀνειλεν. Ἦσαν οἱ πεσόντες Λυσιμάχιοι ἀνδρῶν μυριάδες δέκα.

Κ Ε Φ. Κς.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ.

Ι. ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ, Ἀδραμύτειον κατέχων, ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ Αὐτοφραδάτου, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Βουλόμενος δὲ τὰ ἐπιτήδεια καὶ στρατιώτας εἰσαγαγεῖν, ὑπὸ τῶν πολιορκούντων εἰργόμενος, ἐντέλλεται τῷ φρουροῦντι Πτελεοῦντα τὴν προκειμένην νῆσον ὑποκρίνασθαι προδιδόναι τῷ Αὐτοφραδάτῃ. Ὁ μὲν πισεύει τῷ φρουράρχῳ, καὶ πέμπει τὸ ναυτικόν, ὡς ἂν παραλάβῃ τὸ χωρίον. Ὁ δὲ Ἀριοβαρζάνης, ἕως αἱ νῆες πρὸς τὴν νῆσον ἔπλεον, ἔφθασεν εἰσκομίσας πλῆθος ἐπιτηδείων καὶ συμμάχων.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ.

Ι. ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ, ἐμβαλεῖν Πισίδαις βουλόμενος, τὴν εἰσβολὴν γενόπορον καὶ φυλαττομένην ὁρῶν, προσήγαγε μὲν τὸ στρατόπεδον· πάλιν δὲ ἀπήγαγεν ὀπίσω, μέχρι σαδίων ἕξ. Νὺξ

ἐπῆλθεν. Οἱ μὲν φυλάττοντες τῶν Πισιδῶν ἀπηλλάγησαν, οἰόμενοι τοὺς πολεμίους ἀπεληλυθέναι. Ὁ δὲ, τῶν ψιλῶν καὶ τῶν ὀπλιτῶν τοὺς ἐλαφροτάτους λαβὼν, πολλῇ σπουδῇ δραμῶν, διῆλθε τὰ σενά, καὶ τὴν Πισιδῶν χώραν ἐπόρθησεν.

2. Αὐτοφραδάτης, Ἐφεσίων ἀντιστρατοπεδευόντων, ὄρων τοὺς πλείονας ἀδολεσχοῦντας, καὶ περιπατοῦντας, προῦκαλέσατο τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν προελθεῖν καὶ διαλέξασθαι περὶ τῶν κοινῆ συμφερόντων. Οἱ μὲν προῆλθον, καὶ διελέγοντο. Οἱ δὲ ἡγεμόνες τῶν ἰπέων καὶ τῶν ὀπλιτῶν πρὸ πολλοῦ παράγγελμα εἶχον, τῶν ἀρχόντων διαλεγομένων, ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς Ἐφεσίους, ἀτάκτως καὶ ἀμελῶς ἔχοντας. Καὶ δὴ πολλοὶ τῶν Ἐφεσίων μὲν ἀνηρέθησαν, οἱ δὲ, ζωγρηθέντες, ἐάλωσαν.

3. Αὐτοφραδάτης, μισθοφόρους ἐξαγαγεῖν βουλόμενος ἐπὶ μάχην, λογοποιούς κατῆκεν, ὡς ἔνεκα ἀρισθμοῦ ποιοῖτο τὴν ἔξοδον ἵνα τῶν μὴ παραγενομένων μηδὲ κατσοπλισαμένων τὸν μισθὸν ἀποσερήσειεν. Οἱ στρατιῶται σπουδῇ πάντες ἐξωπλίσαντο, καὶ προῆλθον. Ἦν δὲ ἄρα οὐκ ἐπίδειξις ἀρισθμοῦ τὸ δρώμενον, ἀλλὰ παρασκευὴ πολέμου, τῷ πλήθει τοὺς ἐναντίους ἐκπλήττουσα.

Κ Ε Φ. Κ Η.

Α Ρ Σ Α Μ Η Σ.

1. Ἀρσάμης ἐπολιόρκει Βαρκαίους. Τῶν δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβευσταμένων περὶ διαλύσεως, ὠμολόγησε, καὶ δεξιὰν αὐτοῖς ἔπεμψε νόμῳ Περσικῷ, καὶ τὴν πολιορκίαν διαλύσας, παρεκάλει Βαρκαίους βασιλεῖ κοινωνῆσαι τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατείας, καὶ πέμπειν αὐτῷ τὴν τῶν ἀρμάτων βοήθειαν. Οἱ δὲ τοὺς ἄρχοντας ἔπεμψαν βουλευσομένους μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς συμμαχίας. Ἀρσάμης, λαμπρὰν ὑποδοχὴν παρασκευασάμενος, εἰςία τοὺς ἄρχοντας, καὶ προέθηκεν ἀγορὰν πᾶσι Βαρκαίοις ἐπιτηδείων ἀφθόνων. Τῶν δὲ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν προελθόντων, σημειῶν

ἦρε τοῖς Πέρσαις. Οἱ δὲ, μετὰ ἐγχειριδίων καταλαβόμενοι τὰς πύλας, καὶ εἰσπεσόντες, διήρπασαν τὴν πόλιν, τοὺς ἐγχειροῦντας κωλύειν φονεύοντες.

2. Ἀρσάμης, ἀποστὰς βασιλέως, Φρυγίας τῆς μεγάλης κρατῶν, συμβαλεῖν μάχην ἔμελλε τοῖς ἐκ βασιλέως ἐς αὐτὸν ἠκουσικῶν Ἰππαρχος ἰππέων συνέθετο τοῖς πολεμίοις, ἐπειδὴν προσαγάγη, αὐτομολήσειν πρὸς αὐτούς. Τὴν προδοσίαν ἔμαθεν Ἀρσάμης· καὶ νύκτωρ ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀφικόμενος, ἐβασάνισε τὸν Ἰππαρχον. Ἐπεὶ δὲ ὠμολόγησε, τὰ ὄπλα τῶν ἰππέων, καὶ τὰς ἐσθῆτας περιέσθηκεν ἄλλοις, μάλιστα δὴ πισοῖς, καὶ τῇ τοῦ ἰπάρχου σκευῇ ἄλλον ὠπλίσεν Ἰππαρχον, καὶ προσέταξεν αὐτοῖς, ὅταν ἴδωσι τὸ σημεῖον ἀρθεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, αὐτομολεῖν· παριππεύσαντας δὲ καὶ παραλλάξαντας αὐτῶν τὴν φάλαγγα, ἐπισρέψαντας, κατὰ νώτου τὴν ἐμβολὴν ποιήσασθαι. Τούτων οὕτω συγκειμένων κατὰ νώτου μὲν ἐνέβαλον οὗτοι· ἐξ ἐναντίου δὲ τὴν δύναμιν Ἀρσάμης προσήγαγεν. Οἱ πολέμιοι δὲ, λύσαντες τὴν τάξιν ἔφευγον· καὶ οἱ πλείονες αὐτῶν ἐν τῇ φυγῇ διεφθείροντο.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ.

1. ΜΙΘΡΙΔΑΤῆ ὁ βασιλεὺς προσέταξεν, « Ἀποστάντα Δατάμην κτεῖνε, ἢ ἄγε. » Μιθριδάτης ὑποκρίνεται καὶ αὐτὸς ἀποστῆναι βασιλέως. Οὐ μὴν ὄγε Δατάμης ἐπίστυσε, εἰ μὴ πρόσθεν πολλὰ λυμανεῖται τῇ βασιλέως ἀρχῇ. Καὶ δὴ πολλὰ ἐλυμήνατο φρούρια βασιλέως κατέσκαψε, κώμας κατέπρησε, φόρους ἤρπασε, λείαν ἤλασεν. Ἐδοξεν ἄρα πολέμιος εἶναι βασιλεῖ. Ἄμφω δὴ τότε συνηλθέτην γυμνῶ, διαλεξομένω περὶ ὧν χρή. Μιθριδάτης ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ προκατεσκευάσατο νύκτωρ ἐγχειρίδια πολλά, κεκρυμμένον ἄλλο ἄλλαχού· καὶ τούτοις ἐπέκειτο σημεῖον. Διαλεγόμενος δὴ προσῆγεν αὐτὸν ἡρέμα βαδίζων. Ἐπεὶ δὲ ἄλις ἦν

τοῦ λόγου, Δατάμης ἀσπασάμενος ἀπήει. Μιθριδάτης ἐν τῶν ἐγχειριδίων ἀνελόμενος διὰ τάχους, καὶ ὑπὸ τῆ ἀρισεραῖ χειρὶ κρύψας, ἀνεκαλέσατο Δατάμην, ὡς ἐπιλαθόμενος δὴ τινῶν, ὧν ἐχρῆν εἰπεῖν· προσελθόντα δὲ ἐκεῖνο τὸ ὄρος ἐκέλευσεν ὀχυρῶσαι μάλιχα. Οὕτως ἀφορῶντα Δατάμην εἰς τὸ ὄρος τῷ ἐγχειριδίῳ Μιθριδάτης πλήξας ἀπέκτεινεν.

2. Μιθριδάτης, ἐν Παφλαγονίᾳ καταφυγὼν εἰς πόλιν, ὅπως ἂν προλάβοι ὡς πλείστην ὁδὸν τοὺς διώκοντας πολεμίους, ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις ἔπιπλα καὶ σκεύη προὔθηκεν ἔξω· καὶ νύκτωρ αὐτὸς ἀπέδρα. Οἱ διώκοντες, ἐμβαλόντες τῇ πόλει, καὶ τὰ σκεύη προκείμενα ἰδόντες, πρὸς ἀρπαγὴν ὤρμησαν· τῶν δὲ ἡγεμόνων διώκειν κελευόντων, οὐχ ὑπήκουσαν, ὠφέλειαν φανεράν οὐ καλὸν ἡγούμενοι προέσθαι. Μιθριδάτης δὲ, πολὺ τῆς ὁδοῦ προλαβὼν, ἀπιὼν ὤχετο.

Κ Ε Φ. Α.

Μ Ε Μ Ψ Ι Σ.

1. ΜΕΜΨΙΣ, Ἀριβδαίου στρατεύσαντος, ὅπως τειχῆρης μὴ γένοιτο, πάντα ἔξω τείχους προήγαγεν, καὶ πρὸ τῆς πόλεως ἔταξε γυναῖκας, τέκνα, χρήματα· τὰς δὲ πύλας τοῦ τείχους ἀπωκοδόμησεν. Ἀριβδαῖος, τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπονοίας αὐτῶν φοβηθεὶς, καὶ ὅτι μέχρι θανάτου μαχοῦνται, τὴν στρατιάν ἀπήγαγεν.

Κ Ε Φ. Λ Α.

Κ Ε Ρ Σ Ο Β Λ Ε Π Τ Η Σ.

1. ΚΕΡΣΟΒΛΕΠΤΗΣ, ἀποσάντων αὐτοῦ συγγενῶν πολλὰ χρήματα ὑπεκτεθειμένων, διαλυσάμενος πρὸς αὐτούς, κατέστησε πόλεων ἄρχοντας, διασήσας ἀπ' ἀλλήλων. Ἐπεὶ δὲ, χρόνου διαγενομένου, τὰ ὑπεκκείμενα χρήματα μετεπέμψαντο, συλλαβὼν αὐτοὺς τῶν πόλεων ἐξήλασε, καὶ τῶν χρημάτων αὐτὸς ἐκράτησεν.

ΚΕΦ. ΛΒ.

ΣΕΥΘΗΣ.

1. ΣΕΥΘΗΣ, ἵππαρχος Κερσοβλέπτου, ἐν σπάνει χρημάτων, προσέταξε τῶν γεωργῶν ἐκάστῳ πέντε μεδίμων χωρίον αὐτῷ κατασπεῖραι. Οἱ μὲν κατέσπειραν, πολὺ πλῆθος γεωργῶν. Σίτου δὲ παμπόλλου γενομένου, καταγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἐπίπρασκεν, ὑφόμενός τι τῆς τιμῆς, ὥστε ταχέως τῷ Κερσοβλέπτῃ πολλὰ χρήματα συνελέξατο.

ΚΕΦ. ΛΓ.

ΑΡΤΑΒΑΖΟΣ.

1. ΑΡΤΑΒΑΖΩ, πολιορκοῦντί τινα πόλιν, Τιμόξενος Σικυώνιος προεδίδου τὴν πόλιν. Ἀμφότεροι συνέθεντο, τῷ βέλει προσάψαντας βραχὺ βιβλίδιον, τοξεύειν εἰς τινα τόπον συγκείμενον, καὶ κείθεν τὰς ἐπιστολάς ἀναλαμβάνειν.

2. Αρτάβαζος, ὑποπεύσας Παμμένη κοινολογεῖσθαι τοῖς πολεμίοις, ἐκάλεσεν αὐτὸν, ὡς δῶρα δώσων, καὶ σῖτον τοῖς στρατιώταις μετρήσων. Ἐλθόντα συλλαδῶν, τὸ στρατόπεδον τοῖς ἀδελφοῖς Ὄξύθρα καὶ Διδικτῷ παρέδωκεν.

3. Αρτάβαζος Φαρνάκου, φεύγων ἐκ Πλαταιῶν, προῆλθεν ἐς Θετταλίαν. Τῶν δὲ Θετταλῶν ἐρομένων περὶ τῆς μάχης, δείσας ὁμολογῆσαι τὴν ἥτταν, αὐτὸς μὲν ἔφη σπεύδειν ἐς Θράκην πράξων βασιλέως ἀπόρρητα, Μαρδόνιος δὲ νενικηκῶς ἔπεται, καὶ τὰ ἔργα τῆς νίκης αὐτὸς ἀπαγγελεῖ. Αρτάβαζος μὲν ἀπάτη νίκης Θετταλίαν διεξῆλθε· Θετταλοὶ δὲ αὐτίκα τὴν Περσῶν ἥτταν ἐμάνθανον.

ΚΕΦ. ΛΔ.

ΑΡΥΑΝΔΗΣ.

1. ΑΡΥΑΝΔΗΣ, τὴν Βαρκαίων πόλιν πολιορκῶν, νυκτὸς ὀρύξας

τάφρον, ξύλα ἀσθενῆ διατείνας, καὶ γῆν ὀλίγην ἐπιβαλὼν, μεθ' ἡμέραν προκαλεῖται Βαρκαίους ἐπὶ σπονδάς· καὶ ῥᾶς μετὰ τῶν τὰ ὄρκια τεμνόντων ἐπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου, ὤμοσεν ἐφ' ὅσον οὕτως ἡ γῆ μενεῖ, φυλάξειν τὰ συγκείμενα. Οἱ Βαρκαῖοι μετὰ τοὺς ὄρκους ἀνέωξαν τὰς πύλας. Οἱ περὶ τὸν Ἀρυάσθην, καταρρήξαντες τὴν τάφρον, κατελάβοντο τὴν πόλιν· ὡς μηκέτι τῆς γῆς μενούσης ἐφ' ἧς ὤμοσαν.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΒΡΕΝΝΟΣ.

1. ΒΡΕΝΝΟΣ, Γαλατῶν βασιλεὺς, πείσαι βουλόμενος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεῦσαι, συναγαγὼν ἐκκλησίαν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, προήγαγεν αἰχμαλώτους Ἕλληνας, ἐλαχίστους τὰ σώματα καὶ ἀσθενεστάτους, τὰς κεφαλὰς ἀπεξυρημένους, τριβώνια ῥυπῶντα περιβεβλημένους· καὶ παρέστησεν αὐτοῖς τῶν Γαλατῶν τοὺς μεγίστους καὶ τοὺς εὐειδεστάτους, Γαλατικὴν ὄπλισιν ἔχοντας. Τοῦτο ποιήσας, « Ἡμεῖς (εἶπεν) οἱ τηλικοῦτοι, καὶ τοιοῦτοι, πρὸς τοὺς οὕτως ἀσθενεῖς καὶ μικροὺς πολεμήσομεν. » Οὕτως ἐπέισθησαν Γαλάται, καταφρονήσαντες Ἑλλήνων, ἔλθεῖν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

2. Βρέννος, Γαλάτας ἀγαγὼν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, θρώμενος τοὺς ἐν Δελφοῖς χρυσοῦς ἀνδριάντας, προσκαλεσάμενος Δελφοὺς αἰχμαλώτους διὰ τοῦ ἐρμηνέως ἤρετο, εἰ σφερόν εἶη τὸ χρυσίον τῶν ἀναθημάτων. Εἰπόντων δὲ, « Τὰ μὲν ἔνδον ἐστὶ χαλκός, τὰ δὲ ἔξωθεν χρυσὸς ἐπελήλαται λεπτός, » ἠπειλήσατο θάνατον ἅπασι, εἰ τοῦτο πρὸς ἄλλους ὁμολογήσειαν· ἀλλὰ καὶ τὸναντίον λέγειν παρήγγειλεν, ὡς ἔστιν ἅπαντα χρυσὸς σφυρήλατος. Καὶ δὴ, τῶν ἡγεμόνων ἔνδον τινας καλέσας, τοὺς αἰχμαλώτους ὁμοίως ἤρετο. Τῶν δὲ τὸ προσαχθὲν εἰπόντων, ὡς πάντα εἶη χρυσὸς, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀναγγελλεῖν τοῖς πλήθεσιν, ἵνα μάχοιντο

χοιντο εὐθυμότερον, ὡς ἀποληψόμενοι χρυσοῦ μοίρας μεγίστας.

ΚΕΦ. ΛΓ.

ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ.

Ι. ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ, πολεμίων προσκαθημένων, λιμῶ πιεζόμενος, σωρούς ὑπερμεγέθεις γῆς καὶ λίθων ἐν τῇ ἀγορᾷ νήσας, καὶ περι- αλείψας πηλῶ, τοῖς μὲν πυρούς, τοῖς δὲ κριθᾶς ἐπέβαλε· καὶ θρέψας ἡμιόνους μεγίστους, καὶ πισοτάτους, ἐκτὸς τείχους ἀφήκεν. Τούτους μὲν οἱ πολέμοιοι συνέλαβον. Ὁ δὲ, κήρυκα πέμψας, ἠξίωσε πέμψαι τοὺς περὶ λύτρων συμβησομένους. Κήρυκες ἦκον· πρὸς οὓς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς Μυγδόνιος συνέβαινε. Οἱ δὲ, σωρούς μεγάλους πυρῶν καὶ κριθῶν ἰδόντες, καὶ ὑπηρέτας ἄλλους ἀλλαχόθεν ἀξιούοντας μετρεῖσθαι, ταῦτα ἐπανελθόντες τοῖς πολεμίοις ἠγγειλαν. Οἱ δὲ, καὶ τὸ εὐτραφὲς τῶν ἡμιόνων ἐωρακό- τες, καὶ τὴν παρασκευὴν τῶν τροφῶν τοῖς κήρυξι πισεύσαντες, ὡς οὐκ ἂν δυνάμενοι χρόνῳ μακρῶ τὴν πόλιν ἐλεῖν, ἀνέζευξαν.

ΚΕΦ. ΛΔ.

ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ.

Ι. ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ Πόντου βασιλεὺς, ἐν ἄλλῃ μὲν ἐσθῆτι τοὺς στρατιώτας ἐξήταξεν· ἐν ἄλλῃ δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους ἐκινδύνευεν· [ἐν] ἄλλῃ δὲ, εἰ φυγῆς καιρὸς ἦν, ἔφευγεν. Ἐκτάττων μὲν γὰρ ἐβού- λετο εἶναι πᾶσιν ἐπιφανῆς· κινδυνεύων δὲ μηδενὶ τῶν πολεμίων κατα- φανῆς· φεύγων δὲ μήτε τοῖς οἰκείοις, μήτε τοῖς ἐναντίοις γνώριμος.

ΚΕΦ. ΛΕ.

ΣΕΥΘΗΣ.

Ι. ΣΕΥΘΗΣ, Ἀθηναίων τὰ ἐπὶ θάλατταν διὰ τῆς Χερρόνησου πορθούντων, μισθωσάμενος Γέτας ψιλούς δισχιλίους, δι' ἀπορ- ρήτων συνέταξεν ὡς πολεμίους ἐμβαλόντας πυρπολεῖν τὴν χώραν,

καὶ βάλλειν τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν. Ἀθηναῖοι ταῦτα ὀρώντες, καὶ πολεμίους τῶν Θρακῶν ἠγησάμενοι τοὺς Γέτας ἀπὸ τῶν δρωμένων, ἐκβάντες θάρροῦντες τῶν νεῶν, προσῆγον τοῖς τείχεσιν. Ὁ μὲν Σεύθης προεξῆλθε τῶν τειχῶν ἐναντίος τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ οἱ Γέται δὲ ὡς μετ' αὐτῶν παρατάττεσθαι μέλλοντες. Ἐπεὶ δὲ κατόπιον ἐγένοντο, λαβόντες ὀπίσω τοὺς πολεμίους, ἔνθεν μὲν οἱ Θραῖκες, ἔνθεν δὲ οἱ Γέται, πάντας αὐτοὺς διέφθειραν.

ΚΕΦ. ΛΘ.

ΧΕΙΛΗΣ.

1. ΧΕΙΛΗΣ, τρισχιλίους Περσῶν νεωτερίζοντας κτεῖναι βουλόμενος, ἐσκήψατο Σέλευκον αὐτῷ δι' ἐπισολῆς χαλεπῶς ἀπειλεῖν· αὐτὸς δὲ τῇ τούτων συμμαχίᾳ χρησάμενος ἐθέλειν αὐτὸν προλαβεῖν. Ὅπως δ' αὖ βουλὴν ἀγάγοιεν, συνέταξεν αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐς κώμην, Ῥάνδαν καλουμένην. Οἱ μὲν πισεύσαντες ἤκον. Ὁ δὲ, ἦν γὰρ ἔλος βαθὺ καὶ κοῖλον ὑπὸ τὴν κώμην, ἐνταῦθα Μακεδόνων καὶ Θρακῶν ἵππεῖς τριακοσίους, ὀπλιτῶν τρεῖς χιλιάδας ἀποκρύψας, συνέταξεν, ὅταν ἴδωσι πέλτην χαλκὴν ἀρθεῖσαν, ἐκδραμόντας ἀναιρῆσαι πάντας τοὺς ἠθροισμένους. Ἀνεδείχθη μὲν ἡ πέλτη· οἱ δὲ, ἐκδραμόντες, τοὺς τρισχιλίους Πέρσας κατεφόνευσαν.

ΚΕΦ. Μ.

ΒΟΡΖΟΣ.

1. ΒΟΡΖΟΣ, τρισχιλίους ἀνδρας τῶν ἐν τῇ Περσίδι κατοίκων, ἐπιβουλεύοντας αἰσθόμενος, ἀπεπέμψατο, δοὺς ἡγεμόνας τῶν ὁδῶν· οἱ προήγαγον αὐτοὺς εἰς τινὰ τόπον τῆς Περσίδος, ὃς καλεῖται Κωμασός, ἔνθα κῶμαι πυκναὶ, καὶ λεῶς πολὺς, καὶ σαθροὶ πολλοί. Ἐπεὶ δὲ ἄλλος ἐν ἄλλῳ σαθρῷ κατήγετο, φυλακῆς ἰσχυρᾶς κυκλωσαμένης τὰς κώμας, ἕκαστος τῶν σαθμούχων τὸν ἴδιον

ἐπίσασθμον εὖ μάλα καταμεθύσας ἀπέκτεινε· τὰ δὲ σώματα τῶν
τρισχιλίων ταφέντα διὰ νυκτὸς ἀφανῆ ἐγένοντο.

ΚΕΦ. ΜΑ.

ΣΟΥΡΗΝΑΣ.

Ι. ΣΟΥΡΗΝΑΣ, Παρθυαίων ἡγούμενος, Κράσσον, μετὰ πολ-
λῆς ἥττης ἀναχωροῦντα, καὶ διὰ τῶν ὀρεινοτέρων ὀδεύειν πειρώ-
μενον, τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην φοβούμενος, ἔπεμψε πρεσβευτὴν
ὡς αὐτὸν, λέγοντα, «Συντίθεται σοι φιλίαν βασιλεὺς μέγας· δεί-
ξας Ῥωμαίοις ἀνδρίαν, νῦν δεῖξαι βούλεται φιλανθρωπίαν.» Κράσ-
σος, δόλον ὑφορώμενος, οὐκ ἐπέειθετο. Οἱ στρατιῶται, ἀθυμοῦντες
καὶ ἀπειρηκότες, ἐδιάσαντο αὐτὸν, τὰ ὄπλα κρούσαντες, πισεῦσαι
τῷ βαρβάρῳ. Κράσσος ἄκων πεζὸς ἐβάδιζε. Σουρήνας, φιλοφρο-
νούμενος δὴ, ἵππον χρυσοχάλινον αὐτῷ παρέσησεν, ἐφ' οὗ κα-
θίσαι προσέταξεν. Ὁ μὲν δὴ ἀναβαίνει τὸν ἵππον. Ὁ δὲ βάρ-
βαρος ἵπποκόμος κεντρίσας ἐπετάχυνε τοῦ ἵππου τὸν δρόμον,
ὅπως τὸν Κράσσον ἐς τὸ πλῆθος ἐξενέγκοι τῶν Παρθυαίων.
Ὀκταοῦϊος τῶν περὶ Κράσσον ἡγεμόνων, συνεῖς τῆς ἀπάτης,
λαμβάνεται τῶν χαλινῶν, καὶ μετ' ἐκεῖνον εἰς τῶν χιλιάρχων
Πετρώνιος· ὥσε τὸν μὲν ἵπποκόμον Ὀκταοῦϊος κτείνει σπασά-
μενος τὸ ξίφος· τὸν δὲ Ὀκταοῦϊον ἄλλος τις τῶν Παρθυαίων. Τὸν
δὲ Κράσσον Ἐξαίθρης Παρθυαῖος ἀνείλε· καὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκόψας, ἐκόμισε πρὸς μέγαν βασιλέα Παρ-
θυαίων, Ἡρώδην· ἔτυχε δὲ βασιλεὺς κατ' ἐκεῖνο τῆς ὥρας ἐσιώ-
μενος, καὶ παρὰ τὸν πότον ἀκροώμενος Ἰάσωνος Τραλλιανοῦ
τραγωδοῦ, ὑποκρινομένου Βάκχας Εὐριπίδου. Ὁ μὲν δὴ τραγω-
δὸς ἦδεν ἐκεῖνα τὰ μέλη,

Φέρομεν ἐξ ὀρέων ἔλιχα
Νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
Μακάριον θήραμα.

Οἱ δὲ τὴν Κράσσου κεφαλὴν κομίζοντες τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν. Ἐπὶ τούτῳ μεγάλη βοή και πολὺς κρότος ἐγένετο· ὥστε ὁ μὲν Ἐξαίθρης ἀναπηδήσας ἔφη· «Ἐμοὶ ταῦτα μᾶλλον τὰ μέλη προσήκει ἄδειν, ἢ τῷ τραγωδῷ.» Βασιλεὺς ἤσθεις, τοῦτον μὲν ἐτίμησεν εἰς πάτριον ἦν· τῷ Ἰάσονι δὲ τῷ τραγωδῷ τάλαντον ἔδωκεν.

ΚΕΦ. ΜΒ.

ΚΕΛΤΟΙ.

1. ΚΕΛΤΟὶ στρατεύουσιν ἐπὶ Αὐταριάτας, και ἦν πόλεμος μακρὸς. Οἱ μὲν Κελτοὶ τὰς τροφὰς και τὸν οἶνον πόαις δηλητηρίοις καταφαρμακεύουσι, και καταλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς, αὐτοὶ νύκτωρ ἔφευγον. Οἱ δὲ Αὐταριάται πισεύσαντες, ὡς φοβηθέντες ἀποδιδράσκοιεν, κατελάβοντο τὰς σκηνας, και τῷ οἴνῳ, και ταῖς τροφαῖς ἀνέδην ἐχρήσαντο· και, παραυτίκα ὑπὸ διαρροίας ἀκρατοῦς ληφθέντας, Κελτοὶ ἐπελθόντες κειμένους φονεύουσιν.

ΚΕΦ. ΜΓ.

ΘΡΑΚΕΣ.

1. ΘΡᾶΚΕΣ, παραταξάμενοι Βοιωτοῖς παρὰ τὴν Κωπαῖδα λίμνην, ἠττηθέντες, ἐς τὸν Ἐλικῶνα καταφυγόντες, ἐσπείσαντο τοῖς Βοιωτοῖς ἡμέρας τινὰς, ἐν αἷς βουλευσάμενοι ἀπαλλάξονται. Οἱ Βοιωτοὶ, τῇ νίκη θάρρουντες, και ταῖς σπονδαῖς πιστεύοντες, τῇ Ἀθηνᾶ τῇ Ἰτωνία θύοντες, ἐώρταζον ἐπινίκια. Οἱ Θράκες θύουσι και πανηγυρίζουσιν ἀόπλοις νύκτωρ ἐπιθέμενοι, πολλοὺς μὲν ἀνείλον, πολλοὺς δὲ ζῶντας εἶλον. Αἰτιωμένων δὲ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι παρεσπόνδησαν, ἀπεκρίναντο οἱ Θράκες, οὐδαμῶς παραδῆναι τὰς σπονδὰς· ἡμέρας γὰρ συνθέσθαι ρητὰς τῶν ἀνοχῶν· περὶ δὲ τῶν νυκτῶν μηδεμίαν συνθήκην πρὸς αὐτοὺς πεποιῆσθαι.

ΚΕΦ. ΜΔ.

ΣΚΥΘΑΙ.

1. ΣΚΥΘΑΙ, Τριβαλλοῖς παρατάσσεσθαι μέλλοντες, παρήγειλαν τοῖς γεωργοῖς, καὶ τοῖς ἵπποφορβοῖς, ἐπειδὴν αἰσθωντα συμβαλόντας αὐτοὺς τοῖς πολεμίοις, ἐπιφανῆναι πόρρωθεν τὰς ἀγέλας τῶν ἵππων ἀπελαύνοντας. Οἱ μὲν ἐπεφάνησαν· οἱ δὲ Τριβαλλοί, πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ ἵππων πόρρωθεν ἰδόντες, κονιορτὸν ἐγειρόμενον, βοὴν αἰρομένην, νομίσαντες τοὺς ἄνω Σκύθας ἤκειν αὐτοῖς συμμάχους, ἔφυγον φοβηθέντες.

2. Σκύθαι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον. Αἱ Σκυθιάδες γημάμεναι τοῖς οἰκέταις ἐπαιδοποιήσαντο. Ἐπανελθόντας οἱ δοῦλοι τοὺς δεσπότας οὐκ ἐδέξαντο. Πόλεμος ἦν. Οἱ μὲν οἰκέται φαλαγγηδὸν ἀπήντησαν ὀπλισμένοι. Σκύθης δὲ ἀνὴρ, δεῖσας αὐτῶν τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχην, συνεβούλευσεν ὄπλα μὲν καὶ τόξα καταβαλεῖν· μάστιγας δὲ ἀνατειναμένους ἐπὶ τοὺς οἰκέτας βαδίζειν. Οἱ μὲν ἀνατεινάμενοι τὰς μάστιγας ἐφώρμησαν· οἱ δὲ τὸ συνειδὸς τῆς δουλείας οὐ φέροντες, αὐτίκα φεύγοντες ὤχοντα.

ΚΕΦ. ΜΕ.

ΠΕΡΣΑΙ.

1. ΠΕΡΣΑΙ, περὶ Μυκάλην Σαμίους καὶ Μιλησίους ὑπόπτους ἔχοντες, ἐκέλευσαν αὐτοὺς τὰ τῆς Μυκάλης ἄκρα φυλάττειν, λόγῳ μὲν ὡς ἐμπείρους τῆς χώρας ἔργῳ δὲ, ἵνα μὴ παρόντες διαφθείροιεν καὶ τοὺς ἄλλους Ἴωνας.

2. Πέρσαι Μήδοις παρετάσσοντο. Περσῶν Κῦρος ἠγεῖτο. Κύρου σατράπης Οἰβάρης ἤρξε φυγῆς· καὶ ὅσων ἠγεῖτο Περσῶν, πάντες τῷ Οἰβάρῃ συνέφευγον. Ἐνθα δὲ αἱ Περσίθες, ἀπαντώμεναι τοῖς φεύγουσιν, ἀνασυράμεναι τοὺς χιτωνίσκους, «Ποῦ (ἔφασαν) φεύγετε; ὅθεν ἐξέδυτε, πάλιν ἐκεῖ καταδύναί σπεύ-

δετε;» Ὁ λόγος τῶν γυναικῶν ἤσχυνε τοὺς Πέρσας· καὶ ἀνα-
σρέψαντες ἐπὶ τὴν μάχην, τοὺς Μήδους εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο.

ΚΕΦ. ΜΣ.

ΤΑΥΡΟΙ.

1. ΤΑΥΡΟΙ, Σκυθικὸν γένος, αἰεὶ, παρατάττεσθαι μέλλον-
τες, τὰς ὀπισθεν ὁδοὺς ἀνασκάπτουσιν, καὶ ποθήσαντες ἀβά-
τους, οὕτως ἀγωνίζονται ἵνα, μὴ δυνάμενοι φυγεῖν, ἢ κρατοῖεν,
ἢ ἀποθνήσκουσιν.

ΚΕΦ. ΜΖ.

ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ.

1. ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέσχον εἰς τὴν
Φλέγραν. Αἰχμαλῶται Τρωάδες, τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ γῆν ἀποδάν-
των, οὐ φέρουσαι τὴν ἄλλην, τὰς ναῦς κατέπρησαν. Ἐπειθε τὰς
αἰχμαλῶτους Ἄνθία, Πριάμου ἀδελφή· οἱ δὲ Ἕλληνες, ἀπορία
σκαφῶν, κατελάβοντο τὴν νῦν καλουμένην Σκιώνην· καὶ πόλιν
οἰκίσαντες, τὴν χώραν ἀντὶ Φλέγρας Παλλήνην προσηγόρευσαν.

ΚΕΦ. ΜΗ.

ANNIBAS.

1. ANNIBAS ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν μεγάλην Σαλματίδα ἐπολιόρκει·
καὶ δὴ συνθήκας ἐποίησατο, λαβὼν ἀργυρίου τάλαντα τριακόσια,
καὶ ὀμήρους τριακοσίους, ἀνεῖναι τὴν πολιορκίαν. Τῶν δὲ Σαλ-
ματαίων, οὐκ ἀποδόντων τὰ συγκείμενα, Ἀννίβας ἐπιστρέψας
ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας ὡς ἀρπασομένους τὴν πόλιν. Ἰκετεύουσιν
οἱ βάρβαροι συγχωρῆσαι αὐτοῖς, ἐν ἱματίῳ μετὰ τῶν γυναικῶν
ἐξελθεῖν, ὄπλα δὲ καὶ χρήματα, καὶ ἀνδράποδα καταλιπεῖν. Αἱ
γυναῖκες, ἐν τοῖς κόλποις κρύπτουσαι τὰ ξίφη, τοῖς ἀνδράσι συν-
εξήλθον. Οἱ μὲν δὴ τοῦ Ἀννίβου στρατιῶται τὴν πόλιν διήρπαζον.

Αἱ δὲ γυναῖκες ἐκδοῆσαι τοῖς ἀνδράσι τὰ ξίφη προσέδωκαν· ἔναι δὲ καὶ αὐταὶ σπασάμεναι, μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπέθεντο τοῖς διαρπάζουσι τὴν πόλιν· ὥστε τοὺς μὲν κατέλαβον, τοὺς δὲ ἐτρέψαντο, καὶ ἀθροοὶ διεξεπαίσαντο. Ἀννίβας, τὴν ἀνδρείαν τῶν γυναικῶν θαυμάσας, ἀπέδωκε δι' αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν τὴν τε πατρίδα, καὶ τὰ χρήματα.

ΚΕΦ. ΜΘ.

ΤΥΡΡΗΝΙΑΔΕΣ.

Ι. ΤΥΡΡΗΝῶΝ οἱ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον κατασχόντες, ἐξελασθέντες ὑπ' Ἀθηναίων, ἐς Ταίναρον κατασχόντες, Σπαρτιάταις περὶ τὸν Εἰλωτικὸν πόλεμον συνεμάχοντο. Πολιτείας δὲ καὶ ἐπιγαμίας τυχόντες, οὐ μὴν ἀρχῆς, οὐ δὲ βουλῆς μετασχόντες, ὑπόνοιαν ἔσχον ὡς νεωτερίζοντες· καὶ συλληφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐφυλάσσοντο. Αἱ δὲ τῶν φρουρουμένων γυναῖκες, ἐπὶ τὴν εἰρκτὴν ἀφικόμεναι, τοὺς φύλακας ἰκετεύουσι παρεῖναι αὐτάς, ὅσον ἰδεῖν καὶ προσειπεῖν τοὺς ἀνδρας. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον μετημφίεννυτο τὰς ἐσθῆτας· καὶ τὰς μὲν τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες ἐνδύονται, καὶ περικαλυψάμενοι, προσιούσης ἐσπέρας ἐξίασι· τὰς δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες λαβοῦσαι ὑπομένουσιν ἔνδον, ἐπὶ τῷ πᾶν ὅτιοῦν παθεῖν διασωσάμεναι τοὺς ἀνδρας. Οὐ τοίνυν οὐδὲ οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν ἠμέλησαν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰ Ταύγετα κατέλαβοντο, καὶ τὸ Εἰλωτικὸν ἀπέστησαν. Ὡστε δεῖσαντες οἱ Λάκωνες ἐπεκηρυκεύσαντο, καὶ διαλλαγέντες ἀπέδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας. ἔδωκαν δὲ καὶ χρήματα, καὶ ναῦς, καὶ ὡς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν.

ΚΕΦ. Ν.

ΚΕΛΤΟΙ.

Ι. ΚΕΛΤΟῖΣ στάσις ἦν ἐμφύλιος. Ἦδη δὲ ἐς πόλεμον

ὠπλισμένων, αἱ γυναῖκες αὐτῶν, ἐν μέσῳ ᾤσαι τῆς παρατάξεως, τὰ ἐγκλήματα διήτησαν, καὶ διέκριναν, ὥστε τοὺς ἀνδρας φίλους γενομένους διαλλαγὰς ποιήσασθαι, καὶ κατὰ οἴκους, καὶ κατὰ πόλεις. Αὐταῖς, εἶποτε Κελτοὶ βουλεύονται πολέμου περὶ καὶ εἰρήνης, ἢ τῶν ἄλλων, ὅσα κοινὰ πρὸς ἀλλήλους, ἢ τοὺς συμμάχους, ἕκαστα γνώμη τῶν γυναικῶν ἐβραβεύετο. Ἐν γοῦν ταῖς πρὸς Ἀννίβαν συνθήκαις γέγραπται, «Κελτῶν μὲν ἐγκαλούντων Καρχηδονίοις, τοὺς Καρχηδονίων ἱπάρχους καὶ στρατηγούς εἶναι δικαστάς· ἦν δὲ Καρχηδόνιοι Κελτοῖς ἐγκαλῶσι, τὰς Κελτῶν γυναῖκας δικάζειν.»

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τόδε ὑμῖν ὄγδοον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων. Ὡστε συντετελεωμένης τῆς συντάξεως, ἣν ὑπεσχόμην, εὐχομαι ὑμῖν μετὰ τῆς στρατηγικῆς ἀρετῆς τέλος ἀγαθὸν ἐν τοῖς πολέμοις γενέσθαι· ἑμαυτῷ δὲ ψῆφον παρ' ὑμῶν δικαίαν, ὅτι, προαιρέσει βίου καὶ λόγου δικανικοῦ χρώμενος, οὐκ ἀμελιῶ συγγράφειν ὅσα γένοιτ' ἂν ὠφέλιμα ὑμῖν τε αὐτοῖς, καὶ τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ τοῖς Ἕλλησιν, ἣν τε πολεμῶμεν, ἣν τ' εἰρήνην ἄγωμεν. Ἐν μὲν γὰρ πολέμῳ ταῦτά ἐσι νίκης γυμνάσματα· ἐν δὲ εἰρήνῃ γνώμης παιδεύματα, τὴν δόξαν ἀθάνατον παρὰ τῆς ὑμετέρας βασιλείας λαβόντα.

ΚΕΦ. Α.

ΑΜΟΥΛΙΟΣ.

1. Ἀμούλιος καὶ Νομήτωρ ἀδελφοί. Νεώτερος Ἀμούλιος, δυνάμει βιασάμενος, βασιλεὺς Ἄλβης ἐγένετο. Τὸν μὲν δὴ Νομήτορα τὸν ἀδελφὸν ἐφρούρει· θυγατέρα δὲ αὐτοῦ Σιλουίαν, ἵνα μὴ παῖδες ἐξ αὐτῆς γένοιοντο, τιμωροὶ τῆς Ἀμουλίου παρανομίας, ἀπέφηνεν ἰέρειαν τῆς Ἑσίας· ἐπειδὴ νόμος ταῖς Ἑσιάσιν αἰεὶ παρενεύεσθαι.

ΚΕΦ. Β.

ΝΟΜΗΤΩΡ.

1. Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος, Ἄρεως καὶ Σιλουίας παῖδες, ἐπέθεντο

Ἀμουλίῳ. Θόρυβος ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐς τὴν πόλιν ἐφέρετο. Νομήτωρ, εἰδὼς τὰ δρώμενα, πρὸς τοὺς πολίτας ἔφη, «Πολεμίων ἔφοδος γέγονεν· Ἀμούλιος δὲ, προδοὺς τὴν πόλιν, πέφευγεν. Ἀλλὰ ὀπλισάμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν ἀθροίζόμεθα. » Οἱ μὲν ὠπλίζοντο, καὶ ἠθροίζοντο. Ῥῶμος δὲ καὶ Ῥωμύλος, ἀνελόντες Ἀμούλιον, ἐξεπέδησαν τῆς ἄκρας, καὶ τοῖς πολίταις ἠθροισμένοις ἀνήγγειλαν, οἳ τινες ὄντες, οἷα παθόντες, τῷ πάππῳ δικαίως ἐτιμώρησαν. Ὁ δὲ δῆμος, ἐπαινέσας τὸ ἔργον, Νομήτορι τὴν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

ΚΕΦ. Γ.

ΡΩΜΥΛΟΣ.

1. ῬΩΜΥΛΟΣ, Ῥωμαίων γυναῖκας οὐκ ἐχόντων, ἐκήρυξεν ἀνὰ τὰς γείτονας πόλεις, ὡς ἑορτὴν ἄξει δημοτελῆ Ποσειδῶνος Ἰππείου, καὶ ἀγῶνας ἵππων ἐπὶ ἄθλοις μεγίστοις. Πολλοὶ δὴ συνήλθον ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τὴν θέαν· πᾶν γένος ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων. Ῥωμύλος παράγγελμα ἔδωκεν, ἀπέχεσθαι μὲν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρπάξειν δὲ μόνας παρθένας, καὶ ταύτας οὐκ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον. Οὗτος ὁ γάμος Ῥωμαίοις ἀρχὴ παιδοποιίας ἐγένετο.

2. Ῥωμύλος, τῆς Φιθηναίων πόλεως ἀποσχὼν δέκα πούσδια, κατεστρατοπέδευσε. Νύκτωρ δὲ τοῦ χάρακος ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, τοὺς ἡμίσεις τῶν λόχων εἰς μέτωπον καταστήσας, τοὺς δὲ λοιποὺς ὀρθίους ἐκτάξας, καὶ τοῖς ἡγεμόσιν ἐν ἀπορρήτῳ παραγγείλας ἅ χρῆ πράττειν, αὐτὸς ὀλίγους ἔχων εὐζώνους, πελέκεις φέροντας, τοῖς τείχεσι προσῆλθε, κελεύσας τὴν ἄλλην δύναμιν ἐφεδρεύειν ἐγγύθεν. Ἢδὴ δὲ ὑπαυγαζούσης ἔω, προσέταξε τὰς πύλας ἐκκόπτειν. Τῶν δὲ Φιθηναίων τῇ παραλόγῳ τόλμῃ ταραχθέντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιζάντων, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμπεσόντων ἀσυντάκτως, Ῥωμαῖοι μὲν ὑπεχώρουν· Φιθηναῖοι

δὲ τοὺς κατὰ μέτωπον ὀρῶντες, τοὺς δὲ ὀπισθεν οὐ βλέποντες, τῶν ὀρωμένων καταφρονοῦντες, ἐνέκειντο σφοδρῶς, τούτων οἰόμενοι κρατήσειν. Ἐπεὶ δὲ περαιτέρω προῆλθον, οἱ μὲν ἡγεμόνες τοὺς ὀρθίους λόχους τοῖς κατὰ μέτωπον ὑπέταξαν, καὶ συγκαθίσαι παρήγγειλαν, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων μὴ βλέποιντο. Τούτων δὲ γενομένων, οἱ μὲν κατὰ μέτωπον φυγόντες περιῆλθον τοὺς ὀρθίους λόχους, καὶ ἀντιπρόσωποι τοῖς διώκουσιν ἐγένοντο· οἱ δὲ συγκαθήμενοι διαναζάντες μετὰ βοῆς ἐμβάλλουσι τοῖς πολεμίοις ἀμῆτες κεκμηκόσι. Μετὰ τούτων δὲ συμβάλλουσι καὶ οἱ πεφευγῆναι δοκοῦντες, καὶ Φιδηναίους, ἐς φυγὴν τραπομένους, ἀνελόντες, τῆς πόλεως αὐτῶν ἐκράτησαν.

ΚΕΦ. Δ.

ΝΟΥΜΑΣ.

Ι. ΝΟΥΜᾶΣ, Ῥωμαίους ἐκ πολέμου καὶ φόνου βουλόμενος μεταβαλεῖν ἐς εἰρήνην καὶ νόμους, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως εἰς τέμενος ἱερὸν νυμφῶν, ἐν τούτῳ μόνος διαιτώμενος ἐπὶ συχνὰς ἡμέρας, ἐπανήει, παρὰ τῶν νυμφῶν θεοπρόπια κομίζων, ἃ συνεβούλευεν ἡγεῖσθαι νόμους. Τούτοις ἐπέειποντο Ῥωμαῖοι. Ὅσαι μέχρι νυν ἑορταί, θυσίαι, τελεταί, ἱερουργίαι, ταῦτα πάντα Νουμᾶς, οἷα δὴ νόμους νυμφῶν, κατεσήσατο. Δοκεῖν δὲ ἐμοί, ζηλωτῆς ἐγένετο Μίνω καὶ Λυκούργου· καὶ γὰρ οὗτοι τοὺς νόμους, ὁ μὲν παρὰ Διὸς, ὁ δὲ παρὰ Ἀπόλλωνος μαθόντες, ἢ μαθεῖν φάσκοντες, ἔπειθον αὐτοῖς χρῆσθαι, ὁ μὲν Κρήτας, ὁ δὲ Ἰάκωνα.

ΚΕΦ. Ε.

ΤΥΛΛΟΣ.

Ι. ΤΥΛΛΟΣ ἤρχε Ῥωμαίων, παρατασσομένων Φιδηναίοις. Ῥωμαίους προδόντες Ἄλβανοί, τὸ λαῖον κέρασ λιπόντες, ἐς τὰ

ὄρη παρεχώρουν. Ἴππεύς, διὰ τάχους Τύλλῳ προσδραμῶν, ἤγγειλε τὴν προδοσίαν. Ὁ δὲ ἀνεβόησε μέγισον· « Ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν σαυτοῦ τάξιν φύλαττε· Ἄλβανοὶ δὲ ἀπίασι κυκλωσόμενοι τοὺς πολεμίους, ἐμοῦ προσταξάντος. » Τοῦτ' ἀκούσαντες Ῥωμαῖοι λαμπρὸν ἠλάλαξαν. Οὐ μὴν οὐδὲ Φιδηναίους ἔλαθεν ἡ τῶν ἀλαλαξάντων χαρὰ· σπουδῇ δὲ καὶ τάχει φεύγειν ὤρμησαν, ὑπ' Ἀλβανῶν κυκλωθῆναι φοβηθέντες.

ΚΕΦ. 5.

ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ.

1. ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ, Γαδίους πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν, τὸν νεώτατον τῶν παίδων Σέξσον πληγαῖς αἰκισάμενος αὐτόμολον ἔπεμψεν. Οἱ δὲ, τὸ σῶμα πικρῶς ἠκισμένον ἰδόντες, ἐδέξαντο, πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγειλάμενοι κατὰ τοῦ πατρός· ὧν τὰ πλείεστα δράσας πιστὸς ἦν. Ἐληίζετο Ῥωμαίους, εἰς φυγὴν ἐτρέπετο, αἰχμαλώτους ἐλάμβανε, μάχας ἐνίκα πολλάς· ὥστε οἱ Γάβιοι θαυμάσαστες, αὐτοκράτορα στρατηγὸν αὐτὸν ἀπεφήναντο. Ὁ δὲ, ἄγγελον κρύφα πέμψας, τὸν πατέρα ἤρετο, τί δρᾶν κελεύοι. Ταρκύνιος δὲ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὀμλῶν ἐν κήπῳ, τοὺς ὑψηλοτάτους μήκωνας ἀποκλάσας, ἔφη, πρὸς τὸν ἄγγελον, « Φράζε μου τῷ παιδί ταῦτ' ἀπράττειν. » Ὁ μὲν ἤγγειλεν· ὁ δὲ Σέξσος, ταῖς προέχοντα τῶν Γαβίων διαφθεύρας, οὕτω μηχανησάμενος ἐρημίαν καὶ ἀσθένειαν Γαβίοις, τὴν πόλιν αὐτῶν παρέδωκε Ῥωμαίοις.

ΚΕΦ. 2.

ΚΑΜΙΛΛΟΣ.

1. ΚΑΜΙΛΛΟΣ Φαλερίοις ἐπολέμει. Τῶν Φαλερίων παίδων ὁ διδάσκαλος προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω τείχους, ὡς γυμνασομένους, παρέδωκε Ῥωμαίοις. Κάμιλλος δὲ, ἀσεβῆ τὴν τοῦ διδασκάλου

προδοσίαν ἠγησάμενος, προσέταξεν ὀπίσω τῶ χειρὶ αὐτοῦ περιεχθῆναι, καὶ δεθῆναι, καὶ τοῖς παισὶν ἐπέτρεψεν ἀπάγειν τὸν προδότην ὡς τοὺς πατέρας. Φαλέριοι τὸν μὲν διδάσκαλον αἰκισάμενοι κατέφθειραν· τοῦ δὲ Καμίλλου θαυμάσαντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, σφᾶς αὐτοὺς ἄνευ μάχης παρέδωκαν. Κάμιλλος δὲ τοὺς πολλῶ χρόνῳ ἀλῶναι μὴ δυναμένους, εὐσεβεῖ στρατηγήματι παρεσήσατο.

2. Κελτοὶ, Βρέννου βασιλέως ἠγουμένου, κατὰ κράτος τὴν Ῥώμην ἐλόντες, ἑπτὰ μῆσι κατέσχον. Κάμιλλος, τοὺς ἔξω τῆς πόλεως Ῥωμαίους συναγαγὼν, ἐξήλασε Κελτοὺς, καὶ τὴν πόλιν ἀνέστησε. Πάλιν αὖ Κελτοὶ μετὰ τρία ἔτη καὶ δέκα ἐς τὴν Ῥώμην ἐμβαλεῖν τολμήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο περὶ τὸν Ἀνίωνα ποταμὸν, ἐλάχισον τῆς πόλεως ἀπέχοντα. Κάμιλλος αἰρεθεὶς πέμπτον δικτάτωρ, καὶ τὴν στρατιάν ἀναλαβὼν, πρὸς μὲν τὰς τῶν Κελτῶν μαχαίρας, αἷς καταφέροντες τὰς κεφαλὰς διέκοπτον, ἐκέλευσεν ἀντιχαλκεύσασθαι τὰ κράνη ὀλοσίδηρα, καὶ λεία, ὅπως αἱ μάχαιραι ἀπολισθάνοιεν, ἢ κατεάγοιντο. Τοῖς δὲ θυρεοῖς κύκλῳ περιήρμοσε λεπίδα χαλκὴν, τοῦ ξύλου τὰς πληγὰς μὴ σέγοντος. Τοῦς δὲ στρατιώτας ἐδίδαξε τοῖς ξυστοῖς μακροῖς ἀπὸ χειρὸς χρῆσθαι, καὶ τοῖς ξίφεσι τῶν πολεμίων σφᾶς αὐτοὺς ὑποβάλλοντας ἐκδέχεσθαι τὰς καταφοράς. Ὅ τε γὰρ σίδηρος, τῶν Κελτῶν μαλακὸς ὢν, καὶ πονηρῶς ἐληλασμένος, ἐκάμπτετο ταχέως, αἱ τε μάχαιραι αὐτῶν ἐδιπλοῦντο, καὶ ἦσαν ἄχρηστοι πρὸς τὴν μάχην. Οὕτως γέ τοι καὶ ῥαδίως ἠττηθέντες, οἱ πλείους μὲν αὐτῶν ἔπιπτον, οἱ λοιποὶ δὲ φυγόντες ὤχοντο.

ΚΕΦ. Η.

ΜΟΥΚΙΟΣ.

1. ΤΥΡΡΗΝΟὶ Ῥωμαίοις ἐπολέμουν. Τυρρηνῶν βασιλεὺς ἦν Πορσίνας, Ῥωμαίων ἦρχε Ποπλικόλας, τρίτον ὑπατεύων. Μού-

κιος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, ἄριστος τὰ πολέμια, Πορσίναν βουλόμενος ἀνελεῖν, ἐς τὸ Τυρρῆνικὸν στρατόπεδον ἤλθεν, ἐσθῆτα ἔχων Τυρρῆνίδα, καὶ τῇ φωνῇ Τυρρῆνίζων, καὶ δὴ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν βασιλέα τὸν Πορσίναν οὐκ εἰδὼς ὅς τις ἦν, ὃν ᾤθη μάλιστα τῶν καθεζομένων εὐικέναι βασιλεῖ, καὶ δὴ τοῦτου ἔκτεινε, σπασάμενος τὸ ξίφος. Συλληφθεὶς ὡμολόγησεν ὅς τις ἦν. Πορσίνας μὲν δὴ ἔθυσεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς θεοῖς· Μούκιος δὲ τῆς ἐσχάρας, πῦρ ἐχούσης, ὑπερέσχε τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ τῆς χειρὸς καιομένης, εἰσήκει τῷ Πορσίνα διαλεγόμενος φαιδρῷ καὶ ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ. Ὡς δὲ Πορσίνας τὴν ἀρετὴν ὑπερεθαύμαζε, Μούκιος, « Μηδαμῶς (ἔφη) θαυμάσης· τριακόσιοι Ῥωμαῖοι, τὴν αὐτὴν ἔμοι καρτερίαν ἔχοντες, ἐν τῷ στρατοπέδῳ σου πλανῶνται, παραφυλάσσοντες καιρὸν τῆς σῆς ἀναίρεσσεως. » Πορσίνας, πισεύσας τοῖς λεγομένοις, καὶ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους διελύσατο.

ΚΕΦ. Θ.

ΣΥΛΛΑΣ.

1. ΣΥΛΛΑΣ ἐν τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ, τῶν στρατιωτῶν στρατηγικὸν ἀνδρα καὶ πρεσβύτην, Ἀλβῖνον, λίθοις καὶ ξύλοις διαχρησαμένων, οὐκ ἐπέξηλθεν· ἀλλὰ παρεῖθε τοὺς ἀποκτείναντας, φάσκων ποιεῖν αὐτοὺς ἐν τούτῳ προθυμοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, ὡς ὀφείλοντας ὑπὲρ ἀμαρτήματος μεγάλου, διὰ μεγάλης ἀνδραγαθίας ἀπολογήσασθαι. Τοιγάρτοι καὶ ἐν ταῖς μάχαις πολλῶ γενναιότερον ἠγωνίσαντο· ὥστε καὶ λήθην ἐμποῦῃσαι τῆς εἰς τὸν Ἀλβῖνον παρανομίας.

2. Σύλλας Ἀρχελάῳ τῷ Μιθριδάτου στρατηγῷ περὶ Ὀρχομενὸν παρετάσσετο. Ὀρῶν δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἠττωμένους καὶ φεύγοντας, αὐτὸς ἀποπηδήσας τοῦ ἵππου, καὶ σημεῖον ἀρπάσας, ὠθεῖτο διὰ τῶν φευγόντων ἐς τοὺς πολεμίους, βοῶν, « Ἐμοί

μὲν ἐνταῦθα καλόν, ὡς Ῥωμαῖοι, τελευτᾶν· ὑμεῖς δὲ τοῖς πυνθα-
νομένοις, Ποῦ προδεδώκατε Σύλλαν, μεμνησθαι φράζειν, Ἐν
Ὀρχομενῶ. » Τοῦτον τὸν λόγον Ῥωμαῖοι καταιδεσθέντες, ἀνέσρε-
ψαν· καὶ προθύμως ἐμβαλόντες ἐτρέψαντο τοὺς πολεμίους.

ΚΕΦ. Ι.

ΜΑΡΙΟΣ.

1. ΜΑΡΙΟΣ, Κιμβρίων καὶ Τευτόνων ἐς τὴν Ἰταλίαν ἐμβα-
λόντων, ἀγρίων ἀνθρώπων, μεγάλων, τὰς ὄψεις ἀλλοκότων,
θηριώδη τὴν φωνὴν ἔχόντων, ἐπὶ πλείστον ὅσον οὐ συνέβαλεν εἰς
μάχην, ἀλλὰ ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας τοῦ χάρακος ἐμβαλλεῖν
προσιόντας· καὶ πόρρωθεν ἰσαμένους, ὀρῶντας τοὺς πολεμίους,
εἶδιζε τῆς μορφῆς αὐτῶν ἀνέχεσθαι, καὶ τὴν φωνὴν ὑπομένειν,
καὶ τὴν ὄψιν χειροῦδη ποιεῖσθαι. Οὕτως ἄρα οἱ στρατιῶται, τὸ
θάμβος τῶν βαρβάρων ἐκλύσαντες, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ
τὸν Μάριον αὐτοὶ παρεκάλουν ἐξάγειν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν μάχην.
Καὶ δὴ συμβαλόντες δέκα μυριάσι τῶν πολεμίων, τοὺς μὲν ἐκ-
τειναν, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον.

2. Μάριος, Τεύτοσι καὶ Κιμβρίοις μελλῶν συμβαλλεῖν ἐν
ὑπωρείαις ἀνωμάλοις, Μάρκελλον διὰ νυκτὸς ἐκέλευσε, τρισχι-
λίουσ ὀπλίταις ἄγοντα, δι' ἀβάτων ὀρῶν περιελθόντα, κατὰ νώτου
τῶν πολεμίων γενέσθαι. Ἐπεὶ δὲ συνέβαλε, παράγγελμα τοῖς
στρατιώταις ἔδωκεν, ἐκ τῶν ἀνωμάλων ἡρέμα ὑποβαίνειν ἐς τὸ
πεδίον· ὅπως οἱ πολέμοι, φεύγειν αὐτοὺς οἰόμενοι, διώκειν ἐγχει-
ροῖεν, καὶ οὕτως ἐς τὸ ὄμαλόν κατέλθοιεν. Ὡς δὲ κατῆλθον,
κατὰ προσώπου μὲν οἱ περὶ τὸν Μάριον, κατὰ νώτου δὲ οἱ περὶ
τὸν Μάρκελλον, συρρήξαντες κατέκοψαν τοὺς πολεμίους, καὶ
νίκην λαμπροτάτην ἐνίκησαν.

3. Μάριος, Κιμβρίοις συμβαλὼν ἀπὸ χειμερίων τόπων ὀρ-
μωμένοις, ἠπίστατο κρύος μὲν καὶ χιόνα φέρειν δυναμένους,

καῦμα δὲ καὶ ἥλιον οὐδαμῶς. Ἦν μὲν δὴ μὴν Αὐγούστου. Μάριος δὲ κατὰ νότου τῶν στρατιωτῶν προκατελάβετο τῆς μάχης τὸν τόπον. Οἱ βάρβαροι δὲ ἐπιστραφέντες, κατὰ προσώπου τὸν ἥλιον ἔχοντες, ἀντιλάμπουσιν τὴν αὐγὴν οὐ φέροντες, ὑπὸ τοῦ θαλάσσης ἰδρῶτα πολὺν μετὰ ἄσθματος ἀφιέντες, τοὺς μὲν θυρεοὺς προεβάλλοντο πρὸ τῶν προσώπων, τὴν ἀκμὴν τοῦ ἡλίου μὴ φέροντες· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν γυμνούμενα τιτρώσκοντες οἱ Ῥωμαῖοι κατέκοψαν. Πίπτουσι τῶν βαρβάρων δωδεκάκις μύριοι· ἀλίσκονται ζῶντες ἑξάκις μύριοι.

ΚΕΦ. ΙΑ.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

Ι. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Συρακούσας πολιορκῶν, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀρχιμήδου μηχανημάτων ἡσώμενος, προσβάλλει μὲν οὐκ ἔτι τοῖς τείχεσιν ἐθάρσει χρόνῳ δὲ τὴν πολιορκίαν ἐπέτρεψε. Καὶ δὴ μετὰ πολὺν Δάμιππον Σπαρτιάτην, Συρακουσῶν ἐκπλέοντα, ἐλὼν αἰχμάλωτον, ἔμαθε παρὰ τούτου, πύργον εἶναι τοῦ τείχους φυλασσόμενον ἀμελῶς, δυνάμενον δέξασθαι ἄνδρας συχνούς, τοῦ τείχους ἐπιβατοῦ ὄντος. Πρὸς δὴ τὸ ὕψος αὐτοῦ συμμέτρους κλίμακας κατασκευάσας Μάρκελλος, Συρακουσίῳν ἑορτὴν ἀγόντων Ἀρτέμιδι, καὶ περὶ μέθην καὶ παιδιὰν ἔχόντων, τὸν τε πύργον κατέσχε, καὶ κύκλῳ τὸ τεῖχος ὅπλων ἐπλήρωσε, καὶ πρὸ τῆς ἕω τὰ ἑξάπυλα διακόψας, κατέσχε τὴν πόλιν. Οἱ μὲν στρατιῶται, γενναίως ἀγωνισάμενοι, τῆς πόλεως ἀρπαγὴν ἤτήσαντο· οὐ μὴν ἔδωκε Μάρκελλος, ὅτι μὴ ἀπὸ μόνων ἀνδραπόδων καὶ χρημάτων ὠφελεῖσθαι τῶν δὲ ἱερῶν, καὶ τῶν ἐλευθέρων σωμάτων, ἀπέχεσθαι προσέταξεν.

ΚΕΦ. ΙΒ.

ΚΕΦ. ΙΒ.

ΑΤΙΛΙΟΣ.

1. ΑΤΙΛΙΟΣ, ἀλούς ὑπὸ Καρχηδονίων, ὤμοσεν αὐτοῖς, ἦν ἀφεθῆ, πείσαι ἂν τὴν σύγκλητον διαλύσασθαι τὸν πόλεμον· μὴ πείσας δὲ ὡς αὐτοὺς ἀνασρέψαι. Ἀφικόμενος ἐς Ῥώμην, τού-
ναυτίον ἔπεισε τὴν σύγκλητον· τότε δὴ καὶ μᾶλλον, ὡς Καρχη-
δόνιοι ἀπαγορεύουσι, καὶ τὰ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἀπόρρητα,
καὶ ὃν τρόπον εἶησαν ἀλώσιμοι προηγόρευσε. Τῆς δὲ συγκλήτου
παρακαλούσης αὐτὸν μένειν, καὶ τὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις ὄρκον
ἀνώμοτον ἡγεῖσθαι, περιπλεκομένων τέκνων, γυναικὸς, φίλων,
συγγενῶν, οὐχ ὑπέμεινε παραδῆναι τὸν ὄρκον. Πλεύσας δὲ ὡς
τοὺς Καρχηδονίους, ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, τό, τε αὐτοῦ στρα-
τήγημα, καὶ τὴν Ῥωμαίων γνώμην. Οἱ δὲ, καθεύξαντες αὐ-
τὸν ἐς γαλεάγραν, αἰκίσαντές τε χρόνῳ μακρῷ, καὶ βασανί-
σαντες, ἔκτειναν.

ΚΕΦ. ΙΓ.

ΓΑΙΟΣ.

1. ΓΑΪΟΣ παράγγελμα ἔδωκε τοῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μένειν
ἐπὶ τῶν ὀπλων. Ἐπεὶ δὲ ὦρα Θέρους υἱὸς αὐτοῦ τὸν ἵππον δι-
ψῶντα ἤγαγεν ἐπὶ ποταμὸν παραρρέοντα, προσέταξεν ἀφελεῖν
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ὡς οὐ πεισθέντος τῷ παραγγέλματι. Τού-
τω τῷ ἔργῳ τοὺς στρατιώτας ἐδίδαξε μηδέποτε παρακοῦσαι
παραγγέλματος.

ΚΕΦ. ΙΔ.

ΦΑΒΙΟΣ.

1. ΦΑΒΙΟΣ, ἐν τῷ πρὸς Ἀννίβαν πολέμῳ μὴ παρατασσό-
μενος, κακῶς ἤκουεν ἐν τῇ συγκλήτῳ. Τοῦ δὲ υἱοῦ παρα-

καλοῦντος ἀποτρίψασθαι τὴν ἀδοξίαν, ἐπέδειξεν αὐτῷ μέρος ἕκαστον τῆς φάλαγγος. Ἐνίων δὲ οὐκ ἐρρώμένως ἔχόντων, « Ὁρᾶς, (ἔφη) ὡς οὐ καλὸν συμβαλόντας ἀποκυβεῦσαι περὶ τῶν ὄλων· πολλάκις γὰρ ὅλη μὲν ἢ φάλαγξ οὐκ εἴληφεν ἀγῶνος πείραν· κατὰ μέρος δὲ τὸν ἔμπειρον οὐκ ἔλαθεν ἠττάσθαι δυναμένη. Τοιγάρτοι συμβουλεύω μὴ συμβαλεῖν, ἀλλ' ἔπεσθαι, τὰς ὑπωρείας κατέχοντα, καὶ τὰς πόλεις ἀφιστάτα. » Ταῦτα λέγων καὶ πράττων, ἐν μὲν τῷ παραυτίκῳ ἐνομίσθη δειλός. Ὑστερον δὲ, ἄλλων πολλὰς δυνάμεις ἀπολλύκτων, πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι κατέφυγον ἐπὶ Φάβιον, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ στρατηγίαν· ὥστε καὶ δικτάτωρ ἀπεδείχθη, καὶ Μάξιμος ἀνηγορεύθη· τοῦτο δ' ἂν εἴη Μέγιτος.

2. Φάβιος ἐπεκλήθη Μέγιτος, Σκηπίων Μέγας· ἐξηλοτύπει τῆς δόξης ὁ Σκηπίων τὸν Φάβιον. Ὡστε καὶ ἤρετο· « Τί δὴ ποτε, σὺ μὲν διατηρήσας μόνον τὰ στρατόπεδα κληῖξῃ Μέγιτος, ἐγὼ δὲ, Μέγας, ὁ συμβαλὼν κατὰ σόμα καὶ νικήσας Ἀννίβαν; » Φάβιος ἔφη, « Ἄλλ', εἰ μὴ ἐγὼ σοι διεφύλαξα τοὺς στρατιώτας, οὐκ ἂν ἔσχες μεθ' ὧν μαχόμενος νικήσεις. »

3. Φάβιος εἴλε τὴν Ταραντίνων πόλιν, Ἀννίβου συμμαχοῦντος αὐτοῖς, δόλῳ καὶ τέχνῃ. Στρατιώτης Ταραντίνος ἦν παρὰ Φαβίῳ. Τούτου τῆς ἀδελφῆς, καλῆς αὔσης, ἐν Τάραντι ἀνὴρ Βρέττιος ἦρα, ὑπὸ Ἀννίβου τὰ τεῖχη φυλάττειν πεπιστευμένος. Τοῦτο μαθὼν Φάβιος, τὸν Ταραντίνου στρατιώτην ἐσέπεμψε πρὸς τὴν ἀδελφὴν. Ὁ δὲ, δι' αὐτῆς τὸν Βρέττιον φίλον ποιησάμενος, ἔπεισε τὰ Ῥωμαίων φρονεῖν· ὥστε καὶ συνθέμενος ὁ Βρέττιος ἔδειξε, καθ' ὃ μέρος χρὴ προσβαλεῖν τοῖς τείχεσι. Φάβιος, κλίμακας προσθεῖς, ἐπαναβάς, κατὰ κράτος αἰρεῖ τὴν πόλιν. Ἐπὶ τούτῳ μάλιστα πάντων ἐθαυμάσθη, στρατηγήματι κρατήσας Ἀννίβου, τοῦ τέχναις καὶ δόλοις τὰ πλείεστα νικῶντος.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

ΚΟΙΝΤΟΣ

1. Κοίντος Φάβιος, τὸν υἱὸν αἶρε.θῆναι στρατηγὸν βουλό-
μενος, αὐτὸς ἤδη γεγηρακῶς, ἐδεῖτο Ῥωμαίων μηθαμῶς αὐτῷ
δοῦναι τὴν ἀρχήν, ἵνα μὴ ἀναγκάζοιτο συναποδημεῖν ἐπὶ τὸν
πόλεμον ἐπὶ γῆρα μακρῷ. Οἱ δὲ, νομίσαντες ἄμεινον ἔξειν τὰ τῆς
πόλεως, τούτου παρόντος, ἐψηφίσαντο τὸν νεανίσκον ἄρχοντα.
Ὁ δὲ Φάβιος οὐ συναπεδήμησεν ἵνα μὴ παρέλθῃ τὸν υἱὸν τὴν
δόξαν τῆς ἀρχῆς.

Κ Ε Φ. Ι Σ.

Σ Κ Η Π Ι Ω Ν.

1. ΣΚΗΠΙΩΝ ἐν Ἰδηρία, μαθὼν ὡς τὸ τῶν πολεμίων στρα-
τόπεδον ἄσιτον ἀφίκοιτο ἐς τὴν μάχην, ἐμήκυνεν ἐξάγων, καὶ
παρατάττων τὴν αὐτοῦ φάλαγγα. Ἀμφὶ δὲ ὥραν ἐβδόμην πιεζο-
μένοις ἤδη λιμῷ καὶ δίψει συμβαλὼν ῥαδίως ἐκράτησεν.

2. Σκηπίων τοῦ στρατοπέδου τὰς πόρνας ἐξήλασε, κελεύσας
ἐς πόλιν ἀπιέναι πανηγυρίζουσαν. Προσέταξε δὲ ἀποπέμψασθαι
καὶ κλίνας, τραπέζας, ἐκίπωματα, καὶ σκεύη πάντα, πλὴν χύτρας,
καὶ ὀβελίσκου, καὶ ποτηρίου· ἀργυροῦν δὲ ἔκπωμα μὴ ἔχειν,
πλέον δικοτύλου. Καὶ λούεσθαι μηδένα, τῶν δὲ ἀλειφομένῳ ἕκα-
σον τρίβειν ἑαυτὸν· τὰ γὰρ ὑποζύγια δεῖσθαι τῶν τριβόντων.
Ἄριστῶν δὲ ὀρθοῦς, ἄπυρον ὄψον· δειπνοῦντας δὲ προσφέρεσθαι
καὶ κρέας ὀπτὸν, ἢ ἐφθόν. Ἰματίῳ δὲ χρῆσθαι σισύρα Γαλατικῇ.
Καὶ πρῶτος ἐνεπορπήσατο σισύρα μελαιναν. Τοὺς δὲ στρατη-
γοὺς, ἐπὶ σιβάδος ἀνακειμένους [περιμῶν] ἐωρᾶτο, φάσκων
πενθεῖν τὴν τοῦ στρατεύματος ἀσωτίαν καὶ μαλακίαν.

3. Σκηπίων, στρατιώτην ἰδὼν χάρακα κομίζοντα, «Θλί-
βεσθαί μοι δοκεῖς (εἶπεν) ὦ συστρατιῶτα.» Τοῦ δὲ, Καὶ πάνυ,

φήσαντος «Εικότως (ἔφη)· ἐν γὰρ τῷ ξύλῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχεις, οὐκ ἐν τῇ μαχαίρᾳ».

4. Σκηπίων, στρατιώτην ἰδὼν μέγα φρονοῦντα ἐπὶ Συρεῶ κεκοσμημένῳ, «Αἰσχροὺν (ἔφη) Ῥωμαῖον ἄνδρα τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μᾶλλον, ἢ τῇ δεξιᾷ, πιστεύειν».

5. Σκηπίων, ὑπὸ τοῦ δήμου θορυβούμενος, «Ἐμὲ (ἔφη) οὐδὲ στρατιωτῶν ἐνόπλων ἀλαλαγμὸς ἐξέπληξεν, οὔτι γε συγκλύδων ἀνθρώπων θόρυβος, ὧν οἶδα τὴν Ἰταλίαν μητριάν, οὐ μητέρα.» Τούτῳ τῷ λόγῳ συνεσάλησαν, καὶ τοῦ θορυβεῖν ἐπαύσαντο.

6. Σκηπίων, θορυάλωτον λαδῶν ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν Φοίνισσαν, ὡς οἱ φυγαγωγοὶ παρθένον ἤγαγον κάλλους ὑπερφυῶς ἔχουσαν, τὸν πατέρα αὐτῆς ἀναζητήσας, ἐχαρίσατο αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Τοῦ δὲ, δῶρα προσκομίσαντος, ὁ δὲ καὶ ταῦτα συνεχαρίσατο, προῖκα φήσας ἐπιδιδόναι τῇ κόρῃ. Ὅσαι δὲ *καὶ* ἄλλαι γυναῖκες τῶν εὖ γεγονότων, ἢ θυγατέρες, ἢ παῖδες, ὥραν ἔχοντες, ἐάλωσαν, τούτοις ἐπέσθησε δύο Ῥωμαίων σωφρονεσάτους ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, οἱ θεραπευτῆρες [ἦσαν], καὶ χορηγίαν ἔνεμον τοῖς αἰχμαλώτοις κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Σκηπίωνος ἢ σωφροσύνη πολλὰς πόλεις Ἰβηρικὰς Ῥωμαίοις φίλας καὶ συμμάχους ἐκούσας ἐποίησεν.

7. Σκηπίων, Σύφακα τὸν Μασσαισιλίων βασιλέα σύμμαχον ποιησάμενος, διέβαλεν ἐς Σικελίαν. Ἀσδρούβας θυγατέρα παρθένον ἔχων, θαυμαστὴν τὸ κάλλος, ἐκδώσειν ὑπέσχετο τῷ Σύφακι, τῆς Ῥωμαίων συμμαχίας ἀποσάντι. Ὁ δὲ, γήμας τὴν κόρην, προσέθετο Καρχηδονίοις, καὶ παραχρῆμα ἐπέσειλε Σκηπίωνι, ἀπαγορεύων ἐπιβῆναι Λιβύης. Σκηπίων, εἰδὼς Ῥωμαίους ἐπὶ τῇ Σύφακος συμμαχίᾳ μέγα φρονοῦντας, εἰ δὲ μάθοιεν προσεδειμένον τοῖς πολεμίοις, οὐκ ἂν τολμήσουσας εἰς Λιβύην διαβαίνειν, ἐκκλησίαν αὐτῶν συναγαγὼν, ἐς τὸ νουντίον μετεποίησε

τὰ γράμματα τοῦ Σύφακος, ὡς καλοῦντος τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν Λιδίην, καὶ ὡς θαυμάζοντος ὅτι καὶ νῦν βραδύνουεν, καὶ ὡς δέον μὴ ἐκλύειν αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν τῆς συμμαχίας. Ταῦτα εἰπὼν, ὄρμην καὶ θάρσος τοῖς Ῥωμαῖοις ἐνεποίησεν. Οἱ δὲ εὐθὺς ἡμέραν ἤτησαν, καθ' ἣν διαπλεῦσαι προσήκοι.

8. Σκηπίων, κατασκόπους Καρχηδονίων τρεῖς συλληφθέντας, νόμου Ῥωμαίων κελεύοντος πολεμίων κατασκόπους ἀναιρεῖσθαι, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε· προσέταξε δὲ αὐτοῖς περιελθεῖν τὴν στρατιὰν ἅπασαν. Οἱ δὲ, ἰδόντες Ῥωμαίους, τοὺς μὲν βάλλοντας, τοὺς δὲ ἀκοντίζοντας, τοὺς δὲ πηδῶντας, τοὺς δὲ ὄπλα ἐπισκευάζοντας, τοὺς δὲ ξίφη ἀκονῶντας, πάλιν ἤχθησαν ἐπὶ τὸν Σκηπίωνα. Ὁ δὲ, δοὺς ἄριστον αὐτοῖς, « Ἀπαγγεῖλατε (εἶπεν) ἅ τεθέασθε πρὸς τὸν πέμψαντα ὑμᾶς. » Οἱ δὲ, ἐπανελθόντες, τῷ τε Ἀννίβᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις Καρχηδονίοις ταῦτα ἀπαγγεῖλαντες, ἐξέπληξαν αὐτούς, καὶ τῇ Ῥωμαίων παρασκευῇ, καὶ τῇ Σκηπίωνος μεγαλοψυχίᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ.

1. Πόρκιος Κάτων ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἰβήρων. Ἐκ δὲ τῶν πόλεων ἀπασῶν ἦκον πρεσβευταί, σφᾶς αὐτοὺς ἐγχειρίζοντες αὐτῷ τε καὶ Ῥωμαίοις. Ὁ δὲ προσέταξεν αὐταῖς ἀγαγεῖν ὄμηρα ἐπὶ ὥραν ὠρισμένην. Ἐπεὶ δὲ ἤγαγον, ἐκάστης πόλεως δυσὶν ἀνδράσι μίαν ἐπιστολὴν ἔδωκε, κελεύσας ἅπαντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπανελθόντας τοῖς πολίταις ἀναγνῶναι. Ἐπεὶ δὲ ἐπανήλθον, ἀνέγνωσαν τὰ γεγραμμένα « Κατασκάψατε τὰ τεῖχη σήμερον. » Ἐκάστη τοίνυν πόλις, καιρὸν οὐκ ἔχουσα πρὸς τὰς πλησίον πόλεις διαπέμψασθαι, φοβούμενοι δὲ ἕκαστοι μὴ τῶν ἄλλων ὑπακουσάντων, αὐτοὶ μόνοι μὴ πεισθέντες ἐξανδραποδισθῶσιν, οὕτως ὁμοῦ πάντες Ἰβηρες τὰ τεῖχη κατέσκαψαν ἡμέρα μιᾶ.

Κ Ε Φ. Ι Η.

Φ Α Υ Ν Ο Σ.

Ι ΦΑΪΝΟΣ, Διομήδους ἐν Ἰταλίᾳ τελευτήσαντος, ἐπιταφίον ἀγῶνα ποιῶν, πρώτη μὲν ἡμέρα τῶν Ἑλλήνων ὀπλισμένων πομπὴν ἔπεμψε· δευτέρα δὲ τῶν βαρβάρων. Καὶ δὴ συνέταξε τοῖς βαρβάροις χρήσασθαι παρὰ τῶν Ἑλλήνων τὰ ὄπλα. Οἱ δὲ, χρήσαντες, ὑπὸ τῶν βαρβάρων τοῖς ἰδίοις ὄπλοις ἀπώλοντο.

Κ Ε Φ. Ι Θ.

Τ Ι Τ Ο Σ.

Ι. ΤΙΤΟΝ αἰχμάλωτον λαβὼν Κλεώνυμος, λύτρα ἐπράττετο δύο πόλεις Ἐπίδαμνον, καὶ Ἀπολλωνίαν. Ὁ τοῦ Τίτου πατὴρ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ σώζειν αὐτὸν ἐκέλευσε. Τίτος, εἰδῶλον αὐτοῦ κατασκευάσας καθεύδοντας, ἐν τῷ οἴκῳ καθῆκε. Καὶ αὐτὸς μὲν, ἐπιθὰς ἀκατίου, λαθῶν ἔφυγεν· οἱ δὲ φύλακες τὸ εἰδῶλον ἐφύλαττον.

Κ Ε Φ. Κ.

Γ Α Ι Ο Σ.

Ι. ΓΑΪΟΣ, περὶ τὴν Τυνδαρίδα Καρχηδονίων ἐφορμούντων ὀγδοήκοντα ναυσίν, αὐτὸς ἔχων διακοσίας τριήρεις, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, οὐκ ἀντανήγοντο, τῶν ἑκατὸν τοὺς ἰσοῦς καταθέμενος, τῶν λοιπῶν ἐκπετάσας τὰ ἰσία, καὶ διὰ τούτων ἀποκρυπτόμενος τὰς ἄλλας, κάλοις ἐξηρτημένας, ἀπέπλευσεν. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, νομίσαντες ἴσας εἶναι τὰς ναῦς τῷ πλήθει τῶν φαινομένων ἰσίων, θάρρησαντες πρὸς τὸν κίνδυνον ὤρμησαν. Γαῖος, πολλὰς πρὸς ὀλίγας ἀγωνισάμενος, ῥαδίως ἐνίκησεν.

Κ Ε Φ. Κ Α.

ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ.

Ι. ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ φρούραρχος, Ἐνναίων ἀποσάντων τῆς Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν ἀπαιτούντων, « Ἐάν ὁ δῆμος ἅπας (ἔφη), αὐρίον εἰς ἐκκλησίαν συνελθὼν, τοῦτο ψηφίσηται, πεισθήσομαι τῷ ψηφίσματι. » Οἱ μὲν τῆς ὑσεραίας ἐς τὸ θέατρον συνελέγησαν. Ὁ δὲ νύκτωρ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν πολλοὺς στρατιώτας ἐφεδρεύειν ἔταξεν ὑπερδεξίους· ἄλλους δὲ περισῆναι τὸ θέατρον, καὶ τὰς διόδους, παραφυλάττοντας τὸ σημανθησόμενον. Οἱ μὲν Ἐνναῖοι συνελθόντες τὴν ἀπόσασιν ἐψηφίζοντο. Τοῦ δὲ φρουράρχου σημήναντος, οἱ στρατιῶται, οἱ μὲν ἄνωθεν ἀφιέντες τὰ βέλη, οἱ δὲ κατὰ τὰς διόδους προσπεσόντες, καὶ σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, τὸν δῆμον κατέκοψαν, ὥστε σωρηδὸν ἐπ' ἀλλήλοις ἐπιπτον ἅπαντες, πλὴν ὀλίγων, ὅσοι κατὰ τῶν τειχῶν αὐτοὺς καθῆκαν, ἢ δι' ὑπονόμου ἔλαθον ἐκπεσόντες.

Κ Ε Φ. Κ Β.

ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ.

Ι. ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ ἐν Ἰβηρίᾳ νεβρόν ἐλάφου λευκῆς, παρὰ κυνηγῶν δῶρον λαβὼν, ἔθρεψε, καὶ τιθασσὸν ἐποίησεν· ὥστε προϊόντι μὲν εἶπετο, ἐπὶ τὸ βῆμα δὲ ἀναβαίνοντι συνανέβαινεν, καὶ δικάζοντι τὸ σόμα προσέφερεν. Ἐπεισε δὴ τοὺς βαρβάρους, ὡς ἄρα τὸ ζῶον ἱερὸν Ἀρτέμιδος [εἶη], καὶ ἡ θεὸς δι' αὐτοῦ προλέγοι πάντα αὐτῷ τὰ μέλλοντα, καὶ σύμμαχος ἐν τοῖς πολέμοις γίγνοιτο. Ὅσα γε μὴν ὑπὸ κατασκόπων ἀπόρρητα ἠγγέλλετο ἀποκρυπτόμενος, αὐτὸς προέλεγεν, ὡς διὰ τῆς νεβροῦ μανθάνων παρὰ τῆς θεοῦ πολεμίων ἐφόδους, ἐνέδρας, αἰφνιδίους καταδρομάς· τούτων ἔφασκεν ἄγγελον ἔχειν τὴν νεβρόν. Ὅσαι δὲ

νίκαι πολέμων ἠλπίζοντο, καὶ ταῦτα διὰ τῆς νεβροῦ μανθάνειν παρὰ τῆς Θεοῦ φάσκων, ἐξέπλησσε τοὺς βαρβάρους· καὶ προσεκυνεῖτο, καὶ πάντες αὐτῷ προσέφευγον ὡς δαιμονιωτέραν ἰσχὺν ἔχοντι.

Κ Ε Φ . Κ Γ .

Κ Α Ι Σ Α Ρ .

1. ΚΑΪΣΑΡ, ὡς Νικομήθῃ πλέων, περὶ Μαλέαν ὑπὸ λησῶν ἦλω Κιλικίων. Οἱ μὲν ἤτησαν λύτρα μεγάλα· ὁ δὲ τὰ διπλάσια ἐπηγγείλατο. Κατέσχον ἐς Μίλητον, καὶ τειχῶν ἔξω προσωρμίσαντο. Καῖσαρ Ἐπικράτη, Μιλήσιον οἰκέτην, πέμπει πρὸς Μιλησίους, παρακαλῶν χρήματα ἐπιδανεῖσαι· οἱ δὲ παραχρῆμα ἔπεμψαν. Ἐπικράτης, ἐντολὴν εἶχε παρὰ Καίσαρος μετὰ τῶν χρημάτων παρασκευὴν εὐωχίας μεγάλης κομίζειν, καὶ ὑδρίαν πλήρη ξιφῶν, καὶ οἶνον μανδραγόρα κεκερασμένον. Καῖσαρ διπλά τὰ λύτρα τοῖς λησαῖς ἀπαριθμήσας, προὔθηκεν αὐτοῖς τὴν εὐωχίαν. Οἱ δὲ, ὑπερχαίροντες τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὥρμησαν ἀνέδην εὐωχεῖσθαι· καὶ τὸν οἶνον πεφαρμακωμένον πίνοντες ἀπεκοιμήθησαν. Καῖσαρ, καθεύδοντας ἀναιρεθῆναι κελεύσας, παραυτίκα τοῖς Μιλησίοις ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

2. Καῖσαρ ἐν Γαλατία προσήει ταῖς Ἄλπεσιν. Ἠγγέλθη στρατόπεδον τῶν ὀρείων βαρβάρων τὰς παρόδους φυλάττειν. Ὁ δὲ τὴν φύσιν τῶν Ἄλπεων παρεφύλαξε. Τοῦ ὄρους κάτω ποταμοὶ πολλοὶ διαρρέουσι, καὶ πολλὰ ἔλη βαθύνεται. Ἀπὸ τούτων ὀμίχλη ἐξαίρεται πολλή, ἅμα αὐγὴ ἀρχομένης ἔω. Κατὰ τήνδε τὴν ὥραν Καῖσαρ, μέρος ἡμισυ τῆς στρατιᾶς ἀγαγὼν, κύκλω τὸ ὄρος περιήρχετο. Οἱ μὲν δὴ βάρβαροι, τῆς ὀμίχλης ἐπισκοτούσης, οὐδὲν ὀρῶντες, ἡσύχαζον. Ὁ δὲ, ὑπὲρ κορυφῆς τῶν πολεμίων γενόμενος, ἠλάλαξεν. Οἱ δὲ ἡμίσεις κάτωθεν ἀντηλάλαξαν, καὶ τὰ ὄρη, πανταχόθεν συναπηγήσαντα, ἀμήχανον δεῖμα

ἐνέβαλε τοῖς βαρβάροις. Οἱ μὲν αὐτίκα φεύγοντες ὤχοντο. Καῖσαρ [δ'] ἀμαχεῖ τὰς Ἄλπεις ὑπερέβαλεν.

3. Καῖσαρ Ἐλουηττίοις ἐπολέμει. Οὗτοι μοῖρα Γαλατῶν· καὶ Ῥωμαίοις ἐπήεσαν τριάκοντα μυριάδες, ὧν εἴκοσι τὸ μάχιμον ἦσαν. Καῖσαρ αἰεὶ μίαν ἡμέραν ὑπανεχώρει· οἱ βάροβαροι ταύτη καὶ πλέον θάρρουντες ἐδίωκον. Ἐπεὶ δὲ ποταμὸν Ῥοδανὸν διαβαίνειν ἔμελλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ὁ Καῖσαρ ἐστρατοπεδεύσατο. Τῶν δὲ βαρβάρων τραχὺν ποταμὸν σὺν πόνῳ πολλῷ διαβάντων, οὐ πάντων, ἀλλὰ τρισμυρίων, τῆς ὑσπεραίας τῶν λοιπῶν διαβαίνειν μελλόντων· οἱ μὲν διαβάντες παρὰ ταῖς ὄχθαις ἀνεπάυοντο κερμηκότες· Καῖσαρ δὲ νύκτωρ ἐπιφανεῖς κατέκοψε πάντας, ἀναχωρῆσαι διὰ τὸν ποταμὸν οὐκ ἔχοντας.

4. Καῖσαρ, Γερμανῶν ἐπιόντων, οὐ θάρρῶν συνάψαι μάχην, ὁπότε ἔγνω τοὺς παρ' αὐτοῖς μάντις προειρηκότας πρὸ νέας σελήνης ἀπέχεσθαι μάχης, τότε τὴν αὐτοῦ στρατιάν ἐπήγαγεν, ὡς ἀθυμότερον διὰ τὴν μαντείαν μαχουμένοις. Καὶ δὴ ἀρίστῳ καιρῷ χρησάμενος, λαμπρῶς Γερμανοὺς ἐνίκησεν.

5. Καῖσαρ ἐν Βρεττανίᾳ ποταμὸν μέγαν ἐπεχειρεῖ περαιουῖσθαι. Βασιλεὺς Βρεττανῶν, Κασόλαυνος, ἀνεῖργε μετὰ πολλῶν ἵππέων, καὶ ἄρμάτων. Καίσαρι μέγιστος ἐλέφας εἶπετο, ζῶον Βρεττανοῖς οὐχ ἑωραμένον. Τοῦτον σιδηραῖς φολίσιν ὀχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτοῦ μέγαν ὑψώσας, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ἐπισήσας, ἐκέλευσεν ἐς τὸ ρεῦμα ἐμβαίνειν. Βρεττανοὶ δὲ ἐξεπλάγησαν, ἀόρατον καὶ ὑπερφυῆς θηρίον ἰδόντες. Περὶ γὰρ τῶν ἵππων τί χρὴ καὶ γράφειν; ὅπου καὶ παρ' Ἕλλησιν, ἦν καὶ γυμνὸν ἐλέφαντα ἴδωσιν, ἵπποι φεύγουσι. Πυργοφόρον δὲ καὶ ὠπλισμένον, βέλη καὶ σφενδόνας ἐξαφιέντα, οὐδὲ ἰδεῖν τὴν ὄψιν ὑπέμειναν. Βρεττανοὶ μὲν δὴ αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν ἔφευγον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διέβησαν, ἐνὶ ζῶῳ τοὺς πολεμίους φοβήσαντες.

6. Καῖσαρ, πυθόμενος Κικέρωνα ὑπὸ Γαλατῶν πολιορκούμενον ἀπαγορεύειν, ἔπεμψε στρατιώτην ἀκοντίσαι κελύσας ἐπιβολὴν, προσδήσαντα τῇ λόγχῃ, νύκτωρ *βαλεῖν* ὑπὲρ τὸ τεῖχος· Ὁ μὲν ἠκόντισεν· οἱ δὲ τειχοφύλακες εὐρόντες ἐκόμισαν Κικέρωνι. Ἀνέγνω δὲ, « Καῖσαρ Κικέρωνι θάρρειν. Προσδέχου βοήθειαν. » Μετ' ὀλίγον ἐφάνη καπνὸς καὶ κονιορτὸς, Καῖσαρος τὴν χώραν πορθοῦντος· ὥστε αὐτίκα τὴν πολιορκίαν διακόψας, οὐ μόνον ἀνεσώσατο Κικέρωνα, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολιορκοῦντας ἐτίσατο.

7. Καῖσαρ, ἑπτακισχιλίους ἔχων, ἐπολέμει Γαλάταις. Ἐμποιῆσαι δόξαν βουλόμενος ὡς καὶ τῶν ὄντων ὀλιγωτέρους ἔχει, τὸν μὲν χάρακα σενώτατον ἐκέλευσε τειχίζειν· αὐτὸς δὲ, χωρίου ὑπερδέξιον δασὺ καταλαβόμενος, ἐν τούτῳ μετὰ τῶν πλείονων στρατιωτῶν ἐκέκρυπτο. Προῆλθον ἵππεῖς ὀλίγοι τοῦ χάρακος, ἐκκαλούμενοι τοὺς βαρβάρους. Οἱ δὲ, κατασκιρτῶντες τῆς ὀλιγότητος τῶν ἵππέων, ἐπήλθον τῷ χάρακι· οἱ μὲν ἔχουν τὰς τάφρους, οἱ δὲ ἀνέσπων τὰ σαυρώματα. Ἐν τούτῳ σημαίνει μὲν ἡ σάλπιγξ. Ὁμοῦ δὲ συνεξώρμησαν, ἐκ μὲν τοῦ χάρακος ἐναντίοι πεζοί, ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπερδεξίου μετὰ Καῖσαρος ἵππεῖς κατὰ νώτου· ὥστε ἐν μέσῳ τοὺς βαρβάρους ἀποληφθέντας διαφθάρῃναι τοὺς πλείονας.

8. Καῖσαρ ἐπολιόρκει φρούριον Γαλατικόν. Τῶν δὲ βαρβάρων ἐπὶ μακρὸν ἀντεχόντων, ὑετὸς ἀμήχανος κατερράγη, ὥστε καὶ ὅσοι φύλακες τειχῶν, ἢ φρουροί, λείπουσιν, οἱ μὲν τὰς φυλακάς, οἱ δὲ τὰς ἐπάλλξεις. Καῖσαρ δὲ παρήγγειλεν ὀπίσασθαι τότε, καὶ παραχρῆμα τοῖς τείχεσι προσήγαγε, καὶ ἀφύλακτα καταλαβὼν, εὐκόλως ὑπερβάς, ἐξεῖλε τὸ φρούριον.

9. Καῖσαρ ἐπὶ Γεργοδύην πόλιν τῶν ἐν Γαλατίᾳ μεγίστην ἐστράτευσεν. Ἄντεστρατοπέδευεν αὐτῷ βασιλεὺς Γαλατῶν Οὐερκιγετόριξ. Μέγας ἦν ποταμὸς ναυσίπορος, καὶ ἡ διάβασις ἀμήχανος. Καῖσαρ παρά τὴν ὄχθην πολλαῖς ἡμέραις ἀντιπαρ-

εξήγεν. Οἱ βάρβαροι κατεφρόνου, ὡς διαβῆναι μὴ θαρρόυντος. Ὁ δὲ νύκτωρ δύο τάγματα βαθείαις ὕλαις ἐγκατέκρυψεν. Οἱ, τῶν Γαλατῶν τοὺς ἀμφὶ τὸν Καίσαρα παραφυλαττόντων, αὐτοὶ κατὰ τὸ ἄνω τοῦ ποταμοῦ μέρος ἔρχονται. Γεφύρας δὲ διακεκομμένης, τὰ μὲν σαυρώματα πεπηγότα ἐχούσης, τὰς δὲ ἐπάνω δοκίδας ἀφηρημένης, αὐτοὶ τεμόντες ἐκ τῆς ὕλης, διὰ τάχους ἐγεφύρωσαν καὶ διήλθον. Οἱ δὲ Γαλάται τῷ παραλόγῳ τῆς διαβάσεως ἐκπλαγέντες ἔφευγον· Καῖσαρ δὲ, μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τῆς αὐτοσχεδίου γεφύρας διαβάς, ἦν τοῖς Γαλάταις φοβερώτερος.

10. Καῖσαρ ἐπολιόρκει Γεργοβύην, πόλιν καὶ τείχεσιν ἐχυρὰν, καὶ τῇ φύσει ἐχυρωτάτην. Ἦν γὰρ ἡ πόλις λόφος ἐρυμνός, τὰς κορυφὰς ὀμαλὰς ἔχων· κατὰ μὲν τὸ λαιὸν μέρος, ὕλαι χθαμαλαὶ καὶ πυκναὶ τῷ λόφῳ συνήντων· κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἀπότομος ἦν, σενὴν δίοδον ἔχων, καθ' ἣν οἱ Γεργοβυαῖοι μετὰ πολλῆς χειρὸς ἐφύλαττον. Καῖσαρ τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν τοὺς μάλιστα φιλοπόνους καὶ καρτερικοὺς ὀπλισμένους νύκτωρ ἐγκατέκρυψε ταῖς ὕλαις, κελεύσας ἔχειν ἀκόντια βραχέα, καὶ ξιφίδια σύμμετρα, ὅπως τὰς χαμαιπετεῖς ὕλας μὴ ὑπερέχοιεν· ἀλλὰ μηδὲ αὐτοὺς ὀρθοὺς βαδίζειν, ἐς γόνυ δὲ ὀκλάσαντας, ἡρέμα διαδύεσθαι. Οἱ μὲν δὴ, ἀρχομένης ἔω, διὰ τῆς ὕλης ἔρποντες, ἐπὶ τὸν λόφον κατὰ τὸ λαιὸν ἀνήεσαν. Ὁ δὲ Καῖσαρ κατὰ τὸ δεξιὸν προσῆγε τὴν στρατιάν, περισπῶν εἰς αὐτὸν τοὺς βαρβάρους. Οἱ μὲν δὴ ἀπομάχεσθαι τοὺς φανερώς προσβάλλοντας ὤρμηστο. Οἱ δὲ, ἀφανῶς ἐκ τῆς ὕλης ἀνερπύσαντες, ἐκράτησαν τοῦ λόφου.

11. Καῖσαρ Ἀλαισίαν πόλιν τῆς Γαλατίας ἐπολιόρκει. Γαλατῶν ἐπ' αὐτὸν ἀθροίζονται μάχιμοι μυριάδες εἰκοσιπέντε. Ὁ δὲ, νύκτωρ ὀπλίτας τρισχιλίους, καὶ τοὺς ἵππεας πάντας διελὼν, ἐκ πλαγίου μέρους ἐκατέρωθεν ἐκέλευσεν ἀναχωρήσαντας, τῆς ὕσεραίας ἀμφὶ δευτέραν ὥραν κατόπιν τῶν πολεμίων ἐπι-

φανέντας, ἔργου ἔχεσθαι· αὐτὸς δὲ ἀρχομένης ἡμέρας ἐξῆγε τὴν στρατιάν εἰς μάχην· ὥστε οἱ βάρβαροι, τῷ πλήθει θάρ-
 ροῦντες, γελῶντες ἐδέχοντο. Τῶν δὲ κατὰ νότου φανέντων, καὶ
 ἀλαλαξάντων, καὶ κυκλουμένων, φυγεῖν ἀπογνόντες ἐξεπλά-
 γησαν· καὶ τότε πλεῖστος φόνος Γαλατῶν ὁμολογεῖται γεγενῆσθαι.

12. Καῖσαρ Δυρράχιον, κρατούμενον ὑπὸ Πομπηίου, βου-
 λόμενος ἐλεῖν, αὐτὸς μὲν ὀλίγους εἶχεν ἰππέας, τοῖς δὲ ἦν πολὺ
 πλήθος ἰππέων· ἀλλὰ καὶ τοὺς πολλοὺς, τέχνη χρησάμενος,
 ἐτρέψατο. Τοὺς ὀλίγους ἰππεῖς ἐπελαύνειν κελεύσας, ἔμπροσθεν
 αὐτῶν λόχους τέσσαρας πεζῶν ἔταξε· παραγγείλας μηδὲν ἄλλο
 ὄραῖν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀνεγείρειν κόνιν ὅσπῃ πλείσθην δύναιντο.
 Πολὺ δὴ νέφος ἀρθεῖν, φαντασίαν πολλοῦ πλήθους ἰππέων
 ἐνεποίησε τοῖς πολεμίοις· ὥσε παραχρῆμα φοβηθέντες ἔφευγον.

13. Καῖσαρ ἀνεχώρει μετὰ τῆς στρατιᾶς διὰ σενῆς ὁδοῦ.
 Κατὰ τὸ λαιὸν, ἔλος ἦν, κατὰ τὸ δεξιὸν, θάλασσα, κατὰ τὴν
 οὐραγίαν οἱ πολέμιοι προσέκειντο. Τούτους μὲν δὴ ἀνέκοπτεν
 ἐπιδρομαῖς καὶ ἀναστροφαῖς· ἐκ δὲ θαλάσσης τὸ Πομπηίου ναυ-
 τικὸν παραπλέον ἐτόξευε, καὶ τοῖς βέλεσι κατετίτρωσκεν. Ὁ δὲ
 Καῖσαρ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις τοὺς θυρεοὺς ἀπὸ τῆς εὐω-
 νύμου χειρὸς εἰς τὴν δεξιάν μεταβαλεῖν. Οὕτως ἐγένετο ἀχρεῖα
 τὰ βέλη τοῖς τοξεύουσι ἐκ τῆς θαλάττης.

14. Καῖσαρ καὶ Πομπηῖος ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ μὲν ἐφυγομάχει,
 ἀφθονίαν ἔχων ἐπιτηδείων, Πομπηῖος· ὁ δὲ ἔσπευδε μάχῃ κρι-
 θῆναι, Καῖσαρ. Καῖσαρ ἐρεθίζει τοὺς πολεμίους, ἀναξευγνύειν
 σκηψάμενος ἐπὶ σιτολογίαν, καὶ διεκίνει τοὺς λόχους. Οἱ δὲ
 τοῦ Πομπηίου, ὡς ὑπὸ δέους φευγόντων καταφρονήσαντες, οὐ
 κατέσχον αὐτοὺς, ἀλλὰ παραχρῆμα ἐξεπήδησαν, βιασάμενοι
 τὸν Πομπηῖον ἠγεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρουν, ὁ Καῖσαρ εἰς τὸ
 πεδίου αὐτοὺς προήγαγε· καὶ δὴ τότε ἀνασρέψας, λαμπρῶς
 ἀγωνισάμενος ἐνίκησεν.

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ Η, ΚΓ, 21. 269

15. Καῖσαρ, τῶν στρατιωτῶν σασιασάντων, καὶ τῆς στρατείας καταβούωντων, προελθὼν ἐς τὸ πλῆθος εὐθαρσεῖ καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, « Τί (ἔφη), ὦ συστρατιῶται, βούλεσθε; » Οἱ δὲ κατεβόησαν, « Τῆς στρατείας ἀφεθῆναι. » Ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, « Ἀγαθῇ τύχῃ, παραινῶ πολίταις μὴ σασιάζειν. » Οἱ δὲ, Πολῖται, ἀκούσαντες, ἀντὶ τοῦ, Στρατιῶται, ἠγανάκτησαν, καὶ παραχρῆμα τὰς γνώμας μετεβάλοντο· καὶ πάλιν κατεβόησαν, « Ἄλλ' ἡμεῖς γε Συστρατιῶται μᾶλλον ἢ Πολῖται καλεῖσθαι βουλόμεθα. » Γελάσας ὁ Καῖσαρ, « Οὐκοῦν (ἔφη) συστρατευώμεθα. »

16. Καῖσαρ, παρατασσόμενος πρὸς Πομπήϊον τὸν νεώτερον, ὁρῶν τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας φεύγοντας, ἀντίκα τοῦ ἵππου καταβάς ἐξεβόησεν, « Ἐμὲ, ὦ συστρατιῶται, καταλιπόντες ταῖς χερσὶ τῶν πολεμίων, φεύγειν μὴ αἰδεῖσθε; » Τὸν λόγον αἰδουμένους οἱ φεύγοντες, ἀνέσρεφον ἐπὶ τὴν μάχην.

17. Καῖσαρ τοῖς στρατιώταις αἰεὶ παρεσκευάσθαι προσέτασεν, ὡς καὶ ἐν ἑορτῇ, καὶ ἐν ὄμβρῳ, καὶ νυκτὸς, καὶ ἡμέρας, μέλλων ἐξάγειν ἄφνω τὴν δύναμιν· καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τὸν καιρὸν οὔτε τὴν ἡμέραν προέλεγεν.

18. Καῖσαρ τὰς ἐξόδους ἐποιεῖτο σὺν πολλῷ δρόμῳ, ἵνα μὴ προκαταλαμβάνοιτο πρὸς τῶν ὑπεριζόντων.

19. Καῖσαρ, εἰ τεθορυβημένους ἑώρα τοὺς στρατιώτας, ὡς προσδοκωμένης τοῖς πολεμίοις μείζονος δυνάμεως, οὐ μόνον ἔξαρκος οὐκ ἦν· ἀλλ' ἔτι καὶ πλεονα ὄγκον προσιθείς, καὶ μεγαλύνων, ἐθάρσυνεν, ὡς πρὸς πλείονας χρῆ γενναιότερον ἀγωνίζεσθαι.

20. Καῖσαρ τοῖς στρατιώταις παρήγγελλεν ὄπλα ἔχειν ἀργύρεα καὶ χρυσῶ πεποικιλμένα, μάλιστα μὲν κόσμου χάριν, οὐχ ἥκιστα δὲ, ὅπως καὶ οἱ στρατιῶται τὰ πολύτιμα περιμάχητα ἠγοῖντο.

21. Καῖσαρ τὰ ἀμαρτήματα τῶν στρατιωτῶν οὐ πάντα παρ-

εφύλασσεν, ἀλλὰ οὐδὲ τοὺς ἀμαρτάνοντας κατὰ τὴν ἀξίαν ἐτιμωρεῖτο, τὴν συγγνώμην ἀνδρείας ποιητικὴν ἡγούμενος. Εἰ μὲντοι τίς ἐσασίαζεν, ἢ τὴν τάξιν ἔλειπεν, οὐκ ἂν τοῦτον ἀτιμώρητον παρῆκεν.

22. Καῖσαρ τοὺς στρατιώτας ἐκάλει Συσρατιώτας, τῷ ἰσοτίμῳ τοῦ ὀνόματος προθυμοτέρους ποιῶν ἐς τὰς μάχας.

23. Καῖσαρ, πυθόμενος ἐν Γαλατίᾳ κατακοπῆναι φάλαγγας στρατιωτῶν, ὤμοσε μὴ πρότερον ἀποκείρασθαι, πρὶν ἐπεξελθῶν τιμωρῆσαι τοῖς ἀνηρημένοις. Τοῦτο πλείσῃν εὐνοίαν αὐτῷ παρά πάντων ἐπεσπάσατο.

24. Καῖσαρ ἐν λιμῷ τοῖς στρατιώταις ἄρτους διέδωκε, σκευάσας ἐκ βοτάνης. Πομπήϊος δὲ, πολεμῶν πρὸς αὐτόν, ἓνα ἄρτον προσενεχθέντα τοιοῦτον, ἀπέκρυψεν, οὐ βουλόμενος τοῖς ἑαυτοῦ στρατιώταις ἐπιδειῖναι τὴν τῶν πολεμίων ἐγκράτειαν.

25. Καῖσαρ Πομπηίῳ παρετάσσετο περὶ Φάρσαλον. Ὅρων δὲ πολλοὺς τῶν πολεμίων νέους καὶ καλοὺς, ἐπὶ τῷ κάλλει φρονούντας, καὶ σοβαροὺς, παρήγγειλε τοῖς ἰδίῳις στρατιώταις, τὰς λόγχας καὶ τοὺς ὑσσοὺς μὴ φέρειν ἐπὶ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἐς αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Οἱ δὲ, λωδηθῆναι τὸ κάλλος τῶν προσώπων φοβηθέντες, καὶ δὴ ἀποσραφέντες ἔφυγον.

26. Οἱ Καίσαρος στρατιῶται, περὶ Δυρράχιον ἠττηθέντες, ἑαυτοὺς δεκατευθησομένους παρέδωκαν. Καῖσαρ, οὐχ ὅπως περὶ τιμωρίας αὐτῶν ἐβουλεύετο, ἀλλὰ καὶ παραμυθησάμενος, ἀναμαχέσασθαι τὴν ἤτταν αὐτοὺς προέτρεψεν. Οἱ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς μάχαις αἰεὶ, παραταξάμενοι πολὺ πλείοσιν, ἐκράτησαν.

27. Καῖσαρ, Πομπηίου κηρύξαντος ἔχθραν καὶ τοῖς μηδετέρῳ προσιθεμένοις, ἀντεκήρυξε, καὶ φίλους ἠγήσεσθαι κατ' ἴσον τοῖς ἑαυτῷ συμμαχήσασιν.

28. Καῖσαρ ἦν ἐν Ἰβηρίᾳ πρὸς τῇ Ἰλέρδῃ. Γενομένων ἀνοχῶν, οἱ πολέμιοι προσπεσόντες, πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπροσ-

δοκίμως κατέσρωσαν. Αὐτὸς δὲ οὐς ἐκείνων εὖρεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ σώους διῆκε· καὶ πολλὴν εὐνοίαν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν πολεμίων ἐκτήσατο.

29. Καῖσαρ ἐν Φαρσαλίῳ Πομπηίου ἐνίκησε. Θεασάμενος τοὺς ἰδίους στρατιώτας ἀμέτρως τῇ νίκῃ χρωμένους, ἀνέκραγε, « Φεῖδεσθε τῶν πολεμίων. »

30. Καῖσαρ, τοὺς πολέμους ἅπαντας κατορθώσας, ἐκάσῳ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν ἐπέτρεψεν ἓνα, ὃν ἂν βούληται, τῶν πολεμίων διασώζειν. Οὕτω δὴ τοὺς ἀντισασιώτας Ῥωμαίους ἅπαντας ἐκ τῆς φυγῆς ἀνακαλεσάμενος, εὐνουσάτους ἑαυτῷ καπεσκέυασεν ἐν τῇ πόλει.

31. Καῖσαρ τοὺς ἀνδριάντας Πομπηίου καὶ Σύλλα τῶν ἐχθρῶν, καταβληθέντας ὑπὸ τοῦ πλήθους, αὐτὸς ἀνέσκησε, καὶ μεγάλην εὐνοίαν παρὰ Ῥωμαίων ἐκτήσατο.

32. Καῖσαρ, τοῦ θύτου λέγοντος, Ἀπαίσια τὰ ἱερά, Καὶ μὴν ἀμείψω ἔφη γενήσεσθαι, ἐπειδὴν αὐτὸς ἐθελήσῃ· καὶ οὕτως ἐπέβρωσε τοὺς στρατιώτας.

33. Καῖσαρ, ἀκαρδίου θύματος εὐρεθέντος, « Καὶ τί παρὰδοξον (ἔφη), εἰ ἄλογον ζῶον καρδίαν οὐκ ἔχει; » Οἱ στρατιῶται, τοῦτ' ἀκούσαντες, ἐθάρρησαν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Σ.

1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ τοὺς ἐν ταῖς μάχαις καθυφιεμένους οὐκ ἀνήρει πάντας, ἀλλ' ἐδεκάτευεν.

2. Σεβαστὸς τοῖς διὰ θειλίαν ἀπολειπομένοις κριθᾶς, ἀντὶ πυρῶν, ἐκέλευε μετρεῖσθαι.

3. Σεβαστὸς τοὺς ἐπὶ στρατοπέδου διαμαρτόντας ἐκέλευε πρὸ τοῦ στρατηγείου λυσιζώνους ἐσάναι· ἔστι δὲ ὅτε καὶ πλινθοφορεῖν δι' ὅλης ἡμέρας.

4. Σεβασὸς τοῖς ἑαυτοῦ στρατηγοῖς παρήγγελλεν, ἀσφαλείας πεφροντικέναι μάλις, καὶ συνεχῶς ἐπέλεγε τὸ, « Σπεῦθε βραδέως » καὶ τὸ,

Ἀσφαλῆς γάρ ἐς' ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

5. Σεβασὸς τοῖς ἀνδραγαθοῦσιν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ μεγάλας ἐδίδου δωρεάς.

6. Σεβασὸς τοὺς ἄνευ λυσιτελείας ῥιψοκινδύνους ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν τῶν χρυσοῖς ἀγκίστροις ἀλιευομένων.

7. Σεβασὸς ἐν τῷ πρὸς Κάσσιον καὶ Βροῦτον πολέμῳ περαιουῖσθαι τὸν Ἀδρίαν ἐβούλετο. Μούκιος, ναύαρχος τῶν πολεμίων, ἐφορμῶν ἐν τῇ νησίδι τῇ κατὰ Βρεντήσιον, κωλύσων δῆλος ἦν. Ὁ Σεβασὸς ἐξάπατᾷ τὸν Μούκιον, ὡς μέλλων πρὸς αὐτὸν ναυμαχεῖν· καὶ τὰς μὲν τριήρεις ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἀδρίου παρά τὴν Ἰταλίαν ἔταξε πλεῖν, ὡς τῇ νησίδι ἐπιπλευσομένης, αὐτὸς δὲ φορτίδας πύργων ἐπλήρου καὶ μηχανημάτων. Μούκιος δὲ, ἐξάπατηθεὶς τῇ παρασκευῇ τῆς ναυμαχίας, ἐς τὸ πέλαγος ἀνεχώρησεν, ὡς ἐν εὐρυτέρῳ μάλλον ἢ στενῷ ναυμαχήσων. Ὁ δὲ Σεβασὸς οὐ συνῆψε μάχην, ἀλλὰ ἐν τῇ νησίδι καθωρμίσατο. Μουκίου δὲ ἄλλον ὄρμον οὐκ ἔχοντος, ἀλλὰ βιασθέντος ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἐς τὴν Θεσπρωτίδα περαιουῖσθαι, ὁ Σεβασὸς, τὸν Ἀδρίαν ἀκινδύνως διαπλεύσας, τῇ Μακεδονίᾳ προσέσχευεν.

Κ Ε Φ. Κ Ε.

Ρ Ω Μ Α Ι Ο Ι.

1. ῬΩΜΑΪΟΙ, Κελτῶν τὴν πόλιν λαβόντων, συνθήκας πρὸς αὐτοὺς ἐγράψαντο, φόρους τελεῖν, πύλην ἀνεωγμένην παρέχειν διὰ παντός, καὶ γῆν ἐργάσιμον. Κελτοὶ μὲν ἐπὶ τούτοις ἐστρατοπέδευον· Ῥωμαῖοι δὲ ὡς φίλοις ξένια πολλὰ ἔπεμψαν, καὶ οἶνον πᾶμπολυν. Οἱ βάρβαροι (φύσει δὲ τὸ Κελτικὸν ὑπέροικον), πολὺν ἀφυσάμενοι τὸν οἶνον, ὑπὸ μέθης ἔκειντο. Ῥωμαῖοι δὲ, ἐπελθόντες,

ἐπέλθόντες, ἅπαντας κατέκοψαν. Ἴνα δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἅπαντα ποιῆσαι δοκοῖεν, ἐπὶ πέτρας ἀπροσβάτου πύλην ἀνεωγμένην κατεσκευάσαν.

2. Οἱ περὶ Αἰνεΐαν Τρῶες, φεύγοντες, Ἰταλίᾳ προσέσχον, καὶ ἀμφὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ τοῦ Θύμβριδος ἐναυλόχουν. Οἱ μὲν δὴ Τρῶες ἀνὰ τὴν χώραν ἠλῶντο· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν βουλεύονται. Ῥώμη Τρωᾶς ἀγορεύει, «Μέχρι ποῦ πλανώμεθα; μέχρι ποῦ πλέομεν; τὰ πλοῖα καταφλέξωμεν, καὶ τοὺς ἄνδρας εἰς ἀνάγκην καταστήσωμεν τήνδε τὴν γῆν κατοικίσει.» Ταῦτα εἰποῦσα, πῦρ πρώτη ἐνήκε ταῖς ναυσί, καὶ μετ' αὐτὴν αἱ λοιπαὶ Τρωάδες. Οἱ δὲ Τρῶες, ἀπορούμενοι νεῶν, Ἰταλίαν κατόκισαν.

3. Ῥωμαῖοι Κοριολανὸν ἐδίωξαν. Ὁ δὲ φυγὰς ἤκεν ὡς Τυρρῆνοὺς, νίκην κατὰ Ῥωμαίων ὑπισχνούμενος. Πιστεύουσι Τυρρῆνοί, καὶ στρατηγὸν ἀποφαίνουσιν. Ὁ δὲ νικήσας ἐν μάχαις πολλαῖς, τέλος ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο τὴν πόλιν, αἰρήσων κατὰ κράτος. Ῥωμαίων αἱ μητέρες (ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Οὐετουρία μήτηρ Κοριολανοῦ), προελθοῦσαι τῆς πόλεως, ἀπήντων τοῖς πολεμίοις ὀπλισμένοις· καὶ Κοριολανῶ προσπεσοῦσαι, ἱκετηρίας προΐσχουσι. Τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς ἱκεσίας ἦν, «Εἰ μὲν τὴν πόλιν αἰρεῖν ἔγνωκας, πρότερον τὴν μητέρα τὴν σὴν, καὶ πάσας τὰς Ῥωμαίων μητέρας ἀπόκτεινον.» Κοριολανὸς ἔπαθεν, ἐδάκρυσεν, ἀνέξευξεν. Ἡ μὲν ἀνάξευξις εὐσεβής· ὀλέθριος δὲ τῷ στρατηγῷ. Τυρρῆνοί γάρ, ὡς προδόντα νίκην φανεράν, ἐψηφίσαντο θανάτῳ κολασθῆναι.

Κ Ε Φ. Κ Σ.

Σ Ε Μ Ι Ρ Α Μ Ι Σ.

Ι. ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ λουομένη τῶν Σιράκων ἤκουσε τὴν ἀπόσασιν· καὶ παραυτίκα ἀνυπόδητος, μηδὲ τὰς τρίχας ἀναπλεξαμένη,

ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆλθε. Τῇ δὲ σήλῃ αὐτῆς ἐπιγέγραπται τάδε,
 « Ἐμὲ γυναῖκα μὲν ἡ φύσις ἐποίησεν· ἐγὼ δὲ τοῖς ἔργοις τῶν
 ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐδενὸς χείρων ἐγενόμην. Ἐγὼ, Νίνου βασι-
 λεύσασα, πρὸς ἔω μὲν ὤρισα ποταμὸν Ἰναμάμην· πρὸς δὲ μέσον
 ἡλίου, τὴν φέρουσαν λιθανωτὸν καὶ σμύρναν· ἀπὸ δὲ χειμῶνος
 Σάκκας, καὶ Σόγδους. Θάλασσαν πρότερον οὐδεὶς Ἀσσυρίων
 εἶδεν. Ἐγὼ δὲ τέσσαρας, αἷς οὐκ ἔστιν..... πόρρω πελάσαι·
 τίς γὰρ αὐτὰς ὄρμη περιέχει; ποταμοὺς ἠνάγκασα ῥεῖν ὅπου
 βουλοίμην. Ἐβουλόμην δὲ ὅπου συνέφερε. Γῆν ἄκαρπον ἐδίδαξα
 σπεῖρεσθαι· ποταμοῖς γὰρ αὐτὴν ἔμιξα ἐμοῖς. Ἀνάλωτα τὰ τεῖχη
 παρέσχον. Πέτρας ἀβάτους σιδήρῳ κατειργασάμην. Ὀδοὺς ἔτε-
 μου ἐμοῖς ὀχήμασιν, ἃς οὐδὲ Θηρία διῆλθε. Καὶ τῶν ἔργων
 χρόνος μοι περισσὸς ἐγένετο πολὺς, ὃν ἐμαυτῇ καὶ φίλοις ἐχα-
 ρισάμην. »

Κ Ε Φ. Κ Ζ.

Ρ Ο Δ Ο Γ Ο Υ Ν Η.

1. ΡΟΔΟΓΟΥΝΗ λουομένη τὰς τρίχας ἐρρύπτετο. Ἦκέ τις
 ἀγγέλων, « Ἔθνος ὑπήκοον ἀφῆσηκεν. » Ἡ δὲ, οὐκ ἀπαρρύ-
 ψαμένη τὰς τρίχας, ἀλλὰ ὡς εἶχεν ἀναδησαμένη, τὸν τε ἵππον
 ἀνέβη, καὶ τὴν στρατιάν ἐξήγαγε, καὶ ὤμοσε μὴ πρότερον ἀπορ-
 ρύψαι τὰς τρίχας, εἰ μὴ κρατήσῃε τῶν ἀποσάντων. Καὶ δὴ
 πολλῶ χρόνῳ πολεμήσασα, ἐκράτησε. Μετὰ τὴν νίκην ἐλού-
 σατο, καὶ τὰς τρίχας ἀπερρύψατο. Τοῖς Περσῶν βασιλεῦσι
 σφραγίς βασιλικὴ εἰκὼν ἐστὶν ἀναδεδημένη τὰς τρίχας ἔχουσα
 Ροδογούνην.

Κ Ε Φ. Κ Η.

Τ Ο Μ Υ Ρ Ι Σ.

1. ΤΟΜΥΡΙΣ, Κύρου στρατεύσαντος ἐπ' αὐτήν, προσεποιή-

σατο δεδοικέναι τοὺς πολεμίους. Ἐφυγε μὲν τὸ Μασσαγετικόν· ἐπῆλθε δὲ τὸ Περσικόν, καὶ κατέλαβεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλῆθος οἴνου, τροφῶν, ἱερείων, οἷς ἀνέδην ἐχρήσαντο καὶ δαψιλῶς διὰ νυκτὸς ὅλης, ὡσπερ νενικηκότες. Ἐπεὶ δὲ πολὺν οἶνον καὶ τροφήν ἔλαβον, ἔκειντο καθεύδοντες. Ἐπελθοῦσα Τόμυρις, δυσκινήτως ἔχοντας Πέρσας αὐτῷ Κύρῳ διέφθειρεν.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

ΝΙΤΗΤΙΣ.

Ι. ΚΥΡΟΣ Περσῶν βασιλεὺς, Ἄμασιν Αἰγύπτου βασιλέα μίαν τῶν θυγατρῶν ἤτησε πρὸς γάμον· ὁ δὲ Νιτήτιν, θυγατέρα Ἀπρίου βασιλέως, ὃν καταλύσας αὐτὸς ἤρχεν, ἔπεμψεν ὡς αὐτόν. Νιτήτις, ὑποκριναμένη μεχρὶ πολλοῦ, Κύρῳ συνῆν ὡς θυγάτηρ Ἀμάσιδος. Ἠνίκα δὲ πολλῶν τέκνων ἐγένετο μήτηρ, καὶ τὸν γήμαντά ἐς εὖνοιαν ἐκεχείρωτο, ὠμολόγησεν Ἀπρίην αὐτῇ πατέρα, τὸν δεσπότην Ἀμάσιδος, γενέσθαι· « Ἄλλ' εἰ καὶ τέθνηκεν Ἄμασις, τὸν γε υἱὸν αὐτοῦ Ψαμμήτιχον τίσασθαι καλόν. » Πείθεται Κύρος· ἀλλὰ Κύρος μὲν πρὸ τῆς στρατείας ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Καμβύσης, τῇ μητρὶ πεισθεὶς, ἐστράτευσε· καὶ τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν ἐς τὸ Ἀπρίου γένος ἀνεκθήσατο.

Κ Ε Φ. Λ.

ΦΙΛΩΤΙΣ.

Ι. Ἐπὶ Ῥωμαίους ἐστράτευσαν Λατῖνοι, ἡγεμόνα Ποσοῦμιον ἔχοντες· καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐζήτουν πρὸς γάμον, ὡσπερ αὐτοὶ τὰς Σαδίνων ἤρπασαν, ἐπὶ τῷ σπείσασθαι τὴν εἰρήνην. Ῥωμαῖοι τὸν μὲν πόλεμον ἐφοβοῦντο· τὰς δὲ θυγατέρας οὐχ ὑπέμενον ἐκδοῦναι. Ἐνθα δὴ Φιλωτὶς Φεράπαινα, τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, συνεβούλευσεν αὐτὴν τε καὶ ἄλλας Φεραπαίνας,

ἄσαι τὴν ὄψιν ἀσειᾶται, κοσμηῆσαι, καὶ τοῖς πολεμίοις ὡς θυγατέρας ἐκπέμψαι, προσυνημένη, ἐπειδὴν οἱ πολέμοι λαβόντες αὐτάς, ἀναπαύσωνται, νύκτωρ ἀνασχεῖν πυρσόν. Οἱ μὲν Λατῖνοι συνεκάθειδον ταῖς κόραις· ἡ δὲ ἀνέσχε τὸν πυρσόν. Οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ἐπελθόντες τοὺς Λατίνους καθεύδοντας ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. ΛΑ.

ΚΛΟΙΛΙΑ.

1. ῬΩΜΑῖΟΙ Τυρρῆνοῖς πολεμοῦντες, ποιησάμενοι συνθήκας, ἔδωκαν αὐτοῖς ὀμήρους τῶν εὐγενεστάτων ἀνδρῶν θυγατέρας παρθένους. αἱ δὲ ὀμηρεύουσαι προσῆλθον ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Θύμβριν λουσόμεναι. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν Κλοιλία προὔτρεψεν ἀπάσας ἀναδήσασθαι τοὺς χιτωνίσκους περὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ διανῆξασθαι τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ δύναις βαθείαις ὀύσπορον. Ἐπεὶ δὲ διενῆξαντο, Ῥωμαῖοι τὴν μὲν ἀρετὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνδρίαν ἐθαύμασαν· ἀνέπεμψαν δὲ αὐτάς Τυρρῆνοῖς, τὸ πιστὸν τῶν συνηκῶν φυλάσσοντες. Πορσίνας, βασιλεὺς Τυρρῆνων, ἀνέκρινε τὰς κόρας, τίς ἦν αὐτῶν ἡ τοῦτο πράξαι πείσασα. Κλοιλία, προλαβοῦσα τὰς ἄλλας, ὠμολόγησε. Πορσίνας, ὑπεραγασθεὶς τὸ ἀνδρεῖον τῆς κόρης, ἵππον αὐτῇ λαμπρῶς κεκοσμημένον ἔδωρήσατο, καὶ τὰς παρθένους πάσας ἐπαινέσας Ῥωμαίοις ἀπέπεμψεν.

Κ Ε Φ. ΛΒ.

ΠΟΡΚΙΑ.

1. ΠΟΡΚΙΑ, θυγάτηρ Κάτωνος, γυνὴ Βρούτου, τὸν ἀνδρα Βρούτον ὑπονοοῦσα ἐπιβουλεύειν Καίσαρι, μαχαιρίῳ κουρέως τὸν ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέσχισεν, ἐπιδεικνυμένη καρτερίαν σώματος, καὶ ψυχῆς ἐγκράτειαν. Τότε δὴ Βρούτος ἐπίστρευσεν αὐτῇ τὸ ἀπόρρητον. Ἡ δὲ τοὺς χιτωνίσκους αὐτῆς προσεκόμισε τῷ

ἀνδρὶ, καὶ τῶν χιτῶνων ἔνδον τὸ ξίφος. Προσελθὼν Βρούτος μετὰ τῶν κοινωνούντων, ἐπιθέμενος κτιννύει Καίσαρα. Ἐπεὶ δὲ, μετὰ Κασσίου παραταξάμενος ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τὸν Σεβαστὸν, ἥττης γενομένης, αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, Πορκία τὸ μὲν πρῶτον ἀποκαρτερεῖν ἐπειράτο. Οἰκείων δὲ καὶ συγγενῶν οὐκ ἐώντων, ἐσχάραν ἐκέλευσε κομισθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειψομένη· καὶ τῶν ἀνδράκων ἀρπάσασα πολλοὺς ταῖς χερσὶν ἐνέβαλεν εἰς τὸ σόμα, καὶ κατέπιε φθάσασα, πρὶν τινα τῶν παρόντων βοηθῆσαι δύνασθαι. Οὕτως ἐτελεύτησε Πορκία, στρατηγικὴ καὶ ἀνδρεία πρὸς θάνατον, καὶ φιλανδρος γενομένη.

Κ Ε Φ. Λ Γ.

Τ Ε Λ Ε Σ Ι Λ Λ Α.

Ι. ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, Σπαρτιατῶν βασιλεὺς, κτείνας ἐν παρατάξει Ἀργείων ἀνδρας ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτακοσίους πρὸς ἑπτακισχιλίοις, ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸ Ἄργος, ὡς κατὰ κράτος αἰρήσων τὴν πόλιν. Τελέσιλλα ἡ μουσικὴ, τὰς Ἀργείας ὀπλίσασα, προήγαγεν εἰς μάχην. Αἱ δὲ, ἔνοπλοι, παρὰ [τὴν] ἑπαλξίν ἰσάμεναι, κύκλω τὰ τείχη φραζάμεναι, Κλεομένη μὲν ἀπεκρούσαντο· Δημάρατον δὲ τὸν ἕτερον βασιλέα ἐξώσαντο, καὶ τὴν πόλιν ἀλῶναι κινδυνεύουσαν ἀνέσωσαν. Τοῦτο τὸ στρατηγῆμα τῶν γυναικῶν μέχρι νῦν Ἀργεῖοι τιμῶσι, νομηνία μνηστῆς Ἐρμαίου, τὰς μὲν γυναῖκας ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσι, τοὺς δὲ ἀνδρας πέπλοις γυναικείοις ἀμφιενύντες.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

Χ Ι Λ Ω Ν Ι Σ.

Ι. ΧΙΛΩΝΙΣ, Κλεάδα θυγάτηρ, Θεοπόμπου γυνή, μαθοῦσα τὸν ἀνδρα ὑπὸ Ἀρκάδων αἰχμάλωτον φυλάττεσθαι, ἤλθεν ἐς τοὺς πολεμίους ἐκοῦσα. Θαυμάσασαντες αὐτῆς τὸ φιλανδρον Ἀρ-

κάδες, ἐπέτρεψαν εἰς τὸ δεσμωτήριον αὐτῇ παρελθεῖν. Ἡ δὲ, τὴν αὐτῆς ἐσθήτα τῷ ἀνδρὶ περιθεῖσα, τὴν ἐκείνου δὲ αὐτῇ λαβοῦσα, ἔπεισεν αὐτὸν ὑπεξελθεῖν· αὐτῇ δὲ ἀντ' αὐτοῦ παρὰ τοῖς πολεμίοις ἔμεινε. Θεόπομπος τῷ στρατηγήματι τῆς γυναικὸς διασώσθεις, καὶ αὐτὸς τὴν ἰέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς Φενεὸν πομπεύουσαν ἤρπασε. Τεγεάται, ταύτην ἀπολαβεῖν θέλοντες, ἀπέδωκαν αὐτῷ τὴν Χιλωνίδα.

Κ Ε Φ. Λ Ε.

ΠΙΕΡΙΑ.

1. Οἱ ἐν Μιλήτῳ Ἴωνες, πρὸς τοὺς Νηλέως παῖδας σασιάσαντες, ἀνεχώρησαν εἰς Μυῦντα, κάκειθεν ἐπολέμουν. Οὐ μὴν ὄγε πόλεμος ἄσπονδος ἦν· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐορταῖς ἦν αὐτοῖς ἐπιμιξία. Πύθου ἀνδρὸς ἐνδόξου Φυγάτηρ, Πιερία, ἐορτῆς οὔσης παρὰ Μιλησίοις, ἦν Νηληίδα κλήζουσιν, ἦκεν εἰς Μίλητον. Τῶν Νηλέως παίδων εἰς, ὄνομα Φρύγιος, Πιερίας ἐρασθεῖς, ἤρετο, Τί ἂν αὐτῇ μάλισα γίγνοιτο κεχαρισμένον. Ἡ δὲ ἔφη· «Εἰ ἐμοὶ διαπράξαιο πολλάκις, καὶ μετὰ πολλῶν, ἐνθάδε βαδίζειν δύνασθαι.» Συνῆκεν ὁ Φρύγιος, ὡς εἰρήνης καὶ φιλίας τοῖς πολίταις δέοιτο· καὶ τὸν πόλεμον ἔπαυσε. Καὶ ἐνδοξος ὁ Φρυγίου καὶ Πιερίας ἔρωσ, εἰρήνην ἀντὶ πολέμου παρασχών.

Κ Ε Φ. Λ Σ.

ΠΟΛΥΚΡΙΤΗ.

1. ΜΙΛΗΣΙΟΙ ΝΑΞΙΟΙΣ ἐπολέμουν. Ἐρυθραῖοι Μιλησίοις συνεμάχουν. Διόγνητος, Ἐρυθραίων στρατηγὸς, λείαν τῶν Ναξίων ἔλαβε πολλήν, καὶ δὴ γυναῖκας, καὶ παρθένους πολλὰς, ὧν ἦν Πολυκρίτη. Ταύτης ἐρασθεῖς, οὐχ ὡς αἰχμαλώτῳ συνῆν, ἀλλ' ὡς γαμετῇ γυναικί· Ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Μιλησίων πατριος ἐορτή· καὶ πάντες ἀνέκειντο μέθη καὶ θυμηδία. Πολυ-

κρίτη παρεκάλει Διόγνητον ἐπιτρέψαι τῶν πεμμάτων μερίδας πέμψαι τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐπιτρέψαντος, ἐμβάλλει μολιβοῦν γραμματεῖον ἐς τὸν πλακοῦντα, τῷ κομίζοντι ἐντειλαμένη φράσαι τοῖς ἀδελφοῖς, ὅπως αὐτὸν μόνοι φάγοιεν, ἀπὸ σόματος τῆς ἀδελφῆς. Οἱ δὲ, εὐρόντες τὸν μολιβον, καὶ ἀναπτύξαντες, ἀναγινώσκουσι, «Νύκτωρ ἐπίθεσθε τοῖς πολεμίοις, διὰ τὴν ἑορτὴν μεθύουσι, καὶ καθεύδουσι, καὶ ἀφυλάκτοις.» Οἱ στρατηγοί, ταῦτα μαθόντες, νύκτωρ ἐπέθεντο, καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν. Τὸν μέντοι Διόγνητον ἡ Πολυκρίτη γέρας παρὰ τῶν πολιτῶν ἤτήσατο.

Κ Ε Φ. Λ Ζ.

Φ Ω Κ Α Ε Ι Σ.

Ι. ΦΩΚΑΕΪΣ, Φόξον ἡγεμόνα ἔχοντες, Μάνδρωνι βασιλεῖ Βεβρύκων συνεμάχησαν ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων πολεμουμένω. Μάνδρων ἔπεισε τοὺς Φωκαεῖς ἐνοικεῖν, μέρος τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως λαθόντας. Ἐπεὶ δὲ πολλάκις μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἐνίκων, πολλὰ δὲ λάφυρα ἐκτῶντο, ἐπίφθονοι τοῖς Βέβρυξιν ἐγένοντο ὥς ε, ἀποδημοῦντος Μάνδρωνος, λόχῳ καὶ δόλῳ τοὺς Ἕλληνας ἐβουλεύσαντο διαφθεῖραι. Μιάνδρωνος θυγάτηρ Λαμψάκη, παρθένος, μαθοῦσα τὴν ἐπιβουλὴν, ἀποτρέπειν ἐπειράτο. Ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, κρύφα τοῖς Ἕλλησι μηνύει τὰ κατ' αὐτῶν βεβουλευμένα. Οἱ δὲ, θυσίαν παρασκευάσαντες λαμπρὰν ἔξω τειχῶν, καλοῦσι τοὺς βαρβάρους ἐς τὸ προάσειον. Οἱ μὲν δὴ κατακλιθέντες εὐωχοῦντο. Οἱ δὲ Φωκαεῖς, δίχῃ διελόντες αὐτοὺς, οἱ μὲν τὰ τείχη κατελάβοντο, οἱ δὲ τοὺς εὐωχουμένους ἀνεῖλον, καὶ τὴν πόλιν αὐτοὶ κατέσχον. Τὴν δὲ Λαμψάκην μεγαλοπρεπῶς ἐτίμησαν, καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λάμψακον ἀνηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. Λ Η.

ΑΡΕΤΑΦΙΛΑ.

Ι. ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ, Κυρηναίων τύραννος, ἄλλα τε πολλά καὶ δεινὰ εἰργάσατο τοὺς πολίτας· καὶ δὴ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀπόλλωνος Μελάμπρον αὐτοχειρὶ κτείνας, γυναῖκα αὐτοῦ Ἀρεταφίλαν, καλὴν οὖσαν, ἔγημεν. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἀνδρός, τίσασθαι τὸν τύραννον ἐσπούδαξε. Τὸ μὲν δὴ πρῶτον ἐπιβουλεύει φαρμάκοις· ἀλοῦσα δ' ἔφασκεν οὐ δηλητήριοι, ἀλλὰ φίλτρον παρασκευάσαι, ὅπως ἐρώντα αὐτῆς ἔχοι τὸν ἄνδρα. Ἡ μήτηρ τοῦ τυράννου βασανίσαι τὴν Ἀρεταφίλαν συνεβούλευσε. Καὶ δὴ βασανισθεῖσα μακροῖς καὶ πικροῖς βασανιστηρίοις ἀντέσχε, μηδὲν πλέον ὁμολογοῦσα φίλτρον. Ὁ τύραννος, ὡς οὐδὲν ἀδικοῦσαν, ἀφῆκε, καὶ συνοῦσαν εἶχεν· καὶ πλέον αὐτὴν ἐθεράπευεν, ὡς βασανισθεῖσαν οὐ δικαίως. Ἡ δὲ, θυγατέρα ἔχουσα ὥρα καὶ κάλλι διαφέρουσαν, ταύτην ὑφῆκεν ἀδελφῷ τοῦ τυράννου μειρακίῳ, Λεάνδρῳ. Ὁ δὲ, ἀλοὺς ἔρωτι, παρακαλεῖ τὸν ἀδελφὸν γῆμαι τὴν κόρην. Ἐγήμε, καὶ τῇ μητέρι τῆς κόρης πειθαρχῶν, ὑπ' αὐτῆς πείθεται τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι. Ὁ δὲ, διαφθείρας Δάφνιν, κατευναστὴν τοῦ τυράννου, διὰ τούτου τὸν Νικοκράτην διεχρίσατο.

Κ Ε Φ. Λ Θ.

Κ Α Μ Μ Α.

Ι. Τῶν ἐν Γαλατία τετραρχῶν ἦσαν Σινόριξ, καὶ Σινάτος. Τοῦ Σινάτου γυνή, κάλλι σώματος καὶ ἀρετῆ ψυχῆς εὐκλεσεάτη, Κάμμα· καὶ γὰρ ἦν Ἀρτέμιδος ἱέρεια, ἦν μάλιστα Γαλάται σέβουσι. Καὶ ἦν ἐν τε πομπαῖς καὶ θυσίαις ἀεὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ σεμνῶς κεκοσμημένη. Ταύτης ἐρᾷ Σινόριξ· καὶ, ζῶντος τοῦ ἀνδρός οὔτε πείσειν ἐλπίζων, οὔτε βιάσασθαι, τὸν Σινάτου ἐδά-

λοφόνησεν. Οὐκ εἰς μακρὰν δὲ Κάμμαν ἐμνάτο. Ἡ δὲ ἐπὶ πλεί-
 ρον μὲν ἀντέλεγεν οἰκείων δὲ καὶ φίλων ἐγκειμένων, καὶ λιπαρῶς
 θεραπευόντων, ὑπεκρίνατο συγκατατίθεσθαι. Καὶ δὴ συνέθεντο·
 « Ἡκέτω Σινόριξ εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ παρά τῃ Θεῷ
 συνθήκας τοῦ γάμου ποιησώμεθα. » Ἡκε Σινόριξ, καὶ σὺν
 αὐτῷ πάντες ὅσοι Γαλατῶν ἐντελεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἡ δὲ,
 φιλοφρόνως αὐτὸν δεξαμένη, προσάγει τῷ βωμῷ, καὶ ἀπὸ χρυσῆς
 φιάλης ἔσπεισε· καὶ τὸ μὲν ἐξέπιεν αὐτὴ, τὸ δὲ ἐκεῖνον ἐκέλευσεν
 αὐτὸν πιεῖν. Ὁ δὲ, οἷα δὴ νυμφίος, παρά νύμφης λαβῶν, ἠδέως
 πίνει· τὸ δὲ ποτὸν ἄρα ἦν μελίκρατον πεφαρμαγμένον. Ἡ δὲ,
 πεπωκότα ὡς εἶδεν, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε, καὶ τὴν Θεὸν προσ-
 ἐκύνησεν, εἰποῦσα, « Χάριν οἶδά σοι, ὦ πολύτιμε Ἄρτεμις, ὅτι
 μοι παρέσχες ἐν τῷ σῶ ἱερῷ δίκας ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς λαβεῖν,
 ἀδίκως δὲ ἐμὲ ἀναιρεθέντος. » Ταῦτα εἰποῦσα, παραχρῆμα
 αὐτὴ τε ἀπέθνησκε, καὶ ὁ νυμφίος αὐτῇ συναπέθνησκε, παρά τῷ
 βωμῷ τῆς Θεοῦ,

ΚΕΦ. Μ.

ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ.

Ι. ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ Θηβαία, Θεαγένους ἀδελφή, τοῦ παρα-
 ταξαμένου Φιλίππου περὶ Χαιρώνειαν· ὅς καὶ πρὸς τὸν ἐμδοήσαντα,
 « Μέχρι ποῦ διώκεις; » ἀπεκρίνατο, « Μέχρι τῆς Μακεδονίας. »
 Τούτῳ τελευτήσαντι περιῆν [ἡ] ἀδελφή. Θήβας κατέσκαψεν Ἀλέ-
 ξανδρος. Ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα τῆς πόλεως ἐπόρθουν. Τιμοκλείας
 δὲ τὴν οἰκίαν κατελάβετο Θραῦξ Ἱππαρχος. Οὗτος ὁ Θραῦξ μετὰ
 τὸ δεῖπνον ἐκάλει τὴν Τιμόκλειαν εἰς τὸν θάλαμον· καὶ οὐδὲ
 τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, εἴπου κεκρυμμένον
 ἔχει, καὶ ταῦτα ὁμολογεῖν ἐβιάζετο. Ἡ δὲ πολὺν μὲν κόσμον
 ἔχειν ἔφη ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ἔντε ὄρμοις, καὶ ψελλίοις, καὶ
 ἐκπώμασι, καὶ νομίσμασιν· ἀλισκομένης δὲ τῆς πόλεως, πάντα

ἐμβαλεῖν εἰς τὸ φρέαρ, ὕδωρ οὐκ ἔχον. Ὁ Θραῶς ἐπίστειπεν. Ἡ δὲ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας ἐνθα τὸ φρέαρ ἦν, καὶ καταδῆναι κελεύει. Ὁ μὲν, καταβάς τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν ἐζήτει· ἡ δὲ ἄνωθεν μετὰ τῶν Σεραιπαιίδων πολλοὺς αὐτῶ λίθους καὶ πέτρους ἐκύλισε, καὶ κατέχωσε τὸν βάρβαρον. Οἱ Μακεδόνες συλλαβόντες ἤγαγον ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. Ὁμολογήσασαν δὲ αὐτήν, ὡς παρανομοῦντα τὸν Θραῶκα, καὶ βιαζόμενον, ἠμύνατο, Σαυμάσας Ἀλέξανδρος, αὐτήν τε ἔλευ-
Σέραν ἀφῆκε, καὶ πάντας τοὺς κατὰ γένος αὐτῇ προσήκοντας,

Κ Ε Φ . Μ Α .

Ε Ρ Υ Ξ Ω .

Ι. ΛΑΑΡΧΟΣ, Κυρηναίων βασιλεὺς ἀποδειχθεὶς, ὡς Βάττω τῷ Ἀρκεσιλάου τὴν ἀρχὴν φυλάττων, ἐγένετο ἀντὶ βασιλέως τύραννος, πάση παρανομίᾳ χρησάμενος κατὰ τῶν πολιτῶν. Τοῦ δὴ παιδὸς τοῦ Βάττου μήτηρ ἦν Ἐρυξῶ, σώφρων γυνή, καὶ δικαιοτάτη. Ταύτης ἐρασθεὶς Λαάρχος ἐμνησεύσατο· ἡ δὲ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτὸν ἡξίου διαλέγεσθαι. Τῶν δὲ ἐξεπίτηδες ἀναβαλλομένων, ἔπεμψεν Ἐρυξῶ Σεράπαιναν, ἀπαγγέλλουσαν, νῦν μὲν ἀντιλέγειν τοὺς ἀδελφούς· εἰ δὲ σύλλογος αὐτῶν καὶ ὁμίλια γένοιτο, καὶ δὴ συγχωρήσειν τοὺς ἀδελφούς, τῆς ἀρχῆς τοῦ γάμου γενομένης. Ἀσμένως δέχεται· καὶ δὴ νύκτωρ ἄνευ τῶν δορυφόρων ἦκε πρὸς τὴν Ἐρυξῶ, καὶ εἰς τι δωμάτιον εἰσελθὼν, περιπίπτει Πολυάρχῳ τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν Ἐρυξοῦς ἀδελφῶν, ἐνδον λοχῶντι, καὶ δύο νεανίσκους ξιφήρεις ἔχοντι· ὑφ' ὧν κατακεντήθει ἀπέθανε. Τὸν δὲ Βάττον προ-
αγαγόντες ἀπέφηναν βασιλέα, καὶ Κυρηναίοις ἀπέδωκαν τὴν πατρίον πολιτείαν.

Κ Ε Φ. Μ Β.

ΠΥΘΟΠΟΛΙΣ.

Ι. ΠΥΘΗΣ, χρύσεια μέταλλα εύρων, πάντας τούς πολίτας ἐκέλευσε μεταλλεύειν, ὀρύσσειν, καθαίρειν χρυσίον, ἄλλο μηδὲν ὄραν, μήτε ἐν τῇ γῇ, μήτε ἐν τῇ θαλάσῃ. Πάντες ἀπηγόρευον, οὔτε καρπούς ἔχοντες, οὔτε ἄλλο τι τῶν πρὸς τὸν βίον πράσσοντες. Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἰκετεύουσι τὴν τοῦ Πύθου γυναῖκα Πυθόπολιν. Ἡ δὲ ἐκέλευσεν ἐκείνας μὲν ἀπιέναι καὶ θαρβεῖν· αὐτὴ δὲ τούς δημιουργούς τοῦ χρυσοῦ καλέσασα, ἐκέλευσε ποιεῖν ἰχθύς χρυσοῦς, πέμματα, ώραῖα, ὄψα, βρώματα, πάντα χρυσᾶ. Πύθης ἐξ ἀποδημίας ἦκε, καὶ δεῖπνον ἤτει. Ἡ γυνὴ παρέθηκεν αὐτῷ χρυσὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς παρέκειτο οὐδὲν ἐδώδιμον, ἀλλὰ πάντα χρυσᾶ ἐδώδιμοις ὅμοια. Πύθης, ἐπαινέσας τὴν μίμησιν τῆς τέχνης, ἤτει φαγεῖν. Ἡ δὲ προσέφερεν αὐτῷ ἄλλο τι χρυσοῦν ὅμοιον ἐδώδιμον, καὶ τοῦτο πάλιν. Δυσχεραίνοντος δὲ, καὶ λιμώττειν ὁμολογοῦντος· « Ἀλλὰ γεωργίαν μὲν [εἶπε] καὶ τέχνην πᾶσαν κατέλυσας· ἐκέλευες δὲ ὀρύσσειν ἄχρησον χρυσίον, οὗ οὔτι τοῖς ἀνθρώποις ὄφελος, εἰ μὴ τούς σπειρομένους καὶ φυτευομένους καρπούς ἔχοιεν. » Τῇ σοφίᾳ τῆς γυναικὸς ἐδιδάχθη Πύθης καταλύσαι μὲν τὴν τῶν μετάλλων ἐργασίαν, ἀφείναι δὲ τούς πολίτας ἐπὶ γεωργίαν, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

ΧΡΥΣΑΜΗ.

Ι. Τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἐς τὴν Ἀσίαν ἀφικομένης, τοῖς Ἐρυθράς κατέχουσι ἐπολέμει Κνωπὸς τοῦ Κοδριδῶν γένους. Ὁ Θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ στρατηγὸν παρὰ Θεσσαλῶν λαβεῖν τὴν ἰέρειαν τῆς Ἐνοδίας. Ὁ δὲ πρεσβεύεται πρὸς Θεσσαλοῦς,

καὶ μὴνύει τὸ λόγιον τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ἔπεμψαν αὐτῷ τὴν ἰέρειαν τῆς Θεοῦ Χρυσάμην. Αὕτη, φαρμάκων ἔμπειρος οὔσα, ταῦρον ἐξ ἀγέλης μέγιστον καὶ κάλλιστον συλλαβοῦσα, τὰ μὲν κέρατα κατεχρύσωσε, καὶ τὸ σῶμα κατεκόσμησε σέμμασι καὶ χρυσοπάσις ἀλουργίσι. Καὶ μετὰ τῆς τροφῆς ἀναμίξασα μανιοποιὸν φάρμακον ἔδωκεν αὐτῷ φαγεῖν. Τὸ δὲ φάρμακον αὐτὸν τε τὸν ταῦρον ἐξέμνηε, καὶ τοὺς γευσαμένους αὐτοῦ μανιουργεῖν ἔμελλεν. Οἱ μὲν δὴ πολέμιοι ἀντεστρατοπεδεύοντο. Ἡ δὲ, ἐν ὄψει τῶν πολεμίων βωμὸν παραθεῖσα, καὶ ὅσα πρὸς Θυσίαν, ἐκέλευσε προσάγειν τὸν ταῦρον. Ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ φαρμάκου μεμηνῶς καὶ οἰσρῶν, ἐξεπήδησε, καὶ μέγα μωκόμενος ἔφυγεν. Οἱ πολέμιοι, χρυσόκερων κατεσεμμένον ὄρωντες, καὶ φερόμενον εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον ἀπὸ τῆς Θυσίας τῶν ἐναντίων, ὡς ἀγαθὸν σημεῖον καὶ οἰώνισμα αἴσιον ἐδέξαντο· καὶ συλλαβόντες καλλιεροῦσι τοῖς Θεοῖς, καὶ τῶν κρεῶν ἕκαστος φιλοτίμως ἐδαΐσαντο, ὡς δαιμονίου, καὶ Θείας ἱερουργίας μεταλαγχάνοντες. Αὐτίκα δὴ πᾶν τὸ στρατόπεδον ὑπὸ μανίας καὶ παραφροσύνης ἐξίστατο· πάντες ἀνεπήδων, διέθεον, ἀνεσκίρτων, τὰς φυλακὰς ἀπέλειπον. Χρυσάμη, ταῦτα ἰδοῦσα, τὸν Κνωπὸν ἐκέλευσε διὰ τάχους ὀπλίσει τὴν στρατιάν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐπάγειν, ἀμύνασθαι μὴ δυναμένοις. Οὕτω δὴ Κνωπὸς, ἀνελὼν ἅπαντας, ἐκράτησε τῆς Ἐρυθραίων πόλεως, μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος.

Κ Ε Φ. Μ Δ.

ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ.

1. Ἐπὶ Βοιωτοὺς, οἱ παλαι Θεσσαλίαν ὤκουν, ἐστράτευσεν Αἴατος ὁ Φιλίππου, Πολύκλειαν ἀδελφὴν ἔχων. Ἡρακλεΐδαι τὸ γένος ἄμφω. Χρησμὸς ἦν ἄρξεν, ὃς ἂν ἐκ τοῦ γένους πρῶτος, διαβὰς τὸν Ἀχελῶνα, ἐπιβῆ τῆς πολεμίας. Ἡ μὲν

στρατιὰ τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πολύκλεια δὲ τὸν πόδα ἐπιδεσαμένη, φάσκουσα τετρώσθαι τὸ σφυρὸν, παρακαλεῖ τὸν ἀδελφὸν Αἴατον διενεγκεῖν αὐτὴν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν. Ὁ δὲ, μηδὲν ὑποπτεύσας, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ βουλόμενος ὑπουργῆσαι, τὴν μὲν ἀσπίδα ἐπέδωκε τοῖς ὀπλοφόροις, τὴν δὲ Πολύκλειαν ἀράμενος, ἐβάδιζε διὰ τοῦ ποταμοῦ προθύμως. Ἡ δὲ, γενομένου πλησίον τῆς ὄχθης, φθάσασα ἐξήλετο· καὶ μετασραφεῖσα πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἔφη « Ἐμὸν γέρας ἢ βασιλεία κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ χρησμὸν· πρώτη γὰρ ἀπάντων τῆς χώρας ἐπέβην. » Αἴατος, αἰσθόμενος τῆς ἀπάτης, οὐκ ἐχάλεπνε· τὸ δὲ φρόνημα τῆς κόρης ἀγάμενος αὐτὴν ἔγημε. Καὶ ὁμοῦ βασιλεύοντες, παῖδα Θεσσαλὸν ἐποίησαντο, ἀφ' οὔ καὶ τὴν πόλιν Θεσσαλίαν προσηγόρευσαν.

Κ Ε Φ. Μ Ε.

Λ Ε Α Ι Ν Α.

Ι. Ἀριστογείτων καὶ Ἀρμόδιος, πῶς ἐπέθεντο τοῖς τυράννοις, οὐδεὶς Ἑλλήνων ἀγνοεῖ. Ἦν γοῦν Ἀριστογείτωνι ἑταίρα, ὄνομα Λέαινα. Ἰππίας τὴν Λέαιναν συλλαβὼν ἐβασάνιζεν ἐφ' ᾧ τε ἐξείπειν τοὺς κοινωνήσαντας τῆς ἐπιθέσεως. Ἡ δὲ πλείστον ὅσον ἀντεῖχεν· ἐνικωμένη δὲ ὑπὸ τῶν βασάνων, ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτὴ τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέδακεν. Ἀθηναῖοι τὴν ἑταίραν τιμῆσαι θέλοντες, αὐτὴν μὲν οὐκ ἔσησαν ἐν ἀκρόπολει· τὸ δὲ ζῶον τὴν Λέαιναν, χαλκῆν δημιουργήσαντες, ἀνέθηκαν. Εἴ τις ἀνῆλθεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐώρακεν ἐν τῷ προπυλαίῳ τὴν Λέαιναν χαλκῆν, γλῶσσαν οὐκ ἔχουσαν, ὑπόμνημα τοῦ διηγήματος.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ω.

1. ΘΕΜΙΣΤΩ, Κρίθωνος Οϊανθίου θυγάτηρ. Ταύτης ἦρα Φρικोधήμου τοῦ τυράννου παῖς Φίλων. Ὁ τύραννος ἐξήτει πρὸς γάμον τὴν κόρην. Ὁ πατὴρ ἀντέλεγεν. Ὁ τύραννος, τοὺς υἱοὺς τοῦ Κρίθωνος ἀποσπάσας, ἐν ὄψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρέβαλε θηρίοις πεινῶσι. τὴν δὲ κόρην ἀποσπάσας, ἐπετέλει πρὸς γάμον. Θεμισῶ, διὰ τὴν ἀνάγκην ὑποκριναμένη, ξίφος εἰσεκόμισεν ὑπὸ τῷ χιτωνίσκῳ, καὶ τὸν νυμφίον καθεύδοντα ἐν τῷ θαλάμῳ, παρακλίνας τὸν τράχηλον, εὐκόλως ἀπέσφαξεν, ὡς μηδὲ φωνὴν τοῦ φονευομένου γενέσθαι. Ταῦτα δὲ πάντα νύκτωρ λαθοῦσα, πάλιν ἐπὶ θαλάσσαν κατελθοῦσα, ἀκάτιον εὐροῦσα, πνεύματος ἐπιτυχοῦσα, τὸ ἀπόγειον ἐλκύσασα, μόνη ἀναχθεῖσα, κατέπλευσεν ἐς Ἐλίκην, πόλιν τῆς Ἀχαΐας, ἐνθα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἅγιον ἦν· τούτῳ προσέφυγεν ἰκέτις. Φρικोधήμος τὸν ἕτερον τῶν υἱῶν, ἀδελφὸν τοῦ φονευθέντος, Ἡράκοντα, ἔπεμψεν ἐξαιτήσοντα παρὰ τῶν Ἐλικαίων τὴν κόρην. Οἱ μὲν δὴ ἐξέδωκαν. Ἐπεὶ δὲ ἀνήχθησαν, χειμῶν μέγας ἐξέωσε τὸ σκάφος ἐπὶ τὸ Ῥίον τῆς Ἀχαΐας· οὗ προσορμισαμένοι ἐπεφάνησαν ἡμιολίαι δύο Ἀκαρνάνων ἐχθρῶς πρὸς τὸν τύραννον ἐχόντων· οἱ τὸ σκάφος ἐξαψάμενοι, κατήγαγον ἐς Ἀκαρνανίαν. Τὸ πλῆθος τῶν Ἀκαρνάνων, μαθόντες τὰ πεπραγμένα, οἰκτεῖρουσι τὴν κόρην, καὶ τὸν Ἡράκοντα δήσαντες, αὐτῇ παρέδωκαν. Ὁ τύραννος πρεσβεύεται ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, εἰ τοὺς γονέας ἀπολάβοι, τότε τὸν υἱὸν ἀποδώσειν ἐπηγγειλατο. Φρικोधήμος, πισεύσας, ἐξέπεμψεν αὐτῇ τοὺς γονέας· οἱ δὲ Ἀκαρναῆνες οὐδὲν ἔλαττον τὸν Ἡράκοντα αἰκισάμενοι πικρῶς ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ Φρικोधήμον οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας οἱ

πολίται διέφθειραν. Οἱ δὲ τὴν Ἐλίκην οἰκοῦντες, οὐκ εἰς μακρὰν κατεπόθησαν αὐτοί τε καὶ ἡ πόλις, τῆς μὲν γῆς σεισθείσης, τοῦ δὲ πελάγους ἐπικλύσαντος. Ἔδοξε τὸ μήνιμα γενέσθαι τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι τὴν ἰκέτιν αὐτοῦ παρθένον τοῖς πολεμίοις ἐξέδωκαν.

Κ Ε Φ. Μ Ζ.

Φ Ε Ρ Ε Τ Ι Μ Α.

Ι. ἈΡΚΕΣΙΑΛΟΣ Βάττου τοῦ Κυρηναίων βασιλέως, κατασασιασθεῖς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Φερετίμα, πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ πλεύσασα, ἰκέτευσεν, αἰτουμένη συμμαχίαν. Ὁ μὲν Κύπριος τῆς ἰκεσίας ἠμέλησεν. Ἐν δὲ τῷ τέως Ἀρκεσίλαος, Ἑλλήνων συμμάχων εὐπορήσας, κατελθὼν, τὴν ἀρχὴν ἀναλαβὼν, πικρῶς τιμωρούμενος τοὺς λελυπηκότας, ὑπὸ τῶν ὁμόρων βάρβάρων ἀνηρέθη. Φερετίμα πρὸς τὸ δεινὸν οὐκ ἀπηγόρευσεν· ἀλλὰ, ὡς τὸν Αἰγύπτου Σατράπην Ἀρυάνθην καταφυγοῦσα, καὶ τινὰς εὐεργεσίας ἐς Καμβύσην προβαλομένη, πολλὴν δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν λαβοῦσα, προσβαλοῦσα τοῖς Κυρηναίοις ἀνυπόστατος ἐγένετο, ὥστε καὶ δίκας ὑπερ τοῦ παιδὸς λαβεῖν, καὶ τῷ γένει τὴν ἀρχὴν ἀπολαβεῖν.

Κ Ε Φ. Μ Η.

Α Ξ Ι Ο Θ Ε Α.

Ι. ἈΞΙΟΘΕΑ, Νικοκλέους γυνή, Κυπρίων βασιλέως, πολλῶν ἠκόντων παρὰ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου καταλυσόντων τὴν ἀρχὴν, ἐπειδὴ Νικοκλῆς μὲν αὐτὸν ἀνεκρέμασεν, οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ σφᾶς αὐτοὺς κατέσφαξαν, αὕτη τὰς τῶν τετελευτηκότων ἀρετὰς ἐζήλωσε· καὶ τὰς τε ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ μητέρα, καὶ γυναῖκα συγκαλέσασα, ἔπεισε μηδὲν ἀνάξιον ὑπομεῖναι

τοῦ γένους. Αἱ δὲ, πεισθεῖσαι, συνέκλεισαν μὲν ἀσφαλῶς τῆς γυναικωνίτιδος τὰς θυράς· ἀναδραμοῦσαι δὲ ἐπὶ τὰ σέγη, τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν συνδεδραμηκότος, τὰ μὲν τέκνα φερόμεναι ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀπέσφαξαν, πῦρ δὲ ἐνεῖσαι τοῖς ὀρόφοις, αἱ μὲν τοῖς ξίφεσιν αὐτὰς διεχρήσαντο, αἱ δὲ εὐθαρσῶς τῇ φλογὶ προστρέχουσαι διεφθείροντο. Ἄξιοθέα δὲ στρατηγὸς ἦν ἐν τοῖς δεινοῖς ἀρίστη· ὅτε γὰρ εἶδεν εὐγενῶς ἀπάσας κειμένας, τότε καὶ αὐτὴ τὸ ξίφος καθεῖσα διὰ τῆς σφαγῆς, αὐτὴν ἔρριψεν εἰς τὴν φλόγα, ἵνα μηδὲ νεκροῦ σώματος οἱ πολέμοι κρατήσωσιν.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

ΑΡΧΙΔΑΜΙΣ.

1. ΠΥΡΡΟΣ Ἡπειρώτης ἐστράτευσεν ἐπὶ Λακεδαίμονα. Μάχης ἰσχυρᾶς πρὸ τῆς πόλεως γενομένης, ἀναχωρήσαντες οἱ Λάκωνες ἐβουλεύσαντο, παιῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐς Κρήτην ὑπεκθέσθαι· αὐτοὶ δὲ κινδυνεύειν μέχρι νίκης, ἢ θανάτου. Ἀρχίδαμης, Κλεάδα βασιλέως θυγάτηρ, ἀντεῖπε τῇ γνώμῃ, καὶ, «Καλὸν [ἔφη] ταῖς Λακαίνοις μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν μετ' αὐτῶν.» Καὶ δὴ πρὸς αὐτοὺς ἐνείμαντο τὰ ἔργα τοῦ πολέμου· ἐτάφρευον, ὤρυττον, ὅπλα προσέφερον, δόρατα ἔθηγον, τοὺς τιτρωσκομένους ἐθεράπευον· ὥστε καὶ οἱ Λάκωνες εὐτολμότεροι πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐγένοντο, τὴν ἀνδρίαν τῶν γυναικῶν ὀρῶντες, καὶ τὸν Πύρρον ἀπεκρούσατο.

Κ Ε Φ. Ν.

ΛΑΟΔΙΚΗ.

1. ἈΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ προσαγορευθεὶς Θεὸς, ἔγημε Λαοδίκην ὀμοπατρίαν ἀδελφὴν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγένετο Σέλευκος. Δευτέραν ἔγημε Βερονίκην, Πτολεμαίου βασιλέως θυγατέρα, ἐξ ἧς ἀπολιπὼν παιῖδα νήπιον ἐτελεύτησε, διάδοχον τῆς ἀρχῆς ἀποδείξας

ξας Σέλευκον. Λαοδίκη τὸν ἐκ τῆς Βερονίκης ὑποτρεφόμενον ἀναιρεθῆναι διεπράξατο. Βερονίκη προῆλθεν ἐς τὸ πλῆθος ἰκέτις, ἔλεον καὶ βοήθειαν παρὰ τῶν ἀρχομένων αἰτουμένη. Οἱ δὲ τὸν παῖδα πεφονευκότες, ἕτερον, ἐπεικῶς ὁμοιον, προήγαγον ἐς τὸ πλῆθος, ὡς αὐτὸν ἐκεῖνον ὄντα, περισήσαντες αὐτῷ τὴν βασιλικὴν δορυφορίαν· τῇ δὲ Βερονίκη φυλακὴν μισθοφόρων Γαλατῶν ἐπέσκησαν, καὶ τόπον ἔδωκαν τῶν βασιλείων ὀχυρώτατον, καὶ ὄρκους καὶ συνθήκας ἐσπέισαντο. Ἄρισάρχου δὲ ἰατροῦ Βερονίκη συνόντος, καὶ πείσαντος αὐτὴν συνθέσθαι, ἡ μὲν ἐπίσπευσεν· οἱ δὲ, τῷ ὄρκῳ στρατηγήματι χρησάμενοι, τὴν Βερονίκην αὐτίκα προσπεσόντες ἔκτειναν. Αἱ δὲ ἀμφ' αὐτὴν γυναῖκες, ὑπερασπίζουσαι, προσαπέθανον αἱ πλείονες. Παναρίση δὲ καὶ Μανία καὶ Γηθοσύνη, τὸ σῶμα τῆς Βερονίκης κρύψασαι κατὰ γῆν, ἐτέραν κατέκλιαν ὡς ἐκείνην ἔτι ζῶσαν, καὶ τὸ τραῦμα θεραπευομένην ὑπὸ τούτων. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἔπεισαν τοὺς ὑπηκόους, ἐφ' ὅσον μεταπεμφθεὶς ὑπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἦκεν ὁ πατὴρ τῆς ἀνηρημένης, καὶ διαπέμπων ἀπὸ τῆς προσηγορίας τοῦ πεφονευμένου παιδὸς, καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερονίκης, ὡς ἔτι ζώντων, ἐπισολὰς, ἀπὸ τοῦ Ταύρου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς χωρὶς πολέμου καὶ μάχης ἐκράτησε, τῷ στρατηγήματι τῆς Παναρίσης χρησάμενος.

Κ Ε Φ. Ν Α.

Θ Ε Α Ν Ω.

Ι. ΘΕΑΝΩ, Πausανίου μήτηρ, ἠνίκα Πausανίας, Μηδίζων ἀλούς, κατέφυγεν ἰκέτης ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου, ὅθεν ἀποσπάσαι ἰκέτην οὐκ ἦν θέμις, αὐτὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἀφ' ἰκομένη, πλίνθον πρὸς ταῖς θύραις ἀπηρέισατο. Οἱ Λάκωνες, θαυμάσαντες τὴν ἀνδρείαν ὁμοῦ καὶ τὴν σοφίαν, ἕκαστος πλίνθον ἐνήρμοσε ταῖς θύραις· ὥστε ἀμφω γενέσθαι, οὔτε τὸν ἰκέτην ἀπέσπασαν, καὶ τὸν προδότην ἐναποικοδομήσαντες διέφθειραν.

Τ

ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ.

1. ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ, Πύρρου θυγάτηρ, Ἀμβρακίαν καταλαβομένη, τιμωρῆσαι Πτολεμαίῳ, δόλῳ φονευθέντι, προελομένη, πρεσβευσαμένων Ἑπειρωτῶν, τὸν πόλεμον κατέθετο, ἐπὶ τῷ τὸν κλῆρον καὶ τὰς τιμὰς ἔχειν τῶν προγόνων· καὶ λαβοῦσα πίσεις, ἐξηπατήθη. Συνταξάμενοι γὰρ τῶν Ἑπειρωτῶν τινες Νέσσορα τῶν Ἀλεξάνδρου σωματοφυλάκων ἀναιρήσουσα αὐτὴν εἰσέπεμψαν. Ὁ δὲ κάτω νεύσασαν αἰδεσθεῖς καὶ καταπλεγεῖς ἀνέσρεψεν. Ἡ δὲ κατέφυγεν εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἡγεμόνης Ἀρτέμιδος. Μίλων δὲ, αἰτίαν ἔχων ὡς τὴν αὐτοῦ μητέρα Φιλωτέραν ἀποκτείνας, ὥρμησεν ἐπ' αὐτὴν ὀπλισμένος. Ἡ δὲ ἀνεβόησεν.

Ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.

Τοῦτο μόνον αὐτὴν ἐκβαήσασαν ὁ Μίλων ἀπέκτεινεν ἐν τῷ τεμένει τῆς Θεοῦ.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ.

1. ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ περὶ Σαλαμίνα συνεναυμάχει τοῖς Πέρσαις· οὓς ἤδη φεύγοντας οἱ Ἕλληνας ἐδίωκον. Ἡ δὲ, καταλαμβανομένη, προσέταξε τοῖς μὲν ἐπιβάταις ἀφελεῖν τῆς νεῶς τὰ σημεῖα τὰ Περσικά, τῷ κυβερνήτῃ δὲ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ναῦν τὴν προπλέουσαν Περσικὴν. Οἱ Ἕλληνας ταῦτα ὀρώντες, διηθέντες μίαν εἶναι τῶν συμμαχίδων νεῶν, ἀπολιπόντες ταύτην, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐτράποντο. Ἀρτεμισία δὲ, τὸν κίνδυνον ἐπικείμενον ἐκφυγοῦσα, εἰς Καρίαν ἀποπλέουσα ὤχετο.

2. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος, κατέδυσε ναῦν συμμαχίδα Κα-

λυνθίδα, καὶ τριήραρχον Δαμασίθυμον. Ἐπεμψε βασιλεὺς αὐτῇ ἀριστεῖον πανοπλίαν Ἑλληνικὴν· τῷ δὲ ναυάρχῳ τοῦ στόλου ἄτρακτον, καὶ ἡλακᾶτην.

3. Ἀρτεμισία, τριηραρχοῦσα νεῶς μακρᾶς, οὐ μόνον τὸ τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν. Εἰ μὲν ἐδίωκεν αὐτὴ ναῦν Ἑλληνίδα, τὸ βαρβαρικὸν ἀνέτεινε σημεῖον· εἰ δὲ ὑπὸ Ἑλληνίδος νεῶς ἐδίωκετο, ἀνέτεινε τὸ Ἑλληνικόν, ἵνα οἱ διώκοντες ὡς Ἑλληνικῆς νεῶς ἀπέχωνται.

4. Ἀρτεμισία Λάτμον κατελάβετο, τὴν μὲν ὠπλισμένην δύναμιν ἀποκρυψαμένη, αὐτὴ δὲ μετὰ εὐνούχων, καὶ γυναικῶν, καὶ αὐλητῶν, καὶ τυμπανιστῶν, ἐς τὸ ἄλσος τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν, ἀπέχου τῆς πόλεως ἑπτὰ στάδια, παρῆλθεν ὀργιάζουσα. Τῶν δὲ Λατμίων προελθόντων, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς Θεωμένων, καὶ Θαυμαζόντων, οἱ ἀποκεκρυμμένοι ἐπανασάντες κατέλαβοντο τὴν πόλιν, κρατήσαντες αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, ἧς οὐκ ἐκράτησαν ὄπλοις.

5. Ἀρτεμισία, βασιλεύουσα Καρίας, Ξέρξῃ βασιλεῖ συνεμάχησε κατὰ τῶν Ἑλλήνων· ὥστε καὶ τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ταύτῃ βασιλεὺς ἔδωκε. Καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ τοῦ ναυμαχεῖν, βασιλεὺς, ὄρων τὴν μὲν γενναίως ἀγωνιζομένην, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀγεννῶς, ἀνεβόησεν, « ὦ Ζεῦ, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναῖκας πεποίηκας, τὰς δὲ γυναῖκας, ἄνδρας. »

Κ Ε Φ. Ν Δ.

Μ Α Ν Ι Α.

1. ΜΑΝΙΑ, γυνὴ Ζήνιδος, ἄρχοντος τῶν περὶ Δάρδανον πόλεων, νόσω τελευτήσαντος τοῦ ἀνδρός, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχὴν, Φαρναβάζῳ χρησαμένη συμμάχῳ. Αὐτὴ δὲ καὶ ἐπὶ τὰς μάχας ἐπὶ ἄρμαμάξῃς ἐπορεύετο, καὶ τὰ παραγγέλματα ἐδίδου τοῖς μαχομένοις, καὶ διέταττε τὰς τάξεις, καὶ τὰ τῆς νίκης ἄθλα

κατὰ τὴν ἀξίαν διένεμε τοῖς στρατιώταις. Πολέμιος μὲν οὐδεὶς ἐκράτησεν αὐτῆς· ὁ δὲ τὴν θυγατέρα αὐτῆς πρὸς γάμον λαβῶν Μειδίας, πιστὸς εἶναι διὰ τὸ κῆδος δοκῶν, ὑπείσελθὼν, αὐτὴν διεχρήσατο.

Κ Ε Φ. Ν Ε.

ΤΙΡΓΑΤΑΩ.

1. ΤΙΡΓΑΤΑΩ Μαιῶτις ἐγείματο Ἐκαταίω βασιλεῖ Σίντων, οἱ νέμονται μικρὸν ἄνω Βοσπόρου. Τοῦτον τὸν Ἐκάταιον, ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς, κατήγαγε Σάτυρος ὁ Βοσπόρου τύραννος· καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐξέδωκεν, ἀξιώσας τὴν προτέραν ἀποκτεῖναι. Ὁ δὲ, τὴν Μαιῶτιν σέργων, ἀνελεῖν μὲν οὐχ ὑπέμεινε, ἐς ὄχυρόν δὲ φρούριον καθεῖρξας, ἐκέλευσε διάγειν φρουρουμένην. Ἡ δὲ Τίργαταώ, λαθοῦσα τοὺς φύλακας, διέδρα. Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἐκάταιον καὶ τὸν Σάτυρον πολλῇ σπουδῇ ζητούντων (ἐδεδοίκεσαν γὰρ μὴ κινήσῃ τοὺς Μαιῶτας εἰς πόλεμον), οὐ μὴν εὐρεῖν δυνηθέντων, ἡ Μαιῶτις, ἐρήμους καὶ τραχείας ὁδοὺς ὑπερβάλλουσα, καὶ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν ταῖς ὕλαις κρυπτομένη, ταῖς δὲ νυξὶ βαδίζουσα, τέλος, ἤκεν εἰς τοὺς καλουμένους Ἰξομάτας, ἐνθα ἦν αὐτῆς τὰ βασιλεία τῶν οἰκείων. Τὸν μὲν δὴ πατέρα τετελευτηκότα κατέλαθε· τῷ δὲ διαδεξαμένῳ τὴν ἀρχὴν συνοικήσασα, τοὺς Ἰξομάτας εἰς πόλεμον ἐκίνησε. Καὶ πολλὰ μὲν τῶν περὶ Μαιῶτιν μαχίμων ἐθνῶν προσήγετο, μάλιστα δὲ τὴν Ἐκαταίου Σιντικὴν κατέτρεχε, καὶ Σατύρου τὴν ἀρχὴν ἐλυμαίνετο· ὥστε ἰκετηρίας ἀμφοτέροι πέμψαντες, καὶ ὄμηρον δόντες παῖδα Σατύρου Μητρόδωρον, ἐδεήθησαν εἰρήνης τυχεῖν. Ἡ δὲ συνέθετο μὲν· οὐ μὴν οἱ γε συνθέμενοι τοὺς ὄρκους ἐφύλαξαν. Ὁ γὰρ δὴ Σάτυρος ἔπεισε δύο φίλους, ἰκέτας καταφυγόντας πρὸς αὐτὴν, ἐπιβουλεῦσαι. Οἱ μὲν κατέφυγον· ὁ δὲ Σάτυρος ἐξήτει· ἡ δὲ τὸν τῆς ἰκεσίας νόμον τιμῶσα, πολλάκις ἀντέγραφε, σωτηρίαν πράτ-

τουσα τοῖς ἰκέταις. Οἱ δὲ ἐπέθεντο· ὁ μὲν ὡς περὶ μεγάλων αὐ-
τῇ διαλεγόμενος πραγμάτων, ὁ δὲ σπασάμενος τὸ ξίφος ἀπ-
έτυχε τῆς ἐπιβουλῆς, τοῦ ζωσῆρος ἀποδεξαμένου τὴν πληγὴν.
Οἱ δορυφόροι συνδραμόντες ἀμφοτέρους ἐδασάνισαν. Οἱ δὲ τὴν
ἐπιβουλὴν ὠμολόγησαν τοῦ καττεικότος τυράννου. Πάλιν ἡ Τιρ-
γαταὼ τὸν πόλεμον ἐξήνεγκε, τὸν ὄμηρον ἀποκτείνασα, καὶ πάν-
των δεινῶν ἀρπαγῆς καὶ φόνου πληροῦσα τὴν χώραν· ἕως αὐτὸς
μὲν ὁ Σάτυρος ἀθυμήσας ἐτελεύτησε, Γόργιππος δὲ, υἱὸς αὐτοῦ,
τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος, ἰκέτης αὐτὸς ἔλθων, καὶ δῶρα δαῦς
ἐκτῇ μέγιστα, τὸν πόλεμον διελύσατο.

Κ Ε Φ. Ν Σ.

Α Μ Α Γ Η.

Ι, ΑΜΑΓΗ, γυνὴ Μηδοσάκκου βασιλέως Σαρματῶν, τῶν
ἐπὶ τὴν Ποντικὴν παραλίαν καθηκόντων, ὀρώσα τὸν ἄνδρα τρυ-
φῇ προσέχοντα, καὶ μέθῃ, αὐτῇ μὲν τὰ πολλὰ ἐδίκασεν, αὐτῇ
δὲ καὶ τὰς φυλακὰς τῆς χώρας καθίστατο, καὶ τὰς ἐπιδρομὰς
τῶν πολεμίων ἀνέσπελλε, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν προσοίκων
συνεμάχει. Καὶ τὸ κλέος αὐτῆς λαμπρὸν ἦν ἀνὰ πάντας τοὺς
Σκύθας, ὥστε καὶ οἱ τὴν Ταυρικὴν κατοικοῦντες Χερρρόνησῖται,
κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν παρακειμένων Σκυθῶν,
ἐδεήθησαν αὐτῆς γενέσθαι σύμμαχοι. Ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐπ-
έσειλεν, ἀπέχεσθαι Χερρρόνήσου κελεύουσα· ὡς δὲ κατεφρόνησεν
ὁ Σκύθης, παραλαβοῦσα ἑκατὸν εἴκοσιν ἄνδρας τοὺς ψυχῆν
καὶ σῶμα ἀλκιμωτάτους, τρεῖς ἵππους ἐκάσῳ παραδοῦσα, δι-
έδραμε νυκτὸς μιᾶς καὶ ἡμέρας χίλια καὶ διακόσια σταδία, καὶ
τοῖς βασιλείοις ἐξαίφνης ἐπιστάσα, τοὺς μὲν ἐπὶ θυρῶν ἅπαντας
ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Σκυθῶν ὡς ἐν ἀπροσδοκῆτῳ δεινῷ ταραχ-
θέντων, καὶ νομισάντων οὐχ ὅσους ἔβλεπον ἦκειν, ἀλλὰ πολλὰ
πλείονας εἶναι τοὺς ἐπερχομένους, Ἀμάγη μεθ' ἧς εἶχεν ὀρμῆς

ἐς τὸ βασιλεῖον ἐμπεσοῦσα, τὸν Σκύθην, καὶ τοὺς συνόντας αὐτῷ συγγενεῖς καὶ φίλους, ἀποκτείνασα, Χερῶνσησίταις μὲν ἀπέδωκε τὴν χώραν· τῷ δὲ παιδί τοῦ πεφονευμένου τὴν βασιλείαν ἐνεχείρισε, παρεγγυήσασα δικαίως ἄρχειν, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν προσοικούντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, ὁρῶντα τὸ τέλος τοῦ πατρὸς.

Κ Ε Φ. Ν Ζ.

ΑΡΣΙΝΟΗ.

1. Ἀρσινόη, Λυσιμάχου τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσαντος, μεγάλης ταραχῆς οὔσης ἐν Ἐφέσῳ, καὶ τῶν Σελευκιζόντων τὰ τεῖχη καταβαλλόντων, καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόντων, εἰς μὲν τὸ φορεῖον τὸ βασιλικὸν κατέκλινε Θεράπαιναν, σολὴν περιθεῖσα βασιλικήν, καὶ περιέσκησε πολλοὺς τῶν ὑπασπιστῶν, αὐτὴ δὲ περιβαλομένη ῥάκια καὶ προσωπεῖον ἐρρύπωμένον, καθ' ἑτέραν θύραν ἐξῆλθε μόνη, καὶ δραμοῦσα ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀπέπλευσε. Μενεκράτης, εἰς τῶν ἡγεμόνων, τῷ φορεῖῳ προσπεσὼν κατεκέντησε τὴν θεράπαιναν, οἰόμενος Ἀρσινόην φονεύειν.

Κ Ε Φ. Ν Η.

ΚΡΑΤΗΣΙΠΟΛΙΣ.

1. Κρατησίπολις, Πτολεμαίῳ τὸν Ἀκροκόρινθον ἐνδοῦναι βουλομένη φυλαττόμενον ὑπὸ μισθοφόρων, οἱ πολλάκις ἔπειθον αὐτὴν χρῆναι φυλάττειν τὸν τόπον, ἐπαινέσασα αὐτοὺς ὡς ἀνδρείους καὶ πισοὺς· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Σικυῶνος ἔφη μεταπέμψεσθαι συμμάχους, οἱ μετ' αὐτῶν ἀσφαλέστερον φυλάξουσιν. Ἐπέμψε μὲν πρὸς Σικυωνίους φανερώς, κρύφα δὲ πρὸς Πτολεμαῖον· καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ στρατιώτας, νύκτωρ ἤκοντας, ὡς τοὺς ἀπὸ Σικυῶνος συμμάχους, ἐδέξατο. Καὶ παρέλαβε Πτολεμαῖος Ἀκροκόρινθον ἀκόντων τῶν φυλασσόντων.

Κ Ε Φ. ΝΘ.

Ι Ε Ρ Ε Ι Α.

Ι. ΑΙΤΩΛΟΙ ΠΕΛΛΗΝΕΥΣΙΝ ΕΠΕΣΡΑΤΕΥΟΝ. Πρὸ τῆς Πελλήνης ὄχθος ἐστὶν ὑψηλὸς ἀντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὃν οἱ Πελλήνηες συνελθόντες ὠπλίζοντο. Τῆς Ἀθηνᾶς ἡ ἰέρεια, κατὰ τι νόμιμον ἐκείνης τῆς ἡμέρας, πανοπλίαν ἔχουσα, καὶ τρίλοφον κράνος, καλλίση καὶ μεγίστη τῶν παρθένων, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἀπέβλεπεν ἐς τὸ πλῆθος τῶν ὀπλιζομένων πολιτῶν. Αἰτωλοὶ παρθένου ὠπλισμένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ προελθοῦσαν τῆς Ἀθηνᾶς ἰδόντες, αὐτὴν τὴν Ἀθηνᾶν σύμμαχον ἤκειν Πελλήνευσι νομίσαντες, ἀνέσπρηναν. Πελλήνηες δὲ ἐπιδιώξαντες, οὐκ ὀλέγους Αἰτωλῶν ἀπέκτειναν.

Κ Ε Φ. Ξ.

Κ Υ Ν Ν Α Ν Η.

Ι. ΚΥΝΝΑΝΗ, Φιλίππου θυγάτηρ, τὰ πολεμικὰ ἤσκησε, καὶ στρατοπέδων ἡγεῖτο, καὶ πολεμίους παρετάσσετο. * καὶ * Ἰλλυριοῖς παρατασσομένη, τὴν βασιλεύουσαν αὐτῶν, καιρίαν ἐς τὸν αὐχένα πλήξασα, κατέβαλε, καὶ πολλοὺς τῶν Ἰλλυριῶν φεύγοντας ἔκτεινε. Γημαμένη δὲ Ἀμύντα τῷ Περθίκου, ταχέως τοῦτου ἀποβαλοῦσα, οὐχ ὑπέμεινε ἀνδρὸς πειραθῆναι δευτέρου· ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυγάτερα ἐξ Ἀμύντου Εὐρυθίκην, καὶ ταύτην τὰ πολεμικὰ ἤσκησεν. Ἀλεξάνδρου δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, καὶ τῶν διαδόχων νεωτεριζόντων, ἐτόλμησεν αὐτὴ διαβῆναι τὸν Στρυμόνα. Ἀντιπάτρου δὲ κωλύοντος, βιασαμένη τοὺς κωλύοντας, τὸν ποταμὸν διήλθε καὶ τοὺς ἐμποδῶν γιγνομένους καταγωνισαμένη, διέβη τὸν Ἑλλήσποντον, συμμίξαι τῷ Μακεδόνων στρατεύματι προθυμουμένη. Ἀλκέτα δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως ἀπαντήσαντος, οἱ Μακεδόνες, ἰδόντες τὴν Φιλίππου θυγάτερα,

καὶ ἀδελφὴν Ἀλεξάνδρου, αἰδεσθέντες, τὴν γνώμην μετεβάλλοντο. Ἡ δὲ τὸν Ἀλκέταν ὀνειδίσασα τῆς ἀχαριστίας, οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, οὔτε τὴν παρασκευὴν τῶν ὀπλων κατέπλάγη, ἀλλ' εὐγενῶς ἤνεγκε τὴν σφαγὴν, τεθνάναι μᾶλλον, ἢ τὸ Φιλίππου γένος ἐκπεπτωκὸς τῆς ἀρχῆς ὄραυ αἰρουμένη.

Κ Ε Φ. ΕΑ.

ΜΥΣΤΑ.

1. ΜΥΣΤΑ, γυνὴ Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου κληθέντος, περὶ Ἄγκυραν ὑπὸ Γαλατῶν ἠττηθέντος, ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλουσα, τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα μεταμφιασάμενη, Θεραπαινίδος ἀθλιωτάτης ῥάκια λαβοῦσα, ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ἐπράθη. Ἀχθεῖσα δὲ εἰς Ρόδον μετὰ ἄλλων ἀνδραπόδων, ἐξηγόρευσεν ἢ τις ἦν. Ρόδιοι, τῷ πριαμένῳ τὸ ἀργύριον ἀποδόντες, λαμπρῶς κοσμήσαντες, ἐς Ἀντιόχειαν ἐξέπεμψαν.

Κ Ε Φ. ΕΒ.

ΕΠΙΧΑΡΙΣ.

1. ΠΕΪΣΩΝ καὶ Σενέκας ἐπιβουλήν συνεσήσαντο κατὰ Νέρωνος. Ἦν ἀδελφὸς Σενέκα Σκέλαος, ὃς ἐταίραν εἶχεν Ἐπίχαριν. Ταύτην τὴν Ἐπίχαριν ὁ Νέρων, ὡς μετέχουσαν τῶν ἀπορρήτων, ἐβασάνισε πικρῶς. Ἡ δὲ ἀντέσχευ, οὐδενὸς κατειποῦσα. Νέρων ἀνέθετο, ὡς αἴθις βασανίσων. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν Ἐπίχαριν ἐκόμιζον ἐν φορείῳ· ἡ δὲ λυσαμένη τὴν ζώνην, ἀπεβρόχισεν ἑαυτὴν ἐν αὐτῷ τῷ φορείῳ. Οἱ κομίζοντες, ἐγγὺς τῶν βασανιστηρίων γενόμενοι, ἀποθέμενοι, προελθεῖν αὐτὴν ἐκέλευον· τῆς δ' ἄρα τὸ σῶμα εὐρέθη νεκρὸν· καὶ ὁ τύραννος πολλὰ ἐσχετλίαζεν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐταίρας νενικημένος.

Κ Ε Φ. ΞΓ.

ΜΙΛΗΣΙΑΙ.

Ι. Ἐν Μιλήτῳ τὰς παρθένους μανικὸν πάθος κατέσχεν· αἱ πλεῖσαι γὰρ, οὐδεμιᾶς οὔσης σύμφορᾶς, ἐξαίφνης αὐτὰς ἀπεβρόχιζον. Μιλησία γυνὴ συνεβούλευσε τὰς ἀπαγχομένας διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκκομίζεσθαι. Τοῦτο κυρωθὲν ἐπέσχε θανατώσας τὰς παρθένους· τὴν γὰρ μετὰ θάνατον αἰσχύνην, καὶ τὴν διὰ τῆς ἀγορᾶς πομπὴν οὐ φέρουσαι, τῶν βρόχων ἀπέσχοντο.

Κ Ε Φ. ΞΔ.

ΜΗΛΙΑΙ.

Ι. Μήλιοι Καρίαν ἐπώκισαν, ἡγεμόνα Νυμφαῖον ἔχοντες. Κᾶρες οἱ Κρυασσὸν οἰκοῦντες, ἐπιβουλεύοντες Μηλίοις, καλοῦσιν αὐτοὺς ἐπὶ δημοσίαν ἑορτήν. Καρίνη παρθένος, ἐρῶσα Νυμφαίου, τὴν ἐπίβουλὴν ἐξηγόρευσε. Ὁ δὲ πρὸς τοὺς Κᾶρας ἔφη, νόμον Ἕλλησιν εἶναι μετὰ γυναικῶν ἐπὶ δεῖπνον βαδίζειν. Οἱ μὲν δὴ Κᾶρες ἐκέλευσαν ἄγειν καὶ τὰς γυναῖκας. Οἱ Μήλιοι δὲ, αὐτοὶ μὲν ἄνευ ὄπλων ἐν ἱματίοις βαδίζουσιν· αἱ δὲ γυναῖκες, ἐκάσῃ, ξίφος ἐν τῷ κόλπῳ κομίζουσα, παρὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα, πᾶσαι καθιζάνουσιν. Ὡς δὲ, δειπνοῦντες, τοῦ Καρίου συνθήματος ἤσθοντο, αἱ μὲν γυναῖκες ὁμοῦ πᾶσαι τοὺς κόλπους ἀνέρρηξαν· οἱ δὲ ἄνδρες τὰ ξίφη λαβόντες, ἐπέθεντο τοῖς βαρβάροις, καὶ διαχρησάμενοι πάντας, τὴν τε πόλιν αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν κατώκισαν.

Κ Ε Φ. ΞΕ.

Φ Ω Κ Ι Δ Ε Σ.

Ι. Φωκεῦσι καὶ Θετταλοῖς πόλεμος ἄσπονδος ἦν· ὥστε Θετταλοὶ δόγμα ἐκύρωσαν, μηδενὸς ἀπέχεσθαι τῶν ἐν ἡλικίᾳ,

παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσασθαι. Φωκέων μελλόντων συμβάλλειν ἐς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφίσαντο· « Ἰλὴν παμμεγέθη νησώμεθα· ἐπειδὴν δὲ αἰσθώμεθα τοὺς ἀνδρας ἠττωμένους, αὐταὶ τῆς πυρᾶς μετὰ τῶν τέκνων ἐπιβῶμεν, καὶ τὴν ὕλην ὑφάψασαι καταπρήσωμεν. » Τοῦτο τὸ ψήφισμα τῶν γυναικῶν τοὺς Φωκέας ἐποίησεν ἀνδριότερον παρατάξασθαι, καὶ κρατῆσαι τῇ μάχῃ.

Κ Ε Φ. ΕΣ.

Χ Ι Α Ι.

Ι. ΧΙΟΙΣ πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμος ἦν Λευκωνίας πέρι. Καὶ δὴ συνέθεντο Χῖοι, μὴ δυνάμενοι τοῖς πολεμίοις ἀντέχειν, ἐξελθεῖν ὑπόσπονδοι, χλαῖναν μίαν ἕκαστος καὶ ἱμάτιον ἔχοντες. Αἱ Χῖαι γυναῖκες ἐσχετλίαζον, εἰ τὰ ὄπλα προέμενοι γυμνοὶ φευξοῦνται. Τῶν δὲ, ὁμωμοκέναι φασκόντων, αἱ γυναῖκες συνεβούλευσαν, τὰ μὲν ὄπλα μηδαμῶς ἀφιέναι· λέγειν δὲ ὡς ἔθος αὐτοῖς χλαῖναν μὲν καλεῖν τὸ ξυσόν, χιτῶνα δὲ, τὴν ἀσπίδα. Ταῖς γυναιξὶν ἐπείσθησαν οἱ Χῖοι· καὶ τὰ ὄπλα κατασχόντες, φοβερώτεροι τοῖς Ἐρυθραίοις ἐγένοντο.

Κ Ε Φ. ΕΖ.

Θ Α Σ Ι Α Ι.

Ι. ΘΑΣΙΟΙ πολιορκούμενοι, μηχανήματα ἔνδον τῶν τειχῶν ἐπαναστῆσαι τοῖς πολεμίοις βουλόμενοι, σπάρτων ἠπόρουσαν, οἷς τὰ μηχανήματα συνδεῖν ἐχρῆν. Αἱ Θάσιαι τὰς κεφαλὰς ἀπεκείραντο· καὶ σύνδεσμοι τῶν μηχανημάτων ἐγένοντο τῶν γυναικῶν αἱ τρίχες.

Κ Ε Φ. Ξ Η.

ΑΡΓΟΛΙΔΕΣ.

Ι. ΠΥΡΡΟΣ Ἡπειρώτης ἐπέβαλεν εἰς Ἄργος, καλέσαντος αὐτὸν Ἀριστεύς Ἀργείου. Οἱ μὲν Ἀργεῖοι συνέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν μετὰ τῶν ὅπλων. Αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν προκαταλαβόμεναι τὰ τέγη, τοὺς Ἡπειρώτας ἀνωθεν βάλλουσαι, ἀναχωρῆσαι βιάζονται· ὥστε καὶ Πύρρος, ὁ δεινότατος τῶν στρατηγῶν, αὐτὸς ἔπεσεν, ἐμπεσοῦσης ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεραμίδος. Αἱ δὲ Ἀργολίδες μέγιστον κλέος ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἤραυτο, Πύρρου τοῦ πολεμικωτάτου, μὴδὲ ὑπ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων πεσόντος.

Κ Ε Φ. Ξ Θ.

ΑΚΑΡΝΑΝΕΣ.

Ι. Αἰτωλῶν Ἀκαρναῖσι μακρῷ χρόνῳ πολεμούντων, τέλος δὲ κατὰ προδοσίαν ἐς τὴν πόλιν παραπεσόντων, οἱ μὲν ἄνδρες εὐρώσως ἐν παραλόγῳ κινδύνῳ παρετάσσοντο· αἱ δὲ γυναῖκες, ἐπὶ τὰς σέγας ἀναδραμοῦσαι, αἱ μὲν λίθους, αἱ δὲ κεράμους βάλλουσαι, πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνήρουν. Τοὺς δὲ ἄνδρας ἐνδιδόντας καὶ ἠττωμένους αὐταί, ποτὲ μὲν παρακαλοῦσαι, ποτὲ δὲ ὀνειδίζουσαι, ποτὲ δὲ ἰκετεύουσαι, ἀνέσρεψαν ἐπὶ τὴν μάχην. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀγωνισάμενοι γενναίως ἐάλωσαν, αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοσοῦτον περιεπλέκοντο τοῖς σώμασι τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀδελφῶν, ἢ πατέρων, ὥστε αὐτὰς ἐξαρτωμένας ἀποσπᾶν οἱ πολέμοι μὴ δυνάμενοι, συγκατεφύνευσαν τοῖς ἀνδράσιν.

Κ Ε Φ. Ο.

Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο Ι.

Ι. ΚΥΡΗΝΑΙΟΙΣ ἐπολέμει Πτολεμαῖος. Οἱ δὲ ἡγεμόνα ἐξ Αἰτωλίας Λυκωπὸν μεταπεμφάμενοι, τούτῳ τὴν προσασίαν τῶν κοινῶν ἐνεχείρισαν. Ἐν δὲ ταῖς μάχαις, οἱ μὲν Κυρηναῖοι προεκινδύνεον· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν χάρακας περιέβαλον, τάφρους ὤρυττον, βέλη προσέφερον, λίθους προσεκόμεζον, τοὺς τραυματίας ἐθεράπευον, τροφὴν παρεσκεύαζον. Σφαλέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, τοῦ Λυκωποῦ τὰ πράγματα μεταστῆσαντος ἐς μοναρχίαν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐβλασφήμησαν τὸν μόναρχον, ὥστε παροξυνθεὶς τὰς πλείστας αὐτῶν ἀπέκτεινεν, ἐκούσας ἐπὶ τὴν σφαγὴν Θεούσας.

Κ Ε Φ. ΟΑ.

Λ Α Κ Α Ι Ν Α Ι.

Ι. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ αἱ θυγατέρες ἐγήμαντο Μινύαις, τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν γεγονόσιν. Οἱ δὲ, κοινωνοῦντες τῆς πολιτείας, ἤδη καὶ τῆς βασιλείας ἀντεποιοῦντο. Τοὺς μὲν δὴ καθεῖρξαν οἱ Σπαρτιάται· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν.....

Δεῖπει τὸ τέλος.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ

ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ,

ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 2, στ. 2, Περιγίγνεσθαι (ἐκ Δ.Γ.)	Περιγενέσθαι.
3, Παρατάξει (Δ.Γ. Πρά- ξει.)	
5, Δοκεῖ δέ μοί γε (ἐκ Δ.Γ.)	Δοκεῖ δ' ἐμοί γε.
6, Δόλω ἢ βίηφι (1).	
8, Χρήσθαι (Η.Δ.)	Χρήσασθαι.
11, Μαρτυρεῖ δέ (ἐκ Δ.Γ.)	Μαρτυρεῖ καί.
12, Ἐνθα δέ (2).	
14, Τοῦτο (ἰσ. γρ. Τούτῳ).	
15, Παρνησόνδ' (3).	
17, Θεὸς δέ οἱ	Θεὸς δ' οἱ.
22, Δεινοῦ (ἐξ Ε.Δ.)	Δεινόν.
— Ὡν ἂν βούλοιτο (ἰσ. γρ. Ὡν βούλοιτο).	
23, Ὀδυσσέα (ἐκ Δ.Γ.)	Ὀδυσσῆα.
24, Εἴμ' Ὀδυσσεύς (4).	
27, Σῆ δ' ἦλω (5).	
30, Βουλῆ καὶ μύθοις (6).	

(1) Ὀδυσσ. I, 406. — (2) Ἰλιάδ. Z, 153. — (3) Ὀδυσσ. T. 394.
— (4) Ὀδυσσ. I, 19. — (5) Ὀδυσσ. X, 230. — (6) Ἐχρήσατο καὶ Στρά-
των (A, σελ. 17) τῷ ζίχῳ, ὡς ἐξ Ὀμήρου δῆθεν· οὐχ εὔρηται μέντοι
ἐν τοῖς νῦν φερομένοις Ὀμήρου ποιήμασιν. Ἐδήλωσε δέ καὶ Πολύαινος
δ' ἄ τοῦ « Ἄλλοι πάλιν αὖ μαρτυροῦσιν », ἐτέρου ποιητοῦ εἶναι τὸ μαρ-
τύριον.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 3, στ. 3, Αὐτόν μιν (1).
 6, Ἐποίησεν (2). Ποίησεν.
 14, Ἴσκει ψεύδεα (3).
 25, Ὅσα δὲ ἀπὸ (Η.Δ.). Ὅσα δὲ τὰ ἀπὸ.
 25, Συνεξελεξάμην (Δ.Γ. Συνελεξάμην).
 26, Περὶ ἐκάστου (Η.Δ.). Παρ' ἐκάσῳ (Δ.Γ. Παρ' ἐκάσων)
- ΣΕΛ. 4, στ. 4, Τυμπάνοις ἐσήμαινεν (ἐξ Ε.Δ.). Τυμπάνοις, οἷς ἐσήμαινεν.
 5, Οἶνω τοὺς πολεμίους ἰαίνων (Δ.Γ. Οἴνου τοὺς πολεμίους γεύων).
 — Ἐτρεπεν (Δ.Γ. Ἐῤῥεπεν)
 6, Ὅργια, πάντα ἦν (Η.Δ.). Ὅργια. Πάντα δὲ ἦν.
 7, Ἐδουλώσατο (Δ.Γ. Ἐχειρώσατο).
 12, Ἡδεῖται πιεῖν (Η.Δ.). Ἡδεῖται, πυκναί.
 17, Τὴν Βακτρίων (Δ.Γ. Τὴν Βακτρίαν).
 22, Γυναικῶν (ἴσ. γρ. Τῶν γυναικῶν, ἢ ὡς γυναικῶν).
 26, Κτείνων (ἐξ Δ.Γ.). Κτείνας.
- ΣΕΛ. 5, στ. 4, Ἦν γὰρ Διονύσῳ. Ἦν γὰρ Διονύσῳ (Δ.Γ. Ἦν Διονύσῳ).
 7, Ἐσήμανε νύκτωρ τῇ Διονυσιακῇ (Η.Δ.). Ἐσήμαινε νύκτωρ Διονυσιακῇ (Δ.Γ. Καὶ ἐσήμαινε κ. τ. λ.)
 10, Τοῦ δὲ Πανὸς τό (4).
 12, Πανικούς κληίζομεν (ἐξ Ε.Δ.). Πανὶ κληίζομεν.

(1) Ὀδυσσ. Δ, 244. — (2) Ὀδυσσ. Θ, 493. — (3) Ὀδυσσ. Τ, 203.
 — (4) Ἴσως γρ. Τοῦτο δὴ τοῦ Πανὸς τό, ἢ, Τοῦ δὴ Πανὸς τό.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 5, στ. 21, Ὑπὸ τῆ φάραγγι (Δ.Γ. Ὑπὸ τὴν φάραγγα).
 22, Ἐνέβαλεν (Γραπτέον, Ἐβάλλεν).
 ΣΕΛ. 6, στ. 4, Σαλεύοντα (Δ.Γ. Ἐσά-
 λευον γάρ).
 11, Τοὺς διδόντας (Η.Δ.). Τοὺς μὴ διδόντας (Δ.Γ. Τοὺς μὴ δόντας, Ε.Δ. Τοὺς ἤδη δόντας).
 12, Καταπονοῦσα. (ἔξ Κατανοῦσα.
 Ε.Δ.)
 23, Ἀπεκείρετο (1). Ἀπεκείρατο.
 26, Μάλισα δῆ (ἐκ Δ.Γ.) Μάλισα δέ.
 — Ἄδων Ὀμηρος (Δ.Γ. Ὀμηρος ἄδων).
 27, Ὅπισθεν (2). Ὅπισθεν.
 ΣΕΛ. 7, στ. 3, Βουζύγη (3).
 6, Προκινδυνεύοι (Δ.Γ. Προκινδυνεύει)
 17, Ἐτήκετο (Δ.Γ. Ἐτέτηκτο).
 19, Λαβῶν (Δ.Γ. Λαχῶν).
 20, Ἡρακλεΐδαις, στρατεύουσιν ἐπ' Ἀρκάδας, χρησμός ἦν (Η.Δ.). Ἡρακλεΐδαι στρατεύουσιν ἐπ' Ἀρκάδας· χρησμός ἦν.
 21, Ξένια (Δ.Γ. Ξενίαν).
 ΣΕΛ. 8, στ. 2, Θέντας (Η.Δ.). Τιθέντας.
 4, Ξένια (Δ.Γ. Ξενία).

(1) Ἡ γραπτέον, ὡς διώρθωκα, Ἀπεκείρετο, ἢ μετατοπιστέον τὸ, Ἐν ταῖς μάχαις, οὕτω· «Θησεὺς τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς ἀπεκείρατο, τῶν » τριχῶν ἐν ταῖς μάχαις τὴν ἀντιληψὶν ἀφαιρούμενος». Παράβαλλε τούτοις τὰ τοῦ Πλουτάρχου (Θησ. § 5). — (2) Ἰλιάδ. Β, 542. — (3) Ἐπιθι. Ἡσύχιον (λέξ. Βουζύγης).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 8, στ. 8, ἌΛΝΗΣ (Δ.Γ. ἘΛ-
ΝΗΣ (1)).
- 16, Δώσω τοι Τεγέην (2).
- 19, Ἀγγελοῦντας (Η.Δ.). Ἀγγέλλοντας.
— Τῷ δοκεῖν (Η.Δ.). Τὸ δοκεῖν.
- 22, Οἱ δ' ἀμφί (ἐκ Δ.Γ.). Οἱ μὲν ἀμφί (Δ.Γ.).
- ΣΕΛ. 9, στ. 3, Ὀρίων. (3). Ὀρείων.
- 4, Ἐδέισαν (ἐξ Ε.Δ.). Ἡρέθισαν (Δ.Γ. Ἡρίσαν).
- 11, Ἔστ' ἄν (ἐξ Ε.Δ.). Εὔτ' ἄν.
- 13, Ἐν γὰρ δὴ Λεύκτροις
(Δ.Γ. Ἐν γὰρ Λεῦκτροις)
- 18, Καταλαβομένων (ἐξ Ε.Δ.). Καταβαλλομένων.
- ΣΕΛ. 10, στ. 4, Κατὰ κορυφάς (γράφε,
Κατὰ τὰς κορυφάς).
- 5, Ὀρῶν (Η.Δ.). Ὀρέων.
Λύχνους (Δ.Γ. Λυχνού-
χους).
- 6, Ἀτραπάς κυκλουμένας
(4)
- 9, ΜΕΝΕΛΑΟΣ (Δ.Γ. ΜΕ-
ΝΕΛΑΟΣ, Λακεδαιμο-
νίων βασιλεύς).
- 10, Φιλοζῶη (ἐξ Ε.Δ.). Φιλιζῶ (Δ.Γ. Φιλοζῶ).
- 11, Μενέλαον (Δ.Γ. Μενέ-
λεων).
- 13, Αἰρομένων (ἐκ Δ.Γ.). Αἰρουμένων.
- 18, Ἐπεμπον (Δ.Γ. Ἀφῆκαν)
- 19, Ἀνεχώρησαν (Δ.Γ. Ἀπε-

(1) Παρ' οὐδενὶ εὐρηται ἐτέρῳ οὐδ' ὁ ἌΛΝΗΣ, οὐδ' ὁ ἘΛΝΗΣ. Διόπερ εἰκασάν τινες γραπτέον εἶναι, ἈΛΕΘΣ (Παυσαν. Η, δ'). — (2) Ἡροδότ. Α, ξς'. — (3) Η.Δ. Ὑποχωριστικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θασυνομένου ὄρος. — (4) Ὁ Λατῖνος μεταφρασῆς ἐξέφρασεν, Ἀτραπαῖς κυκλούμενοι. (χώρησαν).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

	χώρησαν)	
ΣΕΛ. 11, στ. 2,	Καὶ γὰρ πάντα (1).	Καὶ πάντα.
	4, Ἀντεπεξήεσαν (H.Δ.).	Ἀντεπεξίεσαν.
	8, Εὐμαρῶς	Εὐμαρῶς (Δ.Γ. Εὐ μάλ').
	12, Ἀγγελοῦντα (E.Δ.)	Ἀγγέλλοντα.
	13, Παρεφύλαττον (H.Δ.)	Παρεφυλάττοντο.
	18, Κατόπιν ἐμβάλλει τοῖς Μεσσηνίοις· οἱ δὲ περὶ (H.Δ.)	Κατόπιν ἐμβάλλουσι τοῖς Μεσσηνίοις, οἱ περὶ.
	23, Ἐξεῦρε (ἰσ. γρ. Ἐξεῦ- ρισκε)	
ΣΕΛ. 12, στ. 3,	Παρήγγειλεν (H.Δ.)	Παρήγγειλεν.
	4, Στρατεύετε (H.Δ.)	Στρατεύητε.
ΣΕΛ. 13, στ. 9,	Τιμᾶς ἀνεσήσαντο τῶν ἡρώων (2).	
	12, Μέλανθος (3).	
	15, Τάξιν ἀπάτη (4).	
	— Φόνον (Δ.Γ. Φρόνον).	
	18, Δεύτερος ἰὼν (Δ.Γ. Δεύτερον ἄγων)	
	21, Ἀπατούρια (ἐξ E.Δ.)	Ἀπατουρίαν.
ΣΕΛ. 14, στ. 4,	Αὐτίκα τε (ἐκ Δ.Γ.)	Αὐτίκα.

(1) Ἐξ E.Δ. Καὶ γὰρ πάντα, εἰσικεν ἀναγνώνας ὁ μεταφραστής· ἕτεροι δὲ παρήνεσαν γράφειν, Καὶ ἐπεὶ πάντα. Ἡ δ' ἱστορία παρ' Ἡροδότῳ (5, σζ-ση). — (2) Οὐκ ἐρῶται τὸ χωρίον· ὤφειλε γὰρ εἶναι, «Τιμᾶς ἀπένειμαν, ἀνασήσαντες ἡρώων» ἢ ἕτερόν τι παραπλήσιον. — (3) Οὕτω καὶ Στράβων (Θ, σελ. 393), καὶ ὁ τὸν Ἀριστοφάνην (Ἄχαρν. 146) σχολιάσας, καὶ ὁ Ῥωμαῖος Φρόντινος (Στρατηγημ. Β, ε, 41). Κατὰ γε μὴν Πausανίαν (Θ, ε.) οὐ Μέλανθος, ἀλλ' Ἀνδρόπομπος, ὁ Μελάνθου πατήρ, ἦν ὁ κτείνας τὸν Ξάνθου. — (4) Δ.Γ. Τάξιν ἀπάτην. Διορθοῦν ἐπεβάλλοντο τὸν σίχον, οἱ μὲν, «Ξάνθου ἀπατήσας ὁ Μελάνθιος (ἢ Ὁ μελάγχρρος) ἔσχε Κελαινᾶς» οἱ δὲ, «Ξάνθου ἀπατήσας ὁ μελάσφορος ἔσχε Μελαίνας. Οὐδ' ἡ γραφή, οὐδ' αἱ διορθώσεις κατῶρθωνται.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 14, στ. 5,	Κατὰ κράτος (Δ.Γ. Ἀνά κράτος).	
	— Ἐνίκων (Δ.Γ. Ἐνίκησαν).	
	16, Στεφάνους (ἐκ Δ.Γ.).	Στεφάνους.
	25, Ἀπήντα (1).	Ἀπηντᾶτο.
ΣΕΛ. 15, στ. 2,	Μεγάλην καὶ καλήν (Η.Δ.)	Μεγάλην, καλήν.
	3, Ἀθηνᾶ (ἐξ Ε.Δ.)	Ἀθηνᾶ.
	20, Εἰς τήν (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐπὶ τήν.
	23, Ἐδωκαν (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐδωκεν.
ΣΕΛ. 16, στ. 5,	Καὶ τὰ τῶν φίλων (ἐκ Δ.Γ.)	Κατὰ τῶν φίλων.
	6, Φιλτέρους ἕξων (Η.Δ.)	Φιλοτέρους ἕξει (Δ.Γ. Φιλτέ- ρους ἕξω.)
	— Οὐδ' ἂν ἀποδοῦναι (Η.Δ.)	Οὐκ ἂν οὐδ' ἀποδοῦναι (Δ.Γ. Οὐκ ἂν ἀποδοῦναι).
	13, Ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς σπονδαῖς. Οἱ δ' ἀμφὶ (ἐξ Ε.Δ.)	Ταῖς εὐχαῖς, οἱ δ' ἀμφὶ (Δ.Γ. Καὶ εὐχαῖς, οἱ δὲ σπον- δαῖς ἀμφὶ : Καὶ ταῖς εὐ- χαῖς, οἱ δὲ σπονδαῖς ἀμφὶ).
	18, Θεόντας τοὺς ἀδελφούς (Η.Δ.)	Θέοντας ἀδελφούς.
	19, Ἀσυπάλαιαν, καὶ μετα- πεμψάμενος (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀσυπάλαιαν, μεταπέμψά- μενος.
	21, Καὶ δὴ Σαμίων (Δ.Γ. Σαμίων δὲ).	
	24, Ἀποξύρας (Δ.Γ. Ἀπο- κείρας).	
ΣΛΕ. 17, στ. 1,	Ἐνέγραψε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐνεγράψατο.
	3, Καταβάς (ἐκ Δ.Γ.).	Καὶ καταβάς.

(1) Μεταμέλει μοι τῆς διορθώσεως· καὶ ἀλλαχοῦ γὰρ οὐ καλῶς κατὰ μέσσην διάθεσιν κέχρηται τῷ ῥήματι ὁ Πολύαινος.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 17, στ. 10, Δεσμοῖς (H.Δ.).	Δεσμίοις.
— Οἶον καὶ νῦν οἱ μονομα- χοῦντες. (Δ.Γ. Οἶόν τε νῦν οἱ μονομάχοι).	
12, Ἐπιπλεῖν ταῖς νησιώταις (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπιπλεῖν νησιώταις (Δ.Γ. Ἐπὶ πλείστοις νησιώταις).
15, Εὐχέσθαι οἶει (H.Δ.).	Εὐχέσθαι διὰ (Δ.Γ. Εὐχε- σθαι δὴ).
19, Ἰμίλκωνα (1).	
21, Καὶ κρατήσας (Δ.Γ. Κρατήσας).	
ΣΕΛ. 18, στ. 2, Τριηρῶν (H.Δ.).	Τριήρων.
4, Οὔτος (H.Δ.).	Οὔτως.
7, Οὔν (ἐκ Δ.Γ.).	Γοῦν.
10, Συρακουσίων (2).	
14, Ἰδέαν (3).	Ἰδίαν.
16, Μυρρίνας (H.Δ.).	Μυρίνας.
17, Ὑπὸ ταῖς μυρρίναις (H.Δ.).	Ὑπὸ τὰς μυρίνας (Δ.Γ. Ὑπὸ ταῖς μυρίναις).
20, Θύων τε ἄμα, ἄφνω (H.Δ.).	Θύων τε, ἄφνω (Δ.Γ. Θύων τε ἄμα).
26, Ὑπήκουσαν (ἐκ Δ.Γ.)	Ὑπείκουσαν.
ΣΕΛ. 19, στ. 3, Ἰθήρων (Δ.Γ. Ἰθηρίων).	
4, Κυκλωσομένους, παρ- αγγείλας ὀπισθεν τὰς (ἴσ. γρ. Κυκλωσομένους ὀπισθεν, παραγγείλας τὰς).	
7, Ἐφευγον (Δ.Γ. Ἐφυγον).	
8, Διέφθειραν (Δ.Γ. Διέ- φθειρον).	

(1) Ἀμίλκων ὀνομάζει τοῦτον Ἡρόδοτος (Ζ, 165-167), Ἀμίλκωνα δὲ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (ΙΑ, 20).—(2) Ἰμεραίων, φησὶ Κόνων παρὰ τῷ Φωτιῷ (Κωδ. ρπς', μβ).—(3) H.Δ. Οὔτω δὲ καὶ ὁ Λατῖνος μεταφραστής.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 19, στ. 12, Ἐβουλεύοντο (Δ.Γ. Ἐβουλεύσαντο).
- 13, Τεμεῖν ὕλην (Η.Δ.). Τεμεῖν τὴν ὕλην.
- 14, Αὐτὸς σὺν (Η.Δ.). Αὐτὸς ἂν σὺν.
- 16, Κινδυνεύσεσθαι (Η.Δ.). Κινδυνεύεσθαι
- 21, Ἐξῆλθον (Δ.Γ. Ἐξῆλθεν).
- ΣΕΛ. 20, στ. 4, Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι (Δ.Γ. Οἱ πολέμιοι μὲν).
- 5, Κωλύσοντες (Η.Δ.). Κωλύοντες.
- 11, Εὐγενῶν (ἐξ Ε.Δ.). Συγγενῶν.
- 13, Τιμῆς καὶ προεδρίας (ἐκ Δ.Γ.). Τιμῆς προεδρίας.
- 14, Ἀπεπέμπετο (Δ.Γ. Ἐξεπέμπετο).
- 18, Πολεμίων ἐστίν (ἐκ Δ.Γ.). Πολεμίων.
- 21, Ἐδωκε καὶ ἡ νίκη τὴν (1). Ἐδωκεν. Καὶ ἠνίκα τὴν (Δ.Γ. Ἐδωκεν. ἠνίκα δὲ τὴν).
- ΣΕΛ. 21, στ. 5, Σίκιννος (2). Σύκιννος.
- 6, Σίκιννον. Σύκιννον.
- 9, Συνέτριψεν (ἐκ Δ.Γ.). Συνέσρεψεν.
- 15, Πέμπει δὴ (ἐκ Δ.Γ.). Πέμπει δέ.
- , Ἀρσάκην (3).
- 16, Προαγορεύσοντα (Η.Δ.). Προσαγορεύοντα.
- 20, Ἥγειρον (Η.Δ.). Ἥγειραν.
- 23, Ἐγερεῖσθαι (ἴσ. γρ. Ἐγείρεσθαι).
- ΣΕΛ. 22, στ. 7, Κατέστησε, σπουδῆ χρησάμενος (Δ.Γ. Κατέστη-

(1) Ἐξ Ε.Δ. καταχωρισθείσης ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡρόδοτον (Ζ, ρμγ' σελ. 569) σημειώσεσι. — (2) Ἐκ Δ.Γ. Ἔτεροι δὲ καὶ δι' ἑνὸς ᾱ. Ἐπιθετὸν Ἡρόδοτον (Η, οέ), καὶ τὸν Πλούταρχον (Θεμιστοκλ. § 12). — (3) Ἰδ. Ἡρόδοτον (Η, ρί), Διόδωρον τὸν Σικελιώτην (ΙΑ, εθ'), Πλούταρχον (Θεμιστοκλ. § 12, καὶ Ἀριστείδ. § 9), καὶ Ἴουστίνον (Β, 13).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

σαν, σπουδῇ χρησάμε-
νοι. Ἰσ. γρ. Κατεσκέυασε,
σπουδῇ χρησάμενος).

ΣΕΛ. 22, στ. 12, Ἐπὶ τοὺς τοίχους (1). Ἐπὶ τοῦ τοίχους (Δ.Γ. Ἐπὶ
τοῦ τείχους).

20, Σωθείημεν (Η.Δ.). Σωθῆϊεν.

24, Διεπολιτεύοντο (Δ.Γ.
Ἄντεπολιτεύοντο).

26, Καθέντες (Η.Δ.). Καθιέντες.

27, Καταθώμεθα (Η.Δ.). Κατατιθώμεθα.

ΣΕΛ. 23, στ. 1, Ἄραντες (Η.Δ.). Αἴροντες.

11, Διοσημιῶν (Η.Δ.). Διοσημειῶν.

12, Προειδότες (ἐκ Δ.Γ.). Προϊδόντες.

15, Πολεμίων (ἰσ. γρ. Πο-
λεμίαν).

16, Ἄρη (Η.Δ.). Αἶρητο (Δ.Γ. Αἶρη).

19, Προήκοντα (ἐκ Δ.Γ.). Προσήκοντο.

ΣΕΛ. 24, στ. 4, Κίμων (2).

10, Ἐχοντες (ἰσ. γρ. Παρ-
έχοντες).

11, Αἰχμάλωτα βαρβαρικά Διχμάλωτα καὶ βαρβαρικά
(ἐκ Δ.Γ.).

ΣΕΛ. 25, στ. 2, Προθυμότερον (Δ.Γ.
Προθυμότεροι).

7, Ἦν μὲν (ἐκ Δ.Γ.). Εἰ μὲν.

8, Μένωμεν (ἐκ Δ.Γ.). Μείνωμεν.

15, Ἐνέβαλε δηώσων (Η.Δ.). Δηώσων ἐνέβαλε (Δ.Γ. Ἐνέ-
βαλε δηῶσαι).

17, Γένοιτο (Δ.Γ. Γένηται).

18, Παρελθών (ἐκ Δ.Γ.). Προελθών.

(1) Ἴσως γρ. Ἐπὶ τοὺς λίθους, καθὰ καὶ παρ' Ἡροδότῳ (Η, κβ')
καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ (Θεμισοκλ. § 9) γράφεται. — (2) Ἄλλως ταῦτα
παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ (ΙΑ, ξ, ξά) καὶ τῷ Φροντίνῳ (Δ, ζ', 45).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 29, στ. 1, Ἄνεσκεδάννυτο (Δ.Γ. Ἐσκεδάννυτο).
- 8, Ἀκροπόλεως (Δ.Γ. Ἄκρας).
- 9, Ἀντανάσχη (ἐξ Ε.Δ.). Ἀνάσχοι (Δ.Γ. Ἀνάσχη).
- 11, Ἐφύλαττον τὴν ἀκρόπο- Ἐφύλαττον, ἔν'.
λιν, ἔν' (ἐκ Δ.Γ.).
- 15, Κατῆρεν (Δ.Γ. Κατί-
σχεν).
- 16, Εἰς Κατάνην (1).
- 19, Τειχῶν (ἐκ Δ.Γ.). Τοίχων.
— Ἐξελόντας (2).
- 22, Κατάνην κατασχῶν (ἐξ Κατασχῶν.
Ε.Δ.).
- 30, Προσελθόντες (Δ.Γ. Προελθόντες).
- ΣΕΛ. 30, στ. 2, Τῆ πόλει (Δ.Γ. Ἐν τῆ πό-
λει).
- 16, Κατὰ πρόσωπον, [ἀνῆψε Κατὰ πρόσωπον: . . ταῖς.
τὴν πτέριν' τοῦ δὲ κα-
πνοῦ προσπίπτοντος]
ταῖς (ἐξ Ε.Δ. προσετέ-
θησαν αἱ ἑπτὰ λέξεις).
- 18, Τυρίδαζον (ἐκ Δ.Γ.). Τυρίδαζον.
— Ἐφευγεν (Η.Δ.). Ἐφυγεν.
— Τυρίδαζος (Η.Δ.). Τυρίδαζος.
- 20, Πολλὰ κόψας, ταῦτα
νήσας. (Δ.Γ. Πολλὰ
νήσας).
— Καὶ πῦρ (Δ.Γ. Πῦρ).
- 25, Περὶ (ἰσ. γρ. Ἐπί).

(1) Οὕτω καὶ Διοδώρος ὁ Σικελιώτης (ΙΓ, δ'). Ὁ δὲ Φροντῖνος (Γ, β', 6), Εἰς Ἀκράγαντα, φησί.—(2) Ἴσως γρ. Διελόντας, ὡς παρὰ τῶ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (ΙΓ, δ'), καὶ παρὰ τῶ Θουκυδίδῃ (5, γά).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδόταν.

ΣΕΛ. 31, στ. 4, Περὶ (γράφει, Ἐπί.).	
6, Ἀλλά καὶ κεῖ Φαρναβάζου	
κ. τ. λ. (1).	
9, Ἀφείλκε (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐφείλκε.
— Ἀνέκοπτον (Δ.Γ. Ἐνέκοπτον).	
— Οἱ Φαρναβάζου (Δ.Γ. Οἱ Φαρναβάζει).	
15, Περιαγαγῶν (Η.Δ.).	Περιάγων.
17, Σρατιῶται (Δ.Γ. Σπαρτιάται).	
24, Περιετάρφρευεν (ἐκ Δ.Γ.)	Περιετάρφρυσεν.
26, Εἰσαῦθις (ἐξ Ε.Δ.).	Οἱ εἰσαῦθις.
ΣΕΛ. 32, στ. 1, Πέντε μόναι (2).	
3, Ἀποληφθέντες (Η.Δ.).	Ἀπολειφθέντες.
4, Ἐσήμανεν (Η.Δ.).	Ἐσήμαινεν.
8, Ἐπεκηρυκέυσατο (Η.Δ.)	Ἐπικηρυκέυσατο.
ΣΕΛ. 33, στ. 7, Μεταβαλομένων (Η.Δ.)	Μεταβαλλομένων.
9, Ἀντανήγετο (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπανήγετο.
16, Ἀγγελουῖντα παρά (Η.Δ.)	Ἀγγέλλοντα τὰ παρά.
20, Ἦκειν χρῆ (3).	Ἦκειν.
— Τῶν πολιτικῶν (Η.Δ.).	Τὸ πολιτικόν.
21, Κατεπεύγει (ἐκ Δ.Γ.).	Κατεπεύγοι.
ΣΕΛ. 34, στ. 2, Ἐδοξε (Η.Δ.).	Ἐδοξαν.
4, Ἐξάγοι (Δ.Γ. Ἐξάγη).	
5, Ὡς οἱ μέχρι νῦν πάντα	Ὡς μέχρι νῦν πάντες οἱ μη-
μηνύοντες (ἐξ Ε.Δ.).	νύοντες.
ΕΤΕΟΝΙΚΟΣ (Η.Δ.).	ΕΤΕΩΝΗΚΟΣ (καὶ οὕτω δι'
12, Ἦκειν (Δ.Γ. Ἦλθεν).	ἔλου).

(1) Παρ' ἱστορίαν τοῦτο· περὶ οὐ ἐπιθιτὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΓ, νά), καὶ τὸν Πλούταρχον (Ἀλκιβιάδ. § 28).—(2) Αἰλιαν. Ποικιλ. ἱστορ. ζ, ζ.—(3) Η.Δ. Παραπλησίως οἷς ἐν τοῖς πρόσθεν (Α, ΔΘ, 4, σελ. 28) ἔφρασεν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 34, στ. 21, Συγκαταλύσειν (Η.Δ.). Συγκαταλύειν.
 23, Ἐπηγγέλλετο (Δ.Γ. Ἐ-
 πηγγείλατο).
- ΣΕΛ. 35, στ. 8, Ὑπεσήμαιεν (ἰσ. γρ.
 Ὑπεσήμανεν.)
 13, Ἄνδρας (1).
 15, Παρήγγελλεν (Η.Δ.). Παρήγγειλεν.
 21, Προσήκον (Η.Δ.). Προσήκεν.
 26, Συναρπασθέντας (Δ.Γ.
 Συναρπαγέντας).
- ΣΕΛ. 36, στ. 5, Ἡγόρευσε (Η.Δ.) Ἡγόρευεν.
 16, Θρασύλος (2). Θρασύλλος.
 21, Ἡμίσειας (ἐκ Δ.Γ.). Ἡμίσειας.
 23, Ἐπέκειντο. Οἱ περὶ Ἀνα- Ἐπέκειντο περι-ναξίαν. Οἱ
 ξίλαν στρατηγοὶ (3). στρατηγοὶ (Δ.Γ. Ἐπέκειν-
 το. Οἱ περὶ ἀναξίαν οὐ
 στρατηγοί).
- ΣΕΛ. 37, στ. 5, Καταλειπόμενος (ἐκ Δ.Γ.). Καταλειπόμενος.
 Δ.Γ.).
 9, Προαισθόμενοι (ἐκ Δ.Γ.) Προαισθανόμενοι.
 13, Διεσπασμένων (Δ.Γ.
 Διεσπαρμένων).
 14, Ἐπισρέψαντες (Δ.Γ.
 Ἀντισρέψαντες).
 21, Ὁ λαβόντες (4). Οἱ λαβόντες.

(1) Γραπτέον, Ἄνδρας πλείσους, ὡς Ξενοφῶν (Ἑλληνικ. Β, α, 28),
 ἦ, Ἄνδρας τρισχιλίους, ὡς Πλούταρχος (Λυσανδρ. § 11), ἢ Ἄνδρας
 τετρακισχιλίους, ὡς Παυσανίας (Θ, λβ'). — (2) Ἐγγραψα πανταχοῦ
 δι' ἐνὸς λ̄ καὶ παροξυτόνως, ὡς γράφεται καὶ παρὰ Ξενοφῶντι.
 — (3) Ἐξ Ε.Δ. σημειωθεῖσης ἐν τοῖς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον
 (ΙΓ, ζξ') ὑπομνήμασι τῶν κριτικῶν. — (4) Η.Δ. Ἔστι δὲ γράφειν καὶ,
 Οἱ λαβόντες.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 37, στ. 22,	Δεκασθέντες (Η.Δ.).	Βιασθέντες.
	23, Κορινθιακός (1).	
ΣΕΛ. 38, στ. 3,	Προσιούσης (Η.Δ.).	Προϊούσης.
	4, Παραφυλάττοντας (Δ. Γ. Φυλάττοντας.)	
	5, Οἱ δὲ δεῖπνον ἐσκεύαζον (Η.Δ.).	Οἱ δὲ πυράν ἀνεσκεύαζον (Δ.Γ. Οἱ δὲ πῦρ ἀνε- σκεύαζον : Οἱ δὲ πυρὸς ἀνεσκεύαζον).
	— Καὶ δὴ τότε (ἐκ Δ.Γ.).	Καὶ δὴ καὶ τότε.
	7, Εἰ θάτερον (Η.Δ.).	Εἰ καὶ θάτερον.
	— Θάτερον γοῦν (ἐκ Δ.Γ.)	Τὸ θάτερον γοῦν.
	19, Ἠγόρευσε (Η.Δ.).	Ἀγορεύσας (Δ.Γ. Ἀγορεῦσαι).
	— Τὰς ἀμάξας (Η.Δ.).	Τὰς μὲν ἀμάξας.
	20, Σκευῆς καῦσαι ὅπως (2).	Σκευῆς... ὅπως.
	21, Ἡ κωλύεσθαι (Η.Δ.).	Καὶ κωλύεσθαι.
ΣΕΛ. 39, στ. 3,	Εὐοδον (Η.Δ.).	Ἐφοδον.
	5, Ἐπὶ τοῦτον (Η.Δ.).	Ἐπὶ τοῦτο.
	7, Γενομένους (Η.Δ.).	Γίγνομένους.
	— Διήγαγε (Η.Δ.).	Διῆγε.
	13, Ἀντικαθισταμένους (ἴσ. γρ. Ἀντικαθημένους).	
	14, Ἐμβαλλόντων (Δ.Γ. Ἐμ- βαλόντων).	
ΣΕΛ. 41, στ. 6,	Ἀπήει (ἐξ Ε.Δ.).	Προσήει.
	7, Ἐβούλοντο (ἐξ Ε.Δ.)	Ἐβουλεύοντο.
	8, Ἀπέτρεψεν (Η.Δ.).	Ἐπέτρεψεν (Δ.Γ. Ἐπέτρε- ψεν).
	9, Φοβηθήσονται (Η.Δ.).	Φοθήσονται.
	16, Προσερειαμένους (ἐξ Ε.Δ.).	Προερειαμένους.

(1) Ἄμεινον ἂν γράφοις μετὰ τοῦ ἄρθρου, Ὁ Κορινθιακός. —
(2) Η.Δ. Ἐπιθι Ἐενοφῶντα (Κύρ. Ἀναβ. Γ, β', 27).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου,

ΣΕΛ. 41, στ. 20, Τέθνηκε (Δ.Γ. Ὅτι τέθνηκε).	
ΣΕΛ. 42, στ. 7, Ἀθηναίους ἐνίκησεν (1).	
8, Συμφεύγουσιν (Δ.Γ. Φεύγουσιν).	
10, Ἀναμαχομένοις (Δ.Γ. Μαχομένοις).	
15, Εἰπὼν (ἐκ Δ.Γ.)	Εἶπε.
18, Παρήγγελλεν (Η.Δ.).	Παρήγγειλεν.
22, Διακριθέντες (ἐκ Δ.Γ.).	Δὴ κριθέντες.
ΣΕΛ. 43, στ. 1, Τρεῖς μῆνες (Δ.Γ. Εἰς τρεῖς μῆνας).	
3, Ἀυτονόμους (ἐκ Δ.Γ.)	Καὶ δὴ αὐτονόμους.
4, Ἦν ὀρώδια (Η.Δ.).	Ὀρώδια.
12, Μὲν φανερώς (ἐκ Δ.Γ.)	Μὲν γὰρ φανερώς.
13, Ἠγγέλθη (Δ.Γ. Ἠγγέλη).	
15, Κατέσυρεν (Δ.Γ. Κατήλασεν.).	
16, Εἰσέβαλε (Δ.Γ. Ἐνέβαλε).	
17, Ὄξειαν (ἴσ. γρ. Εὐθείαν).	
21, Ἐξήκοντα (Δ.Γ. Ἐνεήκοντα).	
26, Πάσαις ταῖς... πρεσβείαις (ἐκ Δ.Γ.).	Πάσας τὰς... πρεσβείας.
27, Θεσπιαῖς (Η.Δ.).	Θεσπιαῖς.
29, Θεσπιάς (Η.Δ.).	Θεσπείας.

(1) Δ.Γ. Βοιωτοὺς ἐνίκησεν· καὶ ὁ μὲν Κασωθῶν, Ἀθηναίους καὶ Βοιωτοὺς ἐνίκησεν, γράφειν παραινεῖ· ἕτεροι δὲ (ἐν ταῖς εἰς τὸν Διόδωρον τὸν Σικελιώτην Τόμ. Α, σελ. 476 σημειώσ.) ἐκ τε Δ.Γ. καὶ ἐκ τοῦ Πλουτάρχου (Ἀγησιλ. § 18 καὶ 19) ἀναλεξάμενοι, Θεβαίους ἐνίκησεν, γράφειν δεῖν εἰκότως ἰσχυρίζονται.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 43, στ. 29, Ταύτην ἐκ Δ.Γ.).	Ταύτη.
30, Δυσὶν ἡμερῶν ὁδὸν ἐν μιᾷ ἀνύσας, τὴν (1).	Δυσὶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀνύσας ἡμέραις δύο, τὴν (Δ.Γ. Δυσὶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀνύ- σας, τὴν).
ΣΕΛ. 44, στ. 3, Δύσβατον, ὃν καλοῦσι (Η.Δ.).	Δύσβατον, καλέσας.
4, Προχωρεῖν (Η.Δ.).	Προσχωρεῖν.
11, Ἐπεὶ δὲ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπειδή.
17, Ἐν τε τῷ πολέμῳ καὶ τῇ ζάσει (Η.Δ.).	Ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ζάσει (Δ.Γ. Ἐν τῷ τε πολέμῳ καὶ ζάσει).
19, Ταπεινὸν ὄν (ἐκ Δ.Γ.).	Ταπεινόν.
20, Φαιδρῶ (ἐκ Δ.Γ.).	Πολλῶ (2).
24, Οἷ (ἐξ Ε.Δ.).	Οἷς (Δ.Γ. Ὡς).
29, Περιπέμπων (ἴσ. γρ. Πέμπων).	
ΣΕΛ. 45, στ. 8, Ἐπισρέφει, καὶ συμ- μάχων (Δ.Γ. Ἐπισρέ- ψας, συμμάχων).	
10, Ἐπεμψε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπεμπε.
12, Ἐσπείσατο, ἀλλ' αὐτὸς (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐσπείσατο, αὐτὸς.
— Ἐξέταττε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐταττε.
16, Ἀνέμιξεν (Η.Δ.).	Ἀνέμεινεν.
17, Ἀχθοφοροῦντες ἐπέ- παυτο. Τούτοις (Η.Δ.).	Ἀχθοφοροῦντες εἶποντο Τούτων.
22, Ἐμφανῶς (Δ.Γ. Ἀφα- νῶς).	

(1) Ἐξ Ε.Δ. καταχωρισθείσης ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡρόδοτον (Θ, ιε) σημειώσεσι. Ἐπιθε καὶ τὸν Ξενοφῶντα (Ἑλληνικ. Ε, δ' 49). — (2) Ἴσως ἑατέον κατὰ χώραν τὸ, Πολλῶ. Ἐπιθε τὰ εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (Β, σελ. 203-204) σημειωθέντα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 45, στ. 27, Διεξελαθεῖν (Δ.Γ. Διελ-
θεῖν).
30, Ἐφυγον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐφυγον.
ΣΕΛ. 46, στ. 14, Ἴσον δὲ ἄρα ἦν (ἐκ Δ.Γ.). Ἴσον δὲ ἦν.
16, Ἐς χωρίον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπὶ χωρίον.
19, Ἐνέμεινεν (Η.Δ.). Ἐνέμενεν.
ΣΕΛ. 47, στ. 5, Τάξας (ἐκ Δ.Γ.). Τάξεις.
14, Μεταβαλλόμενος (Η.Δ.). Μεταβαλλόμενος.
20, Πάντας (ἐξ Ε.Δ.). Πάντες.
29, Μέσου τοῦ ποταμοῦ (Η.Δ.). Μέσου ποταμοῦ.
ΣΕΛ. 48, στ. 7, Αὐτὸς (ἐξ Ε.Δ.). Αὐτούς.
8, Ἐπέσθησε (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπέσθησεν.
15, Τοῦ ζῆν (Δ.Γ. Τὸ ζῆν).
20, Ἀπέτρεψεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπέσπρεψεν.
24, Πολιορκούντων (Η.Δ.). Πολιορκηθέντων.
28, Βαρβάρων (ἐκ Δ.Γ.). Βαρβάρους.
— Δεδεμένους προέταξε (Η.Δ.). Δεδεμένους μόνους προέ-
ταξε.
30, Ἀφιέντες τὰ βέλη (Δ.Γ. Ἀφιέντες βέλη).
ΣΕΛ. 49, στ. 5, Παρασχόντων (Η.Δ.). Κατασχόντων.
6, Ὑπόπτους ἠγησάμενοι (Δ.Γ. Ὑποπτεύσαντες).
10, Πολεμίων (γραπτέον, οἶμαι, Πολιτῶν).
11, Διαλέξεται (ἴσ. γρ. Διαλέξεται).
14, Πολλῶν (καὶ ὧδε, Πολιτῶν, οἶμαι δεῖν γράφειν).
17, Κατὰ τὸ εὐδιάβατον (Δ.Γ. Ἡ εὐδιάβατον).
ΣΕΛ. 50, στ. 1, Ὑπεκρίνατο (ἐκ Δ.Γ.). Ὑπεκρίνετο.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 50, στ. 6, Συναγαγόντος (ἰσ. γρ.

Συνάγοντος).

7, Αὐτὸν μὴ (Η.Δ.). Αὐτὸν μὲν μὴ.

8, Μηδὲν ἂν μέγα (Η. Δ.). Μηδὲν μέγα.

17, Διειργομένην (Η.Δ.). Διειργόμενος.

— Νῆσον (Δ.Γ. νῆσος).

21, Τοῦ ἰσθμοῦ (Η.Δ.). Ἴσθμοῦ.

22, Λόφου (ἐκ Δ.Γ.). Λόφον.

27, Διεξέπαισατο (1). Διεξεσπάσατο (Δ.Γ. Διεσπάσατο : Διεξεπέσατο).

ΣΕΛ. 51, στ. 1, Συνθέοντες (2).

Σωθέντες (Δ.Γ. Οἰνωθέντες).

5, Θράκειον τρόπον (Δ.Γ. Θράκιον τύπον).

14, Τῆς Κλεάρχου (ἐκ Δ.Γ.). Τῆς ὑπὸ Κλεάρχου.

21, Ἐς' ἂν (Η.Δ.). Ὅταν.

25, Κελεύσας (Δ.Γ. Προσάξας).

27, Εἰσαγαγῶν (Δ.Γ. Ἐπαγαγῶν).

ΣΕΛ. 52, στ. 1, Διατεμόντας (Δ.Γ. Ἀνατεμόντας).

5, Περί διαλύσεων (ἐκ Δ.Γ.). Περί τῶν διαλύσεων.

9, Καθιέντας (ἐκ Δ.Γ.). Καθιέντας.

22, Φοιβιάδης (3).

(1) Η.Δ. Ἦν μὲν ἂν χρηστότερον γράφειν οὐδετέρως, Διεξέπαισε· ἀλλὰ χαίρει τῷ τύπῳ τούτῳ Πολύαινος, καθὰ καὶ ἕτεροι τῶν μικρὸν πρὸ αὐτοῦ, ἢ μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων συγγραφέων.—(2) Η.Δ. Ἐτεροὶ δὲ παρήνουν γράφειν, Σινωθέντες, οὐκ οἶδα κατὰ τίνα διάνοιαν. Τοῦμπαλιν παρὰ Πλουτάρχῳ (Καμυλλ. § 31, σελ. 266 ἡμετ. ἐκδ.) ἀντὶ τοῦ, Σωθέντας, ἐγράφετο πάλαι, Συνθέοντας.—(3) Δ.Γ. Φοιβιάδας. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (B, E, 2) Φοιβιάδας καλεῖται οὗτος ὑπὸ Πολυαίνου, ὡς καὶ ὑφ' ἑτέρων. Ἡ δὲ ἰστορία παρ' οὐ-

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 52, στ. 24, Φοιτιάδην (Δ.Γ. Φοι-
τιάδαν).
— Ὑποκρίνασθαι (ἐκ Δ.Γ.) Ὑποκρίνεσθαι.
26, Συνέθετο (Δ.Γ. Συνέ-
θετο).
— Συνέπιον (Δ.Γ. Συνέπι-
νον).
ΣΕΛ. 53, στ. 2, Πυλωροῖς (Δ.Γ. Θυρω-
ροῖς).
7, Ἀπέκτειναν (Δ.Γ. Ἐκ-
τειναν).
17, Ὁ μὲν μάντις. . . ἐκέ-
λευεν (Δ.Γ. Οἱ μὲν μάν-
τις. . . ἐκέλευον).
20, Ἐνέδωκε (Δ.Γ. Ἐδωκε).
24, Χαρίσασθέ μοι (ἐκ Δ.Γ.) Χαρίσατέ μοι.
28, Λακεδαιμονίων (ἐκ Δ.Γ.) Λακεδαιμονίαν.
ΣΕΛ. 54, στ. 2, Πεποϊήκειμεν (ἐκ Δ.Γ.) Πεποϊήκαμεν.
6, Καταβάλλοντες (Η.Δ.) Καταβαλόντες.
10, Διαμάχοιτο (Δ.Γ. Δια-
μάχουντο. Γραπτέον,
Διαμαχέσοιτο, ἢ Δια-
χήσοιτο.)
11, Νυκτὸς ἐπανασᾶς (Δ.Γ.
Νύκτωρ ἐπισᾶς).
16, Παρεσκεύασεν (Η.Δ.) Παρεσκεύαζεν.
20, Πρόσθεσιν (1). Πρόθεσιν.
21, Ἐκέλευσε καὶ εἰς (ἰσ. γρ.
Ἐκέλευσεν εἰς).

θενὶ κεῖται· οὐδὲ γὰρ γῆμαι τὴν ἀρχὴν Ἐπαμινώνδαν φησὶν ὁ Νέπωρ.
(1) Ἐκ Δ.Γ. Σημαίνει δὲ Ἐπικουρίαν, κατὰ τὸ, Προσθήκη θεοῦ,
τοῦ Σοφοκλέους (Οἰδ. Τύρ. 38).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 54, στ. 23, Προσυγκείμενον (Η.Δ.).	Προσκειμένον.
26, Σύντοῖς ἡγεμόσιν (Η.Δ.)	Σύν ἡγεμόσιν.
27, Εἶδον μὲν τὰς (ἐξ Ε.Δ.)	Ἰδόντες τὰς.
30, Ἐνεπλήσθησαν (Δ.Γ.)	
Ἐπλήσθησαν).	
ΣΕΛ. 55, στ. 5, Μέλλοι (Δ.Γ. Μέλλον :	
Μέλλων).	
— Κατεχοίμισεν (ἐξ Ε.Δ.)	Κατεχοίμησεν.
11, Τὴν Λακεδαιμονίων (ἐξ	Λακεδαιμονίων.
Ε.Δ.).	
13, Συντόνας (ἐκ Δ.Γ.).	Συντόμως.
14, Ἀνέμεινε (Δ.Γ. Ἀνέμενε).	
16, Ἐκπεσόντες (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐμπεσόντες.
17, Ἀπέβαλον (Η.Δ.).	Ἀπέβαλλον.
27, Γενομένης πρὸ τοῦ τέ-	Γενομένης τὸ τέλος τῆς νίκης
λους τῆς νίκης (1).	(Δ.Γ. Γενομένης, τὸ τέλος
	τῆς νίκης ἀφείλετο).
28, Μὲν οὖν (ἐκ Δ.Γ.).	Μὲν δῆ.
— Μόρας (ἐξ Ε.Δ.).	Μοίρας.
— Καὶ ἐνωμοτίας (Η.Δ.).	Ἐνωμοτίας.
30, Ἀπολωλότων (Δ.Γ. Ὀλω-	
λότων).	
ΣΕΛ. 56, στ. 3, Δειπνήσαντας (Η.Δ.).	Δειπνοῦντας.
5, Ἀναπαύσασθαι (ἐκ Δ.Γ.)	Ἀναπαύεσθαι.
8, Γενναιότερον (Η.Δ.).	Γενναιότεροι.
10, Θεβαίους (2).	
11, Πολιτῶν (Δ.Γ. Θεβαίων)	
15, Ἐπαγαγῶν (ἴσ. γρ. Εἰ-	
σαγαγῶν).	
28, Ἄνωθεν θέντας ἀνάπτειν.	Ἄνωθεν ὀμοῦ.
Ὄμοῦ (ἐξ Ε.Δ.).	

(1) Η.Δ. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω διορθοῦν, Ἀφελομένης τὸ τέλος τῆς νίκης.—
 (2) Ἐξακισχιλίους Θεβαίους, γεγράφθαι πάλαι τινὲς ὑπετόπασαν, Διο-
 θῶρω τῷ Σικελιώτῃ (ΙΕ, νβ') πειθόμενοι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 57, στ. 1, Κατὰ μέσον πεδίων (ἐκ Δ.Γ.). Κατὰ τὸ μέσον πεδίων.
- 6, Τὸν ἵππαρχον (1). Τῷ ἵππάρχῳ.
- 9, Ἐπισκῆπτοντα (2). Ἐπισκῆπτων.
- 10, Καταλήξαντος (Δ.Γ. Λήξαντος).
- 12, Προϊππασίας (ἐκ Δ.Γ.) Προϊππησίας.
- 17, Οὔτω δὴ, ἦν τὴν τῶν πολεμίων κεφαλῆν, τὸ κεφαλαί, ἦν τε τά. (Η.Δ.).
- 18, Ἄχρησον ἔσαι (3). Ἄχρησον.
- 24, Προσάγη (Δ.Γ. Προσαγάγη).
- ΣΕΛ. 58, στ. 9, Περιεβάλετο (Η.Δ.) Περιεβάλλετο
— Ἀναπαύσας (ἴσ. γρα. Ἀναπαύσας τε).
- 14, Καθμείας (ἐξ Ε.Δ.). Καθμείας.
ΓΟΡΓΙΑΔΑΣ (ἐξ Ε.Δ.). ΓΟΡΓΙΑΣ.
- 24, Στενόπορον (4). Στενοπόριον (Δ.Γ. Στενοπορία).
- ΣΕΛ. 59, στ. 2, Ἴππων (Γραπτέον, Ἴππίων).
- 3, Θεσπιάς (Η.Δ.). Θεσπείας (Δ.Γ. Θεσπίδας).
— Ἐφυγον. . . ἀφ' ὧν κ. τ. λ. (5).

(1) Η.Δ. Διὰ τὸ ἐπαγόμενον κατ' αἰτιατικὴν, Χιλίους ἑξακοσίους, οὐδὲ τοῦ, Προσάττω, ἀποσρεφομένου τὴν τοιαύτην σύνταξιν, ὡς ἐν ἄλλοις (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. σελ. 293) ἐδείχθη. — (2) Ἐξ Ε.Δ. Ἴσως μέντοι γραπτέον, Ἐπισκοτοῦντα. — (3) Η.Δ. Ἐσι δὲ καὶ, Ἄχρησον οἴχεται, γράφειν, ὡσπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (Γ, Θ, 22 σελ. 85). — (4) Η.Δ. Ὡς ἐρεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Β, Ι, 2, σελ. 61). — (5) Ἐλλιπῆ, καὶ τῇ γραφῇ ἡμαρτημένα, καὶ ὅλως ἀσύνετα ταῦτα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 59, στ. 5, ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ (ἐξ ΔΕΡΚΥΛΙΔΑΣ.
Ε.Δ.).
- Μειδίᾳ (ἐξ Ε.Δ.). Μηδίᾳ.
- 6, Προελθόντα ταχὺ (ἴσ.
γρ. Προελθόντα τοῦ τεί-
χους).
- 13, Ταύτην ἀνά μέρος (ἐξ Ταύτην μέρος.
Ε.Δ.).
- 14, Δοκοίη (ἐξ Ε.Δ.). Δοίη.
- Ἦν καὶ τῶν τριηρῶν Ἦν καὶ τῶν τριῶν κ. τ. λ.
κ. τ. λ. (1). (Δ.Γ. Ἦ καὶ τῶν τριηρῶν
πληρώματα).
- 17, Προήθει γενησόμενον Προεΐδη γενόμενον (Δ.Γ.
(Η.Δ.). Προΐδη γενόμενον).
- ΣΕΛ. 60, στ. 2, Προπαρεσκευᾶσθαι Προπαρασκευᾶσθαι (Δ.Γ.
(Η.Δ.). Παρασκευᾶσθαι).
- 14, Προαισθόμενοι (Η.Δ.) Προαισθανόμενοι.
- 18, Προκείμενον (ἴσ. γρ.
Προσυγκείμενον, ἢ Συγκ-
κείμενον).
- 22, Ὑψηλά τὴν στρατιάν, καὶ Ὑψηλά καὶ τὴν στρατιάν
προσέτι (ἐκ Δ.Γ.). προσέτι καί.
- ΣΕΛ. 61, στ. 4, Διασπᾶσθαι (ἴσ. γρ. Διε-
σπᾶσθαι).
- 19, Μὴ διακινδυνεύσαντες Διακινδυνεύσαντες.
(Η.Δ.).
- 22, Καὶ κεκλεισμένη ἦν αὐ- Καὶ βουλόμενοι, καὶ ἦν αὐ-
τοῖς ἢ ἀναχώρησις τοῖς ἢ ἀναχώρησις (Δ.Γ.
(Η.Δ.). Κυκλουμένη ἦν, καὶ κε-
κλεισμένη ἦν ἢ ἀναχώρη-
σις).
- 25, Βαλλόμενοι (ἐκ Δ.Γ.). Βαλόμενοι.

(1) Καὶ ταῦτα ἡμικρημένα τε καὶ ἀδιανόητα. Ἡ δὲ ἱστορία κεῖται
παρὰ Ξενοφῶντι (Ἑλληνικ. Ε, δ', 56).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 62, στ. 3, Καταπλέοντος (ἐξ Ε.Δ.)	Καταπλέοντες.
7, Ἐώλυσαν (Η.Δ.).	Ἐκώλυθησαν.
9, Ὑπὸ (Η.Δ.).	Ἐπί.
10, Περιωρμίσατο (ἰσ. γρ. Προσωρμίσατο).	
ΕΥΡΥΤΙΩΝ (1).	
19, Ἐάν γε (Δ.Γ. Ἐάν).	
20, Οἱ δὲ τοῦ (Δ.Γ. Οἱ δὴ τοῦ).	
ΣΕΛ. 63, στ. 9, Μηνυθέντος (ἐκ Δ.Γ.).	Μηνυθέντες.
13, Ἀπορρήτον (Η.Δ.).	Ἀπορρήτων.
— Ἀφίκτο (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀφίκοντα.
18, Παρθενίαις (2).	Παρθενίαις.
24, Πρασιαῖς (ἐκ Δ.Γ.).	Πρασίαις.
ΣΕΛ. 64, στ. 3, Λύειν (Η.Δ.).	Κωλύειν.
5, Λύειν (Η.Δ.).	Κωλύειν.
17, Ἐφυγον (Δ.Γ. Ἐφευγον).	
20, Ἐσαι (Η.Δ.).	Ἐσι.
ΣΕΛ. 65, στ. 5, Κελεύουσί σε (ἐκ Δ.Γ.)	Κελεύουσί σοι.
7, Ἐχομεν (Η.Δ.).	Ἐχουσι.
8, Πρὸς μακρὰν (ἐξ Ε.Δ.)	Μακρὰν.
11, Συντίθειντο (ἰσ. γρ. Συνθοῖντο, ἢ Συνθειντο).	
14, Προσθαλόντες (ἐκ Δ.Γ.)	Προσθάλλοντες.
— Θιβρώνιοι (γραπτέον Θιβρώνειοι).	
19, Κομισθεῖν (ἐκ Δ.Γ.).	Κομισθεῖν.
ΣΕΛ. 66, στ. 14, Ἐπεξελθόντες (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐπεξελθόντες.
18, Γενομένου (Η.Δ.).	Γινομένου.
22, Προσάγειν (Δ.Γ. Προσαγαγεῖν).	

(1) Γραπτέον ΕΥΡΥΠΩΝ, ὡσπερ ἐσημειωσάμεθα ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Α, σελ. 380, ἡμετ. ἐκδ.). — (2) Η.Δ. Ἴδε Πρόδρομον Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης (σελ. 552).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 67, στ. 9, Πολέμιοι (ἴσ. γρ. Οἱ πολέμιοι).	
ΣΕΛ. 68, στ. 9, Ὑποκρινόμενος (Η.Δ.).	Ὑποκρινόμενος.
10, Δικαίας (ἐκ Δ.Γ.).	Δικαίαν.
14, Κυρηναῖος (1).	
15, Φυλάττοντα ἤτησεν ἀρ- ρώσους αὐτοῦ δέξασθαι τέσσαρας. Τοῦ δὲ (2).	Φυλάττοντα. . . αὐτοῦ δέξα- σθαι τέσσαρας· τοῦ δὲ.
21, Προσαγόντων (ἐκ Δ.Γ.)	Προσαγαγόντων.
ΣΕΛ. 69, στ. 1, Παραρρήξας (ἐκ Δ.Γ.).	Παρρρήξας.
2, Προσβαλλόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Προσβαλόντων.
5, Κατέλειπε (Η.Δ.).	Κατέλιπε.
13, Χίου (3).	
19, Κρατεροῦ (ἐξ Ε.Δ.).	Κρατερῶς.
24, Ἐπεξελθόντων (Η.Δ.).	Ἐπελθόντων.
ΣΕΛ. 70, στ. 4, Τὰς σαρίσσας (Η.Δ.).	Τὴν σάρισσαν.
6, Ἀνθελκον αὐτάς· οἱ δὲ (Η.Δ.).	Ἀνθελκοντες ἦσαν· οἱ δὲ (Δ.Γ. Ἀνθελκοντες οἱ δὲ).
7, Παρελθόντες (ἴσ. γρ. Περελθόντες).	
26, Ἐξήκοντα (Η.Δ.).	Ἐπτᾶ.
— Ἄσακον (4).	Ἄσακῶν.
27, Ἀσάκου (Η.Δ.).	Ἄσακοῦ.

(1) Οὐκ ἐρρώσθαι τὴν γραφὴν καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν συνῆκαν. Σπαρ-
τιάτης γάρ, οὐ Κυρηναῖος ὁ Καλλικρατίδας. Ἄλλο τι οὖν τῶ, Κυρη-
ναῖος, ἀνθυποβλητέου ὄνομα κατ' αἰτιατικὴν, ἔν' ἣ κύριον ὄνομα τοῦ
τὴν ἄκραν Μαγνησίας κατέχοντος.—(2) Καὶ τοῦτο τὸ χωρίον κατηλ-
κωμένον ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν διώρθωκα, συνετῶς μὲν ὅπως οὖν, οὐκ
οἶδα γε μὴν εἰ καὶ τῇ γνησίᾳ Πολυαίνου γραφῇ συνωθῶς.—(3) Δ.Γ. Χί.
Ἴσως γρ. Χερμῶ· ἥτις ἦν Αἰγύπτου κόμη, ὡς ἐν ἄλλοις (Ηλιοδώρ. Β, σελ.
77) δεδήλωται.—(4) Η.Δ. Ἡ γὰρ, Ἄσακον, γραπτέον, ἢ, Ἄσακων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 71, στ. 5, Ἐπιρρέόμενα (Δ.Γ. Πε-
Περιρρέόμενα).
- ΣΕΛ. 71, στ. 6, Ἐξέτεινεν (Δ.Γ. Παρ-
έτεινεν).
- 11, Ῥοπῆς (Η.Δ.). Τροπῆς.
- 20, Ὁ δὲ, ἐς τὸ ὕψος (Δ.Γ.
Ὁ δὲ ὕψος).
- 21, Ἐν κύκλῳ (ἴσ. γρ. Τοὺς
ἐν κύκλῳ).
- 23, Εἴσδυσιν (Δ.Γ. Εἴσβα-
σιν).
- Ἀλώπεκας εἰσιούσας (ἐκ Ἀλώπεκος εἰσιούσης.
Δ.Γ.).
- ΣΕΛ. 72, στ. 1, Συνεξεθύετο (ἐκ Δ.Γ.). Συνεξέθυ.
- 2, Παραιρῶν (Η.Δ.). Παραίρων.
- 3, Καὶ δὴ προελθῶν (1).
- 4, Αὐτοῖς (Η.Δ.). Αὐτός.
- 7, Ἐνέκλιναν (Δ.Γ. Ἐκλι-
ναν).
- 14, ἌΝΕΣΩΘΗ (Δ.Γ. ΔΙΕ-
ΣΩΘΗ).
- 19, Προσιούσης (ἐκ Δ.Γ.). Προϊούσης.
- 21, Παιδίων (Δ.Γ. Παίδων).
- Οἴηθέντες (ἐκ Δ.Γ.). Ἡγηθέντες.
- 22, Προΐεσαν (Δ.Γ. Προΐ-
ασιν. Γραπτέον, Προή-
εσαν).
- 24, Καὶ δὴ ἀφιππεύσαντες
(Δ.Γ. Καὶ ἀφιππεύσαν-
τες).

(1) Δ.Γ. Καὶ τὸ συνεξελθόν, καὶ δὴ προελθῶν ἦν τρέπειν τινές πα-
ρήνεσαν εἰς τὸ, Καὶ οὕτω συνεξελθῶν, καὶ δὴ προελθῶν.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 72, στ. 25,	Περί (ἐκ Δ.Γ.).	Ὁ περί.
ΣΕΛ. 73, στ. 4,	Σταθῆ (ἐκ Δ.Γ.).	Σταθεΐη.
	ΔΕΙΝΪΑΣ (Δ.Γ. ΔΙ- ΝΪΑΣ).	
16,	Ταύτης τῆς τέχνης (ἐκ Δ.Γ.).	Τοιαύτης τέχνης.
23,	Ἀτελῆ (1).	
ΣΕΛ. 74, στ. 3,	Συλλογέας (ἐκ Δ.Γ.).	Συλλογίας.
	5, Ξενίων (2).	
	6, Τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τελώνας (3).	
10,	Ἀγμάχος (Δ.Γ. Ἀγέ- μαχος).	
16,	Αἰρουμένους (ἐξ Ε.Δ.).	Αἴρουμένους.
ΣΕΛ. 75, στ. 1,	Τοὺς πεπιτευμένους (ἐκ Δ.Γ.).	Τοῖς πεπιτευμένοις.
	5, Συνθεμένος (Η.Δ.).	Συνθεμένοις.
	6, Ἐν μὲν τοῦτο γρατή- γημα τῶν β. (Η.Δ.).	Ἐν μέντοι γρατήγημα τὸ τῶν β. (Δ.Γ. Ἐν μέντοι γρα- τηγημάτων β: Ἐν μὲν τῆ τῶν γρατηγημάτων β.
	17, Περιπετομένους (Δ.Γ. Πετομένους).	
	22, Ἀνοικοδομήσας (Η.Δ.).	Ἀνοικοδομήσας.
ΣΕΛ. 76, στ. 4,	Κάν ταῖς (Δ.Γ. Καί ταῖς).	

(1) Ὑποπτος ἢ λέξις. Ἴσως γραπτέον, Ἀπελλῆν, ἢ Τέλητα, ἢ Τέλ-
λην, ἢ τι ἕτερον τοιαῦτον, ἐν ᾧ κύριον ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ Δεινίου.
—(2) Δ.Γ. Ταινίων. Ἴσως γραπτέον, Θεοξενίων.—(3) Ἴσως γραπτέον,
Τοὺς ἀπὸ τῆς περιπολείας τελώνας· εἰσὶ γὰρ οὗτοι, οὓς μικρὸν ἀνωτέρω,
« Περιπόλους τῶν χωρίων; καὶ συλλογέας τῶν δεκατευομένων καρ-
» πῶν » ὠνόμακε.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 76, στ. 6, Ἡκροβολίζοντο (H.Δ.).	Ἡκροβολίσαντο.
9, Βάλλοντες (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐμβάλλοντες.
10, Ἐσήμανε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐσήμεινε.
11, Οἱ δὲ (ἐκ Δ.Γ.).	Οἱ μὲν δέ.
ΣΕΛ. 77, στ. 10, Τί χρῆ καὶ (ἐκ Δ.Γ.).	Τί καὶ χρῆ.
11, Λακωνικὴν (ἐξ Ε.Δ.).	Λακωνικῆς.
13, Ἰεσαν (ἴσ. γρ. Ἡεσαν).	
— Ἀποθησόμενον εὐρόντες ἂν ἤδη (1).	
14, Ὄδοῦ οὐ μακρᾶς. (ἐξ Ε.Δ. καὶ Δ.Γ.)	Ὄδοῦ μακράν.
20, Λοχμῶδες (2).	Λοχῶδες.
— Ἐνελόχισεν (H.Δ.).	Ἐνειλόχησεν.
ΣΕΛ. 78, στ. 1, Ψιλοῦς (ἐξ Ε.Δ.).	Φίλους.
— Τετρακοσίους (3).	Τριακοσίους.
10, Ἐσπείσατο (4).	
14, Ἐκόντα στρατεύεσθαι (5).	Ἐκατον ὀρετεύεσθαι.
16, Τῶν μὴ πειθομένων (ἐξ Ε.Δ.).	Τῶν πειθομένων.
17, Ἄντι χιλίων, τετρακισ- χιλίοις (H.Δ.).	Ἄντι χιλίοις πεντακοσίοις (ἢ ὡς διορθοῦν ἐβούλετο, Ἄντι χιλίοις, τετρακισχι- λίοις).
19, Κύρρω. (6).	Κύρρω.
20, Ἀθήνηθεν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀθήναθεν.

(1) Δ.Γ. Ἀποθησόμενοι εὐρόντες ἂν ἤδη. Οὐδετέρω τῶν γραφῶν ἐρ-
ῶται. — (2) Διωρθώθη, ὡς εἰκεν, ἐκ τοῦ Θουκυδίδου (Γ, ρζ)· ὁ δὲ
διορθώσας, Ἡρίγγας ὁ ἰατρός. — (3) H.Δ. Ἐπιθεὶ καὶ αὐθις τὸν Θου-
κυδίδην (Γ, ιζ). — (4) Δ.Γ. Ὑπέσχετο. Ἴδε Θουκυδιδ. Γ, λδ'. — (5) Διωρ-
θώκασιν ἕτεροι ἐκ τοῦ Σικελιώτου Διοδώρου (ΙΑ, πδ'). — (6) H.Δ. Καθὰ
φέρεται παρὰ Θουκυδίδην (B, ρ'), καὶ διορθώκασιν ἕτεροι παρὰ Στεφάνου.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 79, στ. 8, Ἐπὶ πέντε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀνά πέντε.
12, Καταλειπουσῶν (Η.Δ.).	Καταλειπουσῶν.
13, Πενταναίαν (1).	
14, Ἐπέπλει (Δ.Γ. Ἐπλει).	
16, Πλείσας (ἴσ. γρ. Τὰς πλείσας).	
19, Νεῶς (ἐκ Δ.Γ.).	Νηῶς.
23, Κιρράίοις (ἐκ Δ.Γ.).	Κιρράϊαν.
27, Ὁ Κλεισθένης (2).	
ΣΕΛ. 80, στ. 7, Μέλλουσι προσβάλλειν, οὐ πασῶν οὐσῶν ἔνδον τῶν νεῶν (3).	Μέλλουσι προβάλλουσιν οὐ πασῶν τῶν νεῶν.
15, Ὑπὸ κόλπου (Η.Δ.).	Ὑπὸ κόπρου.
16, Μετὰ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπί.
ΣΕΛ. 81, στ. 2, Διήγαγε (Δ.Γ. Διῆγε).	
9, Ἀνελάμβανεν (Δ.Γ. Ἐλάμβανεν).	
ΣΕΛ. 82, στ. 1, Σχέδην (ἐκ Δ.Γ.).	Σχεδόν.
3, Ἡ ποταμῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἡ ποταμῶν.
8, Πολεμίαν (ἐκ Δ.Γ.).	Πολεμίων.
9, Καὶ τὸ πλήθος (4).	
10, Ἐκέλευσε (Δ.Γ. Ἐκέλευε).	

τῷ Βυζαντίῳ (λέξ. Μάνδαραι). Παρὰ δὲ τῷ Πτολεμαίῳ γράφεται, Κυριός. Ἔστι δὲ πόλις τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Χαλκιδικῆς.

(1) Γράφειν παρηνέκασί τινες (ἐν ταῖς εἰς τὸν Σικελιώτ. Διόδωρ. ΙΔ, ργ', σημειώσ.) διὰ τοῦ ε̄, Πεντεναίαν καὶ ἀπεδέξατο τὴν διόρθωσιν ὁ σοφὸς Σνεϊδέρος ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ αὐτοῦ λεξικῷ, καίπερ μακρῷ πλείονος οὐσῆς ἐν τοῖς παρὰ τὸ Πέντε συνθέτοις τῆς διὰ τοῦ ᾱ γραφῆς.—(2) Σόλων ἦν ὁ συμβουλευσας Ἀμφικτύοσι τὴν καθιέρωσιν, ὡς φησι Πάυσανίας (I, λζ').—(3) Ἐξ Ε.Δ. Ἐπίθε τὸν Θουκυδίδην (Η, νά).—(4) Δ.Γ. Καὶ πλήθος, δίχα τοῦ ἄρθρου, μικρῷ μὲν τῆς ἐνάρθρου ἀμείνων, οὐ γὰρ μὴν ὥστε καὶ γνησίᾳ λογίζεσθαι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 82, στ. 12, Ἐνέβαλε (ἐκ Δ.Γ.). Ἐνέβαλλεν.
 14, Ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέν- Ὅς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα...
 τα τὸν ὄνον ἐς τὰ ὄπλα... τὸν νόμον ἐς τὰ ὄπλα ὡς
 ὡς δὴ (1). δὴ.
 23, Δασύ (Δ.Γ. Τραχύ).
 29, Ἐγένετο (ἰσ. γρ. Ἐγί-
 νετο).
 30, Ἐπέτρεψεν (Δ.Γ. Ἐπέ-
 τρέψαν).
 ΣΕΛ. 83, στ. 1, Προβαλέσθαι (ἐκ Δ.Γ.) Προβάλλεσθαι.
 2, Κλῖναι ἐπὶ δόρυ (Η.Δ.) Κλῖναι τὸ δόρυ.
 5, Μηχανώμενος (Η.Δ.) Μηχανησάμενος (Δ.Γ. Μη-
 χανησόμενος).
 7, Ἐπεσκότησε (Η.Δ.) Ἐπεσκότισε.
 13, Παραταξόμενος (ἐκ Δ.Γ.) Παραταξάμενος.
 — Ἦρχετο (Δ.Γ. Ἀφίκετο).
 15, Ἐσπούδαζε (Δ.Γ. Ἐσ-
 πούδαζον).
 23, Χιλιάρχοις, καὶ ταξιαρ- Χιλιαρχίας καὶ ταξιαρχίας
 χοις, ἔδωκεν εἶναι (ἐκ ἔδωκεν.
 Δ.Γ.).
 25, Καταστρατοπεδεύειν
 (Δ.Γ. Στρατοπεδεύειν).
 ΣΕΛ. 84, στ. 7, Προεξέλυε (ἐξ Ε.Δ.) Προσεξέλυε.
 21, Ἐπὶ τὴν ἐσίαν (2).

(1) Τοῦ Ἄγγλου Τουπίου (Διορθ. εἰς τὸν Σουίδ. καὶ Ἡσύχ. Τομ. Α, σελ. 438) ἡ διόρθωσις (Ὄνον ἀντὶ τοῦ Νόμον). Τὴν δ' ἑρμηνεῖαν, ζήτηι ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει (Β, β', 20) τοῦ Ξενοφώντος ὅθεν ἀνεπλήρωσα καὶ τὸν κενὸν τοῦ Πολυαίνου τόπον ἐνθεῖς τὸ «Μισθὸν λήψεται». — (2) Καινῶς, ἢ μᾶλλον κακῶς, πεφρασμένον, ἀντὶ τοῦ, Ἐφ' ἐσίασιν τὸ γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ (Ε, Γ, 3) χρήσασθαι τῇ λέξει τὸν Πολυαῖνον, κωλύει γραφικὸν ὑπονοεῖν εἶναι ἀμάρτημα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 85, στ. 1, Λάβοι (Δ.Γ. Λάβη).
 2, Ἐκέλευε (Η.Δ.). Ἐκέλευσε.
 9, Ὑποσημῆναι τὸ, « Εἰς Ὑποσημῆναντος, εἰς.
 (ἐκ Δ.Γ.).
 10, Ἀθροίζεσθε· προδίδο- Ἀθροίζεσθαι· προδίδυται
 ται ἢ (ἐξ Ε.Δ.). οἱ ἢ.
 12, Ἀπέσχοντο προσπεσεῖν
 (1).
 16, Ἐνδοῦναι (Δ.Γ. Δοῦναι).
 17, Ταξιάρχους (2). Ταξιάρχας.
 18, Ἐχοι (Δ.Γ. Ἐχει).
 19, Δέον, δῶρα δόντας, ἤ- Δέοντα δῶρα. Δόντας δὲ
 δη (ἐκ Δ.Γ.) ἤδη.
 ΣΕΛ. 86, στ. 5, Μεταπέμπεσθαι (ἐκ Δ.Γ.). Μεταπέμψασθαι.
 7, Νεανίσκοι (Η.Δ.). Νεανικοί.
 10, Ὀδὸν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀνοδίαν.
 — Εὐρωσοτάτους (Η.Δ.). Εὐρωσάτους.
 12, Ἀμαρτεῖν (Η.Δ.). Ἀμαρτάνειν.
 14, Προῦμπεσῶν (Δ.Γ. Προσπεσῶν).
 19, Νῦν γε τοῦτο μαθόντες Νῦν γένοιτο καταμαθόντες
 (Η.Δ.).
 — Ἀπαγγείλωσι (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπαγγέλλωσι.
 20, Συνήεσαν (Η.Δ.). Συνίσταν.
 ΣΕΛ. 87, στ. 4, Ἠπέιγοντο (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπήγοντο.
 6, Ἐν Λεύκτροις (Δ.Γ. Ἐπὶ τοῖς Λεύκτροις).
 10, Ἐπαύσεν ἢ παρά τοῦ Ἐπαύσαντο, ἢ παρά στρατη-
 στρατηγοῦ ἀρετῇ, τῷ γοῦ ἀρετῇ, μή.
 μῆ (Η.Δ.).

(1) Ἴσως γραπτέον, Ἀπέσχοντο τοῦ προσπεσεῖν, καθὰ καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς (§ 62, σελ. 95).—(2) Η.Δ. διὰ τὸ πλεονάκις τὸν Πολύαινον τῷ τύπῳ τοῦ Ταξιάρχος (οὐ τοῦ Ταξιάρχης) κεχρῆσθαι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 87, στ. 14, Ἐμβατα (1).
 15, Ὄρων τὸ (Δ.Γ. Ὄρων δὲ τό).
 19, Φήσαντος (ἐξ Ε.Δ.). Ψηφίσαντος.
 28, Διένειμεν (Η.Δ.). Διένειμεν (Δ.Γ. Ἐνειμεν).
 30, Ἐΐνη (Δ.Γ. Ἐΐνος).
 ΣΕΛ. 88, στ. 1, Ψιλοῖς (Δ.Γ. Πεζοῖς).
 — Πρὸ δὲ τῆς (Η.Δ.). Πρὸ τῆς.
 3, Καὶ τῷ πάλιν (Δ.Γ. Καὶ τὸ πάλιν : Καὶ αὖ πάλιν).
 — Ἡ ἐν τοῖς πελτασαῖς (Δ.Γ. Ἡ πελτασαῖς).
 9, Ψευδοενέδρας (Δ.Γ. Ψευδοενεδρίας. Ἴσ γρ. Ψευθενέδρας).
 10, Ψευδεφόδους (Δ.Γ. Ψευδοφόδους).
 15, Τὸ δὲ λοιπὸν χωρίον ἀποκρημμον ἦν κ. τ. λ. (2).
 16, Παραφυλάξας καὶ νηνεμίαν (ἐκ Δ.Γ.). Παραφυλάξας ἀνηνεμίαν.
 18, Παριῶν (ἐκ Δ.Γ.). Περιῶν.
 24, Κρυμούςς (ἐκ Δ.Γ.). Κρυμούςς.
 25, Διὰ δὲ (Η.Δ.). Διὰ.
 26, Κρύος (Δ.Γ. Ψύχος).

(1) Γραπτέον ἴσως, Ἐμβατον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ (Γ, κθ').—(2) Τοῦ θεραπεῦσαι τὸ ἀσυνάρτητον ἕνεκα περιώρισα τῷ Διὰ μέσου λεγομένῳ τὴν φράσιν· ἄλλως γὰρ ἐχρῆν γράφειν, Τοῦ δὲ λοιποῦ χωρίου ἀποκρημμον ὄντος, ἢ γοῦν, Τὸ δὲ λοιπὸν χωρίον ἀποκρημμον ἔν, κατὰ γενικὴν, ἢ αἰτιατικὴν, τὴν καλουμένην τοῖς γραμματικοῖς ἀπόλυτον.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
ΣΕΛ. 89, στ. 2,	Ἀοίκητα (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀνοίκητα.
	3, Πόλεις (Δ.Γ. Πόλιν).	
	6, Αὐτοῖς (Η.Δ.).	Αὐτούς.
10,	Σχμίων πρέσβεις (Η.Δ.)	Σάμιοι ἐς πρεσβείας (Δ.Γ. Σάμιοι πρεσβείας : Σάμιος χάριν πρεσβείας).
18,	Διεξήεσαν (ἐκ Δ.Γ. Ἰσ. γρ. Εξήεσαν).	Διεξίεσαν.
26,	Ἀφελόμενος (1).	Ἀνελόμενος.
ΣΕΛ. 90, στ. 12,	Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς (ἴσ. γρ. Ἐπεὶ δὲ τοὺς).	
13,	Μέν δὴ ἐπὶ (Δ.Γ. Μέν ἐπὶ).	
15,	Καθαλόμενος (Η.Δ.).	Καθαλλόμενος.
24,	Δισπαρμένοις (Δ.Γ. Δισπασμένοις).	
29,	Ἐλαχίστους τοὺς κατα- λειφθέντας (Δ.Γ. Ἐλα- χίστους καταλειφθέντας).	
ΣΕΛ. 91, στ. 6,	Τὴν φυλακὴν (Η.Δ.).	Τὴν φυγὴν.
	7, Τόπων ἀμαχεῖ (ἐκ Δ.Γ.)	Τόπων φοβηθέντες, ἀμαχεῖ.
	9, Ἀναξίβιον (ἐξ Ε.Δ.).	Αξίβιον.
	12, Ἰδών (Δ.Γ. Δὲ ἰδών).	
	15, Ὡν (Δ.Γ. Ἡν).	
	19, Οἱ δεχόμενοι τοὺς πο- λεμίους. Οἱ μὲν τοὺς πολεμίους ἐσῆγον. (ἐξ Ε.Δ.).	Οἱ δεχόμενοι τοὺς πολεμίους ἐσῆγον.
	24, Φυγόντας (Δ.Γ. Φεύ- γοντας).	
	25, Ἀναβάς (Δ.Γ. Ἐπιβάς).	

(1) Η.Δ. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Γ, ΙΔ, Β, σελ. 102) ἐρεῖ, « Ὡς
» ἀφαιρησόμενοι τὴν λείαν. »

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 92, στ. 1, Ἐξορμήσας (Δ.Γ. Ὀρμήσας).
 — Πολλοὺς δὲ καὶ (Δ.Γ. Πολλοὺς δέ).
 4, Δειπνοποιησαμένους (ἐκ Δεῖπνον ποιησαμένους. Δ.Γ.).
 10, Ἡμέρα μίᾱ τὸ ὕδωρ (Ἡμέρα μία, καὶ τὸ ὕδωρ (Δ.Γ. Ἡμέρα μία τὸ ὕδωρ). (Η.Δ.).
 14, Κατ' ὀλίγους (Η.Δ.). Κατ' ὀλίγον.
 — Τῷ Λάκωνι (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ τῷ Λάκωνι.
 16, Τὰ ὑπερδέξια (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ τὰ ὑπερδέξια.
 23, Ἀτάκτοις (Δ.Γ. Ἀτάκτως).
 30, Ἡσύχαζεν (Η.Δ.). Ἡσύχασεν.
 ΣΕΛ. 93, στ. 1, Ἐς τὰ πυρά (ἐκ Δ.Γ.). Ὡς τὰ πυρά.
 3, Διελθῶν (Δ.Γ. Διεξελθῶν).
 4, Ἠρξε τοῦ πλείσου (ἰσ. γρ. Ἠρχε πλείσου).
 15, Κατεσκευασμένοι (ἐκ Κατασκευασάμενοι. Δ.Γ.).
 21, Καταληφθέντων (Η.Δ.). Καταλειφθέντων.
 26, Ἐναντίοις (Δ.Γ. Πολεμίοις).
 ΣΕΛ. 94, στ. 7, Μετ' αὐτοῦ (ἐκ Δ.Γ.). Μετ' αὐτούς.
 12, Ἐνδεκα (1).
 16, Ἄκη (2).
 17, Στρατοπέδου (Δ.Γ. Στρατεύματος).

(1) Ἴσως γρ. Ἐν δέκα· τοσαύτας γὰρ λέγει Ἑενοφῶν (Ἑλληνικ. 5, β', 33).—(2) Ἐπιθι τὰς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΕ, μᾱ) σημειώσεις τῶν κριτικῶν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- ΣΕΛ. 94, στ. 27, Προσδέχοιτο (Δ.Γ. Προσδέχονται).
- ΣΕΛ. 95, στ. 6, Αὐτοὺς τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως προελθούσι (ἐκ Δ.Γ.). Αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως προελθόντας.
- 11, Πληθούσης τε τῆς ἐκκλησίας (Η.Δ.). Πληθούσης τῆς ἐκκλησίας (Δ.Γ. Πληθούσης τε ἐκκλησίας),
- Ἐπιφανῆναι (Δ.Γ. Φανῆναι).
- 19, Ἐφυγον (ἐκ Δ.Γ.). Ἐφευγον.
- 20, Τὸν ἀπὸ τῆς (Δ.Γ. Τὸν τῆς).
- 21, Ὄν (Η.Δ.). Ἦν.
- 28, Τὼ χεῖρε δεδεμένον (ἐξ Ε.Δ.). Τῶν χειρῶν δεδεμένον.
- ΣΕΛ. 96, στ. 6, Καθιέναι (ἴσ. γρ. Καθεῖναι).
- 7, Διαφυλάττειν (Δ.Γ. Φυλάττειν).
- 10, Προβαλλόμενοι (Η.Δ.). Προβαλλόμενοι.
- 17, Ἀλλασσομένους δὲ τὴν σφραγίδα τὸ (Η.Δ.). Ἀπαλλασσομένους δὲ τὴν σφραγίδα καὶ τό.
- 20, Ὁμολογημένην (ἐκ Δ.Γ.) Ὁμολογουμένην.
- ΣΕΛ. 97, στ. 1, Ἠγόρευε (ἴσ. γρ. Ἠγόρευσε).
- 2, Ἀνέμεινεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀνέμεινεν.
- 6, Ναυαρχοῦντος (Η.Δ.). Ναυμαχοῦντος.
- 8, Ἀναχθεῖς (ἐξ Ε.Δ.). Ἀχθεῖς.
- 9, Οἱ γάρ (Η.Δ.). Οἱ δέ.
- 11, Πόλιν περιστρατοπεδεύσας (Δ.Γ. Πόλιν στρατοπεδεύσας. Ἴσως γρ. Περὶ πόλιν στρατοπεδεύσας).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

ΣΕΛ. 97, στ. 22, Τριηράρχοις (ἐκ Δ.Γ.)	Τριηράρχαις.
25, Ἀκμαίοις (Η.Δ.).	Ἀκμαῖος.
ΣΕΛ. 98, στ. 5, Τῆς ὑπεραίας (Δ.Γ. Τῆ ὑπεραία).	
8, Προῦπεμψε (Η.Δ.).	Προῦπεμπε.
21, Ἐπιτηδείων (1).	Πολιορκιῶν.
23, Σίτου μὲν (ἐξ Ε.Δ.).	Σίτου.
26, Σὺν αὐτοῖς (Η.Δ.).	Αὐτοῖς.
27, Μόνους ἀναλίσκεσθαι τοὺς στρατιώτας (ἰσ. γρ. Μόνους ἀναλίσκεσθαι τοῖς στρατιώταις).	
ΣΕΛ. 99, στ. 1, Τριῶν ἡμερῶν (2).	Τριῶν.
3, Δύο ἡμερῶν.	Δύο.
6, Νικολόχῳ (3).	
13, Ἐσήμανεν (Δ.Γ. Ἐσή- μαινεν).	
21, Ἐχει (Η.Δ.).	Ἐχοι.
23, Προσβάλωσι (Η.Δ.).	Προβάλλωσι.
27, Μηνοειδοῦς (ἐξ Ε.Δ.).	Μηδικοῦ.
30, Τεταρτημόριον (Δ.Γ. Τετάρτην μοίραν).	
Σ. 100, στ. 7, Ἀντανέσασαν. . . πλη- ρουμένων (4).	Ἀντανέστησαν. . . πληρουμέ- νων.
8, Ἐξ ἰσοῦ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐξ ἰστῶν.
9, Ἐπὶ τὰ (Δ.Γ. Εἰς τὰ).	

(1) Η.Δ. Ἐπιθηδιστοτέλους τὰ Οἰκονομικά (B, κγ).—(2) Προσέθηκα
δὲ τὸ, ἡμερῶν, σαφηνείας ἕνεκα, καίπερ οὐκ ἀγνωστῶν παρακεκινδυ-
νευμέναις ἐλλείψεσιν ἔσθ' ὅτε χρώμενον τὸν Πολύαινον.—(3) Ἴσως
γρ. Νικομάχῳ ὁ αὐτὸς γὰρ εἴκειν εἶναι τῷ ἀνωτέρῳ (Γ, 1, 4) μνη-
μονευθέντι.—(4) Ἐξ Η.Δ. Εἰ δὲ προαιρή τὸ Ἀντανέστησαν, τρέπε τὸ,
Πληρουμένων, εἰς τὸ, Πεπληρωμένων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 100, στ. 9, Τὰς διφθέρας (1).	
14, Ναυμαχῶν (H.Δ.).	Συμμαχῶν.
19, Λακεδαιμονίους (ἐκ Δ.Γ.).	Λακεδαιμονίους.
Σ. 101, στ. 1, Παρήγγελεν (H.Δ.)	Παρήγειεν.
3, Σάρκας (ἐκ Δ.Γ.).	Σάρκα.
6, Ταύτην (ἐξ E.Δ.).	Αὐτήν.
7, Ὅτι ἦν μία (ἐξ E.Δ.).	Ὅτι ἐν μιᾷ.
— Τῶν Μεγάλων (H.Δ.).	Τῶν λθ' (2).
9, Τὸν Ἰακχον· οἱ δὲ περὶ Χαβρίαν, Ἄλαθε μύσαι (3).	Τὸν Ἰακχον γολλάδα μύσαι.
12, Ἐπαναχθῆναι (H.Δ.).	Ἐτι ἀναχθῆναι.
13, Ναῦς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύξας, καὶ τὰ ἰσία ταῖν δυοῖν ἐπὶ μιᾶς ἀράμενος (ἐξ E.Δ.)	Ναυσι δεκαδύο κατὰ δύο ζεύξας ἐπὶ τὰ ἰσία τῶν νεῶν, ἐπὶ μιᾶς ἐρέμενος.
23, Ὡς ἂν κωλυθεῖς (H.Δ.).	Ὡς κωλυθεῖς.
25, Θάμω (4).	
27, Ἐχοι (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐχει.
Σ. 102, στ. 1, Ὡν διδόασι (ἐκ Δ.Γ.).	Οὐ διδόασι.
— Γενέσθαι ἐκ τῶν (5).	Γενέσθαι τῶν.
3, Ἄ ἐδωκαν (H.Δ.).	Ὡς δέδωκαν (Δ.Γ. Ἄ δέδω- καν).

(1) Τίνας διφθέρας λέγει; Φορμῶν γὰρ μόνων ἀνωτέρω ἐμνήσθη, οὓς ἢ τουρκοχυδαίζουσα συνήθεια, Ζεμπιλια, ὀνομάζει. Οὐκ οὖν ἐρ-
ρῶσθαι τὸ χωρίον ὑπολαμβάνω.—(2) Τουτέστι, Τῶν ἐννέα καὶ τριά-
κοντα ὕπερ ὅλως ἄτοπον ὧδε.—(3) Ἐξ E.Δ. Ὁ δὲ νοῦς, Ὁ μὲν Θε-
μισοκλῆς σύμμαχον ἔσχε τὴν ἔκτην τῶν μυσηρίων ἡμέραν, τὴν κα-
λουμένην Ἰακχον, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάγεσθαι τὸν Ἰακχον· ὁ δὲ Χαβρίας
τὴν δευτέραν τῶν μυσηρίων ἡμέραν, ἐν ἣ ἐλέγετο τοῖς μυουμένοις τὸ,
Ἄλαθε μύσαι, τουτέστιν, Εἰς τὴν θάλασσαν ὧ μύσαι.—(4) Ταχῶν τοῦ-
τον ὀνομάζουσιν ὁ, τε Πλούταρχος καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, Ταῶν
δὲ Ἀριστοτέλης (Οἰκονομικ. Β, κέ).—(5) Ἐξ H.Δ. Ἐπιθετὸν Ἀριστοτέλους
τὰ Οἰκονομικά (Β, κέ).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 102, στ. 5, Ἐλος (ἐκ Δ.Γ.). Ἑλλάδα.
 13, Προσαγωγῶν (Η.Δ.). Πρὸς διαγωγὴν.
 22, Ἐδιδάξε, καὶ ἐρετῶν Ἐδάδιζεν ἐρετῶν.
 (ἐξ Ε.Δ.).
 24, Ἐχοι (ἐξ Ε.Δ.). Ἐχων.
 26, Δειλοὶ, ἀρρώσιαν (Η.Δ.) Δειλοὶ δι' ἀρρώσιαν.
 30, Ἐπίει (Η.Δ.). Ποιεῖ.
 Σ. 103, στ. 3, Οἱ ἐκ τῆς πόλεως (Δ.Γ.
 Οἱ ἐκ τῆς γῆς).
 8, Παρεβιάσατο (Δ.Γ.
 Παρεσκεύασατο).
 13, Τη χώρα (ἐξ Ε.Δ.). Τῆς χώρας.
 14, Ελαβον (Η.Δ.). Ἐλαβεν.
 16, Τριηράρχοις (1). Τριηράρχαις.
 20, Αὐτάς (Η.Δ.). Αὐτούς.
 21, Ταῖς ἐπισήμοις (Η.Δ.). Ἐπισήμοις.
 22, Διδόντες (Η.Δ.). Διαδόντες.
 24, Τριακοσίους (Δ.Γ. Καὶ
 τριακοσίους).
 28, Οἱ πολῖται (ἐκ Δ.Γ.) Οἱ δὲ πολῖται.
 Σ. 104, στ. 1, Κυμάτων ὑπὸ τὴν παρ-
 εξειρεσίαν ἑκατέρου τοί-
 χου δέρρεις κατελάμβαν-
 εν, καὶ κατὰ μόνας
 ἀρτίους τῶ κατασρώμα-
 τι κατὰ τὸ ὕψος κ. τ. λ.
 (2).

(1) Ἐξ Η.Δ. παρά τὸ, Τριηράρχος, διὰ τὸ συχνότερον τούτω τῶ τύπῳ χρῆσθαι τὸν Πυλῶνιν, ἢ τοῖς παρά τὸ Τριηράρχης.—(2) Δεινῶς διατέθειται τὸ χωρίον ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν. Δ Γ... Παρέξειρεσίαν... κατὰ τὸ, ὕψους. Διορθοῦν ἐπεχείρησαν, οἱ μὲν τὸ Κατελάμβανεν, εἰς τὸ Παρέβαλε, ἢ Παρελάμβανε, τρέπειν παραινούντες, οἱ δὲ τὸ Μόνας εἰς τὸ, Κώπας, τρεπτέον εἶναι ὑπολαμβάνοντες. Ἡμῖν δὲ τέως ἐπέχρειν ἐφείσθω, ἕως ἂν ἀκριβεστέρων εὐπορήσωμεν ἀντιγραφῶν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 104, στ. 7, Πρόσθεσιν (1).
 — Εσφαλλον (Η.Δ.). Ἐσφαλον.
 13, Παρετίθη (ἐξ Ε.Δ.). Πατηθῆ.
 21, Καίειν (Η.Δ.). Καῆναι.
 26, Νομίζοντες (ἴσ. γρ. Νομίσαντες).
- Σ. 105, στ. 5, Θόρυθος (Η.Δ.). Ὁ Θόρυθος.
 6, Ἀνεπήδων (Η.Δ.). Ἀνεπήδουν.
 8, Κεῖσομαι (2).
 10, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.). Μετεβάλλοντο.
 13, Ἀφιέναι (Η.Δ.). Προσαφιέναι.
- Σ. 106, στ. 1, Διελθεῖν ἀσφαλῶς, τόπον ἀποπτον συνιδῶν, ἀναβιβάσας. . . περιππευσαμένους (3). Διελθεῖν ἀσφαλῶς τόπον ὑπεπτον, συνιδῶν ἀναβιβάσας. . . παρικπευσαμένους.
 20, Δεύτερον ἐάλω (4).
 22, Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς (Η.Δ.). Δημήτριος Φαληρεὺς.
- Σ. 107, στ. 3, Δόσιν σίτου· οἳ δὲ (Η.Δ.). Δώσειν. Οἳ δέ.
 Σ. 109, στ. 3, Ἰδιον (Δ.Γ. Ἰδιον).
 ἈΡΓΑΪΟΣ (5).
 6, Στρατεύουσιν (Δ.Γ.)

(1) Δ.Γ. Πρόσθεσιν. Ἴσως γρ. Ἐπιπρόσθησιν, ἢ γοῦν, Προσθήτησιν, συνωνύμως τῷ Ἐπιπρόσθησιν· ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο καὶ Ἐπίκουρος (Παρά Διογεν. Λαερτ. I, 94) τῇ λέξει. — (2) Δ.Γ. Ἔτομαι· ὡς γράφεται καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Φωκίων. § 24). — (3) Η.Δ. ἦν πιεσῶνται τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (Δ, Η, 4) παραπλήσιον χωρίον τότε, « Τὰ μετὰ τῶρα τῆς χώρας καὶ ἀποπτα περιππεύσαντας ». — (4) Η, ὡς φησὶ Πλουτάρχος (Σερτωρ. § 1), Τρίτον· πρῶτον μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέους, διὰ τὰς Λαομέδοντες Ἴππους, δεύτερον δὲ ὑπ' Ἀγαμέμνονος διὰ τοῦ Δουρείου προσαγορευθέντος ἵππου. — (5) Οὕτω καὶ παρὰ πλείους ἄλλοις· ἐν μέντοι τοῖς ἀρχαίοις νομίμασι γράφεται, ἈΡΓΕΪΟΣ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Στρατοπεδεύουσιν).

- 18, Δόκιμον (1)
 Σ. 110, στ. 5, Στρατοκλῆς (2).
 8, Συνεσπειραμένην (Η.Δ.) Συνεσπασμένην (Δ.Γ. Συνεσπαρμένην).
 19, Ἀγγελοῦσι (Η.Δ.) Ἀγγέλλουσι.
 25, Μηνηγέτης (Δ.Γ. Μηνηγέτας).
 26, Μισθοφοράν (Δ.Γ. Μισθοφορίαν).
 28, Καὶ προσμειδιάσας (Η.Δ.) Προσμειδιάσας.
 Σ. 111, στ. 2, Ἐπέρριψεν ἑαυτὸν (Η.Δ.) Ἀπέρριψεν.
 3, Τοσούτου (Δ.Γ. Τούτου)
 5, Ἀνήκεν (ἐξ Ε.Δ.) Ἀνήγεν.
 12, Ἐσράτευεν (Δ.Γ. Ἐσράτευσεν).
 16, Ἀναβάλλοιτο (Δ.Γ. Ἀναβάλοιτο : Ἀνεβάλλετο).
 — Σπεύδοι (Δ.Γ. Σπεύθει).
 17, Διήει διὰ τῶν στενῶν. (Η.Δ.) Διὰ τῶν στενῶν. . . οἱ.
 20, Ἐρημίας (Η.Δ.) Ἠρημίας.
 21, Διεπέμψατο (Δ.Γ. Διεθήσατο).
 24, Διὰ τῶν λόγων ἐκτάτο (Δ.Γ. Διὰ τὸν λόγον ἐκράτει).
 27, Ἀναλαμβάνοντας (ἐκ Ἀναλαβόντας. Δ.Γ.).

(1) Ὁ αὐτὸς εἶπεν εἶναι καὶ ὁ ἐν τοῖς ἐξῆς (Δ, ς, γ, σελ. 129) Δόκιμος. — (2) Λυσικλῆς ὀνομάζεται οὗτος παρὰ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (15, πη).

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 111, στ. 30,	Ὅσα σκεύη (Δ.Γ. Ὅση σκευή).	
Σ. 112, στ. 1,	Τοὺς ἐκ τῆς τῶν Ἀλευα- δῶν οἰκίας (Η.Δ.).	Τὰς τῶν Ἀλευάδων ἐξοικίας (Δ.Γ. Τοὺς τῶν Ἀλευάδων ἐξ οἰκίας).
	6, Συνήεσαν (Η.Δ.).	Συνίεσαν.
	— Παρήγγελο (Η.Δ.).	Παρηγγέλλετο.
	9, Οὕτω Σαρνούσιοι (ἐξ Ε.Δ.).	Οὕτως Ἀρνούντιοι.
	12, Προβαλομένοις (ἐξ Ε.Δ.)	Προβαλλομένοις (Δ.Γ. Περ- λαβομένοις).
	21, Διεξεπαίσατο (1).	Διεξεπέσατο.
	27, Ὄρβηλίων (2).	Ἀρβηλίων.
Σ. 113, στ. 7,	Φαρκηδόνα (3).	Φαλκιδόνα.
	— Θεσσαλικὴν (ἐκ Δ.Γ.).	Θεσσαλονίκης.
	— Φαρκηδόνοι (4).	Φαλκιδόνοι.
	11, Ἐρήμα (Η.Δ.).	Ἡρεμα.
	12, Ἐπὶ τὴν (Δ.Γ. Κατὰ τὴν).	
	14, Φαρκηδόνοι (5).	Φαλκιδόνοι.
	27, Ὄχυρόν (Δ.Γ. Ἐχυρόν).	
Σ. 114, στ. 2,	Κάραις (Δ.Γ. Κάρραις).	
	6, Οὐκ ὀλίγην (Δ.Γ. Ὀλί- γην).	
	17, Τέσσαρας τὰς ἀριστα (ἐκ Δ.Γ.).	Τέσσαρας ἀριστα.
	21, Ἐπανήχθη (Η.Δ.).	Ἐπηνέχθη.
	24, Συντεταγμένως (6).	

(1) Ὡς καὶ ἀνωτέρω (σελ. 50, στ. 27), διώρθωκα καὶ ἐνταῦθα τὴν λέξιν, συναινοῦντος ὧδέ γε καὶ Οὐσελιγγίου (σημ. εἰς Διόδωρ. τὸν Σικελιώτ. ΙΖ, κή).—(2) Ἐξ Ε.Δ. Ἐπιθετὸν Σικελιώτην Διόδωρ. (Κ, εθ', καὶ τὰς ἐκεῖ σημειώσ.).—(3) Ἐξ Ε.Δ. παρὰ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (ΙΗ, νς').—(4-5) Ἐξ Ε.Δ. ὧν καὶ ἡ προτέρα.—(6) Δ.Γ. Συντεταγμένων. Ἰσ. γρ. Συντεταμένως.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 115, στ. 5,	Χῶμα πρὸς τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων καταβαλεῖν (H.Δ.).	Χῶμα τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων μεταβαλεῖν.
	7, Χοῦ (ἐκ Δ.Γ.).	Χοῦν.
	9, Χώματα (H.Δ.).	Χωρία.
	20, Ταῖν χερσῶν (Δ.Γ. Ταῖς χερσί).	
	25, Ἐκυδροῦτο (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐκυδριούτο.
	— Ἀμαχεῖ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀμαχί.
	27, Τὴν φάλαγγα. (1).	
Σ. 116, στ. 1,	Ὁ Παρμενίων (Δ.Γ. Ὁ μὲν Παρμενίων).	
	10, Ὡ Μακεδόνες (H.Δ.).	Οἱ Μακεδόνες.
	11, Ἡ μὲν (Ἰσ. γρ. Κῆν μὲν).	
	20, Ἡ νίκη γενέσθαι λέγεται τότε (H.Δ.).	Ἡ νίκη γίνεται τότε (Δ.Γ. Ἡ νίκη γενέσθαι τότε).
	22, Τοῦ ποταμοῦ τὴν δύναμιν ἀντιπαρετάσσετο (Δ.Γ. Τοῦ ποταμοῦ παρετάσσετο).	
	25, Ὁ Πῶρος ὁμοίως (ἐκ Δ.Γ.).	Τῷ Πῶρῳ ὁμοίως.
	26, Ἐγένετο (2).	Ἐγένετο.
Σ. 117, στ. 6,	Τοσαῦτά γε (H.Δ.).	Τοσαῦτα δέ.
	10, Καταγόμενος (H.Δ.).	Καταγνοῦς.
	15, Γενόμενον (H.Δ.).	Γινόμενον (Δ.Γ. Γυγνόμενον).
	18, Αὐτός (ἐξ Ε.Δ.).	Αὐτῆς (Δ.Γ. Αὐτοῖς).
	24, ἔχει (ἐκ Δ.Γ.).	ἔχοι.
	25, Ἐφευγον (Ἰσ. γρ. ἐφυγον).	

(1) Τῇ φάλαγγι γράφειν τινὲς παρήνεσαν ἵνα νοοῖτο τῶν Μακεδόνων ἢ φάλαγγι καὶ οὐ τῶν Περσῶν. — (2) H.Δ. καθὰ φέρεται καὶ παρὰ τῷ Ἀρρίανῳ (Ἀναβ. Ἀλεξάνδρ. Ε, § 10, σελ. 209).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 118, στ. 9, Ἐπιόντας αὐτούς, αὐ-
τός (1).
— Ἐπὶ δόρυ (H.Δ.). Ἐπὶ ὕδωρ.
— Ἀναγαγών (Ἰσ. γρ. Ἀγα-
γών).
15, Περιέλθοι (Δ.Γ. Περι-
έλθη).
17, Συνεχῶς (ἐξ E.Δ.). Συνέχον.
27, Πάντες ἐγραψαν (ἐξ E.Δ.). Πάντας ἐνέγραψαν.
Σ. 119, στ. 5, Συντεθεῖσθαι (2). Συντίθεσθαι.
10, Καὶ διεξοδος (H.Δ.). Ἡ διεξοδος.
11, Προῆει (ἐξ E.Δ.). Προσῆει.
18, Ὀμοίως καὶ (H.Δ.). Ὀμοίως δὲ καί.
24, Ἐν μετώπῳ (ἐξ E.Δ.). Ἐν τόπῳ.
26, Ἐπικάμπιον (ἐξ E.Δ.). Ἐπικαμπίων.
28, Πεντήκοντα (3).
Σ. 120, στ. 5, Ἀντιπαρήγε (H.Δ.) (4). Ἀντιπαρήγειεν.
11, Ἀλέξανδρος Θεσσαλῶν (ἐξ E.Δ.). Ἐτι ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος
Ἰνδικῆς Θεσσαλῶν (Δ.Γ.
Μεθ' ἣν βασιλεὺς Ἀλέξαν-
δρος Ἰνδικῆς Θεσσαλῶν).
12, Ἰπορύξας (Δ.Γ. Ἰπορ-
ρήξας).
22, Βακτρίοις (H.Δ.). Βάκτροις.
24, Πεποιημένην (ἐκ Δ.Γ.). Πεπαικιμένην.
28, Ἐντὸς (5).

(1) Ἴσως διαγράφειν χρὴ τὸ αὐτούς.—(2) Ἐξ H.Δ. Ἐχοις δ' ἂν καὶ, Συνθεῖσθαι, γράφειν, ὡσπερ ἐν τοῖς ἐξῆς (Z, MG, 1, σελ. 244).
—(3) Ἀρρίανος δὲ (Ἀναβ. Ἀλεξ. E, § 15, σελ. 214) φησὶ, Πλήθρου, ὃ ἐστὶν ἑκατὸν ποδῶν.—(4) Παράθες τοῖς ἀνωτέρῳ (§ 17, σελ. 118) καὶ Ἀρρίανῳ (Ἀναβ. Ἀλεξ. E, § 17, σελ. 216).—(5) Δ.Γ. Ἐν τοῖς. Ἴσως γρ. Ἐκτός. Παράθες τοῖς ἰσορηθεῖσιν Αἰλιανῷ (Ποικ. Ἰσorp. Θ, γ', σελ. 109, καὶ σημ. σελ. 319, ἐμ. ἐκδ.), καὶ Ἀθηναίῳ (IB, σελ. 539).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 121, στ. 1, Περιβέβληντο (Δ.Γ. Περιβέβληντο).	
4, Ἐφρῆκεσαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἄφρῆκεσαν.
6, Διεσκευασμένον (1).	Διεσκευασμένου.
14, Βαλόντες (Η.Δ.).	Βάλλοντες.
— Ἐπὶ κράνος (2).	
17, Ἀλαλάξαντες (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀλαλάζοντες.
20, Φθάσαι (ἐκ Δ.Γ.).	Φθάσας.
21, Στρατιάν (Η.Δ.).	Στρατείαν.
26, Προήεσαν (Η.Δ.).	Προίεσαν (Δ.Γ. Προσίεσαν).
Σ. 122, στ. 4, Γενήσοιτο (Η.Δ.).	Γένοιτο.
13, Προσβάλλειν (ἐκ Δ.Γ.)	Προσβαλεῖν.
15, Διὰ τῆς ἀτραποῦ τῆς λεπτῆς (3).	
21, Ἀποληφθέντες (Η.Δ.).	Ἀπολειφθέντες.
23, Στρατιάν (ἐξ Ε.Δ.).	Στρατείαν.
27, Ἐκέλευσεν (Η.Δ.).	Ἐκέλευεν.
29, Ἐτάχυνον (Δ.Γ. Ἐπετάχυνον. Ἰσ. γρ. Ἐτάχυναν, ἢ Ἐπετάχυναν).	
Σ. 123, στ. 5, Πτηνοῖς μόνοις βάσιμος (Η.Δ.).	Πτηνοῖς βάσιμος.
6, Κρημνοῦς (ἐξ Ε.Δ.).	Καρπούς.
20, Στρατιάς (Η.Δ.).	Στρατείας.
23, Τύχην (ἐκ Δ.Γ.).	Τέχνην.
25, Σάγαλα (ἐξ Ε.Δ.).	Σάλγαλα.
26, Κατέσκαψεν. Εἴλε τοὺς (ἐκ Δ.Γ.).	Κατέσκαψεν. . . τοὺς (Δ.Γ. Κατέσκαψεν ἵνα τοὺς).

(1) Διώρθωκα ἐκ τοῦ Ἀθηναίου. — (2) Ἰσ. γρ. Ἐπὶ κράνοῦς. Ἡ δὲ ἱστορία οὐχ ὁμολογεῖ δι' ὅλου τοῖς εἰρημένοις περὶ τούτου Πλουτάρχῳ (Ἀλεξάνδρ. § 42). — (3) Κρυπτῆς, ἀντὶ τοῦ, Λεπτῆς, εἰκεν ἀναγῶναι ὁ Λατίνος μεταφρασῆς. Ἐσι μέντοι τὸ Λεπτῆς ὡδε ἐπὶ τοῦ Στενῆς, κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν (Ὀδυσσ. Ζ, 264) Λεπτὴν εἰσιθμην.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 124, στ. 10, Ἀναζευγνύντες. . . αὐ- Ἀναζευγνύντες. . . αὐτοῖς.
 τοὺς (ἐξ Ε.Δ.).
- 17, } Πυραμίνων (Ἐξ Ε.Δ.). Πυραμηνῶν (Δ.Γ. Πυραμι-
 21, } νῶν : Πυρίνων).
- 18, Τετρακοσίας ἀρτάβας
 (Ἴσ. γρ. Τετρακόσiai
 ἀρτάβαι).
- 22, } Κριθαμίνων (Ἐξ Ε.Δ.) Κριθαμηνῶν.
 24, }
- 26, Εἰς κυκεῶνα (ἐκ Δ.Γ. Ὡς εἰς κυκεῶνας,
 καὶ Η.Δ.).
- Σ. 125, στ. 3, Χόες (ἐκ Δ.Γ.). Χοεῖς.
 6, Ἱεροῦ (1).
 — Γλυκέος (ἰσ. γρ. Γλυ-
 κέων).
- 7, Ἐκίδων (ἰσ. γρ. Ἐκ μή-
 λων).
- 8, Ἐκ κυμίνου (2).
 — Μελαινῆς (ἐκ Δ.Γ.). Μελίνης.
- 9, Κνήκου (ἐξ Ε.Δ.). Κνήθου.
 — Μελανθίου (3). Μελανθρόν.
- 10, Διαρρίνός (4).
- 13, Τὰς ἀδυρτάκας (ἐκ Δ.Γ.) Τοὺς ἀδυρτάκους.
 17, Ἐλαίου ἀπὸ γάλακτος
 (5).

(1) Οὐκ ἐρῶται οὔτε τὸ Ἱεροῦ, οὔτε τὰ ἐξῆς, Ἐκίδων, Κηροῦ κ. τ. λ.
 — (2) Δ.Γ. Ἐκκειμένον : Ἐκ κηθομένου ὧν οὐδετέρα συνετή. —
 (3) Η.Δ. Ἔστι δὲ τοῦ Μελανθίου « Τὸ σπέρμα, θριμύ, εὐώδες, κατα-
 » πλάσσόμενον εἰς ἄρτους » ὡς φησι Διοσκορίδης (Γ, 4γ'). Καὶ εἴη
 ἂν τὸ παρ' ἡμῖν καλούμενον Μαυροκόκκιον, ὃ καὶ μέχρι δεῦρο κατα-
 πλάσσομεν τοῖς ἄρτοις. — (4) Οὔτε τούνομα ἐρῶται, οὐδ' ἦν τινες
 παρηνέκασι διόρθωσιν, Ἄριος· τούτο γάρ, Ἄρον, καὶ οὐκ, Ἄρι, ὀνομά-
 ζεται. — (5) Τὸ βούτυρον οὗτω καλεῖ, καθάπερ καὶ Ἐκαταῖος παρὰ τῶ
 Ἀθηναίῳ (σελ. 447).

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 125, στ. 18,	Ἀπὸ τερμίνθων (ἐξ Ε.Δ.)	Ἀπὸ τῶν κλίνθων (Δ.Γ. Ἀπὸ τερκλίνθων).
	24, Τοῦ ὕοντος μελιτος (1).	
	25, Κνήκου (Η.Δ.).	Κνίκου.
	27, Ἄριζον ἀναλίσκεται. Διαδίδωσι δὲ (Η.Δ.).	Ἄριζον· Ἀναλίσκεται δὲ δι' ἃ δίδωσι (Δ.Γ. . . . δὲ διὰ δόσιν).
	28, Πυραμίνων (ἐξ Ε.Δ.).	Πυραμηνῶν.
	— Κριθαμίνων (ἐξ Ε.Δ.).	Κριθαμηνῶν.
	29, Δευτέρων (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐτέρων (Δ.Γ. Δὲ ἐτέρων).
Σ. 126, στ. 2,	Πεντακισχιλίας (ἐκ Δ.Γ.)	Πεντακισχιλίους.
	6, Οἷς * ἀναλίσκει * δια- δίδωσι (Η.Δ.).	Οἷς ἀναλίσκει διαδίδωσι.
	10, Μακρὰς ἀσχολίας (Δ.Γ. Μακράν ἀσχολίαν).	
	15, Πιμπλαμένους (Δ.Γ. Ἐπιπλαμένους).	
	18, Ἐσήμηθεν (Η.Δ.).	Ἐσήμικεν.
	24, Εἰς τὴν αὐτοῦ (ἐξ Ε.Δ.)	Εἰς τὴν αὐτήν.
Σ. 127, στ. 5,	Ἰλας (Δ.Γ. Εἴλας).	
	12, Περσῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Πεζῶν.
	13, Ἐφευγον (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐφυγον.
	18, Αὐτοὶ (2).	
	25, Βασιλεῖ πρὸς (Η.Δ.).	Βασιλεῖ καὶ πρὸς.
Σ. 128, στ. 2,	Κεκοσμημένην (ἐκ Δ.Γ.)	Κεκοσμημένα.
	10, Τίνες εἶεν οἱ πρεσβεύον- τες ὡς αὐτὸν, εἰ καὶ πά- λαι (Η.Δ.).	Τίνες εἶεν ὡς αὐτὸν οἱ καὶ πάλαι (Δ.Γ. Τίνες ὡς αὐ- τὸν καὶ οἱ πάλαι.
	13, Ἐξέπλησεν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐξέποίησεν (Δ.Γ. Ἐποίησεν).

(1) Οὐ δὲ τοῦτο συνετὸν τὸ χωρίον. Ὁ μὲν Λατῖνος μεταφρασῆς ἡρ-
μήνευσε, Τοῦ ῥέοντος μελιτος· ἕτεροι δὲ γραπτέον εἶναι ὑπετόπασαν,
Τοῦ ὠραίου μελιτος.—(2) Διαγραπτέον ἴσως τὸ, Αὐτοὶ, πλὴν εἰ μήτις
εἰς τὸ, Αὐτίκα, μετατρέπειν προκίροῖτο.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 128, στ. 16, Ἠφίεσαν (Δ.Γ. Ὑφίεσαν).
 20, Ἐθίζοιτο (Δ.Γ. Ἐθίζοιντο).
 21, Καταλευσθῆναι (ἐξ Ε.Δ.) Κλιθῆναι.
 25, Βαλεῖν (1). Καλεῖν.
 27, Ἐγώγεσοι (Δ.Γ. Ἐγώσοι)
- Σ. 129, στ. 1, Πχρίεσαν (Η.Δ.). Παρήεσαν.
 5, Παρελθών (ἐξ Ε.Δ.). Προελθών.
 8, Βιαιῶ κινδύῳ (Η.Δ.). Βιαιίου κινδύνου.
 11, Ἀντίγονος περὶ (Η.Δ.). Ἀντίγονος οὗτος περὶ (Δ.Γ. Ἀντίγονος οἷς περὶ).
 14, Δέ μή (ἐκ Δ.Γ.). Δέ καὶ μή.
 25, Ἐσπείσαντο, καὶ ἀνεχώρησαν (Δ.Γ. Ἐσπείσατο καὶ ἀνεχώρησεν).
 26, Μακεδονίας ἐκέλευσεν, ὡς (ἐξ Ε.Δ.). Μακεδονίας ὡς.
 29, Αὐλῶνι (ἐξ Ε.Δ.). Αὐλῶ.
 30, Ἐδίωκε κρύβδην (Η.Δ.). Ἐδίωκε τοῦ ζῆν.
 — Φρυαξαμένων (Η.Δ.). Φριξαμένων.
- Σ. 130, στ. 1, Προσάγει (ἐκ Δ.Γ.). Προσάγοι.
 5, Ἐσπευθεν (Δ.Γ. Ἐσπευσεν).
 9, Ἀντιγόνου νῆες ἑκατὸν τριάκοντα. . . ἐνανυμάχησαν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀντίγονος νῆας ἔχων ἑκατὸν τριάκοντα... ἐνανυμάχησε.
 15, Αὐθις νυκτός (ἴσ. γρ. Αὐτῆς νυκτός).
 18, Φίλην (Δ.Γ. Φίλον).
 19, Ἦκειν ἐκέλευσε (2). Ἐκέλευσε.

(1) Η.Δ. Ὁ δὲ Λατῖνος μεταφρασῆς ἔοικε, Κτανεῖν, ἀναγνῶναι.

—(2) Προσέθηκα τὸ ἀναγκαῖον ἀπαρέμφατον. Ἔτεροι δὲ παραινοῦσι τρέπειν τὸ, Ἐκέλευσε εἰς τὸ, Ἐκάλεσε.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 130, στ. 20, Χιλίους· οὓς, παρά (ἐξ Χιλίους παρά.
Ε.Δ.).
- 28, Βαλλόντων, τῶν δὲ ἐπι- Βαλόντων. . . κρατεῖν.
πλέοντων, κρατεῖσθαι
(1).
- 30, Ἐν Ἑλλησπόντῳ (Δ.Γ.
Ἐφ' Ἑλλησπόντῳ).
- Σ. 131, στ. 8, Ὀρθιομάγου (ἐκ Δ.Γ.) Ὀρθιουμάγου.
12, Συμμάχους ἄγουσαι. (ἐξ Συμμάχους.
Ε.Δ.).
- 14, Ἐμάχοντο. Ἀμφιτόλου
τῆς νίκης οὐσης (Δ.Γ.
Παρετάξαντο. Ἀγχώμα-
λος ἢ νίκη).
- 20, Γαδαμάρτοις (2).
- 24, Πλήθος (Η.Δ.). Πλήθος.
- 26, Ἐκκλῖναι στρατηγῶν Ἐκκλίνας, στρατηγῶν.
(Η.Δ.).
- 27, Τεμέσθαι (Η.Δ.). Ἐπεσθαι (Δ.Γ. Ἐπέμεσθαι :
Ἐπεμπεσεῖσθαι).
- 29, Πέψαντας (ἐξ Ε.Δ.). Πέμψαντας.
- Σ. 132, στ. 1, Πυρὰ καίειν (Η.Δ.). Καίειν.
2, Κατάδηλος (Η.Δ.). Κατάδηλον.
- 9, Περιλαδῶν (ἴσ. γρ. Περι-
βαλῶν).
- 17, Ἀπομένειν (ἴσ. γρ. Ἐπο-
μένην).
- 20, Ἴλας (Δ.Γ. Εἶλας).
- 21, Ἐαυτοῦ (Δ.Γ. Ἐαυτῶν).

(1) Οὗτω δεῖν ἔγνωσαν ἀναπληροῦν τὸ ἐλλεῖπον μεταξύ τοῦ Βαλλόντων, καὶ τοῦ Κρατεῖσθαι. Ἄλλοι δὲ ἀνεπλήρουν διὰ μακροτέρων, τῶν δὲ πολεμίας ναῦς προσαγαγόντων, ἐκ τῆς Λατινικῆς ὁρμώμενοι μεταφράσεως.
—(2) Παρὰ δὲ τῷ Σικελιώτῃ Διοδώρῳ (ΙΘ, λζ'), Γαδαμάλοις.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- 23, Πεντακισχίλιοι μὲν. . .
Εὐμένους. Μέγα δὴ (ἴσ.
γρ. Καὶ Πεντακισχίλιοι
μὲν. . . Εὐμένους, μέ-
γα δὴ).
- Σ. 133, στ. 1, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.). Μετεβάλλοντο.
3, Ἀντιγονίζοντας (Δ.Γ.
Αὐτομολίζοντας).
8, Πίθωνα (Δ.Γ. Πύθωνα).
12, Καὶ Θραῦκας χιλίους (Η.Δ.). Καὶ Θραῦκας, καὶ χιλίους.
13, Πέμψαι (Η.Δ.). Συμπέμψαι (Δ.Γ. Πέμψας).
16, Καὶ ἐλών (ἐκ Δ.Γ.). Ἐλών.
Σ. 134, στ. 1, Βιδήριος (Δ.Γ. Βιδό-
ριος : Κιδήριος).
3, Ἀντίπατρον ἐγένετο (Η.Δ.). Ἀντίπατρον ἐγένετο.
6, Τῶν Γαλατῶν ἐκάσῳ (ἐκ Δ.Γ.). Τῶν Γαλατῶν ἐν ἐκάσῳ (1).
7, Εἰ μόνοι οἱ (Η.Δ.). Εἰ μὲν οἱ.
8, Δὴ (ἐκ Δ.Γ.). Δέ.
9, Ἀποκτενεῖν (Η.Δ.). Ἀποκτείνειν.
14, Εἰ μὴ τοὺς αὐτοῦ (ἐξ Ε.Δ.). Εἰ μὴ τούτους.
22, Πραῦνεῖν (Η.Δ.). Πραῦνειν.
Σ. 135, στ. 2, Ἀμεινίας μετὰ (ἐκ Δ.Γ.). Ἀμεινίας δὲ μετὰ.
9, Προσυνέταξεν (ἐκ Δ.Γ.). Προσέταξεν.
10, Κεκοιμημένον (2). Κεκοιμαμένον.
16, Εὐκαταφρόνητον ὄν, Εὐκαταφρόνητον ἔχοντες.
συνιδεῖν οὐκ ἔχοντες
(Η.Δ.).

(1) Ἐνδέχεται μέντοι καὶ, Τῶν Γαλατῶν ἐνὶ ἐκάσῳ, γεγραφθαι πάλι. — (2) Ἐξ Ε.Δ. ἦν εὐρήσεις ἐν ταῖς εἰς τὸν Δουκιανὸν (Τιμ. ἢ Μεσανθρ. § 45) σημειώσεσι.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- 24, Ἐξεδέξαντο (ἰσ. γρ. Ἐδέξαντο).
- Σ. 136, στ. 3, Οἴσουσιν, ἀλλὰ καὶ σεφάνους (Η.Δ.). Οἴσουσιν ἄλλοι, καὶ σεφάνους.
- 6, Λαθεῖν (ἐκ Δ.Γ.). Μαθεῖν.
- Ὅποι (Δ.Γ. Ὄπη).
- 15, Πελλήνην (1). Παλλήνην.
- 22, Ὑφορμίσαι (2).
- 24, Ὁ μὲν Δημήτριος (Δ.Γ. Ὁ μὲν δὴ Δημήτριος).
- Σ. 137, στ. 4, Στρατοπεδεύων, ἔπεμψε (Η.Δ.). Στρατόπεδον ἔπεμψε.
- 5, Ἦκων σύμμαχος (ἐξ Ε.Δ.). Ἦκον σύμμαχοι.
- Κατὰ τοῦ τυράννου (ἐκ Δ.Γ.). Κατὰ τυράννου.
- 14, Πολεμικὰς (ἰσ. γρ. Πολεμίας).
- 17, Σουσιόθεν (ἐξ Ε.Δ.). Σουσιεῖς.
- 23, Ὀγδοήκοντα (Δ.Γ. Ἐβδομήκοντα).
- Σ. 138, στ. 6, Προσῆλθε (Η.Δ.). Προῆλθε.
- 7, Τὰς κατὰ (Η.Δ.). Τὰς μετὰ.
- 16, Λύκαιον (ἐκ Δ.Γ.). Λυκαῖος.
- 18, Ὑλην (ἐξ Ε.Δ.). Πύλην.
- 29, Ἐπήγγειλεν (Η.Δ.). Ἐπήγγειλεν.
- Σ. 139, στ. 5, Στενοβριθεῖς (ἐξ Ε.Δ.). Στενοβριθεῖς.
- Ἀντέστησε (Δ.Γ. Ἀντίους ἔστησε).

(1) Οὕτω διωρθώθη ὑπὸ τοῦ τὸν Διόδωρον τὸν Σικελιώτην (Κ, ρβ') ἐκδόντος Οὐεσσαελλεγγίου.—(2) Γράφε, Ἐφορμῆσαι, καθὰ φέρεται ἐν Δ.Γ. ἢ γοῦν Ὑφορμῆσαι.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	16, Τευταμάτου (ἴσ. γρ. Τευτάμου).	
	20, Εἰ μὴ πεισθεῖημεν, κοινόν (ἐκ Δ.Γ.).	Εἰ μὲν πεισθεῖημεν, κοινήν σωτηρίαν· εἰ δὲ μὴ κοινόν.
	21, Ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ προκαθήμενος ἐν σκηνῇ, σκῆπτρον (ἐκ Δ.Γ.).	Ὁ βασιλεὺς σκηνῆς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ τεθείσθης προκαθήμενος ἐν θρόνῳ χρυσῷ, σκῆπτρον.
Σ. 140, στ. 9,	Εκείνους τοὺς ἡγεμόνας (Η.Δ.).	Εκείνους ἡγεμόνας.
	10, Τευταμάτης (1).	
	18, Βεθαίως (Η.Δ.).	Βιαίως.
	25, Ἰδίων παιδῶν (2).	
	27, Διαζάντας (ἐκ Δ.Γ.).	Διζάντας.
Σ. 141, στ. 10,	Προσῆει (ἐξ Ε.Δ.).	Προῖει (Δ.Γ. Προῆει).
	— Ἄμφοῖν δεῖν εἰς (Δ.Γ. Ἄμφοῖν εἰς).	
	13, Ἐν ὄπλοις (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐνόπλοις.
	19, Ἐξαπιναίως (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐξ ἐπινοίας.
	20, Ὑπήκουον (ἴσ. γρ. Ὑπήκουσαν).	
	21, Ἀνακινούμενοι (ἴσ. γρ. Ἀνακοινούμενοι).	
Σ. 142, στ. 8,	Προτάξας (Η.Δ.).	Προσάξας.
	16, Θεσαυροφύλακα (Δ.Γ. Θεσαυρῶν φύλακα).	
	21, Πολλοὶ (ἴσ. γρ. Οἱ πολλοί).	
	30, Φεύγων (ἐξ Ε.Δ.).	Φυγών.
Σ. 143, στ. 2,	Ἄμακτίονος (Δ.Γ. Ἄμα	

(1) Δ.Γ. Τευτάμης. Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ (Εὐμέν. § 13), Τευταμός καλεῖται.—(2) Διέδωρος δὲ ὁ Σικελιώτης (ΙΘ, λή) « Ἰδίων στρατιωτῶν » φησί.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
κτύπος).	
— Ἰλῆς (ἐξ Ε.Δ.).	Ἢδη.
ΠΕΡΔΙΚΑΣ (1).	
8, Ζωγρεία (ἐξ Ε.Δ.).	Ζωγρεῖν.
11, Ψηφίσειαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ψηφίσειεν.
16, Χαλκόκρατον (Δ.Γ. Χαλκόχροτον).	
— Οὔτος (Η.Δ.).	Οὔτως.
18, Ἄντεφόρτιζον (ἐξ Ε.Δ.).	Ἄντεφόρτιζεν.
23, Παρά (Η.Δ.).	Περί.
Σ. 144, στ. 4, Περί πραγμάτων (Η.Δ.)	Περί τῶν πραγμάτων.
7, Διαλεξόμενος (ἐξ Ε.Δ.)	Διαλεγόμενος.
11, Τὴν Μουνηχίαν ἐχειρώ- σατο. Νικάνορος δὲ, ὡς πολλά (Η.Δ.).	Τὴν Μουνηχίαν ἀνωχυρώσα- το· Νικάνορος ἀθεῶς πολ- λά (Δ.Γ. Τὴν Μουνηχίαν ὀχυρώσατο κ. τ. λ. : Τὴν Μουνηχίαν ἀνεχυρώσατο κ. τ. λ.).
15, Ἐναυμάχει (Η.Δ.).	Ἐναυμάχησε.
Σ. 145, στ. 1, Πυθναίων (ἐκ Δ.Γ.).	Πυθναῖον.
2, Ἀπέχων (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπισχών.
3, Ὑποκρύψας (ἐξ Ε.Δ.).	Ὑπογράφας (Δ.Γ. Ἀπογρά- ψας).
5, Καταφρονήσασαν τοῖς Ἐπιδαμνίοις (2).	
10, Ἐπεισελθῶν (Δ.Γ. Ὑπει- σελθῶν).	

(1) Δι' ἑνὸς $\bar{\kappa}$ γράφεται δι' ὅλου τούτου τοῦ κεφαλαίου ὁ Περδί-
κας· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (Η, Ξ, Ι, σελ. 295) διὰ διπλοῦ τοῦ $\bar{\kappa}$, ὡς φέ-
ρεται παρ' ὧς εἰπεῖν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἰστορικοῖς. — (2) Οὔτε τὸ χω-
ρίον ἐρῶται, οὐδ' οἱ παραινούντες γράφειν, Τὰς συμφρονησάσας (ἢ
Τὰς ταῦτά φρονησάσας) τοῖς Ἐπιδαμνίοις, πιθανὰ λέγειν ἐμοὶ δα-
κοῦσιν.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- Σ. 145, στ. 15, Ἦσαν ἄνδρες πεντακισ-
χιλιοι (1).
- 18, Ἐπειδὴ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπεὶ δέ.
- 19, Ἐτύγχανεν αὐτῷ χαρι-
σάμενος (ἐκ Δ.Γ.). Ἐτύγχανεν ἔχων.
- 25, Ἐλουον (ἐξ Ε.Δ.). Ἐλουεν.
- Ἀσυκοῦ (Δ.Γ. Ἀρισί-
θου).
- 26, Κατὰ τὸ (ἐξ Ε.Δ.). Παρὰ τό.
- Σ. 146, στ. 1, Σαρδιέων (2).
- 9, Προυτρεπε (ἐκ Δ.Γ.). Προὔτρεψε.
- Σ. 147, στ. 19, Τέλος δὲ (Η.Δ.). Τέλος.
- 20, Ἡ ἦν ὁμαλή, στρατοπε-
δευούσης ὑπὸ (Η.Δ.). Ἡ ἦν ὁμαλεὶ στρατοπεδεύουσα
ὑπὸ (Δ.Γ. Ἡν ὁμαλεὶ στρα-
τοπεδεύουσιν : Ἡν ὁμαλεὶ
στρατοπεδεύουσαν : Ἀνο-
μαλεὶ στρατοπεδευούσης).
- 22, Πεπτῶκει (Δ.Γ. Πεπ-
τώκει).
- Σ. 148, στ. 4, Πεπτωκὸς εὐρήσθαι ζη-
τεῖσθαι δὲ εἰσω ἐν τοῖς
δεσμίοις (Η.Δ.). Εὐρέσθαι. Ζητεῖσθαι δὲ πε-
πτωκὸς εἰσω ἐν τοῖς δε-
σμοῖς (Δ.Γ. Εὐρήσθαι
κ. τ. λ : Εὐρήσθαι ζητεῖ-
σθαι δὲ εἰσω ἐν τοῖς δε-
σμοῖς).
- 16, Καταβαίνειν, ὡς ὑπο-
ρυττομένοις δὴ καὶ
(Η.Δ.). Καταβαίνειν τοῖς ὑπορυττο-
μένοις δὲ καὶ (Δ.Γ. Κατα-
βαίνειν, ὡς ὀργανιζομένους
δὴ καὶ).

(1) Δ.Γ. Ἦσαν δὲ ἀνδρῶν πέντε χιλιάδες. Ὁ δὲ Λατῖνος μεταφρα-
σῆς, Ἦσαν ἄνδρες ἑξακόσιοι.—(2) Δ.Γ. Σαρδανέων, ὅ τινες τρέπειν
παραινουῖσιν εἰς τὸ Ἀδρανέων, ἕτεροι, εἰς τὸ Σαρδικέων, ἢ Σερδι-
κέων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 148, στ. 20, Καταβάλλειν (Η.Δ.). Μεταβάλλειν.
 22, Τοῦτο ἐκεῖνο (ἐκ Δ.Γ.). Τοῦτο, ἐκεῖνω.
 23, Ὑπορώρηκτο (Η.Δ.). Ὑπορώρηκται.
 25, Κατωδύραντο (Δ.Γ. Κατωλοφύροντο).
 27, Κατὰ θάλατταν (ἐκ Δ.Γ.). Κατὰ τὴν θάλατταν.
 Σ. 149, στ. 9, Ἐπισυρόμενα (Η.Δ.). Ἐπισυρόμενον.
 13, Ἀπὸ μόνου τοῦ (Η.Δ.). Ἀπὸ μὲν τοῦ.
 14, Καὶ οἱ πλεῖσοι (ἰσ. γρ. Καὶ πλεῖσοι).
 19, Βραδεύοντος (ἐξ Ε.Δ.) Πράττοντος (Δ.Γ. Κραδεύοντος : Βραδεύοντος).
 24, Ὑπέσχε (Η.Δ.). Ὑπέσχετο.
 Σ. 150, στ. 1, Ἀραιὸν τὸ ἦπαρ (Η.Δ.). Ἀραιὸν τόπον.
 2, Ἐπιδιεξιῶν (Δ.Γ. Ἐπεξιῶν).
 Σ. 151, στ. 6, Πρυτανεύετε (Η.Δ.). Πρυτανεύεται (Δ.Γ. Πρυτανεύεσθε).
 7, Διατάσσετε (ἐκ Δ.Γ.). Διατάσσεται.
 — Ἠγούμενοσιν (Δ.Γ. Ἠγούμαι).
 9, Ὑπολαμβάνετε (ἐκ Δ.Γ.). Ὑπολαμβάνεται.
 13, Στρατηγησάντων (ἐκ Δ.Γ.). Κρατησάντων.
 16, Ἀπὸ διακοσίων ταλάντων (ἐξ Ε.Δ.). Ἀπὸ... ταλάντων (Δ.Γ. Ἀποσαλέντων).
 18, Καὶ ἄλλως ἀνήκονέν (1). Καὶ ἄλλως ὅσιον ἀνισχον ἐν.
 — Ἰδρύσασθαι (ἐξ Ε.Δ.). Ἰδιώσασθαι.
 19, Ὑπέσχετο, τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἀν γένηται. Ὑπέσχετο τοῦ ἔργου ἐπιστάτης ἀν γενέσθαι.

(1) Ἐτέροι δὲ γραπτέον εἶναι ὑπετόπασαν, Καὶ ἄλλως ὅσιον νομίζοντες.

- Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
- (1).
- Σ. 152, στ. 6, Τὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ λίθου καὶ σιδήρου (Η.Δ.) (2). Τῶν ἐν τῇ ἄκρᾳ λίθου καὶ σιδήρου.
- 10, Περίβολον (ἐκ Δ.Γ.). Περιβόλαιον.
- 25, Ἐποίησεν (Η.Δ.). Ἐποίησεν.
- 26, Οἰκημάτων (ἐκ Δ.Γ.). Οἰκοδομημάτων.
- Ὁ σίτος ὑόμενος (ἐξ Ε.Δ.). Ὁ σιτούμενος.
- Σ. 153, στ. 1, Οὐέσσης (3).
- 2, Μνησευσομένους (Η.Δ.). Μνησευομένους.
- 10, Τῆς κόμης (ἐξ Ε.Δ.). Τὴν κόμην.
- Καταχεάμενος (Η.Δ.). Καταχεόμενος.
- 15, Ὑπηρετῶν καὶ γραμματεῶν (ἐκ Δ.Γ. καὶ Ε.Δ.). Ὑπηρετούντος καὶ γραμματεῶν.
- 16, Τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς (Η.Δ.). Τῷ πολέμῳ πρὸς.
- 22, Αἰτήσας, καὶ παρά (Δ.Γ. Αἰτήσας, παρά).
- Σ. 154, στ. 1, Διδάξειν (Η.Δ.). Διδάσκειν.
- 3, Ὁμολόγησον (ἐκ Δ.Γ.). Ὁμολόγησαι.
- 10, Ἀπέπλει (4). Ἠγγέλλει.
- Ἄνδρωνα (Η.Δ.). Ἄνδρῶνα.
- 11, Ἐρμοκράτης (5).
- 12, Τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν Ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημᾶ-

(1) Η.Δ. Παράθεσ τὴν ἀνωτέρω (Α, ΚΗ, 1, σελ. 19) παραπλησίαν σύνταξιν, « Ὑπέσχετο, εἰ λάβοι. . . καὶ τὰ σώματα καῦσαι κ. τ. λ. ». — (2) Ἐσι καὶ οὕτως διορθοῦν. Τοῦ ἐν τῇ ἄκρᾳ λίθου καὶ σιδήρου. — (3) Ἰνήσσης, γράφειν παρηγόασί τινες, Σικελικῆς πόλεως. — (4) Η.Δ. Ἐτεροι γράφειν παρήνου, Ἐσράτευε· ἄλλοι δὲ, Ἀνήχθη. — (5) Τιμοκράτης ἦν οὗτος, οὐχ Ἐρμοκράτης, ἣ δῆλον ἐκ τοῦ Πλουτάρχου (Δίων. § 21). Ἰστέον δὲ ὅτι συνέχεε Πολύαινος ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ τοὺς δύο Διονυσίους· τοῦτό τε γὰρ, καὶ τὸ ἔβδομον καὶ τὸ ὄγδοον τοῦ κεφαλαίου τμήμα εἰς τὸν νεώτερον, οὐ τὸν πρεσβύτερον, Διονύσιον ἀνοίσεια.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

	χρημάτων (H.Δ.).	των (Δ.Γ. Ἀκρόπολιν καὶ τὰ χρήματα).
Σ. 154, στ.	14, Ἄνδρωνος (H.Δ.).	Ἀνδρῶνος.
	17, Ἄνδρωνα (H.Δ.).	Ἀνδρῶνα.
	18, Ἐρμοκράτην (Γραπτέον κἀνταῦθα, Τιμοκράτην).	
	22, Ἐπτακισχιλίους (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπτὰ.
	30, Ὡν ἕκαστος (H.Δ.).	Ὡν ἂν ἕκαστος (Δ.Γ. Ὡς ἂν ἕκαστος).
Σ. 155, στ.	9, Φαλαγγώσαντες. (1).	Φαραγγώσαντες.
	13, Οὐρίου (ἐκ Δ.Γ.).	Οὐριον.
	15, Ὑπὸ Διώνος ἐκπεσῶν, τὴν (ἐξ E.Δ.).	Ὑπὸ Διώνος τήν.
	— Κατασχῶν (Δ.Γ. Κατ-έχων).	
	18, Ἐσω (ἰσ. γρ. Ἐσαι).	
	21, Ἐξέλουσαν (2).	Ἐξέχουσιν.
	— Ἡδητοῦ τυράννου (H.Δ.).	Ἡδη τυράννου.
	22, Ἀφιέντος (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀφέντος.
	25, Τὴν πόλιν ἀπέλαβεν (3).	
	28, Ἀντέπεμψε (ἰσ. γρ. Ἀνέ-πεμψε).	
Σ. 156, στ.	2, Λαβόντες ἐν ἐκκλησίᾳ (4).	Εὐρόντες ἐκ ἐκκλησίᾳ (Δ.Γ. Εὐρόντες ἐκκλησίαν).
	3, Γυναικῶν ἦσαν (ἐξ E.Δ.).	Γυναῖκες, ὧν ἦσαν.
	5, Ἰππαρίνου (ἐξ E.Δ.).	Ἰππαρίωνος.

(1) Οὕτω διώρθωκε Συνειθέρος ἐν τῷ Ἑλληνογερμανικῷ Λεξικῷ (λέξ. Φαλαγγώ).—(2) H.Δ. Ὡσαύτως διώρθου καὶ πρὸ ἡμῶν ἕτερος ἐν ταῖς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (I 5, 11) σημειώσεσι.—(3) Ἄπαν μὲν οὖν τοῦ-ναντίον, ἠττηθεῖς ἀνεχώρησεν, ὥσπερ ἰσορήκασι Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, ὁ Πλούταρχος, καὶ ἕτεροι.—(4) H.Δ. Ἐσι καὶ ἐτέρως διορθοῦν, Συνελ-θόντες ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ Συναγαγόντες ἐκκλησίαν.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 156, στ.	13, Κατέσκαψε (1).	Κατεσκέυασε.
	16, Φρουρούς καὶ φύλακας (ἐκ Δ.Γ.).	Φρουράς καὶ φυλακάς.
	17, Κατέλειπον (ἐκ Δ.Γ.).	Κατέλιπον.
	25, Ἐπόριζον (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπεμπον.
Σ. 157, στ.	1, Καὶ οἱ νέοι (2).	
	3, Ἀπαγορεύει (ἰσ. γρ. Ἀγο- ρεύει).	
	8, Διηρέθησαν (ἰσ. γρ. Δι- ελύθησαν).	
	— Ἐπεὶ δὲ (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπειδὴ δέ.
	13, Τριηράρχων (Η.Δ.).	Τριηραρχῶν.
	26, Αἰ μὲν δὴ (ἐξ Ε.Δ.).	Οἱ μὲν δὴ.
	28, Συνόντων (ἰσ. γρ. Τῶν συνόντων).	
Σ. 158, στ.	2, Προάγειν (Δ.Γ. Προά- γων).	
	3, Πόλεως (Δ.Γ. Ἀκροπό- λεως).	
	— Στάδια κελύσας, τότε τούτοις, (Η.Δ.).	Κελεύσας, τούτοις.
	5, Ἐκέλευεν (Η.Δ.).	Ἐκέλευσεν.
	8, Ἀποθανῶν (Δ.Γ. Ἀπο- λωλεκώς).	
	20, Ἀπηλλάχθαι (Η.Δ.).	Ἀπαλλάχθῆναι (Δ.Γ. Ἀπαλ- λάχθαι: Ἀπηλλάχθησαν).
	23, Λυμαιομένους (ἐκ Δ.Γ.).	Λυμαινόμενος.
	25, Τούτῳ (Η.Δ.).	Τοῦτο.
	26, Τοῦτον οἱ (Δ.Γ. Τοῦτον δὲ οἱ).	
	27, Μετὰ τοῦ (Η.Δ.).	Μετά.

(1) Η.Δ. Καθὰ γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Ε, Γ, 6.). — (2) Οὐκ ἔρρωται τὸ χωρίον.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

	29, Αὐτοῖς (H.Δ.).	Αὐτοί.
Σ. 159, στ.	4, Ἀργύρου (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀργυρίου.
	5, Χρυσοῦ (H.Δ.).	Χρυσίου.
	8, Κηρύττειν (Δ.Γ. Κηρύ- ξαι).	
	— Εἰ τίς τι τῶν (Δ.Γ. Εἴ- τις τῶν).	
	13, Ἐπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἢ (Δ.Γ. Ἦν δὲ μείζων ἢ).	
	16, Φανέντες αὐτοῖς, αὐτῶ πιστοὶ (ἐξ E.Δ.).	Φανέντες αὐτῶν πιστοί.
	20, Ἀπέπλευσεν (ἐξ E.Δ.)	Ἐπλευσεν.
	21, Ἀργυρίου (H.Δ.).	Ἀργύρου.
	23, Τὰ μὲν ἡμίσεα ἀναφέρειν (1).	Τὰ μέντοι ἡμίσεα ἀφαιρῶν.
	28, Πάριοι (2).	
Σ. 160, στ.	1, Εὐήφενος τοῖς προσφοι- τῶσι (H.Δ.).	Εὐήφενος προσφοιτῶσι (Δ.Γ. Εὐήφενος τοῖς φοιτῶσι.)
	7, Τύραννον δὲ οὐδὲ (H.Δ.)	Τύρανον οὐδέ.
	10, Παρίῳ (3).	
	14, Πίσις (ἐξ E.Δ.).	Πισός.
Σ. 161, στ.	3, Ἐξεμέσωμεν (ἴσ. γρ. Ἐξεμέσομεν).	
	5, Δεινοκράτη (ἐκ Δ.Γ.).	Δεινοκράτην.

(1) Καίπερ οὕτως ὑφ' ἐτέρων διορθωθῆν, οὐ παντάπασι τεθεράπευ-
ται τὸ χωρίον· ὃ παράξες τὰ ὑπὸ Ἀριστοτέλους (Οἰκονομικ. Β, § 20)
καὶ Αἰλιανοῦ (Ποικ. Ἰς. Α, κ') ἰσορηθέντα. — (2) Ἡ ὡς γραπτέον,
Παριανοί, ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς, Πάρῳ, κατὰ τὰ ἀλλαχοῦ (Ἰσοκράτ. Β,
278) σημειωθέντα. Τὸν Εὐήφενον δὲ καὶ τὸν Εὐκριτον τοῦτον, Κικέρων
μὲν (Περὶ τῶν καθηκόντ. Γ, ι); καὶ Οὐαλέριος Μάξιμος (Δ. ζ') καὶ
Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (Τόμ. Β, σελ. 554) Φιντίαν καὶ Δάμωνα κα-
λοῦσιν· Ὑγῆνος δὲ (Μυθ. κεφ. 257), Μοῖρον καὶ Σελινούντιον. —
(3) Ἴσως γρ. Πάρῳ· κατὰ τὰ προσεχῶς ἀνωτέρω εἰρημένα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 161, στ. 7, Καὶ βούλοιτο (ἐξ Ε.Δ.) Εἰ βούλοιτο.
 8, Ἐλέπορον (1).
 9, Ὅρκους ἔλαβον καὶ ἔδω- Ὅλβους ἔδωκαν.
 καν (Η.Δ.).
 19, Κροκωτὸν ἐνδύς (2).
 — Περιβαλλόμενος (Η.Δ.) Περιβαλλόμενος.
- Σ. 162, στ. 4, Ἐπαγαγὼν (Η.Δ.) Ἐπαναγαγὼν.
 11, Τοὺς μὲν δὴ (ἐκ Δ.Γ.) Καὶ τοὺς μὲν δὴ.
 23, Ταυρομενίαν (Δ.Γ. Ταυ-
 ρομενίτιν).
 24, Ἄνοχὴν συνέθετο (Η.Δ.) Ἄνοχὴν ἔθετο.
 — Ὁ μὲν ἐς Διδύην (Η.Δ.) Ὁ μὲν Λιδύην.
- Σ. 163, στ. 9, Ἐπεὶ δὲ (ἐξ Ε.Δ.) Ἐπὶ δέ.
 10, Ὁ μὲν (ἐξ Ε.Δ.) Ὁ δέ.
 17, Ἐξορμηκέμαι, ὀρμήσας Ἐξορμηκέμαι νομίσας, ἐκ
 ἐκ Λεοντίνων, ἐλθῶν (ἐξ Λεοντίνων ἐλθῶν.
 Η.Δ.).
 18, Ἐπὶ Σ. (Δ.Γ. Ἐπιτάς Σ.)
 21, Διὰ τούτων (Η.Δ.) Διὰ τούτου.
- Σ. 164, στ. 1, Ἄγαγόντες (ἐξ Ε.Δ.) Ἄναγαγόντες.
 7, Καταληφθέντες (Η.Δ.) Καταλειφθέντες.
 8, Συνωμολόγησαν (ἰσ. γρ. Συνώκησαν).
 22, Τρωγίλιον (ἐξ Ε.Δ.) Τρώϊλον.
 27, Χαριζόμενος (ἐξ Ε.Δ.) Χαρίνος.
- Σ. 165, στ. 2, Ζηλώσαντες τὴν εὐπο- Ζηλώσαντες πολιάν (Δ.Γ.
 ρίαν (Η.Δ.) Ζηλώσαντες τὴν πολιάν).
 7, Ἄπεφράχθησαν (ἐκ Δ.Γ.) Ἐφράχθησαν.
 15, Προσδραμῶν (Δ.Γ. Προ-
 δραμῶν).

(1) Ἐλέπορον ὁ Πολύβιος (Α, ς') καλεῖ διὰ διπλοῦ τοῦ λ. Ἐπιθι καὶ τὰς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΔ, ρδ') σημειώσεις. — (2) Εἰσὶν οἱ (Σημειώσ. εἰς τὸν Οὐηλεῖον Πατέρκυλον Β, κεφ. 82, Τομ. Α, σελ. 346) διαγράφειν τὸ, Ἐνδύς, παρήνεσαν, οὐκ ὀρθῶς ἐμοὶ δοκεῖν.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 165, στ.	17, Εὐηγγελίζετο (ἐκ Δ.Γ.)	Εὐηγγέλιζε.
	— Ὡς τῶν (ἐκ Δ.Γ.).	Τῶν.
	18, ἔχειν (Δ.Γ. ἔχει).	
Σ. 166, στ.	9, Λαβῶν τὰ αὐτοῦ σκεύη (1).	
	11, Ἐπανήγαγε (Η.Δ.).	Ἐπανῆγε.
	12, Ἀνέπλευσεν (ἰσ. γρ. Ἀπέ- πλευσεν).	
	14, Ὁ τύραννος (Η.Δ.).	Τύραννος.
	15, Συνῆγον (ἰσ. γρ. Συ- νῆπτον).	
	18, Μέλλοντας (Δ.Γ. Μέ- νοντας).	
Σ. 167, στ.	4, Σημηνάμενος γραμμα- τεῖα (Η.Δ.).	Σημηνάμενος εἰς γραμμα- τεῖα.
	5, Συνθήμενος (Η.Δ.).	Συντιθέμενος.
	7, Λαμπτήρα δ' ἤρετό (2).	Λαμπτήρα τό.
	13, Γένοιτο, ἡ ἐτέρα (Η.Δ.)	Γένοιτο' ἐτέρα.
	14, Κυκλώσονται (3).	Κυκλωθήσονται.
	16, Ὄρμησαν (ἐκ Δ.Γ.).	Ὀρμήσαντες.
	17, Προπαρεσκευασμένοις (ἐκ Δ.Γ.).	Προπαρασκευασμένοις.
	18, Ἄνεσραμμένην (ἐκ Δ.Γ.)	Ἄνεσρεμμένην.
	28, Ἀνακαλεῖσθαι (Δ.Γ. Ἀνακάεσθαι : Ἀνακαίε- σθαι. Ἰσ. γρ. Πυρᾶ ἀνακαίεσθαι).	

(1) Τὸ χωρίον οὐκ ἐρῶται. Ἴσως ἐγγράπτο πάλαι, Λαβῶν ξυλευ-
τοῦ σκευήν. Τὸ δὲ μήπω καταχωρισθέν ἐν τοῖς Λεξικοῖς, Ξυλευτῆς
συνώνυμὸν ἐστὶ τοῦ Ξυλουργός.—(2) Ἐξ Ε.Δ. Ἄλλοι δὲ (ἐν ταῖς εἰς
τον Σικελιώτην Διόδωρ. σημ. ΙΔ, νέ), Λαμπτήρά τε τό, γράφειν δεῖν
ᾤθησαν.—(3) Η.Δ. τὸ, Κυκλώσονται, κατὰ μίσην διάθεσιν· οἱ
Λίβυες δηλονότι τοὺς περὶ Ἰμίλκωνα.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	— Μεταβαλόμενοι (Η.Δ.).	Μεταβαλλόμενοι.
Σ. 168, στ. 8,	Βίαιος (Η.Δ.).	Βιάιως.
	15, Ἐπιτιθέμενος (Η.Δ.).	Ἐπιθέμενος.
	26, Ἐλαφρῶ (Δ.Γ. Ἐλαφρῶς).	
Σ. 169, στ. 5,	Τύχης (Η.Δ.).	Νίκης.
	12, Στεφανοῦται (Δ.Γ. Στεφανοῦνται : Κοσμοῦνται).	
	14, Κορίνθιοι στεφάνοις σελίνων ρεφανοῦσι (Η.Δ.)	Κορίνθιοι τῶν σελίνων ρεφανοῦσιν (Δ.Γ. Κορίνθιοι ρεφάνοις τῶν σελίνων ρεφανοῦσι).
	15, Αὐτός τε ἐκ τῶν (ἐκ Δ.Γ.).	Αὐτός τε τῶν.
	16, Πρὸς ἄλλου (Δ.Γ. Πρὸ ἄλλου).	
	20, Ὁ μὲν τύραννος ὠμολόγησε κριθῆναι (ἐκ Δ.Γ.).	Ὁ μὲν τύραννος κριθῆναι (Δ.Γ. Ὁ μὲν τύραννος ὡς κριθῆναι : Ὁ μὲν τύραννος ὠμολόγησε Τιμολέοντε παραδώσειν ἑαυτὸν ἐφ' ᾧ κριθῆναι.).
	23, Κατηγορήσω (Η.Δ.).	Κατηγορῆσαι.
Σ. 170, στ. 2,	Ἐκτεταγμένους (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐκτεταμένους.
	5, Διαφθάρησονται (Δ.Γ. Διαφθάρησονται).	
	9, Παρέπεμπε (Η.Δ.).	Παρέπεμψε.
	— Ἐπιλείποντος (ισ. γρ. Ἐπιλιπόντος).	
	11, Προσάγη ταῖς σιτηγαῖς (Η.Δ.).	Προσάγει σιτηγαῖς.
	12, Προσβάλλοιτο (Η.Δ.).	Προσβάλοιτα.
Σ. 171, στ. 8,	Ἐμβαλόντες (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐμβάλλοντες.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 171, στ. 14, ᾧ βούλοιτο (Δ.Γ. Ὅποιῳ βούλοιτο).
- 15, Προεκαλέσαντο (Δ.Γ. Προὐκαλέσαντο: Παρεκαλέσαντο).
- 19, Αὐτῶν, ὡς οὐκ (ἐκ Αὐτῶν, οὐκ. Δ.Γ.).
- 22, Συρακουσίων (Η.Δ.). Συρακουσίῳ.
- 23, Συνίσα (Δ.Γ. Συνίσει. Γράφε, Συνίση.).
- Σ. 172, στ. 11, Πάντα (ἐκ Δ.Γ.). Ταῦτα.
- 13, Δίκαια λέγοντος (Η.Δ.) Διαλέγοντος.
- 27, Ἀποσπάση τοὺς ἐναντίους (Η.Δ.) Ἀποσπάση ἐναντίους.
- Σ. 173, στ. 2, Παρίππευσεν (ἰσ. γρ. Περιίππευσεν).
- 11, Λιμένι, ἐν (Η.Δ.). Λιμένι, καὶ ἐν.
- 23, Φθείρας, διεξιπάσατο τοὺς τὸ σύνθημα (1). Φθείρας διεξιπάσατο αὐτὸς σύνθημα.
- 26, Ἀθηῶν (Η.Δ.). Ἀθηναίων.
- Σ. 174, στ. 5, Ἰππάρχου (Δ.Γ. Ἰππάρχου: Ἰππάρχους).
- Μνησιδῆμου (Δ.Γ. Μνησίδου).
- 7, Νύκτωρ (ἐξ Ε.Δ.). Ὑδωρ.
- 8, Διορύξαντας (ἰσ. γρ. Διορνοίξαντας).
- Μέρος τῶν πυλῶν (Η.Δ.) Μέρος πυλῶν.
- 17, Αἰκίας (Η.Δ.). Ἀδικίας.
- 19, Δικαία (ἐξ Ε.Δ.). Δικαίως.

(1) Ἐξ Ε.Δ. Ἴσως γε μὴν ἀντὶ τοῦ, Διεξιπάσατο, γραπτέον, Διεξεπαίσατο, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ (Δ, Β, 14, σελ. 112), ἢ μεταποιητέον τὴν ὅλην φράσιν εἰς τὸ, Ἐφθειρεν ἐξαπατήσας τῷ συνθηματι.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 174, στ. 19,	Καθεῖκεν (Η.Δ.).	Καθεῖκεν.
	20, Ἦκω (Δ.Γ. Ἠλθον).	
	23, Συντίθενται (ἴσ. γρ. Συντίθεται).	
Σ. 175, στ. 5,	Ἐξῆγε τάξας ἐπὶ μίαν τὰς ναῦς (1).	Ἐξῆγεν ἐπὶ μέλειαν ναῦν (Δ.Γ. Ἐξῆγεν ἐπὶ μελίαν ναῦν : Ἐξῆγεν ἐπὶ μελίαν τὰς ναῦς).
	8, Νομίσαντες, ὅτι μὴ θαρροῦσι διανυμαχεῖν (Δ.Γ. Νομίσαντες μὴ θαρρεῖν αὐτοὺς συμβάλλειν).	
	11, Περὶ τὸ τῆς (Η.Δ.).	Περὶ τῆς.
	15, Ἄνδρωνα (2).	Ἄνδρωνα.
	16, Τοῦ Λύκου (ἐκ Δ.Γ.).	Τοὺς Λύκου.
	20, Ὑπὸ μάλης (3).	Ὑπὸ μάλην.
	23, Τοῖς πειραταῖς (ἐξ Ε.Δ.).	Τοῖς μὲν πειραταῖς.
Σ. 176, στ. 3,	Προσβαλὼν, τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων, ἀνεχώρησεν. Ὅτε δὲ τρίτον ἔγνω προσβαλεῖν, σημεῖον ἦρε (Η.Δ.).	Προσβαλὼν ἀπεκρούσθη, τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων· τρίτον προσβαλὼν σημεῖον ἦρε (Δ.Γ. Προσβαλὼν, τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς φυγόντων ἀνεχώρησε. Ὅταν δὲ τρίτον ἔγνω προσβάλλειν κ. τ. λ.).
	6, Ἄκραν τὰς ναῦς (Η.Δ.).	Ἄκραν ναῦς.
	— Προσβαλόντες (ἐκ Δ.Γ.)	Προσβάλλοντες.
	12, Ἀναμαχήσεσθαι (Η.Δ.).	Μονομαχήσασθαι.

(1) Η.Δ. ἢ ἀμείνων ἂν ἦν, εἰ μικρὸν παραλλάξας ἔγραφε, Ἐξῆγεν ἐπὶ μίαν τάξας τὰς ναῦς. Ἔτεροι διώρθουν οὕτως, Ἐξῆγεν ἐπὶ μίαν ναῦν.
 —(2) Η.Δ. Ὁ δὲ Φροντῖνος (Γ, γ', § 7) Μάνδρωνα τοῦτον ὀνομάζει.—
 (3) Η.Δ. Καθάπερ ἀνωτέρω (Β, Θ, 1 σελ. 60).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 176, στ. 15, Δέκα (Δ.Γ. Οκτώ).
 16, Εἴκοσι (Δ.Γ. Πεντεκαίδεκα).
- Σ. 177, στ. 3, Δεδιότες (Δ.Γ. Δεδιό-
 κότες).
 6, Ἐπέπλευσαν (Η.Δ.). Ἐπλευσαν.
 7, Τοῖς ἐναντίοις (Η.Δ.). Ἐναντίοις.
 13, Τριήραρχοι (ἐκ Δ.Γ.). Τριηράρχαι.
 23, Προσυγκείμενον (Η.Δ.) Προκείμενον (Δ.Γ. Προσκει-
 μενον: Πρὸς συγκείμενον).
- Σ. 178, στ. 4, Σκάφας μονοξύλους (ἐξ
 Ε.Δ.). Σκάφας, ἢ μονοξύλους.
 8, Ὑποσημήνη (ἐκ Δ.Γ.). Ὑποσημαῖνοι.
- Σ. 179, στ. 3, Προσέταττε (ἴσ. γρ.
 Προσέταξε).
 8, Ἐπεὶ δὲ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπειδὴ.
 11, Μηδὲν ὄπλον (Δ.Γ. Μη-
 δενὸς ὄπλον).
 12, Ἀθηναίων (ἐκ Δ.Γ.). Ἀθηναῖος.
 14, Καὶ τῶν κορυφῶν κ. τ. λ.
 (1).
 18, Εὐθύς (Η.Δ.). Αὐτούς.
- Σ. 180, στ. 2, Φυλάττετε (Η.Δ.). Φυλάττεσθε (Δ.Γ. Φυλάτ-
 τεσθαι).
 5, Ὅπλων· τοὺς δ' ἄνευ Ὅπλων ὄντας.
 ὄπλων ὄντας (ἐξ Ε.Δ.)
 9, Οἱ δὲ στρατιῶται (Δ.Γ.
 Οἱ στρατιῶται).
 ΧΙΛΙΟΣ (Δ.Γ. ΜΙ-
 ΛΙΟΣ).

(1) Ὁ Λατῖνος μεταφραστὴς ἠρμήνευσε, Καὶ τῶν κορυφαίων· ἀλλ' οὐδ' οὕτως εὐοδοῖτ' ἂν τὰ τῆς γραφῆς. Ἴσως γραπτέον συνάπτοντας τοῖς ἐξῆς, Ἐκ τῶν κορυφῶν (ἢ Κατὰ κορυφήν) παραγγελίας ἐπιφανῆναι ὁ ταυτὸν ἂν εἴη τῶν Ἐξ ὑπερδεξίων, ἢ Κατὰ νότον ἐπιφανῆναι.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 180, στ. 14,	Καὶ τοὺς ἔξω Πελοποννήσου προίεσθαι (ἐξ Ε.Δ.).	Καὶ ἔξω Πελοποννήσου προίεσθαι.
	15, Ἄλλων (ἐκ Δ.Γ.).	Λοιπῶν.
Σ. 181, στ. 7,	Κεκομισμένην (Η.Δ.).	Κεκοσμημένην.
	9, Ὀμοίως (1).	Μὲν ὡς.
	13, Ποιούμενοις (ἐξ Ε.Δ.).	Ποιῖσθαι.
	20, Ἡρισοποιούντο· ὁ συνιδόντες οἱ πολέμιοι πρὸς (2).	Ἡρισοποιούντο συνιδόντες πρὸς.
	22, Κατασρώματα ἐπιβάντες (ἐξ Ε.Δ.).	Κατασρώματα τοὺς ἐπιβάντας.
Σ. 182, στ. 1,	Κατέσκαπτε (Η.Δ.).	Ἀπέσκαπτε.
	— Ἀπεχαράκου, καινὰς δὲ κατεσκευάζεν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀπεχαράκου χωννυμένας· αὐτὸς δὲ καινὰς κατεσκευάζεν.
	3, Ἐπιτιθέμενοι (Η.Δ.).	Ἐπιθέμενοι (Δ.Γ. Ἐπιθεμένους).
	10, Ἐνα συνεχώρησε· καὶ (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐνα συνεχῶς καί.
	12, Προήεσαν (Η.Δ.).	Προίεσαν.
	15, Καθήκεν (Η.Δ.).	Κατίσα (Δ.Γ. καθιζήκει).
	23, Ὀλίγας... τὸ στρατόπεδον κ. τ. λ. (3).	
	24, Παρηγγέλλετο (ἴσ. γρ. Παρήγγελλε).	
	25, Παρὰ τὸν πῖλου (4).	

(1) Η.Δ. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (Ε, ΜΔ, 4, σελ. 188). —

(2) Προσετέθη τὸ μὲν, Ὁ, ἐξ Η.Δ. τὸ δὲ, Οἱ πολέμιοι, ἐξ Ε.Δ. —

(3) Ἐλλιπὲς τὸ χωρίον· διὸ καὶ δυσνόητον. Ὁ Λατῖνος μεταφραστὴς ἠρμήνευσεν, Ὀλίγας εἶχε, καὶ τὸ στρατόπεδον ἐτίθει παρ' αὐτάς. — (4) Δ.Γ. Παρὰ τὸν πῖλον, οὐδὲν ἀμείνων τῆς ἑτέρας. Ἴσως γρ. Παρὰ τὴν πόλιν, ἢ Παρὰ τὰ πλάγια.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 182, στ. 26, Ὑπεῖναι (ἰσ. γρ. Ὑπιέ-
ναι).
28, Ἐπεμπεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπεμψεν.
- Σ. 183, στ. 7, Αὐταῖς (ἐκ Δ.Γ.). Ναύταις.
10, Μηκέτι καταληφθῆναι Μὴ καταληφθῆναι.
(Η.Δ.).
17, Ἀντιπατρίδας (ἐξ Ε.Δ.). Ἀντιπατρίδης.
18, Ἀνεκόμεζον (Η.Δ.). Ἀνεκόμισαν.
20, Οἱ τὰς (Η.Δ.). Οἷ τε τὰς.
- Σ. 184, στ. 1, Ναῦν μίαν ἔχων, ὑπὸ
δύο διωκόμενος, κατῆ-
γεν (ἐξ Ε.Δ.). Ναυμαχίαν ἔχων κατῆγεν.
8, Συρακουσίων (Η.Δ.). Συρακούσιον.
16, Ἡρχε (ἰσ. γρ. Ἡρξε).
19, Ἐπιπλεῖ (ἰσ. γρ. Ἐπέ-
πλει).
- Σ. 185, στ. 3, Ἀρχέβιος Ἡρακλεώτης Ἀρχέβιος ἦν Ἡρακλεώτης.
(Η.Δ.).
5, Τρόπιος (Η.Δ.). Τροπίας.
15, Ἄνδρας ἐνδοθεν ἐγχει-
ριδίους (Δ.Γ. Ἄνδρας
ἐνθεν ἐγχειριδίους : Ἄν-
δρας ἐγχειριδίους).
19, Ἀρισοκράτης (ἐξ Ε.Δ.). Ἀρισοκλῆς.
- Σ. 186, στ. 3, Πρὸς τὰς ναῦς (Η.Δ.). Πρὸς ναῦς.
ΧΑΡΙΜΕΝΗΣ (Δ.Γ.
ΠΑΡΙΜΕΝΗΣ : ΑΡΙΜΕ-
ΝΗΣ).
ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ (Δ.Γ.
ΘΑΛΛΙΑΔΗΣ).
14, Ἐπιθέμενος (Δ.Γ. Ἐπι-
τιθέμενος).
15, Πόλεων (Η.Δ.). Πολεμίων.
— Τὰ πλήθη (Δ.Γ. Τὸ

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου

πλήθος : Τῷ πλήθει).

- Σ. 186, στ. 16, Ἀρχιδιάδην (Δ.Γ. Ἀκτι-
βιάδην).
- Σ. 187, στ. 14, Ἐπολιόρκει (ἐκ Δ.Γ.). Πολιορκῶν.
15, Ἀξιῶν μὴ... Ἀριζωνύμῳ Ἀξιῶν αὐτὸν μὴ φοβηθῆναι
αὐτὸν (1). Ἀριζωνύμῳ αὐτῷ.
19, Ἀδύνατον ὄν πολὺ Ἀδύνατον πολὺ.
(Η.Δ.).
— Τῆς ἐπιούσης (Η.Δ.). Ἐπιούσης.
28, Τετρακισχιλίους (Δ.Γ.
Πεντακισχιλίους).
- Σ. 188, στ. 7, Ὄποτε ἐπέθετο ἐκδεδυ- Ὄποτε ἐκδεδυκότητας (Δ.Γ.
κότητας (Η.Δ.). Ὄποτε ὡς ἐκδεδυκότητας).
14, Ἐπέθετο (Δ.Γ. Ἐπέ-
θετο.
15, Οἱ ἀμφ' αὐτὸν (Δ.Γ.
Οἱ ὑφ' ἑαυτὸν).
16, Χαλκός (2).
24, Ἀνείδην (Η.Δ.). Ἀναίδην.
25, Εἰς τυραννίδα (Η.Δ.). Εἰς τὴν τυραννίδα.
Σ. 189, στ. 1, Τῶν συμπρεσβευτῶν. Τῶν πρεσβευτῶν.
(ἐξ Ε.Δ.).
3, Πρὸς τούτους (ἐκ Δ.Γ.). Πρὸς τούτοις.
10, Συνέκρουσεν (ἐκ Δ.Γ.). Συνέκρουεν.
11, Δέ πρό (Η.Δ.). Δέ καὶ πρό.
20, Συνεψήψαντο (Η.Δ.). Συνεψήφισαντο.
Σ. 191, στ. 3, Πολέμοις (ἐξ Ε.Δ.). Πολεμίοις.
6, Πολέμους (ἐξ Ε.Δ.). Πολεμίους.
10, Τέχνην (ἐκ Δ.Γ.). Τύχην.
11, Κρατεῖν δύνασθε (Η.Δ.) Δύνασθε.

(1) Ἐκ Δ.Γ. ἡμαρτημένης τε καὶ ἔλλιποῦς. Ὁ Λατίνος μεταφραστὴς ἠρμήνευσεν, « Ἀξιῶν μὴ τι Ἀριζωνύμῳ ποιῆσαι αὐτὸν κατὰ κράτος » τουτέστι, Μὴ τι βίαιον Ἀριζωνύμῳ ποιῆσαι. — (2) Ὑποπτον ἔμοι γὰρ σφόδρα τὸ κύριον ὄνομα τοῦτο. Ἴσως ἐγράφετο, Στρατός.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 191, στ. 16, Μηδενὸς τὴν ἐπίθεσιν προει-
προσιδότης (ἐκ Δ.Γ.). δότης.
- 19, Καθειμένοι (ἐξ Ε.Δ.). Καθήμενοι (Δ.Γ. Καθήμενοι).
- Σ. 192, στ. 6, Ὑπὸ (Η.Δ.). Ἀπό.
- 8, Συνεισέπεσον (ἐκ Δ.Γ.). Συνέπεσον.
- 22, Ἐπιλέξαιντο (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπιλέξαιτο.
- 26, Ἐπιμένουσαν (ἐξ Ε.Δ.). Ἐπιμένειν.
- 28, Συντεταγμένον (ἐξ Ε.Δ.). Συντεταγμένος.
- Σ. 193, στ. 10, Τῷ παιδίῳ (ἐκ Δ.Γ.). Τοῦ παιδίου.
- 17, Ἐπέδωκεν (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπέδωκεν.
- 18, Προσυγκείμενον (1). Προσεγκείμενον.
- 19, Καὶ δόντα τὸν δακτύ-
λιον αἰτεῖν δέκα (ἐκ Δ.Γ.) ἀντὶ δέκα.
- 22, Τὸν δακτύλιον (Η.Δ.). Τὸ δακτύλιον.
- Σ. 194, στ. 3, Σάμου... Θάσου. Ἐλ-
λησπόντου (Δ.Γ. Σά-
μον... Θάσον... Ἐλλή-
σποντον).
- 18, Τρύπανα (2).
- 19, Ἐμπίπτοντα (ἐξ Ε.Δ.). Ἐμπίπτόντων.
- 26, Κατὰ τῆς (Η.Δ.). Μετὰ τῆς.
- 27, Προσαγομένων (Δ.Γ.
Προαγομένων : Προσ-
αγομένοις. Ἰσ. γρ. Προσ-
αγομένης).
- Σ. 195, στ. 5, Πίλους (3). Πλείους.
- 21, Προκνημίσι (4).

(1) Η.Δ. ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεσι (E, KB, 4, σελ. 177) διώρθωκα. —
(2) Ἐπιθετὸν τὸν Ἰούσον Λίψιον (Πολιορκητικ. Βιβλ. Γ, Διαλόγ. α, σελ.
556.) — (3) Η.Δ. Καὶ παρὰ τῷ Αἰνεῖα δὲ (Τακτ. καὶ Πολιορκητικ. §
33), ἀντὶ τοῦ « Πλείους καὶ βύρσας » γραπτέον οἶμαι, « Πίλους καὶ
» βύρσας ». — (4) Ἴδε τὸν Πλούταρχον (Φιλοποιμ. § 9). Ἴσως γραπ-
τέον, Περικνημίσι ὧδέ τε καὶ παρὰ τῷ Πολυβίῳ (5, κγ', 7), καθὰ φέ-
ρεται καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 196, στ. 1, Φρουράν ἔχοντος, ἦν (Η.Δ.). Φρουρούς ἔχοντος, οὓς (Δ.Γ. Φρουράς ἔχοντες, ἦν : Φρουράς ἔχων, ἦν).
- 2, Ἐπ' αὐτοῦ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐπ' αὐτούς.
- 6, Αἰσίαν (1).
- 8, Καὶ παρά τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον (Η.Δ.). Παρά γοῦν τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον (Δ.Γ. Παράσχη τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον : Παρεῖχον τούτῳ τὸ χρυσίον καταλλάσσειν).
- 10, Τοῦ Ἄκροκορίνθου (Η.Δ.) Τῆς Ἄκροκορίνθου.
- 12, Ἡ χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατόν ἐστι (ἐξ Ε.Δ. καὶ Δ.Γ.). Καὶ χθαμαλὸν καὶ ἐπίβατον εἶναι (Δ.Γ. Ἡ χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατόν ἐστι).
- 14, Ἐπτὰ (2).
- 20, Ἐγένετο (Η.Δ.). Ἐγένετο.
- Κρατερὰ (Δ.Γ. Καρτερὰ).
- Σ. 197, στ. 4, Ὑπέσχετο (Δ.Γ. Ὑπόσχεται : Ὑπέσχηται).
- 8, Ἐμβαλὼν (ἐκ Δ.Γ.). Ἐσβαλὼν.
- 17, Συνεβούλευε (Η.Δ.). Συνεβούλευσε.
- 20, Ὁ Κασσανδρεὺς (ἐξ Ε.Δ.). Ὁ Κασσάνδρου.
- Σ. 198, στ. 6, Καὶ κατὰ (ἐκ Δ.Γ.). Καὶ γὰρ κατὰ.
- 10, Θεοδότῳ (Δ.Γ. Θεοδώρητῳ).
- 12, Εὐρυδίκης ἐορτὴν κατεστήσατο (ἐξ Ε.Δ.). Εὐρυδίκης... ἦν κατεστήσατο.
- Εὐρυδικεῖα (ἐξ Ε.Δ.). Εὐρυδικεῖαν.

(1) Αἰσίαν τοῦτον ὀνομάζει Πλούταρχος (Ἄρατ. § 18). — (2) Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ (Ἄρατ. § 19), Ἐξήκοντα.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 198, στ. 15, Ἐν δὲ τοῖς συμποσίοις...
εἴτις (1).
16, Τούτοις... ἐξαπατήσας
(2).
23, Κατέσχε (H.Δ.). Κατέλυσε.
Σ. 199, στ. 3, Ζητήσας καὶ τὸν Αἴγυπ- Ζητήσας Αἴγυπτον.
τον (ἐξ E.Δ.).
10, Ἐκασον (H.Δ.). Ἐκάσῳ.
— Γένοιτο (ἐκ Δ.Γ.). Εἴη.
11, Ἐπέγραψε (H.Δ.). Ἐπέτρεψε.
19, Πολιτῶν (ἐκ Δ.Γ.). Πολλῶν.
21, Ἐθέλοντες (Δ.Γ. Θέ-
λοντες).
Σ. 200, στ. 3, Μὴ κατὰ (ἐκ Δ.Γ.). Μὴ καὶ κατὰ.
6, Ἐπιμελείας (3). Ἐπιτελείας.
13, Ὅποι (ἐκ Δ.Γ.). Ὅπη.
— Χώρας (Δ.Γ. Γῆς).
18, Παρέρχωνται (4). Παρέχωνται.
25, Τῶν πλησίον (Δ.Γ. Τῶν
πλησίων).
Σ. 201, στ. 2, Τὰ χωρία Θίβρωνι δούς Τὰ χωρία δούς.
(ἐκ Δ.Γ.).
12, Μηκρίδης (5).

(1) Ἐλλιπὲς τὸ λεγόμενον καὶ δυσξύνετον. Εἴη δ' ἂν ὁ νοῦς τοῦ χω-
ρίου τοιοῦτός τις· Εἴτις ἐν τοῖς συμποσίοις τῆς τυραννίδος κατηγορῶν,
Δεινὸν αὐτὴν εἶπεν εἶναι πρᾶγμα, Ἀπολλόδωρος προσετίθει, ὅτι καὶ
Σχέτλιον. — (2) Λεῖπει τι κἀνταῦθα· ὅ τινες ἀνεπλήρουν γράφοντες,
Τούτοις τὸν δῆμον ἐξαπατήσας. Ἄμεινον δὲ (ἐξ ἑτέρας Δ.Γ. ὀρμωμένους
τῆς, Τούτοις τοῦς... ἐξαπατήσας), τὸ γράφειν, Τούτοις τοῦς Κασσαν-
δρέας ἐξαπατήσας. — (3) H.Δ. καταχωρισθεῖσα ἐν τοῖς εἰς τὸν Ἰσοκράτη
(B, σελ. 201), σημειωθεῖσιν. — (4) Εξ E.Δ. ἢ Δ.Γ. Ἄμεινον δ' ἂν γρά-
φοις, Ἀνέχωνται, ὡς ἐξέφρασεν ὁ Λατίνος μεταφραστής. — (5) Παραί-
νοῦσί τινες γράφειν, Ἀμάστριδος, ἢ Ἀμάστριος, ἢ Ἀμήστριος.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	— Κοτιάειον (1).	Κωτίλιον (Δ.Γ. Καυτίλιον).
	16, Περιβαλλόμενος, πῖλιον τῆ κεφαλῇ (Η.Δ.).	Περιβαλλόμενος, πῖλιον κε- φαλῇ.
	22, Κοτιάειον (ἐξ Ε.Δ.).	Κωτίλιον.
Σ. 202, στ. 1,	ἈΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ (2).	
	3, Ἀντικύροθεν (Η.Δ.).	Ἀντικύροθεν.
	5, Ἐκλυθέντες (3).	
	— Τὴν πόλιν (ἐκ Δ.Γ.).	Τὴν Κίρραν πόλιν.
	11, Καταφέροιτο (ἰσ. γρ. Καταφέροιντο).	
	13, Ἡμίσεα (Δ.Γ. Ἡμίση).	
	18, Πεποιήται (4).	
Σ. 203, στ. 1,	Οὐ μὴν (Η.Δ.).	Οὐ μὲν.
	14, Κατασχόντες, τὴν ἐτέ- ραν ἐξέπεμψαν (Η.Δ.).	Κατασχόντες ἐξέπεμψαν.
	16, Ποίω κύκλω (Η.Δ.).	Ποίου κύκλου.
	20, Ναυσὶ σρογγύλαις καὶ (ἐξ Ε.Δ.).	Ναυσὶ καί.
	21, Αἰσθόμενος (Η.Δ.).	Αἰσθανόμενος.
	22, Παριδόντες (5).	
	26, Καὶ διὰ τῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Καὶ τῶν.
	27, Ἐμβάλλοντες (Η.Δ.).	Ἐμβαλόντες.

(1) Ἐξ Ε.Δ. Ἔστι δὲ τὸ, Κοτιάειον, ὅπερ οἱ Τοῦρκοι καλοῦσι νῦν, Κιοτάια. — (2) Πausανίας (I, λζ') Σόλωνι ἀνατίθησι τὸ στρατήγημα τοῦτο· Κλεισθένει δὲ ὁ Φροντίνος. — (3) Διορθοῦσθω ἡμῖν ἐντεῦθεν ὁ Φροντίνος (Γ, ζ', 6), ὃς φησί, Quia usos, profluvio ventris DECIPIENS, cepit, ὅπερ ἄλλων ἄλλως, ὡς ἀδιανόητον, διορθοῦν ἐπιχειρησάντων, ἡμῖν γεγράφθω DEFICIENTES, ἐν, ἧ ὁ νοῦς, αὐτῶν [ὑδατος] πιόντας, διαρροία τε ἐκλυθέντας, εἶλεν η. — (4) Ἴσως γρ. Πεποιήτο, ἧ ἔπεποιήτο. — (5) Οὐκ ἐρρώσθαι τὴν λέξιν δῆλον καὶ ἐκ τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως (Conspicati). Ἴσως ἀντὶ τοῦ, Παριδόντες, ἐγγεγραπτο πάλαι, ὅπερ ἰδόντες. Καὶ εἰ καλῶς ἔχοι ἡ διόρθωσις αὕτη, διαγράψαι χρὴ καὶ τὰ ἐχόμενα, Τὸν Σόλον.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 203, στ. 30, Ὑπὸ ἄκρας τινὸς (ἐξ Ὑπὸ Ἀκραγαγνίνων.
Ε.Δ.).
- Σ. 204, στ. 19, Νεῶν πλησίον παρωρμί- Νεῶν παρωρμήσαντο πρε-
σαντο, καὶ πρεσβευτὰς σβευτὰς.
(Η.Δ.).
- Σ. 205, στ. 1, Βουλόμενοι (Η.Δ.). Δυνάμενοι.
11, Τρημάτων (1). Πρισμαίων.
14, Φυσῶντες (2). Φῶς ἐνέντες.
18, Κατακλεισθέντες, γυ- Κατακλεισθέντες, αὐτούς.
ψῶσαντες αὐτούς (3).
19, Ἐπικατάβάντες (ἰσ. γρ. Ἐπειτα [ἢ Εἶτα] κατα-
βάντες).
26, Ἐπιβαλόντες (4). Ἐπέβαλον.
Σ. 206, στ. 3, Εξέλθοιεν. Θηβαῖοι μὲν Εξέλθοιεν. Πλαταιεῖς.
τῆς ἀπειλῆς κατεφρόνη-
σαν· Πλαταιεῖς (Η.Δ.).
9, Ἐπιπυρσίας (Γράφε, Ἐπιπυρσειάς).
10, Ἀπατήσαντες (Η.Δ.). Ἀπαντήσαντες.
11, Πυρσοῖς τοῖς ἐναντίοις Πυρσοῖς ἐναντίοις.

(1) Διῶρθκα ἐκ τοῦ Τίτου Λιβίου (ΛΗ, ζ'), ὅς, τὴν αὐτὴν ταύτην τῶν Ἀμπρακλιωτῶν καθιστορῶν πολιορκίαν, φησὶν, *Operculum que doli ferreum, et ipsum pluribus locis perforatum*, τουτέστι, « Πῶμά τε τοῦ πίθου σιδηροῦν, κάκεινο πολλαχῆ τετρημένον ». — (2) Η.Δ. ἐκ τοῦ Λιβίου καὶ αὐτῆ, *Follæ fabrili ad caput fistulæ imposito, flando accenderunt*. — (3) Εξ Ε.Δ. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (ΙΑ, ιθ'), τὸν Ηρόδοτον (Η, κζ') καὶ τὸν Πανσανίαν (I, α) σημειώσεις. — (4) Η.Δ. Ἐχοι δ' ἂν τις καὶ ἄλλως διορθοῦν τοῦτο τὸ σρατήγημα, ἐξαλλάξας τὴν ζίξιν, καὶ διαγράψας τὸν τελευταῖον συμπλεκτικόν· « Φωκεῖς τὴν Θετταλικὴν ἵππον διέφθειραν. Τάφρον ὀρύξαντες κατὰ τὴν πόλιν, καὶ πληρώσαντες αὐτὴν κενῶν ἀμφορέων, γῆν » ὀλίγην ἐπέβαλον κ. τ. λ. ».

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 206, στ. 17, Ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον
 παραβοηθούντων (Δ.Γ.
 Πρὸς ἐκεῖνο βοηθούν-
 των).
 22, Ἐς τὰς Ἐρύθρας (1).
- Σ. 207, στ. 1, Οἱ δὲ τὰ ὄπλα (Η.Δ.). Οἱ δὲ ὄπλα.
 5, Πρὸς αὐτούς (2). Πρὸς Ἀργείους.
 ΕΓΕΣΤΑΙΟΙ (Η.Δ.). ΑΙΓΕΣΤΑΙΟΙ.
 13, Ἄργυρον καὶ χρυσὸν (ἐκ Ἀργύρου καὶ χρυσοῦ.
 Δ.Γ.).
 17, Ἐπὶ τοὺς (ἐξ Ε.Δ.). Ὑπὸ τοὺς.
 22, Οὐκ ἔτι τῆς (ἐξ Ε.Δ.). Οὐκ ἐπὶ τῆς.
 Σ. 208, στ. 2, Εἴκοσι (ἐκ Δ.Γ.). Ἐξακοσίους.
 3, Εἴκοσι καὶ πέντε (ἐκ Ὀκτώ καὶ πέντε.
 Δ.Γ.).
 — Ταύταις (ἐξ Ε.Δ.). Ταύτας.
 9, Ἄσωσι (ἐκ Δ.Γ.). Ἄδωσι.
 10, Ἐς ἀλλήλους (Δ.Γ. Πρὸς ἀλλήλους).
 16, Κοινωνήσαντας (Η.Δ.). Κοινωνήσαντας (Δ.Γ. Κοι-
 νωνήσαντες).
 17, Ταῦτ' ἐποίησαν (3).
 21, Ἀπετέμοντο (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπέτεμον.
 22, Στησάμενοι (ἐκ Δ.Γ.). Συσησάμενοι.
 Σ. 209, στ. 1, Ἐξ (Η.Δ.). Πέντε.
 11, Στρατηγῶν (ἐξ Ε.Δ.). Στρατηγόν.
 13, Ἀγάγοι (Δ.Γ.). Ἀνάγοι.
 Σ. 210, στ. 10, Ἀφθόνων (Δ.Γ. Ἀφ-
 θόνως).

(1) Η.Δ. Ἐτεροι δὲ (ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἡρόδοτον Ε, οδ', σημ.), Ἐς Ὑσιᾶς, γράφειν παρήνουν. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Θουκυδίδη (Γ, κδ'). —
 (2) Ἐξ Ε.Δ. Ἡ ἱστορία παρὰ Θουκυδίδη (Γ, πέ, καὶ Δ, μς'). — (3) Ἐξ Η.Δ. προστέθησαν αἱ δύο λέξεις αὗται ἀνθ' ὧν ἕτεροι προσετίθεναι παρήνουν, Τοῦτ' ἐποίησαν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 211, στ. 5, Παρεσχισμένοις (H.Δ.) Παρασχιζομένοις.
 6, Καθῆκαν. Διόδωρος μὲν ἐκπεσῶν. (ἐξ E.Δ.) Καθῆσαν. Ἐκπεσῶν (Δ.Γ. Καθῆσαν. Κόδρος μὲν ἐκπεσῶν).
- 7, Πόδε (ἴσ. γρ. Τὼ πόδε).
- 14, Τῶν πύργων τις (1). Τῶν πύργων τε.
 22, Ἀκραγαντίνων (ἴσ. γρ. Ἀκραγαντίνος).
 24, Ἀθηναῖ (ἐξ E.Δ.). Ἀθηναῖς.
- Σ. 212, στ. 4, Ἡργολαβεῖτο Γόργος ὁ Θήρωνος (2).
 17, Στρυμόνι (H.Δ.). Στρυμώνι.
 — Ἦν γὰρ λόγιον (H.Δ.). Ἦν γὰρ καὶ λόγιον.
 19, Τίπτ' ἐνεῶς (3). Τίπτενεῶς (Δ.Γ. Τίπτε νεῶς).
- Σ. 213, στ. 1, Σῆμα (H.Δ.). Σῶμα.
 2, Καταθέντες ἐς (H.Δ.). Καταθέντες τὰ ὅσα ἐς.
 5, Ποιησάμενος ἐς τρεῖς (ἐκ Δ.Γ.). Ποιησάμενος τρεῖς.
 9, Καὶ δὴ τὸ πᾶν (H.Δ.). Καὶ δὴ πᾶν.
 12, Σπείσασθαι (H.Δ.). Στήσασθαι.
 ΑΜΦΙΡΕΤΟΣ (ἴσ. γρ. ΑΜΦΑΡΕΤΟΣ, ἢ ΑΜΦΗΡΕΤΟΣ).
 21, Ἄκανθον (ἐξ E.Δ.). Ἀκάνθας.
- Σ. 215, στ. 9, Ἀγάλλεται (ἐξ E.Δ.). Ἀγγέλλεται.
 10, Ἄρισον (H.Δ.). Ἄπισον.
 19, Θύρας (ἐξ E.Δ.). Φρουράς.

(1) H.Δ. ἐκ τῆς Αἰλιανοῦ Ποικίλης ἱστορίας (Γ, κς') — (2) Δ.Γ. Ἡργολαβεῖτο Γόργος ὁ Θήρωνος. Οὐδετέρα τῶν γραφῶν ἀνύποπτος. Ἴσως ἐγράφετο πάλαι, Ἡργολάβει τὸ ἔργον ὁ Θήρων. — (3) H.Δ. Τὸ δὲ, Ἐνεῶς (ἐπίρρημα μήπω καταχωρισθὲν ἐν τοῖς Λεξικοῖς), ἐπὶ τοῦ Εὐήθως, μωρῶς.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
	20, Τύρσιν (ἐξ Ε.Δ.).	Τύρσην.
Σ. 216, στ. 2,	Δικάζοι (Η.Δ.).	Δικάζοιτο.
	6, Περιβαλλόμενος (Η.Δ.).	Περιβαλλόμενος.
	16, Στρατειῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Στρατιωτῶν.
	ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ (1).	
Σ. 217, στ. 2,	Πήγρητα (Η.Δ.).	Πήγρητα.
	6, Βασιλείων, ὧν ἀπέχει (Η.Δ.).	Βασιλείων ἀπέχει.
Σ. 218, στ. 1,	Ἐφυγον (Η.Δ.).	Ἐφυγον.
	8, Ἀφυλάκτοις (Η.Δ.).	Ἀφυλάκτως.
	10, Κατέσχε (ἰσ. γρ. Κα- τεῖχε).	
	12, Κατεχόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Κατασχόντων.
	14, Τὰ οἰκεία σώματα (ἰσ. γρ. Τῶν οἰκείων τὰ σώ- ματα).	
	15, Κρεμάσειε (ἰσ. γρ. Κρε- μάσοι).	
	19, Μαζάρην (Δ.Γ. Μαρά- ζην).	
	— Κατέπεμψε (Η.Δ.).	Κατέπεμπε.
	30, Φυλακῶν (Η.Δ.).	Φυλάκων.
Σ. 219, στ. 4,	Ἀντιπαρετάσσετο (ἐκ Δ.Γ.)	Παρετάσσετο.
	5, Κροῖσος. Κροίσω ἀχρεῖ- ον (ἐκ Δ.Γ.).	Κροῖσος. Ἀχρεῖον.
	7, Ἴππος δὲ καμήλου φεύ- γει καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὄδμην (Δ.Γ. Ἴπποι δὲ καμήλων καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὄδμην ἀποσρέ- φονται).	

(1) Παρ' ἄλλοις ἱστορικοῖς τοῖς πλείοσις γράφεται, ΨΑΜΜΙΤΙΧΟΣ.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 219, στ. 17,	Ἦν τῆς (ἐκ Δ.Γ.).	Εἰ τῆς.
	19, Τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης (Η.Δ.).	Τῆς Ἀσίας ἄλλης.
	23, Σφέας (1).	
	25, Μήδων (ἐκ Δ.Γ.).	Μήδοις.
	29, Εὐλων (Η.Δ.).	Εὐλου.
Σ. 220, στ. 2,	Ἐφευγον (ἴσ. γρ. Ἐφυ- γον).	
	5, Φαρέτρας (ἐκ Δ.Γ.).	Φαρέτραν.
	6, Τὰς ἄκρας (ἐκ Δ.Γ.).	Τῆς ἄκρας.
	7, Ἔτερα μέρη (ἐκ Δ.Γ.).	Ἄκρα μέρη.
	8, Στρατιὰ (ἐξ Ε.Δ.).	Στρατεία.
	10, Ἀνεβόησαν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐβόησαν.
	12, Ἐφευγον (Η.Δ.).	Ἐφυγον.
Σ. 221, στ. 4,	Ἰπεξῆγε (Η.Δ.).	Ἐπεξῆγε.
	5, Κατέλιπεν (Η.Δ.).	Κατέλιπον.
	9, Ἐσβολάς (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐμβολάς.
	— Καὶ πρὸς τοὺς προσά- γοντας (ἐξ Ε.Δ.).	Καὶ πολλὰ προσάγοντες (Δ.Γ. Καὶ τοὺς προσαγον- τας).
	10, Ἀφίεσαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐφίεσαν.
	12, Στρατιᾶς (ἐξ Ε.Δ.).	Στρατείας.
	18, Ἴπποις ἐποχομένους τοῦ ἄσσεος (Η.Δ.).	Ἴππους ἐποχομένους ἄσσεος.
	19, Πρῶτος ὁ ἵππος (Η.Δ.).	Πρῶτος ἵππος.
	21, Προκείμενον (ἴσ. γρ. Προσυγκείμενον).	
Σ. 222, στ. 4,	Διήλασε (Η.Δ.).	Διήλαξε (Δ.Γ. Διήλεξε).
	12, Συνεβούλευσε τὸ τιαρό- δεσμον (Η.Δ.).	Συνεβούλευσε τιαρίδεσμον (Δ.Γ. Συνεβούλευσε τια- ρόδεσμον).

(1) Γράφει, Σφᾶς· οὐδένα γὰρ ἔχει λόγον τὸ ἰωνίζειν ὧδε τὸν Πε-
λῳαῖνον.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 222, στ. 14,	Ἡ τὸ ἄμμα (Η.Δ.).	Ἡ ἄμα (Δ.Γ. Ἦν ἄμα : Ἡ ἄμμα.).
	— Ἀπτομένοις (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀπτομένους.
	18, Χαριζόμεθα (Η.Δ.).	Χαριζόμενος.
	22, Εὐπόρει. Περὶ (Η.Δ.).	Εὐπορία περὶ.
Σ. 223, στ. 16,	Σάκκαις (1).	
	17, Ἀλόντων (ἐκ Δ.Γ.).	Ἰζόντων.
	18, Προσῆγεν (Δ.Γ. Προσ- ήγαγεν).	
	24, Μοιρῶν (Δ.Γ. Μερῶν).	
Σ. 224,	ΣΥΡΑΚΗΣ (Δ.Γ. ΣΙΡΑ- ΚΗΣ : ΡΙΣΑΚΗΣ).	
	4, Ὀμάργης (Δ.Γ. Ὀμάρης).	
	6, Διαφθερεῖν (Η.Δ.).	Διαψέθειται.
	10, Ἐφη (Δ.Γ. Ἐθει. Ἰσ. γρ. Ἐλεγε).	
	21, Ῥανοςβάτου (Δ.Γ. Ἄνοσ- βάτου).	
Σ. 225, στ. 4,	Ἐπιτολή ἡλίου, ἠύξατο (Η.Δ.).	Ἐπὶ πολὺ, ἠύξατο (Δ.Γ. Ἐπιτολή, ἠύξατο).
	9, Τοῦτον τὸν ἱπποφορ- βὸν (Η.Δ.).	Τοῦτον ἱπποφορβόν.
	23, Οὐκ ἐντεταμένην (2).	
Σ. 226, στ. 9,	Ἐξώρμησε διὰ τῆς ἐπὶ Σαρδεῖς ὁδοῦ, καὶ τὴν (Η.Δ.).	Ἐξώρμησε, καὶ διὰ τῆς ἐπὶ Σαρδεῖς ὁδοῦ τὴν.
	20, Συμβαλόντες (Η.Δ.).	Συμβάλλοντες.
	23, Μόνον (Η.Δ.).	Μοῦνον.
	24, Ἐπέβησαν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἀπέβησαν.
	29, Ἐξηγγέλλετο (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπηγγέλλετο.

(1) Δι' ἐνὸς $\bar{\eta}$ παρά τοῖς πλείστοις τῶν ἱστορικῶν. — (2) Οὐκ ἐρρώσθαι μοι δοκεῖ τὸ χωρίον. Ἄμεινον ἂν ἐγγράφετο δίχα τῆς ἀρνήσεως, Ἐντεταμένην, εἰ μὴ ἐκώλυεν ὁ ἐπαγόμενος ἐναντιωματικὸς, Ἀλλά.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 227, στ. 2, Παραγγέλματα (Δ.Γ. Παρηγγελμένα).
 5, Ἐφευγε (ἰσ. γρ. Ἐφυγε).
 16, Σιτηγοὶ (Η.Δ.). Σιτηγαὶ (Δ.Γ. Σιτηγοῦ).
 20, Ὁ σῖτος ὁ τοῖς (Η.Δ.). Ὁ σῖτος τοῖς.
- Σ. 228, στ. 6, Τισαφέρνους (1).
 10, Κολοσσαῖς (ἐκ Δ.Γ.). Κολασαῖς.
- Σ. 229, στ. 11, Ἐσπέισατο, παρακαθισάμενος (2).
 21, Παρασκευασάμενος (Δ.Γ. Παρεσκευασμένος).
 23, Μεταβαλλόμενοι (Η.Δ.). Μεταβαλλόμενοι.
- Σ. 230, στ. 8, Ἐν δὲ (Δ.Γ. Ἐν δῆ).
 — Ἐπιβάλλειν (Η.Δ.). Ἐπιβαλεῖν.
 20, Πεζῆ (3).
- Σ. 231, στ. 6, Χώραν (ἐξ Ε.Δ.). Χώρας.
 12, Ἐγένοντο (Η.Δ.). Ἐγίνοντο.
 13, Δεῖν (Δ.Γ. Δεῖ).
 15, Τὸν δῆ (ἐκ Δ.Γ.). Τὸν δέ.
- Σ. 232, στ. 3, Ἐπήγει (Δ.Γ. Ἐξήγει).
 9, Ἐπισύραντας (Η.Δ.). Ἐπισύραντας (Δ.Γ. Ἐπισύραντα).
 10, Προσέταξεν (Η.Δ.). Προσέτηκεν.
 12, Ἐξηρτημένους (Η.Δ.). Ἐξηρτημένοις.
 14, Ἡμέρας (ἰσ. γρ. Ἡμέραις).
 17, Ἐν Ἀσπενδίῳ πεδίῳ (ἐκ Δ.Γ.). Ἐν πεδίῳ.
 30, Διέλυσαν (ἰσ. γρ. Ἐλύσαν).

(1) Ὡδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δι' ἑνὸς σ̄ γράφει, εἴτε Πολύαινος, εἴθ' ὁ τὰ Πολυαίνου ἀντιγράψας τὸν πῦρὰ τοῖς λοιποῖς ἱστορικοῖς ἄπασιν, ἢ τοῖς γε πλείστοις, Τισσαφέρην. — (2) Ἀσυνάρτητον, καὶ πως ἀδιανόητον τὸ χωρίον. — (3) Οὐκ ἀπήλλακται ὑποψίας ἡ λέξις.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 232, στ. 30, Καὶ παρασκευῆ (ἴσ. γρ.
Καὶ τῆ παρασκευῆ).
- Σ. 233, στ. 15, Κερρῆνιοι καὶ... βόαι
(1).
- 19, Καὶ λόγος ἦν, ὡς ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσεται κατερῶν πρὸς (Η.Δ.). Καὶ λόγος ἦν ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆναι καταίρων... πρὸς.
- Σ. 234, στ. 1, Ἐβούλετο (Δ.Γ. Ἐβουλεύετο).
- Φανερῶσαι τὸν... ὄκνων, ὑπεκρίνατο, Βασιλεύς. Φανερῶσαι τὸν ὄκνον ὑπεκρίνατο... βασιλεύς.
(2).
- 2, Ἀφαιρεῖται με (ἐξ Ε.Δ.) Ἀφαιρεῖται μέν.
- Καλέσας τοὺς φίλους Καλέσας τοὺς ἵππους.
(3).
- 10, Φύλακας (Η.Δ.) Φυλακάς.
- 11, Δ' αὐτοῖς... ἐβούλοντο Δι' αὐτῶν... ἐβούλετο.
(ἐκ Δ.Γ.).
- 14, Πρόφυτον(Δ.Γ.Φύτον).
- 18, Συνέδραμον. Ἐνέδρα δὲ Ἐνέδραμον. Μαυσώλου δὲ Μαυσώλου (ἐκ Δ.Γ. καὶ Ε.Δ.).

(1) Δ.Γ. Κερρῆνιοι καὶ Σουκαϊβόαι. Καὶ ὁ μὲν Λατῖνος μεταφραστὴς ἠρμήνευσε τὸ κολοβὸν τοῦτο χωρίον, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγέγραπτο, Κερρόνιοι καὶ Σουκαϊβόαι· ἕτεροι δὲ τὰς παρὰ τῷ Πλινίῳ (Δ, ιά) Θρακικὰς πόλεις Γερανίαν καὶ Βορκόβην, ἐνταῦθα τοῦ χωρίου πάλαι κατακεχωρίσθαι ὑπέλαβον· ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ Κερρῆνιοι, Κερρήνιοι γραπτέον εἶναι ὑπέτοπασαν.—(2) Τὸ κολοβὸν τοῦτο χωρίον οὕτω παρήνουν διορθοῦν ἕτεροι, Τοῦτο φανερῶσαι αὐτοῖς ὄκνων, ὑπεκρίνατο, βασιλεύς.—(3) Η.Δ. Ἐσεμέντοι καὶ οὕτω διορθοῦν, Καλέσας τοὺς εὐπόρους, ὡς ὑπενόησαν ἕτεροι, ἐξ Ἀριστοτέλους (Οἰκονομικ. Β, ιγ') ὠρμημένοι, ὅς αὐτὸ τοῦτο Μαυσώλου τὸ στρατήγημα ἰσορῶν φησι, «Συναγαγὼν τοὺς εὐπορωτάτους» ἐν τῇ χώρᾳ».

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 234,	ΒΟΡΓΗΣ (1).	
Σ. 235, στ. 4,	Αἰθης (2).	
	7, Προπεσῶν (H.Δ.).	Προπεσῶν.
	8, Λυσιμάχοι (Γραπτέον Λυσιμάχειοι).	
	13, Πτελεοῦντα (ἐξ E.Δ.).	Πτελεοῦντι.
Σ. 236,	ΑΡΣΑΜΗΣ (ἐξ E.Δ.).	ΑΡΣΑΒΗΣ.
στ. 19,	Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	25, Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	26, Προέθηκεν (ἐκ Δ.Γ.).	Παρέθηκεν.
Σ. 237, στ. 4,	Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	6, Προσαγάγη (ἐκ Δ.Γ.).	Προσάγοι.
	7, Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	9, Ἐπεὶ δὲ (H.Δ.).	Ἐπειδή.
	15, Ἐνέβαλον οὔτοι· ἐξ ἐναν- τίου (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐνέβαλλον· ἐξ ἐναντίου.
	— Ἀρσάμης.	Ἀρσάβης.
	19, Κτεῖνε, ἢ ἄγε (H.Δ.).	Κτεῖναι, ἢ ἄγε (Δ.Γ. Κτεῖ- ναι, ἢ ἄγεσθαι).
	23, Ἐδοξεν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐδειξεν.
Σ 238, στ. 3,	Ὡν ἐχρῆν (ἐξ E.Δ.).	Ἄ ἐχρῆν.
	— Προσελθόντα (ἐξ E.Δ.).	Προελθόντα.
	13, Πολύ (ἐξ E.Δ.).	Πολλοῦ.
	23, Ὑπεκείμενα (H.Δ.).	Ὑποκείμενα.
	— Μετεπέμψαντο (H.Δ.).	Μετεπέμψατο.
Σ. 239,	ΑΡΤΑΒΑΖΟΣ (H.Δ.).	ΑΡΤΑΒΑΖΗΣ.
	15, Πλαταιῶν (H.Δ.).	Πλαταιέων.

(1) Ἄλλοις ἄλλως ὀνομάζεται ὁ παρὰ τῷ Πολυαίνῳ Βόργης οὗτος· περὶ οὗ ἐπιθι τὰς εἰς τὸν Ἡρόδοτον (Z, ρζ') σημειώσεις τοῦ Οὐαλκε-
νήρου. — (2) Οὐκ ἀπιθάνως, Σεύθης, θεῖν γράφειν ὑπετόπασάν τινες,
καίπερ οὐδ' οὕτως τῆς ἰσορικῆς ἀληθείας κατορθουμένης, ὡς ἔστι μα-
θεῖν ἀναλεγόμενον ἐκ Διοδώρου, Στράβωνος, Πλοντάρχου, καὶ ἐτέρων,
τὰ περὶ Λυσιμάχου ἰσορημένα.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 239, στ. 19,	Ἀπαγγελεῖ (Η.Δ.).	Ἀπαγγέλλει.
Σ. 240, στ. 4,	Μενεῖ (ἐξ Ε.Δ.).	Μένει.
	23, Πρὸς ἄλλους ὁμολογήσειαν (ἐκ Δ.Γ.).	Πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσουσιν.
	24, Χρυσὸς σφυρήλατος (Η.Δ.).	Χρυσὸς αὐτῷ δὴ σφυρήλατος.
	27, Ἀναγγέλλειν (Δ.Γ. Ἀγγέλλειν).	
Σ. 241, στ. 1,	Ἀποληψόμενοι (Η.Δ.).	Ἐπιληψόμενοι.
	4, Ἐπέβαλε (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐβαλε.
	7, Πέμψαι (ἐκ Δ.Γ.).	Πέμψειν.
	9, Καὶ ὑπηρέτας ἄλλους (Η.Δ.).	Καὶ ὑπηρέτας, καὶ ἄλλους.
	ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ (1).	ΠΑΡΙΣΑΔΗΣ.
	16, Ἐν ἄλλῃ (2).	Ἄλλῃ.
Σ. 242,	ΧΕΪΔΗΣ (Δ.Γ. Σεΐλης: Σήλης.).	
	11, Αὐτοῖς (Δ.Γ. Αὐτούς).	
	12, Ῥάνθαν (Δ.Γ. Ῥάνθα).	
	ΒΟΡΖΟΣ (Δ.Γ. ΟΒΟΡΖΟΣ: ΟΒΟΡΑΖΟΣ).	
Σ. 243, στ. 6,	Μέγας· δεῖξας. (Δ.Γ. Μέγας δεῖξαι. Ἰσ. γρ. Μέγας, καὶ δεῖξας).	Μέγας, δεῖξας.
	13, Κεντρίσας (Ἰσ. γρ. Κεντήσας).	
	17, Κτείνει (Δ.Γ. Κτινύει).	
	19, Ἐξαίθρης (3).	
	— Παρθναῖος ἀνεῖλε· καὶ (ἐξ Ε.Δ.).	Παρθναῖος, καί.

(1) Η.Δ. διὰ τὸ τοιαύτην εἶναι τὴν ἐν τοῖς ἀρχαίοις νομίσμασι γραφήν. — (2) Η.Δ. Ἐπιθετὸ παραπλήσιον χωρίον (Z, KA, 4, σελ. 232). — (3) Πομαξαίθρης οὗτος καλεῖται ὑπὸ Πλουτάρχου· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἀππιανοῦ, Μαξαίθρης.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 243, στ. 21, Ἡρώδην (1).
 25, Ὀρέων (2).
 27, Θήραμα (3).
- Σ. 244, στ. 12, Ληφθέντας, Κελτοὶ Ληφθέντες. Κελτοὶ δὲ ἐπελ-
 ἐπελθόντες (H.Δ.). θόντες.
 21, Παρεσπόνδησαν (Ἰσ. γρ. Παρεσπονδήθησαν).
- Σ. 245, στ. 1, Τριβαλλοῖς (H.Δ.). Τριβαλοῖς.
 5, Τριβαλλοὶ (H.Δ.). Τριβαλοί.
 8, Σκυθιάδες (ἰσ. γρ. Σκυθίδες).
 11, Ἀπήνητησαν (Δ.Γ. Ἐπήησαν).
 22, Οἰδάρη (Δ.Γ. Σατράπη).
- Σ. 246,
 ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ (Δ.Γ. ΠΕΛΛΗΝΕΙΣ).
 15, Ἀνεῖναι (H.Δ.). Ἀνεῖη (Δ.Γ. Ἀνεῖλε).
 16, Ἀποδόντων (4). Ἀποδωσάντων.
 18, Ἐν ἱματίῳ (ἐξ Ε.Δ.). Ἐνὶ ἱματίῳ.
 21, Ἀννίβου (ἐκ Δ.Γ.). Ἀννίβα.
- Σ. 247, στ. 1, Ἐκβοήσασαι (5).
 3, Διαρπάζουσι (H.Δ.). Διαρπάσασι.
 4, Διεξέπαισαντο (6). Διεξέπέσαντο.
 5, Ἀπέδωκε δι' αὐτάς τοῖς Ἀπέδωκε δὴ αὐτάς τοῖς.
 (7).

(1) Δ.Γ. Ἰρώδην· καθὰ καὶ παρὰ Πλούταρχω. — (2) Δ.Γ. Ὀρεος· ὡς καὶ ὁ Πλούταρχος. — (3) Δ.Γ. Θήραν· ὡς καὶ ὁ Πλούταρχος. — (4) H.Δ. Ἐνδέχεται μέντοι τὸ Ἀποδωσάντων τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ εἶναι. — (5) Γράφε, Ἐμβοήσασαι· ὡς παρὰ τῷ Πλούταρχῳ (Γυναικ. ἀρετ.). — (6) H.Δ. καθὰ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 318, καὶ 340). Ἀντὶ τούτου Πλούταρχος (Γυναικ. ἀρετ. σελ. 21), Συνεξέπιπτον, καὶ, Διεξέπεσον, εἴρηκε. — (7) H.Δ. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω γράφειν· Ἀπέδωκε δὴ αὐταῖς καὶ τοῖς.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 247, στ. 9, Συνεμάχοντο (Δ.Γ. Συνεμαχέσαντο).
 14, Προσειπεῖν (ἐξ Ε.Δ.). Προσεῖναι.
 16, Καὶ περικαλυψάμενοι, Προσειπούμενοι· προιούσης δὲ ἐσπέρας, (Δ.Γ... προιούσης ἐσπέρας). (Η.Δ.).
 24, Ἐμφύλιος (Δ.Γ. Ἐμφυλος).
 — Ἢδη δὲ ἐς (Η.Δ.). Ἢδη δὲ καὶ ἐς.
 Σ. 248, στ. 1, Αὐτῶν ἐν μέσῳ σταῖσαι Αὐτῶν σταῖσαι τῆς.
 τῆς (ἐξ Ε.Δ.).
 8, Ἰππάρχους (1).
 Σ. 249, στ. 6, Οὐκ ἀμελῶ συγγράφειν Οὐκ ἀμελῶς συγγράφω (Δ.Γ. Οὐκ ἀμελῶς συγγράφειν). (Η.Δ.).
 12, Ἀμούλιος καὶ Νομήτωρ (Δ.Γ. Ἀμούλλιος καὶ Νεμέτωρ).
 18, Ῥῶμος (Δ.Γ. Ῥέμος).
 Σ. 250, στ. 11, Ἄξοι (ἰσ. γρ. Ἄξει).
 12, Ἰππείου (Δ.Γ. Ἰππίου).
 Σ. 251, στ. 18, Δοκεῖν (Δ.Γ. Δοκεῖ).
 19, Οὔτοι (Η.Δ.). Οὔτω.
 Σ. 252, στ. 14, Ὡς οἱ (ἐκ Δ.Γ.). Ὡς καὶ οἱ.
 18, Ταυτό (ἐξ Ε.Δ.). Τοῦτο.
 Σ. 253, στ. 1, Τῶ χειρῆ (Η.Δ.). Τὰ χειρῆ.
 11, Μετὰ τρία ἔτη καὶ δέκα (2).
 12, Ἀνίωνα (Η.Δ.). Ἀννίωνα.
 14, Σρατιάν (ἐξ Ε.Δ.). Στρατεῖαν.

(1) Ἴσως γρ. Ἐπάρχους· ὡς φέρεται παρὰ Πλουτάρχῳ (Γυναικ. ἀρετ. σελ. 13).—(2) Ὄφειλεν εἶναι, Μετὰ τρία ἔτη καὶ εἴκοσι. Ἐπιθετὰ σημειωθέντα εἰς τὸν Πλούταρχον (Καμῖλλ. § 41, σελ. 454 ἡμετερ. ἐκδόσ.).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 253, στ. 17, Κατεάγοιντο (1).
 19, Ξυσοῖς (2).
 20, Χρησθαι (3). Χρησασθαι.
 21, Ὑποβάλλοντας (4). Ὑποβαλόντας.
 27, Πορσίνας (5).
- Σ. 254, στ. 18, Παρεῖδε (Δ.Γ. Παρίδε).
 26, Καὶ σημεῖον (ἰσ. γρ. Καὶ τὸ σημεῖον).
- Σ. 255, στ. 2, Μεμνήσθαι (ἐκ Δ.Γ.). Μέμνησθε.
 8, Ἐκέλευσε (ἰσ. γρ. Ἐκέλευσε).
 — Ἐμβάλλειν προσιόντας· Ἐμβάλλειν προσιόντας, πόρ-
 καὶ πόρρωθεν (6). ρωθεν.
 10, Εἴθιζε (Η.Δ.). Ἡθιζε.
 18, Ὀρῶν (Δ.Γ. Ὄδῶν).
 19, Συνέβαλε (7). Συνέβαινε.
 24, Σύρρήξαντες (Δ.Γ. Συρ-
 ράξαντες).
- Σ. 256, στ. 6, Προεβάλλοντο (ἰσ. γρ. Προεβάλοντο).
 14, Ἐμαθε (ἐξ Ε.Δ.). Ἐλαθε.
- Σ. 257, στ. 2, Πείσαι ἂν τήν (8).

(1) Ὄφειλεν εἶναι, Καταγνύοιντο, ὡς τὸ, Καταδύοιντο (Z, KA, 3, σελ. 232), ἢ γοῦν, Κατάγοιντο· ἀλλ' ἐνδέχεται τοῦ παρακμάζοντος ἐλλητισμοῦ εἶναι τὸν τύπον, καθὰ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Εὐαγγελισταῖς Κατεαγῶσι καὶ Κατεάξει. — (2) Ὁ δὲ Πλούταρχος (Καμίλλ. § 40), ἐξ οὗ ταῦτα ἠράνισαι, γράφει, Ὑσσοῖς. — (3) Διωρθωκα ἐκ τοῦ Πλουτάρχου. — (4) Διωρθώκασιν ἕτεροι ἐκ τοῦ Πλουτάρχου. — (5) Οὕτω δι' ὅλου· παρ' ἐτέροις δ' ἄμεινον διὰ τοῦ ἦ, Πορσίνας. — (6) Ὁ μὲν σύνδεσμος προσετέθη ἐξ Ε.Δ. Ἀλλ' οὐδ' οὕτω τεθεράπευται τὸ χωρίον. Ἰσ. γρ. Πρὸ τοῦ χάρακος ἐμβάλλειν προῖόντας. καὶ πόρρωθεν. — (7) Η.Δ. Ἐτεροι δὲ γράφειν παρήνεσαν, Συνέβαλλε. — (8) Γραπτέον, Πείσαι τήν, ἢ, Πείσειν τήν.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.
Σ. 257, στ. 4,	Τότε δὴ καὶ μᾶλλον (1).	Τότε δὴ καὶ τοσόνδε μᾶλλον
16,	Ἐπὶ ποταμόν (ἐκ Δ.Γ.)	Ἐπὶ τὸν ποταμόν.
21,	Κακῶς (Η.Δ.).	Κακός.
Σ. 258, στ. 1,	Ἀποτρέψασθαι (ἐξ Ε.Δ.)	Ἀποτρέψασθαι.
6,	Συμβουλευῶ μὴ συμβα- λεῖν (ἐξ Ε.Δ.).	Συμβουλήν μὴ συμβαλεῖν.
7,	Κατέχοντα, καὶ τὰς πόλεις ἀφισάντα (ἰσ. γρ. Κατέχοντας, καὶ τὰς πόλεις ἀφισάντας).	
10,	Καὶ ἐπὶ τὴν (Δ.Γ. Καὶ τὴν).	
16,	Ὁ συμβαλὼν κατὰ ζόμα καὶ νικήσας (Η.Δ.).	Ὁ συμβαλὼν καὶ κατὰ ζόμα νικήσας.
18,	Νικήσεις (ἐκ Δ.Γ.).	Νικῆσαι.
22,	Ἄνῆρ Βρέττιος ἦρχ, ὑπὸ (ἐξ Ε.Δ.).	Ἄθρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑπό.
24,	Τὸν Βρέττιον (ἐξ Ε.Δ.).	Τὸν Ἄθρέντιον.
26,	Ὁ Βρέττιος (ἐξ Ε.Δ.).	Ἄθρέντιος.
Σ. 259, στ. 1,	Κοῖντος Φάβιος (2).	
6,	Παρέληται (Η.Δ.).	Παρέλκεται.
13,	Ἀποπέμψασθαι καὶ κλί- νας (ἐξ Ε.Δ.).	Ἀποπέμψασθαι καινάς.
14,	Χύτρας (Δ.Γ. Κύθρας).	
21,	Περιῶν ἑωρᾶτο (3).	Ἐωρᾶτο.

(1) Ἐκ Δ.Γ. Ἄλλ' οὐδ' οὕτως ὑποψίας ἀπήλλακται τὸ χωρίον. —
(2) Ἐν τῷ Πίνακι τῶν ὀνομάτων, εἰς ἓνα τὸν Φάβιον ἀναφέρεται τέταρ-
τον τοῦτο σρατήγημα. Ἐοικε μέντοι Κοῖντος Φάβιος οὗτος ὁ Πρόπαπ-
πος εἶναι τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ μνημονευομένου Φαβίου, ὁ καλούμενος, Κοῖν-
τος Φάβιος Ροῦλλος (ἢ Ροῦλλιανός)· καίπερ ἐκεῖνον συναποδημῆσαι τῷ
ὑπὸ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἰσορήκασιν ὃ, τε Πλούταρχος (Φαβ. Μαξιμ. § 24),
καὶ ὁ Οὐαλέριος Μάξιμος (Ε, ζ' 1). — (3) Προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 260, στ. 12, Φυγαγωγοὶ (Δ.Γ. Νυμ-
φαγωγοί).
- 14, Συνεχαρίσατο (Δ.Γ.
Συνεδωρήσατο).
- 15, Δέ ἄλλαι (Η.Δ.). Δέ καὶ ἄλλαι.
- 18, Θεραπευτῆρες ἦσαν, καὶ (Η.Δ.). Θεραπευτῆρες, καί.
- 22, Μασαισυλίων (ἐξ Ε.Δ.). Μασαισυέων (Δ.Γ. Μασαι-
συαίων).
- Σ. 261, στ. 4, Ταῦτα (Η.Δ.). Τοιαῦτα.
- 8, Αὐτοῖς (Δ.Γ. Αὐτούς).
- 11, Ἀκονῶντας (1). Ἀκονοῦντας.
- 14, Τῷ τε (Δ.Γ. Καὶ τῷ τε).
- 20, Ἦγαγόν (Η.Δ.). Ἦγον (Δ.Γ. Ἦκον).
- Σ. 262, στ. 9, Καθῆκε (ἴσ. γρ. Κατέ-
θηκε).
- 16, Καλοῖς (ἐξ Ε.Δ.). Καλῶς.
- Σ. 263, στ. 2, Ἐάν (Δ.Γ. Ἦν).
- 12, Ἐπ' ἀλλήλοισ (Δ.Γ. Ἐπ'
ἀλλήλους).
- 16, Προϊόντι (ἐξ Ε.Δ.). Προσιόντι.
- 19, Ἀρτέμιδος εἶη, καὶ (Η.Δ.). Ἀρτέμιδος. Καί.
- 24, Τούτων (ἴσ. γρ. Καὶ
τούτων).
- Ὅσαι δὲ νίκαι (ἐκ Δ.Γ.). Ὅσαι δὲ καὶ νίκαι.
- Σ. 264, στ. 1, Ταῦτα (γραπτέον, Ταύ-
τας).
- 9, Ἐπιδανεῖσαι (ἴσ. γρ.

ἐκ τε τοῦ Λατίνου μεταφραστοῦ, καὶ ἐκ τῶν Πλουτάρχου Ἀποφθεγμάτων,
ἐν οἷς τὰ περὶ Σκηπίωνος ἱσορεῖ.

(1) Η.Δ. παρὰ τὸ Ἀκονάω· ἦν εἴ τι σούκ ἀναγκαίαν ἠγοῦτο, καταχω-
ρῶστέω ἐν τοῖς Λεξικοῖς καὶ τὸ μήπω πρότερον ἐγνωσμένον, Ἀκονέω.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

	Αὐτῷ δανεῖσαι).	
Σ. 264, στ. 10,	Εἶχε (H.Δ.).	Ἔχων.
	11, Ὑδρίαν (H.Δ.).	Ὑδρείαν.
	18, Ἡγγέλθη στρατόπεδον (Δ.Γ. Ἡγγέλη στρατό- πεδα).	
	19, Ὀρείων (H.Δ.).	Ὀρίων.
	21, Πολλὰ ἔλη βαδύνεται (1).	
	22, Αὐγῆ (ἐξ E.Δ.).	Αὐγῆς.
	— Κατὰ τήνδε τήν ὥραν (ἐκ Δ.Γ.).	Κατὰ τὴν ὥραν.
Σ. 265, στ. 1,	Καῖσαρ δ' ἀμαχεῖ (H.Δ.).	Καῖσαρ ἀμαχί.
	4, Τριάκοντα (2).	Ὀκτώ.
	— Μάχιμον (ἐξ E.Δ.).	Μαχικόν.
	6, Δέ ποταμόν (ἐκ Δ.Γ.).	Δέ τὸν ποταμόν.
	19, Κασόλαυνος (3).	Κασόλαυλος.
Σ. 266, στ. 3,	Προσδήσαντα (H.Δ.).	Προδήσαντα.
	— Βαλεῖν (4).	
	12, Μετὰ τῶν πλειόνων (Δ.Γ. Μετὰ πλειόνων).	
	17, Ἐναντίοι (H.Δ.).	Ἄρτιοι.
	19, Ἀποληφθέντας (H.Δ.).	Ἀπολειφθέντας.
	27, Γεργοβύην (5).	

(1) Ὑποπτον τὸ χωρίον. Ἴσως ἀντὶ τοῦ, Βαδύνεται, γραπτέον Πλα-
τύνεται. — (2) Οὕτω γραπτέον εἶναι τινες ἠγήσαντο, καθὰ φέρεται
παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Καίσαρ. § 18). — (3) Ἐκ Δ.Γ. Εἰσὶν οἱ γράφειν
παραινουῖσι, Κασσιουέλαυνος, καθὰ φέρεται παρ' αὐτῷ τῷ Καίσαρι
(Ὑπομνημ. Γαλατικ. πολέμ. E, ιά). — (4) Ἡ τοῦτο διαγραφτέον τὸ
ἀπαρέμφατον, ἢ τὸ προηγησάμενον, Ἀκοντίσαι. Παράθεσ τούτοις τὰ
ἀνωτέρω (Z, ΔΓ, 1, σελ. 239) εἰρημένα. — (5) Δ.Γ. Γοργυβίην.
Στράβων δὲ (Δ, σελ. 191) Γεργουσίαν αὐτὴν καλεῖ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ: 267, στ. 4, Ἐρχονται. Γεφύρας δὲ Ἀρχίον, γεφύρας διακενο-
διακεκομμένης (ἐκ Δ.Γ.) μένης.
5, Σταυρώματα (1). Στρώματα.
6, Ἀφηρημένης (Η.Δ.). Αφηρημένας.
9, Διαβάς, ἦν τοῖς (Η.Δ.). Διαβάς τοῖς (Δ.Γ. Διάβασθι
τοῖς).
11, Γεργοθύην (Δ.Γ. Γερ-
γιθύην).
13, Κατὰ μὲν (Η.Δ.). Κατὰ δέ.
14, Καὶ πυκναὶ τῶ (ἐξ Ε.Δ.). Καὶ πυκναί, καὶ τῶ.
15, Γεργοθυαῖοι (Δ.Γ. Γερ-
γοθαῖοι).
19, Ὑπερέχοιεν (ἐξ Ε.Δ.). Περιέχοιεν.
23, Εἰς αὐτὸν (ἐκ Δ.Γ.). Εἰς αὐτούς.
26, Ἀλαισίαν (2).
Σ: 268, στ. 4, Ἐξεπλάγησαν· καὶ τότε Ἐξεπλάγησαν καὶ ἐταράχθη-
(ἐκ Δ.Γ.). σαν· καὶ τότε.
5, Γεγενῆσθαι (γράφε ;
Γενέσθαι).
23, Ἐπιτηδεῖων, Πομπήιος· Ἐπιτηδεῖων· Πομπήιος δὲ
ὁ δὲ ἔσπευδε μάχη κρι εἰςπευδε μάχη κριθῆναι·
θῆναι, Καῖσαρ. Καῖσαρ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίζει.
ἐρεθίζει (ἐξ Ε.Δ.).
Σ: 269, στ. 2, Ἐνθαρσεῖ (Η.Δ.). Ἐνθαρσεῖ.
5, Ἐφη (Δ.Γ. Εἶπεν).
— Πολίταις (ἰσ. γρ. Τοῖς
πολίταις).
7, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.). Μετεβάλλοντο.
13, Καταλιπόντες... μὴ αἰ-

(1) Η.Δ. Σταυρώματα δὲ λέγει τὰ παρά τοῖς Γάλλοις καλούμενα **Rieux**, τουτέστι, τὰ τῆ γῆ ἐμπειρηγότεα ὀρθὰ ξύλα καὶ ἀνέχοντα τάς σανίδας, ἐξ ὧν αἱ ξύλινα σκευάζονται γέφυραι. — (2) Γραπτέον, Ἄλ-
εσίαν, ἦ, ὡς ὁ Σικελιώτης Διόδωρος, Ἀλυσίαν.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

δεισθε; (1).

Σ. 269, στ. 14, Τὸν λόγον (ἰσ. γρ. Τοῦτον τὸν λόγον).

16, Στρατιώταις (Δ.Γ. Συ-
στρατιώταις).

— Παρεσκευάσθαι (Η.Δ.) Παρασκευάσασθαι.

21, Προκαταλαμβάνοιτο
(Δ.Γ. Καταλαμβάνοιτο)

25, Τοῖς πολεμίοις (Δ.Γ.
Τῶν πολεμίων).

25, Ἐθάρσυνεν (Δ.Γ. Ἐθάρ-
ρυνεν).

27, Παρήγγελλεν (Η.Δ.) Παρήγγειλεν.

Σ, 270, στ. 3, Ἐσασίαζεν (Η.Δ.) Ἐσασίασεν.

20, Ἐφυγον (ἰσ. γρ. Ἐφευ-
γον).

22, Οὐχ ὅπως περὶ (Η.Δ.) Οὐχ ὡς περὶ.

23, Ἐβουλεύετο (ἰσ. γρ.
Ἐβουλεύσατο).

Σ, 271, στ. 2, Ἐπὶ τούτῳ (ἐξ Η.Δ.) Ἐπὶ τοῦτο.

6, Φείδεσθε (ἐξ Η.Δ.) Φείδεσθαι.

15, Τοῦ θύτου (Η.Δ.) Τοιούτου.

25, Ἐκέλευε (Η.Δ.) Ἐκέλευσε.

Σ, 272, στ. 1, Παρήγγελλεν (Η.Δ.) Παρήγγειλεν.

2, Πεφροντικένας (2).

4, Ἀσφαλῆς κ. τ. λ. (3).

9, Κάσιον (Η.Δ.) Κάσιον.

14, Ἐπιπλευσομένας (Δ.Γ.
Ἐπιπλευσουμένας).

(1) Γραπτέον, Καταλιπόντες... οὐκ αἰδεῖσθε; ἢ, Καταλιπόντας... μὴ αἰδεῖσθαι· προσυπακουομένου τοῦ, Οὐ θεινὸν, Οὐκ αἰσχροῦν; ἢ τινος ἑτέρου τοιούτου. — (2) Ἡμάρτηται ὧδε ὁ παρακείμενος· ὡφειλε γὰρ εἰπεῖν, Φροντίζειν. — (3) Ἐκ τῶν Εὐριπίδου Φοινισσῶν (σχίχ. 602).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- 22, Τὴν πόλιν (Δ.Γ. Τὴν
Ῥώμην)
- 23, Ἀνεωγμένην (ἐκ Δ.Γ.). Ἡνεωγμένην.
- 27, Ἀφυσάμενοι (Δ.Γ. Ἀρυ-
σάμενοι).
- Σ. 273, στ. 2, Ἀνεωγμένην (ἐκ Δ.Γ.). Ἡνεωγμένην.
5, Ἐκβολαῖς (ἐξ Ε.Δ.). Ἐμβολαῖς.
- 13, Κοριολανόν (1).
— Ὡς Τυρρῆνους (Η.Δ.). Ὡς Τυρρήνην.
- 26, Σιράκων (Δ.Γ. Σιρανῶν).
- Σ. 274, στ. 4, Ἰναμάμην (2).
7, Ἐξιν. . . πόρρω (3).
8, Ὀρμή (4).
10, Σπείρεσθαι (Η.Δ.). Σπαρέσθαι (Δ.Γ. Σπέρεσθαι).
— Ἐμοῖς. Ἀνάλωτα τὰ τεί-
χη παρέσχον (5).
16, Ἀπορρύψαμένη (ἐκ Δ.Γ.). Ἀποκρυψαμένη.
18, Ἀπορρύψαι (ἐκ Δ.Γ.). Ἀποκρύψαι.
21, Ἀπερρύψατο (ἐκ Δ.Γ.). Ἀπεκρύψατο.
22, Ἀναδεδημένην (Η.Δ.). Ἀναδεδυμένη (Δ.Γ. Ἀναλελυ-
μένην).
23, Ῥοδογούνην (Η.Δ.). Ῥοδογούνη (Δ.Γ. Ῥοδογούν-
την).
24, ΤΟΜΥΡΙΣ, Κύρου κ.
τ. λ. (6).

(1) Ὁ δὲ Πλούταρχος παροξυτόνως, Κοριολάνον, τοῦτον καλεῖ. —
(2) Τὸν αὐτὸν οἶονταί τινες εἶναι ποταμὸν καὶ ὃν Πλίνιος (5, 29)
Ἰομάνην ὀνομάζει. — (3) Πηπλημμέληται ἡ γραφή, ἣν τότε νῦν εἶναι
διορθῶσαι οὐκ ἔχω. — (4) Οὐδὲ τοῦτο πλημμελείας γραφικῆς ἀπήλ-
λακται τὸ χάριον. — (5) Περιαιρετέου τὸ ἄρθρον· καίπερ οὐδ' οὕτω
τῆς γραφῆς κατορθουμένης. Οὐκ εὐπαράδεκτον γὰρ τὸ «Ποταμοῖς
ἐμοῖς». Μήπατε οὖν, ζίζοντας πρὸ τῆς ἀντωνυμίας, δεῖν γράφειν,
«Ἐμοῖς ἀνάλωμασε τείχη παρέσχον»; — (6) Παρ' ἱστορίαν ταῦτα
περὶ ὧν ἐπιβιβὸν τὸν Ἡρόδοτον (Α, § 205-214) καὶ τὸν Ἰουστίνον Α, 8.

	Τὸ ἡμέτερον κείμενον.	Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδούτο.
Σ. 275, στ. 8,	Νιτῆτιν (1).	
12,	Ἐκεχείρωτο (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐνεχύρωτο (Δ.Γ. Ἐκχείρωτο).
14,	Τὸν γε υἷον (Η.Δ.).	Τὸν δὲ υἷον.
15,	Ἀλλὰ Κῦρος (Η.Δ.).	Ἀλλὰ καὶ Κῦρος.
17,	Τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν (ἐκ Δ.Γ.).	Τὴν Αἰγυπτίων χώραν ἀρχήν.
19,	Ποσοῦμιον (ἐξ Ε.Δ.).	Ποσοῦμην.
Σ. 276, στ. 5,	Ἐπελθόντες (Η.Δ.).	Ἐπανελθόντες.
8,	Προσῆλθον (ἴσ. γρ. Προῆλθον).	
9,	Θύμβριν (Δ.Γ. Θύβριν).	
—	Προύτρεψεν (2).	Προύπεμψεν.
13,	Ἀνέπεμψαν (Η.Δ.).	Ἀντέπεμψαν.
22,	Ἀπέσχισεν (3).	
Σ. 277, στ. 15,	Παρά τὴν ἐπαλξιν (Η.Δ.)	Παρά ἐπαλξιν.
24,	Φιλάνθρωπον (Η.Δ.).	Φιλάνθρωπον.
Σ. 278, στ. 1,	Αὐτῇ (Η.Δ.).	Αὐτήν.
5,	Φενεὸν (ἐξ Ε.Δ.).	Φενεῖον.
13,	Παίδων εἷς, ὄνομα (ἐξ Ε.Δ.).	Παίδων... ὄνομα.
	ΠΟΛΥΚΡΪΤΗ (4).	ΠΟΛΥΚΡΗΤΗ.
23,	Ἦν ἐν (ἐκ Δ.Γ.).	Ἦν δὲ ἐν.
Σ. 279, στ. 6,	Ἐπίθεσθε (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπιθέσθαι.
11,	Φόξον (Η.Δ.).	Φοξόν (Δ.Γ. Φόβον).
21,	Κατακλιθέντες (Η.Δ.).	Κατακλεισθέντες.
23,	Κατελάθοντο (ἐξ Ε.Δ.).	Κατεβάλλοντο.
Σ. 280, στ. 16,	Ὁ δὲ διαφθεΐρας (5).	

(1) Ἡρόδοτος δὲ (Γ, § 1), Νιτῆτιν, προπαροξυτόνως. — (2) Η.Δ. ὡς ἠρμῆνευσεν καὶ ὁ Λατῖνος μεταφραστής. — (3) Γραπτέον, οἶμαι, Ἀπέσχισεν. Ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Πλουτάρχῳ (Βρούτ. § 13). — (4) Η.Δ. καθὰ γράφεται παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ ἄλλοις. — (5) Δ.Γ. Τὸ δὲ διάφθειραν, ἴσως γρ. καὶ διαφθεΐρας, ἢ Διαφθεΐρας δέ.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

- Σ. 280, στ. 19, Συνόριξ (1).
- Σ. 281, στ. 5, Ποιησώμεθα (ἰσ. γρ. Ποιησόμεθα).
 6, Ἐντελείς (ἰσ. γρ. Ἐν τέλει).
 20, Περιῆν ἢ ἀδελφή (H.Δ.) Περιῆν ἀδελφή.
 27, Νομίσμασιν (Δ.Γ. Νομίσματα).
- Σ. 282, στ. 14, Ἐμνησεύσατο (2).
 15, Ἐξεπίτηδες (Δ.Γ. Ἐπίτηδες).
- Σ. 283, στ. 14, Τοῦτο (ἰσ. γρ. Τοιοῦτο).
 15, Μὲν εἶπε καὶ (ἐξ Ε.Δ.) Μὲν καί.
 21, Ἴωνικῆς (Δ.Γ. Ἰαονικῆς).
- Σ. 284, στ. 4, Καὶ τὸ σῶμα (ἰσ. γρ. Τὸ δὲ σῶμα).
 8, Ἀντεστρατοπεδεύοντα (Δ.Γ. Ἀντεστρατοπέδευον).
 9, Παραθεῖσα (H.Δ.) Παρατιθεῖσα.
 16, Ἐδαίσαντο (H.Δ.) Ἐδέξαντο.
 19, Ἀπέλειπον (H.Δ.) Ἀπέλιπον.
 26, Ὅς ἂν ἐκ (ἐκ Δ.Γ.) Ὅς ἐκ.
 Σ. 285, στ. 5, Ἐπέδωκε (ἐκ Δ.Γ.) Ἀπέδωκε.
 16, Ἐβασάνιζεν (H.Δ.) Ἐβασάνισεν.
 24, Διηγῆματος (ἰσ. γρ. Στρατηγῆματος).
- Σ. 286, στ. 2, Φίλων, Ὁ τύραννος Φίλων. Τύραννος.
 (H.Δ.).
 6, Ἐπετελεῖ (ἰσ. γρ. Ἐπέσπευδε).

(1) Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ (Γυναικ. ἀρετ.) γράφεται, Συνόριξ. —
 (2) Γραπτέον, Ἐμνησεύετα, ὡς ἀνέγνω ὁ Λατῖνος μεταφραστῆς, καὶ ὡς φέρεται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Γυναικ. ἀρετ.).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 286, στ. 8, Παρὰ κλίνασα (Δ.Γ. Κα- τακλίνασα).	
20, Κατήγαγον (Η.Δ.).	Κατήγον.
22, Δήσαντες (ἐκ Δ.Γ.).	Καταδήσαντες.
25, Γονέας (ἐκ Δ.Γ.).	Γονεῖς.
Σ. 287, στ. 4, Ἰκέτιν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἰκέτειαν.
6, Κυρηναίων (Η.Δ.).	Κυρηναίου.
15, Προβαλομένη (Η.Δ.).	Προβαλλομένη.
16, Λαβοῦσα (Η.Δ.).	Συλλαβοῦσα.
Σ. 288, στ. 3, Φερόμεναι (Η.Δ.).	Φερόμενα.
ΑΡΧΙΔΑΜΙΣ (1).	
13, Κινδυνεύειν (ἴσ. γρ. Κινδυνεύσειν).	
15, Καλόν, ἔφη, ταῖς (ἐξ Ε.Δ.).	Καλον ταῖς.
16, Πρὸς αὐτούς (ἐκ Δ.Γ.).	Πρὸς αὐτάς.
Σ. 289, στ. 15, Ἰπὸ τούτων (Η.Δ.).	Ἄπὸ τούτων.
16, Ἰπ' αὐτῶν (Η.Δ.).	Ἄπ' αὐτῶν.
23, Ἀποσπάσαι ἰκέτην (ἐκ Δ.Γ.).	Ἀποσπάσαι τὸν ἰκέτην
Σ. 290, στ. 12, Ὁ μητροφόντης κ. τ. λ. (2).	
15, Συνεναυμάχει τοῖς Πέρ- σαις· οὗς ἤδη (ἐξ Ε.Δ.).	Συνεναυμάχει· τοὺς Πέρσας ἤδη.
18, Ἐμβαλεῖν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπιβαλεῖν.
Σ. 291, στ. ΜΑΝΙΑ (3).	Τχνία (Δ.Γ. Φανία).
Σ. 292, στ. 3, Ἰπείσελθῶν (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐπείσελθῶν.
5, Σίντων (4).	

(1) Ἀρχιδαμίαν, ἢ Ἀρχιδάμειαν ταύτην ὀνομάζει Πλούταρχος (Πύρρ. § 27, καὶ Ἄγιδ. § 20) — (2) Παράδηται ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Μεγέλαου πρὸς Ὀρέστην παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ (Ὀρεστ. 1581) λεγομένου, « Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον ». — (3) Οὕτω διορθώ-
κασιν ἕτεροι ἐκ τῶν Ξενοφάντος Ἑλληνικῶν (Γ, α, 10-15) — (4) Οἱ δὲ
πλείστοι διὰ τοῦ δ, Σίντων.

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 292, στ. 6, Ἐκάταιον (ἰσ. γρ. Ἐκαταῖον).	
14, Ὑπερβάλλουσα (ἰσ. γρ. Ὑπερβαλοῦσα).	
16, Ἰξομάτας (1).	
21, Σινδικήν (2).	
26, Ἐξήτει (ἐξ Ε.Δ.).	Ἐξήτει.
Σ. 293, στ. 5, Καθεκόςτος (Η.Δ.).	Καθήκοντος.
6, Πάντων δεινῶν (Η.Δ.).	Πάντων τῶν δεινῶν.
17, Οἱ τὴν Ταυρικὴν (Η.Δ.)	Οἱ Ταυρικὴν.
21, Ἐκατὸν εἴκοσιν (Δ.Γ. Εἴκοσιν).	
Σ. 294, στ. 11, Περιβαλλομένη (Η.Δ.).	Περιβαλλομένη.
13, Ἀπέπλευσε (Η.Δ.).	Ἐπλευσε.
17, Ὑπὸ μισθοφόρων (Η.Δ.)	Ἀπὸ μισθοφόρων.
— Ἐπεισον (ἐκ Δ.Γ.).	Ἐπεισαν.
Σ. 295, στ. 3, Κατάτι νόμιμον (Η.Δ.)	Κατὰ τὴν νόμιμον.
4, Κράνος, καλλίση (3).	Κράνος ἢ καλλίση.
6, Ἀπέβλεπεν (Η.Δ.).	Ἐπέβλεπεν.
12, Παρετάσσετο. Ἰλλυριοῖς (Η.Δ.).	Παρετάσσετο· καὶ Ἰλλυριοῖς.
13, Καιρίαν (4).	
14, Κατέβαλε (Η.Δ.).	Κατέβαλλε.
20, Στρυμόνα (Η.Δ.).	Στρυμῶνα.
Σ. 296, στ. 1, Μετεβάλλοντο (Η.Δ.).	Μετεβάλλοντο.
ΜΥΣΤΑ (5).	ΠΥΣΤΑ.

(1) Τοὺς αὐτοὺς ἠγήσαντό τινες εἶναι, καὶ τοὺς παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ καλουμένους Ἰξιβάτας.—(2) Καὶ τοῦτο διὰ τοῦ δ̄, Σινδικήν, οἱ πλείστοι.—(3) Η.Δ. Ἐπιθετὴ Πλούταρχον (Ἀράτ. § 32)· παρ' ᾧ μέντοι διαφόρως ἰσόρηται ταῦτα.—(4) Τουτέσι, Καιρίαν πληγὴν. Ὁ μέντοι Λατίνος μεταφραστὴς κύριον ὄνομα τῆς Ἰλλυριῶν βασιλείσσης τὴν Καιρίαν (Caeriam) ἐξεδέξατο.—(5) Διῶρθεται ὑφ' ἐτέρων ἐκ τοῦ Ἀθηναίου (1Γ, σελ. 593.).

Τὸ ἡμέτερον κείμενον. Τὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου.

Σ. 296, στ. 14, Σκέλαος (1).

17, Βασανίσων. Μετὰ τρεῖς
ἡμέρας τὴν Ἐπίχαριν
ἐχομίζον ἐν φορείῳ
(Η.Δ.).

Βασανίσων. Μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἢ Ἐπίχαρις ἐχομίζετο
μὲν φορείῳ (Δ.Γ. Βασανί-
σων. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας
τὴν Ἐπίχαριν ἐχομίζετο
μὲν φορείῳ).

19, Τῶν βασανιστηρίων (ἴσ.
γρ. Τοῦ Βασανιστηρίου).

Σ. 297, στ. 1, Πάθος (ἐκ Δ.Γ.).

8, Κρυασσὸν (2).

9, Καρίνη (ἐξ Ε.Δ.).

14, Κομίζουσα (Η.Δ.).

19, Κατόκησαν (Η.Δ.).

20, Ὡς Θετταλοὶ (Η.Δ.).

Σ. 300, στ. 12, Ἀπὸ τῶν (Η.Δ.).

14, Αἱ δὲ θυγατέρες τῶν
(3).

Πένθος.

Κούασσον.

Καρήνη.

Κομίζουσαι (Δ.Γ. Κομίζου-
σιν).

Κατόκησαν.

Ὡς καὶ Θετταλοί.

ὑπὸ τῶν.

(1) Μέλλας, γραπτέον εἶναι ὁ πρὸ ἡμῶν διατένεται. — (2) Η.Δ. ὡς γράφεται καὶ παρὰ τῶν Βυζαντίῳ Στεφάνῳ (λέξ. Κρυασσός). Πλούταρχος δὲ, παρ' ᾧ καὶ ἡ προκειμένη ἱστορία (Γυναικ. ἀρετ. σελ. 13), Κρύασσαν αὐτὴν καλεῖ. — (3) Λεῖπει τὸ τέλος. Ἡ δὲ ἱστορία ἢ αὐτὴ ἐσε καὶ ἦν ἐν τοῖς πρόσθεν (Z, MΘ, 1, σελ. 247) Πολύαινος ἐγραψεν ἐρανισάμενος ἐξ Ἡροδότου (Δ, § 145-148).

ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

ΣΕΛΙΑ. 56, στ. 27, Ξύλων, τὸ μὲν ΧΛΩΡΟΝ, τὸ δὲ ΑΨΟΝ.]
Γράφε, Ξύλων, τὸ μὲν ΧΛΩΡΩΝ, τὸ δὲ ΑΨΩΝ.

ΣΕΛΙΑ. 57, στ. 9, Ἐπισκήπτοντα ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσι.] Ἀντί
τοῦ, Ἐπισκήπτοντα, γραπτέον εἶναι ὑπενόησα (σελ. 321), Ἐπισκο-
τοῦντα. Ἐς δὲ τοῦτο πιεσάσθαι καὶ ἐξ ἐτέρων παραπλησίων χωρίων
Πολυαίνου τῶνδε· « Ἐπεσκότησε ταῖς τῶν πολεμίων ὄψεσι (σελ. 83),
» Κόνις ἐπισκοτοῦσα καὶ φιλίσις, καὶ πολεμίσις (σελ. 132) ».

ΣΕΛΙΑ. 62, στ. 5, Γνωρίζοντες.] Γραπτέον, οἶμαι, Γνωρίσαντες.

ΣΕΛΙΑ. 93, στ. 24, Κατὰ τὴν ὥραν.] Ἴσως γραπτέον, Κατὰ τὴν
αὐτὴν ὥραν. Παραπλήσιον γὰρ τοῦδ' ὥπερ ἀλλαχοῦ (σελ. 181), ἰσά-
ρηκε στρατηγήματι· « Ἀπὸ τῶν αὐτῶν σημείων ἀριστοποιουμένων τῶν
» πολεμίων κ. τ. λ. ».

ΣΕΛΙΑ. 95, στ. 3, Τριηραρχῶν.] Καὶ ὧδε, Τριηράρχων, γράφειν
θεὶ δι' ἅπερ ἐφθην (σελ. 337) σημειωσάμενος.

ΣΕΛΙΑ. 105, στ. 17, Χειμῶνος ὄντος ὑπερβολῆ.] Περιελὼν τὴν
μετοχὴν, γράφειν ἂν προελοίμην, Ἐν χειμῶνος ὑπερβολῆ, ἢ καὶ κατ'
ἔλλειψιν τῆς προσέθεως, Χειμῶνος ὑπερβολῆ· εἴη δ' ἂν τοῦτο, Ἐν καιρῷ
χειμῶνος ὑπερβάλλοντος.

ΣΕΛΙΑ. 111, στ. 2, Ἐπέρριψεν ἑαυτόν.] Τῆς μὲν τροπῆς τοῦ
Ἀπέρριψεν εἰς τὸ Ἐπέρριψεν, οὐ μεταμέλει μοι. τὴν δ' ἀντωνυμίαν οὐ
καλῶς ποιῶν προσέθηκα, προσυπακούεσθαι δέον αὐτῆ· ἥς ἔλλειψεως
ἔστι καὶ παρ' ἄλλοις εὐρεῖν παραδείγματα.

ΣΕΛΙΑ. 122, στ. 27, Τὸν κήρυκα ἐκέλευσεν εἰπεῖν.] Οὐκ ἀποχρών-
τως διώρθωκα τὸ χωρίον, τρέψας τὸν παρατατικὸν εἰς τὸν ἀόριστον·
ὄφειλον γὰρ καὶ τὸ, εἰπεῖν, εἰς τὸ, ἀνειπεῖν, μεταρρύθμισαι, παρα-
πλησίως οἷς εἴρηκεν ἀλλαχοῦ (σελ. 164) Πολύαινος, « Θεοκλῆς ἐκέλευ-
» σεν ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα ». εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπλῶς λέξαι τι·
ἀνειπεῖν δὲ, ἐπὶ κηρύκων κυριολεκτούμενον, τὸ μεγάλη τῆ φωνῆ εἰπεῖν.
Ἡσύχιος· « ἀνειπεν, ἐκήρυξε, διὰ κήρυκος εἶπεν ».

ΣΕΛΙΑ. 139, στ. 5, Σθενοβριθεῖς.] Ἐκ τῆς ἡμαρτημένης γραφῆς
Στενοβριθεῖς, ὑπετόπασεν ὁ φίλος Σνεϊδέρος (Λεξικ. Ἑλληνογερμανικ.
λέξ. Σθενοβριθῆς), μήποτε γραπτέον ἐστὶ, Στερνοβριθεῖς, τουτέστι τοὺς
ἰσχυρὸν καὶ μέγα τὸ σέρνον ἔχοντας. Ἡσύχιος· « Βριθῦ, ἰσχυρὸν, μέγα,
» βαρὺ ».

ΣΕΛΙΑ. 142, στ. 25, Ταύρου.] Γράφε *ἐνάρθρω*, Τοῦ Ταύρου.

ΣΕΛΙΑ. 174, στ. 19, Καθεῖκεν.] Ἀποκαθίστη τὴν γραφὴν, Καθεῖκεν, εἴθ' ὡς ἀόριστον τοῦ Καθήμι, ἔλλειπτικῶς τοῦ, Ἐαυτὸν, εἴτ' ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἦκεν, παρὰ τὸ Καθήκω.

ΣΕΛΙΑ. 205, στ. 1, Τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν βουλόμενοι.] Ἀνθυπέβαλον τῷ Δυνάμενοι τὸ Βουλόμενοι. Νῦν δὲ, παλινορθίαν ἄδων, γράφειν δεῖν οἶμαι, Τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν μὴ δυνάμενοι· οὕτω γὰρ ὁ μνημονευθεῖς (σελ. 371) Λίβιος, *Nec tamen penetrare in urbem poterant.*

ΣΕΛΙΑ. 246. ΠΑΛΛΗΝΕΙΣ.] Ἀντὶ τούτου, Τρωάδες, φέρεται ἐν τῷ Πίνακι τῶν Στρατηγημάτων, ὀρθώτερον· καὶ γὰρ ταῖς γυναιξὶ μᾶλλον προσήκει τὸ στρατήγημα τοῦτο. — ANNIBAS.]. Καὶ ἀντὶ τούτου, Σαλματίδες γράφεται ἐν τῷ Πίνακι, ὀρθώτερον.

ΣΕΛΙΑ. 262 ΦΑΥΝΟΣ.] Γραπτέον ἴσως ΔΑΥΝΟΣ. Ἦν δ' οὗτος πενθερὸς Διομήδους.

ΣΕΛΙΑ. 281, στ. 3, Συνέθετο.] Ἐνικῶς, Συνέθετο, γραπτέον εἶναι, εἰσηγησάμην ἐν τοῖς Προλεγομένοις τῆς παρούσης ἐκδόσεως. (σελ. 5').

ΣΕΛΙΑ. 288, στ. 14, Ἀντεῖπε τῇ γνώμῃ, ΚΑΙ « Καλὸν ἔφη ταῖς Λακαίναίς. κ. τ. λ.] Καὶ τοῦτο μεταποιητέον εἶναι εἰς τὸ, Ἀντεῖπε τῇ γνώμῃ, « Καλὸν ταῖς Λακαίναίς κ. τ. λ. εἰσηγησάμην ἐν τοῖς Προλεγομένοις.

ΣΕΛΙΑ. 299, στ. 11, Παραπεσόντων.] Γραπτέον, οἶμαι, Παραπεσόντων.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ω Ν

ΠΟΛΥΔΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Α. ΔΙΟΝΥΣΟΣ, στρατηγή- ματα	3.	Κς. Βίας	1.
Β. Πάν	1.	ΚΖ. Γέλων	3.
Γ. Ηρακλῆς	5.	ΚΗ. Θήρων	1.
Δ. Θησεύς	1.	[Θήρων Μιλτιάδου]	1.
Ε. Δημοφῶν	1.	ΚΘ. Ίέρων	2.
ς. Κρεσφόντης	1.	Α. Θεμισοκλῆς	7.
Ζ. Κύφελος	1.	ΑΑ. Ἀρισειδῆς	1.
Η. Ἐλνης (Δ.Γ. Ἄλνης)	1.	ΑΒ. Λεωνίδας	3.
Θ. Τήμενος	1.	ΑΓ. Λεωτυχίδης	1.
Ι. Προκλῆς	1.	ΑΔ. Κίμων	2.
ΙΑ. Ἀκούης	1.	ΑΕ. Μυρωνίδης	2.
ΙΒ. Θεσσαλός	1.	ΑΣ. Περικλῆς	2.
ΙΓ. Μενέλαος	1.	ΑΖ. Κλέων	1.
ΙΔ. Κλεομένης	1.	ΑΗ. Βρασιδάς	5.
ΙΕ. Πολύδωρος	1.	ΑΘ. Νικίας	4.
Ις. Λυκοῦργος	3.	Μ. Ἀλκιβιάδης	9.
ΙΖ. Τυρταῖος	1.	ΜΑ. Ἀρχίδαμος	5.
ΙΗ. Κόδρος	1.	ΜΒ. Γύλιππος	2.
ΙΘ. Μέλανθος	1.	ΜΓ. Ἐρμοκράτης	2.
Κ. Σόλων	2.	ΜΔ. Ἐτεόνικος	1.
ΚΑ. Πεισίφρατος	3.	ΜΕ. Λύσανδρος	5.
ΚΒ. Ἀρισογείτων	1.	Μς. Ἄγης	1.
ΚΓ. Πολυκράτης	2.	ΜΖ. Θρασύλος	2.
ΚΔ. Ίσιαῖος	1.	ΜΗ. Κόνων	5.
ΚΕ. Πιττακός	1.	ΜΘ. Ξενοφῶν	4.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Α. ἈΓΗΣΙΛΑΟΣ, στρατηγέ- ματα	33.	Κ. Δημάρατος	1.
Β. Κλέαρχος	10.	ΚΑ. Ἡριππίδας	1.
Γ. Ἐπαμινώνδας	15.	ΚΒ. Ἴσχόλαος	4.
Δ. Πελοπίδας	3.	ΚΓ. Μνασιππίδας	1.
Ε. Γοργίδας	2.	ΚΔ. Ἄνταλκίδας	1.
ς. Δερκυλλίδας	1.	ΚΕ. Ἀγησίπολις	1.
Ζ. Ἀλέτας	1.	Κς. Σθένιππος	1.
Η. Ἀρξιλαιίδας	1.	ΚΖ. Καλλικρατίδας	2.
Θ. Ἰσάδας	1.	ΚΗ. Μάγας	2.
Ι. Κλεανθρίδας	5.	ΚΘ. Κλεώνυμος	2.
ΙΑ. Φαρακίδας	1.	Λ. Κλέαρχος	3.
ΙΒ. Δηϊφόντης	1.	ΛΑ. Ἀριστομένης Λακεδαιμόν.	1.
ΙΓ. Εὐρυτίων	1.	[Ἀριστομένης Μεσσήν.]	3.
ΙΔ. Ἐφοροί	2.	ΛΒ. Κινέας	1.
ΙΕ. Ἴπποδάμος	1.	ΛΓ. Ἡγητορίδης	1.
Ις. Γάσρων	1.	ΛΔ. Δεινίας	1.
ΙΖ. Μεγακλείδας	1.	ΛΕ. Νίκων	1.
ΙΗ. Ἄρμοςῆς	1.	Λς. Διοίτας	1.
ΙΘ. Θίβρων	1.	ΛΖ. Τισαμενός	1.
		ΛΗ. Οἰόμαρχος	2.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Α. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, στρατηγέ- ματα	2.	Θ. Ἴφικράτης	63.
Β. Πάχης	1.	Ι. Τιμόθεος	17.
Γ. Τολμίδης	1.	ΙΑ. Χαθρίας	15.
Δ. Φορμίων	3.	ΙΒ. Φωκίων	1.
Ε. Κλεισθένης	1.	ΙΓ. Χάρης	3.
ς. Φρυνίχος	1.	ΙΔ. Χαρίδημος	1.
Ζ. Λαχάρης	3.	ΙΕ. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς	1.
Η. Ἀρχίνος	1.	Ις. Φιλοκλῆς	1.

BIBΛΙΟΝ Δ.

Α. ἈΡΓΑΪΟΣ, στρατήγημα	1.	ΙΒ. Λυσίμαχος	3.
Β. Φίλιππος	22.	ΙΓ. Κρατερὸς	1.
Γ. Ἀλέξανδρος	52.	ΙΔ. Πολυσπέρχων	1.
Δ. Ἀντίπατρος	3.	ΙΕ. Ἀντίοχος Σελεύκου	1.
Ε. Παρμενίων	1.	Ις. Ἀντίοχος Ἀντιόχου	1.
ς. Ἀντίγονος	20.	ΙΖ. Ἀντίοχος Ἰέραξ	1.
Ζ. Δημήτριος	12.	ΙΗ. Φίλιππος Δημητρίου	2.
Η. Εὐμένης	5.	ΙΘ. Πτολεμαῖος	1.
Θ. Σέλευκος	6.	Κ. Ἄτταλος	1.
Ι. Περδίκκας	2.	ΚΑ. Περσεύς	1.
ΙΑ. Κάσσανδρος	4.		

BIBΛΙΟΝ Ε.

Α. ΦἌΛΑΡΙΣ στρατηγήματα	4.	Κ. Μενεκράτης	1.
Β. Διονύσιος	22.	ΚΑ. Ἀθηνόδωρος	1.
Γ. Ἀγαθοκλῆς	8.	ΚΒ. Διότιμος	4.
Δ. Ἴππαρίνος	1.	ΚΓ. Τύννιχος	1.
Ε. Θεοκλῆς	2.	ΚΔ. Κλείταρχος	1.
ς. Ἴπποκράτης	1.	ΚΕ. Τίμαρχος	1.
Ζ. Δαφναῖος	1.	Κς. Εὐδόκιμος	1.
Η. Λεπτίνης	2.	ΚΖ. Παυσίστρατος	1.
Θ. Ἄνων	1.	ΚΗ. Θεόγνις	2.
Ι. Ἰμίλκων	5.	ΚΘ. Διοκλῆς	1.
ΙΑ. Γέσκων	1.	Λ. Χίλιος	1.
ΙΒ. Τιμολέων	3.	ΛΑ. Κύψελος	1.
ΙΓ. Ἀρίσων	2.	ΛΒ. Τελεσίνικος	2.
ΙΔ. Θρασυμήδης	1.	ΛΓ. Πομπίσκος	6.
ΙΕ. Μεγακλῆς	1.	ΛΔ. Νίκων	1.
Ις. Παρμένης	5.	ΛΕ. Νέαρχος	1.
ΙΖ. Ἡρακλείδης	1.	Λς. Δωρόθεος	1.
[Ἡρακλείδης Ταραντίν.]	1.	ΛΖ. Σωσίστρατος	1.
ΙΗ. Ἀγαθόςτρατος	1.	ΛΗ. Διόγνητος	1.
ΙΘ. Λύκος	1.	ΛΘ. Ἀρχέβιος	1.

M.	Αριστοκράτης	1.	ME.	Φιλόμηλος	1.
MA.	Άριστόμαχος	1.	MZ.	Δημοκλής	1.
MB.	Χαριμένης	1.	MH.	Πυραίχμης, οὐκ ἔχει	1.
MG.	Καλλιάδης	1.	MΘ.	Σάτυρος, οὐκ ἔχει.	
MD.	Μέμωνων	5.			

BIBΛION ς.

A.	ΙΑΣΩΝ, Στρατηγήματα	7.	KH.	Μεσσήνιοι *	3.
B.	Άλέξανδρος ὁ Φεραῖος	2.	KΘ.	Ίθηρες *	1.
Γ.	Άθηνοκλής	1.	Λ.	Ήρακλεῶται *	2.
Δ.	Φιλοποίμην	3.	ΛΑ.	Άργεῖοι *	1.
E.	Άρατος	1.	ΛΒ.	Χῖοι *	2.
ς.	Πύρρος	3.	ΛΓ.	Άμπρακιῶται *	1.
Z.	Άπολλόδωρος	2.	ΛΔ.	Βουχέτιοι *	1.
H.	Αἴγυπτος	1.	ΛΕ.	Σάμιοι *	1.
Θ.	Λεύκων	4.	Λς.	Ήλείοι *	1.
I.	Άλέξανδρος ὁ φρούραρχος	1.	ΛZ.	Πάριοι *	1.
ΙΑ.	Άρισειδης Ελεάτης	1.	ΛΗ.	Άννίβας *	1.
ΙΒ.	Άλέξανδρος ὁ Λυσιμάχου	1.	ΛΘ.	Θεσσαλοὶ *	1.
ΙΓ.	Άμφικτύονες	1.	M.	Μασσανάσσης *	1.
ΙΔ.	Σαυνῖται	1.	MA.	Άμίλλας *	1.
ΙΕ.	Καμπανοὶ	1.	MB.	Άσαρούβας *	1.
Ις.	Καρχηδόνιοι	5.	ΜΓ.	Νασάμων *	2.
ΙZ.	Άμπρακιῶται	1.	ΜΔ.	Ίερεὺς *	1.
ΙΗ.	Φωκεῖς	2.	ME.	Συλοσῶν	1.
ΙΘ.	Πλαταιεῖς	3.	Μς.	Άλέξανδρος ὁ Θετταλὸς	1.
K.	Κερκυραῖοι	1.	MZ.	Θρασύβουλος	1.
KA.	Έγεσαῖοι	1.	MH.	Μέντωρ	1.
KB.	Λοκροὶ οἱ Έπιζεφύριοι	1.	MΘ.	Άναξαγόρας	1.
ΚΓ.	Κορίνθιοι	1.	N.	Πίνδαρος	1.
ΚΔ.	Λαμφακηνοὶ	1.	NA.	Θήρων	1.
ΚΕ.	Χαλκηδόνιοι	1.	NB.	Σίσυφος	1.
Κς.	Αἰτωλοὶ *	1.	ΝΓ.	Άγνων	1.
ΚZ.	Λακεδαιμόνιοι *	3.	ΝΔ.	Άμφίρετος	1.

BIBΛION Z.

BIBLION Z.

Α. ΔΗΙΟΚΗΣ, Στρατήγημα	1.	Κς. Αριοβαρζάνης	1.
Β. Άλυάττης	2.	ΚΖ. Αύτοφραδάτης	3.
Γ. Ψαμμήτιχος	1.	ΚΗ. Άρσάμης	2.
Δ. Άμασις	1.	ΚΘ. Μιθριδάτης	2.
Ε. Μίδας	1.	Λ. Μέμψις	1.
ς. Κῦρος	10.	ΛΑ. Κερσοβλέπτης	1.
Ζ. Άρπαγος	1.	ΛΒ. Σεύθης	1.
Η. Κροΐσος	2.	ΛΓ. Άρτάβαζος	3.
Θ. Καμβύσης	1.	ΛΔ. Αρυάνθης	1.
Ι. Οιδάρης	1.	ΛΕ. Βρέννος	2.
ΙΑ. Δαρείος	7.	Δς. Μυγδόنيος	1.
ΙΒ. Συράκης	1.	ΛΖ. Παιρισάδης	1.
ΙΓ. Ζώπυρος	1.	ΛΗ. Σεύθης	1.
ΙΔ. Ορόντης	5.	ΛΘ. Χείλης	1.
ΙΕ. Ξέρξης	5.	Μ. Βόρζος	1.
Ις. Άρταξέρξης	2.	ΜΑ. Σουρήνας	1.
ΙΖ. Ωχος	1.	ΜΒ. Κελτοί	1.
ΙΗ. Τισαφέρνης	2.	ΜΓ. Θράκες	1.
ΙΘ. Φαρνάβαζος	1.	ΜΔ. Σκύθαι	2.
Κ. Γλώς	1.	ΜΕ. Πέρσαι	2.
ΚΑ. Δατάμης	7.	Μς. Ταῦροι	1.
ΚΒ. Κοσίγγας	1.	ΜΖ. Τρωιάδες	1.
ΚΓ. Μαύσωλος	2.	ΜΗ. Σαλματίδες	1.
ΚΔ. Βόργης	1.	ΜΘ. Τυρρηνίδες	1.
ΚΕ. Δρομικαίτης	1.	Ν. Κελτοί	1.

BIBLION H.

Α. ΑΜΟΥΛΙΟΣ, Στατήγημα	1.	Ε. Τύλλος	1.
Β. Νομήτωρ	1.	ς. Ταρκύνιος	1.
Γ. Ρωμύλος	2.	Ζ. Κάμιλλος	2.
Δ- Νουμάς	1.	Η. Μούκιος	1.

402 ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΟΛΥΓΑΙΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Θ.	Σύλλας	2.	ΜΑ.	Έρυξά	1.
Ι.	Μάριος	3.	ΜΒ.	Πυθόπολις	1.
ΙΑ.	Μάρκελλος	1.	ΜΓ.	Χρυσάμη	1.
ΙΒ.	Άτίλιος	1.	ΜΔ.	Πολύκλεια	1.
ΙΓ.	Γάιος	1.	ΜΕ.	Λέαίνα	1.
ΙΔ.	Φάβιος	3.	Μς.	Θεμισώ	1.
ΙΕ.	Κόιντος	1.	ΜΖ.	Φερετίμα	1.
Ις.	Σκηπίων	8.	ΜΗ.	Άξιούθεα	1.
ΙΖ.	Πόρκιος Κάτων	1.	ΜΘ.	Άρχίδαμης	1.
ΙΗ.	Φαῦνος	1.	Ν.	Λαοδίκη	1.
ΙΘ.	Τίτος.	1.	ΝΑ.	Θεανώ	1.
Κ.	Γάιος	1.	ΝΒ.	Δηιδάμεια	1.
ΚΑ.	Πεινάριος.	1.	ΝΓ.	Άρτεμισία	5.
ΚΒ.	Σερτώριος	1.	ΝΔ.	Μανία	1.
ΚΓ.	Καΐσαρ	33.	ΝΕ.	Τιργαταά	1.
ΚΔ.	Σεβασός	7.	Νς.	Άμάγη	1.
ΚΕ.	Ρωμαῖοι	3.	ΝΖ.	Άρσινόη	1.
Κς.	Σεμίραμης	1.	ΝΗ.	Κρατησίπολις	1.
ΚΖ.	Ροδογούνη	1.	ΝΘ.	Ίέρεια	1.
ΚΗ.	Τόμυρις	1.	Ξ.	Κυνάνη	1.
ΚΘ.	Νιτήτις	1.	ΞΑ.	Μύσα	1.
Λ.	Φιλωτίς	1.	ΞΒ.	Επίχαρις	1.
ΛΑ.	Κλοιλία	1.	ΞΓ.	Μιλήσιαι	1.
ΛΒ.	Πορκία	1.	ΞΔ.	Μήλιαι	1.
ΛΓ.	Τελέσιλλα	1.	ΞΕ.	Φωκίδες	1.
ΛΔ.	Χιλωνίς	1.	Ξς.	Χίαι	1.
ΛΕ.	Πιερία	1.	ΞΖ.	Θάσιαι	1.
Λς.	Πολυκρίτη	1.	ΞΗ.	Άργολίδες	1.
ΛΖ.	Φωκαείς	1.	ΞΘ.	Άκαρνάνες	1.
ΛΗ.	Άρεταφιλα	1.	Ο.	Κυρηναῖοι	1.
ΛΘ.	Κάμμα	1.	ΟΑ.	Λάκαιναι	1.
Μ.	Τιμόκλεια	1.			

Π Ι Ν Α Ξ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Α — ΑΙ.

- ΑΒΑΝΤΕΣ.** 6.
 * **Αβδηρίται.** 114.
 * **Αβυθηνοί.** 91. * **Άβυδος.** 67, 227.
Αβυρτάκη (ή).
Αγάγοι συγκέχ. τῷ **Ανάγοι.** 372.
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ. 161-163, 171, 184,
 * **ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣ.** 175.
 * **Αγαμέμνων.**
Αγαπητῶς ἐξέφυγον. 94.
Άγημα (το τῶν ἐλεφάντων). 121.
 * **Άγήμαχος.** 74.
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ. 41, 37, 104, 127.
ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ. 68.
ΆΓΙΣ. 36.
 * **Άγις.** 229.
ΆΓΝΩΝ. 212.
Άγορεύειν γνώμην. 7, 38.
 * **Άγραύλου** (ισρόν τῆς). 15.
Άγω βουλήν. 242.
Άγωνοθετῶ τὸν πόλεμον. 228.
Άγωγήμος. 198.
Άδεῶς. Ζ. Δέ ὡς.
Άδικίας συγκέχ. τῷ **Αίκίας.** 361.
Άδολεσχέω. 236.
 * **Άδραμύτειον.** 235.
 * **Άέροπος.** 45, 127. ἕτερος **Άεροπος.** 110.
Άθάνατον. Ζ. Πῦρ.
 * **Άθηνά** Ἴτωνία. 244.— **Χαλκίοκος.** 64, 289. Ζ. καὶ **Άσσησία.**
 * **Άθῆναι.** 135. **Άθηναιοί.** 87.
Άθηναίων συγκέχ. τῷ **Άθηνῶν.** 361.
ΆΘΗΝΟΔΩΡΟΣ. 176.
ΆΘΗΝΟΚΛΗΣ. 194.
 * **Αίατος.** 284.
 * **Αίγινα.** 62, 103, 137, 171.
Αιγινῆται. 22.
 * **ΑΙΓΥΠΤΟΣ** (ό). 198.
 * **Αΐθης.** 235. Ζ. καὶ 379.
Αίκίας. Ζ. **Άδικίας.**
 * **Αινείας.** 273.
 * **Αίνητος.** 175.
 * **Αἶνος.** 66.
Αἰρεῖ φόβος τοὺς στρατιώτας. 53. **Εἶλε** τοὺς Ἰνδοὺς φήμη. 123. Ζ. καὶ 224.
Αἰρομένων συγκέχ. τῷ **Αἰρουμένων.** 304.

- Αἶρω. Ἐκέλευσεν ἄραι τοὺς λαμπτήρας. 201. Ζ. καὶ Πυρσόν, καὶ Σημεῖον.
- * Αἰσθανόμενος συγκέχ. τῷ Αἰσθόμενος. 370.
- * Αἰσίας. 196. Ζ. καὶ 368.
- * Αἰτωλοί. 141, 295, 299.
- * Ἄκανθος. 213.
Ἀκάρδιον θύμα. 271.
- ἈΚΑΡΝᾶΝΕΣ. 299, 41, 43, 77, 286.
- * Ἄκη. 94. Ζ. καὶ 333.
Ἀκήρωτος. Ζ. Πτύξ.
Ἀκίδας μηχανήμασιν περιθεῖς. 100.
Ἀκμής. 100, 251.
Ἀκονάω, ἢ Ἀκονέω. 261. Ζ. καὶ 385.
- ** Ἀκονέω. Ζ. Ἀκονάω.
ἈΚΟΥΗΣ. 9.
- * Ἀκράγας. 167. Ἀκραγαντῖνοι. 152.
Ἀκροβατοῦντες ἀνέπτυσαν ἐπὶ τὰς κορυφάς. 120.
Ἀκροβολίζομαι. 67.
- * Ἀκροκόρινθος. 127, 128, 196, 294.
Ἀκροσολίους (πρύμνας κεκοσμημένας). 131.
Ἄλαδε μύσαι. 101. Ζ. καὶ 336.
Ἀλαξονεύομενον τῇ σοφίᾳ τοῦ δόλου. 2.
- * Ἀλαιοσία. 267. Ζ. καὶ 387.
- * Ἄλθη. 249. Ἄλθανοί. 251, 252.
- * Ἄλθινος. 254.
Ἀλείφεισθαι λίπα. 60, 88.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ μέγας. 114—126, 140, 210, 211, 281, 290, 295, 296.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Θετταλός. 209.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Λυσιμάχου. 201.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Φεραῖος. 195.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ὁ φρούραρχος. 200.
- * Ἀλέξανδρος, ὁ κατέχων Ἀκροκόρινθον. 127.
Ἀλευάδαι. 112.
Ἄλην (οὐ φέρουσαι τήν). 246.
Ἀλιάδος ἐπιβάς. 213.
Ἀλευομένων χρυσοῖς ἀγκίστρους. 272.
Ἀλιζομένας νεφέλας χειμερίους. 23.
Ἀλίμενος χώρα. 89.
Ἀλίσκεσθαι ζωργεία. 143. Ἐάλωσαν ἀποθανεῖν. 153. Δεύτερον ἐάλω τὸ Ἴλιον. 106. Ζ. καὶ 338.
- ἈΛΚΕΤΑΣ. 59.
- * Ἀλκέτας. 129, 130, 295, 296.
- ἈΛΚΙΒΙΑΔΗΣ. 28, 80.
Ἄλλα συγκέχ. τῷ Ἄλλοι. 349.
Ἄλλαχοῦ [ἀντὶ τοῦ Ἀλλαχόσε]. 36, 114.
Ἄλλη [ἀντὶ τοῦ Ἄλλοσε]. 44, 90, 128.
Ἀλλαζάμενοι τὰς τῶν γυναικῶν ἐσθῆτας. 53.
Ἄλληλους συγκέχ. τῷ Ἄλλους. 380.

- Ἄλλοι. Ζ. Ἄλλά.
 Ἄλμη. 125, Ἄλμυρίς. 131.
 ἌΛΛΗΝΗΣ. 8. Ζ. καὶ. 304.
 Ἄλοιφὴν (τὴν) καταχρίσας. 185.
 Ἄλουργίς. 284.
 ἌΛΥΑΤΤΗΣ. 216.—210.
 Ἄλωπεκῆς (τῆς) προσράπτειν.
 61.
 Ἄμα ἔω. 29.—ἠλίω 54.
 ΑΜΑΓΗ. 293.
 * Ἄμαζόνες. 4.
 * Ἄμακτιῶν. 145.
 * Ἄμανίδες πύλαι. 142.
 ἌΜΑΣΙΣ. 217, 275.
 Ἄμαχεί. 265.
 * Ἄμβρακία. 290.
 * Ἄμεινίας. 134, 135.
 Ἄμελῶ (οὐκ) συγγράφειν. 249.
 Ἄμήχανον πληθός. 234. Ἐν
 ἀμηχάνῳ ἦν. 128.
 * Ἄμικας. 162, 168.
 * Ἄμισός. 251.
 Ἄμμα τῆς τιάρας. 222.
 * Ἄμμων. 217.
 * Ἄμοιβεύς. 128.
 * Ἄμούλιος. 249, 250.
 ἌΜΠΡΑΚΙΩΤΑΙ. 204.
 * Ἄμύντας. 295.
 Ἀμφίβολοι γενόμενοι... ἐάλωσαν.
 11.
 Ἀμφιγνοεῶ. 105.
 Ἀμφιδοξέω. 206.
 Ἀμφιεννύντες τοὺς ἀνδρας πέ-
 πλοισ γυναικείοις. 277.
 ἈΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ. 202. Ζ. καὶ
 370.
 Ἀμφιλαφῆς παρασκευή. 146.
 * Ἀμφίλοχοι. 77.
 * Ἀμφίπολις. 26, 27, 98, 113,
 145, 157, 213. Ἀμφιπολι-
 ται. 27.
 ἈΜΦΙΡΕΤΟΣ. 213. Ζ. καὶ 373.
 Ἀμφίρροπος ἦν ἡ νίκη. 46.
 * Ἀμφισσεῖς. 111.
 Ἀμφίσομον τάξας τὴν φάλαγ-
 γα. 38.
 Ἀμφορεῖς κενοί. 205, 371.
 Ἀναγλάσας μεγάλα. 224.
 Ἀνάγοι. Ζ. Ἀγάγοι.
 Ἀναδεδημένην τὰς τρίχας. 274.
 Ἀναδείκνυμι. Ἀνεδείχθη μὲν ἡ
 πέλτη. 242.
 Ἀναίδην συγκέχ. τῷ Ἀνέδην.
 366.
 Ἀναιρέω. Τὰ ληστρικά τῆς θα-
 λάσσης ἀναιρῶν. 171. Ἀναι-
 ρῆσαι [ἀντὶ τοῦ χρηστέρου
 Ἀνελεῖν]. 242.
 Ἀνακαίω. 36, 122.
 Ἀνακαλέω. Τὰς ψυχὰς τῶν στρα-
 τιωτῶν ἀνεκαλέσατο. 82.
 Ἀνάκειμαι. Ἀνέκειντο μέθῃ καὶ
 θυμηδία. 278.
 Ἀνάκειον. 15.
 Ἀνακινούμενοι ὠπλίζοντο. 141.
 Ἀνακλητικόν. 109, 173, 188.
 Ἀνακόπτω. 4.
 Ἀνακρούω. Ἀνέκρουσαν τοὺς πο-
 λεμίους. 49.
 Ἀνακωχεύειν τὰς ναῦς. 6.—
 ταῖς ναυσίν. 177.
 Ἀναλίσκεσθαι τὴν παρασκευὴν
 τῶν σιτίων. 98.
 Ἀνάλωτατεῖχη. 274. Ζ. καὶ. 389.

- Ἀναμάχεσθαι. 21, 42. — τὴν ἦταν. 270.
 Ἀναμαχήσεσθαι συγκέχ. τῷ Μονομαχήσεσθαι. 362.
 ἈΝΑΣΤΑΓΟΡΑΣ. 210.
 * Ἀναξιβίος. 91.
 * Ἀναξίλας. 36. Z. καὶ 313.
 Ἀναξυρίς. 24.
 Ἀναπέμπω. 203, 276.
 Ἀναπηθάω. 105.
 Ἀναρρήσσω. 37, 297.
 Ἀνασκάπτειν τὰς ὁδοὺς. 246.
 Ἀνασκεδάννυμι. 29.
 Ἀνασπᾶν τὰ πρυμνήσια. 130. — τὰ σαυρώματα. 266.
 Ἀνασομώσαντες τὸν ὑπόνομον. 223.
 Ἀνασρέφω. Τὴν ἀνεσραμμένην ὁδὸν γεφυρώσας. 167.
 Ἀνασυράμεναι τοὺς χιτωνίσκους. 245.
 Ἀνατείνω. Ἀνέτεινε τὸ σημεῖον. 96. — Ἀνατεινάμενοι τὰς μάστιγας. 245.
 Ἀναυμάχητοι νῆες. 100.
 Ἀναφέρειν τὰς κώπας. 97, 177.
 Ἀναχωρεῖν ἐπὶ πόδα. 52.
 * Ἀνδράγαθος. 145.
 * Ἀνδρόμαχος. 147.
 Ἀνδρωδεσάτους (τοὺς) τῶν ὑπασπισῶν ἐπιλεξάμενος. 142.
 * Ἀνδρων. 154. ἕτερος Ἄνδρων. 175. Z. καὶ 362.
 Ἀνέδην. Z. Ἀναίδην.
 Ἀνειπεῖν. 395.
 Ἀνέκδοτος ἀδελφή. 160.
 Ἀνέλκω. Ἀνεῖλκον τὰς ἀποβάθρας. 130.
 Ἀνελόμενος συγκέχ. τῷ Ἀφελόμενος. 332.
 Ἀνέμεινεν συγκέχ. τῷ Ἀνέμιξεν. 316.
 Ἀνέπεμψαν συγκέχ. τῷ Ἀντέπεμψαν. 390.
 Ἀνερπύσαντες ἐκ τῆς ὕλης. 267.
 Ἀνέχω. Ὡς αὐτὸς ἀνασχῆσαι τὸν λαμπτήρα. 29. Τοὺς πυρσοὺς ἀνέσχον. 194.
 Ἀνήκον. 151. Z. καὶ. 353.
 * Ἀνθία. 246.
 Ἀνθωρμάω. Ἀνθώρμει Λακεδαιμονίοις. 177. Ἀνθώρμου ἀντικρὺ τῶν Ἀττικῶν. 208.
 * Ἀνθρώπιος. 163.
 Ἀνθυπώρουξαν (σύριγγα ἐνδοθεν). 205.
 Ἀνίναι τὸ σπουδαῖον τῆς πορείας. 208. — τὸ σφοδρὸν τῶν φυλακῶν. 218. — τὴν πολιορκίαν. 246.
 Ἀνιμῶντο (ἀγκύρας). 130.
 Ἀνίστημι. Τιμὰς ἀνεσήσαντο. 13. Z. καὶ 305.
 Ἀνίσχω. Z. Ἀνέχω.
 * Ἀνίων. 253.
 ἌΝΝΙΒΑΣ. 246, 248, 258.
 ἌΝΝΩΝ. 166.
 Ἀνοίγειν ἐπισολήν. 156.
 Ἀνοικοδομεῖν τείχος. 69.
 Ἀνοικοδομήσας συγκέχ. τῷ Ἀποικοδομήσας. 326.
 Ἀνολολύζω. Z. Λαμπρά.
 Ἀνοχή. Z. Συντίθεσθαι.

- ἈΝΤΑΛΚΙΔΑΣ.** 67.
 Ἀντανάγομαι. 33.
 Ἀνταναπαύομαι. 11.
 Ἀντανέχω. 29. Ἀντανέσχον πυρ-
 σούς φίλους. 206.
 Ἀντανίσχω. Ζ. Ἀντανέχω.
 Ἀντείπε τῇ γνώμῃ. 288. Ζ. καὶ
 396. καὶ Προλεγομ. 9.
 Ἀντέπεμψαν. Ζ. Ἀνέπεμψαν.
 Ἀντιβουλεύομαι. 21.
 * Ἀντιγένης. 139, 140.
ἈΝΤΙΓΟΝΟΣ. 127—135, 140,
 141. Οἱ Ἀντιγόνοι. 141.
 Οἱ ἀντιγονίζοντες. 133.
 * Ἀντίγονος. 196, 197.
 Ἀντικαθίσταμαι 39, 8.
 Ἀντικύραθεν. 202. Ζ. καὶ
 370.
 Ἀντίληψις. 6. Ζ. καὶ 303.
 Ἀντιμηχανήματα τοῖς μηχανή-
 μασιν εὐτρέπιζον. 114.
 Ἀντίον αὐτῶν προκομίζει τὰ
 κειμήλια. 234.
 * Ἀντιόχεια. 296.
ἈΝΤΙΟΧΟΣ ἈΝΤΙΟΧΟΥ. 147,
 150. (1).
 * Ἀντιόχος θεός. 288.
ἈΝΤΙΟΧΟΣ ἸΕΡΑΞ. 147.
ἈΝΤΙΟΧΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. 146.
 Ἀντιπαράγω. 20, 120.
 Ἀντιπαρατάσσομαι. 116.
 Ἀντιπαρεξάγω. 97, 116.
 Ἀντιπαρῆγε συγκέχ. τῷ Ἀντιπα-
 ρῆγγειλεν. 342.
 * Ἀντιπατρίδας. 183.
ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. 126, 127,
 128, 129, 134. 295.
 Ἀντίπρωρος. 37, 100.
 Ἀντισασιώτης. 271.
 Ἀντισρατηγέω. 113.
 Ἀντιφορτίζω. 143. Ἀντιφορτι-
 ζόμενοι τὰ παρ' ἀλλήλων. 100.
 Ἀντιχαλκεύσασθαι τὰ κράνη ὀλο-
 σίδηρα. 253.
 * Ἀντωνῖνος. 1, 41, 77, 109,
 151, 191, 215, 249.
 Ἀνυπόστατος. 287.
 Ἄνω (φεύγειν) πελάγους. 204.
 Τοὺς ἄνω Σκύθας. 245.
 Ἀνωμάτων (ἐκ τῶν) ἥρέμα ὑπι-
 θαίνειν εἰς τὸ πεδῖον. 255.
 Ἀνώματος ὄρκος. 257.
ἈΞΙΟΘΕΑ. 287, 288.
 Ἀξιόχρεος ἐγγυητής. 212.
 Ἀπαίσια ἱερά. 271.
 Ἀπαντάομαι [ἀντὶ τοῦ Ἀπαντῶ].
 169, 245, 306. Ζ. καὶ Προ-
 λεγομ. ἢ.
 Ἀπαντάω. 14. Ζ. καὶ 306, καὶ
 Προλεγομ. ἢ.
 Ἀπαντήσαντες συγκέχ. τῷ Ἀπα-
 τήσαντες. 371.
 * Ἀπατούρια. 13.
 Ἀπέβλεπεν συγκέχ. τῷ Ἐπέβλε-
 πεν. 393.
 Ἀπέδωκε. Ζ. Ἐπέδωκε.
 Ἀπέλειπον συγκέχ. τῷ Ἀπέλι-
 πον. 391.
 Ἀπέπλει συγκέχ. τῷ Ἡγγέλλει.
 354.

(1) Ἴδε τὴν ὑποτεθεῖσαν τοῖς τῶν Πτολεμαίων ὀνόμασι σημείωσιν.

- Ἀπέπλευσε συγκέχ. τῷ Ἐπλευσε. 393.
- Ἀπερείδω. Ἀπερείσασθαι τὰ ὄπλα κατὰ κόσμον. 179. Πλίνθον πρὸς ταῖς θύραις ἀπηρείσατο. 289.
- Ἀπέσρεψεν συγκέχ. τῷ Ἀπέτρεψεν. 317.
- Ἀπέχω. Τοῦ διώκειν ἀποσχόμενος. 28. Ἀπέσχοντο προσπεσεῖν, 85. Ζ. καὶ 330.
- * Ἄπις. 223.
- Ἄπισον. Ζ. Ἄρισον.
- Ἄπλους. 99.
- Ἄπο συγκέχ. τῷ Ὑπό. 367, 392, 393, 394.
- Ἄπο συνδήματος. 153. — τῶν αὐτῶν σημείων. 181, 395.
- Ἄποβάθρα. 130.
- Ἄποβροχίζω. 296, 297.
- Ἄπογιγνώσκειν τοῦ ζῆν. 48 — τῶν πραγμάτων. 141.
- Ἄποδάκνω. Τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέδακεν. 285.
- Ἄποδιδωμι. Ἀποδωσάντων [ἀντι τοῦ Ἀποδόντων]. 381.
- Ἄποδικάζω. 84.
- Ἄποικοδομήσας τὰς πύλας. 75, 258. Ζ. καὶ Ἀνοικοδομήσας.
- Ἀπολαμβάνω. Ἐν μέσῳ τοὺς βαρβάρους ἀποληφθέντας διαφθαρῆναι. 266.
- Ἀποληψόμενοι συγκέχ. τῷ Ἐπιληψόμενοι. 380.
- Ἄπονοίας (ἐξ) μάχεσθαι. 82. Τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπονοίας αὐτῶν φοβηθεῖς. 238.
- Ἀποκαρτερῶ. 277.
- Ἀποκινέω. 34.
- Ἀποκρούομαι. 38.
- Ἀποκυβεῦσαι περὶ τῶν ὄλων. 258.
- Ἀπολαμβάνω. Ζ. Μέσοι.
- Ἀποληφθέντες συγκέχ. τῷ Ἀποληφθέντες. 312, 343. Ζ. καὶ 386.
- Ἀπολεμώτατος. 218.
- Ἀπολισθάνω. 253.
- ἈΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. 197, 198, 134, 135.
- * Ἀπολλωνία. 262.
- Ἀπομαξάμενοι τὰς βαλανάγρας. 75. — ος τὴν ἐπιγραφὴν. 150.
- Ἀπομαχομένη ταῖς τοῦ Κύρου προσβολαῖς. 220. — εσθαι τοὺς φανερώς προσβάλλοντας. 267.
- Ἀπόμαχος. 134.
- Ἀπομένω. 132.
- Ἀπομισθοῦν τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως. — τὴν τοῦ σίτου δεκάτην. 73.
- Ἀπομισθους ποιεῖν. 102, 156.
- Ἀποξύρω. 16, 17.
- Ἄποπτον συγκέχ. τῷ Ὑποπτον. 338.
- Ἄποπτον (τόπον) συνιδών. 106. Τὰ μετέωρα τῆς χώρας καὶ ἀποπτα περιππεύσαντας. 140.
- Ἀπορρέω. Ἐς' ἄν... καμόντες ἀπερρύησαν. 111.
- Ἀπορρήτων (δι') συνέταξις. 241.

- Ἀπορρύψαι, ἢ Ἀπορρύψασθαι * Ἀργινοῦσαι. 34.
 τὰς τρίχας. 274.
 Ἀποσάπτω. 167.
 Ἀποσκευή. 127, 132.
 Ἀποσκοπέω. 131, 194.
 Ἀποσμήχω. 54.
 Ἀποσπάω. Ὡς δὲ μακρὰν ἀπε-
 σπάσθησαν. 204.
 Ἀποσύρω. Τῶν πλοίων οὐδὲν
 ἀπέσυραν. 66.
 Ἀποσχίζω. 276. Ζ. καὶ 390.
 Ἀποταφρεύω. 213.
 Ἀποτειχίζω. 6.
 Ἀποτειχισιν (τὴν ἐκούσιον) φο-
 βηθέντες. 67.
 Ἀποτρέψασθαι συγκέχ. τῷ Ἀπο-
 τρίψασθαι. 384.
 Ἀποτρίψασθαι τὴν ἀδοξίαν.
 258.
 Ἀποχαλινοῦν τοὺς ἵππους. 195.
 Ἀποχαρικόω. 47, 182.
 Ἀποχρῶμενος τοῖς ἱεροῖς χρή-
 μασιν ἀνέδην. 188.
 * Ἀπρίης. 275.
 Ἄπυρα σιτία. 147. Ἄπυρον ὄψον.
 259.
 Ἀραιός. 52, 134.
 * Ἀραιός. 228.
 * Ἀραχωσία.
 ἌΡΑΤΟΣ. 196.
 * Ἀρβηλα. 115, 118, 121.
 ἌΡΓΑΙΟΣ. 109. Ζ. καὶ 338.
 Ἀργείους συγκέχ. τῷ Αὐτούς.
 372.
 ἌΡΓΟΛΙΔΕΣ. 299.
 * Ἀργοναῦται. 300.
 * Ἀργεῖοι. 54, 277.
 * Ἀργος. 277.
 Ἀργυράσπιδες. 121, 133, 140.
 Ἀργυρίων (τὴν ἐκ τῶν) πρόσσodon
 [γράφει, Ἀργυρείων]. 22.
 Ἀργυροπάρτοις (τούτους κοσμή-
 σας... ὄπλοις). 147.
 ἌΡΕΤΑΦΙΛΑ. 280.
 Ἀρήϊα ἄσματα. 14.
 * Ἀριβθαῖος. 238.
 Ἀριθμὸν (ἐπὶ) καὶ μισθοδοσίαν
 ἐξοπλίσασθαι. 191. Ὡς ἔνεκα
 ἀριθμοῦ ποιοῖτο τὴν ἐξοδον.
 236.
 ἌΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ. 235.
 * Ἀριομάζης. 123.
 * Ἀρισαγόρας. 17.
 * Ἀρισαρχος. 289.
 ἌΡΙΣΤΕΪΔΗΣ. Ἀθηναῖος. 22.
 ἌΡΙΣΤΕΪΔΗΣ. Ἐλεάτης. 201.
 * Ἀρισεύς. 299.
 ἌΡΙΣΤΟΓΕΪΤΩΝ. 15, 285.
 * Ἀρισόδημος. 7.
 * Ἀρισοκλῆς. 68.
 ἌΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ. 185.
 ἌΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ. 185. Ἀριστο-
 μάχειοι. 186.
 ἌΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Λακεδαιμόνιος.
 71.
 ἌΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Μεσσήνιος. 71.
 Ἄρισον συγκέχεται τῷ Ἀπισον.
 373.
 * Ἀρισόνικος. 186.
 Ἀριστοποιέομαι. 11, 126.
 * Ἀρισοφῶν. 87.
 * Ἀρίσων. 145.
 ἌΡΙΣΤΩΝ. 170.

- * Ἀρισώνυμος. 187.
 Ἀρκάδες. 53.
 Ἀρκεσίλαος. 282.
 * Ἀρμόδιος. 285.
 ἈΡΜΟΣΤΗΣ. 65.
 * Ἄρνη. 10.
 ἈΡΕΙΛΑΪΔΑΣ. 59.
 ἈΡΠΑΓΟΣ. 220.
 Ἄρρηκτοι τὴν τάξιν ἐγένοντο. 9.
 * Ἀρσάβης. 147.
 ἈΡΣΑΜΗΣ. 236, 237.
 ἈΡΣΙΝΟΗ. 294.
 ἈΡΤΑΒΑΖΟΣ. 239. Ζ. καὶ 379.
 Ἀρτάβη. 124.
 ἈΡΤΑΞΕΡΕΗΣ. 228, 225, 229.
 * Ἄρτεμις Ἰσσωρία. 44. — Ἡγε-
 μόνη. 290. Ζ. καὶ Ἐνοδία.
 ἈΡΤΕΜΙΣΙΑ. 290, 291.
 ἈΡΥΑΝΔΗΣ. 239, 287.
 * ἈΡΧΕΒΙΟΣ. 185.
 Ἀρχεῖα (τά). 199.
 * Ἀρχέλαος. 196. ἕτερος Ἀρχέ-
 λαος. 254.
 * Ἀρχιβιάδης. 186.
 * Ἀρχίδαμος. 25.
 ἈΡΧΙΔΑΜΙΣ. 288. Ζ. καὶ 392.
 * Ἀρχιμήδης. 256.
 ἈΡΧΙΝΟΣ. 81.
 Ἀρχιπειρατής. 134, 175.
 * Ἀσδρούβας. 260.
 Ἀσκὸς χαλκευτικός. 205.
 * Ἀσπένδιον πεδῖον. 232.
 Ἀσπίδα (ἐπ'). 118.
 * Ἀσσησία Ἀθηνᾶ. 210.
 * Ἄσακος. 70. Ζ. καὶ 324.
 Ἀσεῖαι τὴν ὄψιν. 276.
 Ἀσρατηγήτους (γνώμας οὐ παν-
 τάπασι) 215.
 * Ἀσυκός. 145.
 * Ἀσυπάλαια. 16.
 Ἀσφαλτώδες (πεδῖον). 131.
 * Ἀταρνεύς. 176.
 Ἀτελής 73. Ζ. καὶ 326.
 ἈΤΙΛΙΟΣ. 257.
 * Ἀτιντανίς. 145.
 Ἄτρακτος. 291.
 Ἄτραπὸς λεπτή. 122. — σενή.
 142, 228. — περίκρημος.
 147.
 ἌΤΤΑΛΟΣ. 149, 129, 148,
 187.
 Ἄττικόν (τὸ) 34.
 Αὐγὴν (κατὰ τὴν πρώτην) τῆς
 ἡμέρας 134. Ἄμα αὐγὴ ἀρ-
 χομένης ἑω. 264.
 Αὐθημερινὸν γάλα. 125.
 Αὐθις. 248.
 Ἀυλίξοσθαι εἰσω Κατάνης. 29.
 Αὐλίσκον σιδηροῦν διέντες.
 205.
 Αὐλῶν σενός. 119.
 * Αὐλῶν. 63, 129.
 Αὐός. 56. Ζ. καὶ 396.
 Αὐτανδροὶ νῆες. 101, 177.
 * Αὐταριᾶται. 145, 244.
 Αὐτεπάγγελτος. 227.
 Αὐτῆς ἡμέρας ἐπεψαν. 234.
 Αὐτῆς νυκτὸς προῆγε. 165.
 * Αὐτολέων. 145.
 * Αὐτόλυκος. 2, 212.
 Αὐτόματος βωμός. 31.
 Αὐτούς. Ζ. Ἀργείους.
 ΑΥΤΟΦΡΑΔΑΤΗΣ. 235, 226,
 227, 232.

- Αὐχὴν πηδαλίου. 104. — ὄρους. 112.
 Ἀφανοῦς (ἐξ) ἐξορμήσας. 91. — περιελθών. 11.
 * Ἀφάσιος λόφος. 223.
 Ἀφελόμενος. Ζ. Ἀνελόμενος.
 Ἀφιέντες ἰδρωῶτα πολὺν. 256.
 Ἀφιππάζομαι. 146.
 Ἀφιππεύω. 72, 126.
 Ἀφιππος. 129.
 * Ἀφροδίτης ἑορτή. 58. — τέμενος. 175.
 Ἀφυρνίζω. 130.
 Ἀφυσάμενοι πολὺν τὸν οἶνον, ὑπὸ μέθης ἔκειντο. 272.
 * Ἀχελῶς. 284.
 * Ἀχαιός. 147.
 Ἀχθοφορέω. 45.
 Ἀχρεῖον (τὸ) τοῦ πλήθους. 98.
 Ἀψιμαχέω. 13.
- Β.
- * Βαβυλών. 218, 219.
 Βάδην (τὴν δὲ φάλαγγα) ἤγε. 50.
 Βαθμῖς. 120.
 Βάθος (συνέταξε τὸ στρατόπεδον ὀκτὼ τὸ). 52. Τὴν φάλαγγα συνήγαγεν εἰς βάθος. 61.
 Βαθύνεται (πολλὰ ἔλη). 264. Ζ. καὶ 386. Τὰς τάξεις βαθύνας. Ζ. Ὄρσιος.
 Βαίνω. Βεθηκυῖαν μάχην ἀσκεῖν. 194.
 * Βάκτριαι. 4, 120.
 Βακτριοὶς συγκέχ. τῷ Βάκτροις. 342.
- * Βάκτρος. 225.
 * Βάκχαι. 4.
 Βαλανάγρα. 26, 75, 178.
 Βαλεῖν συγκέχ. τῷ Καλεῖν. 346.
 * Βαρκαῖοι. 236, 239.
 Βασανιστήρια. 296. Ζ. καὶ 394.
 Βασιλικὸν λουτρόν. 145.
 Βάττος. 282, 287.
 Βέβαιον (πρὸς τὸ) αὐτοῖς φυλάξιν τὴν πολιτείαν. 207.
 Βεβαίως συγκέχ. τῷ Βιαιώς. 350.
 * Βέβρυκες. 279.
 * Βερονίκη. 288, 289.
 Βιαίος κίνδυνος. Ζ. Κίνδυνος.
 Βιαιώς. Ζ. Βεβαίως.
 * Βίαις. 17.
 Βιασθέντες συγκέχ. τῷ Δεκασθέντες. 314.
 Βιβλίον ἀγραφον ἐσφραγισμένον. Λύειν τὰ βιβλία. 157.
 * Βιδήριος. 134.
 Βίος. Ζ. Προαίρεσις, καὶ Τελωνικός.
 * Βοῖσκος. 112.
 Βοιωτάρχης. 138.
 * Βοιωτοί. 138.
 ΒΟΡΓΗΣ. 254. Ζ. καὶ 379.
 ΒΟΡΖΟΣ. 242.
 Βορέας ἐπίφορος. 138. — οὔριος. 155.
 Βοσκήματα. 104.
 * Βουζύγης. 7. Ζ. καὶ 303.
 Βραβεύοντας τὴν θυσίαν 149.
 Ἐκαστα γνώμη τῶν γυναικῶν ἐβραβεύετο. 248.
 ΒΡΑΣΙΔΑΣ. 26.

- ΒΡΕΝΝΟΣ. 240, 253.
 * Βρεντήσιον. 272.
 Βρέτας (τὸ) τῆς Ἀθηναῶς. 56.
 * Βρεττανία. 265.
 Βρεττανοί. 191, 265.
 * Βρέττιος (άνηρ). 258.
 * Βροῦτος. 272, 276.
 * Βυζάντιοι. 51, 114, 209. Βυζάντιον. 51, 67, 130.
 * Βῶλος. 134.

Γ.

- * Γαβιινή. 132.
 * Γάβιοι. 252.
 * Γαδάμαρτα. 131. Ζ. καὶ 347.
 ΓΑΪΟΣ. 257.
 ΓΑΪΟΣ. 262.
 * Γαλάται. 133, 134, 139, 149, 265. Γαλατικόν. 134.
 * Γάλκυρος. 109.
 Γαλεάγραν (καθεῖρξαντες αὐτὸν ἐς). 257.
 Γάννυμαι. 13, 43.
 Γασέρα (κατὰ) κατακλῖναι χαμαί. 168.
 ΓΑΣΤΡΩΝ. 64.
 ΓΕΛΩΝ. 17.
 * Γελῶοι. 165.
 * Γεργοβή. 266, 267. Ζ. καὶ 386. Γεργοβυαῖοι. 267.
 * Γερμανοί. 265.
 ΓΕΣΚΩΝ. 168.
 * Γέται. 191, 241.
 Γεώλοφος. 139.
 * Γηθοσύνη. 289.
 Γλίχομαι. 41.

- ΓΛΩΣ. 230.
 * Γναῖος Κορνήλιος. 204.
 Γνώμονι σχῆμα παραπλήσιον. 119.
 Γνωρίζοντες τὰ οἰκεία σκάφη. 62. Ζ. καὶ 395.
 Γογγυλίδων ἐσκευασμένων ἐν ἄλμη. 125.
 ΓΟΡΓΪΔΑΣ. 58, 41.
 * Γόργιππος. 293.
 * Γόργος. 212.
 Γραμματεῖον. Ζ. Μολιβοῦν.
 * Γρανικός. 118.
 * Γύλιππος. 28.
 Γυψώσαντες αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα. 205.

Δ.

- * Δαίμαχος. 33.
 Δαιμονιωτέραν (ὡς) ἰσχὺν ἔχοντι. 264.
 * Δαμασίθυμος. 191.
 * Δαμάσιππος. 110.
 * Δαμασκός. 127, 146.
 * Δάμιππος. 156.
 * Δάρδανος. 291.
 ΔΑΡΕΪΟΣ. 222 — 224. 16, 221, 224, 225. Δαρεικοὶ χρυσοῖ. 80.
 * Δαρεῖος. 115, 118, 121.
 ΔΑΤΑΜΗΣ. 231 — 233. 137, 238.
 ΔΑΦΝΑΪΟΣ. 165.
 ΔΑΥΝΟΣ. Ζ. Φαῦνος.
 * Δάφνης. 280.
 Δί. Ζ. Μέν.

- Δεδίττομαι. 10.
 * Δεῖγμα τοῦ Πειραιῶς. 194.
 ΔΕΙΝΙΑΣ. 73.
 * Δεινοκράτης. 161.
 * Δεινομένης. 17.
 Δειπνοποιέω. 198. Δειπνοποιέομαι. 92.
 Δεκάζομαι. 37.
 Δεκασθέντες. Ζ. Βισσθέντες.
 Δεκατεύομαι. 270. Δεκατεύω. 271.
 Δεκάτη σίτου. 73.
 Δεκατηλόγος. 74.
 * Δελφοί. 80, 240.
 Δεξιός. Ζ. Σχηματίζειν.
 ΔΕΡΚΥΛΛΙΔΑΣ. 59.
 Δέρρις. 104.
 Δεσμίοις συγκέχ. τῷ Δεσμοῖς. 307, 352.
 Δὲ ὡς συγκέχ. τῷ Ἄδεῶς. 351.
 Δὴ αὐτάς συγκέχ. τῷ Δι' αὐτάς. 381.
 ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ. 290.
 ΔΗΙΟΚΗΣ. 215.
 ΔΗΙΦΟΝΤΗΣ. 62.
 Δηλητήριος πόα. 244.
 * Δηλος. 89.
 ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ. 65, 277.
 Δημευθέντα χρήματα. 168.
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ Πολιορκητής. 135—139. 80, 127, 133, 141, 142, 145, 173, 175.
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ Φαληρεύς. 106. 137. ἕτερος Δημήτριος. 73.
 ΔΗΜΟΚΛΗΣ. 189.
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. 77.
 Δημοτελῆ (ὡς ἐορτὴν ἄξει). 250.
 ΔΗΜΟΦΩΝ. 7.
 Δηῶ. Δήωσις. 46.
 Διαβαλὼν ἐς Μακεδονίαν. 175.
 Διαβαπτιζόμενος πρὸς τὸν παγκρατιασὴν. 111.
 Διαγωγήν (παρασκευάζεσθαι τὴν) τῶν τριηρῶν. 155.
 Διαδόντες συγκέχ. τῷ Διδόντες. 337.
 Διαίρειω. Διαρέθησαν ἀπ' ἀλλήλων ἄσμενοι. 157. Τὰς ὀροφὰς τῶν οἰκημάτων διελεῖν. 152.
 Διαίρω. Διάραντες ἐς Ἀθήνας, ἐσώθησαν. 211.
 Διαιτάω. Τὰ ἐγκλήματα διήτησαν. 248.
 Διακλέπτω. 212.
 Διακρουσάμενοσ ἀσειῶς τοὺς ἀπαιτοῦντας. 111.
 Διαλέγοντος. Ζ. Δίκαια λέγοντος.
 Διαλύειν τὴν φυλακὴν. 149.— τὴν πολιορκίαν. 210.— τὰ σκευοφόρα. 232. Διαλύεσθαι πρὸς τινα. 238.— τὸν πόλεμον. 172.
 Διανομεύς. 24.
 Διαπέμπω. Διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερείων. 42.
 Διαπολεμέω. 22.
 Διαπολιτεύομαι. 15, 22, 68.
 Διαπορεύειν τὸ σράτευμα. 47.
 Διαρρήνῃς [ἴσ. γρ. Διαρρήνῃς. Ἴδε Ἡσύχιον λέξ. Διάρρινον]. 125.
 Διασκεδάσας λογοποιούς. 227.

- Διασκευάζεσθαι πρὸς (ἢ ἐς) μάχην. 104, 188. Διασκευασμένην ἔχων τὴν δύναμιν. 255.
- Διασπάσμασιν (τοῖς) ἐμβαλῶν. 118. — ἐμπιπτόντων. 120.
- Διασπᾶω. Διασπατμένη φάλαγξ. 188.
- Διαταφρεύω. 47.
- Διατείνωξ ξύλα ἀσθενῆ. 240.
- Διατείχισμα. 155.
- Διατρίβετε ταῖν χεροῖν τὴν γῆν. 115.
- Δι' αὐτάς. Ζ. Δὴ αὐτάς.
- Διαφανοῦς (ὡς ἐκ τοῦ) διαμάχοιτο. 54.
- Διαφθεῖρειν πανωλεθρία. 54.
- Διαφορὰ ἐμοὶ πρὸς τούτους γέγονε. 189.
- Διάχρυσος. 120.
- * Διδικτός. 259.
- Διγλώσσων (κελευσᾶς τῶν) ἐπιθήσας. 102. Ἐπιθήσας ἑρμηνείας διγλώσσους. 227.
- Διδόντες. Ζ. Διαδόντες.
- Δίδωμι. Ταξιάρχους ἔδωκεν εἶναι. 85. Διδόντες διττάς ἐμβολάς. 103. Διδόναι διόδον. 42. — λόγον: 85. — Σύνθημα. 85. — ἐγγυητήν. 152.
- Διεκπαίωμα. 50, 112, 247. Ζ. καὶ 318, 381.
- Διέξιμι ἐς τὴν χώραν ἀδεῶς διεξήεσαν. 89.
- Διεξιπάζομαι. Διεξιπάσατο δοῦς τὸ σύνθημα. 175. Ζ. καὶ 361.
- Διασκευασμένον συγκέχ. τῷ Δια-
- σκευασμένον. 345.
- Διασπαρμένοις συγκέχ. τῷ Διασπαρμένοις. 332.
- Διήγημα. 285. Ζ. καὶ 391.
- Διήλασε συγκ. τῷ Διήλαξε. 375.
- Διήμι. Σώους διήκε. 271. Ζ. καὶ Αὐλίσκον.
- Διιππεῦσαι τὴν φάλαγγα μὴ δυνηθέντων. 226.
- Δίκαια λέγετε. 110 — λέγοντος. 172.
- Δίκαια λέγοντος συγκέχ. τῷ Διαλέγοντος. 361.
- Δικανικός. 249.
- Δικαστήριον Ἀλεξάνδρου. 121.
- Δικότυλον ἔκπωμα. 259.
- * Δίνων. 146, 147.
- ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ Ἀθηναῖος. 184.
- * Διόγνητος, Ἐρυθραίων στρατηγός. 278, 279. ἕτερος Διόγνητος, Μεγαρέων ἄρχων. 18.
- * Διόδωρος. 156. ἕτερος Διόδωρος. 210.
- ΔΙΟΪΤΑΣ. 74.
- ΔΙΟΚΛΗΣ. 180.
- * Διοκλῆς. 163. ἕτερος Διοκλῆς. 196.
- * Διομήδης. 7, 262.
- ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. 153—160, 161, 168, 189, 201, 202, 203. Ζ. καὶ 354.
- * Διονύσιος. 71.
- * Διονύσιος Λυσιμαχεύς. 148.
- ΔΙΟΝΥΣΟΣ. 4. 5. — Ψευδάνωρ. 109.
- Διορύξαντάς τι μέρος τῶν πυλῶν. 174.

- ▲ιοσημιῶν πολλῶν γιγνομένων. 23.
 * Διότιμος 72, 192.
 ΔΙΟΤΙΜΟΣ. 176, 177.
 Διπλοῖδα Φρυγίαν περιβαλόμενος. 201.
 Διπλοῦν τρίβωνα ἐμπορησάμενος. 146.
 Διπλώω. Αἶ τε μάχαιραι αὐτῶν ἐδιπλοῦντο. 253.
 Διφαλαγγίαν (τοὺς ἵππεας ἐς) ἐπισήσας. 45. Τῆς ἵππου διφαλαγγίαν ποιήσας. 119.
 Διφθερῶν χόρτου πεπληρωμένων. 116. Τὰς διφθέρας διερρήγνυε. 100. Ζ. καὶ 336.
 Διωκόντων συντεταγμένως [Γράψε, Συντεταμένως]. 114. Ζ. καὶ 340.
 * Δίων. 155, 156.
 Διώρυξ. Διωρυχή. 148.
 Δόκησιν (εἰς), οὐκ ἐπὶ πράξιν. 114.
 Δοκιμασία. Ζ. Ποιεῖν.
 * Δόκιμος. 109, 129. Ζ. καὶ 339.
 Δοκίς. 267. Δοκὸς μολίβθου. 194.
 Δολοφονέω. 280.
 Δόρυ συγκέχ. τῷ ὕδωρ. 342.
 Δόρυ. Ἐπὶ δόρυ κλίνει. 83. — ἀγαγαγεῖν—ἀκολουθεῖν. 118. — ἐπισρέφειν. 119. — ἐλαύνειν. 120.
 Δορυφόρος. 192.
 Δόσιν σίτου παρήγγειλαν ταῖς στρατιώταις. 107.
- Δουράτεος ἵππος. 5.
 Δραμῶν συντόνωσ 55.
 Δρομικώτατος. 103.
 ΔΡΟΜΙΚΑΪΤΗΣ. 234, 147.
 Δρομοκῆρυκες. 179.
 * Δρῦς. 66.
 Δύσπαροι (ὁδοί). 167.
 * Δυρράχιον. 268, 270.
 ΔΩΡΟΘΕΟΣ. 184.
- Ε.
- Ἐβάδιζεν συγκέχ. τῷ Ἐδίδαξεν. 337.
 Ἐγγίζοντα τοῦ σώματος παρά τὸν λιμένα πλεῖν. 204.
 Ἐγγυητὴν διδόναι. 152. — καθιστάειν. 160. Λαθεῖν ἐγγυητὰς ἀξιοχρέους. 212.
 Ἐγείρειν τείχος. 21. — καλύψας. 46. — χώματα. 115. — περιβολον. 152.
 ἘΓΕΣΤΑΙΟΙ. 207. Ζ. καὶ 372.
 Ἐγκαθημένους ἀνθρώπους διεδιότες 75. Ἐξανίσασθαι τοὺς ἐγκαθημένους. 90.
 Ἐγκαθίσας (λόχον). 184.
 Ἐγκαρπον ὄρων τὴν νῆσον. 98.
 Ἐγκαρσίαν (τάφρον) τεμόντες. 205.
 Ἐγκαταρρόπτω. 228.
 Ἐγκατασῆσας ἐνέδραν. 28.
 Ἐγκλίνοντας (τοὺς) ἰδῶν. 115.
 Εἶξας ἐνέκλιε. 110. Ἐνέκλιεν ἐς φυγὴν. 74. Ὡς τούτους ἐνέκλιε. 133.

- Ἐγγώννυμι. Ἐγγωννυμένην ὁδόν. 167.
 Ἐγγώριος πλοῦτος. 231.
 Ἐδαίσαντο συγκέχ. τῷ Ἐδέξαντο. 391.
 Ἐδειξεν συγκέχ. τῷ Ἐδοξεν. 379.
 * Ἐδεσσα. 69.
 Ἐδίδαξεν. Ζ. Ἐδάδιξεν.
 Ἐδοξεν. Ζ. Ἐδειξεν.
 Ἐζήτει συγκέχ. τῷ Ἐζήτει. 393.
 Ἐθελοκακίω. 46, 53.
 Ἐθετο συγκέχ. τῷ Συνέθετο. 358.
 Εἶδωλα πώγωνας ἔχοντα. 220.
 Εἰλωτικόν (τὸ). 247.
 Εἰ μὴ [ἀντὶ τοῦ Ἡ]. Ζ. Πρότερον.
 Εἶποντο συγκέχ. τῷ Ἐπέπαυτο. 316.
 Εἰρεσία. 97, 137.
 Εἶς. Τῆς πορείας τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐφ' ἓνα οὔσης. 88. Ἐφ' ἓνα καθῆσθαι. 102.
 Εἶχε συγκέχ. τῷ Ἐχων. 386.
 * Ἐκάταιος. 292. Ζ. καὶ 393.
 Ἐκατομόνια τρις θύσας. 71.
 * Ἐκβάτανα. 216.
 Ἐκβοάω. Αἱ δὲ γυναῖκες ἐκβοήσασαι [γρ. Ἐμβοήσασαι] κ. τ. λ. 247. Ζ. καὶ 381.
 Ἐκβοηθέω. 102, 104, 127.
 Ἐκδοσιν ἀθρόαν ποιήσασθαι τοῦ νεώ. 212.
 Ἐκίδων [λέξις ὑποπτος]. 125.
 Ἐκκαλεῖσθαι τοὺς Ἀργεῖους ἐς μάχην. 62.
 Ἐκκεντάω. Τοὺς περὶ Διοκλέα ἐξεκέντησαν. 163.
 Ἐκκλίνειν τὸν πόρον 232.— τὰς φυλακάς. 131.
 Ἐκλύω. Τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ὁρμὴν ἐξέλυσαν. 115. Ἐξέλυσαν τὰς φυλακάς. 155. Τὸ θάμβος τῶν βαρβάρων ἐκλύσαντες. 255. Ἐκλυθέντες ἐκείντο. 202.
 Ἐκμαγεῖον. 75.
 Ἐκπεριελθόντες (φθάνουσιν οἱ ἵπποις). 120.
 Ἐκπεσόντες συγκέχ. τῷ Ἐμπεσόντες. 320.
 Ἐκπορθεῖν πόλιν. 205. Ζ. καὶ 396.
 Ἐκνεύω. 118.
 Ἐκταξιν (ὡς εἶδε τὴν) οὐκ ἔχουράν. 132.
 Ἐκτάττω. 241. Πόλεμον ἐκτάσσοσι. 151. Ὀρθίους ἐκτάξας. 250.
 Ἐκτείνω. Ἐπὶ μῆκος ἐξέτειναν τὰ ζυγά. 61.
 Ἐκτεταγμένους συγκέχ. τῷ Ἐκτεταμένους. 360.
 * Ἐκφαντος. 27.
 Ἐκωλύθησαν συγκέχ. τῷ Ἐκώλυσαν. 323.
 Ἐλαβε συγκέχ. τῷ Ἐμαθε. 383.
 Ἐλαιον ἀπὸ γάλακτος. 125. Ζ. καὶ 344.
 * Ἐλάτεια. 75.
 Ἐλαύνειν ἐπὶ πρύμναν. 100.— ἐπὶ Βαβυλωνίους. 218. Σιδήρους πονηρῶς ἐληλασμένους. 255.
 * Ἐλέπορος.

- * Ἐλέπορος. 161. Ζ. καὶ 358.
 * Ἐλέκη. 286.
 Ἐλληνικόν (τὸ). 21.
 Ἐλλοχίζω. Ἐνελόχισιν ὀπλίτας
 ἐς κ. τ. λ. 77.
 * Ἐλος τῆς Λακωνικῆς. 102.
 * Ἐλουήττιοι. 265.
 Ἐμαθε συγκέχ. τῷ Ἐλαθε. 385.
 Ζ. καὶ Μαθεῖν.
 * Ἐμβατα. 87. Ζ. καὶ 331.
 Ἐμβατήριον. 9.
 Ἐμβοάω. Ζ. Ἐκβοάω.
 Ἐμβολα τῶν νεῶν. 99.
 Ἐμβολή. Ζ. Ποιεῖν.
 Ἐμβροντάω. 53.
 Ἐμμένω. Ἐνέμεινεν ἕως περι-
 εταφρεύθη. 46.
 Ἐμπεδώ. 198.
 Ἐμπεσόντες. Ζ. Ἐκπεσόντες.
 Ἐμπίπτω. Τῶν ἰππέων ἔμπε-
 σόντων. Ἐμπεσόντες τοῖς ὀρύγ-
 μασιν. 52. Ζ. καὶ Προλεγομ. θ.
 Ἐμποιέω δόξαν. 7, 54. — φαν-
 τασίαν. 57, 268. — ράσιν.
 49, 62.
 Ἐμπορικὸς. 173.
 Ἐμπορπάομαι σισύραν μέλαιναν.
 259. Ζ. καὶ Διπλοῦν.
 Ἐμπορεῖ. αι. 167.
 Ἐμφρουρος. Ζ. Ποιεῖν.
 Ἐν. Ζ. Τέως.
 Ἐναγεῖς. 62.
 Ἐναποικοδομήσαντες τὸν προ-
 δότην διέφθειραν. 289.
 Ἐνδεκα (ἴσ. γρ. Ἐν δέκα) 94. Ζ.
 καὶ 333.
 Ἐνδοῦναι θάρσος αὐτοῖς. 85.
 Ἐνδιδόντας [ἐπὶ τοῦ Προδι-
 δόντας]. 85.
 Ἐνεργεῖν τὴν μάχην παραγ-
 γείλας. 70.
 Ἐνεσῶς συγκέχ. τῷ Μέλλοντι.
 Ἀποκτείνειν καὶ Ἀποκτενεῖν,
 Πραῦνειν καὶ Πραῦνεῖν. 348.
 Διαφθεῖρειν καὶ Διαφθερεῖν.
 376. — Ἐπιβάλλειν καὶ Ἐπι-
 βαλεῖν. 377. Ἀπαγγέλλει καὶ
 Ἀπαγγελεῖ, Μένει καὶ Μενεῖ.
 380.
 ** Ἐνεῶς. 212. Ζ. καὶ 373.
 * Ἐνναῖοι. 263.
 * Ἐννεὰ ὁδοί. 212.
 * Ἐνοδία Ἄρτεμις. 283.
 Ἐνοικοδομέω. Πυλίδες ἐνοικοδο-
 μημένοι σαφρῶς. 29.
 Ἐνσείσας τῇ βραδυτέρα τῶν
 τριηρῶν. 79.
 Ἐνσκευάζω. Τοὺς ἵππους ἐν-
 σκευάζον. 233.
 Ἐντείναντες τὰς ἀκοὰς προσεῖχον.
 15. Κλίνην ἔθηκεν οὐκ ἐντε-
 ταμένην. 225. Ζ. καὶ 376.
 Ἐντελεῖς (ὅσοι Γαλατῶν). 281.
 Ζ. καὶ 391.
 Ἐντομή. 196.
 Ἐνωμοτία. 55.
 * Ἐξαίθρης. 243, 244. Ζ. καὶ
 380.
 * Ἐξάπυλα (τά). 256.
 Ἐξάπτω. Κεφαλίδας ἐξῆπτεν ἐκά-
 σης νεῶς. 90.
 Ἐξαρίθμησιν (τῷ ἄρχοντι τὴν)
 τῶν ὀπλῶν ἐπέτρεψεν. 189.
 Ἐξαρνος ἦν ἡ μὴν κ. τ. λ. 21.

- Ἐξάρχους** (τούς) τῆς εἰσεως. 44.
Ἐξέλυσαν συγκέχ. τῷ **Ἐξέχυσαν**. 355.
Ἐξέπλησεν συγκέχ. τῷ **Ἐξεποίησεν** 345.
Ἐξήτει. Ζ. **Ἐξήτει**.
Ἐξιχνεύουσαι τοὺς πολεμίους ἐθήρευον. 112.
Ἐξόπλισιν (παρήγγειλεν ἀριθμὸν καὶ) τοῖς στρατιώταις. 179.
 Πρὸ τῶν πυλῶν ἐξόπλισιν ποιήσας. 189.
Ἐπαγαγὼν συγκέχ. τῷ **Ἐπαναγαγῶν**. 358.
Ἐπάγω. Ἔτι ἅπαξ ἐπαγάγωμεν. 116.
Ἐπαγγελίας κοινὸν πένθος. 124.
 Τὸ βασιλεῖον πένθος ἐπήγγειλε. 229.
Ἐπαρησάμενους κόνιν ἀποκρύψαι. 46.
ἘΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ. 52—57.
Ἐπαναγαγῶν. Ζ. **Ἐπαγαγῶν**.
Ἐπαναχθῆναι συγκέχ. τῷ Ἔτι ἀναχθῆναι 336.
Ἐπανελθόντες συγκέχ. τῷ **Ἐπελθόντες**. 390.
Ἐπανήχθη συγκέχ. τῷ **Ἐπηνήχθη** 340.
Ἐπανισῶν τὸ ἐλαττούμενον. 228.
Ἐπαρκέσαντα ἄνδρα ἀνδρὶ ἐκ τῶν παρόντων ἐπιτηδείων. 56.
Ἐπαρχος. 382.
Ἐπαφήμι. 246.
Ἐπέβλεπεν. Ζ. **Ἀπέβλεπεν**.
Ἐπέγραψε συγκέχ. τῷ **Ἐπέτραψε**. 369.
Ἐπέδωκε συγκέχ. τῷ **Ἀπέδωκε**. 367, 391.
Ἐπεὶ δὲ συγκέχ. τῷ **Ἐπειδὴ**. 316, 352, 363, 379. — τῷ **Ἐπειδὴ** δέ. 356.
Ἐπελαύνω. Χρυσὸς (τὰ δὲ ἐξωθεν) ἐπελήλαται λεπτός. 240.
Ἐπείσεν συγκέχ. τῷ **Ἐποίησεν**. 354.
Ἐπελθόντες. Ζ. **Ἐπανελθόντες**.
Ἐπέπαυντο. Ζ. **Εἶποντο**.
Ἐπεξῆγε συγκέχ. τῷ **Ἰπεξῆγε**. 375.
Ἐπεσθαι συγκέχ. τῷ **Τεμέσθαι**. 347.
Ἐπέστησε συγκ. τῷ **Ἰπέστησε**. 317.
Ἐπηνέχθη. Ζ. **Ἐπανήχθη**.
Ἐπέτρεψε. Ζ. **Ἐπέγραψε**.
Ἐπὶ συγκέχ. τῷ **Ἔτι**. 372.
Ἐπί. Τὴν φάλαγγα ἤγευ ἐπὶ δύο τάξας. 47. Ἔταξε τὰς ἰδίας ναῦς ἐπὶ πέντε. 79. Ἐπὶ μίαν τάξας τὰς ναῦς. 175. Ζ. καὶ 362. Ἐπ' ἀσπίδα. 118. — δόρυ. 83, 118, 119, 120. Ζ. καὶ **Εἷς**, καὶ **Ἐλαύνειν**, καὶ **Ἡνίαν**, καὶ **Στέλλω**.
Ἐπιβάλλω. Τέλος μὲν οὐκ ἐπέβαλεν. 157.
Ἐπιβάντες ἐπὶ τὰ κατασρώματα. 181.
Ἐπιβοάω. Τῶν Ἰνδῶν ἐπιβοαμένων τὰς συνθήκας. 119.
Ἐπιβολή τέλους. 157.
Ἐπιγαμίας (πολιτείας καὶ) τυχόντες. 247.

- * Επίδαμνος. 145, 262.
 Επίδανυσσαι παρακαλῶν χρήματα. 264. Ζ. καὶ 385.
- * Επίδαυρος. 90, 92.
 Επίδειξιῶν ὁ μάντις τοῦς λοβους. 150.
 Ἐπεικῶς ὅμοιον. 289.
 Ἐπιθέμενος. Ζ. Ἐπιτιθέμενος.
 Ἐπικαιροτάτους προκατελάβετο τύπους. 264.
 Ἐπικάμπιον, ἢ Ἐν ἐπικαμπίῳ ἑταξεν. 119.
 Ἐπικελευσικὸν (τὸ). 173.
 Ἐπικηρῶ. 65.
 Ἐπικηρυκεύομαι. 156.
 Ἐπικλίνω. 166.
- * Ἐπικράτης. 264.
 Ἐπίκωπος. Ζ. Κέλης.
 Ἐπιληψόμενοι. Ζ. Ἀποληψόμενοι.
 Ἐπὶ μέλειαν συγκέχ. τῷ Ἐπίμιαν. 362.
 Ἐπιμελείας συγκέχ. τῷ Ἐπιτελείας. 369.
 Ἐπίνειον. 60.
 Ἐπιπληθῆσαι σπουδάσας τῷ καιρῷ. 154.
 Ἐπιπυρσία. 206.
 Ἐπιρρίπτω. Ἐς κολυμβήθραν ἐπέρριψεν. 111. Ζ. καὶ 395.
 Ἐπίσημος ναῦς. 103.
 Ἐπισίτισμα. 99. Ἐπισιτισμὸς. 111.
- Ἐπισκήπτω. Ζ. 395.
 Ἐπισκοτέω. Ὁ δὲ ἀὴρ ἐπισκότησε ταῖς τῶν πολεμίων ὕψεσιν. 83. Κόνις ἐπισκοτούσα καὶ φιλίους καὶ πολεμίους. 132.
 Κοιροτόν ἐπισκοτοῦντα ταῖς τῶν πολεμίων ὕψεσιν. 57. Ζ. καὶ 321, 395.
 Ἐπισάτης. 61, 70.
 Ἐπισύροντας τὰ γενναιότατα τῶν ὑποζυγίων ἀπὸ κάλου. 232.
 Ἐπιτελείας. Ζ. Ἐπιμελείας.
 Ἐπιτελέω. Τὴν δὲ κέρην ἐπιτελεῖ πρὸς γάμον. 286. Ζ. καὶ 391.
 Ἐπιτηθείους (ἀκοῦσαι λόγους οὐκ). 200.
 Ἐπιτηθείων συγκέχ. τῷ Πολιορκιῶν. 335.
 Ἐπιτίθεμαι. Ζ. Πίλον.
 Ἐπιτιθέμενος συγκέχ. τῷ Ἐπιθέμενος. 360, 364.
 Ἐπιτολή [ἡλίου]. 225.
 Ἐπιτρέφω. Τοῖς σίγμασιν ἐπέτρεψε τὰς τρίχας. 17.
 Ἐπίφορον πνεῦμα παραφυλάξας. 174. Βορέας ἐπίφορος. 138.
 Ἐπίχαλκοι ἀσπίδες. 220.
- * Ἐπίχαρις. 296.
 Ἐπλευσαν συγκέχ. τῷ Ἐπέπλευσαν. 363.
 Ἐπλευσε. Ζ. Ἀπέπλευσε.
 Ἐποίησεν. Ζ. Ἐπεισεν.
 Ἐπύθετο. Ζ. Ὄποτε.
 Ἐπωτῆς. 186.
 Ἐργασηρίων (τοὺς ἀπὸ τῶν) τεχνίτας. 198.
- * Ἐργετινοί. 164.
 * Ἐργυρος. 196.
 Ἐργολαβέω. 212. Ζ. καὶ 373.

- * Ἐρέβωια. 109.
Ἐρημα συγκέχ. τῷ Ἡρεμα. 340.
Ἐρημίας συγκέχ. τῷ Ἡρεμίας.
339.
- * Ἐρμαῖον (τὸ). 208.
- * Ἐρμαῖος μὴν παρ' Ἀργείοις. 277.
- * Ἐρμείας. 210.
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ. 33, 153, 154.
Ζ. καὶ 354.
- * Ἐρυθραί. 283. Ἐρυθραῖοι. 278,
298.
Ἐρυθράς συγκέχ. τῷ Θήβας.
372.
ΕΡΥΘΡΩ. 282.
Ἐσθίω. Ταπεινώς ἡσθημένον.
88.
Ἐς' ἄν συγκέχ. τῷ Ὄταν. 318.
Ἐς' ἄν πολεμῶσι. 9. — ἐγείρωσι
τὸ τεῖχος. 21. — ἰδῶσιν κ.τ.λ.
51. — ἀπερρύθησαν. 111.
- Ἐσία. Κοινωνεῖν ἐσίας. 20, 49.
Ὡς τὸν κηδεσὴν ἀπιῶν ἐπὶ τὴν
ἐσίαν. 84. Τοὺς ὑπόπτους
ἐπὶ τὴν ἐσίαν ἐκάλεσεν. Ἦν
μὲν δὴ μεγαλοπρεπὴς ἢ τῶν
κληθέντων ἐσία. 161. Ζ. καὶ
329.
- * Ἐσιάδες. 249.
Ἐσχάρα πυρός. 277. Ἐσχαρίς.
140.
ΕΤΕΟΝΙΚΟΣ. 34.
Ἐτερόμηκες. Ζ. Πλευθίων.
Ἐτι. Ζ. Ἐπί.
Ἐτι ἀναχθῆναι. Ζ. Ἐπαναχθῆ-
ναι.
Ἐγγενῶν συγκέχ. τῷ Συγγενῶν.
308.
- * Εὐδαμίδα. 69.
ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ. 179.
- * Εὐέλθων. 287.
- * Εὐήφενος. 160. Ζ. καὶ 357.
Εὐθαρσεῖ καὶ παιδρῶ τῷ πρὸς
ὦπω. 269.
Εὐκαταφρόνητος. 135.
- * Εὐκριτος. 160. Ζ. καὶ 357.
ΕΥΜΕΝΗΣ. 139—141. 131,
132, 133, 135. Τῶν Εὐμε-
νειῶν στρατιωτῶν. 132.
Εὐογκος. Ζ. Πορευτικόν.
Εὐοδον συγκέχ. τῷ Ἐφοδον [ἴσως
δὲ καὶ τῷ Εὐέφοδον]. 314.
Εὐοδος λόφος. 39.
Εὐορμος Δίν. 137.
Εὐπορίαν συγκέχ. τῷ Πολιάν.
358.
- * Εὐριπίδης. 243.
- * Εὐρυδίχη. 198, 295. Εὐρυδέ-
χεια (τά). 198.
- * Εὐρύλοχος. 202.
- * Εὐρυμέδων. 24.
- * Εὐρυσθεΐδαι. 9.
ΕΥΡΥΤΙΩΝ. 62. Ζ. καὶ 325.
- * Εὐρώπη. 136.
- * Εὐρώτας. 47.
Εὐτρεπεῖς πρὸς τὴν ἐπανάστασιν.
189. — πρὸς μάχην. 192.
Εὐτρεπίζω. 114.
Εὐφημίας (μετ'). 208.
- * Εὐφράτης. 218, 219, 232.
Εὐχὴν (κεκληθέναί ἐπὶ τὴν).
192.
Εὐχείρωτος. 111.
Ἐφεδρεύω. 250.
Ἐφέλομαι. 117.

* Ἐφῆσος. 156, 157, 211. Ἐφέ-
σιοι, 210, 211.

Ἐφευγον συγκέχ. τῷ Ἐφυγον.
374, 375.

* Ἐφιάλτης. 228.

Ἐπίσημι. Τοὺς στρατίωτας ἐπέ-
σησε. 48. Ὅπως τοὺς μὲν πο-
λεμίους ἐπίσησε διώκοντας.
112.

Ἐφοδίαν (τοὺς παραφυλάττοντας
τὴν) ἀποκτείνει. 163.

Ἐφοδον. Ζ. Εὐοδον.

ἘΦΟΡΟΙ. 63.

Ἐφυγον. Ζ. Ἐφευγον.

Ἐφ' ᾧ τε. 35, 62, 234.

* Ἐχεάναξ. 210.

Ἐχιν μέγιστον συλλαβῶν. 57.

Ἐχων. Ζ. Εἶχε.

Ἐχων συνόντα Πίγηρητα. 217.

Συνοῦσαν εἶχεν. 280. Ὅπως
ἐρῶντα αὐτῆς ἔχοι τὸν ἄν-
δρα. 280. Τῷ Διονυσίῳ δὲ
ἄρισ' εἶχε πολεμίων Ἑλλή-
νων ἀπηλλάχθαι. 158. Περὶ
ταῦτα εἶχεν. 193. Περὶ λου-
τρὸν ἔχων. 228. Τοῦ σώμα-
τος ἀρρώσως ἔχων. 139. Ὑπό-
πτως ἔσχον. 60. Ἡλικίας ἄλις
ἔχουσα. 127.

Ἐως ὑπέλαμψεν. 55. — ὑπηύ-
γαζεν. 27, 221, 250. Ἀρχο-
μένης ἔω. 103, 264. Ὑπὸ τὴν
ἔω. 104.

Ζ.

Ζάκορος. 54.

Ζευγμαμάτων (ἐπιβάς πλοίων καὶ).
116.

* Ζεὺς. Διὸς Πολιέως νεών. 151.

* Ζῆνις. 291.

Ζυγά (τά). Ζ. Ἐκτείνω.

Ζύγαι κῶπαι. 177.

Ζυγὸν (προσέταξε δὲ ἐκάστη ἴλη
τὸν πρῶτον) ἀληθινῶν ἰπ-
πέων. 127.

Ζωγρεία λαβόντες. 103. Ζ. καὶ
Ἀλίσκεσθαι.

Ζωγρεύω. 122.

ΖΩΠΥΡΟΣ. 225.

Ζωστήρ. 293.

Η.

Ἡβηδὸν ἐκτείνει. 123.

Ἡγαγον συγκέχ. τῷ Ἡγον. 383.

* Ἡγεμόνη. Ζ. Ἄρτεμις.

Ἡγγέλλει. Ζ. Ἀπέπλει.

* Ἡγησίας. 210.

ἩΓΗΤΟΡΪΔΗΣ. 73.

Ἡγον. Ζ. Ἡγαγον.

Ἡδεῖαι (πηγαί) πιεῖν. 4.

* Ἡθύλιον. 6.

Ἡλακάτη. 291.

Ἡλικία προήκουσα. 1. Ζ. καὶ
Ἐχω.

Ἡμερῶσαι χωρίον. 219.

Ἡμιθωράκιον. 117.

Ἡμιολίας (ἀνπλαβῶν τὰς). 136.

Ἐπεφάνησαν ἡμιόλια δύο.
286.

Ἡμιολίῳ ὑπερέχων πλήθει. 61.

Ἡνίαν (ἐφ') ἐπεσθαι. Ἐξ ἡνίας

παρεμβάλλειν. 119.

Γ γ 3

- Ηνίκα συγκέχ. τῷ Ηνίκα. 508. * Θάμυρις. 224.
 Ηνίκα. Ζ. Πρῶτον. Θανατῶδες ὕδωρ. 122.
 Ἡπαρ. 150. * Θάρρειω. Θάρραῦντες διαβάντες
 * Ἡπειρώται. 90. 48. — ἐκβάντες 242 [ὄνο
 Ἡπεροπής τέχνη. 2. μετοχαί ἀσυνδέτως συντασ-
 * Ἡρα. Ζ. Ἱερεῖς. σόμεναι, ὥσε τὴν ἐτέραν ἰσο-
 * Ἡραιεῖς. 74, 75. δυναμεῖν ἐπιβόρηματι τῷ Θάρ-
 * Ἡράκλεια ἢ Τραχινία 66. — ἢ ρούντως, ἢ ὀνόματι καὶ προ-
 ἐν Πόντῳ. 178. Ζ. καὶ Ἡρα- ζέσει, Μετὰ Θάρσους.]
 κλεῶται. Θάρσος. Ζ. Ἐνδοῦναι.
 * Ἡρακλεῖδαι. 8, 9, 284. ΘΑΣΙΑΙ. 298.
 ΗΡΑΚΛΕΪΔΗΣ. 173. * Θάσιοι. 35, 73, 298.
 ΗΡΑΚΛΕΪΔΗΣ Ταραντίνος. 174. * Θάσος. 73.
 * Ἡρακλεΐδης. 161. * Θάψος. 28.
 * Ἡρακλεῖον [καὶ Ἡρακλέους]. * Θεαγένης. 281.
 54. ΘΕΑΝΩ. 289.
 * Ἡρακλεῶται. 199, 200. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ. 20 — 22,
 * ΗΡΑΚΛΗΣ. 5. 101.
 * Ἡράκων. 286. ΘΕΜΙΣΤΩ. 286.
 Ἡρεμα. Ζ. Ἐρημα. Θέντας συγκέχ. τῷ Τιθέντας.
 Ἡρεμίας. Ζ. Ἐρημίας. 503.
 ΗΡΙΠΠΙΔΑΣ. 66. ΘΕΟΓΝΙΣ. 179.
 * Ἡρώδης. 243. Ζ. καὶ 381. * Θεόδοτος. 142, 198.
 Ἡττης (μετὰ πολλῆς) ἀναχω- * Θεόδωρος. 25.
 ροῦντα. 245. Θεοῖς (τελετὴν ποιεῖν τοῖς μεγά-
 * Ἡφαισίων. 122, 124. λους). 217.
 * Ἡχώ, 5. ΘΕΟΚΛΗΣ. 163, 164.
 * Θεοῖς. 217. * Θεόπομπος. 174 ἕτερος Θεό-
 πομπος. 277, 278.
 Θεοπρόπια κομίζειν, 251.
 * Θεόφρατος. 196.
 * Θεσπρωτίς. 272.
 Θεραπείαν (ὄσα) ὑμετέραν οὐκ
 ἔχει. 191.
 Θεραπευτήρ. 228, 260.
 * Θερμοπύλαι. 227, 228.
 * Θέρσανδρος. 200.

Θ.

- Θαλαμίας (τάς) κώπας ἀναφέ-
 ρειν. 177.
 Θαλασσοουργός. 133, 208.
 Θαλιάζειν Περσικὴν ἐορτήν.
 146.
 Θάμβος. 255.
 * Θάμος. 101. Ζ. καὶ 336.

- * **Θεσπιαί.** 43, 59, **Θεσπιαίς.** 53.
Z. καὶ 315.
- * **Θεσσαλία.** 285.
- * **Θεσσαλός.** 285.
ΘΕΣΣΑΛΟΣ. 10.
- * **Θετταλοί.** 297.
- * **Θευδοσία.** 177.
- * **Θήβαι.** 25, 44, 85, 117, 172, 281. **Θηβαῖοι.** 24, 25, 44, 85, 87, 117. **Θηβαίς.** 44.
Θήβας. **Z.** Ἐρυθράς.
Θηρατικόν. **Z.** Λίον.
Θηρείαν (βουκόλος) ἔχων εὐλήν. 122.
Θηρευτικάς κύνας... ἐξήγαγε. 112.
- ΘΗΡΩΝ.** 19.
ΘΗΡΩΝ Σελινεύντιος. 19.
ΘΗΡΩΝ Ἀκραγαντίνος. 211.
ΘΗΣΕΥΣ. **Θησηίς κουρά.** 6.
ΘΙΒΡΩΝ. 65, 201. **Θιβρώνιοι** [γρ. **Θιβρώνειοι**]. 65.
Θίνα (κατήρεν ἐς) εὐορμον. 137.
* **Θούριοι.** 60, 61.
- * **Θράκειαι πύλαι.** 145. **Θράκειον ἄρος.** 50. **Τὸν Θράκειον τρόπον.** 51. **Θράκεια ἔθνη.** 233.
ΘΡᾶΚΕΣ. 244. 50, 51, 52, 71, 105, 106, 110, 112, 233.
- * **Θράκη.** 50, 51, 52, 82, 105, 111.
Θρανίτιδας (κατὰ τὰς) κώπας 104. **τὰς Θρανίτιδας κώπας ἀναφέρειν.** 177. **κατὰ τὰς πρώτας Θρανίτιδας.** 186.
ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ. 210.
- ΘΡΑΣΥΛΟΣ.** 36.
ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ. 171.
Θράω. **Τὴν οὐραγίαν ἐθραυον.** 105.
Θῦμα ἀκάρδιαν. 271.
* **Θύμβρις.** 273.
Θυμηθία. **Z.** **Ἀνάκειμαι.**
Θυμομαχία. 45.
* **Θυρεαφόρος.** 134.
Θύτης. **Z.** **Τοιούτου.**
Θώμιγξ. **Θώμιγγας συνάψαι ταῖς κίοσι κ. τ. λ.** 211.
Θωρακίζω. 68.
- I.
- ΐαίνων οἶνον τοὺς πολεμίους.** 4.
* **ΐακχος.** 101.
ΐαονική. 391.
ΪΑΣΩΝ. 191—193. 90. **ἑτερος ἰάσων.** 243, 244.
* **Ϊβηρες.** 261. **Ϊβηρία.** 263, 270.
Ϊδέαν συγχέχ. τῷ ἰδίαν. 307.
* **Ϊδριεύς.** 234.
Ϊδίαν. **Z.** **Ϊδέαν.**
Ϊδιώτην αὐτὸν ἀπέφηνε. 162.
ΪΕΡΒΙΑ. 295.
* **Ϊερεῖς τῆς Ἡρας, ἡγεμόνες παρὰ Θραξί.** 233.
* **Ϊεροκλῆς.** 174.
* **Ϊερόν ὄρος.** 88.
* **Ϊερός λόχος ἐν Θήβαις.** 58. **Ϊερόν ὕδωρ.** **Z.** **Ϊῦρ.**
Ϊεροῦ ἐκ μῆλων [φράσις ὑποπαιγνός]. 125.
ΪΕΡΩΝ. 20, 203.
Ϊζάνοντας ἐπὶ τῆς γῆς. 75.

- ἰκέτεια. Ζ. ἰκέτις.
 ἰκστηρία. 124, 174, 273.
 ἰκέτις. ἰκέτιν [Δ.Γ. ἰκέτειαν,
 ἴσως κατὰ τὸ Βασιλειαν ἀντὶ
 τοῦ Βασιλίδα]. 287, 392.
 * ἰλέρδα. 270.
 Ἰλη βασιλική. 143. Τρεῖς ἰλας
 ἰππέων. 127.
 * ἰλιεῖς. Ἴλιον. 106.
 * ἰλισσός. 174.
 * ἰλλυριοί. 110, 113, 295. ἰλ-
 λυρίς. 145.
 * ἰμβρος. 247.
 * ἰμέρα. ἰμεραῖοι. 156.
 ἸΜΙΛΚΩΝ. 166 — 168. 17,
 255. Ζ. καὶ 307.
 * ἰγαμάμης. 274. Ζ. καὶ 389.
 * ἰνδική. Ἰνδοί. 4.
 * ἰξομάται. 292. Ζ. καὶ 393.
 ἰππαγωγός [ἐλλειπτ. τοῦ Ναῦς].
 159.
 ἸΠΠΑΡΙΝΟΣ. 163.
 * ἰππαρίνος. 156.
 Ἰππαρχος. 248. Ζ. καὶ 382.
 * Ἰππαρχος. 174.
 Ἰππάσιμον χωρίον. 129.
 ἰππέων συγκέχ. τῷ Ἰππων. 321.
 * ἰππίας. 16, 285. ἕτερος ἰππίας.
 78.
 ἸΠΠΟΔΆΜΑΣ. 63.
 Ἰπποκρατέω. 52.
 ἸΠΠΟΚΡΆΤΗΣ. 164.
 Ἰππους. Ζ. Φίλους,
 ἰπποφορβός. 224, 245.
 Ἰππων. Ζ. ἰππέων,
 ἸΣΆΔΑΣ. 60.
 Ἰσθν (τήν) ὥραν φυλάξαντας. 8.
 Ἰσοπαλῆς. 103.
 Ἰσοπέδω (ἐν τῷ). 187.
 Ἰσόρροπον (τὸ μὲν ἔργον) ἦν.
 53.
 Ἰσος δικασῆς. 215.
 * Ἰσσός. 127.
 * Ἰσσωρία. Ζ. Ἄρτεμις.
 * Ἰστιαία. 59.
 ἸΣΤΙΑΪΟΣ. 16.
 Ἰζών. Ἐν τοῖς ἰζῶσι τῆς ταλα-
 σιουργίας. 192.
 * Ἰζώνης (τὸ τῆς) ὄρος. 207.
 ἸΣΧΟΛΑΟΣ. 66.
 * Ἰτωνία. Ζ. Ἀθηνᾶ.
 ἸΦΙΚΡΆΤΗΣ. 81—96. 67. Ἰφι-
 κράτιοι 93, 96.
 * Ἴωνες (οἱ ἐν Μιλήτῳ). 278.
 Ἴωνική ἀποικία. 283.
 Κ.
 * Καδμεία. 52, 58.
 * Καθαῖοι. 123.
 Καθαρμός. 174.
 Καθηκόςτος συγκέχ. τῷ Καθή-
 κοντος. 393.
 Καθήκεν συγκέχ. τῷ Κατίσα.
 364.
 Καθιζάνω. 226.
 Καθήμι. Κλήρους καθήκεν εἰς
 κάλπιν. 7. Ἐς ταυτὸν τὴν
 δεξιάν χεῖρα καθέντες. 22.
 Καθήκεν εἰς Ρόδον. 174.
 Ζ. καὶ 396. Καθήκεν ἀνδρα
 εἰς Συρακούσας 29. — εἶδω-
 λον ἐν τῷ οἴκῳ. 262. Κα-
 θήκε λογαπαίους. 43, 48,

226. — τὸν ἀρχιπειρατὴν. * Καλλικρατίδας. 34, 37.
 134. — ὑπηρετικόν. 78. — * Καλλιμέλης. 198.
 τὸν μνηύσοντα. 152. — αὐ- * Καλλιππίδης. 200.
 τόμολον. 182. Τοῦ καθε- * Κάλλιπος. 163.
 κότης τυράννου. 293. Ἄγγελοι * Καλλισθένης. 174.
 καθειμένοι. 191. Κατὰ τῶν * Καλλιτέλης. 209.
 τευχῶν αὐτοὺς καθῆκαν. 263. Καλὸν ταῖς Λακαίναίς μετὰ τῶν
 Διὰ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος κα- ἀνδρῶν ἀποθανεῖν. 288, καὶ
 θεῖσα. 288. Προλεγομ. σελ. 9'.
 Καθίστημι. Καθίσαντο φυλακᾶς. Κάλπις. 7.
 119. Τριήρη κατέστησε. 22. Καλύβη. 46.
 Εἰς δύο τάς ναῦς καταστῆσαι. Καλύπτρα. 81.
 36. Καθιστάμενος τὴν τάξιν. Κάλως. Ζ. Ἐπισύροντας.
 83. Ζ. καὶ Ἐγγυητὴν. * Καμαριναῖοι. 165.
 Καθομιλοῦντες τοὺς πεπιστευμέ- ΚΑΜΒΥΣΗΣ. 221, 275, 287.
 νους τὰς κλεῖδας. 75. ΚΑΜΙΑΛΟΣ. 252, 253.
 Καθυφειμένους ἐν ταῖς μάχαις. ΚΑΜΜΑ. 280.
 271. ΚΑΜΠΑΝΟΪ. 202.
 Καὶ δὴ. 16, 100, 103, 114, Κάνδυσ. 24.
 116, 156, 270, καὶ ἀλλα- Κανθοὶ ἀμαξῶν. 232.
 χοῦ πλεισταχοῦ. Ζ. καὶ Προ- Καπέτις. 125.
 λεγομ. σελ. 5'. * Καππαδοκία. 129.
 Καινὰς συγκέχ. τῷ Κλίνας. * Κάραι (αἱ). 113.
 384. Κάρδαμον. 124.
 Καιρίαν ἐς τὸν αὐχένα πλήξασα. Καρδίαν οὐκ ἔχει. 271.
 295. (Ζ. καὶ 393). Καιρίοις * Καρδιανοί. 185.
 τραύμασι. 15. * Κᾶρες 217, 297. Καρία. 43,
 ΚΑΪΣΑΡ. 264—271. 136, 297. Καρίνη παρθένος.
 Κάλασος. 80. 297.
 Καλάμην (Ρήσου ἀνευρόντες). * Καρομεμφῖται. 217.
 212. Καρπολόγος. 98.
 Καλεῖν. Ζ. Βαλεῖν. Καρπούς συγκέχ. τῷ Κρημνός.
 Καλεῖν ἐπὶ ξένια. 8. 343.
 * Καλλίας. 28. Κάρφος. 126.
 Καλλιερώ. 284. ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙ. 202. 153,
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑΣ. 68. Ζ. καὶ 158, 161, 168, 248, 257,
 324. 260, 261, 262.

- * Κατόλανος. 265. Ζ. καὶ 386.
- * Κασσάνδρεια 134, 135 Κασσανδρείς. 134, 198.
- ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ. 143 — 145. 140. Κασσανδρίζω. 137.
- * Κάσσιος. 272, 277 Ζ. 388.
- Κατὰ συγκέχ. τῷ Μετά. 349, 353, 367.
- Καταβαλλομένοι συγκέχ. τῷ Καταλαβομένων. 304.
- Καταβάλλειν χῶμα. 115 — Χοῦν. 148.
- Καταγνοῦς. Ζ. Καταγόμενος.
- Κατάγνυμι. Κατεάγειντο. 253. Ζ. καὶ 383.
- Κατάγειν τὰ τῶν φίλων. 16. Κατήγετο παρὰ Φόλω. 5.— ἄλλος ἐν ἄλλῳ σαδμῶ. 242.
- Καταγόμενος συγκέχ. τῷ Καταγνοῦς. 341.
- Καταγωγή. 97.
- Καταδέω. 16.
- Κατακαίνω. 13.
- Κατακερτομέω. Τῶν συμμάχων κατεκερτόμησαν. 24.
- Κατακλεισθέντες συγκέχ. τῷ Κατακλιθέντες. 390.
- Κατακοιμίζω. 55.
- Κατακοιμισής. 229.
- Κατάκοπος. 99.
- Καταλαβομένων. Ζ. Καταβαλλομένων.
- Καταλειφθέντες συγκέχ. τῷ Καταληφθέντες. 358.
- Καταλείφω. 128.
- Καταλεύω. 128.
- Καταλύομαι τὸν πόλεμον. 200.
- Τὸν Αἰγύπτου βασιλέα κατέελυσεν. 216. Ἐν Ἀριαίου κατέελυσεν. 228.
- * Κατάνη. 29.
- Κατανοοῦσα συγκέχ. τῷ Καταπονοῦσα. 303.
- Καταπέλται ὄξυβελεῖς. 221.
- Καταπίνω. Κατεπόθησαν. 287.
- Καταπλήττεσθαι τὴν ἄλωσιν. 58. — τὴν γενναιότητα. 171. — τὴν προδοσίαν. 233.
- Καταπρήθω. 221, 298.
- Καταρράπτω. 228.
- Κατασκάπτω. 156, 162, 237.
- Κατασκευάζω ἀγρύπνους. 29. — ἀχρεῖον. 61. Οἰκετικῶς κατασκευασάμενοι. 93.
- Κατασκιρτῶντες τῆς ὀλγότητος. κ. τ. λ. 266.
- Κατασπάσας δύο τὰς ταχυναυτούσας τῶν νεῶν. 37.
- Κατάστημα κινούμενον ἐναντίον τοῖς πολεμίαις. 170.
- Καταστρατηγέω. 13. Ἴππῳ καταστρατηγούμενον. 106.
- Κατάσρωμα. 181.
- Κατασρωννύω. Πολλοὺς κατέσρωσαν. 271.
- Κατασύρειν λείαν. 43 — πολὺ μέρος τῆς ἀποσιευῆς. 152. Σάμον κατασύρας. 89.
- Κατασχίσας τὰς θύρας. 215.
- Κατατρέχω. 292.
- Καταφαρμακεύουσιν οἶνον πύαις δηλητηρίοις. 244.
- Κατεβάλλοντο συγκέχ. τῷ Κατέλαβοντο. 390.

- Κατέλυσε συγχέχ. τῷ Κατέσχε. 369.
- Κατεπίγει (ὅσα τῶν πολιτικῶν). 35.
- Κατερῶν πρὸς τὴν Ἡραν τῶν Θρακῶν. 233.
- Κατέσκαψε συγχέχ. τῷ Κατεσκέυασε. 356.
- Κατέσχε. Ζ. Κατέλυσε. Κατευνασῆς. 281.
- Κατέχω. Τῆς τυραννίδος κατέσχεν. 15. Τοῦ Πειραιῶς κατέσχον. 157. Κατασχεῖν τῆς ἀκροπόλεως. 154. Τὴν τυραννίδα κατέσχεν. 81, 198. Τὴν ἀρχὴν κατέσχεν. 163.
- Κατήγαγον συγχέχ. τῷ Κατήγον. 392.
- Κατίσα. Ζ. Καθῆκεν.
- Κάτοπτος. 62.
- Κατορθώσκειν ὑποσχόμενος τὸν πόλεμον. 188.
- Κατώκησαν συγχέχ. τῷ Κατώκισαν. 394.
- * Κάτων. 276.
- * Καυλωνία. 201.
- * Καῦνος. 107.
- Καυσία. 188.
- * Κεγχρεαί. 136, 196.
- Κειμήλια. Ζ. Ἀντίου.
- Κεκομισμένην συγχέχ. τῷ Κεκοσμημένην. 364.
- * Κελαιναί. 228.
- Κέλῆς ὑπηρετικός. 34. — ἐπίκωπος. 136. Κελήτιον. 181.
- ΚΕΛΤΟΙ. 244, 247, 253, 272. Κελτικόν (τὸ). 272.
- * Κένταυροι. 5.
- Κεραμίς. Κέραμος. 299.
- Κερασφόρος. 5.
- Κέρκυρα. 29, 94.
- ΚΕΡΚΥΡΑΪΟΙ. 206, 100.
- * Κερρήνιοι. 233. Ζ. καὶ 378.
- ΚΕΡΣΟΒΑΕΗΤΗΣ. 238, 239.
- Κεφαλαὶ σκορόθων. 207.
- Κεφαλῆς (κατὰ, ἢ ὑπὲρ) γενέσθαι. 39.
- Κεφαλῆς. Ζ. Εἰζάπτω.
- Κηκίς. 149.
- * Κηφισσός. 6.
- Κεβώτιον τῶν αὐλῶν. 183.
- * Κικέρων. 266.
- * Κιλικία. 142.
- * Κιμμέριοι. 216.
- ΚΙΜΩΝ. 24.
- * Κιναδῶν. 63.
- Κίνδυνος βίαιος. 129.
- ΚΙΝΕΑΣ. 72.
- * Κιρρά. Κιρραῖοι. 79, 202.
- Κισσός. 4.
- Κλαγγὴ ἐλεφάντων. 150.
- Κλάγγω. Τῶν ἐλεφάντων κλαγγάντων. 129.
- * Κλεάδας. 277, 288.
- ΚΛΕΑΝΔΡΙΔΑΣ. 60.
- ΚΛΕΑΡΧΟΣ. 49, 229. Οἱ Κλέαρχοι. 52.
- ΚΛΕΑΡΧΟΣ, Ἡρακλείας τύραννος. 70.
- ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ. 79.
- ΚΛΕΪΤΑΡΧΟΣ. 178.
- * Κλεόμβροτος. 53, 54.
- ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ. 10, 277.
- ΚΛΕΩΝ. 25.

- ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ.** 69, 70.
 * **Κλεώνυμος.** 262.
Κλεψύδρα. 203.
Κλήζω. Κληίζω. 4, 5, 6, 13, 109, 258.
Κλήρος 7, 198.
 * **Κλίμαξ** Ἀλεξάνδρου. 120.
Κλίνας. Ζ. Καινάς.
Κλισία. 142.
Κλοιῶ (ἐν) δεξιμένους. 210.
ΚΛΟΙΔΙΑ. 276.
 * **Κλώδωνες.** 109.
Κνήκος. 125.
 * **Κνώπας.** 283, 284.
ΚΟΔΡΟΣ. 12.
 * **Κόδρος.** 210.
Κοῶν ὁδός. 60. — **θάλασσα.** 104. — **ναῦς.** 136. **Κοῦλον ἔλος.** 242.
Κοινά. Ζ. Προσασία.
Κοινοπραγία. 129.
ΚΟΙΝΤΟΣ. 259. Ζ. καὶ 384.
Κοινωνεῖν ἐξίας. 20, 49. — **λόγων.** 65.
 * **Κολοσσαί.** 228.
 * **Κολοφώνιαι.** 216.
Κόλπου (κάλαθον ὑπὸ) κομίζων. 80. **Τοὺς κόλπους ἀνέρρηξαν.** 297.
Κόλπου συγκέχ. τῷ Κόπρου. 328.
Κολυμβήθρα. Ζ. Ἐπιρρίπτω.
 * **Κονδάσκη.** 4.
Κονίω. Κεκοιμένος. 110, 135.
ΚΟΝΩΝ. 37, 34.
Κόπρου. Ζ. Κόλπου.
Κόπτειν νόμισμα. 99, 199, 231.
- * **Κορασιβίη.** 4.
 * **Κορινθία.** 27.
 * **Κόρινθος.** 87, 91, 127, 138.
ΚΟΡΙΝΘΙΟΙ. 208.
 * **Κοριολανός.** 273. Ζ. καὶ 389.
Κορυνηφόρος. 15.
Κορυφῆς (κατὰ, ἢ ἀπὸ) τῶν ὀρῶν. 122. Ζ. καὶ 363.
 * **Κορώνεια.** 41, 42.
ΚΟΣΙΓΓΑΣ. 233.
Κόσμῳ Λακωνικῷ ἐπιπλεῦσαι. 95.
 * **Κοσσαῖοι.** 124.
 * **Κοτιάειον.** 201. Ζ. καὶ 370.
 * **Κρανῶν. Κρανώνιοι.** 73.
 * **Κράσσοι.** 243.
ΚΡΑΤΕΡΟΣ. 146, 69.
ΚΡΑΤΗΣΙΠΟΛΙΣ. 294.
Κράτισον (κατὰ τὸ) τῶν πολέμων. 172.
ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ. 7.
Κρημβοβατέω. 123.
Κρημνοῦς. Ζ. Καρπούς.
Κριθάμινα ἄλευρα. 124.
 * **Κριθῶν.** 286.
 * **Κρίνιππος.** 94.
Κριός. 231.
ΚΡΟΪΣΟΣ. 220, 221, 211, 218, 219.
Κροκωτὸν ἐνδύς. 161.
 * **Κρόνιον.** 168.
Κροτῶν ταῖν χεροῖν. 111.
 * **Κρυασσός.** 297. Ζ. καὶ 394.
Κρύβδην. 129.
Κρυμούς (χειμῶνας καὶ). 88.
Κτινύω. 16. Ζ. καὶ 380.
Κτύπος. 114.

- Κυθρόω. Εκυθροῦτο, καὶ φαι-
δρὸς ἦν. 115.
- * Κυζικηνή. 67. Κυζικηνοί. 188.
Κύθρα [Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ Χύ-
τρα]. 384.
- Κυκῶν. 124.
- Κυκλόομαι. 167. Ζ. καὶ 359.
- Κυμβαλίω. 217.
- * Κύμη. 226.
- Κυνικοῖς (ἐν τοῖς) καύμασιν. 70.
ΚΥΝΝΑΝΗ. 295.
- Κύπριος χαλκός. 99.
- * Κύπρος. Κύπριοι. 24.
ΚΥΡΗΝΑῖΟΙ. 300, 282. Κυ-
ρήνη. 69.
- ΚΥΡΟΣ. 217—220. 49, 50.
- * Κύρος. 245, 274, 275. Κύ-
ριοι. [οἱ τοῦ Κύρου στρατι-
ῶται]. 228.
- * Κύρρος. 78. Ζ. καὶ 327.
Κύση. 183.
- * Κύψελα. 147.
ΚΥΨΕΛΟΣ. 7.
- * Κωλιάς. 14
Κωλύειν. Ζ. Λύειν.
- * Κωμασός. 242.
Κώπη. Ζ. Ζύγαι, Θαλαμίας,
καὶ Θρανίτιδας.
- * Κωπαῖς λίμνη. 244.
- Λ.
- * Λάαρχος. 282.
Λαγόνες ὀρῶν. 130, 132, 147.
Λαθεῖν συγκέχ. τῷ Μαθεῖν.
349.
Λαῖά τάξις. 165.
- * Λαισυργόνιον πεδίον. 165.
ΛΑΚΑΙΝΑΙ. 300.
Λαμβάνω. Λαβόντες ὀπίσω τοὺς
πολεμίους. 242.
- * Λαμία. 126, 127.
Λαμπρά ἀγορά. 216. — χορη-
γία. 232. Λαμπρὸν ἀνωλό-
λυξε. 281. Ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμ-
πρὸν ἐφθέγγατο. 225.
Λαμπτήρα αἶρειν. 167, 201.
Ζ. καὶ 29.
- * Λαμψάκη. 279.
ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΪ. 208.
- * Λάμψακος. 47, 51, 145, 208,
279.
ΛΑΟΔΙΚΗ. 288, 289.
- * Λάρισσα. 112. Λαρισσαῖοι.
113.
- * Λατίνοι. 275, 276.
- * Λάτμος. Λάτμιοι. 234, 291.
Λαφυροπώλης. 193.
ΛΑΧΑΡΗΣ. 80, 137.
- * Λαχάρης. 198.
ΛΕΑΙΝΑ. 285.
- * Λεάνδρος. 280.
Λεοντή. 61.
- * Λεοντίνοι. 153, 161, 163, 189.
- * Λεοντομένης. 198.
Λεπὶς χαλκῆ. 253.
Λεπτὴ ἀτραπός. 122. Ζ. καὶ
343.
ΛΕΠΤΙΝΗΣ. 165, 203.
Λεπτόγεων πεδίον. 132.
- * Λευκανοί. 60, 61.
- * Λευκάς. 97, 99, 100.
- * Λευκοθέα. 159.

- * Λεύκτρα. 44, 53, 60.
ΛΕΥΚΩΝ. 199, 186.
- * Λευκωνία. 298.
- * Λέχαιον. 138.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ. 23, 228.
- * Λεωνίδαξ. 129.
- * Λεωσθένης. 193, 194.
- * ΛΕΩΤΥΧΙΔΗΣ. 23.
Ληίζομαι. 252.
- * Λῆμνος. 247.
Λήσαρχος. 142.
Λιβανωτίς χρυσῆ. 140.
Λιθοτομία. Ζ. Λύειν.
Λιμενίζονται (ὑπὸ κρημῶν). 137.
Λιμοῦ γραφή ἐν τῷ ἱερῷ ἀνα-
κειμένη. 64.
Λίνω (τῷ) ἐθήρευσεν. 17. Λίνα
θηρατικά. 220.
Λίπα. 60, 88.
- * Λιπάρα. 204.
Λοβός. 150.
Λογάδες νεανίαι. 123.
Λόγιον. 13, 217.
Λογοποιέω. Ἐλογοποίησεν, ὡς
ἀπαλλαγῆναι βουλόμενος κ.
τ. λ. 70. Μοχθηρὰ περὶ αὐτοῦ
λογοποιεῖν. 118.
Λογοποιός. 43, 48, 226.
ΛΟΚΡΟὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι. 207.
- * Λοκροί. 25.
Λοξώσας τὴν στρατιάν. 44, 150.
Λοχάω. 59, 74, 75, 119.
Λοχμῶδες (ἐς τὸ κοῖλον καί).
77. Ζ. καὶ Λοχῶδες.
Λόχος. 59.
Λόχους (κατὰ) στρατοπεδεύοντες.
55. Ὀρδίους λόχους. 251.

- Λοχῶδες συγκέχ. τῷ Λοχμῶδες.
327.
- * Λύγδαμεις. 16. ἕτερος Λύγδαμεις.
290.
- * Λυδία. 43.
Λύειν συγκέχ. τῷ Καλύειν. 323.
Λύειν λιμόν. 64 — τὰ σκευοφό-
ρα. 126. — τοὺς ἐκ τῶν λι-
θοτομιῶν. 184. Ζ. καὶ Βιβλίον.
- * Λύκτιον. 138.
- * Λυκαονία. 129.
ΛΥΚΟΣ. 175.
- * Λύκος. 139.
Λύκος ἡγεμόν. 123.
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. 11, 12, 251.
Λυκούργειον (παιδευθησομένους
τὴν) πολιτείαν. 197.
- * Λυκωπός. 300.
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ. 34—36. 230.
- * Λυσίας. 142.
Λυσιζωνος. 271.
- * Λυσιμαχία. 81.
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ. 145. 80, 136,
142, 175, 201, 235, 294.
Λυσιμάχοι. 235.
Λυσιτελῶς ὑπέσχετο τὴν ὕλην
παρέξειν. 151.

Μ.

- ΜΑΓΑΣ. 69.
- * Μαγνησία. 68. Μαγνησία ἢ κατὰ
Θεσσαλίαν. 187, 194.
- * Μάγοι οἱ ἐν Πέρσiais ἀρξάντες.
221, 222.
- * Μαζάρης. 218.
Μαθεῖν. Ζ. Λαθεῖν.

- * Μακεδόνες. 109, 110, 111 και
άλλαχ. πλεισαχοῦ.
- * Μακεδονία. 109, 110, και ἀλ-
λαχ. πλεισαχοῦ. Μακεδονικὸς
χρυσοῦς. 134.
Μάλης (ὑπὸ) ἔχειν. 60. — κο-
μίζειν. 112, 175. — δοῦς.
201.
- * Μάμερκος. 169.
Μανδραγόρας. 166, 264.
- * Μάνδρων. 279.
Μανθάνω. Νῦν γε τοῦτο μαθάν-
τες. 86. Ζ. και 330.
ΜΑΝΙΑ. 291. Ζ. και 392.
- * Μανία. 289.
Μανιοποιὸν φάρμακον. 284.
Μανιουργέω. 284.
- * Μαντινεία. 63, 68, 72.
- * Μαρδόσιος. 239.
ΜΑΡΙΟΣ. 255.
Μάρις ἐσὶ δέκα χόες Ἀττικοί.
125.
ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. 256, 255.
- * Μαρωνίται. 114.
- * Μασσαισύλιοι. 260.
- * Μασσαγετικὸν (τὸ) 275.
- * Μαυρούσιοι. 191.
ΜΑΨΩΛΟΣ. 233, 234, 198.
Με. Ζ. Μέν.
- ΜΕΓΑΚΛΕΪΔΑΣ. 64.
ΜΕΓΑΚΛΗΣ. 171.
- * Μεγακλῆς. 15. ἕτερος Μεγακλῆς.
155.
- * Μέγαρα. Μεγαρεῖς. 128, 164,
189. Μεγαρικὸν (τὸ). 18.
Μεθόριον ψησάμενοι. 208.
- * Μεθωναῖοι. 112.
- * Μειδίας. 59, 292.
- * Μελαιναί. 13. Ζ. και 305.
ΜΕΛΑΝΘΟΣ. 13. Ζ. και 305.
Μελάνθειον. 125. Ζ. και 344.
- * Μελάνιππος. 280.
Μελίκρατον. 281.
Μελιτος ὕοντος παλάθαι. 125.
Ζ. και 345.
Μέλλων. Ζ. Ἐνεσῶς.
- * Μελώτας. 134.
ΜΕΜΝΩΝ. 186 — 188. 118.
Οἱ Μεμνόνειοι. 187.
- * Μέμφις. 217, 223.
ΜΕΜΨΙΣ. 238.
Μέν συγκέχ. τῷ Μόνοι. 348
— τῷ Μόνου. 353 — τῷ Μήν.
370 — τῷ Μέ. 378. — τῷ
Δέ. 387.
Μέν ὡς. Ζ. Ὁμοίως.
- * Μένδα. 49.
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ. 176.
- * Μενεκράτης. 294.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ. 101.
- * Μενελεως. 137, 138.
ΜΕΝΤΩΡ. 210.
- * Μένων. 229.
Μέροπες. 115.
- * Μέση τῶν ποταμῶν. 147.
Μέσοι ἀποληφθέντες τῶν ποτα-
μίων. 122. Ζ. και Τέμνω.
Μεσοπύργιον. 120, 135.
- * Μεσσήνη. Μεσσήμιοι. 53, 74,
158, 171, 172, 203.
Μετά. Ζ. Κατά.
Μεταβαλομένων ἐς φυγὴν. 35.
Μεταίχιμιον. 118.
Μετακόπτω. 199.

- Μεταλαγχάνω. 284.
 Μεταλλεύουσιν οὐς ἂν λάβωσι.
 47. Ζ. καὶ Ὑπόνομος.
 * Μεταποντίνοι. 159. Μεταπόντιον. 160.
 Μετασκευασάμενοι οἰκετικαῖς ἐσθήσεσι. 211.
 Μετάσασις τοῦ στρατοπέδου. 46.
 Μετενδύω. Μετενέδυσε τὰς πανοπλίας. 64.
 Μετεωρίζονται [ἴσ. γρ. Μετεωρίζοντο] εἰς τὸ πέλαγος. 114.
 Μετρέω. Σίτον τοῖς στρατιώταις μετρήσων. 239. Τὸν σῖτον ἐμετροῦντο. 107. Ζ. καὶ 241.
 Μετωπηθὸν μετέσρεψε. 175.
 Μετώπω (έταξεν ἐν). 119.
 Μῆ [παραλειφθέν]. 396.
 Μηδικοῦ συγκέχ. τῷ Μηνοειδοῦς. 335.
 * Μῆδοι. 217 — 220 καὶ ἀλλαχ. πλεισαχοῦ.
 * Μηδόσακκος. 295.
 * Μήθυμνα. 187.
 * Μηκρίδη. 201. Ζ. καὶ 369.
 Μήκων. 252.
 ΜΗΛΙΑΙ. 297.
 Μηλίνη ἐσθής. 120.
 * Μηλοφόροι Πέρσαι. 120.
 Μήν. Ζ. Μέν.
 * Μηνηγέτης. 110.
 Μήνιμα τοῦ Ποσειδῶνος. 287.
 Μηνοειδῆς ὄρος. 76 — σχῆμα. 99, 100.
 Μηνοειδοῦς. Ζ. Μηδικοῦ.
 Μηνυθέντος ἐπιβουλεύειν Κινάδωνα. 63.
 * Μηριόνης. 193.
 * Μηρός. 4.
 * Μητρόδωρος. 292.
 ΜΙΔΑΣ. 217.
 ΜΙΘΡΙΑΔΉΣ. 237—238.
 ΜΙΑΗΣΙΑΙ. 297.
 * Μιλῆσιοι. 210, 245, 264, 278.
 * Μίλητος. 198, 210, 264, 278, 297.
 Μίλτος. 213.
 * Μιμαλλόνες. 109.
 * Μινύαι. 6, 300.
 * Μίνως. 251.
 Μισθοδοσία. 191.
 ΜΝΑΣΙΠΗΪΔΑΣ. 67.
 * Μνησιδήμος. 174.
 Μνησεύομαι. 282, 391.
 Μοίρας συγκέχ. τῷ Μόρας. 320.
 Μολιβοῦν γραμματεῖον. 279.
 Μόνοι. Ζ. Μέν.
 Μονομαχήσασθαι. Ζ. Ἀναμαχήσασθαι.
 Μόνον [ἀντὶ τοῦ Ἀλλά]. 86.
 Μοῦνον. 376.
 Μονόξυλοι σκάφαι. 178.
 Μόνου. Ζ. Μέν.
 Μόραι Λακεδαιμονίων. 55. Ζ. Μοίρας.
 * Μοτύη. Μοτυαῖοι. 155.
 ΜΟΥΚΙΟΣ. 253. ἕτερος Μούκιος. 272.
 * Μουνυχία. 143, 144.
 ΜΥΓΔΟΝΙΟΣ. 241.
 * Μυκάλη. 23, 245.
 Μύλη. Ζ. Σιτουργαί.
 * Μυοῦς. 278.

Μύριτι (δωδεκάλις) 256—έξά-
κις. 256.

ΜΥΡΩΝΙΔΗΣ. 24.

ΜΥΣΤΑ. 296.

Μύσα συγκέχ. τῷ Πύσα. 393.

Μυσήρια ἐλάττονα. 174.

N.

Ναματιαῖον ὕδωρ. 202.

* Νάξιοι. 278.

* Νάξιοι. 154.

* Νάξος. 154.

* Νάξος. 101, 103.

Ναυαρχοῦντος συγκέχ. τῷ Ναυ-
μαχοῦντος. 334.

Ναυλοχέω. 21, 137, 227.

Ναυμαχοῦντος. Ζ. Ναυαρχοῦν-
τος.

Ναυμαχῶν συγκέχ. τῷ Συμμα-
χῶν. 336.

* Ναύπακτος. 79, 208.

Ναυσίπερος ποταμός. 266.

Ναυτικόν (τὸ). 34, 100.

* Νέα πόλις. 114.

ΝΕΑΡΧΟΣ. 183.

* Νεκτανεβώς. 46.

Νέμω. Πρὸς αὐτοὺς ἐνείμαντο
τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. 288.

Νεόσμηκτα ὄπλα. 54.

Νεοσύλλογος δύναμις. 102.

* Νέρων. 296.

* Νέσωρ. 290.

Νεφελώδης κόνις. 132.

Νέω. Ὑλην παμμεγέθη νησώ-
μεθα. 298.

Νεωτερίζω. 139.

* Νηλεύς. 278.

* Νηληΐς. 278.

Νήφω. Ζ. Οἰνόω.

* Νίκαια. 127, 128.

* Νικάνωρ. 130, 136, 143
144.

Νίκης. Ζ. Τύχης.

ΝΙΚΙΑΣ. 27, 34.

* Νικοκράτης. 280.

* Νικοκλῆς. 287.

* Νικόλοχος. 99. Ζ. καὶ 335.

* Νικόμαχος. 97.

* Νικομήδης. 264.

* Νικόστρατος. 200.

ΝΙΚΩΝ. 74.

ΝΙΚΩΝ. 185.

* Νίνος. 274.

* Νιτήτις. 278. Ζ. καὶ 390.

ΝΟΜΗΤΩΡ. 249, 250.

Νομίσας. Ζ. Ὁρμήσας.

Νόμον συγκέχ. τῷ Ὄνον. 329

Νόμω πομπῆς. 164. — φιλία ε.
223. — σάλπιγγος. 175.

* Νότιον. 78.

ΝΟΥΜΑΣ. 251.

Νυκτομαχέω. 141.

Νύκτωρ συγκέχ. τῷ Ὑδωρ.
361.

* Νύμφαι. 251.

* Νυμφαῖος. 297.

Ξ.

* Ξάνθος. 13.

Ξεναγός. 174.

Ξένια. Ζ. Καλεῖν.

* Ξένια (τά). 74. Ζ. καὶ 326.

- Ξενολογήσας στρατιώτας. 98.—
πολλούς Κἄρας. 217.
Ξενοφῶν. 38—39.
ΞΕΡΞΗΣ. 227—228. 22, 65,
291.
Ξυγκείμενον σημεῖον. 63.
**Ξυλευτής. Ζ. Ξεῦος.
Ξυζόν. 13, 253, (Ζ. καὶ 393),
298.
- Ο.
- Ὄγκον (πλέονα) προσιθεῖς.
269.
*Ὄδρῦσαι. Ὄδρυσάιοι. 95.
*Ὄδρυσιάς. 95.
Ὄκεια. Ζ. Σώματα, καὶ Τιθε-
σθαι.
Ὄινόω. Νήφοντας ἐπισησας οἰνω-
μένοις. 74.
Ὄιζρῶντες καὶ ταρρασόμενοι δι-
έφευγον. 128.
Ὄλβους. Ζ. Ὄρκους.
*Ὀλκίας. 129.
Ὀλοσίθηρα κράνη. 253.
*Ὀλυμπιάς. 140, 144.
*Ὀλυνθία. Ὀλύνθιοι. 97.
Ὀλυρα. 126.
Ὀμαλός. 155.
Ὀμιχλώδης ἀήρ. 83.
Ὀμοίως συγκέχ. τῷ Μένως. 364.
Ὀμολογίαν (Ἀμφίπολιν καθ')
προσεκτήσατο. 27.
*Ὄνειον. 53, 55.
*Ὄνητορίδης. 174.
ὌΝΟΜΑΡΧΟΣ. 75.
Ὄον (ὅς ἄν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα
τὸν) ἐς τὰ ὄπλα. 82. Ζ.
Νόμον.
Ὄξυβελής. 69, 221.
Ὄξύγαλα. 125.
*Ὄξύθρας. 259.
Ὄπισω. Ζ. Λαμβάνω.
Ὄπισθοφυλακείω. 132.
Ὄπος σιλφίου. 125.
Ὄποτε συγκέχ. τῷ Ἐπίθετο.
366.
Ὄπως. Οὐχ ὅπως... ἀλλὰ καὶ
270.
Ὄράομαι. Ὄρώμενοι τὸ κήρυγμα
τῆς ἐλευθερίας. 137.
*Ὄρβήλιοι. 112.
Ὄρέων [Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ Ὄρων].
304.
Ὄρείων συγκέχ. τῷ Ὄριων. 304.
— τῷ Ὄριων. 386.
*Ὄρδιόμαχος. 131. Ζ. καὶ 347.
Ὄρδιος. Ὄρθίαν ἐποιεῖτο τὴν πο-
ρείαν. 119. Ὄρθίους λόχους.
250, 251. Ὄρθίας τὰς τά-
ξεις βαθύνας. 172. Τὰς νῆυς
προσήγεν ὀρθίοις τάγμασι.
79.
Ὄρίσαι προθεσμίαν. 212.—φθό-
ρους. 222.—ποταμόν. 274.
Ὄρίων. Ζ. Ὄρείων.
Ὄρίων. Ζ. Ὄρείων.
Ὄρκια τέμνειν. 240.
Ὄρκους δώσοντα καὶ ληψόμενον.
28.— ἔλαβον καὶ ἔδωκαν.
161.
Ὄρκους συγκέχ. τῷ Ὄλβους.
358.
Ὄρμείω. 79.

- Ὀρμή [λέξ. ὑποπτ.]. 274;
389.
Ὀρμήσας συγκέχ. τῷ Νομίσας. 358.
Ὀρμίζω. Ἰπὸ νησιῶν ὀρμίσατο. 79.
Ὀρμον (εἰς τὸν ἰδιὸν) ἐπανήλθε. 99.
Ὀρμος [γυναικεῖος κόσμος]. 281.
ὈΡΟΝΤΗΣ. 225—226.
* Ὀρόντης. 140.
Ὀρρώδια ἦν καὶ φόβος. 43.
* Ὀρχομενός. 138, 254, 255.
* Ὀρυάνδρης. 223.
Ὅσον ἐπὶ τῷ στρατηγήματι. 132.
Ὅσον οὐκ ἤδη. Ζ. Συναίγω.
* Ὅσα. 120.
Ὅταν. Ζ. Ἐστ' ἀν.
Ὅτι τάχος. 48, 92, 203.
Ὅτιοῦν. Ζ. Πᾶς.
Ὅυ συγκέχ. τῷ Πν. 336.
* Οὐερκιγγετόριξ. 266.
* Οὐεσσα. 153. Ζ. καὶ 354.
* Οὐετουριά. 273.
* Οὐήρος. 1, 41, 77, 109, 151, 191, 215, 249.
Οὐρά. 92.
Οὐραγέω. 101.
Οὐραγία. 94, 105.
Οὐρανίσκοι διάχρυσοί. 120.
Οὐριος. Ζ. Βορέας.
Οὗτοι συγκέχ. τῷ Οὐτώ. 382.
* Ὀφέλας. 161.
Ὀφελος (ὅσον ἦν) αὐτῆς. 97.
Ὀψος. 295.
Ὀψέ τῆς ὥρας. 154.
Ὀψοποιός. 52.
* Παγχοαί. 193, 194.
Πάγετώδης νύξ. 132.
Πάγη (ὥσπερ ἐν) πάντας αἰρήσομεν. 224.
Παγκρατιασής. 110.
Πάθος συγκέχ. τῷ Πένθος. 394.
Παίζω. Εἰ χρή τι καὶ παῖξαι. 106.
Παιάν. Ζ. Συναπτειν.
* Παιονες. 145. Παιονία. 146.
Παιπάλη. 124.
ΠΑΙΡΙΣΑΔΗΣ. 241. Ζ. καὶ 380.
Παιωνίζω. 83.
Πάλαθαι μέλιτος. 125.
* Παλαμήδης. 3.
Παλλαδικά ὄπλα. 15.
Παλλάδιον. 7.
* Παλληνεῖς. 246. Παλλήνη. 198, 246.
Παλλήνην συγκέχ. τῷ Πελλήνην. 349.
Παλληνίς. 14.
Παμμεγεθής. 298.
ΠΑΜΜΕΝΗΣ. 172.
* Παμμένης. 239.
ΠΑΝ. 5.
ΠΑΝΑΪΤΙΟΣ. 189.
* Παναρίση. 289.
* Πανδαίη. 6.
Πάνδημος Φυσία. 72.
Πανδοκεῖον. 110.
Πανικοί φόβοι. 5. Πανικοῦ γεγονότος. 82. Κινήσαι Πανικόν. 83. Πανικόν διῆξε τὴν στρατιάν. 121. Τὸ μὲν Πανικόν ἐλέλυτο. 121.

- Πανοπλία. 64, 128.
 * Πάνορμος. 193. 208.
 Πανσέληνος νύξ. 205.
 Πάντα συγκέχ. τῷ Ταῦτα. 361.
 * Παντάγνωστος. 16.
 Πανωλεθρία. 34.
 Πάραλος. 35.
 Παραβοηθούτων ἐπ' ἐκείνον
 τὸν τόπον. 206.
 Παραθεῖσα συγκέχ. τῷ Παρατι-
 θεῖσα. 391.
 Παραιρέω. 72. Ἴνα μὴ παρέλ-
 ται τὸν υἱὸν τὴν δόξαν. 259.
 Παρακαθίσας νύκτωρ ἵππεις ἐν-
 εθρεύοντας. 166. Παρακαθι-
 σάμενος τὰς παλλακίδας. 229.
 Ζ. καὶ 377.
 Παρακλίνασα τὸν τράχηλον.
 286.
 Παρακόπτω. 72.
 Παράλια (τά). 25.
 Παραλλάξαντας αὐτῶν τὴν φά-
 λαγγα. 237.
 Παράλογος κίνδυνος. 299.
 Πάραλος (ἡ). 35, 79.
 Παραλύω. Παρέλυσε τοὺς Ἀθη-
 ναίους. 111.
 Παρανήχομαι. 88.
 Παραπέμπων πλοῖα σιτηγά.
 176.
 Παραπίπτω. Λόγου παραπεσόν-
 τος. 196. Ἐς τὴν πόλιν παρα-
 πεσόντων (γρ. Παραιοπεσόν-
 των). 299. Ζ. καὶ 396.
 Παραποιέω. 7.
 Παραρρόηξας τοῦ πύργου μέρος.
 69.
 Παρασκευάζειν δεῖπνον. 38, 52.
 Παρσκευάσθαι. 269.
 Παρασπονδέω. 244.
 Παρασάτην (παρήγγειλε τοὺς
 ἐπιστάτας μεταβαίνειν εἰς). 61.
 Παρασχίζω. 211.
 Παρατάττομαι. 9, 12, 19, 45,
 46.
 Παρατιθεῖσα. Ζ. Παραθεῖσα.
 Παραφυλάξειν (ἤπερ ἦκιστα οἱ
 πολέμιοι) ἐμελλον. 98.
 Παραχωρεῖν εἰς τὰ ὄρη. 251.
 Παρεγγυάω. 294.
 Παρείδω. Παριδόντες. 203. Ζ.
 καὶ 370.
 Παραιοπίπτω. Ζ. Παραπίπτω.
 Παρέλθεται συγκέχ. τῷ παρέλ-
 κεται. 384.
 Παρεξειρεσία. 104.
 Παρέρχονται (εἰάν τοὺς πολε-
 μίους ἀποβαίνοντας). 200.
 Παρέρχονται συγκέχ. τῷ Παρ-
 έχονται. 369.
 Παρέχειν φαντασίαν ἵππικοῦ, ἢ
 ἵππέων. 45, 127.
 Παρηγόρημα. 124.
 * Παρθενίαι (οἱ). 63. Ζ. 323.
 Παρθενεύομαι. 249.
 * Παρθναῖοι. 191.
 * Παριανοί. 208. Πάριον. 160
 (Ζ. καὶ 357), 208.
 * Πάριοι. 159. Ζ. καὶ 357.
 Παρίπτουσεν ἐπ' αὐτούς. 173.
 Ζ. καὶ 237.
 Παρίσσεμαι. 215.
 ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ. 127. 115, 116,
 118, 187.

- * Παρνασσός. 6, 205.
 Παροδύω. 95.
 Παρορμίζομαι. 204. Ζ. και 371.
- * Παρύσατις. 228.
 Πᾶς. Τὰ πάντα ἦν Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας. 28. Ἐπὶ τῷ πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν. 247.
- * Πασαργάδαι. 217, 219.
 Πασσυδί. 11.
 Πάσχω. 50. Παθόντες, ἄφεςιν αὐτῷ τοῦ ἐγκλήματος ἐψηφίσαντο. 197. Παθόντες ἐπ' αὐτοῖς. 218. Ἐπαθεν, ἐδάκρυσεν κ. τ. λ. 373. Ἐρωτικόν τι παθών. 222. Ζ. και Πᾶς.
- * Πausανίας. 289.
 ΠΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. 179.
- * Παφλαγονία. 238.
 Παύω. Ἀχθοφοροῦντες ἐπέπαυτο. 45.
 ΠΆΧΗΣ. 78.
- * Πάχυνος. 165.
- * Πεδίαρχος. 18.
 Πεξῆ. 230. Ζ. και 377.
 Πειθαρχέω. 233.
- ΠΕΙΝΑΡΙΟΣ. 263.
 Πείρα. 52, 162. Πείραν οὐκ εἴληφεν ἀγῶνος. 258.
- * Πειραιεύς. 29, 137, 194.
 Πειράομαι. 295.
- * Πείσανδρος. 41.
 ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. 14. 171.
- * Πείσων. 296.
 Πελάζω. 77, 204.
- * Πεlinnaῖοι. 113.
- * Πελληνεῖς. 295. Πελλήνη. 136, 295.
 Πελλήνην. Ζ. Παλλήνην.
 ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ. 57—58, 75.
 Πελταστής. 130. Πελταστική μάχη. 195. Πέλτη. 183.
 Πένθος. Ζ. Πάθος.
 Πενταναῖα. 79. Ζ. και 328.
 Πεντηκοντήρης. 144. Πεντηκόντορος. 154.
- * Πεπάρηθος. 194.
 Πεποιημένην συγκέχ. τῷ Πεποικιλμένην. 342.
 Περαία. 148.
 ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ. 143. 99, 211, 295.
 Περιβολος. 152.
 Περιελάσαντες λείαν πολλήν. 96.
 Περιηχέομαι. 75.
 Περιδετὴν περιθέμενος. 186.
 Περιππάζομαι. 123.
 Περιππεύομαι. 106. Περιππεύω. 140.
 Περικείμενα (μειράκια σφαγῶνους). 14.
 Περικλάω. 139.
 ΠΕΡΙΚΛΗΣ. 25.
- * Περικλῆς. 186.
 Περίπολοι. 74.
 Περιπταίουσιν ἐνέδρα. 113.
 Περισπάω. 138, 140, 204, 267.
 Περισρατοπεδεύων πόλιν. 182.
 Περιταφρεύω. 46.
 Περιτειχίσας φυλακήν. 180.
 Περιτίθεμαι. 186, 201.

- * * Περιχαραιεύω. 50.
 Περιχαρακώω. 50.
 ΠΕΡΣΑΙ. 245. 191. Τὸ Περσι-
 -κόν. 275.
 * Περσαῖος. 196.
 ΠΕΡΣΕΥΣ. 150, 174.
 Πετροβόλοι. 76.
 Πέτρος. 76.
 * Πετρώμιος. 243.
 * Πευκέσης. 133, 140.
 Πηλός. Ζ. Τριχῶ.
 * Πηλούσιον. 221.
 * Πίγρης. 217.
 Πιεῖν συγκέχ. τῷ Πικναί. 302.
 ΠΙΕΡΙΑ. 278.
 * Πίθων. 133.
 Πίλιον τῇ κεφαλῇ περιθήμενος.
 201.
 Πίλον Ἀρκαδικόν ἐπιθήμενος.
 146. Πίλον ἀνασχεῖν. 63.
 Παρά τὸν πίλου [λέξ. ὑποπ-
 -τος] διέρχεσθαι. 182. Ζ. καὶ
 364.
 Πίλους συγκέχ. τῷ Πλείου. 367.
 ΠΙΝΔΑΡΟΣ. 211.
 * Πίνδαρος. 189.
 * Πισίδαί. 235. Πισιδικός αὐλῶν.
 129.
 Πίσση καταλείφοντες ὑγρᾶ.
 128.
 * Πισσούθνης. 78.
 Πιστεύσαντες τὴν παρασκευὴν
 τοῖς κήρυξι. 241. Ζ. καὶ
 Καθολοῦντες.
 Πισῶ. Ἡ νίκη τῶν ἐξήγησιν ἐπι-
 -στάτη. 20.
 * Πιτάνη. 44.
 ΠΙΤΤΑΚΟΣ. 17.
 * Πιττακός. 119.
 * Πλαταιαί. 23, 259.
 ΠΛΑΤΑΙΕΪΣ. 206, 164.
 * Πλαταιίς. 206.
 Πλαταιέων συγκέχ. τῷ Πλα-
 -ταιῶν. 379.
 Πλείους. Ζ. Πίλους.
 Πλήθον πεδίον ἀλμυρέδος.
 131. — συγκέχ. τῷ Πλήθος.
 347.
 Πληρομένων (φορμῶν ψάμμου).
 100. Ἡχῶ σαλπίγγων τὸν
 ἀέρα πληροῦντες. 178.
 Πληρώματα. 38. — τριηρῶν.
 59, 97. — νεῶν. 99. Ζ. καὶ
 Συγκροτέω.
 Πλήττω. Ζ. Καμρίαν.
 Πλινθίον τάξας κοῖλον. 47.
 Ἀραιότερας ἢ κατὰ σχῆμα
 πλινθίου. 52. Ἐτάξε τὸ στρα-
 τόπεδον εἰς ἑτερόμηχας πλιν-
 θίου. 97.
 Πλινθοφορέω. 274.
 Πνευσία. 135.
 Ποιεῖν ὑποπταν. 118 — ἄπλους
 τὰς τριήρεις. 99. — κατακό-
 -πους τοῦ ἐναντίου. 99. —
 ἐμφραυρον. 60. — ἀπομιάθους.
 102, 156. — Ποιεῖσθαι θυ-
 -γατέρα. 6. — θαυμασίαν φι-
 λων. 28. — ἀγοπῶν. 38. — τὰς
 ἐμβολὰς μετὰ θυμοῦ καὶ ρο-
 θίου. 130. Ζ. καὶ Ἐκδοαῖν,
 καὶ Χειροῦθην.
 Πούς. Ἐπὶ πᾶσι ἀνεχώρει.
 58.

- Πολεμικὸν (τὸ) σημαίνειν. 67, 106.
 Πολεμίους συγκέχ. τῷ Πολέμοις, καὶ Πολεμίους τῷ Πολέμοις. 366.
 Πολεμίων συγκέχ. τῷ Πολιτῶν. 317. — τῷ Πόλεων. 365.
 Πόλεων. Ζ. Πολεμίων.
 Πολιάν. Ζ. Εὐπορίαν.
 Πολιορκιῶν. Ζ. Ἐπιτηδείων.
 Πολιτεία. Ζ. Βέβαιον, καὶ Λυκούργειον.
 Πολιτῶν. Ζ. Πολεμίων, καὶ Πολῶν.
 * Πόλλις. 103.
 Πολλῶν συγκέχ. τῷ Πολιτῶν. 317, 369.
 Πολυάνδριον. 19.
 * Πολύαρχος. 282.
 ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ. 11.
 * Πολύδωρος. 193.
 Πολεύς. Ζ. Ζεύς.
 ΠΟΛΥΚΛΕΙΑ. 284.
 * Πολυκλῆς. 174.
 ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ. 16.
 ΠΟΛΥΚΡΙΤΗ. 278. Ζ. καὶ 390.
 Πολύπους χώρος. 212.
 Πολύς ἦν ἐγκλεινόμενος θάρρειν. 56. Τὴν πολλὴν τῆς χώρας. 182. Ζ. καὶ Φαιδρός.
 ΠΟΛΥΣΠΕΡΧΩΝ. 146, 130, 144.
 Πολύφιλος. 49.
 Πομπένωι. 278.
 * Πομπήϊος. 268, 269, 270, 271.
 ΠΟΜΠΪΣΚΟΣ. 181, 182.
 Πονέσαντες εἰρεσίῃ. 97.
 * Ποπλικόλας. 253.
 Πορευτικὸν (εὐογκον καὶ). 172.
 * Πορθαίων. 193.
 Πορθμῖς. 174.
 ΠΟΡΚΙΑ. 276.
 ΠΟΡΚΙΟΣ Κάτων. 261.
 Πόρπαξ. 56.
 * Πορσίνας. 253, 254. Ζ. καὶ 383.
 Πορφυροσχημῶν. 121.
 Ποσσίκροτος. 8.
 * Ποσούμιος. 275.
 * Ποσειδῶν ἵππειος. 250, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἄγιον. 286.
 * Πρασιαί. 63.
 Πρεσβεύομαι πρὸς κ. τ. λ. 283, 286.
 * Πρίαμος. 246.
 * Πρινασσός. 148.
 Πρισμάτων συγκέχ. τῷ Τρημάτων 371.
 Προάγω. 96.
 Προαίρεσις βίου. 249.
 Προαισθόμενοι τῆς ἐνέδρας. 37.
 Προβάλλομαι. Οὔτε προβαλίσθαι ἑμοῦ δυνατοὶ ἦσαν. 83. Ἐν τάξει προβαλόμενοι προῆγον. 96. Παρήγγειλε προβαλομένοις μένειν. 112.
 Πρόβουλοι. 202.
 Προγράφω. 162. Πραέγραψε δώσειν ἑκατὸν τάλαντα. 223.
 Προδότης πύργος. 211.
 Προειδότες συγκέχ. τῷ Προϊδότες. 309.

- Πρόειμι. Προείσαν [ἴσ. γρ. προήεσαν] ἐς κ. τ. λ. 72. Ζ. καὶ 364.
 Προεκλύω. Προεξέλυε τοὺς προλεμίους. 84.
 Προερευνάω. Προηρευνήσατο τοὺς τόπους. 86.
 Προήκω. Ζ. Ἠλικία.
 Πρόθεσιν συγκέχ. τῷ Πρόσθεσιν. 319.
 Προθεμία. Ζ. Ὄρισαι.
 Προϊδόντες. Ζ. Προειδότες.
 Προϊούσης συγκέχ. τῷ Προσιούσης. 325. Προϊόντι τῷ Προσιόντι. 385.
 Προίππασια. 57.
 Προΐσχουσιν ἰκετηρίας. 275.
 Προκείμενον [ἴσ. Προσυγκείμενον] σύνθημα. 60. Ζ. καὶ 322. Εἰς τὸ προκείμενον [ἴσ. Εἰς τι προσυγκείμενον] χωρίον. 221. Ζ. Προσυγκείμενον.
 Προκηρύττω. 159.
ΠΡΟΚΛΗΣ 9.
 Προκνημῖς. 195. Ζ. καὶ 367.
 Προκομίζω. Ζ. Ἀντίον.
 Προλαμβάνω. 276. Τῇ παρείᾳ προέλαβεν ἡμέραν ὅλην. 50. Ὅπως προλαβεῖν τῆς ὁδοῦ παράσχοι. 112. Ὅπως ἂν προλάβοι (ἴσ. προλάβῃ) ὡς πλείστην ὁδὸν τοὺς διώκοντας. 238. Πολύ τῆς ὁδοῦ προλαβών. 238.
 Προμήθεια. 77.
 Προνομεύω. 97.
 Προνομή. 97, 118.
 *Πρόξενος. 111.
 Προπεσῶν συγκέχ. τῷ Προπεσῶν. 379.
 Προπηλακίζομαι. 174.
 Προπυθάνομαι. 37.
 Πρὸς. Ἄλλος πρὸς ἄλλου τῶν σελίνων λαβόντες. 169. Πρὸς τὴν σελήνην ἐτείχιζε. 213. Πρὸς τὸ ἀνακλητικὸν ἐπιθέσθαι. 173.
 Προσάγει (Ἀντίγονος). 130. Τῷ λόφῳ προσῆγον. 104. Ζ. καὶ 170, καὶ Ὀρθιος.
 Προσβάλλομαι [παθητικῶς], 170.
 Προσδιδάσκω. 128.
 Προσεγκείμενον. Ζ. Προσυγκείμενον.
 Προσέθηκεν συγκέχ. τῷ Προσέταξεν. 377.
 Προσερειαμένους τὰς ἀσπίδας ἐς γόνυ. 41.
 Προσέρπουσι τοῖς μεσοπυργίοις. 135.
 Προσέταξεν. Ζ. Προσυνέταξεν, καὶ Προσέθηκεν.
 Προσέχοντα τρυφῇ καὶ μέθῃ. 293.
 Προσηλώω. 232.
 Πρόσθεσις. 338. Τὴν τοῦ θεοῦ πρόσθεσιν. 54. Ζ. Πρόθεσιν.
 Προσθέτησις. 338.
 Προσιούσης. Ζ. Προϊούσης.
 Προσιπάζομαι. 129.
 Προσκάθμαι. 119.
 Προσκείμενον. Ζ. Προσυγκείμενον.

- Προσκτάομαι. 27.
 Προσλαμβάνω. 36
 Προσορμίζομαι. 99, 264.
 Προσπεσών. Ζ. Προπεσών.
 Προσπλάκέντες τοῖς βαρβάροις.
 216.
 Προσάττω. 321.
 Προσασία τῶν κοινῶν. 300.
 Προσίθεσθαι τοῖς πολεμίοις.
 260. Ζ. καὶ 129.
 Προσυγκείμενον συγκέχ. τῷ
 Προσκέμενον. 320. — τῷ
 Προκείμενον, ἢ Προσκείμενον,
 ἢ Πρὸς συγκείμενον. 363,
 375. — τῷ Προσεγκείμενον.
 367.
 Προσυγκείμενον (ἦν ἄρα). 54,
 193. Προσυγκείμενον σημεῖον.
 177.
 Προσυνέταξεν συγκέχ. τῷ Προσ-
 έταξεν. 348.
 Πρότερον (μὴ) αὐταῦς ἀποπέμ-
 πειν, εἰ μὴ κ. τ. λ. 21.
 Προτειναμένους τὰ δόρατα.
 41.
 Προτείχισμα. 30.
 Προὔπεμψεν συγκέχ. τῷ Προὔ-
 τρεψεν. 390.
 Πρόφασιν (τὴν τοῦ πολέμου).
 188.
 * Πρόφυτος. 234.
 Προχειρίζομαι. 209.
 Προωθέω. 194.
 Πρυμνήσια (τά). Ζ. Ἀνάσπᾶν.
 * Πρωτεύς. 2.
 Πρῶτον (ἠνίκα). 208.
 Πρωτοσάται. 70, 121.
 Πταιίρω. Ἐπταρην. 96.
 Πταρμός. 96.
 * Πτελεοῦς. 235.
 Πτέρις. 30.
 Πτίλον. 205.
 Πτισάνη. 124.
 ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ. 149, 107,
 137, 138, 175, 294, 300.
 * Πτολεμαῖος. 146. ἕτερος Πτο-
 λεμαῖος. 287, 288, 289.
 ἄλλος Πτολεμαῖος. 290. (1).
 Πτύξ ἀκήρωτος. 65.
 Πτώμα Θετταλικόν. 205.
 * Πύγελα. 234.
 * Πύθνα. 144.
 * Πύθης. 278. ἕτερος Πύθης.
 283.
 * Πυθίων. 174.
 * Πυθόπολις. 283.
 Πυκάζω. Πεπυκασμένα κισσῶ
 δόρατα. 4. Πυκαζόμενος ὕλη
 δασυτάτη. 122.
 Πυκναί. Ζ. Πειν.
 Πυκνοῦν τὴν φάλαγγα. 70. —
 τὸ ναυτικόν. 175.
 Πύλαι ἠπκτος. 150.
 Πύλην συγκέχ. τῷ Ὑλην. 349.

(1) Ἐνδέχεται μὲν συγκεχίσθαι τοὺς τε Πτολεμαίους τούτους ἅπαντας, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους, Ἀντίοχους τε φη-
 μι καὶ Σελεύκους, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν· ἀλλ' ἀκριβέστερον ἐρευνῆσαι
 περὶ αὐτῶν τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου με κατεκώλυσε.

Πυλῖς. 142, 163.
 * Πύλος. 77.
 Πυλωρός. 53.
 Πῦρ ἀθάνατον καὶ ἕρην ὕδωρ
 ἐπικαλούμενος. 224.
 Πυρὰ ἀνακαίσειν. 56, 122.
 Πυράμινα ἀλευρα. 124.
 Πύργος. Ζ. Πραδότης.
 Πυρκαϊά. 138.
 Πυρπολεῖν τὴν χώραν. 112.
 ΠΥΡΡΟΣ. 197, 288, 290.
 Πυρρὸν ἀνάπτειν. 94. — ἄρα
 187. Ζ. καὶ Ἀνέχω. Πυρρὸς
 φίλος. 69, 94, 206.
 Πυρρῶρες. 94.
 Πύρρα. Ζ. Μύσα.

* Πῶρος. 116, 119.

P.

βαίνόμενος κατὰ τοῦ πρῶτου.

III.

Ράκια περιβαλομένη. 294.
 * Ρανασθάτης. 224.
 * Ράνθα. 242.
 Ράπτω. Ράψασθαι. μυρίους
 ἄσκους. 131.
 Ραφανίς. 125.
 Ραχίαις (πρὸς ταῖς) τῶν κυ-
 μάτων. 165.
 * Ρέας ἔδος. 44.
 * Ρήγεον. 160.
 * Ρῆσος. 212.
 Ρήνη. 211.
 * Ρέου. 8, 286.
 Ρήσασπις. 55.
 Ρήφοκίνδυνος. 272.

* Ροδανός. 265.
 * Ρόδιοι. 174, 175, 153, 296.
 * Ρόδος. 133, 296.
 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗ. 274.
 Ροδίω τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν. 157.
 Μετὰ θυμοῦ καὶ ροδίου ποιεί-
 σθαι τὰς ἐμβολάς. 130.
 Ροπῆς βραχείας γενομένης. 71.
 Ἦν μὲν ἐπὶ ροπῆς ὀξυτάτης ἡ
 μάχη. 86.
 Ροπῆς συγγέχ. τῷ Τροπῆς. 325.
 Ρύμη φερεμένη τριήρης. 184.
 Ρυμηθόν. 115.
 Ρυπάω. Τριβώνια ρυπῶντα. 240.
 Ρυπόω. Προσωπεῖον ἐρρύπτω-
 μένον. 294.
 Ρύπτω. Τὰς τρίχας ἐρρύπτωτο.
 274.
 Ρύσις αἵματος. 215.
 ΡΩΜΑῖΟΙ. 272, 273. 249—
 272, 273, 276.
 * Ρώμη Τρωάς. 273.
 * Ρῶμος. 249, 250.
 Ρωμύλος. 250. 249.
 * Ρώσιος λιμὴν. 131.

Σ.

* Σαβίνοι. 273.
 * Σάγγαλα. 123.
 * Σακεσφάρης. 224.
 * Σάκκαι. 223, 224, 274. Ζ. καὶ
 376.
 * Σαλαμίνοι. 144.
 * Σαλαμίς. 20, 21, 101, 137,
 144 — ἡ ἐν Κύπρῳ. 137,
 158, 176.

- Σαλεύειν ἐπ' ἀγκυρῶν. 51.
 Σάλου (ὄρμουσῆς ἐπὶ). 79.
 * Σαλματαῖοι. Σαλματίς. 246.
 * Σάμιοι. 245. Σάμος. 98.
 * Σαράγγης. 4.
 * Σάρδεεις. 43, 216, 218. Σάρ-
 δεων ἄκρα. 142.
 * Σαρδίεις. 146. Ζ. καὶ 352.
 Σάρισσα. 69. 111. Σαρισσοφό-
 ροι. 69.
 * Σαρμάται. 293.
 * Σαρνούσιοι. 112.
 * Σάτυρος. 174. ἕτερος Σάτυρος.
 292, 295.
 ΣΑΥΝΪΤΑΙ. 202.
 Σύνιον. 210.
 Σβεσῆριον πυρὸς ἄξος. 195.
 ΣΕΒΑΣΤΟΣ. 271—272. 277.
 Σείω. Ἡ πόλις ἐσείσθη. 32.
 ΣΕΛΕΥΚΟΣ. 141—143, 242.
 ἕτερος Σέλευκος. 147. ἄλλος
 Σέλευκος. 288, 289, (1)
 296. Οἱ Σελεύκεια. 141. Οἱ
 Σελευκίζοντες. 294.
 Σελήνην (πρὸς τὴν) 213.
 * Σελινούντιοι. 19.
 Σελίνων (σεφάνοις) σεφαναῶσι.
 169.
 ΣΕΜΪΡΑΜΙΣ. 273.
 * Σενέκας. 296.
 * Σέξτος. 252.
 ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ. 263.
 ΣΕΥΘΗΣ. 239.
 ΣΕΥΘΗΣ. 241.
 Σῆμα συγκέχ. τῷ Σῶμα. 373.
 Σημαίνειν τὸ πολεμικόν. 67,
 106—τὸ ἀνακλητικόν. 99,
 188.
 Σημεῖον 96, 105. Ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν σημείων. 181. Τὰ ση-
 μεῖον ἄρατος. 86. Ζ. καὶ
 Προσφυγκείμενον.
 * Σησός. 25, 81, 231, 232.
 ΣΘΕΝΙΗΠΙΟΣ. 68.
 Σθενοθριβεῖς [ἴσ. Στεροθριβεῖς].
 Ἴπποιοι. 139. Ζ. καὶ 396.
 * Σθενοκράτης. 174.
 * Σιδύρτιος. 133.
 * Σίγειον. 17.
 * Σικανοί. 152, 153.
 * Σικελία. 29, 30.
 † Σίκιννος. 21. Ζ. καὶ 308.
 * Σικυών. 86, 136, 196, 294.
 * Σικυώνιοι. 136, 173, 294.
 * Σιλουία. 249.
 Σίλφιον. Ζ. Ὀπάς.
 * Σινάτος. 280.
 Σίνηπι. 124.
 * Σινόριξ. 280, 281. Ζ. καὶ 391.
 * Σιντική. Σίντοι. 292. Ζ. καὶ
 392, 393.
 * Σινωπεῖς. 231. Σινώπη. 252.
 * Σίρακες [ἢ Σираκοί]. 273. Ζ.
 Σισύρα Γαλατική. 259.
 ΣΙΣΥΦΟΣ. 212, 2.
 Σιταρχία. 159.
 Σιτευτοὶ χῆνες. 124.
 Σιτηγά πλοῖα. 176.
 Σιτηρέσιον. 33.
 Σιτοδεία. 152.

(1) Ἰδὲ τὴν ὑποτιθεῖσαν τοῖς τῶν Πτολεμαίων ὀνόμασι σημείωσιν.

- Σιτολογία. 268.
 Σιτομετρία. 145.
 Σίτου δόσις. 107. Ζ. καὶ Με-
 τρέω.
 Σιτουργοὶ μύλαι. 98.
 Σιτοφύλακες. 107, 152.
 Σκάφαι. Ζ. Μονόξυλοι.
 * Σκέλαος 296. Ζ. καὶ 394.
 * Σκέλη τοῦ Πειραιῶς. 29.
 Σκευῆς (τὰ περισσὰ τῆς) κἄν-
 σαι. 38. Τῆ τοῦ Ἰππάρχου
 σκευῆ ἄλλον ὤπλισεν. 237.
 Ζ. καὶ Σκεῦος.
 Σκεῦος. Λαβὼν τὰ αὐτοῦ σκεῦη
 [ἴσ. γρ. Ακθὼν ξυλευτοῦ
 σκευῆν, κατὰ τὸ, Σχῆμα φρυ-
 γανιζῆρος λαβὼν, σελ. 12].
 166. Ζ. καὶ 359.
 Σκευοφόρα (τὰ). 38, 90, 104,
 126.
 Σκηνοποιέομαι. 209.
 Σκηνώω. 232.
 ΣΚΗΠΙΩΝ. 259—261. 258.
 Σκῆπτομαι. 242.
 * Σκῆψις. 59.
 * Σκίρα (ἑορτὴ). 97.
 * Σκῆωνη. 27, 246.
 Σκοπὸν πεποιήνται ἐλεῖν τὴν
 νῆυν. 38.
 ΣΚΥΘΑΙ. 245. 223. Σκυθιδέες
 245. Σκυθικὸν τοξικόν. 122.
 Σκυτάλη. 230, Σκυταλίς. 12.
 * Σκῶλος. 43, 44.
 Σοβαρός. 270.
 * Σογδιανοί. 123. Σόγδοι. 274.
 * Σολύγης λόφος. 27. Ζ. καὶ
 310.
 ΣΟΛΩΝ. 13, 14.
 * Σουθῆνος. 149.
 * Σούνιον. 137.
 ΣΟΥΡΗΝΑΣ. 243.
 * Σοῦσα. 125. Σουσίθες πύλαι.
 121. Σούσιοι. 121.
 Σπάθη. 68.
 * Σπαρτιᾶται. 138, 300. Σπαρ-
 τιᾶτις. 66.
 Σπάρτον. 298.
 Σπείσασθαι συγκέχ. τῷ Στή-
 σασθαι. 373.
 Σπένδομαι. 7, 8. Σπενδόμενος
 ἐπὶ τῇ διόδῳ. Τὴν διόδον
 ἐσπείσαστο. 45.
 * Σπερχεῖος. 56, 126.
 Σπεῦθε βραδείως. 272.
 Σπουδαῖον (τὸ) τῆς πορείας. Ζ.
 Ἀνίεναι.
 Σταθμός. 166, 242.
 Σταθμοῦχος. 242.
 Σταυρώματα (ἀνέσπων τὰ).
 266. — πεπηγότα ἐχούσης.
 267. Ζ. καὶ 387.
 Σταυρώματα συγκέχ. τῷ Στρώ-
 ματα. 387.
 Στέλλω. Ἐπ' Ἀραβίας ἐπέλλετο.
 115.
 Στενόπορον χωρίον. 58, 61. Τὰ
 στενόπορα τοῦ ὄρους. 72.
 Στερνοβριθεῖς. Ζ. Στενοβριθεῖς.
 * Στήσασθαι. Ζ. Σπείσασθαι.
 * Στησίχορος. 189.
 Στιβάς. 44, 85.
 Στιγματοφόρος. 17.
 Στίφη ἵππικὰ. 132.
 Στόμα (κατὰ). Ζ. Συμβαλῶν.

- Στρατεία συγκέχ. τῷ Στρατιά. 343. 375, 382.
 Στρατηγεῖον. 271.
 Στρατηγέω. Ἐσρατήγει εἰς εὐνοϊαν ὑπάγεσθαι κ. τ. λ. 114.
 Στρατηγῶν ἐκκλίνει τὰς φυλακάς. 131.
 Στρατηλάτης. 272.
 Στρατιά. Ζ. Στρατεία.
 Στρατιωτικὸν (τὸ). 34.
 * Στρατοκλής. 110. Ζ. καὶ 339.
 Στρεβλόω. 63.
 Στρεπτά. 24 — χρυσᾶ. 147.
 Στρογγύλαι νῆες. 203, 204.
 Στρογγύλον πλοῖον. 173.
 * Στρυμών. 98, 212, 213, 295.
 Ζ. καὶ 373, 393.
 Στρώματα. Ζ. Σταυρώματα.
 Συγγενῶν. Ζ. Εὐγενῶν.
 Συγκαθίζω. 251.
 Συγκείμενον πρὸς τοὺς ἐνδιδόντας αὐτῷ. 85. Μεμνήσθαι τοῦ συγκειμένου καιροῦ. 94. Κατὰ συγκείμενον. 201.
 Εἰς τινα τόπον συγκείμενον. 239.
 Συγκομίζειν τὰ σιτία τῆς στρατιᾶς. 43.
 Συγκροτηθέντων τῶν πληρωμάτων. 35. Πληρωμάτων συγκεκροτημένων. 102. Τὰς φυλακάς συγκροτοῦντας. 226.
 Συγκροτήσας τῷ χεῖρι. 224.
 Συγκρούω. 189.
 * Συκαιδοῖαι. 378.
 ΣΥΛΛΑΣ. 254, 271.
 Συλλέγομαι. Πολλὰ χρήματα
- συνελέξατο. 239. Ζ. καὶ Προλεγομ. ἡ.
 Συλλογεύς. 74.
 ΣΥΛΟΣΩΝ. 209, 16.
 * Σύμαιοθος. 29.
 Συμβαλὼν κατὰ ζόμα καὶ νεκήσας. 258. Συνέβαλεν Εὐμένει μάχην. 132.
 * Σύμμαχος. 48.
 Συμμαχῶν. Ζ. Ναυμαχῶν.
 Συμμίξει τῷ Μακεδόνων στρατεύματι. 295.
 Συμφεύω. 42.
 Σύν. Ζ. ὦν.
 Συνάγω. Αἱ μὲν ὅσον οὐκ ἔδη συνῆγον. 166.
 Συνάπτειν παιᾶνας. 189.
 Συναρτάω. Συνηρητημέναι ἄμαξαι. 97.
 Σύνδυο (ἀμάξας) ζεύξας. 232.
 Συνέβαλε συγκέχ. τῷ Συνέβαιε. 383.
 Συνέθετο. Ζ. Ἐθετο.
 Συνεισέπεσον συγκέχ. τῷ Συνέπεσον. 367.
 Συνεσπασμένην συγκέχ. τῷ Συνεσπειραμένην. 339.
 Συνέσρεψεν συγκέχ. τῷ Συνέτρεψεν. 308.
 Συνεφήσαντο συγκέχ. τῷ Συνεψήσαντο. 366.
 Συνήεσαν συγκ. τῷ Συνέεσαν. 330.
 Συνηλόω. 232.
 Συνθέμενος. συγκέχ. τῷ Συντιθέμενος. 359.
 Συνθέοντες συγκέχ. τῷ Σωθέντες. 318.

- Σύνθημα ἔδωκεν Ἑρμῆν φίλον.
 85. Ἀπὸ συνθήματος, 153.
 Ὑπὸ συνθήματι. 219. Ζ. καὶ
 Προκείμενον.
 Συνιέναι τοῦ γεγνηότος. 13. —
 τοῦ γενομένου. 75 — ἀρχο-
 μένων νεωτερίζειν. 139. —
 τοῦ λογίου. 217.
 Συνίεσαν. Ζ. Συνήεσαν.
 Σύνταξιν ἴσην λαμβάνοντάς.
 157.
 Συντάσσω, ἢ Συντάττω. 203,
 226, 241. — εἰς ἕλας. 127.
 Δορυφόροις μὲν δὴ συντεταγ-
 μένον ἦν. 192. Συντάξαντες,
 ἦν κ. τ. λ. 203.
 Συντείνω. 208.
 Συντελεσῶ. Συντετελεωμένης τῆς
 συντάξεως. 249.
 Συντεθεῖσθαι συγκέχ. τῷ Συν-
 τίθεσθαι. 342.
 Συντεταγμένως. Ζ. Διωκόντων.
 Συντιθέμενος. Ζ. Συνθέμενος.
 Συντίθεσθαι. 281. Ζ. καὶ 396.
 — ἀνοχάς, ἢ ἀνοχήν. 43,
 162, 209. — φιλίαν. 172.
 Συνθέμενος, εἴαν κ. τ. λ. 167.
 Ζ. καὶ Συντεθεῖσθαι.
 Συντόνως. Ζ. Δρέμω.
 ΣΥΡΑΚΗΣ. 224.
 * Συρακοῦσαι. 32, 33, 169,
 256. Συρακούσιδι. 34, 153,
 155, 156, 159, 162, 163,
 165, 169, 170, 184, 256.
 Σύριγγα σενὴν ὑπάρυξαν. 204.
 Συρρήγνυμι. 255.
 Συσπειράω. Συνεσπείραμένη φά-
 λαγξ. 110.
 Συσσίτια. 44, 55.
 * Σύφαξ. 260.
 Συφόρβισν. 149.
 Σφαγή. Ζ. Καθήμι.
 Σφαγιάζω. 96.
 Σφαγίς. 90.
 Σφάλλω. Τὴν ναῦν ἐσφάλλον.
 104.
 Σφᾶς. 224. Σφέας. 219. Ζ. καὶ
 375.
 ** Σφενδονέω. 49.
 Σφοδρὸν (τὸ). Ζ. Ἀνήμι, καὶ
 Χαλάω.
 Σφραγίς. 96.
 Σφυρήλατος χρυσός. 240.
 Σχάζειν τὸ πηδάλιον. 186.
 Σχέδην ἄγων τὴν φάλαγγα. 82.
 Ζ. καὶ 328.
 Σχηματίζειν ἐπὶ τὸ δεξιόν. 172.
 Σωθέντες. Ζ. Συνθέοντες.
 * Σωκράτης. 229.
 Σῶμα. Ζ. Σῆμα.
 Σώματα οἰκεία. 218. Ζ. καὶ
 374.
 * Σωσιγένης. 131.
 ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. 184. 33.

Τ.

- Τάγμα. Ζ. Ὀρθιος.
 Ταλασιουργία. 192.
 Τάξας συγκέχ. τῷ Τάξεις. 317.
 Ταξίαρχος ἢ Ταξίαρχης. 85. Ζ.
 καὶ 330.
 Τάξιν ἀπάτη [φράσις ὑποπτος].
 13. Ζ. καὶ 305.

- * Ταραντινοί. 166, 197. 258.—
 ιππείς. 80. στρατιώτης Ταραν-
 τίνος. 258.
- * Ταραντίνον [έλλειπτ. τοῦ ἰμά-
 τιον]. 161.
- * Τάρας. 166, 258.
 ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ. 252.
 Ταρσοί τριηρών. 177.
 Ταρσόω. Ναῦς τεταρσωμέναις.
 90.
- * Ταῦγετα (τά). 247.
- * Ταυλάντιοι. 109.
- * Ταυρική. 293.
 ΤΑΥΡΟΙ. 246.
- * Ταυρομενία. 162.
 Ταῦτα. Ζ. Πάντα, καὶ τοιαῦτα.
 Ταῦτὸ συγκέχ. τῷ Τεῦτε. 382.
 Τάχος. Ζ. Ὅτι
 Ταχυναυτέω. 37, 97.
- * Τέγεα. 8, 57. Τεγνάται. 61,
 68, 278.
 Τειχέρης. 178, 238.
 Τειχοκρατέω. 113.
 Τειχοφυλακτέω. 223.
 Τειχῶν συγκέχ. τῷ Τείχων.
 311.
- * Τελέσιλλα. 277.
 ΤΕΛΕΣΙΝΙΚΟΣ. 181.
- * Τελέσιππος. 73.
 Τελετή. Ζ. Θεοίς.
- * Τελμισσός. 183.
 Τέλος. Τέλη πεζά. 45. Ὁ ἐν τέ-
 λει. 161, 192. Ζ. καὶ Ἐπι-
 βάλλω.
 Τελώνης. 151. Τελωνικός βίος.
 152.
- * Τεμένθης. 216.
- Τεμέσθαι. Ζ. Ἐπεσθαι.
- Τέμνω : Τὴν χώραν τεμῶν. 47.
 Μέσον ἐγνώ τεμέσθαι τὸ πε-
 διον. 131. Ὀρκια τεμνόντων.
 240. Ζ. καὶ Ἐγκαρσίαν.
- * Τέμπη (τά). 120.
 Τεναγώδης αἰγιαλός. 96.
- * Τένεδος. 67.
- * Τέρινα. Τεριναῖοι. 60.
 Τετραφαλαγγία. 139.
- * Τετραχωρίται. 126.
- * Τευταμάτης. 139, 140. Ζ. καὶ
 350.
- * Τεῦτος. 153.
 Τέχνην συγκέχ. τῷ Τύχην. 366.
 Τέως (ἐν τῷ). 28, 287.
- * Τήμενος. 7, 8, 9.
- * Τηρίβαζος. 225, 226.
- * Τήρης. Ζ. Τίρις.
 Τιαρόδεσμον (τὸ). 222.
- * Τίγρις. 118, 121.
 Τιθέντας. Ζ. Θέντας.
 Τιθεσθαι εὔ τὰ οἰκεῖα. 180.
 Τὸ ὄνομα ἔφετο τῷ παιδίω
 κ. τ. λ. 193.
- * Τιθραύσης. 228.
 ΤΙΜΑΡΧΟΣ. 178.
 ΤΙΜΟΘΕΟΣ. 96-100.
 ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ. 281.
- * Τιμοκράτης. 354.
 ΤΙΜΟΛΕΩΝ. 169. Τιμολέων-
 τισόν. 163.
- * Τιμόξενος. 239.
 Τιμωρεῖν τῷ πάπῳ. 250.—
 τοῖς ἀνηρημένοις. 270.
 Τινάσσω. 123.
- ΤΙΡΓΑΤΑΩ. 292.

- * Τίρις [ἴσ. γρ. Τύρης]. 147.
 ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ. 75.
 * Τίσαρχος. 163.
 ΤΙΣΑΦΕΡΝΗΣ. 229. 38, 43,
 49, 50, 228. Ζ. καὶ 377.
 ΤΙΤΟΣ. 262.
 * Τμῶλος. 226.
 Τὸ ἦπαρ συγκέχ. τῷ Τόπον.
 353.
 Τοιαῦτα συγκέχ. τῷ Ταῦτα.
 385.
 Τοιούτου συγκέχ. τῷ Τοῦ θύτου.
 388.
 Τοῖχος. 22. 104.
 Τοίχων. Ζ. Τειχῶν.
 ΤΟΛΜΙΑΔΗΣ. 78.
 ΤΟΜΥΡΙΣ. 274, 275. Ζ. καὶ
 389.
 Τόπον. Ζ. Τὸ ἦπαρ.
 * Τορώνη. Τορωναῖοι. 100.
 Τοῦ θύτου. Ζ. Τοιούτου.
 Τοῦτο. Ζ. Ταυτό.
 Τράπεζα ἥπατος. 150.
 Τρέπομαι. Οὐκέτι μετὰ τῶν ἀπο-
 ζάντων ἐτράποντο. 223,
 224.
 Τρέφειν τὰς ζάσεις. 113.
 Τρημάτων. Ζ. Πρισμάτων.
 Τριακόντορος. 185.
 * Τριβαλλοί. 245. Ζ. καὶ 381.
 Τρίβολοι. 27, 118.
 Τριήραρχος. 95. Ζ. καὶ 355,
 337, 363, 395.
 * Τρικόρυφον ὄρος. 4.
 Τριλοφον κράνος. 295.
 Τριχώω. Πηλὸς τετριχωμένος.
 195.
 * Τροιζήν. Τροιζήνιοι. 69.
 Τροπῆς. Ζ. Ροπῆς.
 Τρόπις. 185. Ζ. καὶ 365.
 * Τροφώμιος. 54.
 Τρύπανον. 194.
 * Τρωγίλιον. 164.
 * Τρώας. 273.
 ΤΥΛΛΟΣ. 251.
 Τυμπανίζω. 217.
 * Τυνδαρίς. 262.
 ΤΥΝΝΙΧΟΣ. 177.
 * Τύριοι. 115, 146.
 * Τύρος. 115.
 * Τυρρηνία. 159. Τυρρηνοί. 255,
 273, 276. Τυρρηνίζω. 254.
 ΤΥΡΡΗΝΙΑΔΕΣ. 247.
 Τύρσις. 215.
 ΤΥΡΤΑΪΟΣ. 12.
 Τύχην. Ζ. Τέχνην.
 Τύχης συγκέχ. τῷ Νίκης. 360.
 Υ.
 * Ὑδάσπης. 116.
 Ὑδρεῖαν συγκέχ. τῷ Ὑδρίαν. 386.
 Ὑδρορρόα. 25.
 Ὑδωρ. Ζ. Δόρυ, καὶ Νύκτωρ.
 Ὑλην. Ζ. Πύλην.
 Ὑλην (τήν) καταπρήθειν. 221,
 298. Ζ. καὶ Χαμαιπετεῖς.
 Ὑοντος μέλιτος [φράσις ὑποπτος].
 125. Ζ. καὶ 345.
 Ὑπάγεσθαι πάντας ἀνθρώπους
 εἰς εὐνοίαν. 114.
 Ὑπακούω. Εἰς τὴν ἀποιμίαν ὑπ-
 ήκουσαν. 18.
 Ὑπαρχος. 146.
 Ὑπασπιστής.

- Ὑπασπιστής. 55, 142.
 Ὑπαυγάξω. Ζ. Ἐως.
 Ὑπείδω. Οὐδέν ὑπειδόμενος. 18.
 Ὑπιδόμενοι δύναντιν τηλικαύ-
 την. 156. Οὐχ ὑπειδόμενων.
 164. Ζ. καὶ 228.
 Ὑπεῖναι διὰ τῶν πλῶτων πει-
 ρώμενοι. 182. Ζ. καὶ 365.
 Ὑπεκκείμενα χρήματα. 238. Ζ.
 καὶ 379.
 Ὑπεκτίθημι. Πολλά· χρήματα
 ὑπεκτεθειμένων. 238.
 Ὑπεκφέρω. 219.
 Ὑπεξάγων ἄλλον ἄλλη. 44.
 Ὑπεξῆγε. Ζ. Ἐπεξῆγε.
 Ὑπεράρας εἰς παλὺ τὴν πρόσδοον.
 74.
 Ὑπερδατήρια θύειν. 9.
 Ὑπερβολῇ (χειμῶνος ὄντος) 105.
 Ζ. καὶ 395.
 Ὑπερδέξια (τά) χωρία καταλα-
 βόντες. 92. Ὑπερδεξίων τόπων
 λαβόμενος. 110. Ἐξ ὑπερδε-
 ξίων ἐπιόντας. 118.
 Ὑπερκεράω. 118, 120.
 Ὑπέρογκον ἐφελκομένων πλοῦ-
 τον. 117.
 Ὑπέροιον φύσει τὸ Κέλτικόν.
 272.
 Ὑπερφαλαγγέω. 61, 78. Σρατό-
 πεδον ὑπερφαλαγγούμενον.
 77.
 Ὑπερχαρής. 150.
 Ὑπέσησε. Ζ. Ἐπέσησε.
 Ὑπέχω. Κρίσιν ὑποσχεῖν. 66.
 Ὑπέσχε τὴν χεῖρα. 149.
 Ὑπηρεσία ναυτική. 130.
 Ὑπηρετικόν [ἔλλειπτ. τοῦ Πλοῖον,
 ἢ Σκάφος]. 27, 157. Ζ. καὶ
 Κέλης.
 Ὑπό. Ζ. Ἀπό.
 Ὑπό. Ὑπό τῆς περιεχούσης ἄκρας
 τόπος ἦν ὀμαλός. 155. —
 ἄκρας τινός καθωρμίσθησαν.
 203. Ὑπό συνδήματι τὸ σρά-
 τεύμα συλλέξας. 229.
 Ὑποβαίνω. 255.
 Ὑποβρύχιος. 104.
 Ὑποδήματα σερβά. 28.
 Ὑποζύγια. 104.
 Ὑπολάμπω. Ζ. Ἐως.
 Ὑπόνομος. 80, 263. — κρυπτός.
 202. Ἡξάντο μεταλλεύειν
 ὑπόνομον. 223.
 Ὑποπτον διαπορεύεσθαι ὁδόν.
 59. Τοὺς ὑποπτευομένους
 ἐποίησεν ὑποπτοτέρους. 61.
 Ζ. καὶ 118.
 Ὑποπτον. Ζ. Ἄποπτον.
 Ὑπόπτως ἔχειν. 60.
 Ὑπορρέοντων λάθρα ἐς ὄρχοι-
 μένον. 45.
 Ὑπορύττω. 148, 204.
 Ὑποσημαίνω. 24, 115. — τὸ
 ἀνακλητικόν. 109.
 Ὑπόσπονδος. 298.
 Ὑποχείριον λαβεῖν. 160.
 Ὑσγίνοθαφῆ περιεβέβληντο. 121.
 Ὑσσός. 270.
 Ὑσεριζόντων (ἵνα μὴ προκατα-
 λαμβάνοιτο πρὸς τῶν). 269.
 Ὑφίημι. Θυγατέρα ὑφῆκεν ἀδελ-
 φῶ. 280. Ὑφόμενός τι τῆς
 τιμῆς. 239.

Υφορμίζω. 136. Ζ. και 349.

Φ.

Φάβιος. 257. Ζ. και 384.

Φαγεῖν (τοὺς ἄλλους στρατιώτας)
κελεύσας. 102.

Φαιδρός. Ζ. Κυδρόω. Φαιδρῶ
[ἄλλ. Πολλῶ] τῷ προσώπῳ.
44. Ζ. και 316.

Φάκελος ξύλων. 219.

Φαλαγγηδόν. 245.

Φαλαγγώσαντες (τοῦτον ξύλοις).
155.

Φαλαγγώσαντες συγκέχ. τῷ Φα-
ραγγώσαντες. 355.

Φάλαρις. 151.

* Φαλέριοι. 252, 253.

Φαντασία. Ζ. Ἐμποιέω, και
Παρέχειν.

Φαραγγώσαντες. Ζ. Φαλαγγώ-
σαντες.

ΦΑΡΑΚΙΔΑΣ. 62.

* Φαρκηδών. Φαρκηδόνιοι. 113.

Φαρμακώω. Οἶνον πεφαρμακω-
μένον, 264.

Φαρμάττω. Μελίκρατον πεφαρ-
μαγμένον. 281.

ΦΑΡΝΑΒΑΖΟΣ. 230. 37, 41,
89, 291.

* Φάρσαλος. 270, 271. Φαρσά-
λιοι. 113.

* Φασηλῖς. 186.

ΦΑΪΝΟΣ [ἰσ. γρ. Δαῦνος]. 262.
Ζ. και 396.

Φελλός. 201.

Φενακίζω. 36.

* Φενεός. 278.

* Φεραὶ αἱ ἐν Πελοποννήσῳ. 74.

* Φεραῖοι οἱ ἐν Θεσσαλία. 113.

ΦΕΡΕΤΙΜΑ. 287.

Φέρω. Θόρυβος ἐς τὴν πόλιν ἐφέ-
ρετο. 250.

Φήσαντος συγκέχ. τῷ ψηφίταν-
τος. 331.

* Φιθηναῖοι. 250, 251, 252.

Φιλάνδρον συγκέχ. τῷ Φιλάν-
δρων. 390.

* Φιλέταιρος. 147.

Φιλέω. 171.

Φιλία [ἔλλειπτ. τοῦ Χώρα].
102. Φίλιος. Ζ. Πυρσόν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. 109—114, 281,
295. Φιλίππειοι μισθοφόροι.
113.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δημητρίου. 148.

* Φίλιππος, πατήρ Περσέως. 174.

* Φιλοβαιοτός. 172.

* Φιλοζώνη. 10.

Φιλοινον (τὸ). 166.

ΦΙΛΟΚΛῆς. 107.

ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ. 188.

* Φιλόμηλος. 171.

* Φιλόξενος. 200. ἕτερος Φιλό-
ξενος. 210.

Φιλόπαις [ἐπ' αἰσχροῦ ἔρωτος].
161.

Φιλοποιέομαι. 196.

Φιλοποίμην. 195.

Φιλοτιμοῖτο (ὡς ἄρα) πρὸς Διο-
ύσιον. 161.

Φίλους συγκέχ. τῷ ψιλούς. 327.
— τῷ Ἴππους. 378.

* Φίλων. 286.

- * Φιλώτας. 122.
 * Φιλωτέρα. 290.
 ΦΙΛΩΤΙΣ. 275.
 * Φλέγρα. 246.
 * Φλιοῦς. 94.
 Φλόγινα περιεβέβληντο. 120.
 * Φοιβιάδης. 52. Ζ. καὶ 318.
 * Φοιβίδα^φ. 58, 59.
 Φοινικίδα (ἐπῆρε τὴν). 37.
 Φολίδες σιδηραῖ. 265.
 * Φόξος. 279. Ζ. 390.
 Φορεῖον. 294, 296.
 ΦΟΡΜΙΩΝ. 78.
 Φορμός. 100.
 Φορτίς [ἐλλειπτ. τοῦ Ναῦς].
 272.
 Φράγμα. 104.
 * Φρασαόρτης. 121.
 Φράττειν τὴν ἁδόν. 30.
 * Φρικόδημος. 286.
 Φριξαμένων. Ζ. Φρυαξαμένων.
 Φρίσσω. 52.
 Φρούραρχος. 136.
 Φρυαξαμένων συγκέχ. τῷ Φρι-
 ξαμένων. 346.
 Φρυάττομαι. 36, 129.
 Φρυγανισμός. 13, Φρυγανιστήρ.
 12, Φρύγανον. 142, 149.
 * Φρυγία. 129.
 * Φρύγιος. 278.
 Φρυκτωρός. 69.
 ΦΡΥΝΙΧΟΣ. 80.
 * Φρύνων. 17.
 Φυγαγωγός. 260.
 Φυγή. Ζ. Φυλακή.
 Φυγαμαχέω. 99, 268.
 * Φύη. 15.
 Φύλακας συγκέχ. τῷ Φυλακάς.
 378.
 Φυλακή συγκέχ. τῷ Φυγή. 332.
 Φυλακὴν (περὶ δευτέραν). 104.
 Φυλακῶν συγκέχ. τῷ Φυλάκων.
 374.
 Φύλλον. 125.
 Φυσῶντες συγκέχ. τῷ Φῶς ἐνέν-
 τες. 371.
 ΦΩΚΑΕΪΣ. 279.
 ΦΩΚΕΪΣ. 205. 45, 188, 297.
 ΦΩΚΙΔΕΣ. 297.
 * Φωκίς. 25, 172.
 ΦΩΚΙΩΝ. 105. 176.
 Φωράω. 153.
 Φῶς ἐνέντες. Ζ. Φυσῶντες.
 Φῶς. Ἀντὶ φωτῶν Ἀλεξάνδρου
 καλεῖν. 115.
 Χ.
 ΧΑΒΡΙΑΣ. 101 — 104. 41,
 66.
 * Χαιρώνεια. 110, 158, 281.
 Χαλάω. Ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς
 φυλακῆς. 147.
 ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΙ. 209. 67,
 223.
 * Χαλκηδών. 67, 223.
 * Χαλκιδεῖς. 78, 99, 143, 163,
 164.
 * Χαλκίοικος. Ζ. Ἀθηνᾶ.—
 Χαλκίοκρατον κασσίτερον ἐχά-
 ραξε. 143.
 * Χαλκός. 188. Ζ. καὶ 366.
 Χάλκωμα. 205.
 Χαμαιπετεῖς ὕλη. 267.

Χανδόν τοῦ οἴνου ἐνεφορήθησαν. 167.
 Κάραξ. 105, 255. Ζ. καὶ 383.
 Χαράττω. 143.
 ΧΑΡΗΣ. 105—106. 87, 111, 114, 187.
 ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ. 106.
 ΧΑΡΙΜΕΝΗΣ. 186.
 ΧΕΙΑΗΣ. 242.
 Χειμών. Ζ. Ὑπερβολῆ.
 Χεῖρ ἰσχυροτέρα. 129. — μυρία. 5. — μυριάδων τριάκοντα. 156. — οἰκετική. 33. — ὀλιγη. 109, 114. — πολλή. 7, 43, 267, Χεῖρες σιδηραῖ. 31. Ἡ μάχη ἐν χερσίν ἦν. 132.
 Χειροήθη τὴν ὄψιν ποιῆσθαι. 255.
 Χειροτέχνης. 150.
 Χειρωσάμενος αὐτοὺς ἐς ἀκρότατον εὐνοίας. 234. Τὸν γήμαντα εἰς εὐνοίαν ἐκεχεῖρωτο. 275.
 Χελώνη. 194, 231.
 * Χερρόνησται. 293, 294. Χερρόνησος. 293.
 Χῆνες. Ζ. Σιτευτοί.
 Χθαμαλὸν καὶ εὐεπίδατον. 196.
 ΧΪΑΙ. 298.
 ΧΙΛΙΟΣ. 180.
 Χιλός. 131.
 ΧΙΛΩΝΙΣ. 277.
 * Χίσι. 86, 298. Χίος. 93, 176.
 * Χίου [ἐν Αἰγύπτῳ]. 69. Ζ. καὶ 324.
 Χλαμύς. 115.

Χλανίς. 68.
 Χόνδρος ἐξ ὀλυρῶν. 124.
 Χορηγία τροφῶν. 216. — λαμπρά χρημάτων. 231.
 Χορτοφόρος ἄμαξα. 106.
 Χοῦς. Ζ. Καταβάλλειν.
 Χρεμετίζω. 221, 222.
 * Χρεμωνίδης. 173.
 Χρηματίζων ταῖς πρεσβείαις. 128.
 Χρήσασθαι συγκέχ. τῷ χρῆσθαι. 301, 383.
 ΧΡΥΣΑΜΗ. 283, 284.
 Χρυσόπασος ἀλουργίς. 284.
 Χρυσοῦς Μακεδονικός. 134.
 Χρυσοχάλινος ἵππος. 243.
 Χῶμα. Ζ. Καταβάλλειν. Τὰ χῶματα ἤγειραν. 115.
 Χῶματα συγκέχ. τῷ Χωρία. 341.
 Χῶρος. 212.

Ψ.

ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ. 216, 217. 275. Ζ. καὶ 374.
 Ψαμμώθης. 132.
 Ψέλλια. 281.
 Ψευδάγγελοι (ἵνα μὴ) γέγνηντο. 182.
 * Ψευδάνωρ. Ζ. Διόνυσος.
 Ψευδαυτομολία. Ψευδέφοδος.
 Ψευδοβοήθεια. Ψευδοθεσάρα.
 Ψευδοπαγκόν. Ψευδοπροδοσία. 88.
 Ψηφίσαντος. Ζ. Φήσαντος.
 Ψιλοῦς. Ζ. Φίλους.

Ω.	261. Ζ. και Ὀψέ.
	Ωραία (τά). 283.
Ων. Ζ. ΟΥ.	Ωφέλειαν (ές) φανεράν καλεῖσθαι.
Ὠραν (κατά την). 93. Ζ. και	227.
395. Ἐπί ὦραν ὠρισμένην.	ΩΧΟΣ. 229.

ΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Ζεμπίαιον. 336.	Μαυροδόκιον. 344.
* Κιοτάια. 370.	

ΟΙ ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ.

Αἰνεΐας. 367.	Φροντῖνος. 370.
-----------------------	-------------------------

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΣΕΛΙΔΙ 18, στίχῳ 17, Ὑπὸ ταῖς μυρρίναις, κρύπτοντας, Γράφε (περιελὼν τὴν σιγμὴν), Ὑπὸ ταῖς μυρρίναις κρύπτοντας. — ΣΕΛ. 53, στ. 23, Λεύκτρα, Γρ. Λεῦκτρα. — ΣΕΛ. 58, στ. 24, Φέγειν, Γρ. Φεύγειν. — ΣΕΛ. 146, ΠΟΛΥΠΣΕΡΧΩΝ, Γρ. ΠΟΛΥΣΠΕΡΧΩΝ. — ΣΕΛ. 167, στ. 10, Ἐκ Διβύη, Γρ. Ἐν Διβύη. Στ. 14, Κυκλώσονται, Γρ. Κυκλώσονται. — ΣΕΛ. 186, στ. 14, ΜΕΝΩΝ, Γρ. ΜΕΜΝΩΝ. — ΣΕΛ. 208, στ. 14, Πολὴν, Γρ. Πολύν. — ΣΕΛ. 236, στ. 14, Ἀρισθμοῦ, Γρ. Ἀριθμοῦ. — ΣΕΛ. 243, στ. 1, Ἐπίσαθμον, Γρ. Ἐπίσαθμον. — ΣΕΛ. 253, στ. 18, Χαλκὴν, Γρ. Χαλκῆν. — ΣΕΛ. 255, Η, 1, 6, Γρ. Η, 1, 3. — ΣΕΛ. 277, στ. 21, Ἀμφιενύντες, Γρ. Ἀμφιεννύντες. — ΣΕΛ. 279, ΚΓ, Γρ. ΛΖ. — ΣΕΛ. 286, στ. 18, Ἡμιόλιαι, Γρ. Ἡμιόλιαι. — ΣΕΛ. 372, στ. 5, Ἐς τὰς Ἐρύθρας, Γρ. Ἐς τὰς Ἐρυθράς. || Ἐς τὰς Θήβας.

742131

